
VE
RI
TAS

Sweden. Sovereigns, etc.

SAMLING

AF

KUNGL. RESOLUTIONER OCH BREF

RÖRANDE TILLÄMPNINGEN AF

BEVILLNINGSFÖRORDNINGEN

JÄMTE

SAKREGISTER

SJETTE HÄFTET

OMFATTANDE ÅREN 1897—1899

UTGIFVET AF

HJALMAR RETTIG
T. F. KANSLISEKRETERARE I K. FINANSDEPARTEMENTET
V. HÄRADSHÖFDING

STOCKHOLM
P. A. NORSTEDT & SÖNERS FÖRLAG

STAFNINGSSÄTTET ÄR FÖRLAGSFIRMANS.

STOCKHOLM
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER
1900

Innehåll.

Sid.

N:r 1. Kungl. resolutionen den 29 januari 1897 på und. besvär af dels ombudsmannen och fiskalen hos domänstyrelsen H. Hildebrand, å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar, dels ock F. Sandberg i Ljung m. fl. i fråga om taxeringsvärdena för år 1894 å vissa kronoparker inom Gäsene härad . . . . 1.

» 2. Kungl. resolutionen den 29 januari 1897 på und. besvär af Motala sockens kommunalstämma i fråga om Motala verkstads nya aktiebolags inkomstbeskattning år 1895 . . . . 5.

» 3. Kungl. resolutionen den 5 februari 1897 på und. besvär af stadsfullmäktige i Gäfle och Valbo sockens kommunalstämma, hvar för sig, i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags beskattning år 1894 för inkomst af trävarurörelse. . . . . 7.

» 4. Kungl. resolutionen den 5 februari 1897 på und. besvär af Kramfors aktiebolag och Gudmundrå sockens kommunalstämma, hvar för sig, i fråga om nämnda bolags beskattning år 1894 för inkomst af rörelse . . . . 10.

» 5. Kungl. resolutionen den 5 februari 1897 på und. besvär af riksdagsmannen J. P. Jansson i Saxhyttan i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895 . . . . 13.

» 6. Kungl. resolutionen den 5 februari 1897 på und. besvär af aktiebolaget Öfverums bruk i fråga om klagandens beskattning år 1895 för inkomst af rörelse . . . . 14.

» 7. Kungl. resolutionen den 12 februari 1897 på und. besvär af Ölme sockens kommunalstämma i fråga om arrendatorn A. Anderssons beskattning år 1895 för inkomst af rörelse . . . . 15.

» 8. Kungl. resolutionen den 12 februari 1897 på und. besvär af Örebro enskilda bank i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1895 . . . . 16.

» 9. Kungl. resolutionen den 12 februari 1897 på und. besvär af kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om J. & C. G. Bolinders mekaniska verkstads aktiebolags inkomsttaxering år 1895 . . . . . 17.

» 10. Kungl. resolutionen den 19 februari 1897 på und. besvär af Vårdnäs sockens kommunalstämma i fråga om ångbåtsaktiebolaget Kindas beskattning år 1895 för inkomst af rörelse . . . . . . 19.

Sid.

N:r 11. Kungl. resolutionen den 19 februari 1897 på und. besvär af Stockholms superfosfatfabriksaktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1893 i Halmstad och i Helsingborg för inkomst af rörelse . . . . 20.

› 12. Kungl. Maj:ts nådiga bref den 19 februari 1897 till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af Stockholms superfosfatfabriksaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning i Halmstad år 1894 . . . . 22.

› 13. Kungl. resolutionen den 19 februari 1897 på und. besvär af t. f. landskamereraren F. Vallgren, länsmannen G. Harling och ingeniören E. Hollender i fråga om framställd anmärkning vid granskning af Värmlands läns landsbok för år 1894 och landtränterispecialräkningen . . . . 24.

› 14. Kungl. resolutionen den 19 februari 1897 på und. besvär af Järna sockens kommunalstämma i fråga om trävaruaktiebolaget Dalarnes inkomstbeskattning år 1894 . . . . 25.

› 15. Kungl. resolutionen den 26 februari 1897 på und. besvär af byggnadsaktiebolaget Manhem i fråga om taxeringsvärdet år 1895 å åtskilliga klaganden tillhöriga fastigheter i Stockholm . . . . 27.

› 16. Kungl. resolutionen den 26 februari 1897 på und. besvär af aktiebolaget Stockholms praktiska hushållsskola i fråga om taxeringen år 1895 af bolagets fasta egendom n:r 16 i kvarteret Oxen Större i Stockholm . . . . 28.

› 17. Kungl. resolutionen den 5 mars 1897 på und. besvär af Rogsta sockens kommunalstämma i fråga om handelsbolagets under firma Andersson & Lindberg taxering år 1895 i Rogsta socken för inkomst af rörelse . . . . 29.

› 18. Kungl. resolutionen den 5 mars 1897 på und. besvär af arrendatorn O. Myhrman i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895 . . . . 30.

› 19. Kungl. resolutionen den 5 mars 1897 på und. besvär af C. A. E. Bolinder, i egenskap af syssloman för lifförsäkringsbolaget ›The Mutual Life Insurance Company of New York›, i fråga om bolagets taxering år 1895 för inkomst af rörelse i staden Malmö . 30.

› 20. Kungl. resolutionen den 5 mars 1897 på und. besvär af J. E. Silén och A. Bergström i fråga om val af ledamöter i 1896 års taxeringsnämnd för Bergsjö m. fl. socknar i Gäfleborgs län . . 32.

› 21. Ämbetsskrifvelse den 12 mars 1897 från statsrådet och chefen för Kungl. Finansdepartementet till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län angående und. besvär af öfverstelöjtnanten C. S. Lilliehöök rörande traktamentsersättning . . . 33.

› 22. Kungl. resolutionen den 19 mars 1897 på und. besvär af styrelsen för aktiebolaget Stockholms handelsbank i fråga om bolagets inkomstbeskattning år 1895 . . . . 34.

› 23. Kungl. resolutionen den 2 april 1897 på und. besvär af vice häradshöfdingarne G. Hegardt och P. Brorsson i fråga om restitution af utbetalda kronoutskylder . . . . 37.

Sid.

N:r 24. Kungl. resolutionen den 2 april 1897 på und. besvär af handlanden C. Unger i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895 . . . . 38.

» 25. Kungl. resolutionen den 9 april 1897 på und. besvär af handelsbolaget under firma Svartling & C:o i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895 . . . . 39.

» 26. Kungl. resolutionen den 9 april 1897 på und. besvär af Skellefteå aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1895 för inkomst af trävarurörelse . . . . 41.

» 27. Kungl. resolutionen den 20 april 1897 på und. besvär af Thomas Övergaard, enligt uppgift för trävaruaktiebolaget Dalarne i fråga om bolagets inkomstbeskattning år 1895 i Mora socken . . . . 42.

» 28. Kungl. resolutionen den 20 april 1897 på und. besvär af Hede sockens kommunalstämma i fråga om postmästaren i Södertelge G. T. Lindströms beskattning år 1893 för inkomst af allmän tjänst . . . . 43.

» 29. Kungl. resolutionen den 20 april 1897 på und. besvär af Väster-Bitterna sockens kommunalstämma i fråga om komministern F. G. O. Högmans beskattning år 1894 för inkomst af allmän tjänst. 44.

» 30. Kungl. resolutionen den 21 maj 1897 på und. besvär af Neder-Luleå sockens kommunalstämma i fråga om grosshandelsfirman J. E. Franckes beskattning år 1895 för inkomst af rörelse i nämnda socken . . . . 45.

» 31. Kungl. resolutionen den 21 maj 1897 på und. besvär af Lits sockens kommunalstämma i fråga om Grönborgs bryggeriaktiebolags beskattning år 1894 i nämnda socken för inkomst af rörelse. 46.

» 32. Kungl. resolutionen den 28 maj 1897 på und. besvär af Alfta sockens kommunalstämma i fråga om provinsialläkaren F. Fredlunds beskattning år 1895 för inkomst af rörelse . . . . 47.

» 33. Kungl. resolutionen den 28 maj 1897 på und. besvär af handlanden G. Bergius i fråga om skyldighet för honom att deltaga i kostnaden för det allmänna vägunderhållet . . . . 48.

» 34. Kungl. resolutionen den 28 maj 1897 på Svartviks aktiebolags und. besvär i fråga om klagandens beskattning år 1895 för inkomst af flottning i Hoaån . . . . 50.

» 35. Kungl. resolutionen den 28 maj 1897 på und. besvär af kamereraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om Allmänna lifförsäkringsbolagets inkomstbeskattning år 1895 . . . . 51.

» 36. Kungl. resolutionen den 11 juni 1897 på und. besvär af stadsfullmäktige i Strömstad i fråga om handelsbolaget J. H. Sylvander & C:os samt delägarnes i bolaget, konsuln J. H. Sylvanders och handlanden V. Sylvanders, taxering år 1894 för inkomst af rörelse . . . . 53.

» 37. Kungl. resolutionen den 11 juni 1897 på und. besvär af Ytter-Hogdals sockens kommunalstämma i fråga om Svartviks aktiebolags beskattning år 1894 för inkomst genom försäljning af skogsafverkningsrätt m. m. . . . . 55.

Sid.

N:r 38. Kungl. resolutionen den 11 juni 1897 på und. besvär af stadsfullmäktige i Köping i fråga om stadsläkaren G. Ericssons inkomstbeskattning år 1895 . . . . 57.

» 39. Kungl. resolutionen den 11 juni 1897 på und. besvär af Norrköpings bomullsväfveriaktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1895 i staden Örebro för inkomst af rörelse . . . . . 58.

» 40. Kungl. resolutionen den 11 juni 1897 på und. besvär af Norrköpings bomullsväfveriaktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1895 i staden Göteborg för inkomst af rörelse . . . . 59.

» 41. Kungl. resolutionen den 11 juni 1897 på und. besvär af Våmhus sockens kommunalstämma i fråga om Dalälfvarnes—Torsångs strömbyggnadsaktiebolags beskattning år 1895 för inkomst af rörelse . . . . 61.

» 42. Kungl. resolutionen den 18 juni 1897 på und. besvär af Åvike bruksägare i fråga om sökt restitution af fastighetsbevillning för åren 1894 och 1895 . . . . 62.

» 43. Kungl. resolutionen den 18 juni 1897 på und. besvär af Östra Eneby sockens kommunalstämma i fråga om Fiskeby fabriksaktiebolags beskattning år 1895 för inkomst af rörelse . . . . 63.

» 44. Kungl. resolutionen den 18 juni 1897 på und. besvär af Våmhus sockens kommunalstämma i fråga om Barbro Anders Anderssons i Nusnäs taxering år 1895 för inkomst af rörelse . . . . 64.

» 45. Kungl. resolutionen den 18 juni 1897 på und. besvär af Hyllie sockens kommunalstämma i fråga om aktiebolaget Malmö snickerifabriks beskattning år 1895 inom Grenna och Hyllie socknar för inkomst af rörelse . . . . 65.

» 46. Kungl. resolutionen den 18 juni 1897 på und. besvär af Arbrå sockens kommunalstämma i fråga om Helsinglands enskilda banks beskattning år 1895 för inkomst af rörelse inom nämnda socken . . . . 66.

» 47. Kungl. resolutionen den 25 juni 1897 på und. besvär af Sandviks ångsågs aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1894 för inkomst af rörelse . . . . 68.

» 48. Kungl. resolutionen den 1 juli 1897 på und. besvär af trävaruhandlaren J. P. Åsander i fråga om klagandens beskattning år 1895 för inkomst af rörelse . . . . 69.

» 49. Kungl. resolutionen den 1 juli 1897 på und. besvär af Aktiebolaget Wicanders korkfabriker i fråga om klagandens beskattning år 1895 i staden Göteborg och i Örgryte socken för inkomst af rörelse . . . . 71.

» 50. Kungl. resolutionen den 1 juli 1897 på und. besvär af magistraten i Örebro i fråga om sökt afkortning af vaktmästaren Nils Erik Nilsson för år 1895 i nämnda stad påförda utskylder . . . . . 72.

» 51. Kungl. resolutionen den 20 juni 1897 på und. besvär af landskamereraren C. M. Ström, å tjänstens vägnar, i fråga om taxeringen af åtskilliga ecklesiastika boställen inom Gäfleborgs län år 1893 . . . . 73.

Sid.

N:r 52. Kungl. resolutionen den 20 juli 1897 på und. besvär af stadsfullmäktige i Örebro i fråga om åtskilliga vid Örebro läns lasarett anställda personers inkomstbeskattning år 1894 . . . . . . 78.

» 53. Kungl. resolutionen den 20 juli 1897 på und. besvär af Göteborgs stads drätselkammare, å stadens vägnar, i fråga om Mölnlycke manufakturaktiebolags inkomstbeskattning år 1895 . . . 80.

» 54. Kungl. resolutionen den 30 juli 1897 på und. besvär af Gestrike-Helsinge nationsförening vid Uppsala universitet i fråga om bevillning för år 1896 för klagandens fastighet i Uppsala . . . . 81.

» 55. Kungl. resolutionen den 13 augusti 1897 på und. besvär af torparen A. P. Öhlén i fråga om klaganden för år 1895 påförd bevillning för en honom tillhörig torplägenhet m. m. . . . . . . 82.

» 56. Kungl. resolutionen den 26 augusti 1897 på und. besvär af trävaruhandlaren G. Anderssen i fråga om klagandens taxering för inkomst år 1894 i staden Sundsvall . . . . 84.

» 57. Kungl. resolutionen den 26 augusti 1897 på und. besvär af August Johansson i Kattunga m. fl. i fråga om taxering år 1896 af klagandenas å annans mark uppförda hus i Kattunga socken . . . 85.

» 58. Kungl. resolutionen den 10 september 1897 på und. besvär af Väsby sockens kommunalstämma i fråga om förre sjökaptenen M. Gudmundssons i Tjörröd taxering år 1896 för inkomst af rörelse . . . . 86.

» 59. Kungl. resolutionen den 1 oktober 1897 på und. besvär af stadsfullmäktige i Hudiksvall i fråga om hemmansägaren Jon Jonssons i Holsjö taxering år 1895 för inkomst af trävarurörelse . 87.

» 60. Kungl. resolutionen den 1 oktober 1897 på und. besvär af landskamreraren H. Cavalli, å tjänstens vägnar, i fråga om f. d. ryttmästaren F. Trolles inkomstbeskattning år 1895 . . . . . 89.

» 61. Kungl. resolutionen den 8 oktober 1897 på und. besvär af besiktningsrustmästarne A. G. Henning och G. Petersson i fråga om klagandenas beskattning år 1896 för inkomst af allmän tjänst. 91.

» 62. Ämbetsskrifvelse den 15 oktober 1897 till Kungl. järnvägsstyrelsen ang. en af ordföranden i Ousby sockens bevillningsberedning gjord ansökning om rätt att afgiftsfritt erhålla vissa uppgifter rörande varutransporten å statens järnvägar . . . . 93.

» 63. Kungl. resolutionen den 15 oktober 1897 på und. besvär af Klara församlings i Stockholm kyrkoråd, å församlingens vägnar, i fråga om kommanditbolaget Burman & C:os taxering år 1896 för inkomst af rörelse inom församlingen . . . . 94.

» 64. Kungl. resolutionen den 5 november 1897 på und. besvär af landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, och landskontoristen E. V. Lindgren, hvar för sig, i fråga om klaganden Lindgrens beskattning år 1896 för inkomst af allmän tjänst . . . . 95.

» 65. Kungl. resolutionen den 5 november 1897 på und. besvär af apotekaren C. S. Schönberg i fråga om klagandens beskattning i Stockholm år 1895 för inkomst af enskild tjänst . . . . 96.

Sid.

N:r 66. Kungl. resolutionen den 12 november 1897 på und. besvär af landskamereraren I. Törnebladh, å tjänstens vägnar, och Stockholms stads kyrkogårdsnämnd, hvar för sig, i fråga om taxeringen år 1896 af åtskilliga till Stockholms stads norra begrafningsplats hörande fastigheter . . . . 97.

» 67. Kungl. resolutionen den 19 november 1897 på und. besvär af landskamereraren A. Lené, å tjänstens vägnar, i fråga om källarmästaren A. Lindbergs beskattning år 1895 för inkomst af rörelse. 100.

» 68. Kungl. resolutionen den 19 november 1897 på und. besvär af landskamereraren I. Törnebladh, å tjänstens vägnar, samt grosshandlaren K. Ljunglöf för egen del och såsom verkställande direktör för Jac. Fr. Ljunglöfs tobaksfabriksaktiebolag, hvar för sig, i fråga om taxering af åtskilliga bolaget tillhöriga fastigheter inom Spånga socken år 1896 . . . . 101.

» 69. Kungl. resolutionen den 26 november 1897 på und. besvär af föredetta auditören W. Lindahl i fråga om taxeringen år 1896 af en klaganden tillhörig såg . . . . 103.

» 70. Kungl. resolutionen den 26 november 1897 på und. besvär af Sandviks ångsågsaktiebolag i fråga om klagandens taxering år 1895 för inkomst af rörelse . . . . 105.

» 71. Kungl. resolutionen den 26 november 1897 på und. besvär af sällskapet Timmermansorden i fråga om taxeringsvärdena år 1896 å vissa klaganden tillhöriga fasta egendomar i Stockholm. 106.

» 72. Kungl. resolutionen den 3 december 1897 på und. besvär af handelsbolaget under firma Svartling & C:o och Skellefteå aktiebolag, hvar för sig, i fråga om klagandenas beskattning år 1895 för inkomst af trävarurörelse . . . . 108.

» 73. Kungl. resolutionen den 3 december 1897 på und. besvär af friherrinnan L. von Düben i fråga om taxeringen år 1896 af en klaganden tillhörig lägenhet Nysund . . . . 109.

» 74. Kungl. resolutionen den 10 december 1897 på und. besvär af landskamereraren E. Andersson, å tjänstens vägnar, och stadsfullmäktige i Engelholm, hvar för sig, i fråga om Engelholms mejeriförenings beskattning år 1896 för inkomst af rörelse . . . . . 110.

» 75. Kungl. resolutionen den 10 december 1897 på und. besvär af bryggeriaktiebolaget Kronan i Göteborg i fråga om klagandens beskattning i Fässbergs socken år 1896 för inkomst af rörelse . 111.

» 76. Kungl. resolutionen den 17 december 1897 på und. besvär af förre sergeanten G. Nordström i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1896 . . . . 112.

» 77. Kungl. resolutionen den 31 december 1897 på und. besvär af Söderhamns trävaruaktiebolag och stadsfullmäktige i Söderhamn, hvar för sig, i fråga om bemälda bolags beskattning år 1895 för inkomst af rörelse . . . . 113.

» 78. Kungl. resolutionen den 28 januari 1898, på und. besvär af Nääs fabriks aktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1896 . . . . 115.

Sid.

N:r 79. Kungl. resolutionen den 28 januari 1898 på und. besvär af Kramfors aktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895 . . . . 116.

» 80. Kungl. resolutionen den 28 januari 1898 på und. besvär af Nässjö—Oskarshamns järnvägsaktiebolag i fråga om bolagets beskattning för inkomst af rörelse år 1895 vid vissa af bolagets stationer inom Jönköpings län . . . . 118.

» 81. Kungl. resolutionen den 4 februari 1898 på und. besvär af stadsfullmäktige i Örebro i fråga om notarien O. Adlers inkomstbeskattning år 1895 . . . . 120.

» 82. Kungl. resolutionen den 4 februari 1898 på und. besvär af Per Ström i Kassjön i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å klaganden tillhöriga 1/16 mantal Kassjön n:r 1 i Västerbottens län . . 121.

» 83. Kungl. resolutionen den 11 februari 1898 på und. besvär af kronofogden A. Holm i fråga om F. W. Billes taxering år 1896 för inkomst af rörelse inom Täby socken . . . . 122.

» 84. Kungl. resolutionen den 11 februari 1898 på und. besvär af godtemplarlogen Ebba Brahe i fråga om klaganden för år 1896 påförd bevillning för ett klaganden tillhörigt ordenshus . . . . . 123.

» 85. Kungl. resolutionen den 18 februari 1898 på und. besvär af Ekby sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsorten år 1896 för åtskilliga å Ribbenås mader belägna ängstegar . . . . 124.

» 86. Kungl. resolutionen den 18 februari 1898 på und. besvär af Nedre Dalälfvens flottningsförening i fråga om klagandens beskattning år 1895 inom Stora Skedvi socken för inkomst af timmerflottning. 125.

» 87. Kungl. resolutionen den 18 februari 1898 på und. besvär af Färila sockens kommunalstämma i fråga om handelsbolagets, under firma Bröderna Löf, taxering år 1895 i nämnda socken för inkomst af rörelse . . . . 126.

» 88. Kungl. resolutionen den 25 februari 1898 på und. besvär af apotekaren C. A. Leth i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å klaganden tillhörig fast egendom i kvarteret Bore i Trollhättan . 127.

» 89. Kungl. resolutionen den 25 februari 1898 på und. besvär af Degerfors sockens kommunalstämma i fråga om Umeå tjärexportaktiebolags beskattning år 1895 för inkomst af rörelse inom nämnda socken . . . . 128.

90. Kungl. resolutionen den 25 februari 1898 på und. besvär af öfverstelöjtnanten W. Ewerlöf i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å klaganden tillhöriga fasta egendomen Rönneholm . . . 129.

» 91. Kungl. resolutionen den 4 mars 1898 på und. besvär af inspektoren I. Hellström i fråga om taxering år 1896 af hemmanet 2 1/2 seland Eldsjö n:o 1 i Edsele socken . . . . 131.

» 92. Kungl. resolutionen den 4 mars 1898 på und. besvär af handelsbolaget under firma Sidenmark & C:o i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1896 . . . . 133.

93. Kungl. resolutionen den 4 mars 1898 på und. besvär af Laxsjö sockens kommunalstämma i fråga om hemmansägaren Per Eriks-

Sid.

sons i Håxåsen taxering år 1895 för inkomst af rörelse inom nämnda socken . . . . 134.

N:r 94. Kungl. resolutionen den 18 mars 1898 på und. besvär af kronofogden G. Esseen i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1896 . . . . 136.

» 95. Kungl. resolutionen den 2 april 1898 på und. besvär af lokomotivföraren C. A. Claréus med flera vid Oxelösund—Flen—Västmanlands järnväg anställda personer i fråga om klagandenas beskattning år 1896 för inkomst af enskild tjänst . . 137.

» 96. Kungl. resolutionen den 2 april 1898 på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om Karlskrona artillerikårs manskapskassas och marketenterskan M. Olssons beskattning år 1896 för inkomst af marketenterirörelse. 138.

» 97. Kungl. resolutionen den 2 april 1898 på und. besvär af Karlshamn—Vislanda järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1896 . . . . 140.

» 98. Kungl. resolutionen den 2 april 1898 på und. besvär af Kristliga föreningen af unge män i Stockholm i fråga om taxeringen år 1896 af klaganden tillhöriga fasta egendomen nr 14 i kvarteret Italien Större i nämnda stad . . . . 141.

» 99. Kungl. resolutionen den 15 april 1898 på und. besvär af stadsfullmäktige i Gäfle i fråga om grosshandlaren C. J. Anderssons beskattning år 1895 för inkomst af kapital . . . . 143.

» 100. Kungl. resolutionen den 15 april 1898 på und. besvär af f. d. kaptenen A. Ek, såsom förmyndare för grefve Fr. Bondes frånskilda hustru I. H. C. Marryat, i fråga om klagandens bemälda myndlings inkomstbeskattning år 1896 . . . . 144.

» 101. Kungl. resolutionen den 22 april 1898 på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om Kristianstads enskilda banks beskattning år 1896 för inkomst af rörelse vid bankens afdelningskontor i städerna Karlskrona och Ronneby . . . . 145.

» 102. Kungl. resolutionen den 6 maj 1898 på und. besvär af Gäfleborgs enskilda bank i fråga om klagandens beskattning år 1895 för inkomst af rörelse vid klagandens afdelningskontor i staden Söderhamn . . . . 147.

» 103. Kungl. Maj:ts nådiga bref den 27 maj 1898 till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af kejserlige tyske konsuln i Göteborg J. von Harbou i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 . . . . 149.

» 104. Kungl. resolutionen den 27 maj 1898 på und. besvär af stadsfullmäktige i Luleå och Norrbottens enskilda bank i fråga om bemälda banks beskattning år 1896 för inkomst af rörelse . . 150.

» 105. Kungl. resolutionen den 3 juni 1898 på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om Kockums järnverksaktiebolags inkomstbeskattning i Ronneby socken år 1895 . . . . 151.

Sid.

N:r 106. Kungl. resolutionen den 10 juni 1898 på und. besvär af Åre sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet för år 1896 å ett Huså aktiebolag tillhörigt, under hemmanet Hårbörsta n:o 2 lydande odelstorp, benämndt Froå grufva . . . . 153.

» 107. Kungl. resolutionen den 10 juni 1898 på und. besvär af kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om järnvägsaktiebolagets Stockholm—Saltsjön beskattning år 1896 för inkomst af rörelse . . . . 154.

» 108. Kungl. resolutionen den 10 juni 1898 på und. besvär af Degerfors sockens kommunalstämma i fråga om Svartviks aktiebolags beskattning år 1896 för inkomst af skogsrörelse inom nämnda socken . . . . 156.

» 109. Kungl. resolutionen den 10 juni 1898 på und. besvär af arrendatorn C. Åhlenius i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1896 . . . . 157.

» 110. Kungl. resolutionen den 1 juli 1898 på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om aktiebolagets »Förenade bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby» inkomstbeskattning år 1895 . . . . 158.

» 111. Kungl. resolutionen den 15 juli 1898 på und. besvär af Rogsta sockens kommunalstämma i fråga om handelsfirmans E. Constant & c:o i Liège taxering år 1896 i nämnda socken för inkomst af rörelse . . . . 160.

» 112. Kungl. resolutionen den 15 juli 1898 på und. besvär af landskamereraren H. Amnéus, å tjänstens vägnar, i fråga om provinsialläkaren A. Z. Lindholms inkomstbeskattning år 1897 . 161.

» 113. Kungl. resolutionen den 5 augusti 1898 på und. besvär af Hanebo sockens kommunalstämma i fråga om inspektoren M. Sundbergs taxering år 1895 för inkomst af rörelse . . . . . 162.

» 114. Kungl. resolutionen den 25 augusti 1898 på und. besvär af Rogsta sockens kommunalstämma i fråga om civilingeniören F. A. Lundströms inkomstbeskattning år 1896 . . . . 163.

» 115. Kungl. resolutionen den 25 augusti 1898 på und. besvär af änkan E. Fogelmarck i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895 . . . . 164.

» 116. Kungl. resolutionen den 2 september 1898 på und. besvär af Nyeds sockens kommunalstämma i fråga om Bergslagernas järnvägsaktiebolags taxering år 1896 för inkomst af rörelse vid Molkoms och Lindfors stationer . . . . 166.

» 117. Kungl. resolutionen den 2 september 1898 på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om bryggmästaren C. Olins inkomstbeskattning år 1895 . . . . . 167.

» 118. Kungl. resolutionen den 9 september 1898 på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om Jemshögs andelsmejeriförenings taxering för inkomst år 1897 i Jemshögs socken . . . . 168.

Sid.

N:r 119. Kungl. resolutionen den 9 september 1898 på und. besvär af Munksunds sågverks aktiebolag i fråga om klagandens taxering för Selets stockfångstskog . . . . 169.

» 120. Kungl. resolutionen den 9 september 1898 på und. besvär af J. W. Olsson i fråga om klagandens beskattning år 1896 för inkomst af rörelse vid Horns-Sättra tegelbruk i Öfver-Enhörna socken . . . . 170.

» 121. Kungl. resolutionen den 16 september 1898 på und. besvär af landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om aktiebolaget Förenade bryggeriernas i Karlskrona och Lyckeby inkomstbeskattning år 1896 . . . . 172.

» 122. Kungl. resolutionen den 16 september 1898 på und. besvär af redaktören K. Visén i fråga om val af ledamöter i 1898 års taxeringsnämnd för Södertälje stad . . . . 174.

» 123. Kungl. resolutionen den 23 september 1898 på und. besvär af landskamreraren A. Lené, å tjänstens vägnar, m. fl. i fråga om Nora—Karlskoga järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1895 . . . . 175.

» 124. Kungl. resolutionen den 30 september 1898 på und. besvär af Torsåkers sockens kommunalstämma i fråga om firman Bröderna Haages i Stockholm taxering för inkomst år 1896 af trävarurörelse inom Torsåkers socken af Södermanlands län . . 177.

» 125. Kungl. resolutionen den 30 september 1898 på und. besvär af Lindholmens verkstads aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1896 för inkomst af rörelse i Lundby socken . . 179.

» 126. Kungl. resolutionen den 30 september 1898 på und. besvär af portvakten C. J. Nystrand i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1893 . . . . 181.

» 127. Kungl. resolutionen den 7 oktober 1898 på und. besvär af H. K. Hedvall Pohlmann i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895 . . . . 182.

» 128. Kungl. resolutionen den 14 oktober 1898 på und. besvär af Bobergs härads allmänningsstyrelse i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å häradets norra allmänning inom Krigsbergs socken . . . . 183.

» 129. Kungl. resolutionen den 21 oktober 1898 på und. besvär af Lillherdals sockens kommunalstämma i fråga om Hudiksvalls trävaruaktiebolags inkomstbeskattning år 1896 . . . . 184.

» 130. Kungl. resolutionen den 28 oktober 1898 på und. besvär af stadsfullmäktige i Gäfle och Kopparbergs sockens kommunalstämma, hvar för sig, i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags inkomstbeskattning år 1895 . . . . 185.

» 131. Kungl. resolutionen den 4 november 1898 på und. besvär af Böda sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å Böda kronopark på Öland . . . . 188.

» 132. Kungl. resolutionen den 11 november 1898 på und. besvär af drätselkammaren i Norrköping, å stadens vägnar, samt Borgs

Sid.

sockens kommunalstämma, hvar för sig, i fråga om nämnda stads taxering i Borgs socken år 1896 för inkomst af stadens vattenledningsverk därstädes m. m. . . . . 189.

Nr 133. Kungl. resolutionen den 18 november 1898 på und. besvär af Stora Skedvi sockens kommunalstämma i fråga om Nedre Dalälfvens flottningsförenings beskattning år 1897 för inkomst af rörelse inom nämnda socken . . . . 192.

» 134. Kungl. resolutionen den 18 november 1898 på und. besvär af Svanå bruks aktiebolag i fråga om restitution af bevillningsafgifter för åtskilliga fastigheter inom Folkärna socken . . . 193.

» 135. Kungl. resolutionen den 25 november 1898 på und. besvär af änkan W. Heise, född Hage, i fråga om klagandens beskattning år 1897 för inkomst af kapital . . . . 194.

» 136. Kungl. resolutionen den 3 december 1898 på und. besvär af Kramfors aktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1896. . . . . 195.

» 137. Kungl. resolutionen den 9 december 1898 på und. besvär af länsmannen E. Ahlbeck i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 . . . . 197.

» 138. Kungl. resolutionen den 22 december 1898 på und. besvär af häradsskrifvaren Th. Bergman i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897. . . . . 198.

» 139. Kungl. resolutionen den 22 december 1898 på und. besvär af Karlstads landsförsamlings kommunalstämma i fråga om ingeniören O. Werners inkomsttaxering år 1896 . . . . 199.

» 140. Kungl. resolutionen den 22 december 1898 på und. besvär af Bäck D. Danielsson i Smedby i fråga om val af ledamöter och suppleanter i 1898 års taxeringsnämnd för Leksands sockens taxeringsdistrikt . . . . 200.

» 141. Kungl. resolutionen den 30 december 1898 på und. besvär af bruksägaren C. J. Yngström i fråga om klagandens beskattning år 1897 för inkomst af enskild tjänst . . . . 201.

» 142. Kungl. resolutionen den 30 december 1898 på und. besvär af Råneå sockens kommunalstämma i fråga om Töre aktiebolags och vice konsuln C. Palmgrens taxering år 1896 i nämnda socken för inkomst af rörelse. . . . . 202.

» 143. Kungl. resolutionen den 23 januari 1899 på und. besvär af landskamereraren A. Lené, å tjänstens vägnar, och Örebro enskilda bank, hvar för sig, i fråga om nämnda banks beskattning år 1896 för inkomst af rörelse . . . . 203.

» 144. Kungl. resolutionen den 23 januari 1899 på und. besvär af Ronneby sockens kommunalstämma i fråga om auktionskammarens i staden Ronneby taxering år 1897 för inkomst i Ronneby socken . . . . 206.

» 145. Kungl. resolutionen den 27 januari 1899 på und. besvär af disponenten L. W. Bergström i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 . . . . 207.

Sid.

N:r 146. Kungl. resolutionen den 27 januari 1899 på und. besvär af Karlskrona—Växjö järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1897 för inkomst af rörelse . . . . 208.

» 147. Kungl. resolutionen den 3 februari 1899 på und. besvär af W. E. Oliphant, i egenskap af chef för samfundet »Frälsningsarmén i Sverige», i fråga om nämnda samfunds inkomstbeskattning år 1896 i staden Söderhamn . . . . 209.

» 148. Kungl. resolutionen den 10 februari 1899 på und. besvär af stadsfullmäktige i Luleå i fråga om Västerbottens enskilda banks inkomsttaxering år 1895 . . . . 210.

» 149. Kungl. resolutionen den 17 februari 1899 på und. besvär af styrelsen för stiftelsen Stockholms alkoholisthem i fråga om utgörande af fastighetsbevillning . . . . 212.

» 150. Kungl. resolutionen den 24 februari 1899 på und. besvär af W. E. Oliphant, i egenskap af ledare för »Frälsningsarmén i Sverige», i fråga om samfundet Frälsningsarméns inkomsttaxering år 1896 i Helsingtuna socken . . . . 213.

» 151. Kungl. resolutionen den 24 februari 1899 på und. besvär af landskamereraren E. Ploman, å tjänstens vägnar, i fråga om arrendatorn G. A. Johanssons inkomsttaxering år 1897 . . . 214.

» 152. Kungl. resolutionen den 24 februari 1899 på und. besvär af grosshandlaren J. G. Setterwall i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 . . . . 215.

» 153. Kungl. resolutionen den 3 mars 1899 på und. besvär af handlanden P. Persson, såsom innehafvare af firman Persson och Paulson, i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 i Långaryds socken . . . . 216.

» 154. Kungl. resolutionen den 3 mars 1899 på und. besvär af vice häradshöfdingen W. Bergström i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 . . . . 217.

» 155. Kungl. resolutionen den 3 mars 1899 på und. besvär af Hassela kommun i fråga om Jon Perssons och handlanden Per Engbergs inkomstbeskattning år 1896 . . . . 219.

» 156. Kungl. resolutionen den 3 mars 1899 på und. besvär af Nätra sockens kommunalstämma i fråga om Forss aktiebolags inkomstbeskattning åren 1894 och 1895. . . . . 220.

» 157. Kungl. resolutionen den 3 mars 1899 på und. besvär af Nätra sockens kommunalstämma i fråga om Forss aktiebolags taxering år 1896 för inkomst af trävarurörelse . . . . 223.

» 158. Kungl. resolutionen den 3 mars 1899 på und. besvär af Ljusdals sockens kommunalstämma i fråga om sökt tillstånd för Ljusdals socken att bilda eget taxeringsdistrikt m. m. . . . 224.

» 159. Kungl. resolutionen den 10 mars 1899 på und. besvär af Alsters sockens kommunalstämma i fråga om kyrkoherden K. Rolanders inkomsttaxering år 1896 . . . . 225.

Sid.

N:r 160. Kungl. resolutionen den 10 mars 1899 på und. besvär af Degerfors sockens kommunalstämma i fråga om Umeå tjärexportaktiebolags inkomstbeskattning år 1896 . . . . 226.

» 161. Kungl. resolutionen den 17 mars 1899 på und. besvär af Lackalänga sockens kommunalstämma i fråga om Malmö yllefabriksaktiebolags inkomstbeskattning år 1896 . . . . 227.

» 162. Kungl. resolutionen den 17 mars 1899 på und. besvär af Örebro bryggeribolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897 . . . . 228.

» 163. Kungl. resolutionen den 17 mars 1899 på und. besvär af Målilla sockens kommunalstämma i fråga om Hultsfreds bryggeriaktiebolags inkomstbeskattning år 1896 . . . . 229.

» 164. Kungl. resolutionen den 23 mars 1899 på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall i fråga om Gimåns flottningsbolags inkomstbeskattning år 1896 . . . . 230.

» 165. Kungl. resolutionen den 14 april 1899 på und. besvär af styrelsen för Norra Grundsunds olje- och guanofabriksaktiebolag i fråga om bolagets inkomstbeskattning år 1896 . . . . 232.

» 166. Kungl. resolutionen den 14 april 1899 på und. besvär af stadsfullmäktige i Helsingborg i fråga om Skåne—Hallands järnvägsaktiebolags inkomstbeskattning år 1896 . . . . 234.

» 167. Kungl. resolutionen den 21 april 1899 på und. besvär af De Geersfors träförädlingsbolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 . . . . 235.

» 168. Kungl. resolutionen den 28 april 1899 på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall m. fl. i fråga om Indals älfs flottningskompanis inkomstbeskattning för år 1896 inom Västernorrlands och Jämtlands län . . . . 237.

» 169. Kungl. resolutionen den 28 april 1899 på und. besvär af Grönborgs bryggeriaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 i Sköns socken . . . . 240.

» 170. Kungl. resolutionen den 28 april 1899 på und. besvär af Los sockens kommunalstämma i fråga om flottningsentreprenören L. O. Sundbergs inkomstbeskattning år 1896 . . . . 241.

» 171. Kungl. resolutionen den 5 maj 1899 på und. besvär af Vessige sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsorten år 1896 för ett änkan A. Lundell tillhörigt, å ägorna till hemmanet Vessige N:o 11 beläget hus . . . . 242.

» 172. Kungl. resolutionen den 5 maj 1899 på und. besvär af Vanstads sockens kommunalstämma i fråga om sterbhusets efter godsägaren Fr. I. Bergman beskattning år 1895 . . . . 243.

» 173. Kungl. resolutionen den 5 maj 1899 på und. besvär af arkitekten E. Krüger i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 i staden Vänersborg . . . . 245.

» 174. Kungl. resolutionen den 19 maj 1899 på und. besvär af lokomotivförareförmannen C. G. Nordström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1896 . . . . 246.

Sid.

N:r 175. Kungl. resolutionen den 19 maj 1899 på und. besvär af Stockholms nya spårvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1896 . . . . 247.

» 176. Kungl. resolutionen den 26 maj 1899 på und. besvär af Varnhems sockens kommunalstämma i fråga om den så kallade De la Gardieska grafkassans taxering år 1897 för inkomst af kapital . 249.

» 177. Kungl. resolutionen den 2 juni 1899 på und. besvär af stadsfullmäktige i Lund i fråga om Skånska städernas brandstodsförenings till försäkring af lösegendom inkomstbeskattning år 1896 . . . . 250.

» 178. Kungl. resolutionen den 2 juni 1899 på und. besvär af Östra Eneby sockens kommunalstämma och folkskoleläraren G. Löwkrantz, hvar för sig, i fråga om bemälde Löwkrantz' beskattning år 1897 . . . . 251.

» 179. Kungl. resolutionen den 9 juni 1899 på und. besvär af tjänstförrättande landskamreraren L. Afzelius, såsom kronans ombud hos 1897 års pröfningsnämnd för Göteborgs och Bohus län, i fråga om vice häradshöfdingen K. Frimans inkomstbeskattning år 1897 . . . . 253.

» 180. Kungl. resolutionen den 9 juni 1899 på und. besvär af kamreraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om direktören F. L. Döllings inkomstbeskattning år 1897 . . . . 254.

» 181. Kungl. resolutionen den 16 juni 1899 på und. besvär af handlanden J. P. Carlsson i fråga om dels taxeringsvärdet å klaganden tillhöriga Klefshults ångsåg och dels klagandens inkomstbeskattning år 1897 . . . . 255.

» 182. Kungl. resolutionen den 16 juni 1899 på und. besvär af kaptenen R. Nordén i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 . . . . 256.

» 183. Kungl. resolutionen den 22 juni 1899 på und. besvär af Malmö fackföreningars bageriförening i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 . . . . 257.

» 184. Kungl. resolutionen den 22 juni 1899 på und. besvär af stadsfullmäktige i Örebro i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å en å lägenheten Alnängarna belägen tomt med åbyggnad . . . . 258.

» 185. Kungl. resolutionen den 22 juni 1899 på und. besvär af stadsfullmäktige i Falkenberg i fråga om Mellersta Hallands järnvägsaktiebolags inkomstbeskattning år 1896 . . . . 259.

» 186. Kungl. resolutionen den 30 juni 1899 på und. besvär af Ljusnarsbergs sockens kommunalstämma i fråga om aktiebolaget Bångbro rörverks inkomsttaxering år 1897 . . . . 260.

» 187. Kungl. resolutionen den 7 juli 1899 på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall i fråga om Gimåns flottningsbolags inkomsttaxering år 1897 . . . . 261.

» 188. Kungl. resolutionen den 14 juli 1899 på und. besvär af Sorsele sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1896 af kro-

Sid.

nans ofvan den så kallade kulturlinien inom nämnda socken belägna mark . . . . 262.
N:r 189. Kungl. resolutionen den 14 juli 1899 på und. besvär af Väster-Fernebo sockens kommunalstämma i fråga om Sala ångbryggeriaktiebolags inkomstbeskattning år 1897 . . . . 263.
» 190. Kungl. resolutionen den 21 juli 1899 på und. besvär af Sundsvalls ölbryggeriaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 . . . . 264.
» 191. Kungl. resolutionen den 28 juli 1899 på und. besvär af Åls sockens kommunalstämma i fråga om taxeringen år 1898 af »gårdslägenheten» å Bengts J. Anderssons jordbruksfastighet under Tunsta N:o 13 i nämnda socken . . . . 265.
» 192. Kungl. resolutionen den 28 juli 1899 på und. besvär af Nyhems, Bräcke och Bodsjö socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i fråga om Skönviks aktiebolags taxering år 1896 för inkomst af flottleder inom nämnda socknar . . . . 266.
» 193. Kungl. resolutionen den 3 augusti 1899 på und. besvär af landskamereraren A. Lené, å tjänstens vägnar, i fråga om Örebro enskilda banks inkomsttaxering år 1897 i staden Örebro . . . . 268.
» 194. Kungl. resolutionen den 25 augusti 1899 på und. besvär af Föllinge och Hotagens socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i fråga om Lars Lithanders trävaruaktiebolags inkomsttaxering år 1896 . . . . 270.
» 195. Kungl. resolutionen den 8 september 1899 på und. besvär af stadsfullmäktige i Malmö och Lund, hvar för sig, i fråga om Skånska brandförsäkringsinrättningens inkomstbeskattning år 1896 . . . . 272.
» 196. Kungl. resolutionen den 15 september 1899 på und. besvär af stadsfullmäktige i Luleå i fråga om Bodträskfors aktiebolags inkomstbeskattning år 1897 . . . . 274.
» 197. Kungl. resolutionen den 15 september 1899 på und. besvär af inspektoren H. A. Forszén i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å klaganden tillhöriga fastigheten 2 13/16 seland n:r 1 Utanede i Edsele socken . . . . 276.
» 198. Kungl. resolutionen den 22 september 1899 på und. besvär af Malungs sockens kommunalstämma i fråga om Uddeholms aktiebolags inkomstbeskattning år 1897 . . . . 277.
» 199. Kungl. resolutionen den 22 september 1899 på und. besvär af kyrkoherden Th. Peterson i fråga om val af ledamöter i bevillningsberedningen och taxeringsnämnden för år 1899 i Glafva församling . . . . 278.
» 200. Kungl. resolutionen den 29 september 1899 på und. besvär af Nedre Ulleruds sockens kommunalstämma i fråga om Brattfors aktiebolags inkomstbeskattning år 1897 . . . . 281.
» 201. Kungl. resolutionen den 29 september 1899 på und. besvär af kamereraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om trafik-

Sid.

aktiebolagets Grängesberg—Oxelösund inkomstbeskattning i Stockholm år 1898 . . . . 283.

N:r 202. Kungl. resolutionen den 29 september 1899 på und. besvär af J. Bengtson i Fritsla i fråga om val af ledamöter för Fritsla socken i 1899 års taxeringsnämnd . . . . 285.

› 203. Kungl. resolutionen den 6 oktober 1899 på und. besvär af direktionen för Strömsholms nya kanalbolag i fråga om bolagets inkomstbeskattning år 1897 . . . . 286.

› 204. Kungl. resolutionen den 6 oktober 1899 på und. besvär af J. Larsson i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å fastigheterna $^{13}/_{180}$ mtl Kyrkheddinge N:o 1 och 1 mtl Kyrkheddinge N:o 5. 288.

› 205. Kungl. resolutionen den 20 oktober 1899 på und. besvär af Skellefteå sockens kommunalstämma i fråga om sökt tillstånd för nämnda socken att ensam utgöra ett taxeringsdistrikt . . 289.

› 206. Kungl. resolutionen den 20 oktober 1899 på und. besvär af stadsfullmäktige i Malmö i fråga om Malmö sockerfabriksaktiebolags inkomstbeskattning år 1897 . . . . 290.

› 207. Kungl. resolutionen den 20 oktober 1899 på und. besvär af Motala sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1898 af den till hemmanet $^{1}/_{4}$ mantal N:o 8 Motala Holstensgård hörande mangårdsbyggnad m. m. . . . . 291.

› 208. Kungl. resolutionen den 27 oktober 1899 på und. besvär af förre poststationsföreståndaren C. G. Ander i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897 . . . . 292.

› 209. Kungl. resolutionen den 3 november 1899 på und. besvär af stadsfullmäktige i Luleå i fråga om Gäfle bryggeriaktiebolags inkomstbeskattning år 1896 . . . . 293.

› 210. Kungl. resolutionen den 3 november 1899 på und. besvär af Falun—Rättvik—Mora järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 i staden Falun samt Bjursås med flera socknar . . . . 295.

› 211. Kungl. resolutionen den 3 november 1899 på und. besvär af styrelsen för Stockholms stads uppfostringsanstalt vid Skrubba angående skyldighet för anstalten att för år 1898 utgöra bevillning för de åt anstalten upplåtna byggnader å Stockholms stad tillhöriga egendomen $^{1}/_{2}$ mantal Skrubba n:r 1 i Brännkyrka socken . . . . 297.

› 212. Kungl. resolutionen den 10 november 1899 på und. besvär af landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om Karlskrona gasverksaktiebolags inkomsttaxering år 1898 . . 298.

› 213. Kungl. resolutionen den 10 november 1899 på und. besvär af Maria hiss- och magasinsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897 . . . . 299.

› 214. Kungl. resolutionen den 17 november 1899 på und. besvär af Söderåkra sockens kommunalnämnd i fråga om Kalmar ångkvarnsaktiebolags inkomsttaxering år 1897 . . . . 300.

Sid.

N:r 215. Kungl. resolutionen den 17 november 1899 på und. besvär af enskilda banken i Vänersborg i fråga om rätt för klaganden att återbekomma bevillning och tilläggsbevillning för åren 1895, 1896, 1897 och 1898 . . . . 301.

» 216. Kungl. resolutionen den 17 november 1899 på und. besvär af Lessebo aktiebolag i fråga om klagandens taxering år 1898 för inkomst af fabriksrörelse i Hofmanstorps socken m. m. . . . 302.

» 217. Kungl. resolutionen den 24 november 1899 på und. besvär af Angerdshestra sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å kronoparken $^1/_8$ mantal Källenäs n:r 1 i nämnda socken . . . . 303.

» 218. Kungl. resolutionen den 24 november 1899 på und. besvär af Karlstads landsförsamlings kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å fastigheten Lilla Våxnäs inom nämnda församling . . . . 304.

» 219. Kungl. resolutionen den 24 november 1899 på und. besvär af handlanden O. Andersson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 . . . . 305.

» 220. Kungl. resolutionen den 24 november 1899 på und. besvär af disponenten T. Thiis i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 . . . . 306.

» 221. Kungl. resolutionen den 24 november 1899 på und. besvär af vägstyrelsen för Gestriklands västra tingslags väghållningsdistrikt i fråga om extra provinsialläkaren J. Rodlings inkomstbeskattning år 1897 . . . . 308.

» 222. Kungl. resolutionen den 24 november 1899 i anledning af und. besvär af landskamereraren J. Bjurstedt, å tjänstens vägnar, i fråga om taxering år 1898 af Lima och Transtrands socknars, Orsa sockens, Älfdalens sockens samt Särna sockens skogsmedelsfonder för inkomst af kapital . . . . 309.

» 223. Kungl. resolutionen den 24 november 1899 på und. besvär af mjölnaren P. Perssons sterbhusdelägare i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 . . . . 310.

» 224. Kungl. resolutionen den 30 november 1899 på und. besvär af Uppsala läns rotehållares enöreskassa i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 i staden Uppsala . . . . 312.

» 225. Kungl. resolutionen den 30 november 1899 på und. besvär af Tjörnarps sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1898 af en å $^3/_{256}$ mtl Gunnarp n:r 8 uppförd byggnad . . . 313.

» 226. Kungl. resolutionen den 30 november 1899 på und. besvär af L. Henriksson Mild i fråga om taxeringsvärdena år 1898 å klagandens son J. Larsson Mild tillhöriga fastigheter . . . . 314.

» 227. Kungl. resolutionen den 8 december 1899 på und. besvär af chefsämbetet vid Västmanlands regemente i fråga om taxeringen år 1898 af åtskilliga å mötesplatsen Salbohed i Väster-Fernebo socken befintliga byggnader . . . . 315.

Sid.

N:r 228. Kungl. resolutionen den 8 december 1899 på und. besvär af landtbrukaren A. Freidenfelt i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897 . . . . 317.

» 229. Kungl. resolutionen den 8 december 1899 på und. besvär af stadsfullmäktige i Norrköping i fråga om stadens taxering år 1897 i Borgs socken för inkomst af stadens vattenledningsverk . . . . 319.

» 230. Kungl. resolutionen den 15 december 1899 på und. besvär af Åre sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1898 af en grosshandlaren L. E. Lithander tillhörig, å $^{61}/_{288}$ mantal Totten n:r 1 uppförd byggnad . . . . 321.

» 231. Kungl. resolutionen den 15 december 1899 på und. besvär af riksdagsmannen Daniel Persson i Tällberg med flera i uppgifven egenskap af ombud för jordägarne i Leksands socken och Djura kapell, i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å samtliga jordbruksfastigheterna inom nämnda socken och kapell . . . 322.

» 232. Kungl. resolutionen den 22 december 1899 på und. besvär af Timmermansordens direktion i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å en orden tillhörig fastighet i Stockholm . . . . 324.

» 233. Kungl. resolutionen den 30 december 1899 på und. besvär af landskamereraren A. Lené, å tjänstens vägnar, i fråga om Klotens aktiebolags inkomsttaxering år 1898 . . . . 325.

» 234. Kungl. resolutionen den 30 december 1899 på und. besvär af änkan H. M. E. Broms i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 . . . . 326.

1.

Resolution på und. besvär af dels ombudsmannen och fiskalen hos Domänstyrelsen H. Hildebrand, å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar, dels ock F. Sandberg i Ljung m. fl. i fråga om taxeringsvärdena för år 1894 å vissa kronoparker inom Gäsene härad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, dels ombudsmannen och fiskalen hos Kungl. Domänstyrelsen H. Hildebrand enligt honom af bemälda styrelse lemnadt uppdrag, å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar, dels ock F. Sandberg i Ljung, kyrkoherden A. Hallqvist i Skölfvene, Andreas Svensson i Broddarp, Thor Lundblad i Säm och J. A. Pettersson i Tokarp, för egen del och såsom ombud för Ljurs, Ornunga, Qvinnestads, Vesene, Molla, Hudene, Hellestads, Källunga, Grude och Hofs socknars kommunalstämmor, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 23 oktober 1895 meddelade utslag i fråga om taxeringsvärdena för år 1894 å vissa kronoparker inom Gäsene härad, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 29 januari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten på grund af särskilda nådiga remisser efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att vederbörande taxeringsnämnder för år 1894 åsatt nedannämnda kronoparker taxeringsvärden till följande belopp nämligen: kronoparken Stora Svältan, belägen inom Algutstorps, Ljurs, Ornunga och Qvinnestads socknar, efter ett beräknadt värde af 300 kronor för hektar, till sammanlagdt 159,600 kronor, däraf inom Algutstorps socken 57,300 kronor, inom Ljurs socken 18,400 kronor, inom Ornunga socken 42,200 kronor och

inom Qvinnestads socken 41,700 kronor; kronoparken Vesene i Vesene socken, efter 400 kronor för hektar, till 116,000 kronor; kronoparken Lilla Svältan, belägen inom Vesene, Grude, Hofs och Molla socknar, efter 400 kronor för hektar, till sammanlagdt 122,300 kronor, däraf inom Vesene socken 33,800 kronor, inom Grude socken 21,600 kronor, inom Hofs socken 60,400 kronor och inom Molla socken 6,500 kronor; kronoparken Edsmären, belägen inom Hudene, Hellestads och Källunga socknar, efter ett värde af 400 kronor för hektar, till sammanlagdt 555,700 kronor, däraf inom Hudene socken 374,200 kronor, inom Hellestads socken 3,500 kronor och inom Källunga socken 178,000 kronor, samt kronoparken Ollestad i Hofs socken, efter ett värde af 300 kronor för hektar, till 288,000 kronor;

att kronans ombud hos Elfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdena å kronoparkerna Stora Svältan, Vesene, Lilla Svältan, Edsmären och Ollestad måtte nedsättas till belopp, motsvarande dessa kronoparkers nettoafkastning, kapitaliserad efter sex procent, äfvensom att, i händelse för någon af kronoparkerna nettoafkastning icke uppkommit, densamma måtte från taxering befrias;

att pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1894, efter det upplyst blifvit, att bland ifrågavarande kronoparker allenast Ollestads kronopark af 1893 års taxeringsmyndigheter varit åsatt värde, hvilket emellertid i följd af bristande kännedom hos dessa myndigheter om verkliga arealen af samma kronopark bestämts till allenast 3,500 kronor, förordnat, att samtliga berörda kronoparker skulle uppskattas efter ett medelvärde af 100 kronor för hektar och i följd däraf, med iakttagande af de i taxeringslängderna gjorda, af vederbörande jägmästare vitsordade uppgifter rörande hvarje kronoparks ytinnehåll, föreskrifvit, att desamma skulle åsättas följande taxeringsvärden nämligen: kronoparken Stora Svältan sammanlagdt femtiotretusen etthundra kronor, däraf skulle upptagas i taxeringslängden för Algutstorps socken nittontusen etthundra kronor, i taxeringslängden för Ljurs socken sextusen etthundra kronor, i taxeringslängden för Ornunga socken fjortontusen kronor och i taxeringslängden för Qvinnestads socken trettontusen niohundra kronor; kronoparken Vesene i Vesene socken tjugoniotusen kronor, kronoparken Lilla Svältan sammanlagdt trettiotusen femhundra kronor, däraf skulle upptagas i taxeringsläng-

den för Vesene socken åttatusen fyrahundra kronor, i taxeringslängden för Grude socken femtusen fyrahundra kronor, i taxeringslängden för Hofs socken femtontusen etthundra kronor och i taxeringslängden för Molla socken ettusen sexhundra kronor; kronoparken Edsmären sammanlagdt 138,800 kronor, däraf skulle upptagas i taxeringslängden för Hudene socken 93,500 kronor, i taxeringslängden för Hellestads socken 800 kronor och i taxeringslängden för Källunga socken 44,500 kronor, samt kronoparken Ollestad i Hofs socken 96,000 kronor;

att i anförda besvär hos kammarrätten yrkats dels af Hildebrand, i hans omförmälda egenskap, att taxeringsvärdena måtte nedsättas å de olika delarne af kronoparken Stora Svältan till följande belopp: inom Algutstorps socken 6,800 kronor, inom Ljurs socken 2,200 kronor, inom Ornunga socken 5,000 kronor och inom Qvinnestads socken likaledes 5,000 kronor; å kronoparken Vesene till 18,000 kronor; å de olika delarne af kronoparken Lilla Svältan till följande belopp: inom Vesene socken 3,000 kronor, inom Grude socken 1,900 kronor, inom Hofs socken 5.400 kronor och inom Molla socken 600 kronor samt å kronoparken Ollestad till 61,000 kronor, dels ock af Sandberg och hans medparter, så väl för egen del, såsom väghållningsskyldige inom Gäsene härads väghållningsdistrikt, som ock på grund af dem utaf, bland andra, ofvan först omförmälda inom väghållningsdistriktet belägna kommuner, med undantag af Hofs socken, lemnade uppdrag, å samma distrikts vägnar, att taxeringsvärdena måtte bestämmas å kronoparken Stora Svältan, så vidt den vore belägen inom Ljurs socken till 12,200 kronor, inom Ornunga socken till 28,000 kronor och inom Qvinnestads socken till 27,800 kronor; å kronoparken Vesene till 58,000 kronor; å kronoparken Lilla Svältan, så vidt den vore belägen inom Vesene socken, till 12,600 kronor, inom Grude socken till 8,100 kronor, inom Hofs socken till 22,600 kronor och inom Molla socken till 2,400 kronor; å kronoparken Edsmären, så vidt den vore belägen inom Hudene socken, till 280,500 kronor, inom Hellestads socken till 2,400 kronor och inom Källunga socken till 133,500 kronor samt å kronoparken Ollestad till 216,000 kronor;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, emedan hvarken Gäsene härads väghållningsdistrikt såsom sådant eller Sandberg och hans medparter i egenskap af väg-

hållningsskyldige inom distriktet eller såsom ombud för andra socknar i distriktet än dem, inom hvilka ifrågavarande kronoparker vore belägna, vore behöriga att föra talan mot pröfningsnämndens beslut, samt Sandberg och hans medparter icke visat sig hafva af Hofs socken, inom hvilken hela Ollestads kronopark och en del af kronoparken Lilla Svältan vore belägna, erhållit uppdrag att öfverklaga pröfningsnämndens beslut; alltså kunde Sandbergs och hans medparters besvär, så vidt de afsåge taxeringsvärdena å Ollestads kronopark och å den inom Hofs socken belägna delen af kronoparken Lilla Svältan icke komma under pröfning; samt att, vidkommande dels Sandbergs och hans medparters besvär i öfrigt, dels ock Hildebrands besvär, kammarrätten funne desamma ej föranleda annan ändring i pröfningsnämndens beslut än att, enär Ollestads kronopark vid allmän fastighetstaxering år 1893 blifvit taxerad till värde af allenast 3,500 kronor och detta taxeringsvärde icke bort, emot stadgandet i 3 § bevillningsförordningen, före nästa allmänna fastighetstaxering höjas, 1894 års taxeringsvärde å Ollestads kronopark, i anledning af Hildebrands besvär och i enlighet med hans yrkande, nedsattes till sextioettusen kronor, samt att, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst angående beskaffenheten af ståndskogen å kronoparken Edsmären, taxeringsvärdet å denna kronopark, i anledning af vederbörande kommuners besvär och i enlighet med hvad kronofogden i Kullings fögderi i afgifvet yttrande föreslagit, höjdes till 277,800 kronor, hvaraf 187,100 kronor beräknades utgöra taxeringsvärdet å den del af kronoparken, som vore belägen inom Hudene socken, 1,700 kronor värdet af delen inom Hellestads socken och 89,000 kronor värdet af den inom Källunga socken belägna delen;

samt att i de underdåniga besvären *dels* Hildebrand, med vidhållande af sitt hos kammarrätten framställda yrkande om nedsättning af taxeringsvärdena å kronoparkerna Stora Svältan, Vesene och Lilla Svältan, tillika yrkat, att, med ändring af kammarrättens utslag, det kronoparken Edsmären af pröfningsnämnden åsatta taxeringsvärdet måtte fastställas, *dels ock* Sandberg och hans medparter, jemte det de till Kungl. Maj:ts afgörande hemställt frågan angående deras behörighet att i målet föra talan, tillika yrkat, att deras hos kammarrätten beträffande ifrågavarande kronoparkers taxeringsvärden framställda påståenden måtte bifallas.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner de af Sandberg och hans medparter anförda besvär icke förtjäna afseende.

Vidkommande de af Hildebrand anförda besvär finner Kungl. Maj:t icke skäl att i anledning af samma besvär göra annan ändring i öfverklagade utslaget än att, enär tillräckliga skäl icke kunna anses hafva blifvit förebragta för den af kammarrätten vidtagna förhöjning i det af pröfningsnämnden fastställda taxeringsvärdet å kronoparken Edsmären, samma värde, med ändring af kammarrättens utslag i denna del, nedsättes till etthundratrettioåttatusen åttahundra kronor, däraf skola upptagas i taxeringslängden för Hudene socken nittiotretusen femhundra kronor, i taxeringslängden för Hellestads socken åttahundra kronor och i taxeringslängden för Källunga socken fyrtiofyratusen femhundra kronor. Hvilket etc.

2.

Resolution på und. besvär af Motala sockens kommunalstämma i fråga om Motala verkstads nya aktiebolags inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Motala sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat Motala verkstads nya aktiebolag för 117,215 kronors inkomst, däraf 114,975 kronor utgjorde utdelning, som bolaget under år 1894 fått uppbära i Motala mekaniska verkstads aktiebolags konkurs, och 2,240 kronor motsvarade hvad, efter afdrag af fem för hundra af taxeringsvärdet, 1,800,000 kronor, å bolagets fabriksbyggnader eller 90,000 kronor, återstode af bolagets uppgifna vinst å 1894 års rörelse 92,240 kronor,

samt bolaget hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär den utdelning, bolaget såsom innehafvare af Motala mekaniska verkstads aktiebolags obligationer till nominelt belopp af 1,825,000 kronor under år 1894 uppburit i sistnämnda bolags konkurs, icke vore att hänföra till beskattningsbar in-

komst, samt vid det förhållande att äfven bolagets såsom jordbruksfastighet till värde af 22,500 kronor uppskattade egendom 17/40 mantal Hårstorp användes i bolagets rörelse, afdrag borde, utöfver hvad taxeringsnämnden bestämt, bolaget medgifvas jämväl för fem procent af sist angifna belopp eller med ytterligare 1,125 kronor, bolagets taxering måtte i enlighet härmed nedsättas till 1,115 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1895 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 16 mars 1896 sig utlåtit, att, emedan den utdelning till belopp af 114,975 kronor, bolaget i egenskap af innehafvare utaf åtskilliga Motala verkstads aktiebolags obligationer under år 1894 fått i sistnämnda bolags konkurs uppbära, icke varit af beskaffenhet att böra såsom inkomst beskattas, men, hvad anginge bolagets yrkande om afdrag vid taxeringen jämväl för fem procent af värdet å bolagets jordbruksfastighet, sådant afdrag lagligen icke kunde medgifvas; alltså och då vid ofvan upptagna förhållanden bolagets år 1895 beskattningsbara inkomst af rörelse utgjort tvåtusen tvåhundrafyrtio kronor, blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bolagets ifrågavarande taxering till sistberörda belopp af kammarrätten nedsatt;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring under yrkande, att med ändring af kammarrättens utslag pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte fastställas; Gifven Stockholms slott den 29 januari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

3.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Gäfle och Valbo sockens kommunalstämma, hvar för sig, i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags beskattning år 1894 för inkomst af trävarurörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Gäfle och Valbo sockens kommunalstämma, hvar för sig, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 30 oktober 1895 meddelade utslag i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags beskattning år 1894 för inkomst af trävarurörelse, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 5 februari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat;

att *dels* Gäfle stads taxeringsnämnd för år 1894 vid beräknande af hela inkomsten utaf den trävarurörelse, som af bolaget bedrefves i Kopparbergs socken af Kopparbergs län, Gäfle stad och Valbo socken, till denna inkomst hänfört, förutom den af bolaget uppgifna nettovinsten å 1893 års rörelse, 302,911 kronor 79 öre, och i bolagets räkenskaper afförda utskylder till belopp af 15,110 kronor 63 öre, jämväl 11,013 kronor 51 öre utgörande likaledes i räkenskaperna afförda räntor å gäld, som intecknats i bolagets fasta egendom, och 5,985 kronor, som afskrifvits å bokförda värdet af bolagets arbetarebostäder i Gäfle, men från summan af dessa poster, 335,020 kronor 93 öre, medgifvit afdrag för utdelning å aktier 43,275 kronor, restituerade utskylder 1,830 kronor samt den särskildt beskattade inkomsten af bolagets ångare 9,416 kronor 29 öre eller för tillhopa 54,521 kronor 29 öre och således uppskattat bolagets hela behållna inkomst af ifrågavarande rörelse till 280,499 kronor 64 öre samt tillika bestämt, att, enär bolaget hade sitt hufvudkontor i Gäfle, där styrelsens ledamöter och verkställande direktör vore bosatte, samt alla bolagets försäljningar skedde från Gäfle och alla utskeppningar egde rum från stadens hamn, hvarjämte bolagets affärer i sin helhet leddes från Gäfle, bolaget skulle för en tredjedel af inkomsten, efter afdrag af 450 kronor, motsvarande

fem procent af taxeringsvärdet å bolagets i Gäfle belägna, för rörelsens bedrifvande använda brädgårdskontor och magasin eller för i jämnadt tal 93,040 kronor erlägga bevillning i Gäfle, *dels ock* 1894 års taxeringsnämnd för Valbo socken taxerat bolaget för inkomst af trävarurörelse inom socknen till belopp af 100,000 kronor;

att bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då vid uppskattningen af bolagets ifrågavarande inkomst icke borde inberäknas vare sig ofvannämnda räntebelopp 11,013 kronor 51 öre eller de å värdet af bolagets arbetarebostäder i Gäfle afskrifna 5,985 kronor samt dessutom afdrag med fem procent af taxeringsvärdet, 1,843,200 kronor, å bolagets samtliga, i Kopparbergs och Valbo socknar samt Gäfle stad belägna, för rörelsen använda fastigheter, hvilket afdrag belöpte sig till 92,160 kronor, borde göras, innan inkomsten till taxering fördelades mellan de särskilda beskattningsorterna, bolagets hela beskattningsbara inkomst af trävarurörelse måtte bestämmas till det af Gäfle stads taxeringsnämnd beräknade belopp 280,499 kronor 64 öre, minskadt med ofvannämnda poster, tillhopa 109,158 kronor 51 öre, eller således till allenast 171,341 kronor 13 öre att till beskattning fördelas, på sätt pröfningsnämnden funne skäligt;

att, sedan ett inom pröfningsnämnden tillsatt utskott, till hvilket ärendet för beredning hänskjutits, hemställt, att bolagets hela ifrågavarande inkomst måtte så beräknas, att den af bolaget uppgifna nettovinsten för år 1893, utgörande 302,911 kronor 79 öre, ökades med ofvanberörda i utskylder och i räntor utgifna belopp, tillhopa 26,124 kronor 14 öre, men minskades med de af Gäfle stads taxeringsnämnd afdragna poster, nämligen utdelning å aktier, restituerade utskylder och vinsten å bolagets ångare, tillhopa 54,521 kronor 29 öre, samt att af det sålunda beräknade inkomstbeloppet, 274,514 kronor 64 öre, däraf hälften borde taxeras i Kopparbergs socken med det belopp, som återstode efter afdrag af fem procent utaf taxeringsvärdet, 900,000 kronor, å bolagets inom socknen belägna fastigheter, skulle i Gäfle taxeras en fjärdedel, 68,628 kronor 66 öre, efter afdrag för fem procent af taxeringsvärdet, 140,200 kronor, å bolagets i Gäfle belägna fastigheter och inom Valbo socken återstående en fjärdedel likaledes efter afdrag för fem procent af taxeringsvärdet, 803,000 kronor, å bolagets inom Valbo socken

belägna fasta egendom, så har pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1894 bifallit utskottets berörda hemställan och förty bestämt bolagets år 1894 beskattningsbara inkomst af trävarurörelse i Gäfle till 61,618 kronor 66 öre och i Valbo socken till 28,478 kronor 66 öre;

att så väl bolaget som klagandena hos kammarrätten anfört besvär öfver pröfningsnämndens omförmälda beslut, därvid yrkats af bolaget, att dess hos pröfningsnämnden gjorda påstående måtte bifallas, af stadsfullmäktige i Gäfle, att två tredjedelar af det inkomstbelopp, 137,257 kronor 32 öre, för hvilket pröfningsnämnden ansett bolaget böra beskattas i Gäfleborgs län, måtte, efter afdrag för fem procent af taxeringsvärdet, 140,200 kronor, å bolagets fastigheter i Gäfle, eller 7,010 kronor, taxeras i Gäfle med 84,494 kronor 88 öre, och af Valbo sockens kommunalstämma, att, vid beräkningen af bolagets hela beskattningsbara inkomst af trävarurörelse och innan denna inkomst fördelades mellan de särskilda beskattningsorterna, afdrag måtte göras för fem procent af taxeringsvärdet å bolagets fastigheter, samt att af den hälft af inkomsten, som med iakttagande häraf funnes belöpa å Gäfleborgs län, två tredjedelar måtte beskattas inom Valbo socken;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att kammarrätten funne besvären icke föranleda annan ändring i pröfningsnämndens beslut, än att, enär vid beräkningen af bolagets hela ifrågavarande inkomst bort afdragas hyresvärdet motsvarande fem procent af taxeringsvärdet å bolagets samtliga, för rörelsen använda fastigheter med tillhopa 92,160 kronor, bolagets samfällda i Gäfle och Valbo socken år 1894 beskattningsbara inkomst af trävarurörelse bestämdes till, i jämnadt tal, nittioettusen etthundrasjuttiosju kronor att enligt den af pröfningsnämnden antagna fördelningsgrund taxeras med hälften eller fyrtiofemtusen femhundraåttioåtta kronor å hvardera af ifrågavarande orter;

samt att i de underdåniga besvären stadsfullmäktige i Gäfle fullföljt sitt hos kammarrätten framställda påstående och Valbo sockens kommunalstämma yrkat sådan ändring i kammarrättens utslag, att af den hälft af bolagets inkomst, som funnits belöpa å Gäfleborgs län, två tredjedelar upptoges till beskattning inom Valbo socken.

Detta med hvad mera handlingarna i målet innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

4.

Resolution på und. besvär af Kramfors aktiebolag och Gudmundrå sockens kommunalstämma, hvar för sig, i fråga om nämnda bolags beskattning år 1894 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kramfors aktiebolag och Gudmundrå sockens kommunalstämma, hvar för sig, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 30 september 1895 meddelade utslag i fråga om nämnda bolags beskattning år 1894 för inkomst af rörelse, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 5 februari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget af 1894 års vederbörande taxeringsnämnder taxerats för inkomst af rörelse i staden Göteborg till belopp af 60,050 kronor, i Gudmundrå socken till belopp af 459,026 kronor och i Styrnäs socken till belopp af 100,000 kronor;

att Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd icke gjort ändring i taxeringsnämndens i Göteborg berörda åtgärd;

att bolaget hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som enligt bolagets räkenskaper för år 1893 dess behållna inkomst jämte erlagda utskylder utgjort 488,577 kronor 84 öre, samt detta belopp vid beräkning af den år 1894 beskattningsbara rörelseinkomsten borde minskas med dels 29,550 kronor, motsvarande fem procent af taxeringsvärdet å bolagets för rörelsen använda fastigheter, och dels 218,828 kronor 50 öre, utgörande värdet å den i ofvanberörda behållna inkomst inberäknade afkastning af bolagets egna och arrenderade skogar samt privilegiiskogar, för hvilka bolaget erlade fastighetsbevill-

ning, bolagets inkomst i sin helhet måtte beräknas till 240,199 kronor 34 öre, samt att, då en fjärdedel af inkomsten, på sätt ske bort, taxerats i Göteborg, allenast återstående tre fjärdedelar måtte beskattas inom Västernorrlands län och fördelas mellan Gudmundrå och Styrnäs socknar antingen enligt den af kammarrätten för år 1893 fastställda grund, enligt hvilken ungefär fem åttondedelar af hela inkomsten taxerats i förstnämnda socken och en åttondedel i Styrnäs socken, eller ock enligt annan grund, som kunde varda af pröfningsnämnden bestämd;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 29 september 1894 beräknat bolagets hela beskattningsbara inkomst till 460,000 kronor och förordnat, att bolaget skulle beskattas i Gudmundrå socken för 340,000 kronor och i Styrnäs socken för 60,000 kronor af berörda inkomst;

att i häröfver hos kammarrätten anförda besvär yrkats, af *bolaget*, att dess samfällda år 1894 beskattningsbara inkomst måtte bestämmas till 240,199 kronor samt så fördelas, att en fjärdedel blefve beskattad i Göteborg, fem åttondedelar i Gudmundrå socken och en åttondedel i Styrnäs socken, äfvensom att bolaget måtte berättigas kostnadsfritt återbekomma den bevillning, bolaget blefve nödgadt att utgifva utöfver den, som komme att genom kammarrättens utslag bestämmas, af *Gudmundrå sockens kommunalstämma*, att, enär bolaget borde anses bedrifva sin rörelse allenast i Gudmundrå socken och i Göteborgs stad och dess inkomst å sistnämnda ort icke borde taxeras till högre belopp än 60,000 kronor, bolagets i Gudmundrå socken beskattningsbara inkomst måtte bestämmas till 400,000 kronor, samt af *Styrnäs sockens kommunalstämma*, att bolaget med afseende å värdet och afkastningen af de privilegiiskogar, som tillkomme bolaget såsom egare af Lo i Styrnäs socken belägna sågverk, måtte, på sätt taxeringsnämnden för Styrnäs socken bestämt, därstädes påföras bevillning för 100,000 kronors inkomst;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att kammarrätten funne bolaget icke hafva medelst utdrag af sina räkenskaper eller annorledes ådagalagt, att eller i hvad mån bolagets år 1894 beskattningsbara inkomst, beräknad enligt de i gällande bevillningsförordning stadgade grunder, understigit det af Västernorrlands läns pröfningsnämnd beräknade beloppet 460,000 kronor, i följd hvaraf och då med afseende å

i målet förekomna omständigheter nämnda belopp syntes böra mellan ifrågavarande kommuner fördelas till beskattning sålunda, att en fjärdedel taxerades i Göteborg samt återstoden i Gudmundrå och Styrnäs socknar, till fördelning mellan dessa beskattningsorter enligt den af nyssnämnda pröfningsnämnd i sådant afseende följda grund, kammarrätten, med ändring af beskattningsnämndernas beslut och med tillämpning af 69 § i bevillningsförordningen, förordnade, att bevillning skulle för år 1894 påföras bolaget i Gudmundrå socken för tvåhundranittiotretusen tvåhundrafemtio kronor, i Styrnäs socken för femtioettusen sjuhundrafemtio kronor och i Göteborgs stad för etthundrafemtontusen kronor; samt

att i de underdåniga besvären yrkats, af *bolaget*, att dess hela beskattningsbara inkomst ifrågavarande år måtte bestämmas till 240,199 kronor 34 öre eller, därest bolaget skulle finnas icke böra åtnjuta skattefrihet för af bolaget i räkenskapen verkställd afskrifning å aktier i Härnösands—Sollefteå järnvägsaktiebolag, allra högst 279,199 kronor 34 öre samt så fördelas, att en fjärdedel blefve beskattad i Göteborg, fem åttondedelar i Gudmundrå socken och en åttondedel i Styrnäs socken, äfvensom att bolaget måtte berättigas kostnadsfritt återbekomma den bevillning, bolaget blefve nödgadt att utgifva utöfver den, som komme att af Kungl. Maj:t bestämmas, och af *Gudmundrå sockens kommunalstämma*, att det belopp, 345,000 kronor, hvarför bolaget taxerats inom Västernorrlands län, måtte i enlighet med den af kammarrätten för år 1893 bestämda grund fördelas mellan Gudmundrå och Styrnäs socknar sålunda, att bolaget blefve beskattadt för nitton tjugondedelar däraf eller 327,750 kronor inom den förra och för en tjugondedel eller 17,250 kronor inom den senare kommunen.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

5.

Resolution på und. besvär af riksdagsmannen J. P. Jansson i Saxhyttan i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, riksdagsmannen J. Petter Jansson i Saxhyttan i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för Grangärde socken taxerat klaganden för femtusen kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest,

samt klaganden med förmälan, hurusom klaganden nämnda år såsom arfvode för en af honom utförd rättegång visserligen uppburit ett belopp af 5,957 kronor 99 öre, men själf fått vidkännas kostnaderna i berörda rättegång, hvilka ej kunde beräknas lägre än det belopp, motparten i samma rättegång ålagts i sådant hänseende utgifva eller 3,749 kronor 50 öre, hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då klagandens vinst utgjorde allenast 2,208 kronor 49 öre, samt denna inkomst, såsom tillkommen under år 1895*, borde först under följande år taxeras, klaganden måtte varda från nämnda taxering befriad, eller ock att taxeringen måtte till skäligt belopp nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 26, 27 och 28 september 1895, enär icke styrkts, till hvilket belopp klagandens verkliga kostnader i ofvannämnda rättegång uppgått, samt klaganden för antagliga rättegångskostnaderna redan vid den af taxeringsnämnden verkställda beskattningen fått njuta afdrag med 957 kronor 99 öre, förty, utan afseende å klagandens invändning rörande rätta tiden för inkomstens taxation, till alla delar ogillat yrkandet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 21 april 1896 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 5 februari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlin-

* Enligt intyg hade ifrågavarande vinst uppburits i början af år 1895.

garna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

6.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Öfverums bruk i fråga om klagandens beskattning år 1895 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Öfverums bruk i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för Lofta och Västra Eds socknar taxerat klaganden för inkomst af mejerihandtering till belopp af ettusen femhundra kronor inom hvardera socknen,

samt klaganden med förmälan att klagandens ifrågavarande handtering endast afsåge förädling af mjölk från klagandens på arrende upplåtna hemman äfvensom från några angränsande, klaganden icke tillhöriga hemman, hos Kalmar läns pröfningsnämnd yrkat befrielse från den åsatta taxeringen,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1895, enär klaganden icke anfört skäl, som kunde föranleda ändring i klagandens ifrågavarande beskattning, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så och efter det klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat med yrkande om nedsättning i taxeringen till sammanlagdt 800 kronor, motsvarande vinsten å den del af klagandens mejerirörelse, som afsåge förädling af mjölk från andra än klagandens hemman,

har kammarrätten i utslag den 30 mars 1896 funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut;

däri klaganden i underdånighet sökt ändring, med yrkande att, därest beskattning af vinsten å ifrågavarande mejerihandtering skulle ifrågakomma, samma vinst ej måtte beräknas högre än till 999 kronor 6 öre; Gifven Stockholms slott den 5 februari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

7.

Resolution på und. besvär af Ölme sockens kommunalstämma i fråga om arrendatorn A. Anderssons beskattning år 1895 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ölme sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan nämnda sockens taxeringsnämnd år 1895 taxerat arrendatorn Anders Andersson i Hoflanda i Väse socken för 2,500 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest, med anteckning att taxeringen afsåge inkomst af »skogsrörelse» vid Träfors i Ölme socken,

samt Anders Andersson hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då han, som inom Ölme socken icke utöfvat annan verksamhet, än att han afverkat skog å en af honom inköpt skogstrakt, icke kunde anses därigenom hafva drifvit rörelse inom sistnämnda socken, samt den inkomst, som af berörda afverkning härflutit, rätteligen blifvit i hans mantalsskrifningsort, Väse socken, tagen till beskattning, därvid samma inkomst beräknats till 1,050 kronor, taxeringen i Ölme socken måtte upphäfvas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 20 och 21 september 1895 med bifall till berörda yrkande befriat Anders Andersson från taxering inom Ölme socken,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 20 april 1896 icke funnit skäl hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 12 februari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

8.

Resolution på und. besvär af Örebro enskilda bank i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Örebro enskilda bank i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för staden Örebro taxerat klaganden för 145,890 kronors inkomst af rörelse,

samt kronoombudet hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, då i nyssnämnda belopp icke inräknats 19,482 kronor 52 öre, utgörande af klaganden erlagd bevillning samma år för klagandens sedelutgifningsrätt, för hvilket belopp klaganden icke vore berättigad att vid taxering åtnjuta afdrag, beräkningen af klagandens inkomst måtte höjas med sistberörda belopp,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24 och 25 september 1895, med bifall till berörda yrkande, höjt taxeringen till etthundrasextiofemtusen trehundrasjuttiotvå kronor,

har Kungl Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 26 maj 1896 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 12 februari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

9.

Resolution på und. besvär af kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om J. & C. G. Bolinders mekaniska verkstads aktiebolags inkomsttaxering år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för Kungsholms församling i Stockholm taxerat J. & C. G. Bolinders mekaniska verkstads aktiebolag för 62,518 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som i bolagets till 68,896 kronor 84 öre bokförda inkomst under år 1894 vore inräknad inkomst af bolaget tillhörig fast egendom, nämligen dels hyra för en till upplag uthyrd del af tomten n:r 7 i kvarteret Gösen, 500 kronor, och för en till trädgård uthyrd, fastigheten n:r 22 i kvarteret Bergsklippan Större tillhörande tomt, 30 kronor, och dels hyresbidrag, 874 kronor, hvilka guldits af vissa i fastigheten n:r 5 i kvarteret Kettingen boende arbetare, samt vid sådant förhållande och då bolagets fasta egendom i öfrigt användes till drifvande af fabriksrörelsen eller till hyresfritt upplåtna bostäder åt bolagets arbetare, bolaget ägde att vid den beskattningsbara inkomstens beräkning njuta afdrag för fem procent af sammanlagda taxeringsvärdet å bolagets fastigheter, 1,359,200 kronor, eller således för 67,960 kronor, men till återstående 936 kronor 84 öre borde för beskattning läggas hvad som utgifvits i utskylder, 2,517 kronor 96 öre, bolagets taxering måtte varda till 3,454 kronor 80 öre nedsatt,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1895, enär det upplysts, att en större del af de fastigheter, för hvilka bolaget yrkat afdrag, användes icke till bolagets drift utan till bostäder, hvilka såsom aflöningsbidrag finge användas af bolagets arbetare, förty och då bolaget icke ägde att för fastighet, som på sådant sätt användes, åtnjuta det i § 10 mom. 4 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom

samt af inkomst den 3 juni 1892 omförmälda afdrag af fem procent å taxeringsvärdet, samt utredning saknades, i hvilken mån bolagets fastigheter användes för själfva rörelsen, afslagit yrkandet och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 12 maj 1896 sig utlåtit, att, emedan på grund af det utaf pröfningsnämnden åberopade lagstadgande borde vid den beskattningsbara inkomstens beräkning afdragas fem procent af taxeringsvärdet å bolagets fastigheter, i den mån desamma upplåtits till bostäder åt bolagets arbetare eller annorledes begagnats till utöfvande af bolagets rörelse, samt i målet vore ostridigt, att den genom fastighetsbevillning beskattade inkomsten af bolagets fasta egendom i öfrigt, hvilken inkomst finge antagas icke hafva understigit nyssnämnda procent å det därå belöpande taxeringsvärdet, inräknats i den bokförda vinsten, ty och som följaktligen å nämnda vinst, 68,896 kronor 84 öre, borde afräknas ett belopp af 67,960 kronor, motsvarande fem procent å fastigheternas samfällda taxeringsvärde, samt till återstående 936 kronor 84 öre skulle för beskattning läggas för utskylder afdragna 2,517 kronor 96 öre, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förklara, att bolaget skulle för år 1895 i Kungsholms församling erlägga bevillning för en till allenast tretusen fyrahundra femtiofem kronor beräknad inkomst af rörelse;

däri klaganden i underdånighet sökt ändring, med yrkande att nämnda inkomst måtte beräknas till 55,915 kronor; Gifven Stockholms slott den 12 februari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

10.

Resolution på und. besvär af Vårdnäs sockens kommunalstämma i fråga om ångbåtsaktiebolaget Kindas beskattning år 1895 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Vårdnäs sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnder för så väl Hycklinge socken som Vårdnäs socken taxerat ångbåtsaktiebolaget Kinda för 3,000 kronors inkomst af rederirörelse,

samt Hycklinge sockens kommunalstämma hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som för bolaget tillhöriga ångfartyget Brokind ej funnes någon hufvudredare, samt vid sådant förhållande bolaget borde för sin inkomst beskattas i Hycklinge socken, där fartyget hade sin hemort, den inom Vårdnäs socken vidtagna beskattningsåtgärden måtte varda undanröjd och taxeringen i Hycklinge socken fastställas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1895, enär bolagets verkställande direktör, grefve M. Falkenberg å Brokind, vore mantalsskrifven i Vårdnäs socken, samt nämnda befattning vore jämförlig med uppdrag att vara korrespondentredare, ogillat yrkandet och förordnat, att bolaget skulle afföras ur taxeringslängden för Hycklinge socken och kvarstå till oförändradt belopp i taxeringslängden för Vårdnäs socken,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Hycklinge sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, genom utslag den 5 maj 1896 sig utlåtit, att, emedan för ifrågavarande fartyg bolaget vore ensam redare, och följaktligen stadgandet i 12 § punkten e) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 ej vore å förevarande fall tillämpligt, ty och som, vid det förhållande att ej ens uppgifvits någon bestämd ort, där bolagets rörelse eller någon hufvudsaklig gren däraf på mera själfständigt sätt eller i afsevärd omfattning drefves, inkomsten af bolagets rörelse jämlikt punkten c) i nyssnämnda § borde beskattas i Hycklinge socken, hvarest, så vidt ett af sistnämnda sockens kommunalstämma åberopadt, å allmänna fartygsregistret grundadt intyg utvisade, bolagets styrelse hade sitt säte, funne kammar-

rätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, undanrödja bolagets taxering i Vårdnäs socken och förklara, att bolaget skulle för år 1895 i Hycklinge socken erlägga bevillning för tretusen kronors inkomst af rederirörelse;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring, med yrkande att Kungl. Maj:t måtte, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut; Gifven Stockholms slott den 19 februari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

11.

Resolution på und. besvär af Stockholms superfosfatfabriksaktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1893 i Halmstad och i Helsingborg för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms superfosfatfabriksaktiebolag i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts särskilda utslag den 28 november och den 13 december 1894 i fråga om klagandens beskattning år 1893 i Halmstad och i Helsingborg för inkomst af rörelse, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 19 februari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat, bland annat:

att vederbörande taxeringsnämnder för år 1893 taxerat klaganden i Halmstad för fyratusen och i Helsingborg för 15,000 kronors inkomst af rörelse;

att klaganden i anförda besvär yrkat, hos Hallands läns pröfningsnämnd, att, då klaganden icke haft någon i Halmstad nämnda år beskattningsbar inkomst, den därstädes åsatta taxe-

ringen måtte upphäfvas, och hos Malmöhus läns pröfningsnämnd, att, som klagandens rörelse i Helsingborg år 1892 icke lämnat behållen inkomst, klaganden måtte varda från inkomsttaxering i nämnda stad befriad;

att Hallands läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 26 och 27 september 1893, enär klaganden, enligt hvad inom nämnden upplystes, genom ett i Halmstad bosatt ombud icke allenast af allmänheten mottoge beställningar å gödningsämnen utan äfven utlämnade dem till köparne genom samma ombud, som jämväl å klagandens vägnar mottoge betalning för den försålda varan, samt klaganden dessutom till Halmstad med fartyg från utlandet införskrefve chilisalpeter och andra gödningsämnen äfvensom foderämnen, hvilka varor i Halmstad omhändertoges af klagandens ombud och genom honom sedermera därifrån distribuerades åt rekvirenterna, förty och då klagandens berörda verksamhet, hvilken vid sådant förhållande vore af beskaffenhet att böra i Halmstad särskildt beskattas, jämväl vore af den omfattning, att den af taxeringsnämnden beräknade inkomsten, 4,000 kronor, icke kunde anses för hög, med ogillande af klagandens yrkande fastställt taxeringen;

att Malmöhus läns pröfningsnämnd genom beslut den 23 september 1893, med ogillande af klagandens hos nämnden framställda yrkande, fastställt den i Helsingborg åsatta taxeringen;

att klaganden öfver pröfningsnämndernas beslut anfört besvär hos kammarrätten, därvid klaganden, beträffande taxeringen i Halmstad, fullföljt sitt hos pröfningsnämnden i Hallands län framställda påstående samt, i fråga om taxeringen i Helsingborg, yrkat, att densamma måtte nedsättas till 283 kronor 77 öre;

att kammarrätten, genom öfverklagade utslagen dels beträffande taxeringen i Halmstad sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken i Halmstad hölle nederlag af dit från utrikes och inrikes orter införda gödningsämnen, måste på grund af hvad sålunda och i öfrigt i målet förekommit anses hafva i Halmstad drifvit rörelse af beskaffenhet, att klaganden bort därstädes år 1893 för inkomst beskattas, alltså och då klaganden icke haft något att erinra mot beloppet af den taxerade inkomsten, blefve öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten fastställd; dels

ock, hvad angår taxeringen i Helsingborg, af anförda orsaker, med ändring af Malmöhus läns pröfningsnämnds beslut, förklarat, att klaganden skulle för år 1893 i Helsingborg utgöra bevillning allenast för en till jämnadt belopp af tvåhundra åttio fyra kronor beräknad inkomst af rörelse; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat att varda befriad från bevillning år 1893 för inkomst af rörelse i Halmstad eller, om berörda yrkande icke kunde bifallas, att, då räkenskaperna öfver rörelsen i Halmstad fördes vid kontoret i Helsingborg och den vid nämnda kontor uppkommande vinst eller förlust härflöte af rörelsen så väl i Halmstad som i Helsingborg, den inkomst, till hvilken klaganden enligt sistberörda utslag taxerats i Helsingborg, måtte mellan nämnda städer sålunda fördelas, att en tredjedel däraf eller 94 kronor 50 öre taxerades i Halmstad och återstående två tredjedelar eller 189 kronor 50 öre i Helsingborg.

Detta med hvad mera handlingarna i målet innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

12.

Kungl. Maj:ts nådiga bref till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af Stockholms superfosfatfabriksaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning i Halmstad år 1894.

Oscar etc. Hos Oss har Stockholms superfosfatfabriksaktiebolag i underdånighet anfört besvär däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för staden Halmstad taxerat bolaget för 4,000 kronors inkomst af rörelse,

samt jourhafvande direktören hos bolaget, John Öberg, hos Hallands läns pröfningsnämnd yrkat taxeringens undanrödjande,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1894 af anförda orsaker ogillat berörda yrkande,

så hafven I, efter det bolaget häröfver hos Eder sig besvärat, genom utslag den 1 oktober 1895 Eder utlåtit, att, som John Öberg, enligt § 12 i den af Oss för bolaget fastställda

ordning, icke i sin egenskap af jourhafvande direktör hos bolaget varit behörig att å bolagets vägnar hos pröfningsnämnden öfverklaga taxeringsnämndens ifrågavarande beskattningsåtgärd och icke heller visat sig hafva af bolagets styrelse eller dess verkställande direktör, hvilka enligt åberopade § i bolagsordningen egde att bolagets talan utföra och bevaka, erhållit bemyndigande att sådan klagan föra, alltså och då i följd däraf taxeringsnämndens beskattningsåtgärd, hvilken af pröfningsnämnden lämnats utan ändring, jämlikt 62 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, såsom icke i laga ordning öfverklagad, mot bolaget vunnit laga kraft, funnen I de af bolaget hos Eder anförda besvär icke kunna komma under pröfning.

Sedan I efter vederbörandes hörande den 15 oktober 1896 afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i detta mål Oss föredragas, och som bolagets verkställande direktör, jämlikt § 12 i den för bolaget gällande ordning, eger att själf eller genom ombud utföra bolagets rättegångar, samt bolagets jourhafvande direktör genom den för styrelsen gällande arbetsordning är bemyndigad att i verkställande direktörens frånvaro sköta dennes åligganden, alltså och då numera må antagas vara styrkt, att bolagets verkställande direktör den 11 september 1894, hvilken dag bolagets till pröfningsnämnden i Hallands län i målet ingifna besvärsskrift är daterad, varit frånvarande från hufvudstaden, där bolagets hufvudkontor är beläget, samt John Öberg, i egenskap af jourhafvande direktör, vid sådant förhållande ägt att föra bolagets talan, hafve Vi, med undanrödjande af Edert utslag, funnit godt visa målet åter till Eder, som hafven att detsamma ånyo företaga och därmed vidare lagligen förfara. Hvilket etc.

13.

Resolution på und. besvär af t. f. landskamereraren F. Vallgren, länsmannen G. Harling och ingeniören E. Hollender i fråga om framställd anmärkning vid granskning af Värmlands läns landsbok för år 1894 och landtränterispecialräkningen.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, t. f. landskamereraren Fredrik Vallgren, länsmannen Gottfr. Harling och ingeniören Ernst Hollender i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts revisionsafdelnings första kontor efter granskning af Värmlands läns landsbok för år 1894 och landtränterispecialräkningen i framställd anmärkning yrkat, att, då, enligt anordning den 19 december 1894, klagandena Hollender och Harling, såsom ordförande i bevillningsberedningar, erhållit ersättning, Hollender med 6 kronor och Harling med 18 kronor, för inställelse vid Fryksände med flere socknars taxeringsnämnds sammanträde i Torsby den 21 juni samma år, men bemälde personer, enligt hvad taxeringsnämndens protokoll utvisade, jämväl varit ledamöter i samma nämnd och i sistnämnda egenskap haft skyldighet att utan ersättning inställa sig vid nämndens sammanträde, utanordnade beloppen, tillhopa 24 kronor, måtte återgäldas,

så har kammarrätten i utslag den 24 september 1896 sig utlåtit, att, som ostridigt vore, att Hollender och Harling varit ledamöter af ofvan omförmälda taxeringsnämnd samt ledamot i taxeringsnämnd för sin inställelse vid nämndens sammanträde ej egde åtnjuta särskild ersättning, funne kammarrätten skäligt att, med gillande af anmärkningen, fastställa anmärkta, till siffran utan erinran lämnade beloppet, tjugufyra kronor, till betalning af klaganden Vallgren, på hvilkens föredragning medlen utanordnats, honom dock öppet lämnadt att sitt hos vederbörande efter befogenhet återsöka; Gifven Stockholms slott den 19 februari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

14.

Resolution på und. besvär af Järna sockens kommunalstämma i fråga om trävaruaktiebolaget Dalarnes inkomstbeskattning år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Järna sockens kommunalstämma i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 12 november 1895 meddelade utslag i fråga om trävaruaktiebolaget Dalarnes inkomstbeskattning år 1894, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 19 februari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget, som inom Mora och Järna socknar idkade sågverksrörelse och i staden Göteborg trävaruskeppning, år 1894 taxerats af taxeringsnämnden för Mora socken för 6,187 kronors inkomst af rörelsen därstädes, motsvarande en fjärdedel af bolagets hela till 24,750 kronor beräknade inkomst af rörelse, af taxeringsnämnden för Järna socken för 8,250 kronors inkomst af rörelsen i sistnämnda socken, motsvarande en tredjedel af bolagets hela berörda inkomst, och af vederbörande taxeringsnämnd i Göteborg för 12,375 kronors inkomst af rörelsen därstädes, motsvarande hälften af bolagets hela rörelseinkomst;

att Kopparbergs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att dess inkomst af rörelsen i Järna socken måtte beräknas till allenast en fjärdedel af bolagets samfällda inkomst samt till följd däraf taxeringen därstädes nedsättas till 6,187 kronor, med hänsyn till omfattningen och storleken af bolagets verksamhet inom Järna socken ansett, att bolagets vinst af rörelsen därstädes icke borde beräknas lägre än till en tredjedel af bolagets hela behållna inkomst, och förty genom beslut vid sammanträde den 20, 21 och 22 september 1894 fastställt taxeringen i Järna socken;

att Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, där bolaget yrkat, att, därest dess ofvan berörda yrkande om nedsättning i taxeringen i Järna socken icke skulle vinna afseende, bolagets taxering i Göteborg måtte bestämmas till en tredjedel af bola-

gets hela inkomst och sålunda nedsättas till 8,250 kronor, genom beslut den 26 september 1894 förklarat, att, enär hvad bolaget hos pröfningsnämnden anfört, hvilket enligt bolagets uppgift endast afsett att bevara bolagets rätt till talan hos högre beskattningsmyndighet, icke innefattade något som hälst skäl för sänkning af det bolaget i Göteborg påförda beskattningsbelopp, ändring i bolagets taxering i Göteborg icke kunde medgifvas;

att bolaget hos kammarrätten anfört besvär öfver pröfningsnämndernas berörda beslut med yrkande, att, då bolagets hela inkomst af rörelse utgjorde 24,750 kronor, taxeringen i Järna socken måtte bestämmas i likhet med taxeringen i Mora socken till 6,187 kronor, motsvarande en fjärdedel af bolagets hela rörelseinkomst, eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att taxeringen måtte nedsättas, antingen i Mora socken till 4,125 kronor eller i Göteborg till 10,313 kronor;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att kammarrätten funne besvären icke föranleda annan ändring i bolagets taxering, än att, då bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst ostridigt uppgått till 24,750 kronor och annan utredning, än bolaget åstadkommit, saknades om de grunder, enligt hvilka bolagets inkomsttaxering bort emellan de kommuner, inom hvilka bolaget drifvit rörelse, fördelas, taxeringen i Järna socken bestämdes till belopp, motsvarande fjärdedelen af bolagets hela inkomst eller sextusen etthundra åttiosju kronor; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att bolagets taxering för inkomst af rörelse inom Järna socken måtte fastställas till 8,250 kronor.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

15.

Resolution på und. besvär af byggnadsaktiebolaget Manhem i fråga om taxeringsvärdet år 1895 å åtskilliga klaganden tillhöriga fastigheter i Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, byggnadsaktiebolaget Manhem i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1895 åsatt nedannämnda, klaganden tillhöriga fastigheter taxeringsvärden med följande belopp, nämligen i kvarteret Kaninen Större fastigheten n:r $^{23}/_{232}$ 164,000 kronor och n:r $^{25}/_{846}$ 161,000 kronor samt i kvarteret Bjälken n:r $^{10}/_{29}$ 80,000 kronor, n:r $^{11}/_{27}$ 76,000 kronor, n:r $^{12}/_{25}$ 73,500 kronor och n:r $^{13}/_{4}$ 85,000 kronor,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdena måtte i så måtto ändras, att de bestämdes efter ett värde, kapitaliseradt efter 7 $^{1}/_{2}$ eller högst 8 procent af fastigheternas hyresinkomst,

men pröfningsnämnden genom beslut den 11 oktober 1895, enär fastigheternas taxeringsvärden grundade sig å de värden, till hvilka åbyggnaderna försäkrats i Stockholms stads brandförsäkringskontor, samt inom nämnden upplystes, att fastigheterna vore af utmärkt beskaffenhet och fullt uthyrda, afslagit klagandens yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 28 april 1896 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 26 februari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

16.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Stockholms praktiska hushållsskola i fråga om taxeringen år 1895 af bolagets fasta egendom n:r 16 i kvarteret Oxen Större i Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Stockholms praktiska hushållsskola i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd för Stockholms stad år 1895 åsatt bolaget tillhöriga fastigheten n:r 16 i kvarteret Oxen Större af Jakobs församling ett taxeringsvärde af 144,000 kronor,

samt bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget, hvilket hade till ändamål att utbilda dugliga tjänarinnor och med hänsyn till detta sitt ändamål måste betraktas såsom en sådan anstalt, som enligt 4 § bevillningsförordningen egde åtnjuta frihet från fastighetsbevillning, bolaget måtte från taxeringen befrias, eller ock, därest detta yrkande icke kunde bifallas, bevillning beräknas allenast efter så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som motsvarade en inkomst af 1,200 kronor, till hvilket belopp den andel af elevernas inackorderingsafgifter uppginge, som kunde antagas utgöra hyra,

men pröfningsnämnden genom beslut den 4 oktober 1895, enär hushållsskolan hvarken vore att betrakta såsom allmänt undervisningsverk eller såsom barmhärtighetsinrättning, ogillat berörda yrkanden och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, i utslag den 19 maj 1896 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 26 februari 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

17.

Resolution på und. besvär af Rogsta sockens kommunalstämma i fråga om handelsbolagets under firma Andersson & Lindberg taxering år 1895 i Rogsta socken för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Rogsta sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan handelsbolaget under firma Andersson & Lindberg i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt inkommen skrift yrkat, att, som 1895 års taxeringsnämnd för nämnda socken genom beslut, hvilket af Gäfleborgs läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, taxerat bolaget för 15,000 kronors inkomst af rörelse, men bolaget berörda år inom socknen icke utöfvat annan verksamhet, än att bolaget, som af Schebo bruksägare inköpt ett å egendomen Hornslandet inom Rogsta socken upplagdt parti grufstolpar, sedermera utskeppat en del däraf, samt bolaget i allt fall för hela sin inkomst ifrågavarande år beskattats i Göteborg, där bolagets hufvudkontor vore beläget, och i Stockholm, hvarest bolaget hade afdelningskontor, taxeringsåtgärden inom Rogsta socken måtte undanrödjas,

så har kammarrätten genom utslag den 22 april 1896 sig utlåtit, att, som utredt vore, att bolaget icke i Rogsta socken år 1895 utöfvat annan verksamhet, än att bolaget, efter att hafva från Schebo bruksägare inköpt ett å brukets egendom Hornslandet upplagdt parti färdiga grufstolpar, därifrån utskeppat en del af det inköpta virkespartiet, men bolaget icke på grund däraf bort för inkomst i Rogsta socken taxeras, blefve öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 5 mars 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

18.

Resolution på und. besvär af arrendatorn O. Myhrman i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, arrendatorn O. Myhrman i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Gotlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 16 september 1895 förordnat, att klaganden, som på arrende innehade kronan tillhöriga Roma kungsgård, skulle i Roma socken taxeras för 1,000 kronors inkomst af berörda arrende, äfvensom att klaganden, såsom innehafvare af omförmälda till 152,500 kronor taxerade kronoegendom, icke skulle åtnjuta bevillningsfritt afdrag,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 5 mars 1896 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, jämlikt 11 § 1 mom. i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, af ifrågavarande till ettusen kronor uppskattade inkomst fyrahundra femtio kronor förklarades vara från bevillning fria; Gifven Stockholms slott den 5 mars 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

19.

Resolution på und. besvär af C. A. E. Bolinder, i egenskap af syssloman för lifförsäkringsbolaget »The Mutual Life Insurance Company of NewYork», i fråga om bolagets taxering år 1895 för inkomst af rörelse i staden Malmö.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, C. A. E. Bolinder, i egenskap af syssloman för lifförsäkringsbolaget »The

Mutual Life Insurance Company of NewYork», i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för staden Malmö beskattat bolaget för tretusen kronors inkomst af bolagets agentur därstädes,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär bolaget genom ifrågavarande agentur icke kunde anses utöfva rörelse i Malmö af sådan beskaffenhet, att bolaget vore för inkomst af rörelse i nämnda stad skattskyldigt, taxeringen måtte såsom obehörig upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1895 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden genom besvär fullföljt yrkandet om befrielse från taxering i Malmö samt tillika, för den händelse samma yrkande icke vunne bifall, hemställt, att, då bolaget för år 1895 vore i Stockholm beskattadt för hela den samma år beskattningsbara inkomsten af bolagets rörelse här i riket, 41,139 kronor, sistberörda taxering måtte minskas med det belopp, därför bevillning påförts bolaget i Malmö, i utslag den 3 september 1896 sig utlåtit, att, som det icke, mot vederbörande kronoombuds bestridande, blifvit ådagalagdt, att bolagets ifrågavarande taxering i Malmö varit obehörig, men det däremot finge anses af handlingarna i målet framgå, att bolaget blifvit ifrågavarande år i Stockholm taxeradt för inkomsten af hela sin här i riket idkade rörelse, funne kammarrätten skäligt på det sätt bifalla klagandens yrkande, att, med ändring af taxeringen i Stockholm, beräkningen af bolagets därstädes år 1895 beskattningsbara inkomst nedsattes från 41,139 kronor med det i Malmö taxerade belopp 3,000 kronor till trettioåttatusen etthundra trettionio kronor;

däri klaganden i underdånighet sökt ändring under yrkande, att bolaget måtte förklaras icke hafva bort beskattas för inkomst i Malmö utan endast i Stockholm; Gifven Stockholms slott den 5 mars 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

20.

Resolution på und. besvär af J. E. Silén och A. Bergström i fråga om val af ledamöter i 1896 års taxeringsnämnd för Bergsjö m. fl. socknar i Gäfleborgs län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, J. E. Silén och A. Bergström i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan å kommunalstämma med Bergsjö socken den 14 juni 1896 förrättats val af ledamöter från socknen i samma års taxeringsnämnd för Bergsjö, Harmångers, Jättendals, Gnarps och Hassela socknar, vid hvilket val till ledamöter från Bergsjö socken utsetts, efter omröstning, hemmansägaren Hans Hansson i Högen, handlanden Johan Söderlund i Elgered och poststationsföreståndaren John Hallin i Berge, hvilka samtliga erhållit hvardera 3,341 röster,

samt klagandena hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Gäfleborgs län häröfver anfört besvär med yrkande, att, enär vid omröstningen förfarits olagligt därutinnan, att dels klaganden Bergström förvägrats rätt att på grund af fullmakt rösta för Bergsjö folkbank, dels klaganden Silén förvägrats rösträtt på grund däraf, att han vid tiden för stämmans hållande skulle hafva häftat för oguldna kommunalutskylder, dem han likväl erlagt redan den 12 i förutnämnda månad, dels ock Ströms bruks aktiebolag tillåtits att rösta för af bolaget utarrenderade jordbruksfastigheter i Ede och Andersfors, öfverklagade valförrättningen måtte upphäfvas,

så har Kungl. Maj:ts befallningshafvande i utslag den 18 juli 1896 sig utlåtit, att Kungl. Maj:ts befallningshafvande icke funne det vara ådagalagdt, att klaganden Bergström obehörigen förvägrats att vid ifrågavarande kommunalstämma utöfva rösträtt för Bergsjö folkbank, och ehuru klaganden Silén, hvilken styrkt, att han vid tiden för stämmans hållande icke häftat för oguldna kommunalutskylder, vid sådant förhållande varit berättigad att deltaga i omröstningen å stämman, samt Ströms bruks aktiebolag ostridigt tillåtits att utöfva rösträtt för jordbruksfastigheter, som varit till annan på arrende upplåtna och för hvilka således innehafvaren, jämlikt § 9 i Kungl. förord-

ningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, ägt rösträtt, likväl och som det icke blifvit ådagalagdt, att berörda felaktigheter på valets utgång inverkat, blefve den af klagandena förda talan af Kungl. Maj:ts befallningshafvande lämnad utan vidare afseende; Gifven Stockholms slott den 5 mars 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan Dess bemälde befallningshafvande efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att å de underdåniga besvären fästa afseende. Hvilket etc.

21.

Ämbetsskrifvelse från statsrådet och chefen för Kungl. Finansdepartementet till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län angående und. besvär af öfverstelöjtnanten C. S. Lilliehöök rörande traktamentsersättning.

Tit.

Hos Kungl. Maj:t har öfverstelöjtnanten C. S. Lilliehöök i underdånighet anfört besvär däröfver, att,

sedan klaganden, som i egenskap af ordförande i 1896 års bevillningsberedning för Lyse socken och Lysekils köping bevistat sammanträdena med taxeringsnämnden för Bro pastorat den 15 juni samma år å Skådene gästgifvaregård och den 15 därpåföljde juli i Lysekil, till Eder med anhållan om ersättning ingifvit räkning å tillhopa 27 kronor, däraf 21 kronor utgjorde rese- och traktamentsersättning för de med anledning af sammanträdet i Skådene företagna resor samt 6 kronor traktamentsersättning för sammanträdet i Lysekil,

samt vid räkningens granskning i landskontoret anmärkts, att, som det af ordalydelsen i 34 § af gällande bevillningsstadga, så vidt den afsåge traktamentsersättning till ordförande i bevillningsberedning för inställelse hos taxeringsnämnd, syntes framgå, att sådan ersättning tillkomme honom endast för det fall, att nämnden sammanträdde å annan ort än den, där han vore bosatt, borde, med fästadt afseende jämväl å innehållet i 60 § af samma stadga angående dylik ersättning till ledamot i

pröfningsnämnd, det för den 15 berörda juli debiterade dagtraktamente för närvaro vid taxeringsnämndens sammanträde i Lysekil, där klaganden hade sitt hemvist, eller 6 kronor från förstnämnda belopp, 27 kronor, afdragas,

så hafven I genom beslut den 13 oktober 1896, med gillande af anmärkningen, från räkningens summa afdragit 6 kronor och till klaganden af allmänna medel utanordnat endast återstoden, 21 kronor, eller den på taxeringsnämndens sammanträde å Skådene gästgifvaregård belöpande andel i kostnaden.

Sedan I den 6 innevarande mars afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, har Kungl. Maj:t låtit detta mål Sig föredragas och därvid icke funnit skäl att göra ändring i Edert beslut.

Hvilket jag på nådigste befallning skolat Eder till kännedom samt för klagandens förständigande härigenom meddela. Stockholm den 12 mars 1897.

(Underskrift)

22.

Resolution på und. besvär af styrelsen för aktiebolaget Stockholms handelsbank i fråga om bolagets inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för aktiebolaget Stockholms handelsbank i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för Nikolai församling i Stockholm, hvilken beräknat bolagets inkomst år 1894, så vidt densamma härflöte af rörelse inom församlingen, till 389,535 kronor 66 öre, upptagit bolaget till beskattning för 389,536 kronors inkomst,

samt bolaget, med förmälan att bolaget i sina räkenskaper för år 1894 afskrifvit dels 10,000 kronor å 128 aktier i Horndals järnverks aktiebolag, bokförda till 371,842 kronor 9 öre, dels hela bokförda värdet å fem aktier i Hellefors bruks aktiebolag, 7,500 kronor, dels å 785 till värde af 15,700 kronor bokförda aktier i Maria hiss- och magasinsaktiebolag 11,775 kronor,

dels hela bokförda värdet å en inteckning 4,849 kronor 87 öre, dels 30,000 kronor å bolaget tillhöriga, till 266,586 kronor 1 öre bokförda italienska järnvägslånets 3-procentobligationer, dels 10,675 kronor å inventariernas bokförda värde 15,675 kronor, dels å osäkra fordringars konto 29,545 kronor 32 öre och dels slutligen förlust å en till 197,208 kronor 61 öre bokförd och för 174,210 kronor 94 öre såld fastighet 22,997 kronor 67 öre, hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, som, vid det förhållande att nämnda afskrifningar afsåge förluster eller därmed jämförliga värdenedsättningar, bolaget egde att vid den beskattningsbara inkomstens beräkning njuta afdrag, förutom för hvad i sådant hänseende blifvit af taxeringsnämnden medgifvet, jämväl för de afskrifna beloppen, tillhopa 127,342 kronor 86 öre, samt från den af taxeringsnämnden beräknade inkomsten borde ytterligare afgå utdelning å aktier med 250 kronor, ifrågavarande taxering måtte varda nedsatt till 261,942 kronor 80 öre,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1895, enär af handlingar, som af bolaget åberopats, inhämtades, att i det af taxeringsnämnden beräknade belopp 389,535 kronor 66 öre inginge dels åtskilliga under år 1894 till sammanlagdt belopp af 127,342 kronor 86 öre gjorda afskrifningar, för hvilka bolaget vore berättigadt till afdrag, och dels inkomst af aktier 250 kronor, förty med bifall till besvären nedsatt bolagets taxering till i jämnt tal 261,943 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden Wilhelm Willers, i egenskap af kronoombud hos pröfningsnämnden, häröfver sig besvärat med yrkande, att bolagets af pröfningsnämnden beräknade inkomst måtte höjas med 97,797 kronor 54 öre och bolaget förty taxeras till i jämnadt tal 359,740 kronor, genom utslag den 31 mars 1896 sig utlåtit, att, emedan i målet vore ostridigt, att ofvannämnda inteckning och aktier i Hellefors bruks aktiebolag vid slutet af år 1894 saknat värde, samt ej ens uppgifvits någon omständighet, på grund hvaraf den för bolaget sålunda uppkomna förlust finge anses annorledes än såsom förlust å bolagets rörelse nämnda år, ty och som vid sådant förhållande och då genom hvad i målet förekommit finge anses utredt, att bolaget genom köp och försäljning af fasta egendomarne N:o 1 i kvarteret Stenbodarne Mindre och N:o 7 i kvarteret Stenbodarne Större i Stockholm tillskyndats förlust å

22,997 kronor 67 öre, hvilken förlust borde betraktas såsom en minskning i bolagets inkomst af dess rörelse år 1894, bolaget varit berättigadt att vid beräkning af sin beskattningsbara inkomst njuta afdrag för de i nu berörda hänseende afskrifna belopp, men bolaget ej ägt att å inventariernas bokförda värde afräkna större del, än som motsvarade den värdeförminskning, inventarierna under år 1894 i följd af slitning undergått, hvilken värdeförminskning i brist af närmare utredning ej kunde antagas hafva öfverstigit fem procent af det bokförda värdet, 15,675 kronor, och således borde beräknas till 783 kronor 75 öre, samt handlingarna i målet icke utmärkte, att de å omförmälda obligationer samt aktier i Horndals järnverksaktiebolag och Maria hiss- och magasinsaktiebolag gjorda afskrifningar afsett att motsvara skillnaden mellan nämnda värdepappers värde vid början af år 1894 och vid samma års slut, i följd hvaraf afdrag för de sålunda afskrifna beloppen ej kunde medgifvas, alltså funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att bolaget förklarades skola för år 1895 i Nikolai församling i Stockholm erlägga bevillning för inkomst af rörelse till belopp af trehundratjugutretusen sexhundra nio kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring, med yrkande att Kungl. Maj:t måtte med upphäfvande af kammarrättens utslag fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut; Gifven Stockholms slott den 19 mars 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner de underdåniga besvären icke förtjäna afseende. Hvilket etc.

23.

Resolution på und. besvär af vice häradshöfdingarne G. Hegardt och P. Brorsson i fråga om restitution af utbetalda kronoutskylder.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vice häradshöfdingarne G. Hegardt och P. Brorsson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klagandena, hvilka vore sysslomän i handlanden Sophus Jensens och hans firma Sophus Jensen & C:is konkurs, hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Malmöhus län den 11 april 1896 sökt, att, som klagandena i sin nämnda egenskap, under antagande att konkursboets tillgångar skulle förslå till gäldande af samtliga prioriterade fordringar, den 25 april 1895 utbetalt de bemälde Jensen och hans firma för år 1894 påförda kronoutskylder, sammanlagdt 162 kronor 75 öre, men, enligt hvad ett därefter upprättadt utdelningsförslag i konkursen utvisade, medel saknats till gäldande af Kungl. Maj:ts och kronans ifrågavarande fordran, klagandena måtte förklaras berättigade att återfå ofvan omförmälda belopp,

samt Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 24 april 1896, enär någon anmärkning icke förekommit emot debiteringen af ifrågavarande utskylder, hvilka vederbörligen guldits, samt den omständigheten, att Sophus Jensens konkursbo vid dåmera verkställd utredning i själfva verket befunnits sakna tillgång till utskyldernas gäldande, icke kunde berättiga klagandena eller konkursboet att återbekomma dessa behörigen debiterade och i kronans kassa influtna utskylder, förklarat ansökningen icke kunna till vidare åtgärd föranleda,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, genom utslag den 16 november 1896 icke funnit skäl att i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes resolution göra ändring;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring under fullföljande af sitt ofvannämnda yrkande, hvarjämte klagandena tillika anhållit, att, därest deras berörda yrkande icke kunde bifallas, Kungl. Maj:t täcktes af gunst och nåd berättiga klagandena att återbekomma omförmälda belopp; Gifven Stockholms slott den 2 april 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag eller att lämna bifall till klagandenas i de underdåniga besvären gjorda anhållan att af gunst och nåd återfå det ifrågavarande beloppet. Hvilket etc.

24.

Resolution på und. besvär af handlanden C. Unger i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Claes Unger i Backe i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden år 1895 taxerats för inkomst af handelsrörelse, dels af taxeringsnämnden för Tåsjö socken till belopp af 1,000 kronor och dels af taxeringsnämnden för Fjällsjö socken till belopp af 3,000 kronor,

samt klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilken drefve sin hufvudsakliga rörelse i Fjällsjö socken och af taxeringsnämnden därstädes beskattats för hela sin inkomst, icke i Tåsjö socken bedrefve annan affärsverksamhet, än att han under de tider af året, då timmerdrifning och flottning därstädes för Kramfors aktiebolags räkning ägde rum, på uppdrag af bolaget eller dess förvaltare till bolagets arbetare försålde nödiga lifsförnödenheter, klaganden måtte varda från berörda taxering inom Tåsjö socken befriad,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1895 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Tåsjö sockens kommunalstämma och landskamereraren Axel Arnell, å tjänstens vägnar, hvar för sig, anfört besvär öfver pröfningsnämndens beslut, i utslag den 18 maj 1896 sig utlåtit, att, som med afseende å hvad i målet vore upplyst rörande omfånget af den proviantförsäljning, som klaganden under år 1895 idkat i

Tåsjö socken *, klaganden finge anses hafva bort för inkomsten af samma försäljning därstädes taxeras, men anledning icke förekomme till antagande, att nämnda inkomst borde beräknas till annat belopp, än Tåsjö sockens taxeringsnämnd ansett, 1,000 kronor, eller att klagandens beskattningsbara inkomst af handelsrörelse i sin helhet öfverstigit det af pröfningsnämnden uppskattade beloppet, 3,000 kronor, alltså funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens öfverklagade beslut, att klaganden förklarades skyldig för år 1895 utgöra bevillning i Tåsjö socken för ettusen kronors inkomst af handelsrörelse och i Fjällsjö socken för tvåtusen kronors dylik inkomst;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande om fastställelse af pröfningsnämndens i målet meddelade beslut; Gifven Stockholms slott den 2 april 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

25.

Resolution på und. besvär af handelsbolaget under firma Svartling & C:o i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handelsbolaget under firma Svartling & C:o i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1895 beskattat klaganden i staden Skellefteå för 9,380 kronors inkomst af kapital och i Skellefteå socken för 9,438 kronors inkomst af rörelse, sistnämnda belopp utgörande hälften af klagandens beräknade vinst å rörelsen vid klaganden tillhöriga, inom socknen belägna Holmfors och Klintfors sågverk,

---

* Enligt företedda intyg försålde U. från öppen salubod i Tåsjö socken varor till så väl Kramfors bolags arbetare som allmänheten.

samt klaganden hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klagandens vinst af ifrågavarande rörelse år 1894 uppgått till allenast 9,380 kronor, hvaraf hälften borde taxeras i Skellefteå stad, taxeringen i Skellefteå socken måtte nedsättas till 4,690 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1895, jämte det pröfningsnämnden upphäft klagandens taxering för inkomst af kapital i Skellefteå stad, tillika på kronoombudets yrkande, att klagandens inkomst af sågverksrörelse, efter afdrag för alla omkostnader, däribland fem procent af taxeringsvärdet å de för rörelsens bedrifvande använda byggnader, borde uppskattas till 10 kronor för hvarje standard skeppadt virke, samt då, enligt vederbörande tullkammares uppgift, klaganden under år 1894 skeppat omkring 4,800 standards virke, med ogillande af klagandens talan, uppskattat klagandens inkomst af sågverksrörelse till fyratioåttatusen kronor samt förordnat, att bevillning skulle klaganden påföras för hälften häraf, tjugufyratusen kronor, i Skellefteå stad, hvarest klaganden hade sitt hufvudkontor och försäljningen af virke ägde rum, samt för återstående hälften i Skellefteå socken,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 30 september 1896 funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 9 april 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

26.

Resolution på und. besvär af Skellefteå aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1895 för inkomst af trävarurörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Skellefteå aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden år 1895 taxerats för inkomst af trävarurörelse, dels af taxeringsnämnden i staden Skellefteå till belopp af 5,400 kronor och dels af taxeringsnämnden i Skellefteå socken till belopp af 6,000 kronor,

samt Västerbottens läns pröfningsnämnd genom beslut den 24 september 1895 med hänsyn till den mängd förädladt virke, som klaganden enligt från vederbörande tullkammare lämnade uppgifter under år 1894 utskeppat, höjt klagandens taxering för inkomst af ifrågavarande rörelse till tjugufemtusen kronor, därför bevillning skulle klaganden påföras med hälften i Skellefteå stad, där klaganden hade sitt kontor och styrelsen sitt säte, samt med hälften i Skellefteå socken, hvarest klagandens sågverk vore beläget,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 13 oktober 1896 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring under yrkande, att klagandens beskattning år 1895 måtte nedsättas till 10,798 kronor, att behörigen fördelas mellan Skellefteå stads- och landskommuner; Gifven Stockholms slott den 9 april 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

27.

Resolution på und. besvär af Thomas Övergaard, enligt uppgift för trävaruaktiebolaget Dalarne i fråga om bolagets inkomstbeskattning år 1895 i Mora socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Thomas Övergaard, enligt uppgift för trävaruaktiebolaget Dalarne, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för Mora socken beskattat bolaget för 18,000 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen måtte nedsättas till 665 kronor 35 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 26, 27 och 28 september 1895 af anförda orsaker ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, i utslag den 28 april 1896 funnit bolaget i fråga om beloppet af sin år 1895 i Mora socken beskattningsbara inkomst icke hafva förebragt sådan utredning, som emot kronoombudets bestridande kunde föranleda ändring i öfverklagade taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms slott den 20 april 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som Thomas Övergaard, hvilken undertecknat de underdåniga besvären, ej styrkt sin behörighet att i målet föra bolagets talan, finner Kungl. Maj:t de underdåniga besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

28.

Resolution på und. besvär af Hede sockens kommunalstämma i fråga om postmästaren i Södertelge G. T. Lindströms beskattning år 1893 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hede sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan uti en till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Jämtlands län ingifven och därifrån till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt öfverlämnad skrift postmästaren i Södertelge Gustaf Theodor Lindström yrkat, att, som han för år 1893 mantalsskrifvits så väl i Hede socken af nämnda län som i staden Södertelge och inom båda dessa orter beskattats för inkomst af tjänst, därvid inkomsten uppskattats i Hede socken till 3,000 kronor och i Södertelge till 3,640 kronor, Lindström måtte förklaras berättigad att återfå de utskylder, som han å endera af dessa orter nödgats erlägga,

så har kammarrätten genom utslag den 22 april 1896 sig utlåtit, att, som Lindström, hvilken den 13 april 1893 blifvit utnämnd till postmästare i Södertelge, redan därförinnan från den 1 november 1891 förestått postmästaretjänsten i nämnda stad och varit där för sådant ändamål bosatt, alltså och då vid sådant förhållande, utan afseende därå att Lindström före sin berörda utnämning till postmästare i Södertelge innehaft enahanda tjänst i Hedeviken inom Hede socken, Södertelge och icke Hede socken måste anses hafva varit Lindströms rätta mantalsskrifningsort för år 1893, samt Lindström följaktligen skolat samma år allenast i Södertelge taxeras för inkomst af tjänst, funne kammarrätten skäligt att, med undanrödjande af taxeringen i Hede, förklara Lindström berättigad att den på grund af samma taxering påförda och af honom betalda bevillning, trettio kronor jämte tilläggsbevillning nio kronor, på anmälan ur kronans kassa återbekomma; hvarjämte Lindström hänvisades att hos vederbörande göra framställning om återfående af öfriga honom för år 1893 i Hede socken påförda och af honom betalda afgifter; Gifven Stockholms slott den 20 april 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

29.

Resolution på und. besvär af Väster-Bitterna sockens kommunalstämma i fråga om komministern F. G. O. Högmans beskattning år 1894 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Väster-Bitterna sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan komministern F. G. O. Högman, hvilken den 2 december 1893 utnämnts till komminister i Götlunda socken samt från och med den 1 januari 1894 uppburit de med denna tjänstebefattning förenade löneförmåner, men till början af september månad sistberörda år uppehållit sin förra komministerstjänst i Väster-Bitterna socken, blifvit för år 1894 inom hvardera af nämnda socknar taxerad för inkomst af allmän tjänst, beräknad af taxeringsnämnden för Väster-Bitterna socken till 500 kronor, hvaraf dock 450 kronor skulle vara fria från bevillning,

samt Skaraborgs läns pröfningsnämnd — utan att göra ändring i taxeringen inom Götlunda socken — genom beslut den 25 september 1894 på yrkande af kronans ombud dels gillat den af taxeringsnämnden för Väster-Bitterna socken vidtagna taxeringsåtgärden, så vidt genom densamma Högman upptagits i taxeringslängden för sistnämnda socken såsom skattskyldig för inkomst af allmän tjänst samt inkomsten uppskattats till 500 kronor, dels ock förordnat, att Högman, som för år 1894 af domkapitlet arrenderat komministersbostället i Väster-Bitterna med skyldighet att i domkapitlets ställe ansvara för alla utskylder så väl för boställe som för lön, skulle för den inom Väster-Bitterna taxerade inkomsten, 500 kronor, utgöra bevillning utan afdrag,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Högman i anförda besvär yrkat, att hans taxering inom Väster-Bitterna socken måtte upphäfvas, i utslag den 2 oktober 1895 sig utlåtit, att, som Högman, hvilken den 2 december 1893 blifvit utnämnd till komminister i Götlunda socken och därefter, på grund af egen anmälan, mantalsskrifven i nämnda socken för år 1894, redan med ingången af sistberörda år tillträdt komministersbostället i Götlunda jämte öfriga med omförmälda tjänst förenade löneförmåner, samt vid sådant förhållande, utan afseende därå att Högman på grund af förordnande under tiden till den 1 september 1894 förestått komministerstjänsten i Väster-Bitterna socken, Götlunda socken måste anses hafva varit Högmans rätta mantalsskrifningsort för år 1894; alltså och då i följd häraf Högman icke varit berörda år i Väster-Bitterna socken skattskyldig för inkomst af tjänst, funne kammarrätten skäligt att, med undanrödjande af den öfverklagade taxeringsåtgärden, förklara Högman berättigad att den på grund af samma åtgärd honom inom Väster-Bitterna socken för år 1894 påförda och af honom betalda inkomstbevillning, fem kronor, jämte därå belöpande tilläggsbevillning, fem kronor, på anmälan ur kronans kassa återbekomma; Gifven Stockholms slott den 20 april 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

30.

Resolution på und. besvär af Neder-Luleå sockens kommunalstämma i fråga om grosshandelsfirman J. E. Franckes beskattning år 1895 för inkomst af rörelse i nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Neder-Luleå sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att, sedan Norrbottens läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1895, enär aktiebolaget

Bodträskfors tillhöriga Altappens ångsåg i Neder-Luleå socken under år 1895 till största delen drifvits för grosshandelsfirman J. E. Franckes i Stockholm räkning, förordnat, att bevillning skulle af firman i Neder-Luleå socken utgöras för 9,000 kronors inkomst af rörelse,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest nämnda firma häröfver sig besvärat, i utslag den 27 april 1896 sig utlåtit, att, enär genom den år 1895 af aktiebolaget Bodträskfors å dess sågverk Altappen i Neder-Luleå socken mot lega verkställda försågning af firman J. E. Francke tillhörigt timmer nämnda firma icke idkat någon rörelse, samt firman förty icke varit för inkomst af sågverksrörelsen nämnda år i Neder-Luleå socken skattskyldig, blefve öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjd, i följd hvaraf firman berättigades återbekomma den bevillning och tilläggsbevillning, firman på grund däraf kunde hafva erlagt, hvarjämte firman hänvisades att hos vederbörande göra framställning om återfående af de öfriga afgifter, som med föranledande af undanröjda taxeringsåtgärden af firman guldits; Gifven Stockholms slott den 21 maj 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

31.

Resolution på und. besvär af Lits sockens kommunalstämma i fråga om Grönborgs bryggeriaktiebolags beskattning år 1894 i nämnda socken för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lits sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Grönborgs bryggeriaktiebolag i en till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Jämtlands län den 3 maj 1895 inkommen och därifrån till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt öfver-

lämnad skrift yrkat, att, enär bolaget blifvit år 1894 i nämnda socken taxeradt för 1,000 kronors inkomst af rörelse, men bolaget i socknen icke utöfvat annan verksamhet, än att bolaget efter rekvisition till därstädes bosatta personer lämnat maltdrycker från bolagets filial i Östersund, bolaget måtte varda från berörda taxering befriadt,

så har kammarrätten i utslag den 4 februari 1896 sig utlåtit, att, som, genom hvad i målet förekommit, finge anses utredt, att bolaget icke år 1894 inom Lits socken idkat annan verksamhet, än att bolaget till därstädes boende kunder utlämnat från bolagets ofvan omförmälda filial rekvirerade varor, samt bolaget icke varit på grund af denna verksamhet inom nämnda socken skattskyldigt, alltså blefve öfverklagade taxeringen af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 21 maj 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

32.

Resolution på und. besvär af Alfta sockens kommunalstämma i fråga om provinsialläkaren F. Fredlunds beskattning år 1895 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Alfta sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för nyssnämnda socken taxerat provinsialläkaren Frans Fredlund, utom för 3,620 kronors inkomst af allmän tjänst, för 2,380 kronors inkomst af rörelse, som deltager i vägunderhåll,

samt Fredlund hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat att varda för sistnämnda inkomst befriad från deltagande i sådant underhåll,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1895, enär inkomsten af en läkares enskilda praktik icke ansåges hänförlig till inkomst, som enligt väglagen vore befriad från deltagande i vägunderhåll, samt denna uppfattning vunne stöd af gällande bevillningsförordning bifogade formulär, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Fredlund häröfver sig besvärat, i utslag den 4 februari 1896 sig utlåtit, att, enär omförmälda inkomst, hvilken härflutit af Fredlunds verksamhet såsom provinsialläkare, vore att hänföra till inkomst af tjänst, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria Fredlund från taxering för inkomst af rörelse samt förordna, att Fredlund skulle för ifrågavarande år taxeras för sextusen kronors inkomst af tjänst; Gifven Stockholms slott den 28 maj 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden icke kan anses behörig att föra talan i förevarande mål, där Alfta kommuns rätt icke är i fråga, finner Kungl. Maj:t de underdåniga besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

33.

Resolution på und. besvär af handlanden G. Bergius i fråga om skyldighet för honom att deltaga i kostnaden för det allmänna vägunderhållet.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Gustaf Bergius, såsom innehafvare af firman Bergii tobakshandel, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Bollnäs socken år 1895 taxerat klaganden för 500 kronors inkomst af rörelse inom socknen,

samt hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd kronans ombud, med företeende af förteckning för södra Helsinglands fögderi å skattskyldige, hvilka af taxeringsnämnderna skulle obehörigen

uteslutits från deltagande i vägunderhåll, hemställt, att klaganden, som vore taxerad för inkomst jämväl i staden Gäfle, måtte påföras vägskatt inom Bollnäs socken, och att förty det belopp, hvartill taxeringsnämnden för socknen uppskattat klagandens inkomst af rörelse, måtte i taxeringslängden öfverföras till kolumnen för inkomst, som deltager i vägunderhåll,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1895 bifallit hvad kronoombudet hemställt,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden, i sin ofvannämnda egenskap, häröfver sig besvärat, genom utslag den 25 februari 1896 sig utlåtit, att, enär uti förevarande mål vore fråga, icke om beloppet af den inkomst, hvarför bevillning till staten blifvit klaganden påförd, utan därom, huruvida sagda inkomst skulle medföra skyldighet för klaganden att deltaga i kostnaden för det allmänna vägunderhållet, samt det icke tillkomme kammarrätten att med denna fråga taga befattning, funne kammarrätten hvad klaganden i besvären anfört ej böra till pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 28 maj 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som ifrågavarande mål, däri ej är fråga om beloppet af den inkomst, hvarför bevillning skall af klaganden utgöras, eller om arten af den källa, hvarifrån inkomsten härflutit, innefattar ett ämne, hvarmed det icke tillkommer kammarrätten att taga befattning, finner Kungl. Maj:t ej skäl att göra ändring i det slut, hvari kammarrätten i målet stannat. Hvilket etc.

34.

Resolution på Svartviks aktiebolags und. besvär i fråga om klagandens beskattning år 1895 för inkomst af flottning i Hoaån.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Svartviks aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1895 beskattat klaganden för inkomst af flottning i Hoaån till följande belopp, nämligen inom Rätans socken 1,000 kronor, inom Öfver-Hogdals socken 2,000 kronor och inom Ytter-Hogdals socken 6,000 kronor eller tillhopa till 9,000 kronor,

samt klaganden hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, hvarom nu ej är fråga, att, enär för flottning under år 1894 i omförmälda vattendrag af klaganden ej tillhörigt virke ersättning icke utgått med högre belopp, än som motsvarade flottningskostnaden, och de flottningsafgifter, klaganden uppburit, i sin helhet användts dels till underhåll af flottlederna i vattendraget, dels ock till amortering af oguldna kostnader för dessa flottleders anläggning, i följd hvaraf någon vinst å flottningen icke för klaganden uppkommit, samt i allt fall strömrensning icke kunde anses såsom en sådan på mera själfständigt sätt eller i afsevärd omfattning bedrifven rörelse, däraf inkomsten borde beskattas i den eller de orter, där verksamheten utöfvades, hvartill komme, att klaganden blifvit för hela 1894 års vinst å sin i Ljusnans floddal idkade trävarurörelse taxerad i Söderala socken samt i städerna Göteborg och Söderhamn, taxeringarna i Rätans, Öfver-Hogdals och Ytter-Hogdals socknar måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1895, enär det icke vore styrkt, att vinsten å klagandens flottningsrörelse, som af pröfningsnämnden ansåges uppgå till de af taxeringsnämnderna upptagna beloppen, blifvit å andra orter beskattad, fastställt taxeringsnämndernas beslut,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, med yrkande, att klagandens beskattning för inkomst af flottningsrörelse i Hoaån måtte undanrödjas, eller, därest detta yrkande ej vunne afseende, att be-

rörda inkomst måtte beräknas till allenast 776 kronor 57 öre samt däraf beskattas inom Rätans socken 86 kronor 29 öre, inom Öfver-Hogdals socken 172 kronor 57 öre och inom Ytter-Hogdals socken 517 kronor 71 öre, genom utslag den 25 november 1896 sig utlåtit, att kammarrätten icke funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, då klaganden, som år 1894 uti afgifter för i Hoaån flottadt virke uppburit tillhopa 9,018 kronor 11 öre, i kostnader för strömrensning i vattendraget under året ostridigt utbetalt 2,349 kronor 13 öre, vid hvilket förhållande klagandens hela inkomst af ifrågavarande flottning icke borde beräknas till mer än hvad af förstberörda belopp återstode efter afdrag för nämnda utgift, eller i jämnadt tal till sextusen sexhundra sextionio kronor, klagandens taxering nedsattes i Rätans socken till sjuhundra fyratioen kronor, i Öfver-Hogdals socken till ettusen fyrahundra åttiotvå kronor och i Ytter-Hogdals socken till fyratusen fyrahundra fyratiosex kronor; Gifven Stockholms slott den 28 maj 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

35.

Resolution på und. besvär af kamereraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om Allmänna lifförsäkringsbolagets inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Klara församling i Stockholm år 1895 taxerat Allmänna lifförsäkringsbolaget för 35,157 kronors inkomst af rörelse,

samt nämnda bolag och dess förlagsaktiebolag hos stadens pröfningsnämnd gemensamt yrkat, att, då försäkringsbolaget

vore ett ömsesidighetsbolag och af det såsom dess vinst taxerade belopp 10,000 kronor utbetalts till förlagsaktiebolaget såsom ränta å medel, som af sistnämnda bolag lämnats till försäkringsbolaget såsom förlag och reservfond, samt återstoden, efter afdrag för hvad som åtgått till gäldande af utskylder, användts till försäkringstagarnes fördel, förlagsaktiebolaget måtte taxeras för sin ofvannämnda ränteinkomst, 10,000 kronor, men försäkringsbolaget befrias från inkomstbevillning,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 23 oktober 1895, enär försäkringsbolaget icke vore att hänföra till sådana ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, som afsåge att bereda vinst endast åt insättarne, samt vid sådant förhållande nämnda bolags yrkande om befrielse från taxeringen icke förtjänade afseende, men för den del af bolagets vinst, som tillfölle förlagsaktiebolaget, detta bolag, som icke vore påfördt bevillning för inkomst, borde taxeras, väl förordnat, att sistnämnda bolag skulle utgöra bevillning för 10,000 kronors inkomst, men beträffande försäkringsbolagets taxering däri ej gjort annan ändring, än att beloppet af den inkomst, hvarför detta bolag skulle utgöra bevillning, nedsattes till 25,157 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest försäkringsbolaget häröfver anfört besvär, i utslag den 23 oktober 1896 sig utlåtit, att, emedan, med afseende å innehållet af 30 § i de för nämnda bolag gällande stadgar, bolaget måste anses likställdt med sådana ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, som afsåge att bereda vinst endast åt insättare, funne kammarrätten, jemlikt § 11 mom. 2 b) af Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria bolaget från skyldighet att för år 1895 utgöra bevillning för inkomst; Gifven Stockholms slott den 28 maj 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, samt försäkringsinspektören därefter jämväl sig yttrat, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

36.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Strömstad i fråga om handelsbolaget J. H. Sylvander & C:os samt delägarnes i bolaget, konsuln J. H. Sylvanders och handlanden V. Sylvanders, taxering år 1894 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Strömstad i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 28 februari 1896 i fråga om handelsbolaget J. H. Sylvander & C:os samt delägarnes i bolaget, konsuln J. H. Sylvanders och handlanden Vilhelm Sylvanders, taxering år 1894 för inkomst af rörelse, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 11 juni 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att, sedan bolaget hos 1894 års bevillningsberedning för Strömstad uppgifvit sin beskattningsbara inkomst af handelsrörelse till 4,460 kronor och af sillsaltning, som bolaget i Strömstad samt inom Hogdals, Skee och Tjärnö socknar mot en provision af 50 öre för tunna verkställt för firman Bröderna Amelns räkning, till 5,525 kronor, taxeringsnämnden i Strömstad i öfverensstämmelse med bevillningsberedningens förslag taxerat hvardera delägaren i bolaget, utom för inkomst af enskild tjänst, hvarom nu ej är fråga, för 4,992 kronors inkomst af rörelse;

att bolaget blifvit af samma års taxeringsnämnd för Hogdals socken taxeradt för 2,000 kronors inkomst af salterirörelse, hvaremot taxeringsnämnderna för Skee och Tjärnö socknar icke beskattat bolaget eller dess delägare;

att bolaget hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolagets inkomst af den inom Hogdals socken verkställda sillsaltning, hvilken inkomst uppgått till 1,500 kronor, inginge i den af taxeringsnämnden i Strömstad beskattade inkomsten, samt bolaget rätteligen borde för förstnämnda inkomst beskattas i Strömstad, taxeringen i Hogdals socken måtte upphäfvas eller, därest detta icke kunde bifallas, taxeringarna

så ändras, att bolagets inkomst af sillsaltningen i Hogdals socken blefve taxerad till två tredjedelar eller till belopp af 1,000 kronor i Strömstad samt till en tredjedel eller till belopp af 500 kronor i Hogdals socken;

att pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1894 förordnat, *dels* att bolagets inkomst af salterirörelse i Hogdals socken, hvilken inkomst beräknades till 1,500 kronor, skulle till hela sitt belopp taxeras inom nämnda socken, *dels* att bolaget, som, enligt hvad pröfningsnämnden inhämtat, för Bröderna Amelns räkning insaltat i Skee socken 4,500 tunnor och i Tjärnö socken 3,000 tunnor sill med en nettovinst af 50 öre för hvarje tunna, skulle för inkomsten däraf taxeras i Skee socken till belopp af 2,250 kronor och i Tjärnö socken till belopp af 1,500 kronor, *och dels* att, som bolaget enligt egen uppgift för Bröderna Amelns räkning under nästförutgångna vinter i Strömstad insaltat 5,000 tunnor sill, därå bolaget haft i förtjänst 50 öre för hvarje tunna, samt af sin handelsrörelse haft en inkomst af 4,460 kronor, hvardera delägarens i bolaget uti Strömstad beskattningsbara inkomst af rörelse skulle upptagas till 3,480 kronor;

att klagandena i de hos kammarrätten anförda besvären yrkat, att, som bolagets ofvanberörda, i Hogdals, Skee och Tjärnö socknar taxerade, inkomst härflöte af den verksamhet, bolaget utöfvade för ombesörjande af sillsaltning för Bröderna Amelns räkning, och denna bolagets verksamhet skedde å bolagets kontor i Strömstad, bolaget för ifrågavarande inkomst, tillhopa 5,250 kronor, måtte taxeras i Strömstad och icke i nämnda socknar, eller, om detta yrkande icke kunde bifallas, att åtminstone två tredjedelar af nyssnämnda inkomst måtte beskattas i Strömstad;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som upplyst vore, att bolaget åtnjutit ifrågavarande i Hogdals, Skee och Tjärnö socknar taxerade inkomst för ombesörjandet af sillsaltning därstädes för Bröderna Amelns räkning, samt att i bolagets för sådant ändamål utöfvade verksamhet ingått att afsluta köp af sill, tunnor och salt samt därför erlägga betalning, att antaga och aflöna arbetare, att ombesörja skeppning, att hålla Bröderna Ameln underrättade om sillfiskets gång och lämna eljest äskade upplysningar samt att öfver rörelsen hålla bokföring och lämna räkning, alltså och då, med

afseende å hvad sålunda och i öfrigt i målet förekommit, finge antagas, att ifrågavarande verksamhet utöfvats i den omfattning i Strömstad, där bolagsmännen vore bosatta och bolaget hade sitt kontor, att en tredjedel af den utaf samma verksamhet härflytande inkomst borde därstädes beskattas, funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att J. H. Sylvanders och Vilhelm Sylvanders taxering för inkomst af rörelse i Strömstad höjdes för hvardera till fyratusen trehundra femtiofem kronor och den bolaget i nämnda socknar åsatta taxering minskades i Hogdals socken till ettusen kronor, i Skee socken till ettusen femhundra kronor och i Tjärnö socken till ettusen kronor; samt

att i de underdåniga besvären yrkats, att, med ändring af kammarrättens utslag, hela det af pröfningsnämnden uppskattade provisionsbeloppet inom Hogdals, Skee och Tjärnö socknar, 5,250 kronor, måtte beskattas i Strömstad.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

37.

Resolution på und. besvär af Ytter-Hogdals sockens kommunalstämma i fråga om Svartviks aktiebolags beskattning år 1894 för inkomst genom försäljning af skogsafverkningsrätt m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ytter-Hogdals sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för nämnda och Öfver-Hogdals socknar år 1894 taxerat Svartviks aktiebolag inom förstnämnda socken dels för inkomst till belopp af 75,000 kronor, hvilka beräknats härflyta af försäljning af rätt till afverkning å en inom socknen belägen skogstrakt, dels för inkomst till belopp af 6,000 kronor af flottning i Hoaån äfvensom inom Öfver-Hogdals socken för inkomst till belopp af 2,000 kronor jämväl för flottning i Hoaån,

samt bolaget hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då bolaget icke genom berörda försäljning, hvilken uppgjorts å bolagets kontor vid Sandarne genom bolagets därvarande förvaltning, kunde anses hafva drifvit sådan rörelse inom Ytter-Hogdals socken, som i § 12 mom. c) af gällande bevillningsförordning afsåges, och den vinst, som af försäljningen uppstode, vore taxerad i sammanhang med bolagets vid kontoret i Sandarne bokförda vinst af all bolagets rörelse under år 1893, samt flottningen i Hoaån vid det förhållande, att bolaget icke godtgjort sig annat än kostnaden för virkets framflottning, endast i så måtto kunde anses hafva medfört någon vinst för bolaget, som detta tillgodogjort sig ränta å ogulden återstod af det å strömbyggnaderna i nämnda vattendrag nedlagda kapital, men jämväl berörda räntevinst, hvilken år 1893 utgjort 2,902 kronor, blifvit annorstädes beskattad, berörda taxeringsåtgärder måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1894, enär det icke vore styrkt, att vinsten af ofvan omförmälda öfverlåtelse af skogsafverkningsrätt, hvilken icke kunde hänföras till den af bolaget efter Ljusnans floddal bedrifna skogsrörelse, blifvit å annan ort än Ytter-Hogdals socken beskattad samt bolaget ej heller styrkt, att vinsten af ifrågavarande flottningsrörelse, hvilken af pröfningsnämnden ansåges uppgå till de af taxeringsnämnden upptagna belopp, blifvit å annan ort beskattad, med ogillande af bolagets yrkanden fastställt taxeringsnämndens beslut,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 6 oktober 1896 sig utlåtit, att, som bolaget genom försäljning af ifrågavarande skogsafverkningsrätt icke kunde anses hafva inom Ytter-Hogdals socken drifvit rörelse af sådan beskaffenhet, att bolaget för den vinst, som däraf kunde hafva uppkommit, bort, jämlikt § 12 mom. c) i gällande bevillningsförordning, därstädes utgöra bevillning, alltså blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut i denna del, den bolaget i Ytter-Hogdals socken år 1894 åsatta taxering för dylik vinst af kammarrätten undanröjd, samt att, vidkommande besvären, i hvad de afsåge bolagets taxering inom Ytter-Hogdals och Öfver-Hogdals socknar för inkomst af flottning i Hoaån, enär bolaget inom dessa socknar bort taxeras för bolagets räntevinst på flottningsrörelsen därstädes, men

samma vinst, på grund af hvad i målet förekommit, finge beräknas hafva uppgått allenast till det af bolaget uppgifna belopp, 2,902 kronor, kammarrätten funne skäligt i så måtto ändra sistnämnda taxering, att densamma nedsattes, i enlighet med bolagets yrkande, till två tredjedelar af nyssnämnda belopp eller i jämnadt tal ettusen niohundra trettiofem kronor i Ytter-Hogdals socken och en tredjedel af samma belopp eller i jämnadt tal niohundra sextiosju kronor i Öfver-Hogdals socken;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att bolagets taxering inom Ytter-Hogdals socken måtte bestämmas i enlighet med pröfningsnämndens därom fattade beslut; Gifven Stockholms slott den 11 juni 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

38.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Köping i fråga om stadsläkaren G. Ericssons inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Köping i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan stadsläkaren Gustaf Ericsson blifvit år 1895 beskattad *dels* af taxeringsnämnden för staden Köping, utom för inkomst af allmän tjänst, hvarom nu icke är fråga, för tretusen femhundra kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, af hvilket belopp ettusen kronor beräknats utgöra inkomst af Ericssons läkareverksamhet vid Johannisdals brunns- och badinrättning i Köpings socken, *dels ock* af taxeringsnämnden för samma socken för 800 kronors inkomst af nämnda verksamhet,

samt Ericsson hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat att blifva beskattad för sin inkomst af ifrågavarande verksamhet allenast å endera af berörda orter,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1895, med fastställande af Ericssons taxering i staden, där han vore mantalsskrifven, förordnat, att Ericsson icke skulle upptagas till beskattning i socknen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Köpings sockens kommunalstämma häröfver anfört besvär, genom utslag den 7 oktober 1896 sig utlåtit, att, som Ericsson för den inkomst af läkareverksamhet vid Johannisdals brunnsinrättning, som icke utgått såsom fast arfvode för brunnsläkarebefattningens uppehållande, skolat, jämlikt § 12 mom. d) i gällande bevillningsförordning, taxeras i Köpings socken; alltså och då, på grund af hvad i målet förekommit, finge antagas, att samma inkomst utgjort 500 kronor, funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens öfverklagade beslut, att Ericsson förklarades skola för år 1895 i Köpings socken utgöra bevillning för 500 kronors inkomst af berörda verksamhet, samt att Ericssons taxering i Köpings stad för inkomst af rörelse eller yrke eller eljest nedsattes med motsvarande belopp eller till 3,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 11 juni 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

39.

Resolution på und. besvär af Norrköpings bomullsväfveriaktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1895 i staden Örebro för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Norrköpings bomullsväfveriaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för staden Örebro taxerat klaganden för sjutusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klagandens fabriksrörelse helt och hållet idkades i Norrköping samt den försäljning af klagandens fabrikat, som förekomme i Örebro, bedrefves icke af klaganden utan af en klagandens kommissionär, som därför åtnjöte provision och till vederbörligt handelsregister anmält sig för utöfvande af ifrågavarande rörelse, klaganden måtte varda från taxeringen i Örebro befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1895, enär inom pröfningsnämnden blifvit styrkt, att i klagandens namn från afdelningskontoret i Örebro utfärdats räkningar å varor, som försålts i den lokal uti Örebro, där klagandens tillverkningar hölles tillhanda, och i följd däraf måste antagas, att klaganden själf drefve affärsrörelse i Örebro, ogillat klagandens yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 20 mars 1896 sig utlåtit, att, som i målet finge anses utredt, att klaganden i Örebro hölle ständigt upplag af varor, därifrån försäljning för klagandens räkning ägde rum, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 11 juni 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

40.

Resolution på und. besvär af Norrköpings bomullsväfveriaktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1895 i staden Göteborg för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Norrköpings bomullsväfveriaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnd i Göteborg år 1895 taxerat klaganden för tiotusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klagandens fabriksrörelse idkades allenast i Norrköping och den försäljning af klagandens fabrikat, som förekomme i Göteborg, bedrefves icke af klaganden utan af en klagandens kommissionär, som därför åtnjöte provision och anmält sig till vederbörligt handelsregister för utöfvande af ifrågavarande rörelse, klaganden måtte varda från taxeringen i Göteborg befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1895, enär ostridigt vore, att den försäljning af klagandens tillverkningar, som af klagandens kommissionär i Göteborg utöfvades, oafsedt den obestyrkta uppgiften, att denne icke af klaganden aflönades, såsom provisionsförsäljning skedde för klagandens räkning, samt klaganden följaktligen måste anses i Göteborg idka rörelse, förty och då klaganden icke i någon mån sökt styrka, att klaganden af berörda försäljning haft ringare behållning än det af taxeringsnämnden fastställda taxeringsbeloppet, under åberopande jämväl af ett Kungl. Maj:ts beslut den 20 april 1894 i likartadt mål, ogillat klagandens yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 27 maj 1896 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 11 juni 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

41.

Resolution på und. besvär af Våmhus sockens kommunalstämma i fråga om Dalälfvarnes—Torsångs strömbyggnadsaktiebolags beskattning år 1895 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Våmhus sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Dalälfvarnes—Torsångs strömbyggnadsaktiebolag år 1895 blifvit af vederbörande taxeringsnämnder taxeradt för inkomst af rörelse till sammanlagdt belopp af 130,732 kronor, däraf i staden Falun 24,497 kronor och i Våmhus socken 1,400 kronor,

så och efter det bolaget hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att beräkningen af bolagets sammanlagda beskattningsbara inkomst måtte nedsättas till 73,489 kronor 78 öre och berörda belopp emellan de särskilda orter, där bolagets rörelse bedrefves, sålunda fördelas, att bolaget taxerades i staden Falun, hvarest bolagets styrelse hade sitt säte, därifrån rörelsen i sin helhet leddes och där bolaget hade sitt kontor och sin räkenskapsföring, för en tredjedel af beloppet och i en hvar af öfriga kommuner för så stor andel af återstoden, som motsvarade hvad, enligt en af bolaget företedd tabell, på hvarje kommun belöpte af den af bolaget under år 1894 åtnjutna ränteinkomst,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 26, 27 och 28 september 1895, med bifall till berörda yrkanden, bestämt bolagets hela beskattningsbara inkomst till, i jämnadt belopp, sjuttiotretusen fyrahundra nittio kronor samt i enlighet med den af bolaget angifna fördelningsgrund fastställt taxeringen i staden Falun till tjugufyratusen fyrahundra nittiosju kronor och nedsatt taxeringen i Våmhus socken till sexhundra fyrtiosju kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 5 oktober 1896 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring, med yrkande att taxeringen inom Våmhus socken måtte höjas till 1,400

kronor eller åtminstone till två tredjedelar af nämnda belopp eller 933 kronor 33 öre; Gifven Stockholms slott den 11 juni 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

42.

Resolution på und. besvär af Åvike bruksägare i fråga om sökt restitution af fastighetsbevillning för åren 1894 och 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Åvike bruksägare i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Västernorrlands läns pröfningsnämnd för år 1893 bestämt taxeringsvärdena å nedannämnda, klagandena tillhöriga fastigheter inom Häggdångers och Stigsjö socknar till följande belopp, nämligen inom Häggdångers socken å Muggärd N:o 2 om $2^1/_2$ seland till 5,000 kronor, å Muggärd N:o 3 om 9 seland till 18,000 kronor och å Torrom N:ris 3 och 5 om tillhopa $5\ ^3/_4$ seland till sammanlagdt 11,500 kronor samt inom Stigsjö socken å Öije N:o 1 om $6\ ^1/_4$ seland till 12,500 kronor,

men Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, uppå besvär af klagandena, genom utslag den 1 november 1894, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställt vederbörande taxeringsnämnders uppskattning af ifrågavarande fastigheter, hvarigenom desamma åsatts taxeringsvärden till allenast följande belopp, nämligen Muggärd N:o 2 3,000 kronor, Muggärd N:o 3 11,000 kronor, Torrom N:ris 3 och 5 tillhopa 7,000 kronor och Öije N:r 1 5,000 kronor,

så och efter det Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet, hvarest klagandena, med åberopande af kammarrättens ofvan omförmälda utslag, anhållit, att de, hvilka fått sig påförd och erlagt bevillning jämte tilläggsbevillning, dels för åren 1893 och 1895 efter de af pröfningsnämnden bestämda taxeringsvärdena

å Muggärd N:ris 2 och 3 samt Torrom N:ris 3 och 5, dels ock för åren 1893, 1894 och 1895 efter det af pröfningsnämnden bestämda taxeringsvärdet å Öije N:o 1, måtte återbekomma hvad de sålunda för mycket utbetalt, genom beslut den 9 juni 1896 väl förordnat, att till klagandena skulle ur länets landtränteri utbetalas hvad de för år 1893 uti ifrågavarande afseende för mycket erlagt, men deremot förklarat sig förhindrad att på grund af kammarrättens ofvanberörda utslag meddela restitution jämväl för åren 1894 och 1895,

har kammarrätten, hvarest klagandena häröfver anfört besvär, genom utslag den 2 november 1896 funnit klagandena icke hafva anfört skäl, föranledande till ändring i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes beslut; Gifven Stockholms slott den 18 juni 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens sistberörda utslag. Hvilket etc.

43.

Resolution på und. besvär af Östra Eneby sockens kommunalstämma i fråga om Fiskeby fabriksaktiebolags beskattning år 1895 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Östra Eneby sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat Fiskeby fabriksaktiebolag för 48,986 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att från nämnda belopp måtte för den minskning i värde, bolagets maskiner under år 1894 genom slitning undergått, vid taxeringen afdragas tio procent af maskinernas bokförda värde, 97,200 kronor, eller således 9,720 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1895, med bifall till berörda yrkande, nedsatt bolagets taxering till trettioniotusen tvåhundra sextiosex kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 22 april 1896 funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 18 juni 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

44.

Resolution på und. besvär af Våmhus sockens kommunalstämma i fråga om Barbro Anders Anderssons i Nusnäs taxering år 1895 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Våmhus sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för berörda socken år 1895 taxerat Barbro Anders Andersson i Nusnäs för 500 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest,

samt Anders Andersson hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då han, som vore mantalsskrifven och taxerad i Mora socken, icke bedrifvit rörelse inom Våmhus socken, utan därstädes allenast å skogstrakter, hvarå han inköpt afverkningsrätt till skog, afverkat timmer, som han därefter försålt inom Mora socken, taxeringen inom Våmhus socken måtte varda undanröjd,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 26, 27 och 28 september 1895, jämte det pröfningsnämnden förordnat, att Anders Andersson skulle inom Mora socken uppföras till taxering för 500 kronors inkomst af rörelse, befriat honom från taxeringen inom Våmhus socken,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 3 mars 1896 sig utlåtit, att, som klaganden icke angående beskaffenheten och omfattningen af den trävarurörelse, Anders Andersson skulle bedrifvit inom Våmhus socken, lämnat utredning, funne kammarrätten besvären ej kunna föranleda ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 18 juni 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt klaganden därefter fått inkomma med underdåniga påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

45.

Resolution på und. besvär af Hyllie sockens kommunalstämma i fråga om aktiebolaget Malmö snickerifabriks beskattning år 1895 inom Grenna och Hyllie socknar för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hyllie sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Jönköpings läns pröfningsnämnd, efter det inom nämnden upplysts, att aktiebolaget Malmö snickerifabrik å egendomen Östanå i Grenna socken utöfvade betydande sågverksrörelse vid en bolaget tillhörig ångsåg, genom beslut den 23 september 1895 förordnat, bland annat, hvarom nu ej är fråga, att bolaget skulle taxeras för 3,000 kronors inkomst af rörelse vid nämnda ångsåg,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget i anförda besvär yrkat upphäfvande af omförmälda taxeringsåtgärd, eller, därest detta yrkande ej bifölles, att bolagets taxering inom Hyllie socken, där bolaget beskattats för hela sin inkomst af rörelse, måtte nedsättas med ett belopp, motsvarande inkomsttaxeringen i Grenna socken, genom utslag den 25 sep-

tember 1896 sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring, men att, enär, enligt hvad i målet vore ostridigt, bolaget blifvit ifrågavarande år vid bolagets fabrik i Hyllie socken beskattadt för hela sin inkomst af rörelse, kammarrätten, jämlikt 69 § i bevillningsförordningen, funne skäligt, med bifall till bolagets därom framställda yrkande, i så måtto ändra ifrågavarande taxeringsåtgärd, att bolaget, som genom densamma beskattats för 11,760 kronors inkomst, förklarades skyldigt att i Hyllie socken för år 1895 utgöra bevillning för allenast skillnaden mellan detta belopp och det i Grenna socken taxerade inkomstbeloppet 3,000 kronor, eller för åttatusen sjuhundra sextio kronor; Gifven Stockholms slott den 18 juni 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

46.

Resolution på und. besvär af Arbrå sockens kommunalstämma i fråga om Helsinglands enskilda banks beskattning år 1895 för inkomst af rörelse inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Arbrå sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års vederbörande taxeringsnämnd beskattat Helsinglands enskilda bank för 1500 kronors inkomst af rörelse vid afdelningskontor inom berörda socken,

samt banken hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då banken inom Arbrå socken icke drefve rörelse genom afdelnings- eller kommissionskontor, taxeringen måtte undanrödjas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1895 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär,* genom utslag den 2 november 1896 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 18 juni 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas** och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

* Klaganden anförde därvid, att banken dref rörelse i Arbrå socken genom ett ombud, som så väl diskonterade växlar och utlämnade lån som ock mottog depositioner för bankens räkning, för hvilket uppdrag ombudet åtnjöt ersättning. Bankens rörelse i socknen måste därför anses drifvas genom kommissionskontor.

Häremot genmälde banken, att banken visserligen mot visst årsarfvode antagit ett ombud i Arbrå socken för utbetalning af depositionsräntor, men att ombudet öfver dessa utbetalningar ej förde särskild räkenskap för bankens räkning, utan allenast hvart halfår från banken mottog en förteckning å deponenterna i socknen och dem tillkommande räntor jämte nödiga penningemedel, hvarefter ombudet mot vederbörandes kvitto å förteckningen utbetalte räntorna och därom gjorde anteckning å bevisen; samt att ombudet ej hade annan befattning för banken. Då samma person användes af åtskilliga personer i socknen såsom ombud för diskontering i banken, handlade han därvid ej såsom bankens ombud. Växlarna diskonterades ej i Arbrå utan vid bankens hufvudkontor.

Vederbörande kronoombud ansåg ifrågavarande bankombuds befattning med låneansökningar till banken vara en från banken fristående verksamhet; så mycket hellre som denne därför af de lånesökande uppbar arfvode.

** I de und. besvären framhöll kommunen, att ombudets verksamhet för banken vore en betydande kommissionsverksamhet, som tillfört banken ej ringa vinst; själfva benämningen kommission angåfve, att arten af sådan verksamhet endast vore förmedling, ej slutlig handläggning af affärer.

Banken bestred, att den af ombudet för bankens räkning idkade rörelse kunde hänföras till »kommissionskontor». Ombudet, men ej banken, borde skatta för det kommissionärskap, som han utöfvade, då han såsom ombud för personer i socknen öfversände till banken en eller annan växel för belåning.

---

klagandens beräknade inkomst af trävarurörelse, i Alnö socken 10,000 kronor, motsvarande i jämnadt tal 3 kronors vinst för hvarje af klaganden under år 1894 skeppad standard virke, i Hässjö socken 1,000 kronor, hvartill klagandens inkomst af hans vid Alafors bedrifna skeppning af trävaror beräknades uppgå, och i Hamrånge socken i Gäfleborgs län 1,200 kronor,

samt klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som inkomsten af klagandens hela rörelse år 1894 uppgått till allenast 8,058 kronor 33 öre samt klaganden icke inom Hässjö socken drifvit annan rörelse, än att han därstädes inköpt 200 kubikfamnar pitprops, som till honom levererats i pråmar, klaganden, hvilken, enligt hvad ofvan förmäles, i Hamrånge socken beskattats för 1,200 kronors inkomst, måtte i staden Sundsvall och Alnö socken taxeras för återstoden af sin beskattningsbara inkomst, utgörande i jämnadt tal 6,800 kronor, till lika fördelning mellan sistnämnda två kommuner,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1895, enär ett af klaganden åberopadt intyg icke lämnade tillräcklig upplysning för bedömande af klagandens beskattningsbara inkomst, lika med taxeringsnämnden i Sundsvall beräknat klagandens inkomst till 30,000 kronor, motsvarande 6 kronors vinst för hvarje af klaganden under år 1894 skeppad standard trävaror, samt bestämt, att däraf, efter afdrag för 1,200 kronor, hvarför klaganden taxerats i Hamrånge socken, skulle tagas till beskattning 15,000 kronor i Sundsvall, 12,800 kronor i Alnö socken och 1,000 kronor i Hässjö socken,

så har Kungl Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 10 mars 1896 sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, enär, enligt hvad hos kammarrätten blifvit upplyst, klaganden under år 1894 utskeppat allenast 894 kubikmeter sparrar och 10,678 kubikmeter grufstolpar, utgörande, efter beräkning af 4,247 kubikmeter å hvarje standard sparrar och 3,398 kubikmeter å hvarje standard grufstolpar, tillhopa 3,353 standards, samt vid sådant förhållande klagandens år 1895 beskattningsbara inkomst enligt den af pröfningsnämnden verkställda uppskattning af vinsten å hvarje skeppad standard uppgått till endast 20,118 kronor, klagandens taxering med tillämpning af den af pröfningsnämnden använda fördelningsgrund nedsattes i Sundsvall till tiotusen femtio nio

kronor, i Alnö socken till åttatusen tvåhundra sjutton kronor och i Hässjö socken till sexhundra fyrtio två kronor; Gifven Stockholms slott den 1 juli 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

49.

Resolution på und. besvär af Aktiebolaget Wicanders korkfabriker i fråga om klagandens beskattning år 1895 i staden Göteborg och i Örgryte socken för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Wicanders korkfabriker i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden uti en den 16 mars 1896 till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt ingifven skrift yrkat, att, som klaganden blifvit för inkomst af rörelse år 1895 taxerad så väl i staden Göteborg som i Örgryte socken, därvid inkomsten uppskattats i Göteborg till 16,556 kronor och i Örgryte socken till 25,000 kronor, men klaganden, som den 1 april 1895 flyttat sin verksamhet från Göteborg till Örgryte socken, vid sådant förhållande borde anses för ifrågavarande år rätteligen beskattad i Göteborg, klaganden måtte förklaras berättigad återbekomma de på grund af taxeringen i Örgryte socken erlagda utskylder eller, därest klaganden funnes vara i nämnda socken rätteligen taxerad, att restitution måtte beviljas klaganden af den bevillning, klaganden för år 1895 erlagt i Göteborg,

så har kammarrätten genom utslag den 14 augusti 1896 sig utlåtit, att, som upplyst vore, att den klaganden för år 1895 i Göteborg åsatta taxering afsett inkomsten af ett helt års verksamhet, men klaganden ostridigt år 1895 drifvit rörelse i Göteborg allenast under tre månader; alltså funne kammarrätten i anledning af klagandens yrkande skäligt förklara klaganden berättigad att af den i Göteborg för år 1895 erlagda bevillning återfå hvad som belöpte på skillnaden emellan därstädes taxe-

rade beloppet 16,556 kronor och en fjärdedel däraf 4,139 kronor eller sålunda etthundra tjugu fyra kronor 17 öre jämte enahanda belopp i erlagd tilläggsbevillning;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande om bifall till sitt hos kammarrätten framställda påstående, eller, därest berörda yrkande ej vunne afseende, att restitution måtte klaganden beviljas af den i Örgryte erlagda bevillning och tillläggsbevillning, som belöpte på skillnaden mellan därstädes taxerade 25,000 kronor och tre fjärdedelar däraf; Gifven Stockholms slott den 1 juli 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

50.

Resolution på und. besvär af magistraten i Örebro i fråga om sökt afkortning af vaktmästaren Nils Erik Nilsson för år 1895 i nämnda stad påförda utskylder.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, magistraten i Örebro i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Örebro län sökt, att, som vaktmästaren Nils Erik Nilsson, hvilken af stadens taxeringsnämnd för år 1895 taxerats för 950 kronors inkomst af arbete, i taxeringslängden fått sig påförd bevillning för hela den uppskattade inkomsten utan afdrag, men Nilsson, jämlikt 11 § i gällande bevillningsförordning, bort åtnjuta bevillningsfrihet för 450 kronor af berörda inkomst, honom sålunda för mycket påförd bevillning, 4 kronor 50 öre, jämte därå belöpande tilläggsbevillning, likaledes 4 kronor 50 öre, och bidrag till skjutsentreprenaderna, 18 öre, eller tillhopa 9 kronor 18 öre, måtte få afkortas,

men Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 7 maj 1896, enär icke visadt vore, att Nilsson vunnit änd-

ring i det beslut, hvarigenom honom påförts bevillning i Örebro år 1895 för inkomst af 950 kronor utan bevillningsfritt afdrag, för ty förklarat afkortning för den honom påförda bevillning icke för det dåvarande kunna beviljas,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 11 december 1896 ej funnit skäl att göra ändring i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes resolution; Gifven Stockholms slott den 1 juli 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

51.

Resolution på und. besvär af landskamreraren C. M. Ström, å tjänstens vägnar, i fråga om taxeringen af åtskilliga ecklesiastika boställen inom Gäfleborgs län år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren C. M. Ström, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 9 december 1895 meddelade utslag i fråga om taxeringsvärdet år 1893 å kyrkoherdeboställena i Hedesunda, Årsunda, Öster-Fernebo, Torsåkers, Ofvansjö, Högbo, Järbo, Ockelbo och Alfta socknar inom Gäfleborgs län, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 20 juni 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att vederbörande bevillningsberedningar år 1893 föreslagit, att nedannämnda boställen skulle uppskattas till följande värden, nämligen: Hedesunda kyrkoherdeboställe, 1 mantal, till trettiotusen kronor, Årsunda kyrkoherdeboställe, $^{3}/_{5}$ mantal, till tjugufyratusen kronor, Öster-Fernebo kyrkoherdeboställe, 1 $^{1}/_{2}$ mantal, till fyrtiotvåtusen kronor, Torsåkers kyrkoherdeboställe,

$^4/_5$ mantal, till 33,700 kronor, Ofvansjö, Järbo och Högbo socknars inom Ofvansjö socken belägna kyrkoherdebostället, tillhopa 1 $^2/_5$ mantal, till sammanlagdt 80,000 kronor, däraf beräknats å Ofvansjö kyrkoherdeboställe 40,000 samt å hvartdera af Järbo och Högbo socknars bostället 20,000 kronor, Ockelbo kyrkoherdeboställe, 1 $^1/_{20}$ mantal, till 85,000 kronor samt Alfta kyrkoherdeboställe, 2 $^{53}/_{128}$ mantal, till 136,700 kronor, däraf enligt anteckning i taxeringslängden ansetts belöpa å den till bostället hörande utskogen Prästbo 80,400 kronor;

att taxeringsnämnderna för Hedesunda, Årsunda, Öster-Fernebo, Torsåkers, Ofvansjö, Järbo, Högbo och Ockelbo socknar, enär behållna afkastningen från skogarna till dessa socknars kyrkoherdebostället disponerades af Kungl. domänstyrelsen, samt berörda afkastning för åren 1890—1892 enligt officiella uppgifter utgjort vid Hedesunda kyrkoherdeboställe 2,381 kronor 15 öre eller i medeltal för år 793 kronor 12 öre, vid Årsunda kyrkoherdeboställe 1,619 kronor 53 öre eller i medeltal för år 539 kronor 84 öre, vid Öster-Fernebo kyrkoherdeboställe 9,006 kronor 23 öre, beräknad å 12 årshyggen, vid Torsåkers kyrkoherdeboställe 7,462 kronor 9 öre eller i medeltal för år 2,487 kronor 36 öre, från den för Ofvansjö, Järbo och Högbo kyrkoherdebostället gemensamma skog 10,086 kronor 6 öre eller i medeltal för år 3,362 kronor 2 öre och från den Ockelbo kyrkoherdeboställe tillhöriga Sibohällsskogen 33,865 kronor 49 öre eller i medeltal för år 11,288 kronor 49 öre, för ty, dels under åberopande af Kungl. Maj:ts nådiga resolution den 15 februari 1889 i mål angående taxering af åtskilliga ecklesiastika boställsskogar inom Värmlands län förordnat, att bevillning skulle af domänstyrelsen erläggas för ifrågavarande boställsskogar efter följande, förenämnda medelafkastning, kapitaliserad efter 6 procent, motsvarande värden, nämligen: för Hedesunda boställsskog 13,200 kronor, för Årsunda boställsskog 9,000 kronor, för Öster-Fernebo boställsskog 12,500 kronor, för Torsåkers boställsskog 41,400 kronor, för Ofvansjö, Järbo och Högbo boställens skog 56,000 kronor samt för Sibohällsskogen 188,100 kronor;

att i sammanhang härmed, hvad anginge värdena å boställena i öfrigt, därför boställshafvarne själfva ansåges böra erlägga bevillning, bestämts dels, beträffande Hedesunda och Torsåkers kyrkoherdebostället, att, då bevillningsberedningarna

vid uppgörande af förslag till taxering af dessa boställen tagit hänsyn därtill, att en del af boställenas behållna skogsafkastning tillfölle vederbörande boställshafvare, Hedesunda kyrkoherdeboställe skulle taxeras till värde af 26,000 kronor och Torsåkers kyrkoherdeboställe till värde af 30,000 kronor och dels, beträffande Ofvansjö, Järbo och Högbo kyrkoherdeboställen, att berörda boställen skulle taxeras, Ofvansjö kyrkoherdeboställe till värde af 31,500 kronor samt hvartdera af Järbo och Högbo socknars kyrkoherdeboställen till sextontusen åttahundra kronors värde, hvaremot beredningarnas förslag till uppskattning af Årsunda, Öster-Fernebo och Ockelbo socknars kyrkoherdeboställen blifvit fastställda;

att taxeringsnämnden för Alfta socken, i anledning af framställdt yrkande att utskogen Prästbo måtte särskildt för sig taxeras och bevillning därför påföras domänstyrelsen, med bifall härtill uppfört domänstyrelsen såsom skattskyldig för nämnda utskog efter ett åsatt värde af 80,000 kronor och tillika åsatt bostället i öfrigt taxeringsvärde af 46,300 kronor;

att tillförordnade jägmästaren i Gestriklands revir E. Normelli, efter förordnande af domänstyrelsen, å tjänstens vägnar, hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat *dels*, beträffande Hedesunda, Årsunda, Öster-Fernebo och Torsåkers socknars kyrkoherdeboställen, att, som sistnämnda boställens skogar förvaltades af boställshafvarne själfva samt domänstyrelsen endast mottoge den behållna skogsafkastningen och fördelade densamma mellan vederbörande boställshafvare och prästerskapets lönereglerings-fond, åtgärden att påföra domänstyrelsen bevillning för dessa skogar måtte undanrödjas samt ifrågavarande boställen i deras helhet bibehållas vid deras förutvarande taxeringsvärden, eller ock, därest sistnämnda yrkande icke vunne bifall, att, då den boställshafvarne tillfallande andel af afkastningen från ifrågavarande boställsskogar vore att anse såsom ersättning för det med skogarnas skötsel och vård förenade besvär samt följaktligen ej borde tagas i betraktande vid bedömandet af deras taxeringsvärde, detta måtte bestämmas efter treåriga medelvärdet af den till prästerskapets löneregleringsfond ingående andel af behållna skogsafkastningen, kapitaliseradt efter 6 procent, eller för Hedesunda kyrkoherdeboställes skog till 5,072 kronor, för Årsunda kyrkoherdeboställes skog till 4,498 kronor, för Öster-Fernebo kyrkoherdeboställes skog till 6,610 kronor,

och för Torsåkers kyrkoherdeboställes skog till 14,540 kronor, *dels* i fråga om ofvan omförmälda till Ofvansjö, Järbo, Högbo, Ockelbo och Alfta socknars kyrkoherdebostället hörande skogar, att, då dessa stode under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning och vid sådant förhållande vore att anse såsom kronoparker, desamma måtte befrias från taxering, eller ock, därest nämnda yrkande ej kunde bifallas, att taxeringsvärdena å samma skogar måtte bestämmas till de af vederbörande taxeringsnämnder uppskattade värden med afdrag dock af belopp, motsvarande den å ifrågavarande skogar i medeltal för år belöpande förvaltningskostnad, kapitaliserad efter 6 procent, eller för Ofvansjö, Järbo och Högbo kyrkoherdeboställens skog af 11,189 kronor, för Sibohällsskogen af 45,529 kronor samt för utskogen Prästbo af 25,295 kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1893 sig utlåtit, *dels* beträffande Hedesunda, Årsunda, Öster-Fernebo och Torsåkers socknars kyrkoherdebostället, att, som den omständighet, att medlen för de från dessa boställens skogar försålda produkter mottoges och fördelades af domänstyrelsen, icke kunde föranleda undantag från stadgandet i § 2 mom. b) af gällande bevillningsförordning, att innehafvare af dylikt boställe vore skyldig erlägga fastighetsbevillning för detsamma, blefve, med undanrödjande af taxeringsnämndernas åtgärd att påföra domänstyrelsen bevillning för viss boställena tillhörande skogsmark, förordnadt, att bevillning skulle för boställena i deras helhet påföras innehafvarne efter de af bevillningsberedningarna föreslagna värden, utom hvad anginge Torsåkers sockens kyrkoherdeboställe, hvars värde, i betraktande af boställets afsevärda skogstillgång, höjdes till fyratiotusen kronor, *dels* beträffande Ofvansjö, Ockelbo och Alfta socknars kyrkoherdebostället, att, då åberopade stadgandet i bevillningsförordningen jämväl å dessa boställen ägde tillämplighet, taxeringsnämndernas åtgärd att påföra domänstyrelsen bevillning för ofvan omförmälda, ifrågavarande boställen tillhörande skogar undanröjdes, samt att bevillning skulle för boställena i deras helhet af boställsinnehafvarne erläggas efter följande värden, nämligen af kyrkoherden i Ofvansjö socken efter fyratiotusen kronor, af kyrkoherden i Ockelbo socken efter åttiofemtusen kronor och af kyrkoherden i Alfta socken efter sextiofemtusen sexhundra kronor, hvilket sistnämnda värde vore detsamma, som gällt under senaste tre-

årsperiod, hvaremot pröfningsnämnden lämnat oförändrad vederbörande taxeringsnämnds uppskattning af Järbo och Högbo socknars kyrkoherdeboställen;

att klaganden hos kammarrätten anfört besvär öfver pröfningsnämndens omförmälda beslut och därvid yrkat, att den af vederbörande taxeringsnämnder verkställda uppskattning af ifrågavarande boställen jämte fördelning mellan boställshafvarne och domänstyrelsen af skattskyldigheten för samma boställen måtte återställas, eller ock, därest tillförordnade revirförvaltarens beräkning af boställsskogarnas värden ansåges böra tillerkännas vitsord framför taxeringsnämndernas uppskattning, att domänstyrelsen måtte förklaras skyldig erlägga bevillning för dessa skogar efter de af tillförordnade revirförvaltaren beräknade värden, samt de fastighetsandelar, för hvilka bevillning påförts boställshafvarne, bibehållas vid de af taxeringsnämnderna uppskattade värden, äfvensom hvad särskildt anginge Järbo och Högbo socknars kyrkoherdeboställen, att, i händelse hvad klaganden sålunda yrkat ej skulle i fråga om dessa boställen vinna bifall, samma boställens värden måtte återställas till de af bevillningsberedningen föreslagna värden eller 20,000 kronor för hvartdera bostället;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut;

samt att klaganden i de underdåniga besvären fullföljt sina hos kammarrätten framställda yrkanden.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

52.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Örebro i fråga om åtskilliga vid Örebro läns lasarett anställda personers inkomstbeskattning år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Örebro i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Längbro sockens taxeringsnämnd för år 1894 taxerat följande vid Örebro länslasarett anställda och därstädes boende personer för inkomst till nedan angifna belopp, nämligen: lasarettsläkaren S. J. Almström för 8,200 kronors inkomst af allmän tjänst, medicine licentiaten N. A. Nilsson för 1,500 kronors dylik inkomst, lasarettssysslomannen L. G. Westerling för 2,500 kronors inkomst af allmän tjänst och 3,500 kronors inkomst af enskild tjänst, maskinisten J. A. Stålberg för 1,200 kronors inkomst af allmän tjänst och vaktmästaren J. A. Wahlberg för 600 kronors enahanda inkomst,

samt *ej mindre* Längbro sockens kommunalstämma hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, bland andra, jämväl sjuksköterskorna Clara Andersson, Beda Svensson, Gustafva Pettersson och Anna Svensson samt sjukvaktaren Samuel Hellberg, hvilka samtliga vore boende å länslasarettet, måtte, vid det förhållande att lasarettet vore beläget inom Längbro socken, därstädes beskattas för sin inkomst af tjänst till belopp af 500 kronor för dem hvar, äfvensom att beräkningen af ofvanbemälde Wahlbergs inkomst måtte höjas till 750 kronor, *än äfven* kronans ombud hos pröfningsnämnden, med förmälan att Almström, Nilsson, Westerling, Stålberg och Wahlberg vore för år 1894 mantalsskrifna i staden Örebro och blifvit för inkomst af sina befattningar vid lasarettet taxerade så väl i Örebro som i Längbro socken, samt att frågan om deras rätta mantalsskrifningsort vore på vederbörande myndigheters pröfning beroende, hemställt, att pröfningsnämnden måtte bestämma, inom hvilken af de nyssnämnda kommunerna ifrågavarande personer skulle beskattas;

så och efter det pröfningsnämnden genom särskilda beslut vid sammanträde den 24 och 25 september 1894 *dels*, sedan i nämnden blifvit upplyst, att bemälda Clara Andersson, Beda Svensson, Gustafva Pettersson, Anna Svensson, Hellberg och

Wahlberg vore mantalsskrifna och för inkomst taxerade i staden Örebro, afslagit kommunalstämmans hos pröfningsnämnden framställda yrkanden, *dels ock* i anledning af kronoombudets hemställan förordnat, att den Almström, Nilsson, Westerling, Stålberg och Wahlberg i Örebro åsatta taxeringen skulle bibehållas,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Längbro sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, genom utslag den 2 april 1896 i öfverklagade delar sig utlåtit, *beträffande Almströms taxering*, att, enär, jämlikt Kungl. Maj:ts utslag den 21 februari sistnämnda år, Längbro socken varit Almströms rätta mantalsskrifningsort för år 1894, samt Almström, som i Örebro taxerats för 4,600 kronors inkomst af allmän tjänst och tretusen sexhundra kronors inkomst af enskild praktik, hvilken, enligt hvad kronans ombud upplyst, till hufvudsakligaste delen utöfvats i Örebro, väl bort för sistnämnda inkomst, på sätt som skett, taxeras i Örebro, men däremot för sin inkomst af tjänst icke skolat taxeras annorstädes än i Längbro socken, kammarrätten funne skäligt, jämlikt 12 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut i fråga om Almströms taxering, att den Almström i Örebro åsatta taxering för fyratusen sexhundra kronors inkomst af allmän tjänst upphäfdes och Almström förklarades skyldig att i stället utgöra bevillning för inkomst af allmän tjänst till enahanda belopp i Längbro socken; samt *vidkommande taxeringen af Nilsson, Westerling, Stålberg, Wahlberg, Clara Andersson, Beda Svensson, Gustafva Pettersson, Anna Svensson och Hellberg*, att, enär enligt Kungl. Maj:ts ofvanberörda utslag Längbro socken varit jämväl dessas rätta mantalsskrifningsort för år 1894, kammarrätten, jämlikt ofvannämnda lagrum, funne skäligt, med upphäfvande af den dem i Örebro åsatta taxering för inkomst af tjänst, förklara dem skyldiga att i stället erlägga bevillning för dylik inkomst i Längbro socken efter de af Örebro taxeringsnämnd bestämda, af pröfningsnämnden ej ändrade inkomstbelopp, nämligen Nilsson efter ettusen femhundra kronors inkomst med trehundra kronors bevillningsfritt afdrag, Westerling efter sextusen kronors inkomst, däraf tvåtusen kronor af allmän och fyratusen kronor af enskild tjänst, Stålberg efter ettusen tvåhundra kronors inkomst med trehundra kronors bevillningsfritt afdrag, Wahlberg efter sjuhundra femtio kronors inkomst med

fyrahundra femtio kronors bevillningsfritt afdrag samt Clara Andersson, Beda Svensson, Gustafva Pettersson, Anna Svensson och Hellberg hvar för sig efter femhundra kronors inkomst med fyrahundra femtio kronors bevillningsfritt afdrag;

däri klagandena i underdånighet sökt ändring, under yrkande att samtliga ifrågavarande skattskyldiga måtte beskattas i Örebro stad; Gifven Stockholms slott den 20 juli 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt detsamma blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

53.

Resolution på und. besvär af Göteborgs stads drätselkammare, å stadens vägnar, i fråga om Mölnlycke manufakturaktiebolags inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Göteborgs stads drätselkammare, å stadens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Mölnlycke manufakturaktiebolag år 1895 taxerats för inkomst af rörelse, af taxeringsnämnden för Råda socken till belopp af 18,176 kronor och af taxeringsnämnd i Göteborg till belopp af 20,000 kronor,

samt bolaget hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd anfört, att bolaget väl i Göteborg hade en agent, som, för det han uträttade bolagets ärenden i Göteborg och från ett hos honom befintligt mindre upplag af bolagets varor försålde sådana, af bolaget åtnjöte fast årligt arfvode jämte provision å försålda varor, men likväl, vid det förhållande att den försäljning af bolagets varor, som skedde i Göteborg, vore obetydlig i förhållande till afsättningen i öfrigt, och då bolagets agent drefve försäljningen fullkomligt självständigt, icke kunde anses i Göteborg drifva rörelse af sådan beskaffenhet, att bolaget vore för

inkomst däraf i Göteborg skattskyldigt, samt yrkat, att bolaget fördenskull, och då bolaget vore för hela sin årsinkomst beskattadt i Råda socken, måtte befrias från taxeringen i Göteborg,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1895, enär bolaget icke hade någon själfständig rörelse i Göteborg, utan försäljningen därstädes verkställdes genom agenter, bifallit bolagets berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 23 november 1896 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

däri klaganden i underdånighet sökt ändring, under yrkande, att bolaget måtte i Göteborg för ifrågavarande år påföras beskattning för en till 3,500 kronor beräknad inkomst; Gifven Stockholms slott den 20 juli 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

54.

Resolution på und. besvär af Gestrike-Helsinge nationsförening vid Uppsala universitet i fråga om bevillning för år 1896 för klagandens fastighet i Uppsala.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Gestrike-Helsinge nationsförening vid Uppsala universitet i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Uppsala stad förordnat, att klaganden skulle utgöra fastighetsbevillning för hela det taxeringsvärde, 52,500 kronor, som åsatts klaganden tillhöriga fastigheten N:o 2 i kvarteret Trädgården i samma stad,

samt klaganden hos Uppsala läns pröfningsnämnd yrkat, att klaganden måtte på grund af stadgandet i § 4 b) af gällande

bevillningsförordning förklaras pliktig utgöra bevillning allenast för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som motsvarade klagandens behållna hyresafkastning af fastigheten, eller 981 kronor 5 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1896, enär klaganden icke kunde hänföras till de i åberopade lagrum omförmälda inrättningar, ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 17 februari innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 30 juli 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

55.

Resolution på und. besvär af torparen A. P. Öhlén i fråga om klaganden för år 1895 påförd bevillning för en honom tillhörig torplägenhet m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, torparen Anders Petter Öhlén i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Västernorrlands län yrkat, att, som han för år 1895 nödgats erlägga bevillning för en honom tillhörig torplägenhet under hemmanet Östanskär N:o 5 i Indals socken efter ett taxeringsvärde af 2,500 kronor, men lägenhetens taxeringsvärde rätteligen utgjorde endast 1,000 kronor, rättelse måtte vidtagas och klaganden förklaras berättigad återfå hvad han redan måst och framdeles kunde få i utskylder för lägenheten för mycket betala samt vederbörande häradsskrifvare förpliktas ersätta klagandens kostnader å målet med 10 kronor,

men Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 31 mars 1896, enär klagandens yrkanden icke afsåge felaktig debitering, utan åsyftade ändring i beskattningsmyndighets

beslut, förklarat sig icke vara behörig att desamma till pröfning upptaga,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 2 december 1896 ej funnit skäl att i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes resolution göra ändring, men vidkommande klagandens hos kammarrätten framställda yrkande om rättelse i ofvannämnda fastighets taxeringsvärde sig utlåtit, att, emedan ostridigt vore, att detta värde vid den år 1893 skedda allmänna fastighetstaxeringen blifvit bestämdt till 1,000 kronor; ty och som samma värde, jämlikt § 3 mom. 3 af gällande bevillningsförordning, skolat oförändradt bibehållas jämväl för år 1895, därest icke sådana förhållanden inträffat, som i § 2 af den för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktion omförmäldes; alltså och då, på grund af hvad i målet förekommit och hos kammarrätten förvarade taxeringslängder för Indals socken för åren 1893, 1894 och 1895 utvisade, finge anses utredt, att det i sistnämnda års taxeringslängd för fastigheten upptagna, till 2,500 kronor förhöjda värdet icke föranledts af något i sistberörda lagrum omförmäldt förhållande, utan tillkommit af misskrifning, funne kammarrätten skäligt förklara fastighetens taxeringsvärde för år 1895 utgöra allenast ettusen kronor, till följd hvaraf klaganden ägde att ur kronans kassa återbekomma hvad han i bevillning efter högre taxeringsvärde för fastigheten kunde hafva erlagt äfvensom att hos vederbörande göra framställning om återfående af de öfriga utskylder, som af honom för högre taxeringsvärde kunde hafva betalts; hvaremot klagandens yrkande om ersättning af vederbörande häradsskrifvare för hafda kostnader å målet af kammarrätten lämnats utan afseende;

däri klaganden i underdånighet sökt ändring under yrkande dels om ersättning för kostnaderna å målet, dels ock om meddelande af föreskrift om, huru stor summa klaganden ägde återfå och hvarest densamma finge lyftas; Gifven Stockholms slott den 13 augusti 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, i hvad det blifvit öfverklagadt, eller att bifalla hvad klaganden i de underdåniga besvären i öfrigt yrkat. Hvilket etc.

56.

Resolution på und. besvär af trävaruhandlaren G. Anderssen i fråga om klagandens taxering för inkomst år 1894 i staden Sundsvall.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, trävaruhandlaren Gustaf Anderssen i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en den 30 mars 1896 hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Västernorrlands län ingifven, till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt ställd skrift yrkat, att, som klaganden år 1894 blifvit i staden Sundsvall för inkomst af rörelse taxerad till belopp af femtusen kronor, oaktadt han ifrågavarande år icke därstädes utöfvat någon rörelse, berörda taxering måtte undanrödjas, och klaganden förklaras berättigad återbekomma de utskylder, han i följd af samma taxering nödgats erlägga,

så har kammarrätten i utslag den 28 december 1896 utlåtit sig, att, som klagandens uppgift, att han år 1894 icke idkat rörelse i staden Sundsvall, blifvit bestridd af vederbörande kronoombud, hvilka förmält det vara upplyst, att klaganden under årets vintermånader där i staden haft bostad och kontor, samt vid sådant förhållande det icke kunde anses utredt, att taxeringsåtgärden i Sundsvall, på sätt klaganden förmenat, varit obehörig; alltså och då klaganden icke inom den tid och i den ordning, 51 och 62 §§ i gällande bevillningsförordning föreskrefve, öfverklagat berörda taxeringsåtgärd, funne kammarrätten, att klagandens yrkande om undanrödjande af samma åtgärd och återbekommande af de på grund af taxeringen erlagda utskylder ej förtjänade afseende; Gifven Stockholms slott den 26 augusti 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

57.

Resolution på und. besvär af August Johansson i Kattunga m. fl. i fråga om taxering år 1896 af klagandenas å annans mark uppförda hus i Kattunga socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, August Johansson, August Börjesson, Johannes Bengtsson, Per Anderson, Andreas Svensson, Börje Andersson, Johan Svenson och Anna Brita Andreasdotter, alla i Kattunga, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Berghems och Surteby pastorat förordnat, att klagandena skulle för dem tillhöriga, inom Kattunga socken å annans mark uppförda hus utgöra bevillning efter särskilda, lägenheterna såsom annan fastighet än jordbruksfastighet åsatta värden,

samt klagandena hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat att varda befriade från utgörande af bevillning för samma lägenheter,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1896 förklarat de af klagandena till stöd för deras yrkande åberopade skäl icke vara af beskaffenhet att föranleda ändring i taxeringsnämndens beslut,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver anfört besvär, i utslag den 10 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 26 augusti 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

58.

Resolution på und. besvär af Väsby sockens kommunalstämma i fråga om förre sjökaptenen M. Gudmundssons i Tjörröd taxering år 1896 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Väsby sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Malmöhus läns pröfningsnämnd genom beslut den 17 september 1896 taxerat förre sjökaptenen Måns Gudmundsson i Tjörröd, hvilken hade inkomst genom försäljning af mineralier, för 1,000 kronors inkomst af rörelse,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Gudmundsson häröfver anfört besvär, genom utslag den 19 februari innevarande år sig utlåtit, att, som, enligt hvad i målet vore ostridigt, med öfverklagade taxeringen afsåges den inkomst, som Gudmundsson beredt sig genom afyttring af å ägorna till Gudmundssons fastighet $^{271}/_{1400}$ mantal Tjörröd N:o 4 befintlig stenkolshaltig lerskiffer, men denna inkomst måste anses beskattad genom den för fastigheten utgående bevillning och sålunda ej borde medelst inkomstbevillning beskattas, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria Gudmundsson från ifrågavarande taxering för 1,000 kronors inkomst af rörelse samt i följd däraf berättiga Gudmundsson, hvilken, enligt hvad handlingarna utvisade, tillika beskattats för 600 kronors inkomst af kapital samt ägde fastighet, taxerad till 10,800 kronor, och hvilkens sammanlagda årsinkomster af kapital och fastighet således finge anses utgöra ettusen tvåhundra fyrtio åtta kronor, att, jämlikt 11 § bevillningsförordningen, för trehundra kronor af taxerade kapitalinkomsten, sexhundra kronor, åtnjuta bevillningsfrihet; Gifven Stockholms slott den 10 september 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

59.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Hudiksvall i fråga om hemmansägaren Jon Jonssons i Holsjö taxering år 1895 för inkomst af trävarurörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Hudiksvall i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 20 november 1896 meddelade utslag i fråga om hemmansägaren Jon Jonssons i Holsjö taxering år 1895 för inkomst af trävarurörelse; Gifven Stockholms slott den 1 oktober 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1895 års taxeringsnämnd för Norrbo och Delsbo socknar uppskattat bemälde Jonssons inkomst af ifrågavarande rörelse till 12,000 kronor samt upptagit Jonsson såsom skattskyldig i Norrbo socken, där Jonsson varit mantalsskrifven, för 8,000 kronor af inkomsten och i Delsbo socken, hvarest Jonssons sågverk vore beläget, för 4,000 kronor af samma inkomst;

att sistberörda års taxeringsnämnd för staden Hudiksvall, hvarifrån virket utskeppades, taxerat Jonsson för 4,000 kronors inkomst;

att hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkanden framställts dels af Jonsson, att, som han icke år 1895 i Hudiksvall idkade rörelse af sådan beskaffenhet, att han vore för inkomst däraf i staden skattskyldig, samt Jonssons ifrågavarande år beskattningsbara inkomst i sin helhet utgjort allenast 8,700 kronor, taxeringen i Hudiksvall måtte undanrödjas eller, om detta yrkande icke kunde bifallas, åtminstone nedsättas till 500 kronor samt taxeringen i Norrbo och Delsbo socknar bestämmas till sammanlagdt endast 8,700 kronor att emellan dessa socknar fördelas, på sätt pröfningsnämnden funne skäligt, dels ock af Delsbo sockens kommunalstämma, att, då Jonssons rörelse hufvudsakligen bedrefves inom sistnämnda socken, därstädes måtte af Jonssons inkomst taxeras 8,000 kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1895, enär enligt vunna upplysningar Jonsson under sommaren samma år från Hudiksvall utskeppat 10,121 kubikmeter eller 2,316 standards virke och Jonssons vinst däraf kunde beräknas till fem à sex kronor för hvarje standard, bestämt Jonssons beskattningsbara inkomst i dess helhet till 12,000 kronor äfvensom förordnat, att deraf skulle beskattas i Delsbo socken, där sågverksrörelsen hufvudsakligen bedrefves, hälften eller 6,000 kronor, i Norrbo socken, där Jonsson finge anses hafva sitt hufvudkontor, en fjärdedel eller 3,000 kronor och i Hudiksvall, hvarifrån utskeppningen af det försågade timret till största delen skedde och där Jonsson jämväl hade kontor, likaledes en fjärdedel eller 3,000 kronor;

att Jonsson hos kammarrätten anfört besvär öfver pröfningsnämndens berörda beslut och därvid dels fullföljt sin hos pröfningsnämnden förda talan i fråga om taxeringen i Hudiksvall, dels ock, beträffande taxeringen i Norrbo och Delsbo socknar, yrkat, att han måtte förklaras skattskyldig i förstnämnda socken för två tredjedelar och i Delsbo socken för allenast en tredjedel af det belopp, 9,000 kronor, hvartill Jonssons i båda socknarna beskattningsbara inkomst blifvit af pröfningsnämnden bestämd;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, enär enligt Jonssons uppgift, som af kronans ombud lämnats obestridd, Jonsson icke haft kontor i Hudiksvall eller därstädes haft annat trävaruupplag än ett parti sparrar, som utgjort säkerhet för ett af en bank Jonsson lämnadt lån, eller där utöfvat annan verksamhet, än att han på det sätt från staden utskeppat trävaror, att desamma, efter att hafva i färdigt skick å järnväg fraktats till staden, därstädes utan att undergå justering eller annan bearbetning direkt från järnvägsvagnarna lastats i pråmar för att af köparne omedelbart emottagas, men berörda verksamhet icke varit af beskaffenhet, att för inkomst däraf Jonsson skolat taxeras i Hudiksvall, Jonsson befriades från skyldighet att för år 1895 utgöra bevillning för inkomst i Hudiksvall, men i stället, jämlikt 69 § bevillningsförordningen, förklarades skattskyldig inom Norrbo och Delsbo socknar för det af pröfningsnämnden såsom Jonssons hela beskattningsbara inkomst beräknade belopp, 12,000 kronor,

så fördeladt, att för 4,000 kronor däraf Jonsson skulle utgöra bevillning inom Norrbo socken och för 8,000 kronor inom Delsbo socken;

samt att klagandena i de underdåniga besvären yrkat, att pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte vinna fastställelse.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

60.

Resolution på und. besvär af landskamereraren H. Cavalli, å tjänstens vägnar, i fråga om f. d. ryttmästaren F. Trolles inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren H. Cavalli, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 15 oktober 1896 gifna utslag i fråga om före detta ryttmästaren Fredrik Trolles inkomstbeskattning år 1895, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 1 oktober 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att Malmöhus läns pröfningsnämnd genom beslut den 21 september 1895 förordnat, att före detta ryttmästaren Trolle, hvilken af vederbörande taxeringsnämnd taxerats för sammanlagdt 3,340 kronors inkomst, däraf 600 kronor beräknats härflyta af rörelse, 500 kronor af kapital samt 2,240 kronor af pension, skulle beskattas för ytterligare 92,500 kronors inkomst af rörelse;

att före detta ryttmästaren Trolle hos kammarrätten häröfver sig besvärat under yrkande, bland annat, hvarom nu ej är fråga, att hans inkomst af rörelse måtte, i enlighet med taxeringsnämndens beslut, beräknas till 600 kronor;

att klaganden i egenskap af kronans ombud hos pröfningsnämnden öfver besvären sig yttrat och därvid med förmälan, hurusom ostridigt vore, att hofjägmästaren, friherre Nils Trolle genom afhandling den 26 januari 1895 förbundit sig att, mot det att före detta ryttmästaren Trolle förklarade friherre Trolle vara rätter innehafvare af fideikommissegendomarna Trollenäs och Fulltofta med underlydande, till före detta ryttmästaren Trolle inom den 1 juni betala 100,000 kronor medelst reverser, värdepapper eller kontanta penningar, yrkat, att besvären måtte lämnas utan afseende;

att före detta ryttmästaren Trolle i afgifna påminnelser fullföljt sin i målet förda talan och därvid tillika anfört, att friherre Trolle, som, enligt hvad i besvären jämväl uppgifvits, vid den likvid, hvilken upprättats mellan honom och före detta ryttmästaren Trolle, åtagit sig att infria två före detta ryttmästaren Trolles lån å sammanlagdt kapitalbelopp af 16,000 kronor, icke ännu fullgjort berörda åtagande;

att kammarrätten genom ofvannämnda utslag den 15 oktober 1896 i öfverklagad del sig utlåtit, att, som, enligt hvad kronans ombud hos pröfningsnämnden upplyst, nämndens öfverklagade beslut att höja beloppet af den taxering, som blifvit före detta ryttmästaren Trolle åsatt för inkomst af rörelse, tillkommit på grund af antagande rörande inkomst, hvilken skulle år 1895 åtnjutits af bemälde Trolle enligt en den 26 januari samma år skriftligen upprättad afhandling om fideikommissrätten till godsen Trollenäs och Fulltofta med underlydande; men hvad före detta ryttmästaren Trolle under året kunde hafva uppburit, därom utredning saknades, af ett honom genom afhandlingen tillförsäkradt vederlag i penningar för frånträdande af den rätt till nyssnämnda fideikommiss, hvilken kunde honom tillkomma, icke vore hänförligt till inkomst af rörelse, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut i öfverklagade delen, fastställa bemälde Trolles taxering för inkomst af rörelse till det belopp, taxeringsnämnden bestämt, eller 600 kronor; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att före detta ryttmästaren Trolles inkomst af arbete för ifrågavarande år måtte bestämmas tillhopa till 93,100 kronor, eller, om detta yrkande icke kunde bifallas, till 77,100 kronor.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande; och som det belopp, hvilket tillflutit före detta ryttmästaren Trolle i följd af ofvanberörda mellan honom och friherre Trolle träffade uppgörelse i fråga om besittningsrätten till fideikommissegendomarna Trollenäs och Fulltofta med underlydande, måste anses hänförligt till sådan inkomst, hvarför jämlikt § 8 mom. 2 bevillningsförordningen bevillning bör utgå, men med afseende å hvad i målet förekommit må antagas, att friherre Trolle icke enligt sitt åtagande infriat två före detta ryttmästaren Trolles förbindelser, vid hvilket förhållande vid uppskattning af den före detta ryttmästaren Trolle genom omförmälda uppgörelse tillflutna inkomst från det utfästa beloppet 100,000 kronor bör afräknas, förutom af pröfningsnämnden medgifna 7,500 kronor, beräknad kostnad för uppgörelsens ordnande, jämväl ytterligare 16,000 kronor, motsvarande berörda förbindelsers kapitalbelopp, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, till 77,100 kronor bestämma före detta ryttmästaren Trolles taxering för inkomst af rörelse, yrke eller eljest samt, i följd däraf och då före detta ryttmästaren Trolle beskattats jämväl för inkomst af kapital och pension till sammanlagdt belopp af 2,740 kronor, förordna, att före detta ryttmästaren Trolle skall för år 1895 erlägga bevillning för tillhopa sjuttioniotusen åttahundra fyrtio kronor. Hvilket etc.

61.

Resolution på und. besvär af besiktningsrustmästarne A. G. Henning och G. Petersson i fråga om klagandenas beskattning år 1896 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, besiktningsrustmästarne på Första Svea artilleriregementes tygstat August Gotthard Henning och Gustaf Petersson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för staden Eskilstuna taxerat hvardera klaganden för 1,725 kronors inkomst af allmän tjänst, däraf 1,425 kronor lön vid regementet samt 300 kronor arfvode och hyresbidrag för kommendering vid Carl Gustafs stads gevärsfaktori,

samt klagandena hos Södermanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som berörda arfvode, hvilket med 200 kronor utginge i stället för dagtraktamente såsom ersättning för de med kommendering utom garnisonsorten förenade särskilda kostnader, jämlikt § 10 mom. 4 e) i gällande bevillningsförordning, icke utgjorde föremål för beskattning, den hvardera klaganden åsatta taxeringen måtte nedsättas till 1,525 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1896, enär upplyst blifvit, att klagandena under flera års tid varit bosatta i Eskilstuna och därstädes vore mantalsskrifna, samt klagandena följaktligen icke kunde anses vara stationerade annorstädes än vid gevärsfaktoriet, afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 12 april innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 8 oktober 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

62.

Ämbetsskrifvelse till Kungl. järnvägsstyrelsen ang. en af ordföranden i Ousby sockens bevillningsberedning gjord ansökning om rätt att afgiftsfritt erhålla vissa uppgifter rörande varutransporten å statens järnvägar.

Tit.

I en till Kungl. Maj:t ingifven skrift har ordföranden i bevillningsberedningen för innevarande år inom Ousby socken, kronofogden J. Eneroth, i underdånighet anhållit, att, enär för uppskattning af åtskilliga handlandes och fabriksidkares inom nämnda socken inkomst bevillningsberedningen hade behof af officiella uppgifter å vissa varupartier, som å statens järnväg ankommit till och afsändts från omförmälda skattskyldiga personer, men vederbörande, hvilka det enligt 17 § af gällande bevillningsförordning ålåge att lämna ifrågavarande uppgifter, vägrat att lämna dem afgiftsfritt, Kungl. Maj:t måtte förordna, att berörda uppgifter skulle af vederbörande lämnas utan godtgörelse.

Sedan ej mindre I den 31 sistlidne augusti än äfven Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, därvid kammarrätten anfört, att de af sökanden äskade upplysningar icke syntes vara hänförliga till sådana officiella uppgifter, som det enligt 17 § bevillningsförordningen ålåge vederbörande ämbetsverk att lämna, har Kungl. Maj:t låtit detta ärende Sig föredragas och därvid, i enlighet med Eder och kammarrättens hemställan, funnit den gjorda ansökningen icke till någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd föranleda. Hvilket etc. Stockholm den 15 oktober 1897.

sedan 1896 års taxeringsnämnd för staden Eskilstuna taxerat hvardera klaganden för 1,725 kronors inkomst af allmän tjänst, däraf 1,425 kronor lön vid regementet samt 300 kronor arfvode och hyresbidrag för kommendering vid Carl Gustafs stads gevärsfaktori,

samt klagandena hos Södermanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som berörda arfvode, hvilket med 200 kronor utginge i stället för dagtraktamente såsom ersättning för de med kommendering utom garnisonsorten förenade särskilda kostnader, jämlikt § 10 mom. 4 e) i gällande bevillningsförordning, icke utgjorde föremål för beskattning, den hvardera klaganden åsatta taxeringen måtte nedsättas till 1,525 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1896, enär upplyst blifvit, att klagandena under flera års tid varit bosatta i Eskilstuna och därstädes vore mantalsskrifna, samt klagandena följaktligen icke kunde anses vara stationerade annorstädes än vid gevärsfaktoriet, afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 12 april innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 8 oktober 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

62.

Ämbetsskrifvelse till Kungl. järnvägsstyrelsen ang. en af ordföranden i Ousby sockens bevillningsberedning gjord ansökning om rätt att afgiftsfritt erhålla vissa uppgifter rörande varutransporten å statens järnvägar.

Tit.

I en till Kungl. Maj:t ingifven skrift har ordföranden i bevillningsberedningen för innevarande år inom Ousby socken, kronofogden J. Eneroth, i underdånighet anhållit, att, enär för uppskattning af åtskilliga handlandes och fabriksidkares inom nämnda socken inkomst bevillningsberedningen hade behof af officiella uppgifter å vissa varupartier, som å statens järnväg ankommit till och afsändts från omförmälda skattskyldiga personer, men vederbörande, hvilka det enligt 17 § af gällande bevillningsförordning ålåge att lämna ifrågavarande uppgifter, vägrat att lämna dem afgiftsfritt, Kungl. Maj:t måtte förordna, att berörda uppgifter skulle af vederbörande lämnas utan godtgörelse.

Sedan ej mindre I den 31 sistlidne augusti än äfven Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, därvid kammarrätten anfört, att de af sökanden äskade upplysningar icke syntes vara hänförliga till sådana officiella uppgifter, som det enligt 17 § bevillningsförordningen ålåge vederbörande ämbetsverk att lämna, har Kungl. Maj:t låtit detta ärende Sig föredragas och därvid, i enlighet med Eder och kammarrättens hemställan, funnit den gjorda ansökningen icke till någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd föranleda. Hvilket etc. Stockholm den 15 oktober 1897.

63.

Resolution på und. besvär af Klara församlings i Stockholm kyrkoråd, å församlingens vägnar, i fråga om kommanditbolaget Burman & C:os taxering år 1896 för inkomst af rörelse inom församlingen.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Klara församlings i Stockholm kyrkoråd, å församlingens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för nämnda församling taxerat kommanditbolaget Burman & C:o för 130,000 kronors inkomst af rörelse inom församlingen och samma års taxeringsnämnd för Adolf Fredriks församling i Stockholm, hvarest innehafvaren af berörda firma, direktören Axel Burman, vore mantalsskrifven, taxerat Burman i hans berörda egenskap för 150,000 kronors inkomst,

så och efter det Burman hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, då firmans behållna inkomst af rörelse år 1895 utgjort allenast 120,306 kronor 53 öre, firmans taxering måtte i enlighet härmed nedsättas och fördelas mellan ofvan omförmälda båda församlingar, på sätt pröfningsnämnden kunde finna skäligt,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1896, jämte det nämnden nedsatt firmans ifrågavarande taxering till 120,307 kronor, tillika af anförda orsaker bestämt, att hela sistberörda belopp skulle tagas till beskattning inom Adolf Fredriks församling, och förty undanröjt taxeringen inom Klara församling,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 24 mars innevarande år sig utlåtit, att, som Klara församling icke, enligt den i 62 § Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 meddelade bestämmelse om rätt för vederbörande kommun att öfverklaga pröfningsnämnds beslut, vore behörig att i målet föra talan, och församlingen icke heller på annan grund visat behörighet därtill, funne kammarrätten besvären icke kunna till pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 15 oktober 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

64.

Resolution på und. besvär af landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, och landskontoristen E. V. Lindgren, hvar för sig, i fråga om klaganden Lindgrens beskattning år 1896 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, och landskontoristen E. V. Lindgren, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona, i enlighet med landskontorets i länet till ledning vid taxeringen meddelade uppgift, taxerat klaganden Lindgren för 2,931 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt Lindgren, med åberopande af § 10 mom. 2 c) i gällande bevillningsförordning, hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen med nedan nämnda belopp, utgörande till Lindgren under följande dagar år 1895 utanordnade arfvoden, nämligen dels såsom kontrollör vid brännvinstillverkning den 5 januari 250 kronor, den 20 april 300 kronor och 4 maj 180 kronor, dels ock för vikariat den 1 februari 21 kronor 51 öre, den 1 mars 41 kronor 66 öre och den 1 april 20 kronor 16 öre, eller med tillhopa 813 kronor 33 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1896 allenast i så måtto bifallit yrkandet, att, enär de af Lindgren under tiden från 1895 års början till den 15 mars samma år uppburna arfvoden, tillhopa 313 kronor 17 öre, icke kunde under år 1896 göras till föremål för beskattning, taxeringen bestämdes till tvåtusen sexhundra aderton kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena sig besvärat, landskamreraren Holmquist däröfver, att

pröfningsnämnden nedsatt beräkningen af Lindgrens beskattningsbara inkomst, och Lindgren däröfver, att pröfningsnämnden endast delvis bifallit hans hos nämnden framställda yrkande, enligt utslag den 14 maj innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 5 november 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

65.

Resolution på und. besvär af apotekaren C. S. Schönberg i fråga om klagandens beskattning i Stockholm år 1895 för inkomst af enskild tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, apotekaren Carl Sigurd Schönberg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt inkommen skrift yrkat, att, som klaganden år 1895 taxerats för inkomst så väl i Timrå socken af Västernorrlands län som i Stockholms stad, men klaganden, hvilken i början af år 1895 från Stockholm afflyttat till Timrå socken, hvarest han tillträdt apotek vid Vifstavarf, icke bort i Stockholm taxeras, den klaganden därstädes åsatta taxering för ettusen femhundra kronors inkomst af enskild tjänst måtte upphäfvas och klaganden förklaras berättigad att återbekomma de utskylder, han i följd af samma taxering nödgats erlägga,

så har kammarrätten genom utslag den 15 mars innevarande år sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken varit för år 1895 i Stockholm mantalsskrifven, öfver ifrågavarande honom af vederbörande taxeringsnämnd åsatta taxering icke inom den tid och i den ordning, 51, 61 och 62 §§ i gällande bevillningsförordning föreskrefve, fört klagan, och vid sådant förhållande taxeringsåtgärden emot klaganden vunnit laga kraft; alltså och då kla-

ganden icke förebragt sådan utredning, att bedömas kunde, huruvida och i hvad mån klaganden kunde hafva ägt att på grund af 79 § i åberopade förordning tillgodonjuta afkortning för någon del af den honom i Stockholm påförda bevillning, funne kammarrätten klagandens yrkande icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 5 november 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

66.

Resolution på und. besvär af landskamereraren I. Törnebladh, å tjänstens vägnar, och Stockholms stads kyrkogårdsnämnd, hvar för sig, i fråga om taxeringen år 1896 af åtskilliga till Stockholms stads norra begrafningsplats hörande fastigheter.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren I. Törnebladh, å tjänstens vägnar, och Stockholms stads kyrkogårdsnämnd, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Solna socken förordnat, att bevillning skulle erläggas för, bland andra, nedan omförmälda, till Stockholms stads norra begrafningsplats hörande fastigheter efter följande, dem åsatta taxeringsvärden, nämligen såsom jordbruksfastighet: $^1/_2$ mantal Öfre Frösunda n:r 1 etthundra tusen kronor och $^3/_7$ mantal Stockholms stads kyrkogård n:r 1 sjuttiofem tusen kronor, samt såsom annan fastighet än jordbruksfastighet: byggnader å fastigheten Öfre Frösunda n:r 1, benämnda »Hagalund», »Solbaddet» och »Myrbaddet», tillsammans 50,000 kronor, en å samma egendom för den vid omförmälda begrafningsplats sommartiden anställda kvinnliga personal uppförd bostadsbyggnad, »Kullkasernen», femton tusen kronor, sysslomansbostället femton tusen kronor och grindstugan ettusen kronor,

samt kyrkogårdsnämnden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, dels att, då ofvan omförmälda såsom jordbruksfastigheter taxerade egendomar vore anordnade till begrafningsplats för Stockholm, desamma måtte taxeras såsom annan fastighet än jordbruksfastighet, dels att, enär ifrågavarande fastigheter icke lämnade staden någon behållen inkomst, staden måtte, jämlikt § 4 i gällande bevillningsförordning och med stöd af Kungl. Maj:ts den 6 juli 1894 meddelade resolution i fråga om taxering år 1893 af staden tillhöriga lägenheterna Sandsborg och Stockholms södra begrafningsplats n:ris 1 och 2, befrias från utgörande af bevillning för fastigheterna, dels ock att taxeringsvärdena måtte bestämmas å 1/2 mantal Öfre Frösunda n:r 1 till 48,000 kronor, för hvilket belopp staden den 4 augusti 1867 köpt denna fastighet, å 3/7 mantal Stockholms stads kyrkogård n:r 1 till 45,723 kronor 13 öre, motsvarande den af staden vid expropriation af sistnämnda fastighet år 1872 erlagda köpeskilling, samt å fastigheterna Hagalund, Solbaddet och Myrbaddet till belopp, ej öfverstigande deras brandförsäkringsvärden,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 16, 17 och 18 september 1896, enär § 4 b) i gällande bevillningsförordning icke syntes äga tillämpning å sådan mark, som vore i mantal satt jord eller därmed likartad, samt de såsom annan fastighet än jordbruksfastighet taxerade byggnader med undantag af grafkapellen, om hvilkas värde eller taxering all utredning saknades, icke med hänsyn till deras användning borde vara fria från bevillning, hvilken åsikt jämväl vunne stöd af Kungl. Maj:ts ofvan omförmälda resolution, i hvad den anginge taxering af lägenheten Sandsborg, förty och då de åsatta taxeringsvärdena icke, så vidt visadt blifvit, kunde anses för höga, förklarat, att hvad af kyrkogårdsnämnden sålunda anförts icke kunde föranleda ändring i taxeringarna,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest kyrkogårdsnämnden häröfver anfört besvär, genom utslag den 7 maj 1897, så vidt nu är i fråga, sig utlåtit, beträffande först taxeringen af 1/2 mantal Öfre Frösunda n:r 1 och 3/7 mantal Stockholms stads kyrkogård n:r 1, att, enär ostridigt vore, att dessa fastigheter icke användes till jordbruk utan vore anordnade till begrafningsplats för Stockholms stad, äfvensom att staden af fastigheterna icke hade någon behållen inkomst, kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut i denna del, funne

skäligt befria Stockholms stad från skyldigheten att för omförmälda fastigheter för år 1896 utgöra bevillning samt förklara, att dessa fastigheter bort med dem af taxeringsmyndigheterna åsatta värden i vederbörande taxeringslängd upptagas i kolumnen för annan fastighet än jordbruksfastighet, samt, vidkommande öfriga fastigheter, om hvilkas taxering i målet vore fråga, att kammarrätten ej funne skäl göra annan ändring i pröfningsnämndens beslut, än att, enär, hvad anginge Hagalund, Solbaddet och Myrbaddet, dåmera blifvit upplyst, att med dessa fastigheter, för hvilka taxeringsmyndigheterna bestämt gemensamt taxeringsvärde af 50,000 kronor, afsetts byggnader, hvilkas brandförsäkringsvärden tillsammans uppginge till allenast 44,200 kronor, ifrågavarande byggnaders taxeringsvärde nedsattes till fyrtiofyratusen tvåhundra kronor;

däri klagandena i underdånighet sökt ändring, med yrkande, landskamereraren Törnebladh, att 1/2 mantal Öfre Frösunda n:r 1 och 3/7 mantal Stockholms stads kyrkogård n:r 1 måtte, såsom hittills skett, i taxeringslängden n:r 1 upptagas såsom bevillning underkastad jordbruksfastighet, och kyrkogårdsnämnden, att samtliga ifrågavarande byggnader måtte förklaras vara från bevillning fria och med de af kyrkogårdsnämnden angifna värden i vederbörande taxeringslängd upptagas i kolumnen för annan fastighet än jordbruksfastighet;
Gifven Stockholms slott den 12 november 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner de anförda besvären icke föranleda ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

67.

Resolution på und. besvär af landskamreraren A. Lené, å tjänstens vägnar, i fråga om källarmästaren A. Lindbergs beskattning år 1895 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren Axel Lené, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för staden Askersund år 1895 taxerat källarmästaren August Lindberg för 7,000 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden, i egenskap af kronans ombud, hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, då Lindberg, hvilken utöfvade handel med brännvin i Askersund, vid taxeringen njutit afdrag för den försäljningsafgift, utgörande 25,380 kronor för år, Lindberg erlade för rätten till nämnda handels utöfvande, men afdrag för nämnda afgift icke vore medgifvet, taxeringen måtte höjas till 32,380 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24 och 25 september 1895, enär ifrågavarande, för försäljningsrättigheten erlagda afgift vore att betrakta såsom arrendeafgift, för hvilken vid beräkning af inkomst utaf arbete afdrag enligt bevillningsförordningen finge ske, med afslag å klagandens yrkande fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 2 december 1896, sig utlåtit, att, som ofvan omförmälda försäljningsafgift icke vore hänförlig till utskylder, som afsåges i § 10 mom. 3 a) bevillningsförordningen, utan vore att anse såsom en sådan utgift för rörelses bedrifvande, om hvilken i mom. 4 c) samma § förmäldes, funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 19 november 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

68.

Resolution på und. besvär af landskamereraren I. Törnebladh, å tjänstens vägnar, samt grosshandlaren K. Ljunglöf för egen del och såsom verkställande direktör för Jac. Fr. Ljunglöfs tobaksfabriksaktiebolag, hvar för sig, i fråga om taxering af åtskilliga bolaget tillhöriga fastigheter inom Spånga socken år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren I. Törnebladh, å tjänstens vägnar, samt grosshandlaren Knut Ljunglöf, för egen del och såsom verkställande direktör för Jac. Fr. Ljunglöfs tobaksfabriksaktiebolag, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Spånga socken taxerat såsom jordbruksfastigheter 1 mantal Råcksta n:r 1 till värde af 60,000 kronor, $^7/_8$ mantal Vellingby n:r 1 till värde af 33,000 kronor och 1 mantal Vellingby n:r 2 till värde af 40,000 kronor samt såsom annan fastighet än jordbruksfastighet från hemmanet Råcksta afsöndrade lägenheten Blackeberg n:ris 1 och 2 till värde af 100,000 kronor och lägenheten Kvarnviken med där befintliga kvarn och såg till värde af sjuttiofem tusen kronor,

samt klaganden Ljunglöf, för egen del och såsom verkställande direktör för nämnda bolag, hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, som Ljunglöf, hvilken till en början ägt allenast lägenheten Blackeberg n:r 1, sedermera genom öfriga ofvannämnda fastigheters inköpande af samtliga dessa bildat en egendom och å lägenheten Blackeberg uppfört en ny manbyggnad att tjäna till bostad för egendomens ägare, för hvilket ändamål densamma också uteslutande användts, taxeringen af lägenheten Blackeberg såsom annan fastighet än jordbruksfastighet måtte undanrödjas, äfvensom att, enär vid lägenheten Kvarnviken drefves kvarnrörelse allenast till husbehof, jämväl denna lägenhets taxering måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 16, 17 och 18 september 1896, enär klaganden Ljunglöf i december månad 1895 försålt samtliga ifrågavarande fastigheter till bolaget för en köpeskilling af 308,000 kronor, samt i nämnden tillika blifvit upplyst, dels att Blackeberg fortfarande vore

upptaget i jordeboken såsom särskild lägenhet, dels ock att byggningen vid Blackeberg, äfven om den för närvarande användes såsom hufvudbyggning, likväl icke, vid det förhållande att å stamhemmanet vid inköpet funnits och fortfarande funnes för egendomens skötsel tillräckliga åbyggnader, kunde anses för stamhemmanets jordbruk nödvändig, förty och då det af klaganden Ljunglöf för lägenheten Kvarnvikens befrielse från särskild taxering anförda skäl icke förtjänade afseende, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden Ljunglöf, för egen del och såsom verkställande direktör för berörda bolag, häröfver sig besvärat, genom utslag den 22 mars innevarande år beträffande taxeringen af lägenheten Kvarnviken icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring, samt hvad anginge taxeringen af lägenheten Blackeberg n:ris 1 och 2 sig utlåtit, att, ehuru upplyst vore, att lägenheten och det bolaget jämväl tillhöriga hemmanet Råcksta n:r 1, därifrån lägenheten afsöndrats, af bolaget brukades gemensamt såsom en jordbruksfastighet och att den å lägenheten uppförda manbyggnad användes till bostad för bolagets verkställande direktör, samt vid sådant förhållande afseende å berörda byggnad, hvilken på egendomens afkastning icke ägde något egentligt inflytande, icke bort vid lägenhetens taxering fästas, likväl, enär klaganden Ljunglöf icke visat, till hvilket värde ifrågavarande lägenhet, som jämlikt § 5 i gällande bevillningsförordning skolat särskildt värde åsättas, bort utan afseende å byggnaden taxeras, funne kammarrätten ej heller skäl att göra ändring i det slut, hvartill pröfningsnämnden i denna del af målet kommit;

däri klagandena i underdånighet sökt ändring med yrkande, klaganden Törnebladh, att Kungl. Maj:t måtte förklara lägenheten Blackeberg n:ris 1 och 2 böra taxeras såsom annan fastighet än jordbruksfastighet äfvensom fastställa det af pröfningsnämnden å lägenheten satta värde, och klaganden Ljunglöf, dels att lägenheten Kvarnviken ej måtte åsättas särskildt taxeringsvärde, eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att lägenhetens taxeringsvärde måtte nedsättas till 25,000 kronor, dels ock att taxeringsvärdet å lägenheten Blackeberg n:ris 1 och 2 måtte nedsättas till 50,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 19 november 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande öfver hvardera klagandens besvär afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det afser taxeringen af lägenheten Kvarnviken.

Vidkommande åter taxeringen af lägenheten Blackeberg n:ris 1 och 2, så, enär klaganden Ljunglöf numera styrkt, att nämnda lägenhet år 1892, då, enligt hvad Ljunglöf uppgifvit och kronans ombud lämnat obestridt, ifrågavarande byggnad ännu icke varit uppförd, varit åsatt ett taxeringsvärde af 50,000 kronor, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af öfverklagade utslaget i denna del, förklara lägenheten Blackeberg n:ris 1 och 2 böra år 1896 med värde af femtiotusen kronor i taxeringslängden upptagas i kolumnen för jordbruksfastighet. Hvilket etc.

69.

Resolution på und. besvär af före detta auditören W. Lindahl i fråga om taxeringen år 1896 af en klaganden tillhörig såg.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, före detta auditören W. Lindahl i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan en klaganden tillhörig, å ägorna till Bubbetorps gård uppförd såg af vederbörande taxeringsnämnder år 1896 såsom annan fastighet än jordbruksfastighet uppskattats, dels inom Rödeby socken jämte en därstädes belägen kvarn till gemensamt värde af 10,000 kronor, dels ock inom Augerums socken till värde af 5,000 kronor,

samt klaganden hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, som ifrågavarande såg användes allenast för gårdens behof och vid sådant förhållande särskildt värde icke bort densamma åsättas, den af taxeringsnämnden för Augerums socken vidtagna taxeringsåtgärd måtte såsom obehörig undanrödjas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1896 förordnat, *dels* att sågen skulle med åsatt taxe-

ringsvärde af 5,000 kronor ur Augerums sockens taxeringslängd afföras, *dels ock* att, i betraktande däraf att särskildt taxeringsvärde icke borde sågen åsättas, den såsom belägen å n:r 1 Bubbetorp till 10,000 kronor gemensamt taxerade fastigheten »kvarn och såg» skulle med oförändradt värde i taxeringslängden för Rödeby socken upptagas endast såsom kvarn,

samt landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär, med yrkande, att, då ifrågavarande såg, hvilken vore belägen inom Lösens socken och mot eldskada försäkrad för 2,500 kronor, icke kunde anses vara afsedd för det å egendomen Bubbetorp drifna jordbruk eller dithörande näring, densamma måtte, jämte det att den inom Rödeby socken taxerade kvarn bibehölles vid oförändradt värde af 10,000 kronor, såsom annan fastighet än jordbruksfastighet varda i Lösens socken taxerad till 2,500 kronor,

har kammarrätten genom utslag den 5 maj innevarande år sig utlåtit, att, som, jämlikt § 5 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, särskildt värde bort åsättas ifrågavarande, efter hvad numera vore upplyst, i Lösens socken belägna såg; alltså och med afseende å hvad tillika blifvit upplyst angående samma byggnads brandförsäkringsvärde, funne kammarrätten i anledning af besvären skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, att, jämte det ofvan omförmälda inom Rödeby socken taxerade kvarn bibehölles vid 10,000 kronors taxeringsvärde, bevillning skulle för år 1896 i Lösens socken erläggas för ifrågavarande såg efter ett densamma såsom annan fastighet än jordbruksfastighet åsatt taxeringsvärde af tvåtusen femhundra kronor; Gifven Stockholms slott den 26 november 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

70.

Resolution på und. besvär af Sandviks ångsågsaktiebolag i fråga om klagandens taxering år 1895 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sandviks ångsågsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan dels 1895 års taxeringsnämnder för staden Umeå och Umeå socken, med beräkning att klaganden, som under år 1894 utskeppat 9,237 standards plank, battens och bräder samt 1,558 standards bjälkar och brädstump, haft behållen inkomst af 10 kronor för hvarje standard af de förra och 5 kronor för hvarje standard af de senare virkesslagen eller sålunda tillhopa 100,160 kronor, bestämt, att klaganden skulle taxeras för hälften af sistnämnda belopp eller femtiotusen åttio kronor i staden, där bolagsstyrelsen hade sitt säte, och för den andra hälften eller likaledes femtiotusen åttio kronor inom socknen, där klagandens sågverk vore beläget och hvarifrån utskeppning ägde rum, dels ock 1895 års taxeringsnämnd för Degerfors socken taxerat klaganden för 3,571 kronors inkomst genom inköp af skogar inom socknen,

så och efter det klaganden, med förmälan att klagandens verksamhet bestode dels i träförädlingsrörelse, hvilken bedrefves inom Umeå socken, och dels i »skogsrörelse» inom Degerfors, Lycksele och Säfvars socknar, hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, då behållna inkomsten å träförädlingsrörelsen år 1894 utgjort allenast 59,397 kronor 74 öre, klaganden måtte i Umeå socken taxeras för sistnämnda belopp, men befrias från taxering i Umeå stad, samt att klaganden, hvars inkomst af »skogsrörelsen» utgjort i Degerfors socken 3,571 kronor 15 öre, i Lycksele socken 214 kronor 96 öre och i Säfvars socken 596 kronor 25 öre, måtte i enlighet härmed å enhvar af sistnämnda tre orter beskattas,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1895, med ogillande af berörda yrkanden, fastställt taxeringarna i staden Umeå och Umeå socken, men, enär klagandens verksamhet inom Degerfors socken uteslutande bestode i uppköp af timmer, som sedermera flottades till klagandens sågverk inom

Umeå socken för förädling, undanröjt taxeringen inom Degerfors socken,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, under fullföljande af sina hos pröfningsnämnden framställda påståenden, genom utslag den 24 mars innevarande år sig utlåtit, att, som enligt de af klaganden åberopade utdrag ur räkenskapen för år 1894 klaganden verkställt åtskilliga afskrifningar å värdet af fastigheter äfvensom affört 80,000 kronor såsom afbetalning å obligationsskuld, men klaganden icke vore berättigad att härför vid taxering åtnjuta afdrag, alltså och då vid sådant förhållande det icke kunde antagas, att klagandens samfälda inkomst blifvit af pröfningsnämnden för högt beräknad, samt, hvad anginge fördelningen till taxering af berörda inkomst, anledning saknades att frångå den af pröfningsnämnden följda grund, funne kammarrätten besvären icke föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 26 november 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

71.

Resolution på und. besvär af sällskapet Timmermansorden i fråga om taxeringsvärdena år 1896 å vissa klaganden tillhöriga fasta egendomar i Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, sällskapet Timmermansorden i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 17 juni innevarande år i fråga om taxeringsvärdena år 1896 å klaganden tillhöriga fasta egendomarna n:r 4 i kvarteret Milon och n:ris 3, 4 och 5 i kvarteret Träskfloden i Stockholm, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 26 november 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1896 års taxeringsnämnd för Nikolai församling i Stockholm åsatt fastigheten n:r 4 i kvarteret Milon taxeringsvärde af nittiotusen tvåhundra kronor;

att klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdet å berörda fastighet måtte, i likhet med hvad under näst föregående år ägt rum, bestämmas till 80,000 kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1896, enär upplyst blifvit, att egendomens hyresafkastning beräknats till 5,865 kronor, samt taxeringsvärdet bestämts efter den grund, som följts vid uppskattningen af andra till läge och beskaffenhet jämförliga fastigheter, nämligen den beräknade hyresafkastningens kapitalisering efter $6^1/_2$ procent, fastställt taxeringen;

att 1896 års taxeringsnämnd för Ladugårdslands församling i Stockholm åsatt fasta egendomen n:ris 3, 4 och 5 i kvarteret Träskfloden taxeringsvärde af sjuhundratjugufem tusen kronor;

att klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat taxeringsvärdets nedsättning till enahanda belopp, som förut varit fastigheten åsatt, eller 425,000 kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut den 6 oktober 1896, enär med hänsyn till fastighetens storlek och fördelaktiga läge samt de höga köpeanbud å delar af tomten, som yppats, utan att klaganden ansett sig böra antaga dem, det åsatta taxeringsvärdet icke kunde anses för högt, afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen; samt

att kammarrätten, hvarest klaganden i anförda besvär fullföljt sina hos pröfningsnämnden framställda yrkanden, i utslag ofvan först nämnda dag ej funnit skäl att i öfverklagade besluten göra ändring.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

72.

Resolution på und. besvär af handelsbolaget under firma Svartling & C:o och Skellefteå aktiebolag, hvar för sig, i fråga om klagandenas beskattning år 1895 för inkomst af trävarurörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handelsbolaget under firma Svartling & C:o och Skellefteå aktiebolag, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Västerbottens läns pröfningsnämnd genom särskilda beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1895, jämte det nämnden bestämt, att klagandena skulle nämnda år utgöra bevillning för en samfälld inkomst af trävarurörelse till följande belopp, nämligen: Svartling & C:o 48,000 kronor och Skellefteå aktiebolag 25,000 kronor, däröfver klagan icke är vorden förd, tillika, enär i fråga om fördelningen af berörda belopp till beskattning emellan Skellefteå stad och Skellefteå socken, inom hvilka orter bolagens verksamhet utöfvades, förekomme, att Svartling & C:is sågverk vore belägna i socknen, medan bolaget hade sitt hufvudkontor i staden, där jämväl virkesförsäljningen ägde rum, samt att Skellefteå aktiebolag, hvars sågverk vore beläget i socknen, hade sitt kontor i staden, där ock styrelsen hade sitt säte, förordnat, att allenast hälften af hvartdera bolagets inkomst skulle beskattas i Skellefteå socken och andra hälften i Skellefteå stad,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Skellefteå sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, med yrkande, att af hvartdera bolagets beskattningsbara inkomst två tredjedelar måtte taxeras i socknen och allenast en tredjedel i staden, i utslag den 27 oktober 1896 sig utlåtit, att kammarrätten, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst rörande bolagens verksamhet i Skellefteå stad och Skellefteå socken, funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, i hvad desamma öfverklagats, förordna, att ifrågavarande inkomstbelopp skulle till allenast en tredjedel beskattas i staden och till återstående två tredjedelar i socknen samt klagandena följaktligen för år 1895 erlägga bevillning: Svartling & C:o i staden för sextontusen kronor och i socknen för trettiotvåtusen kronor,

samt Skellefteå aktiebolag i staden för åttatusen trehundra trettiotre kronor och i socknen för sexton tusen sexhundra sextiosju kronor; Gifven Stockholms slott den 3 december 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

73.

Resolution på und. besvär af friherrinnan L. von Düben i fråga om taxeringen år 1896 af en klaganden tillhörig lägenhet Nysund.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, friherrinnan Lotten von Düben i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Vårdinge socken åsatt klaganden tillhöriga, från hemmanet 1 mantal Sund afsöndrade lägenheten Nysund taxeringsvärde såsom annan fastighet än jordbruksfastighet till belopp af trettiotusen kronor,

samt klaganden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär lägenheten hade en areal af 50 tunnland 18,2 kappland, däraf omkring 10 tunnland inägor, samt icke vore försedd med andra åbyggnader än för ägarens bostad och lägenhetens skötsel erforderliga, lägenheten måtte taxeras såsom jordbruksfastighet, eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att taxeringsvärdet ej bestämdes med hänsyn till åbyggnadernas brandförsäkringsvärde, utan till den hyresafkastning, lägenheten skäligen kunde anses lämna,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 16, 17 och 18 september 1896, enär, enligt hvad i nämnden upplystes, afrösningsjorden nästan uteslutande utgjordes af berg och stenbunden mark, som ej lämnade ägaren någon afkomst, samt lägenhetens hufvudsakliga värde utgjordes af åbyggnaderna, hvilka enligt klagandens uppgift vore brandförsäkrade till 31,000 kronor, ogillat klagandens yrkanden,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 16 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 3 december 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

74.

Resolution på und. besvär af landskamereraren E. Andersson, å tjänstens vägnar, och stadsfullmäktige i Engelholm, hvar för sig, i fråga om Engelholms mejeriförenings beskattning år 1896 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren E. Andersson, å tjänstens vägnar, och stadsfullmäktige i Engelholm, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för nämnda stad beskattat Engelholms mejeriförening för 5,000 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det föreningens styrelse hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat befrielse från berörda taxering,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1896, enär föreningens medlemmar vore jordbrukare och dess ändamål vore tillgodogörande af föreningsmedlemmarnes egna jordbruksprodukter, befriat föreningen från inkomsttaxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena, hvar för sig, häröfver anfört besvär, i utslag den 4 maj innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 10 december 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

75.

Resolution på und. besvär af bryggeriaktiebolaget Kronan i Göteborg i fråga om klagandens beskattning i Fässbergs socken år 1896 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bryggeriaktiebolaget Kronan i Göteborg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt i ingifven skrift yrkat, att, som klaganden, hvilken år 1895 i Göteborg beskattats för inkomst af sin bryggerirörelse, tillika blifvit samma år inom Fässbergs socken taxerad för 1,500 kronors inkomst af rörelse, men klaganden i nämnda socken icke drifvit någon beskattningsbar rörelse, sistnämnda taxering måtte undanrödjas och klaganden förklaras berättigad återfå den bevillning och de andra allmänna afgifter, tillhopa 49 kronor 34 öre, som klaganden i Fässbergs socken nödgats utgifva,

så har kammarrätten genom utslag den 5 februari innevarande år sig utlåtit, att, som klaganden icke, emot hvad kronans ombud anfört, ådagalagt, att klaganden ej varit år 1895 enligt 12 § litt. c) i bevillningsförordningen för inkomst af rörelse skattskyldig inom Fässbergs socken, alltså funne kammarrätten klagandens yrkande icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 10 december 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

76.

Resolution på und. besvär af förre sergeanten G. Nordström i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre sergeanten Gottfrid Nordström i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för staden Västerås, jämte det nämnden taxerat klaganden för 300 kronors inkomst af enskild tjänst, tillika förordnat, att klaganden, som våren 1896 köpt en fastighet i Stockholm och omedelbart därefter sålt densamma med en vinst af 9,000 kronor, skulle af sådan anledning erlägga bevillning för 9,000 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest,

samt klaganden hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som den vinst, klaganden genom nämnda försäljning erhållit, ej vore af beskaffenhet att kunna göras till föremål för beskattning och klaganden följaktligen borde år 1896 beskattas, förutom för sin inkomst af tjänst, allenast för ränta å det genom fastighetsförsäljningen vunna kapital, hvilket ej öfverstege 8,000 kronor, taxeringen för inkomst af rörelse eller yrke eller eljest måtte varda upphäfd och klaganden i stället taxeras för 300 kronors inkomst af kapital,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1896, enär omförmälda försäljningsvinst vore att anse såsom inkomst af rörelse, ej funnit skäl att i taxeringsnämndens beslut göra annan ändring, än att taxeringen för inkomst af rörelse eller yrke eller eljest nedsattes till åttatusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 28 maj innevarande år sig utlåtit, att, som med afseende å de i målet förekomna omständigheter ofvannämnda försäljningsvinst måste anses hänförlig icke till kapitalförvärf utan till beskattningsbar inkomst, alltså blefve det slut, hvartill pröfningsnämnden kommit, af kammarrätten fastställdt; Gifven Stockholms slott den 17 december 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlin-

garna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

77.

Resolution på und. besvär af Söderhamns trävaruaktiebolag och stadsfullmäktige i Söderhamn, hvar för sig, i fråga om bemälda bolags beskattning år 1895 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Söderhamns trävaruaktiebolag och stadsfullmäktige i Söderhamn, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för staden Söderhamn taxerat bemälda bolag för 15,000 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som enligt berättelse öfver granskning af bolagets räkenskaper för tiden från och med september månad 1893 till och med 1894 års utgång nettovinsten å bolagets rörelse under samma tid uppgått till endast 4,892 kronor 15 öre, hvarifrån vid taxeringen borde afdragas arfvoden till bolagets styrelse, disponent och juridiska ombud med sammanlagdt belopp af 2,300 kronor, beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst måtte nedsättas till 2,592 kronor 15 öre eller åtminstone till 2,600 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1895 taxerat bolaget utom för omförmälda, af bolaget uppgifna belopp, 2,592 kronor 15 öre, jämväl för 3,643 kronor 39 öre »ränteutdelning till aktieägarne» och 8,764 kronor 46 öre, som antagits utgöra bolagets vinst å grosshandlaren C. P. Wennströms af bolaget dåmera öfvertagna affär, eller för tillhopa 15,000 kronor, samt förty ogillat bolagets yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 12 februari innevarande år sig utlåtit, att, som enligt ofvan berörda revisionsberättelse den behållna vinsten å bolagets rörelse under den tid, revisionen afsett, utgjort allenast 4,892 kronor 15 öre, samt

vid beräkning af bolagets år 1895 beskattningsbara inkomst finge från berörda belopp afdragas, på sätt jämväl pröfningsnämnden medgifvit, arfvoden till bolagets styrelse, disponent och juridiska ombud med tillhopa 2,300 kronor, hvaremot till det härefter återstående beloppet, 2,592 kronor 15 öre, som enligt bolagets påstående skulle utgöra hela dess beskattningsbara inkomst, borde, i enlighet med pröfningsnämndens beslut och hvad vederbörande kronoombud yrkat, läggas den i räkenskaperna afförda posten »ränteutdelning till aktieägarne», 3,643 kronor 39 öre, alltså funne kammarrätten, som ansåge hvad i målet förekommit icke föranleda till antagande, att i räkenskaperna ytterligare afförts utgifter, för hvilka afdrag icke finge vid inkomstens taxering till bevillning äga rum, skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att bolagets år 1895 beskattningsbara inkomst bestämdes till 6,235 kronor,

däri klagandena i underdånighet sökt ändring, Söderhamns trävaruaktiebolag under vidhållande af sina förut i målet framställda påståenden och stadsfullmäktige i Söderhamn med yrkande om fastställelse af pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 31 december 1897.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten på grund af nådiga remisser efter vederbörandes hörande afgifvit särskilda underdåniga utlåtanden, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring, än att, då bolaget ej kan anses berättigadt att vid den beskattningsbara inkomstens beräknande åtnjuta afdrag för det i bolagets räkenskaper för år 1894 icke upptagna belopp, 2,300 kronor, som först under år 1895 utbetalts såsom arfvoden till bolagets styrelse, disponent och juridiska ombud, det belopp, för hvilket bolaget har att för år 1895 utgöra bevillning för inkomst af rörelse, bestämmes till åttatusen femhundra trettiofem kronor. Hvilket etc.

78.

Resolution på und. besvär af Nääs fabriks aktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nääs fabriks aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Vätle härad taxerat klaganden för etthundratretusen niohundra kronors inkomst, motsvarande i jämnadt tal dels den af klaganden till taxering uppgifna vinsten af 1895 års rörelse, 98,360 kronor 94 öre, dels ock följande två belopp, som klaganden upptagit bland 1895 års utgifter för rörelsen, nämligen 1,000 kronor för anläggning af telefonledning emellan klagandens fabrik och Göteborgs stad samt 4,541 kronor 97 öre för ombyggnad af en bro öfver sjön Säfvelången,

samt klaganden hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då omförmälda båda utgiftsposter rätteligen vore att hänföra till omkostnaderna för bedrifvande af klagandens rörelse och klaganden förty ägde att vid taxeringen för desamma njuta afdrag, den beskattningsbara inkomsten måtte bestämmas till allenast 98,360 kronor 94 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1896 förklarat sig ej finna skäl att i taxeringen göra ändring,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 7 april 1897 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 28 januari 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

80.

Resolution på und. besvär af Nässjö—Oskarshamns järnvägsaktiebolag i fråga om bolagets beskattning för inkomst af rörelse år 1895 vid vissa af bolagets stationer inom Jönköpings län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nässjö—Oskarshamns järnvägsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden af 1895 års taxeringsnämnder å nedan omförmälda orter taxerats för inkomst af rörelse till följande belopp, nämligen: i Eksjö stad för 5,097 kronor, i Ingatorps socken för 2,867 kronor, i Häsleby socken för 5,430 kronor, i Hults socken för 860 kronor och i Norra Solberga socken för 358 kronor,

samt klaganden hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att, som, på sätt företedt utdrag af klagandens räkenskaper utvisade, rörelsen under år 1894 gått med förlust, ofvanberörda taxeringsåtgärder måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1895, enär, på sätt kronans ombud anmärkt, de i det af klaganden åberopade räkenskapsutdrag under rubrikerna »maskinafdelningen» och »banafdelningen» afförda utgiftsposter å respektive 158,207 kronor 45 öre och 123,834 kronor 34 öre saknade den specifikation, som för bedömande af utgifternas verkliga beskaffenhet erfordrades, samt vidare de under rubrikerna »nybyggnader» och »Trekanten» afförda utgiftsbelopp å tillhopa 8,835 kronor 32 öre syntes vara af den beskaffenhet, att afskrifning därför icke bort äga rum, förty på yrkande af kronans ombud samt med hänsyn jämväl därtill, att frågan om klagandens beskattning för år 1894 ännu vore på

Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts pröfning beroende, ogillat klagandens berörda yrkande och fastställt taxeringsnämndernas beslut,

så har kammarrätten, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 30 november 1896 sig utlåtit, att, som i klagandens räkenskaper för år 1894, enligt hvilka rörelsen under samma år skulle gått med en förlust af 27,867 kronor 45 öre, från bruttoinkomsten afräknats, bland annat, följande poster, nämligen: å »maskinafdelningens» konto 17,700 kronor för »fem nya godsvagnar», å »banafdelningens» konto under rubrik »öfverbyggnadens underhåll» 76,397 kronor 34 öre för »utbyte af rails» m. m., å »nybyggnaders» konto 2,539 kronor 23 öre för »tillbyggnad af Eksjö magasin» m. m. samt å »Trekantens» konto 6,296 kronor 9 öre, alltså och då berörda poster måste antagas åtminstone till väsentlig del afse utgifter för inventariers tillökning och fast egendoms förbättring, för hvilka utgifter, jämlikt § 10 mom. 3 d) i gällande bevillningsförordning, vid den beskattningsbara inkomstens beräkning afdrag icke finge ske, samt vid sådant förhållande klagandens beskattningsbara inkomst af rörelse å ifrågavarande orter icke kunde antagas hafva blifvit af pröfningsnämnden för högt beräknad, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 28 januari 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär den af klaganden å »banafdelningens» konto under rubrik »öfverbyggnadens underhåll» i 1894 års räkenskaper afförda post å 76,397 kronor 34 öre för »utbyte af rails» m. m. måste antagas afse utgifter för järnvägens underhåll, finner Kungl. Maj:t klaganden, jämlikt § 10 mom. 4 c) i bevillningsförordningen, hafva ägt att vid den beskattningsbara inkomstens beräkning afdraga berörda utgiftspost; och som, efter afdrag af nämnda post men med inberäkning af öfriga i kammarrättens utslag omförmälda utgiftsposter, för hvilka afdrag författningsenligt icke må äga rum, rörelsen under år 1894 enligt de i målet företedda utdrag af räkenskaperna, mot hvilkas riktighet anmärkning ej blifvit framställd, icke lämnat beskattningsbar inkomst, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, befria klaganden från den klaganden i Eksjö

stad samt inom Ingatorps, Häsleby, Hults och Norra Solberga socknar för år 1895 påförda bevillning för inkomst af rörelse. Hvilket etc.

81.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Örebro i fråga om notarien O. Adlers' inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Örebro i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för nämnda stad taxerat notarien Ossian Adlers för 12,500 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, af hvilket belopp 10,000 kronor ansetts utgöra vinst å försäljningar af tomter inom staden,

så och efter det Adlers hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär han väl år 1894 afyttrat af honom år 1869 inköpta tomter, men icke drefve någon rörelse genom inköp och försäljning af tomter, rättelse i taxeringen måtte äga rum,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 24 och 25 september 1895, jämte det nämnden taxerat Adlers för inkomst af rörelse till belopp af 2,500 kronor, däröfver klagan icke är vorden förd, tillika på grund af upplysning därom, att Adlers i köpeskilling för flera under år 1894 försålda tomter uppburit sammanlagdt 18,400 kronor, förordnat, att Adlers skulle taxeras för inkomst af nämnda kapital, 18,400 kronor, till belopp af niohundra tjugu kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat med yrkande om fastställelse af taxeringsnämndens beslut, genom utslag den 16 mars 1897 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 4 februari 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

82.

Resolution på und. besvär af Per Ström i Kassjön i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å klaganden tillhöriga $^1/_{16}$ mantal Kassjön n:r 1 i Västerbottens län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Per Ström i Kassjön i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 11 augusti 1897 meddelade utslag i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å klaganden tillhöriga $^1/_{16}$ mantal Kassjön n:r 1 i Umeå socken och Västerbottens län, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 4 februari 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att hos Västerbottens läns pröfningsnämnd för år 1896 kronans ombud yrkat, att, enär för hemmanen inom Umeå socken, hvilka till beskaffenheten vore i fråga om förmåner närmast lika med hemman i Bjurholms socken, det oaktadt taxeringsvärdena blifvit af vederbörande taxeringsnämnd bestämda till belopp, som efter hemmanens skattetal vore betydligt lägre än taxeringsvärdena inom Bjurholms socken, taxeringsvärdena å jordbruksfastigheterna inom Umeå socken måtte höjas med vissa procent eller efter annan skälig beräkningsgrund;

att pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1896 med bifall till kronoombudets yrkande förordnat, att taxeringsvärdena å samtliga hemman i Umeå socken, hvilkas värden ej af annan anledning blifvit förhöjda, skulle höjas med tjugufem procent, dock så att, enligt bestämmelserna i gällande bevillningsförordning, förhöjning icke skulle äga rum, då beloppet af det förhöjda värdet ej uppginge till etthundra kronor;

att med tillämpning af detta pröfningsnämndens beslut det klagandens ifrågavarande fastighet af taxeringsnämnden åsatta taxeringsvärde, 2,600 kronor, blifvit höjdt till tretusen tvåhundra kronor;

att kammarrätten, hvarest klaganden häröfver sig besvärat med yrkande, att taxeringsvärdet å hans omförmälda fastighet

måtte nedsättas till det af taxeringsnämnden bestämda belopp, genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som klaganden icke visat, att verkliga värdet af ifrågavarande fastighet understege det belopp, hvartill fastighetens taxeringsvärde blifvit af pröfningsnämnden bestämdt, funne kammarrätten besvären icke föranleda ändring i samma taxeringsvärde;

samt att klaganden i de underdåniga besvären fullföljt sitt hos kammarrätten framställda yrkande.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

83.

Resolution på und. besvär af kronofogden A. Holm i fråga om F. W. Billes taxering år 1896 för inkomst af rörelse inom Täby socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kronofogden Axel Holm, i egenskap af kronans ombud hos 1896 års taxeringsnämnd för Täby socken, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan F. W. Bille i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 22 februari 1897 inkommen skrift yrkat, att, som bevillning blifvit F. W. Billes bryggeri påförd år 1896 i Täby socken för 1,000 kronors inkomst af rörelse därstädes, men Bille allenast låtit inom socknen med skjuts tillställa kunder maltdrycker från bryggeriet i Stockholms stad, där klaganden vore för inkomst af bryggerirörelse taxerad, taxeringen måtte upphäfvas,

så har kammarrätten genom utslag den 21 juni 1897 af anförda orsaker undanröjt den öfverklagade taxeringen såsom obehörig; Gifven Stockholms slott den 11 februari 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden i sin be-

rörda egenskap icke är behörig att hos Kungl Maj:t föra talan i förevarande mål, finner Kungl. Maj:t de underdåniga besvären icke kunna upptagas till pröfning. Hvilket etc.

84.

Resolution på und. besvär af goodtemplarlogen Ebba Brahe i fråga om klaganden för år 1896 påförd bevillning för ett klaganden tillhörigt ordenshus.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, goodtemplarlogen Ebba Brahe i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Gunnilbo socken förklarat klaganden skyldig att erlägga bevillning för ett klaganden tillhörigt, å hemmanet Bricken uppfördt ordenshus efter ett taxeringsvärde af tretusen kronor,

samt klaganden hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då huset med afseende å sitt ändamål vore jämförligt med kyrkor och bönehus samt detsamma icke lämnade någon inkomst, klaganden måtte befrias från erläggande af bevillning därför,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24 och 25 september 1896, enär huset genom uthyrning lämnade klaganden inkomst, ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 5 augusti 1897 sig utlåtit, att, som ifrågavarande byggnad icke vore att hänföra till sådana, för hvilka, enligt § 4 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, bevillning icke erlades, funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i det slut, hvartill pröfningsnämnden kommit; Gifven Stockholms slott den 11 februari 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

85.

Resolution på und. besvär af Ekby sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsorten år 1896 för åtskilliga å Ribbenås mader belägna ängstegar.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ekby sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning år 1896 föreslagit, att till nedannämnda fastigheter hörande, å Ribbenås mader belägna ängstegar skulle såsom jordbruksfastighet i Ekby socken taxeras till följande värden, nämligen: den till Skalkarike Bossgården hörande ängsteg 200 kronor, den till Lars Svenssons andel i Skalkarike Skattegården hörande 600 kronor, den till L. J. Ingmarssons andel i samma hemman hörande 600 kronor, den till Anders Erikssons fastighet $^{3}/_{8}$ mantal Frölunda Sörgården hörande 1,000 kronor, den till A. Svenssons barns fastighet $^{58}/_{504}$ mantal Frölunda Sörgården hörande 200 kronor, den till desammas fastighet $^{1}/_{8}$ mantal Frölunda Mellomgården hörande 600 kronor, den till Sv. J. Larssons fastighet $^{1}/_{8}$ mantal Frölunda Mellomgården hörande 700 kronor, den till Karl Svenssons sterbhusdelägares fastighet $^{1}/_{8}$ mantal Frölunda Mellomgården hörande 600 kronor, den till S. P. Perssons fastighet $^{1}/_{4}$ mantal Frölunda Mellomgården hörande 1,400 kronor, den till Lars Anderssons fastighet $^{1}/_{16}$ mantal Frölunda Nolgården hörande 300 kronor, den till Sv. Olssons fastighet $^{11}/_{48}$ mantal Frölunda Nolgården hörande 1,000 kronor, den till J. A. Mobergs fastighet $^{1}/_{4}$ mantal Frölunda Nolgården hörande 1,100 kronor, den till A. Svenssons sterbhusdelägares fastighet Vallby Östergården hörande 300 kronor, den till de af Sv. Persson arrenderade Mariestads stadsängar hörande 1,400 kronor, den till Sv. Magnussons tomter med n:ris 98, 99, 93, 61 och 116 i Mariestad hörande 1,700 kronor, den till den af Ol. Jansson arrenderade Borgmästareängen i Mariestad hörande 700 kronor och den till Olof Jonsgården Utby hörande 400 kronor,

men taxeringsnämnden för Hasslerörs tingslag, enär ifrågavarande ängstegar med sina taxeringsvärden inginge i och tillhörde fastigheter, som vore belägna inom andra kommuner, samt ängstegarna dessutom vore obebyggda och sköttes i sambruk

med hufvudgårdarna, bestämt, att ängstegarna icke skulle i Ekby socken taxeras,

så och efter det klaganden hos Skaraborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då ängstegarna vore belägna inom Ekby socken, desamma måtte, i enlighet med bevillningsberedningens förslag, inom samma socken taxeras,

men pröfningsnämnden, genom beslut vid sammanträde den 29 och 30 september 1896, förklarat sig ej finna skäl att ändra taxeringsnämndens beslut,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 16 juni 1897 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 18 februari 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

86.

Resolution på und. besvär af Nedre Dalälfvens flottningsförening i fråga om klagandens beskattning år 1895 inom Stora Skedvi socken för inkomst af timmerflottning.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nedre Dalälfvens flottningsförening i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Kopparbergs län den 3 mars 1896 inkommen, till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt öfverlämnad skrift fört klagan däröfver, att 1895 års taxeringsnämnd för Stora Skedvi socken genom beslut, som af Kopparbergs läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, taxerat klaganden för en till 3,000 kronor beräknad inkomst af timmerflottning inom socknen samt yrkat taxeringens upphäfvande,

så har kammarrätten genom utslag den 13 april 1897 sig utlåtit, att, som den i målet förekomna utredning rörande kla-

gandens verksamhet inom Stora Skedvi socken ej med visshet gåfve vid handen, att klaganden af nämnda verksamhet icke haft andra intägter än sådana tillskott af de i flottningen deltagande, hvarom förmäldes i 13 § i flottningsstadgan den 30 december 1880, funne kammarrätten besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 18 februari 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner, med afseende å den af klaganden numera förebragta utredning samt kronoombudets öfver de underdåniga besvären afgifna yttrande, godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från beskattning år 1895 inom Stora Skedvi socken för inkomst af timmerflottning. Hvilket etc.

87.

Resolution på und. besvär af Färila sockens kommunalstämma i fråga om handelsbolagets, under firma Bröderna Löf, taxering år 1895 i nämnda socken för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Färila sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan handelsbolaget under firma Bröderna Löf i Ofvanåker hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär däröfver, att bolaget blifvit år 1895 i Färila socken taxeradt för 600 kronors inkomst af rörelse, ehuru den af bolaget i nämnda socken utöfvade verksamhet icke varit af beskaffenhet, att bolaget för inkomst af densamma bort där taxeras, samt bolaget dessutom för hela sin inkomst blifvit år 1895 beskattadt i Ofvanåkers socken, där bolaget hade sitt säte och drefve sin egentliga handelsrörelse,

så har kammarrätten genom utslag den 3 mars 1897 sig utlåtit, att, som bolaget icke år 1895 i Färila socken utöfvat annan rörelse än proviantförsäljning under de tre första måna-

derna af året samt, med afseende å hvad i målet vore upplyst angående beskaffenheten af samma försäljning,* det finge antagas, att bolaget icke varit för inkomsten däraf i sistnämnda socken skattskyldigt, funne kammarrätten skäligt upphäfva den bolaget i Färila socken ifrågavarande år åsatta inkomsttaxering, till följd hvaraf bolaget ägde att ur kronans kassa återfå den bevillning och tilläggsbevillning, bolaget på grund af samma taxering kunde hafva erlagt, äfvensom att hos vederbörande göra framställning om återfående af öfriga, bolaget i anledning af undanröjda taxeringen påförda afgifter, som bolaget kunde hafva guldit; Gifven Stockholms slott den 18 februari 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

88.

Resolution på und. besvär af apotekaren C. A. Leth i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å klaganden tillhörig fast egendom i kvarteret Bore i Trollhättan.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, apotekaren C. A. Leth i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Trollhättans socken uppskattat klaganden tillhöriga, i kvarteret Bore i Trollhättan belägna fastigheter till ett taxeringsvärde af 14,000 kronor, däraf belöpte å jordbruksfastigheter 8,000 kronor och å annan fastighet 6,000 kronor,

men Älfsborgs läns pröfningsnämnd genom beslut den 25 september 1896, jämte det pröfningsnämnden fastställt taxeringsvärdet å jordbruksfastigheterna till det af taxeringsnämnden bestämda belopp, tillika på yrkande af kronans ombud med hän-

---

* Proviantförsäljningen hade ägt rum två à tre dagar hvarannan vecka under årets tre första månader till i Lillskogs by, Färila socken, stationerade timmerarbetare.

syn till verkställda nybyggnader höjt taxeringsvärdet å öfriga fastigheter till 65,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden anfört besvär öfver pröfningsnämndens beslut, så vidt det anginge taxeringsvärdet å klaganden tillhörig annan fastighet än jordbruksfastighet, genom utslag den 4 maj 1897 sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, enär ofvan omförmälda nybyggnader blifvit den 5 september 1896 försäkrade mot eldskada för 60,000 kronor, samt detta belopp måste antagas motsvara byggnadernas verkliga värde, taxeringsvärdet å desamma nedsattes till sextiotusen kronor; Gifven Stockholms slott den 25 februari 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

89.

Resolution på und. besvär af Degerfors sockens kommunalstämma i fråga om Umeå tjärexportaktiebolags beskattning år 1895 för inkomst af rörelse inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Degerfors sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1895 taxerat Umeå tjärexportaktiebolag för inkomst af rörelse, i staden Umeå till belopp af 4,500 kronor, motsvarande hälften af bolagets beräknade inkomst för ifrågavarande år, och i Degerfors socken till belopp af 8,100 kronor, hvilket belopp taxeringsnämnden för socknen ansett utgöra bolagets hela berörda år beskattningsbara inkomst,

så och efter det bolaget hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat att blifva från taxering på endera af omförmälda orter befriadt,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1895 bestämt, att af bolagets inkomst, hvilken med afseende å bolagets verksamhet och omsättning uppskattades till 9,000 kronor, hälften skulle taxeras i staden Umeå, där bolagets styrelse hade sitt säte och därifrån bolagets försäljningar ägde rum, och hälften i Degerfors socken, hvarest bolagets tjäruppköp hufvudsakligen bedrefves, samt i följd häraf nedsatt taxeringen inom socknen till fyratusen femhundra kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 17 mars 1897 funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 25 februari 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

90.

Resolution på und. besvär af öfverstelöjtnanten W. Ewerlöf i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å klaganden tillhöriga fasta egendomen Rönneholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, öfverstelöjtnanten W. Ewerlöf i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för staden Malmö år 1896 åsatt *dels* boningshuset å klaganden tillhöriga egendomen Rönneholm jämte trädgård och park taxeringsvärde såsom annan fastighet än jordbruksfastighet af 50,000 kronor, däraf beräknats för boningshuset 40,000 kronor samt för trädgården och parken 10,000 kronor, *dels ock* egendomen Rönneholm i öfrigt jämte Dalagården gemensamt taxeringsvärde såsom jordbruksfastighet af 40,000 kronor,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att ofvan omförmälda särskilda taxering af boningshuset å Rönneholm med tillhörande trädgård och park måtte undanrödjas

samt Rönneholm och Dalagården, hvar för sig, taxeras såsom jordbruksfastigheter till samma värden, som under senast förförflutna taxeringsperiod varit egendomarna åsatta, nämligen Rönneholm till 55,000 kronor och Dalagården till 15,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1896 allenast i så måtto ändrat taxeringarna, att värdet å ofvanberörda boningshus nedsattes till 30,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 2 september 1897 sig utlåtit, att, som hvarken å ofvan omförmälda boningshus, hvilket ostridigt utgjorde mangårdsbyggnad å klagandens jordbruksfastighet Rönneholm, eller å därtill hörande trädgård och park bort sättas särskildt värde såsom å annan fastighet än jordbruksfastighet, men klaganden icke visat, att sammanlagda värdet af Rönneholm och Dalagården, hvilka egendomar, på sätt klaganden yrkat, borde hvar för sig taxeras, understege 80,000 kronor, alltså och med afseende å hvad kronoombuden anfört beträffande fördelningen af sistnämnda värde, funne kammarrätten, i anledning af besvären, skäligt att med ändring af pröfningsnämndens beslut förordna, att ifrågavarande fastigheter skulle för år 1896 såsom jordbruksfastigheter uppföras till bevillning, Rönneholm efter värde af sextiofemtusen kronor och Dalagården efter värde af femtontusen kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att taxeringsvärdet å egendomen Rönneholm måtte nedsättas till 55,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 25 februari 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

91.

Resolution på und. besvär af inspektoren I. Hellström i fråga om taxering år 1896 af hemmanet 2 1/2 seland Eldsjö n:o 1 i Edsele socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, inspektoren Ivar Hellström i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 4 augusti 1897 i fråga om taxering år 1896 af hemmanet 2 1/2 seland Eldsjö n:o 1 i Edsele socken, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 4 mars 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att vederbörande bevillningsberedning dels föreslagit, att ofvanberörda hemman skulle för år 1896 taxeras såsom jordbruksfastighet till värde af 26,000 kronor, dels ock i socknens taxeringslängd upptagit Ramviks sågverksaktiebolag såsom skattskyldigt för fastigheten;

att hos Edsele med flera socknars taxeringsnämnd klaganden yrkat, att, som, efter det nämnda bolag tillhandlat sig afverkningsrätt till ifrågavarande hemmans skog, klaganden för egen del för en summa af 3,000 kronor inköpt hemmanet, fastighetens taxeringsvärde måtte upptagas till allenast sistnämnda belopp;

att emellertid taxeringsnämnden, hvarest upplyst blifvit, att vid senaste försäljningen af ifrågavarande fastighet upprättats två köpeafhandlingar, af hvilka den ena afsett skogen, därför betalts 23,000 kronor, och den andra jorden jämte åbyggnader, ogillat klagandens yrkande, men med tillämpning af ett inom nämnden förut fattadt beslut därom, att taxeringsvärdena å samtliga fastigheter inom Edsele socken skulle sänkas med femton procent, fastställt hemmanets taxeringsvärde till 22,100 kronor;

att, sedan klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd fullföljt sitt ofvanberörda yrkande samt vederbörande kronoombud hos nämnden yrkat, att det af bevillningsbered-

ningen föreslagna taxeringsvärde måtte varda fastställdt, pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1896, med anledning af inom nämnden lämnade upplysningar om tillkomsten af den utaf klaganden uppgifna köpeskillingen samt med bifall till kronoombudets yrkande, höjt hemmanets taxeringsvärde till tjugusextusen kronor;

att såväl klaganden som bolaget hos kammarrätten anfört besvär öfver pröfningsnämndens beslut, därvid yrkats, af klaganden, att han och icke bolaget, som endast hade afverkningsrätt till hemmanets skog, måtte i taxeringslängden upptagas såsom ägare till hemmanet, äfvensom att dettas värde måtte bestämmas till allenast 3,000 kronor, samt af bolaget att varda befriadt från den bolaget för ifrågavarande hemman påförda fastighetsbevillning;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget, jämte det kammarrätten af anförda orsaker befriat bolaget från erläggande af den bolaget för hemmanet påförda fastighetsbevillning, däröfver klagan icke är vorden förd, tillika beträffande det värde, därför fastighetsbevillning skulle af klaganden såsom ägare till hemmanet utgöras, sig utlåtit, att, enär, med afseende å hvad upplyst blifvit rörande skogstillgången å ifrågavarande fastighet, det icke kunde antagas, att fastighetens värde understege det af pröfningsnämnden bestämda belopp, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att hemmanets taxeringsvärde måtte nedsättas till 3,000 kronor.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

92.

Resolution på und. besvär af handelsbolaget under firma Sidenmark & C:o i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handelsbolaget under firma Sidenmark & C:o i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan dels 1896 års taxeringsnämnd för Skellefteå socken beräknat klagandens inkomst af handelsrörelse vid Nyhamns sågverk till 3,000 kronor och dess inkomst af trävarurörelse därstädes till 13,527 kronor samt bestämt, att klaganden skulle inom berörda socken, där sågverket vore beläget, taxeras för hela inkomsten af handelsrörelsen och för två tredjedelar af inkomsten af trävarurörelsen eller 9,018 kronor, dels ock Skellefteå stads taxeringsnämnd för samma år, hvilken uppskattat klagandens inkomst af trävarurörelse till 17,464 kronor, förordnat, att i berörda stad, där klaganden hade sitt kontor, bevillning skulle erläggas för hälften af berörda inkomst eller för 8,700 kronor, samt att, sedan till sistnämnda belopp lagts annan nu ej ifrågakommen inkomst till belopp af 21,300 kronor, klagandens sammanräknade, i staden beskattningsbara inkomst, 30,000 kronor, skulle på det sätt tagas till beskattning, att envar af klagandebolagets fyra delägare, handlandena Jonas Sidenmark, J. G. Sidenmark, J. R. Sundberg och C. Norrman, därstädes taxerades för 7,500 kronors inkomst af rörelse,

samt Västerbottens läns pröfningsnämnd dels fastställt taxeringen i socknen för inkomst af handelsrörelse och dels på yrkande af kronans ombud, genom beslut den 18 september 1896, med ledning af från vederbörande tullkammare till beskattningsnämnderna inkommen uppgift därom, att klaganden under år 1895 utskeppat minst 2,300 standards plankor, battens och bräder, och då klagandens vinst kunde beräknas till tio kronor för hvarje standard skeppadt virke, sedan alla omkostnader afdragits, däribland fem procent å taxeringsvärdet af de för rörelsens bedrifvande använda byggnader, men med tillägg af krono- och kommunalutskylder, uppskattat klagandens inkomst af trävarurörelsen till 23,000 kronor samt bestämt, att klagan-

den skulle för hälften däraf eller elfvatusen femhundra kronor utgöra bevillning å hvardera af ifrågavarande orter,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, med yrkande, att den taxeringsbara inkomsten i dess helhet måtte bestämmas till 16,527 kronor 29 öre, i utslag den 15 juli 1897, sig utlåtit, att kammarrätten, med afseende å hvad kronans ombud anfört och då klaganden icke medelst utdrag af sina handelsböcker eller annorledes ådagalagt, att eller i hvad mån klagandens ifrågavarande inkomst, beräknad enligt de i 10 § af Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 stadgade grunder, understigit 26,000 kronor, ej funne skäl att göra ändring i det slut, hvartill pröfningsnämnden i målet kommit; Gifven Stockholms slott den 4 mars 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

93.

Resolution på und. besvär af Laxsjö sockens kommunalstämma i fråga om hemmansägaren Per Erikssons i Håxåsen taxering år 1895 för inkomst af rörelse inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Laxsjö sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan i en den 19 maj 1896 till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Jämtlands län inkommen, till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt öfverlämnad skrift hemmansägaren Per Eriksson i Håxåsen yrkat, att, som han år 1895 blifvit i Laxsjö socken taxerad för 1,200 kronors vinst genom försäljning af inköpt kronoskog, men Per Eriksson, hvilken vore mantalsskrifven i Hammerdals socken, icke nämnda år i Laxsjö socken utöfvat annan verksamhet, än att han, efter att hafva hösten 1894 å

auktion inropat 2,069 träd å Tufvavattnets kronopark samt därefter sålt virket till Johannesviks aktiebolag, vidtagit åtgärder för detsammas levererande till bolaget, Per Eriksson måtte, helst virket skulle levereras å den utom Laxsjö socken belägna Hammerdalssjön, varda befriad från ifrågavarande honom åsatta taxering och förklaras berättigad att återbekomma de utskylder, som han på grund däraf nödgats eller nödgades gälda,

så har kammarrätten genom utslag den 20 oktober 1896 sig utlåtit, att, som upplyst blifvit, att med ifrågavarande taxering åsyftats den vinst, Per Eriksson antagits hafva beredt sig genom afyttrande af ofvannämnda virke, men med afseende å virkespartiets jämförelsevis ringa omfattning Per Erikssons inom Laxsjö socken utöfvade verksamhet för detsammas afverkning och forslande till leveransorten ej kunde anses hafva varit af beskaffenhet, att den af nämnda verksamhet härflytande vinst bort på grund af innehållet i 12 § mom. d) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 i Laxsjö socken beskattas, alltså funne kammarrätten skäligt att, med undanrödjande af ifrågavarande därstädes vidtagna beskattningsåtgärd, förklara Per Eriksson berättigad att kostnadsfritt ur kronans kassa återbekomma den honom på grund däraf påförda och af honom erlagda bevillning och tilläggsbevillning, tillhopa tjugufyra kronor, hvarjämte Per Eriksson hänvisades att hos vederbörande göra framställning om återbekommande af de allmänna afgifter i öfrigt, som med föranledande af den undanröjda beskattningsåtgärden kunde hafva Per Eriksson påförts och af honom erlagts; Gifven Stockholms slott den 4 mars 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

94.

Resolution på und. besvär af kronofogden G. Esseen i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kronofogden G. Esseen i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för staden Falun taxerat klaganden, utom för annan inkomst, hvarom nu ej är fråga, för inkomst af enskild tjänst till belopp af sextusen etthundra tio kronor, däri med 500 kronor inginge klagandens arfvode såsom revisor hos Stora Kopparbergs bergslags aktiebolag,

samt klaganden hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som uppdraget att verkställa revision hos bemälda bolag utfördes å annan ort, än där klaganden vore bosatt, och vid sådant förhållande arfvodet för revisionen, jämlikt § 10 mom. 4 punkten e) i gällande bevillningsförordning, icke vore beskattningsbart, klagandens taxering för inkomst af enskild tjänst måtte nedsättas till 5,610 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23, 24, 25 och 26 september 1896, enär ifrågavarande arfvode icke kunde anses utgöra ersättning för själfva revisionsarbetet, som försigginge såväl i Falun som å annan ort, helst klaganden därför erhölle särskild godtgörelse i form af betydande dagtraktamente och reseersättning, utan fast hellre borde betraktas såsom en aflöning eller gratifikation för det ansvar, som vore med revisionsuppdraget förenadt, ogillat klagandens yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 1 september 1897 sig utlåtit, att, som klaganden åtnjutit såsom godtgörelse för det med fullgörande af omförmälda uppdrag förenade arbete, förutom ifrågavarande arfvode, jämväl traktamente med 15 kronor om dagen, under den tid arbetet pågått, samt klaganden medgifvit, att berörda traktamente utgjort ersättning för klagandens lefnadskostnader under frånvaron från hemmet, funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i det slut, hvartill pröfningsnämnden i målet kommit; Gifven Stockholms slott den 18 mars 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

95.

Resolution på und. besvär af lokomotivföraren C. A. Claréus med flera vid Oxelösund—Flen—Västmanlands järnväg anställda personer i fråga om klagandenas beskattning år 1896 för inkomst af enskild tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, lokomotivförarne C. A. Claréus, F. Gustafsson, C. J. Östlund, P. A. W. Eriksson, A. Edhlund, L. P. Larsson, C. O. Olsson, G. Göranson, C. A. E. Andersson och J. E. Hall, lokomotiveldarne C. F. Frykholm, C. E. Holmberg och C. A. Johansson samt konduktörerna T. E. Pettersson och A. Nilsson, samtliga anställda vid Oxelösund—Flen—Västmanlands järnväg, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Eskilstuna stads taxeringsnämnd för år 1896 taxerat klagandena för inkomst af enskild tjänst till följande belopp, nämligen: Claréus till 1,640 kronor, Gustafsson till 1,280 kronor, Östlund till 1,070 kronor, Eriksson till 1,000 kronor, Edhlund till 1,350 kronor, Larsson till 1,280 kronor, Olsson till 1,500 kronor, enhvar af Göranson, Andersson och Hall till 830 kronor, Frykholm till 665 kronor, Holmberg till 665 kronor, Johansson till 665 kronor, Pettersson till 1,020 kronor och Nilsson till 1,700 kronor, äfvensom föreskrifvit, att å förenämnda belopp bevillningsfrihet finge åtnjutas af Gustafsson och Eriksson hvardera för 500 kronor, af Frykholm, Göranson, Andersson, Östlund, Hall, Holmberg, Pettersson och Johansson, enhvar för 450 kronor, af Larsson för 400 kronor och af Claréus, Edhlund, Nilsson och Olsson, enhvar för 300 kronor,

samt klagandena hos Södermanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vid taxeringen uppskattats jämväl de af klagan-

dena uppburna så kallade milpenningar, hvilka beräknats utgöra för Claréus, Gustafsson, Östlund, Eriksson, Edhlund, Larsson och Olsson 300 kronor samt för öfriga skattskyldiga 200 kronor, men berörda medel, hvilka vore att betrakta såsom ersättning för den tillökning i lefnadskostnader, som för klagandena uppkomme genom deras tjänstgöring utom boningsorten, följaktligen, jämlikt bestämmelserna i § 10 mom. 4 e) gällande bevillningsförordning, vore från bevillning fria, taxeringarna måtte i enlighet härmed nedsättas,

så och efter det pröfningsnämnden, genom beslut den 25 september 1896 på grund af den utredning, som i målet lämnats, och innehållet i ofvan nämnda lagrum, bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest stadsfullmäktige i Eskilstuna häröfver sig besvärat, i utslag den 26 augusti 1897 sig utlåtit, att kammarrätten, med stöd af Kungl. Maj:ts beslut den 24 mars 1893 i likartad fråga, funne skäligt att med ändring af pröfningsnämndens beslut fastställa taxeringsnämndens uppskattning; Gifven Stockholms slott den 2 april 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

96.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om Karlskrona artillerikårs manskapskassas och marketenterskan M. Olssons beskattning år 1896 för inkomst af marketenterirörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Tjurkö socken beskattat Karlskrona artillerikårs manskapskassa för 5,000 kronors in-

komst af marketenterirörelse inom Kungsholmens fästningsområde äfvensom marketenterskan Maria Olsson för tvåtusen kronors inkomst af enahanda rörelse,

samt hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkats *dels* af chefen för berörda kår, öfversten A. F. Centervall, i egenskap af kassans förvaltare, att, då ifrågavarande kassa, hvilken bildats för att bereda medel till bestridande af åtskilliga kårens gemensamma nytta eller nöje afseende utgifter, erhölle sina hufvudsakliga tillgångar på sådant sätt, att af årliga öfverskottet å den marketenterirörelse, som för kårens gemensamma räkning bedrefves såväl å Kungsholmen som å Västra Hästholmen i Förkärla socken och i staden Karlskrona, med skyldighet för marketenteriernas föreståndare att, emot viss af kårchefen fastställd billig taxa, tillhandahålla kårens personal malt- och läskedrycker jämte andra varor, en del inginge till nämnda kassa, hvarefter återstoden tillfölle marketenteriets föreståndare såsom godtgörelse för marketenteribestyret, samt vid sådant förhållande kassan, som härjämte tillfördes inkomst genom försäljning af mataffall och genom utlåning af penningar mot ränta, lagligen icke vore föremål för beskattning, den kassan åsatta taxeringen måtte undanrödjas, *dels och* af klaganden, att kassan måtte taxeras inom Förkärla socken för 502 kronors inkomst af marketenterirörelsen å Västra Hästholmen och i Karlskrona stad för 214 kronors inkomst af kårens därvarande marketenteri,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1896 bifallit ofvanomförmälda, af öfversten Centervall framställda yrkande, men afslagit klagandens yrkanden, hvarjämte pröfningsnämnden, efter det, med anledning af pröfningsnämndens beslut att befria kassan från taxering i Tjurkö socken, klaganden yrkat, att ofvanbemälda Maria Olssons taxering måtte höjas från 2,000 kronor till 3,830 kronor eller med det belopp, 1,830 kronor, som, enligt hvad hos pröfningsnämnden blifvit upplyst, utgjort kassans år 1895 behållna inkomst af marketenterirörelsen å Kungsholmen, genom beslut förenämnda den 17 september 1896 afslagit jämväl berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 9 september

1897 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 2 april 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

97.

Resolution på und. besvär af Karlshamn—Vislanda järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Karlshamn—Vislanda järnvägsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden, som trafikerade nedannämnda stationer inom Blekinge län, nämligen: Karlshamns station i staden Karlshamn, Asarums och Svängsta stationer i Asarums socken, Hofmansbygds station i Ringamåla socken och Hemsjö station i Kyrkhults socken, i enlighet med klagandens till ledning vid taxeringen aflämnade uppgifter, af vederbörande taxeringsnämnder år 1896 taxerats för inkomst till belopp, i staden Karlshamn af 14,339 kronor, i Asarums socken af 2,485 kronor, i Ringamåla socken af 1,472 kronor och i Kyrkhults socken af 1,685 kronor,

så och efter det landskamereraren A. Holmquist, i egenskap af kronans ombud, hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, då i det utdrag af klagandens räkenskaper för år 1895, som legat till grund för klagandens ofvanberörda uppgifter och hvari klagandens hela år 1896 beskattningsbara inkomst af rörelse angifvits till 34,174 kronor 55 öre, klaganden bland trafikomkostnader afført dels 15,387 kronor 85 öre för utvidgning af Karlshamns bangård, dels ock å konto »inlöst växellån för inköp af stålräler» ett belopp af 14,531 kronor 88 öre, men afdrag för berörda utgiftsposter, tillhopa 29,919 kronor 73 öre, icke bort vid klagandens taxering medgifvas, klagandens ifråga-

varande år beskattningsbara inkomst måtte fastställas till i jämnt tal sextiofyra tusen nittiofyra kronor, att fördelas mellan de olika beskattningsorterna efter förhållandet mellan uppgifna bruttoinkomsten i dess helhet och bruttoinkomsten vid hvarje station, och taxeringen sålunda höjas, i Karlshamn till tjugusextusen femtioåtta kronor, i Asarums socken till fyratusen femhundra sexton kronor, i Ringamåla socken till tvåtusen sex hundra sjuttiofem kronor och i Kyrkhults socken till tretusen sextiofyra kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1896 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 12 maj 1897 sig utlåtit, att, som ofvan omförmälda utgift för utvidgning af bangården i Karlshamn icke, så vidt visadt blifvit, varit af beskaffenhet, att afdrag därför lagligen bort vid taxering äga rum, samt, hvad anginge utgiftsposten »inlöst växellån för inköp af stålräler», klaganden icke visat, att eller i hvad mån berörda inköp ägt rum under år 1895, eller att kostnaden för samma köp eljest bort upptagas bland omkostnaderna för sistnämnda års rörelse, funne kammarrätten icke skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 2 april 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

98.

Resolution på und. besvär af Kristliga föreningen af unge män i Stockholm i fråga om taxeringen år 1896 af klaganden tillhöriga fasta egendomen nr 14 i kvarteret Italien Större i nämnda stad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kristliga föreningen af unge män i Stockholm i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års vederbörande taxeringsnämnd åsatt klaganden tillhöriga fasta egendomen nr 14 i kvarteret Italien Större i nämnda stad ett taxeringsvärde af etthundratvåtusen femhundra kronor,

samt stadens pröfningsnämnd, hvarest klaganden sökt ändring i taxeringsnämndens beskattningsåtgärd, genom beslut den 24 oktober 1896, enär ändringen ej sökts inom den i öfverståthållareämbetets kungörelse den 25 juli 1896 föreskrifna tid, förklarat klagandens talan icke kunna till pröfning upptagas,

så och efter det klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat, med yrkande, att, enär klaganden af ifrågavarande fastighet, däraf icke någon del vore uthyrd, icke hade någon inkomst, och fastigheten användes allenast såsom allmänt undervisningsverk och bönehus, vid hvilka förhållanden klaganden borde, enligt § 4 i gällande bevillningsförordning, vara befriad från bevillning för fastigheten, taxeringsåtgärden måtte varda undanröjd,

har kammarrätten genom utslag den 26 oktober 1897 sig utlåtit, att, som klaganden icke på grund af stadgandena i § 4 bevillningsförordningen kunde anses fritagen från skyldighet att för ifrågavarande, klaganden tillhöriga fasta egendom erlägga bevillning; alltså och då klaganden genom försummelse att i laga tid hos pröfningsnämnden söka ändring i taxeringsnämndens beslut beträffande fastighetens taxeringsvärde, enligt § 62 i åberopade förordning, förlorat rätt till talan mot samma af pröfningsnämnden ej ändrade beslut, funne kammarrätten, att hvad klaganden för vinnande af ändring i taxeringen hos kammarrätten anfört och yrkat ej kunde komma under vidare pröfning; Gifven Stockholms slott den 2 april 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

99.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Gäfle i fråga om grosshandlaren C. J. Anderssons beskattning år 1895 för inkomst af kapital.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Gäfle i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 16 februari 1897 meddelade utslag i fråga om grosshandlaren C. J. Anderssons beskattning år 1895 för inkomst af kapital, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 15 april 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bemälde Andersson blifvit för år 1895 i Stockholm mantalsskrifven och beskattad för åttatusen kronors inkomst af kapital;

att, sedan 1895 års taxeringsnämnd för staden Gäfle taxerat Andersson, utom för åttatusen kronors inkomst af rörelse, jämväl för 8,000 kronors inkomst af kapital, samt Andersson hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att den i Gäfle företagna taxeringen i dess helhet måtte varda nedsatt till 2,793 kronor 14 öre, pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1895 i så måtto ändrat Anderssons beskattning, att, enär inom nämnden upplystes, det Andersson vore för år 1895 mantalsskrifven i Stockholm, Andersson befriades från den honom i Gäfle åsatta taxering för inkomst af kapital;

att klagandena, under åberopande af Kungl. Maj:ts befallningshafvandes i Gäfleborgs län den 16 december 1895 meddelade utslag, hvarigenom på framställning af klagandena staden Gäfle förklarats vara Anderssons rätta mantalsskrifningsort för år 1895, hos kammarrätten anfört besvär öfver Gäfleborgs läns pröfningsnämnds förberörda beslut, med yrkande att Andersson måtte varda i Gäfle beskattad jämväl för 8,000 kronors inkomst af kapital;

att Andersson hos kammarrätten yrkat, att, därest han förklarades pliktig att i Gäfle erlägga bevillning för hela sin årsinkomst, den honom i Stockholm åsatta kapitaltaxering måtte varda undanröjd;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, ehuru genom Kungl. Maj:ts befallningshafvandes i Gäfleborgs län omförmälda utslag Gäfle förklarats vara Anderssons rätta mantalsskrifningsort för år 1895, likväl och som Andersson varit för år 1895 mantalsskrifven jämväl i Stockholm samt hvad i detta mål förekommit ej innefattade tillfyllestgörande utredning för bedömande af frågan, å hvilkendera af nämnda orter Andersson rätteligen bort mantalsskrifvas och såsom följd däraf beskattas för inkomst af kapital, funne kammarrätten ej skäl att till klagandenas ändringssökande lämna bifall, vid hvilket förhållande något yttrande rörande Anderssons hos kammarrätten förda klagan ej erfordrades; samt

att klagandena i de underdåniga besvären fullföljt sitt hos kammarrätten framställda yrkande.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

100.

Resolution på und. besvär af f. d. kaptenen A. Ek, såsom förmyndare för grefve Fr. Bondes frånskilda hustru I. H. C. Marryat, i fråga om klagandens bemälda myndlings inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, före detta kaptenen Axel Ek, i egenskap af förmyndare för grefve Fredrik Bondes frånskilda hustru Ida Horatia Charlotta Marryat, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1896 taxerat klagandens bemälda myndling för 6,000 kronors inkomst,

samt klaganden hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, då klagandens myndling icke hade annan inkomst än en årlig lifränta från sin frånskilde man, hon måtte varda befriad från taxering för inkomst,

men pröfningsnämnden genom beslut den 6 oktober 1896, enär bevillning författningsenligt skulle utgå för den lifränta,

klagandens myndling åtnjöte, och denna ränta, enligt hvad inom pröfningsnämnden blifvit upplyst, utgjorde 15,000 kronor för år, ogillat berörda yrkande och höjt taxeringen till 15,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden, i sin berörda egenskap, häröfver sig besvärat, i utslag den 16 juni 1897 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, enär dåmera vore utredt, att den lifränta, klagandens myndling tillerkänts af sin frånskilde man, utgjorde tiotusen kronor för år, taxeringen nedsattes till sistnämnda belopp; Gifven Stockholms slott den 15 april 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

101.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om Kristianstads enskilda banks beskattning år 1896 för inkomst af rörelse vid bankens afdelningskontor i städerna Karlskrona och Ronneby.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 6 oktober 1897 meddelade utslag i fråga om Kristianstads enskilda banks beskattning år 1896 för inkomst af rörelse vid bankens afdelningskontor i städerna Karlskrona och Ronneby, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 22 april 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat,

att 1896 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona taxerat Kristianstads enskilda bank för 44,000 kronors inkomst af rörelse vid bankens afdelningskontor därstädes;

att styrelsen för nämnda bank hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, då den af styrelsen till ledning för bankens taxering lämnade uppgift, enligt hvilken bankens år 1896 beskattningsbara vinst vid afdelningskontoret i Karlskrona utgjort endast 24,098 kronor, grundade sig på bankens vederbörligen granskade räkenskaper för år 1895 och tillika i afseende å den fördelning till taxering, som ägt rum af bankens hela ifrågavarande år beskattningsbara inkomst, öfverensstämde med dittills följda och af beskattningsmyndigheterna godkända grunder, taxeringen måtte i enlighet härmed nedsättas till 24,098 kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1896, enär inlåningen vid bankens kontor i Karlskrona uppgått till ett högst betydligt belopp, däraf en väsentlig del tvifvelsutan användts i bankens rörelse å andra orter, utan att kontoret till ökande af dess bruttoinkomst torde hafva godtskrifvits någon ränta å det sålunda lämnade förlaget, samt en annan bankinrättning i Karlskrona, hvilkens rörelse syntes ej vara af större omfattning än den af Kristianstads enskilda bank i samma stad utöfvade, efter aflämnad uppgift år 1896 taxerats för en inkomst af 65,107 kronor, förty och med hänsyn jämväl till Kungl. Maj:ts i likartad fråga den 20 april 1892 meddelade beslut, förklarat yrkandet om nedsättning af taxeringen i Karlskrona ej kunna bifallas;

att pröfningsnämnden likaledes den 19 förberörde september, enär upplysning lämnats, att vid bankens afdelningskontor i Ronneby inlåningen uppginge till afsevärda belopp, hvilka kunde antagas icke hafva verkat till förhöjning af den för kontoret uppgifna bruttoinkomst, i öfverensstämmelse med pröfningsnämndens ofvan omförmälda beslut angående bankens inkomstbeskattning i Karlskrona, höjt bankens taxering för inkomst af rörelse i Ronneby från det af taxeringsnämnden för sistnämnda stad år 1896 bestämda belopp, 8,826 kronor, till 12,000 kronor;

att bankens styrelse hos kammarrätten anfört besvär öfver pröfningsnämndens ifrågavarande beslut, med yrkande att bankens taxering i Karlskrona och Ronneby måtte nedsättas till de belopp, banken till vederbörande bevillningsberedningar uppgifvit såsom bankens beskattningsbara inkomst å nämnda orter;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som anledning icke förekomme till antagande, att bankens hela år 1896 beskattningsbara inkomst öfverstigit det enligt behörigen granskade räkenskaper uppgifna belopp, 306,751 kronor 3 öre, eller att vinsten vid afdelningskontoren i Karlskrona och Ronneby bort upptagas till högre belopp, än som i de af bankens styrelse till taxeringsmyndigheterna aflämnade uppgifter skett, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta bankens taxering i Karlskrona till i jämnt tal tjugufemtusen kronor och i Ronneby till åttatusen åttahundra kronor; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att Kungl. Maj:t, med upphäfvande af kammarrättens utslag, måtte fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

102.

Resolution på und. besvär af Gäfleborgs enskilda bank i fråga om klagandens beskattning år 1895 för inkomst af rörelse vid klagandens afdelningskontor i staden Söderhamn.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Gäfleborgs enskilda bank i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan bevillningsberedningen i staden Söderhamn år 1895 föreslagit, att klaganden skulle taxeras för 29,500 kronors inkomst af rörelse vid klagandens afdelningskontor i nämnda stad,

samt klaganden hos stadens taxeringsnämnd yrkat, att, enär vid taxeringen borde från 29,517 kronor 28 öre, hvilket belopp motsvarade bruttovinsten å rörelsen vid omförmälda afdelningskontor under år 1894 efter afdrag för omkostnader och förlust å fordringar, men icke för utskylder, afräknas ytterligare 21,057 kronor 61 öre, utgörande skillnaden mellan de vid klagandens kontor i Bollnäs år 1894 utbetalda räntorna, 23,761

att styrelsen för nämnda bank hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, då den af styrelsen till ledning för bankens taxering lämnade uppgift, enligt hvilken bankens år 1896 beskattningsbara vinst vid afdelningskontoret i Karlskrona utgjort endast 24,098 kronor, grundade sig på bankens vederbörligen granskade räkenskaper för år 1895 och tillika i afseende å den fördelning till taxering, som ägt rum af bankens hela ifrågavarande år beskattningsbara inkomst, öfverensstämde med dittills följda och af beskattningsmyndigheterna godkända grunder, taxeringen måtte i enlighet härmed nedsättas till 24,098 kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1896, enär inlåningen vid bankens kontor i Karlskrona uppgått till ett högst betydligt belopp, däraf en väsentlig del tvifvelsutan användts i bankens rörelse å andra orter, utan att kontoret till ökande af dess bruttoinkomst torde hafva godtskrifvits någon ränta å det sålunda lämnade förlaget, samt en annan bankinrättning i Karlskrona, hvilkens rörelse syntes ej vara af större omfattning än den af Kristianstads enskilda bank i samma stad utöfvade, efter aflämnad uppgift år 1896 taxerats för en inkomst af 65,107 kronor, förty och med hänsyn jämväl till Kungl. Maj:ts i likartad fråga den 20 april 1892 meddelade beslut, förklarat yrkandet om nedsättning af taxeringen i Karlskrona ej kunna bifallas;

att pröfningsnämnden likaledes den 19 förberörde september, enär upplysning lämnats, att vid bankens afdelningskontor i Ronneby inlåningen uppginge till afsevärda belopp, hvilka kunde antagas icke hafva verkat till förhöjning af den för kontoret uppgifna bruttoinkomst, i öfverensstämmelse med pröfningsnämndens ofvan omförmälda beslut angående bankens inkomstbeskattning i Karlskrona, höjt bankens taxering för inkomst af rörelse i Ronneby från det af taxeringsnämnden för sistnämnda stad år 1896 bestämda belopp, 8,826 kronor, till 12,000 kronor;

att bankens styrelse hos kammarrätten anfört besvär öfver pröfningsnämndens ifrågavarande beslut, med yrkande att bankens taxering i Karlskrona och Ronneby måtte nedsättas till de belopp, banken till vederbörande bevillningsberedningar uppgifvit såsom bankens beskattningsbara inkomst å nämnda orter;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som anledning icke förekomme till antagande, att bankens hela år 1896 beskattningsbara inkomst öfverstigit det enligt behörigen granskade räkenskaper uppgifna belopp, 306,751 kronor 3 öre, eller att vinsten vid afdelningskontoren i Karlskrona och Ronneby bort upptagas till högre belopp, än som i de af bankens styrelse till taxeringsmyndigheterna aflämnade uppgifter skett, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta bankens taxering i Karlskrona till i jämnt tal tjugufemtusen kronor och i Ronneby till åttatusen åttahundra kronor; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att Kungl. Maj:t, med upphäfvande af kammarrättens utslag, måtte fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

102.

Resolution på und. besvär af Gäfleborgs enskilda bank i fråga om klagandens beskattning år 1895 för inkomst af rörelse vid klagandens afdelningskontor i staden Söderhamn.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Gäfleborgs enskilda bank i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan bevillningsberedningen i staden Söderhamn år 1895 föreslagit, att klaganden skulle taxeras för 29,500 kronors inkomst af rörelse vid klagandens afdelningskontor i nämnda stad,

samt klaganden hos stadens taxeringsnämnd yrkat, att, enär vid taxeringen borde från 29,517 kronor 28 öre, hvilket belopp motsvarade bruttovinsten å rörelsen vid omförmälda afdelningskontor under år 1894 efter afdrag för omkostnader och förlust å fordringar, men icke för utskylder, afräknas ytterligare 21,057 kronor 61 öre, utgörande skillnaden mellan de vid klagandens kontor i Bollnäs år 1894 utbetalda räntorna, 23,761

kronor 43 öre, å därstädes på deposition äfvensom upp- och afskrifningsräkning insatta penningar, som utgjorde en del af afdelningskontorets i Söderhamn rörelsekapital, och för hvilka ränta af samma kontor erlades, samt de vid kontoret i Bollnäs, där annan utlåningsrörelse än kreditivrörelse icke bedrefves, sistnämnda år influtna räntor, afgifter och provisioner, 2,703 kronor 82 öre, klagandens i Söderhamn beskattningsbara inkomst måtte beräknas till 8,459 kronor 67 öre,

men taxeringsnämnden godkänt bevillningsberedningens förslag,

så och efter det Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden fullföljt berörda yrkande, genom beslut den 26 september 1895, enär den af klaganden hos taxeringsnämnden förebragta utredningen ansåges icke tydligen visa behållningen af klagandens rörelse i Söderhamn, ogillat yrkandet,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 5 mars 1897 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 6 maj 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner, med afseende å den af klaganden numera förebragta utredning och i enlighet med kronoombudets hos pröfningsnämnden i afgifven förklaring gjorda hemställan, godt att, med ändring af kammarrättens utslag, till åttatusen fyrahundra femtionio kronor nedsätta det belopp, för hvilket klaganden har att för år 1895 erlägga bevillning för inkomst af rörelse vid klagandens afdelningskontor i staden Söderhamn. Hvilket etc.

103.

Kungl. Maj:ts nådiga bref till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af kejserlige tyske konsuln i Göteborg J. von Harbou i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897.

Oscar etc.

Hos Oss har kejserlige tyske konsuln i Göteborg J. von Harbou i underdånighet anfört besvär däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Göteborg år 1897 genom beslut, däri Göteborgs och Bohusläns pröfningsnämnd icke gjort ändring, beskattat klaganden för 1,500 kronors inkomst af kapital, 150 kronors inkomst af enskild tjänst* och 6,400 kronors inkomst af rörelse eller för en sammanräknad inkomst af 8,050 kronor,

samt klaganden i en den 9 november 1897 till Eder ingifven skrift anfört besvär öfver den honom sålunda ågångna taxering,

så hafven I genom utslag den 30 i samma månad Eder utlåtit, att, som klaganden icke i den ordning, 51 och 62 §§ i gällande bevillningsförordning föreskrefve, mot ifrågavarande taxering fört klagan, kunde besvären icke af Eder till pröfning upptagas.

Sedan I efter vederbörandes hörande den 31 sistlidne mars afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i detta mål Oss föredragas; och som hvad i målet förekommit icke gifver anledning till antagande, att klaganden år 1897 i Göteborg idkat rörelse, hvaraf han åtnjutit inkomst, samt taxeringsmyndigheternas åtgärd att för samma år i Göteborg påföra klaganden bevillning för inkomst af kapital och af enskild tjänst är stridande mot bestämmelsen i § 11 mom. 2 e) i bevillningsförordningen den 3 juni 1892, hafve Vi funnit den omständigheten, att klaganden icke i författningsenlig ordning öfverklagat ifrågavarande taxeringsåtgärder, ej hafva utgjort hinder för Eder att ingå i pröfning af klagandens hos Eder förda talan och förty, med undanrödjande af Edert utslag, funnit godt visa målet åter till Eder för ny laglikmätig behandling.

---

* Arfvode såsom revisor hos ett aktiebolag i Göteborg.

Hvilket Vi, med öfverlämnande af handlingarna i målet, Eder till kännedom och underdånig efterrättelse härigenom meddele. Stockholms slott den 27 maj 1898.

104.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Luleå och Norrbottens enskilda bank i fråga om bemälda banks beskattning år 1896 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Luleå och Norrbottens enskilda bank i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 20 september 1897 i fråga om bemälda banks beskattning år 1896 för inkomst af rörelse, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 27 maj 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1896 års taxeringsnämnd för staden Piteå taxerat banken för 9,217 kronors inkomst af rörelse vid dess afdelningskontor i nämnda stad;

att banken, under åberopande af utdrag ur afdelningskontorets räkenskaper för år 1895, hvilken handling skulle utvisa, att bankens vid afdelningskontoret drifna rörelse samma år gått med förlust, hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat upphäfvande af ifrågavarande banken i Piteå åsatta taxering;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1896, med afslag å berörda yrkande, fastställt taxeringen och i sammanhang därmed föreskrifvit, att det i Piteå fastställda inkomstbeloppet, 9,217 kronor, skulle afräknas från bankens vid hufvudkontoret i Luleå uppskattade inkomst;

att kammarrätten, hvarest såväl banken som stadsfullmäktige i Luleå häröfver sig besvärat med yrkande, att taxeringen i Piteå måtte upphäfvas och omförmälda belopp, 9,217 kronor, i stället tagas till beskattning i Luleå,* i öfverklagade utslaget icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

* Kronoombudet hos taxeringsnämnden i Piteå anmärkte, att stadsfullmäktiges besvär ej borde upptagas till pröfning, då med vederbörande kommun i 62 § BFO. den 3 juni 1892 i förevarande mål ej borde kunna förstås annan än Piteå stads kommun.

samt att klagandena i de underdåniga besvären fullföljt sina hos kammarrätten framställda yrkanden.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

105.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om Kockums järnverksaktiebolags inkomstbeskattning i Ronneby socken år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Kockums järnverksaktiebolag af vederbörande taxeringsnämnder år 1895 beskattats, i Ronneby stad för 7,145 kronors inkomst af rörelse och i Ronneby socken för 50,977 kronors enahanda inkomst,

samt hos Blekinge läns pröfningsnämnd *dels* bolaget, under åberopande af utdrag ur bolagets räkenskaper för år 1894, yrkat, att, som behållna inkomsten af bolagets i Ronneby stad utöfvade verksamhet, enligt sistnämnda års räkenskaper, utgjort allenast 3,946 kronor 40 öre och bolaget tillika vore berättigadt att vid taxering åtnjuta afdrag för ett hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet, 232,000 kronor, å bolagets för dess verksamhet i staden begagnade fastigheter eller sålunda för 11,600 kronor, bolaget måtte från taxering i Ronneby stad befrias, *dels ock* klaganden, i egenskap af kronoombud, hemställt, att, då bolaget vid taxering obehörigen fått tillgodonjuta afdrag för ett belopp af 12,264 kronor 37 öre, motsvarande, enligt bolagets till ledning för taxeringen lämnade uppgift, »5 procent förbrukning å använda maskiners och inventariers värden, 245,287 kronor 32 öre», uppskattningen af bolagets i Ronneby socken beskattningsbara inkomst måtte ökas med 12,264 kronor och sålunda bestämmas till 63,241 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1895, enär det af bolaget åberopade räkenskapsutdrag ej vore af beskaffenhet att kunna tjäna till erforderlig ledning vid bolagets taxering eller att lämna upplysning om rätta grunden för fördelningen af bolagets beskattningsbara inkomst mellan Ronneby stad och socken, samt, på sätt klaganden erinrat, bolaget vid sin taxering icke borde få njuta något afdrag för afskrifning å värdet af fasta maskiner och redskap, hvilka vore till fast egendom hänförliga, och afdrag för afskrifning å värdet af andra maskiner och redskap eller å inventarier borde medgifvas endast, såvidt afskrifningen blifvit i räkenskaperna bokförd, hvilket med afseende å anmärkta beloppet ej skett, förty, med afslag å bolagets yrkande, fastställt bolagets taxering i Ronneby stad till sjutusen etthundra fyrtiofem kronor samt höjt taxeringen i Ronneby socken från 50,977 kronor till 63,241 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, med yrkande att hela dess beskattningsbara inkomst inom länet för ifrågavarande år måtte bestämmas till 47,029 kronor 89 öre, genom utslag den 2 juni 1897 sig utlåtit, att kammarrätten funne besvären ej föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut, såvidt anginge bolagets taxering i staden Ronneby, men att, enär, vidkommande bolagets beskattning i Ronneby socken, bolaget, jämlikt § 10 mom. 4 c) i gällande bevillningsförordning, finge anses hafva varit berättigadt tillgodonjuta afdrag, på sätt bolaget yrkat, för den minskning i värde, bolagets maskiner och inventarier genom slitning år 1894 undergått, kammarrätten funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut i denna del, nedsätta bolagets taxering i Ronneby socken till det af taxeringsnämnden bestämda belopp, femtiotusen niohundra sjuttiosju kronor;

däri klaganden sökt ändring, med yrkande att Kungl. Maj:t måtte, med ändring af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut; Gifven Stockholms slott den 3 juni 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

106.

Resolution på und. besvär af Åre sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet för år 1896 å ett Huså aktiebolag tillhörigt, under hemmanet Hårbörsta n:o 2 lydande odelstorp, benämndt Fröå grufva.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Åre sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Åre socken åsatt ett Huså aktiebolag tillhörigt, under hemmanet Hårbörsta n:o 2 lydande odelstorp, benämndt Fröå grufva, taxeringsvärde såsom jordbruksfastighet till belopp af 20,000 kronor,

samt bolaget hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vid taxeringen hänsyn tagits till den å fastigheten befintliga mineralfyndighet, men bolaget ej borde för denna beskattas genom fastighetsbevillning, lägenhetens taxeringsvärde måtte, i likhet med hvad under nästföregående år ägt rum, beräknas till 5,300 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1896 allenast i så måtto bifallit bolagets yrkande, att taxeringsvärdet nedsattes till tiotusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 4 juni 1897 sig utlåtit, att, som bolaget icke borde för omförmälda å fastigheten befintliga mineralfyndighet beskattas genom fastighetsbevillning, samt i målet vore ostridigt, att, om värdet af mineralfyndigheten ej toges i betraktande vid fastighetens taxering, densammas värde ej kunde skattas till belopp öfverstigande 5,300 kronor, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta fastighetens taxeringsvärde till 5,300 kronor; Gifven Stockholms slott den 10 juni 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och, som af pröfningsnämndens i målet meddelade beslut icke framgår, att icke pröfningsnämnden vid bestämmandet af taxeringsvärdet å ifrågavarande fastighet tagit hänsyn allenast till fastighetens värde såsom

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1895, enär det af bolaget åberopade räkenskapsutdrag ej vore af beskaffenhet att kunna tjäna till erforderlig ledning vid bolagets taxering eller att lämna upplysning om rätta grunden för fördelningen af bolagets beskattningsbara inkomst mellan Ronneby stad och socken, samt, på sätt klaganden erinrat, bolaget vid sin taxering icke borde få njuta något afdrag för afskrifning å värdet af fasta maskiner och redskap, hvilka vore till fast egendom hänförliga, och afdrag för afskrifning å värdet af andra maskiner och redskap eller å inventarier borde medgifvas endast, såvidt afskrifningen blifvit i räkenskaperna bokförd, hvilket med afseende å anmärkta beloppet ej skett, förty, med afslag å bolagets yrkande, fastställt bolagets taxering i Ronneby stad till sjutusen etthundra fyrtiofem kronor samt höjt taxeringen i Ronneby socken från 50,977 kronor till 63,241 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, med yrkande att hela dess beskattningsbara inkomst inom länet för ifrågavarande år måtte bestämmas till 47,029 kronor 89 öre, genom utslag den 2 juni 1897 sig utlåtit, att kammarrätten funne besvären ej föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut, såvidt anginge bolagets taxering i staden Ronneby, men att, enär, vidkommande bolagets beskattning i Ronneby socken, bolaget, jämlikt § 10 mom. 4 c) i gällande bevillningsförordning, finge anses hafva varit berättigadt tillgodonjuta afdrag, på sätt bolaget yrkat, för den minskning i värde, bolagets maskiner och inventarier genom slitning år 1894 undergått, kammarrätten funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut i denna del, nedsätta bolagets taxering i Ronneby socken till det af taxeringsnämnden bestämda belopp, femtiotusen niohundra sjuttiosju kronor;

däri klaganden sökt ändring, med yrkande att Kungl. Maj:t måtte, med ändring af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut; Gifven Stockholms slott den 3 juni 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

106.

Resolution på und. besvär af Åre sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet för år 1896 å ett Huså aktiebolag tillhörigt, under hemmanet Hårbörsta n:o 2 lydande odelstorp, benämndt Fröå grufva.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Åre sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Åre socken åsatt ett Huså aktiebolag tillhörigt, under hemmanet Hårbörsta n:o 2 lydande odelstorp, benämndt Fröå grufva, taxeringsvärde såsom jordbruksfastighet till belopp af 20,000 kronor,

samt bolaget hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vid taxeringen hänsyn tagits till den å fastigheten befintliga mineralfyndighet, men bolaget ej borde för denna beskattas genom fastighetsbevillning, lägenhetens taxeringsvärde måtte, i likhet med hvad under nästföregående år ägt rum, beräknas till 5,300 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1896 allenast i så måtto bifallit bolagets yrkande, att taxeringsvärdet nedsattes till tiotusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 4 juni 1897 sig utlåtit, att, som bolaget icke borde för omförmälda å fastigheten befintliga mineralfyndighet beskattas genom fastighetsbevillning, samt i målet vore ostridigt, att, om värdet af mineralfyndigheten ej toges i betraktande vid fastighetens taxering, densammas värde ej kunde skattas till belopp öfverstigande 5,300 kronor, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta fastighetens taxeringsvärde till 5,300 kronor; Gifven Stockholms slott den 10 juni 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och, som af pröfningsnämndens i målet meddelade beslut icke framgår, att icke pröfningsnämnden vid bestämmandet af taxeringsvärdet å ifrågavarande fastighet tagit hänsyn allenast till fastighetens värde såsom

jordbruksfastighet, samt anledning icke förekommer till antagande, att det af pröfningsnämnden sålunda bestämda värdet, 10,000 kronor, öfverstiger fastighetens verkliga värde såsom jordbruksfastighet, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

107.

Resolution på und. besvär af kameneraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om järnvägsaktiebolagets Stockholm—Saltsjön beskattning år 1896 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan järnvägsaktiebolaget Stockholm—Saltsjön, som inom Nacka socken och i Stockholm drefve järnvägsrörelse samt därjämte inom Nacka socken idkade andra slag af rörelse, af 1896 års taxeringsnämnder för Nacka socken och Katarina församling i Stockholm beskattats, i Nacka socken för 24,120 kronors inkomst af tomtförsäljning och i Stockholm för en till 56,622 kronor beräknad inkomst af järnvägsdrift,

samt bolaget hos pröfningsnämnderna för Stockholms län och i Stockholms stad i särskilda klagoskrifter yrkat, att, då, enligt en af bolagets revisorer angående bolagets verksamhet år 1895 afgifven, hos taxeringsnämnderna åberopad berättelse, inkomsten å bolagets samtliga rörelsegrenar efter afdrag af vissa gemensamma utgifter, däribland ränta 90,000 kronor å ett af bolaget upptaget obligationslån, utgjort 30,152 kronor 17 öre, däraf den del, som kunde anses utgöra vinst å bolagets järnvägsdrift, borde mellan Nacka socken och Stockholms stad fördelas till beskattning efter storleken af den uppbörd, järnvägstrafiken inom enhvar af dessa kommuner lämnat, samt återstoden taxeras inom Nacka socken, men bolaget, som i gemen-

samt bokslut sammanförde räkenskaperna beträffande de särskilda rörelsegrenar, hvilka af bolaget bedrefves, vid sådant förhållande och då, på sätt ofvan är nämndt, vissa utgifter vore af gemensam natur, icke vore i stånd att bestämdt uppgifva det belopp, som å enhvar af ofvan omförmälda orter rätteligen borde tagas till beskattning, bolagets taxering måtte, med iakttagande däraf att sammanlagda taxerade beloppet icke komme att öfverstiga 30,152 kronor 17 öre, i Nacka socken och i Stockholm nedsättas, å enhvar af berörda orter till belopp, som af vederbörande pröfningsnämnd kunde finnas skäligt;

men *dels* Stockholms läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 16, 17 och 18 september 1896, enär bolagets vinst efter tillägg af obehörigen afdragna utskylder, 3,255 kronor, rätteligen utgjorde 33,407 kronor 17 öre, förty och då i enlighet med den för likartade fall vedertagna fördelningsgrund fyra femtedelar af sistnämnda belopp eller i afjämnadt tal 26,726 kronor skulle taxeras i Nacka socken, med ogillande af bolagets yrkande, höjt taxeringen i nämnda socken till 26,726 kronor, *dels ock* Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 13 oktober 1896, ehuru, vid det förhållande att de af bolaget jämte järnvägsdriften idkade rörelsegrenar uteslutande drefves utom Stockholm, inkomsten å dessa rörelsegrenar icke finge tagas i betraktande vid beräkningen af den vinst å järnvägsdriften, som borde beskattas i Stockholm, likväl, enär bolaget icke lämnat någon utredning, som kunde tjäna till ledning för bedömande, i hvilken mån räntan å ofvan omförmälda obligationslån borde afräknas å taxeringen i Stockholm, förklarat skäl icke förekomma till ändring i den bolaget å sist nämnda ort åsatta taxering,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 16 september 1897 sig utlåtit, att, som den af bolaget utöfvade järnvägsdrift icke vore att anse såsom en sådan självständig och från öfriga grenar af bolagets verksamhet skild rörelse, att inkomsten af berörda järnvägsdrift bort taxeras annorledes än i sammanhang med inkomsten af bolagets öfriga verksamhet; alltså och då, med afseende å hvad i målet förekommit, antagas finge, att den beskattningsbara inkomsten af bolagets verksamhet i dess helhet icke öfverstigit det af bolaget hos pröfningsnämnden uppgifna belopp, 30,152 kronor 17 öre, med tillägg af de af

bolaget från inkomsten afdragna utskylder, 7,009 kronor 31 öre, eller tillhopa 37,161 kronor 48 öre, samt vid beskattningen häraf hälften finge anses böra upptagas till beskattning i Stockholms stad och hälften i Nacka socken, funne kammarrätten skäligt, med ändring af pröfningsnämndernas beslut, förklara bolaget skyldigt att utgöra bevillning i Stockholm för adertontusen femhundra åttio kronors inkomst och i Nacka socken för enahanda belopp; Gifven Stockholms slott den 10 juni 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

108.

Resolution på und. besvär af Degerfors sockens kommunalstämma i fråga om Svartviks aktiebolags beskattning år 1896 för inkomst af skogsrörelse inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Degerfors sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan socknens taxeringsnämnd år 1896 taxerat Svartviks aktiebolag för 1,000 kronors inkomst af skogsinköp inom socknen,

samt bolaget hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat befrielse från berörda taxering,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1896, enär bolagets verksamhet inom socknen uteslutande bestode i uppköp af timmer, som sedermera flottades till bolagets sågverk inom Umeå socken för förädling, förty undanröjt taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 29 juli 1897 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 10 juni 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

109.

Resolution på und. besvär af arrendatorn C. Åhlenius i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, arrendatorn Carl Åhlenius i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Vada socken taxerat klaganden, utom för annan inkomst, hvarom nu ej är fråga, för 1,400 kronors inkomst af arrende af Benhamra kungsgård,

samt klaganden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, då ifrågavarande arrende icke lämnade beskattningsbar inkomst, och i allt fall kronoarrendator i likhet med arrendator af enskild jord borde, på sätt också förhållandet vore inom de flesta taxeringsdistrikten inom länet, vara befriad från skyldighet att erlägga bevillning för inkomst af arrende, taxeringen måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 16, 17 och 18 september 1896, enär beskattning af inkomst af kronoarrende vunne stöd i gällande bevillningsförordning och jämväl förekomme inom länet för alla sådana arrenden, som ansåges lämna beskattningsbar inkomst, samt, enligt pröfningsnämnden meddelade upplysningar, klagandens inkomst icke kunde anses för högt beräknad, förty ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 9 november 1897 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 10 juni 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlin-

garna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

110.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om aktiebolagets »Förenade bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby» inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 25 oktober 1897 i fråga om aktiebolagets »Förenade bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby» inkomstbeskattning år 1895, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 1 juli 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt klaganden därefter fått inkomma med underdåniga påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1895 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona taxerat bolaget för 53,020 kronors inkomst;

att bolaget hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vid beräkning af bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst afdrag från bruttovinsten borde ske med de i bolagets räkenskaper för räkenskapsåret från den 30 september 1893 till den 1 oktober 1894 gjorda afskrifningar å maskiner till belopp af 7,097 kronor 72 öre och för förluster till belopp af 12,208 kronor 96 öre, samt, därest dessa afdrag gjordes, bolagets i Karlskrona beskattningsbara inkomst uppginge till allenast 43,064 kronor 25 öre, taxeringen måtte till detta belopp nedsättas;

att pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1895, enär till den af bolaget uppgifna inkomsten, 43,064 kronor 25 öre, borde läggas dels 6,000 kronor, utgörande beräknad af-

skrifning å bolagets till fast egendom hänförliga maskiner och redskap, och dels 7,208 kronor 96 öre, motsvarande den del af det för förluster afskrifna belopp, för hvilken afdrag vid taxeringen funnits icke böra medgifvas, men däremot borde afräknas ett belopp af 1,600 kronor, för hvilket bolaget enligt pröfningsnämndens beslut taxerats i Lösens socken, med ogillande af bolagets yrkande, fastställt bolagets taxering i Karlskrona till ett förhöjdt belopp af 54,673 kronor;

att bolaget hos kammarrätten fullföljt sitt hos pröfningsnämnden gjorda påstående, att i bolagets beskattningsbara inkomst icke måtte inräknas någon del af de i bolagets räkenskaper gjorda afskrifningar å maskiner till belopp af 7,097 kronor 72 öre och för förluster till belopp af 12,208 kronor 96 öre, samt tillika yrkat, att, som bolaget genom pröfningsnämndens beslut, emot hvad bolaget förut antagit, blifvit taxeradt för 1,600 kronor af sin inkomst i Lösens socken, jämväl detta belopp måtte vid taxeringen i Karlskrona afräknas och taxeringen där således nedsättas till 41,464 kronor 25 öre;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, enär vid beräkningen af bolagets behållna inkomst af rörelse afdrag från bruttovinsten måste ske för den värdeförminskning, som bolagets så väl till fast egendom hänförliga som lösa maskiner uteslutande genom deras användning för rörelsen lidit, samt det belopp 7,097 kronor 72 öre, som i bolagets räkenskaper uti ifrågavarande hänseende afskrifvits, icke finge anses öfverstiga den värdeförminskning, bolagets maskiner, hvilka bokförts den 1 oktober 1893 till ett värde af 83,019 kronor 5 öre och den 30 september 1894 till 121,795 kronor, under räkenskapsåret genom användning för rörelsen undergått, men bolaget icke förebragt utredning, på grund hvaraf antagas kunde, att af den i räkenskaperna jämväl gjorda afskrifning å 12,208 kronor 96 öre för förluster större del bort vid beskattningen för nu ifrågavarande år afräknas från bruttovinsten, än pröfningsnämnden medgifvit, eller 5,000 kronor, funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att bolagets ifrågavarande taxering i Karlskrona nedsattes till fyrtioåttatusen sexhundra sjuttiotre kronor; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att, med ändring af kammarrättens utslag, så vidt bolagets taxering därigenom blifvit nedsatt, pröfningsnämndens beslut om bolagets

beskattning i Karlskrona för ett till 54,673 kronor beräknadt inkomstbelopp måtte fastställas.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

111.

Resolution på und. besvär af Rogsta sockens kommunalstämma i fråga om handelsfirmans E. Constant & c:o i Liège taxering år 1896 i nämnda socken för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Rogsta sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Rogsta socken taxerat handelsfirman E. Constant & c:o i Liège för 5,000 kronors inkomst af rörelse,

samt handelsfirman hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som firman icke inom socknen idkade annan verksamhet än utskeppning af därstädes inköpta trävaror, taxeringen måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1896, enär firman upplystes inom socknen icke blott bedrifva utskeppning utan äfven ombesörja justering, uppläggning och lastning af det trävirke, som utskeppades, samt firman vid sådant förhållande finge anses därstädes drifva beskattningsbar rörelse, förty, med ogillande af berörda yrkande, fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest firman häröfver anfört besvär, genom utslag den 12 augusti 1897 sig utlåtit, att, som handlingarna i målet utmärkte, att firman icke i Rogsta socken utöfvat annan verksamhet, än att firman efter inköp af ett parti pitprops låtit å sjöstrand i socknen, där virket af säljaren levererats, afhugga virket till lämpliga längder och däruppå efter uppläggning och inlastning utskeppat detsamma

samt firman icke på grund af denna verksamhet vore att anse såsom skattskyldig i socknen, alltså blefve öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 15 juli 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

112.

Resolution på und. besvär af landskamereraren H. Amnéus, å tjänstens vägnar, i fråga om provinsialläkaren A. Z. Lindholms inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren H. Amnéus, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Barne härad taxerat provinsialläkaren Aug. Z. Lindholm för 4,500 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt Skaraborgs läns pröfningsnämnd på yrkande af kronans ombud genom beslut den 27 september 1897, jämte det Lindholms taxering för inkomst af allmän tjänst nedsattes till 3,124 kronor, taxerat Lindholms inkomst af enskild praktik, hvilken inkomst beräknats utgöra 1,376 kronor, såsom sådan inkomst af rörelse, som vore skyldig deltaga i vägunderhållet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Lindholm häröfver anfört besvär, i utslag den 8 februari innevarande år sig utlåtit, att, som Lindholms ifrågavarande inkomst af enskild läkareverksamhet, hvilken inkomst utgjorts af arfvoden för af Lindholm inom det honom anvisade tjänstgöringsdistrikt meddelad enskild sjukvård, vore att anse såsom inkomst af tjänst, funne kammarrätten skäligt att, med upphäfvande af pröfningsnämndens beslut i öfverklagade delen, fastställa taxe-

ringsnämndens åtgärd att för år 1897 taxera Lindholm för en till fyratusen femhundra kronor beräknad inkomst af tjänst; Gifven Stockholms slott den 15 juli 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

113.

Resolution på und. besvär af Hanebo sockens kommunalstämma i fråga om inspektoren M. Sundbergs taxering år 1895 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hanebo sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för Hanebo socken taxerat inspektoren Magnus Sundberg för 800 kronors inkomst af rörelse, därför Sundberg, som jämväl ägde annan inkomst samt fastigheter, skulle erlägga bevillning utan afdrag,

samt Gäfleborgs läns pröfningsnämnd genom beslut den 25 september 1895, efter anmälan, att Sundberg icke blifvit af taxeringsnämnden beskattad för en honom tillfallen inkomst af rörelse, uppgående till 1,000 kronor, höjt taxeringen med sistnämnda belopp eller till 1,800 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Sundberg häröfver sig besvärat, i utslag den 8 maj 1896 sig utlåtit, att, som upplyst vore, att Sundbergs ofvanberörda inkomst å 1,000 kronor utgjort Sundberg tillerkänd ersättning, för det Sundberg afstått från delaktighet i ett af honom jämte annan man afslutadt skogsköp, men denna inkomst icke kunde anses hafva härflutit af annan Sundbergs verksamhet än hans redan till beskattning taxerade rörelse, alltså och då berörda inkomst, hvilken ostridigt tillfallit Sundberg först år 1895, icke emot § 10 mom. 2 a) i bevillningsförordningen bort förr än år 1896 beskattas, funne kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens

beslut, skäligt till det af taxeringsnämnden beräknade belopp, åttahundra kronor, fastställa den inkomst af rörelse, för hvilken Sundberg skulle för år 1895 utgöra bevillning med åtta kronor; Gifven Stockholms slott den 5 augusti 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

114.

Resolution på und. besvär af Rogsta sockens kommunalstämma i fråga om civilingeniören F. A. Lundströms inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Rogsta sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan civilingeniören F. A. Lundström hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att den af 1896 års taxeringsnämnder för Hudiksvalls stad samt Helsing-Tuna, Rogsta, Harmångers och Bergsjö socknar Lundström åsatta taxering för inkomst af en utaf honom på entreprenad utförd järnvägsanläggning mellan Hudiksvall och Bergsjö måtte upphäfvas, eller att, därest detta yrkande icke kunde bifallas, Lundström måtte varda allenast i Hudiksvall beskattad för inkomst af berörda arbetsföretag,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1896 förordnat, att Lundström skulle å enhvar af nämnda fem orter, Hudiksvalls stad samt Helsing-Tuna, Rogsta, Harmångers och Bergsjö socknar, beskattas för 1,000 kronors inkomst af ifrågavarande järnvägsanläggning,

så och efter det besvär häröfver anförts hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt ej mindre af stadsfullmäktige i Hudiksvall, under yrkande att Lundström, som vore boende och för år 1896 mantalsskrifven i Hudiksvall samt på sådan grund borde allenast därstädes beskattas för den genom byggandet af ofvannämnda järnväg uppkomna vinst, måtte förklaras skyldig att i

Hudiksvall erlägga bevillning för 5,000 kronors inkomst af samma företag, än äfven af klaganden, som yrkat, att Lundströms taxering i Rogsta socken för inkomst af nämnda byggnadsföretag måtte höjas till 2,500 kronor,

har kammarrätten genom utslag den 29 november 1897 sig utlåtit, att, som den verksamhet, Lundström inom Helsing-Tuna, Rogsta, Harmångers och Bergsjö socknar utöfvat, icke kunde anses hafva varit af beskaffenhet, att Lundström skolat för inkomsten däraf taxeras annorstädes än i sin mantalsskrifningsort, samt ostridigt vore, att Lundström varit för år 1896 mantalsskrifven i staden Hudiksvall, funne kammarrätten, med ogillande af klagandens besvär, skäligt att, i anledning af stadsfullmäktiges i Hudiksvall talan, på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att, med upphäfvande af Lundströms taxering i Helsing-Tuna, Rogsta, Harmångers och Bergsjö socknar, Lundström, i enlighet med stadsfullmäktiges yrkande, förklarades skyldig att för år 1896 utgöra bevillning i Hudiksvall för hela den af pröfningsnämnden beräknade inkomsten, femtusen kronor; Gifven Stockholms slott den 25 augusti 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

115.

Resolution på und. besvär af änkan E. Fogelmarck i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, änkan Emma Fogelmarck i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för Valbo socken taxerat klaganden, hvilken på arrende innehade kungsladugården Vall, för inkomst af berörda arrende till belopp af niotusen sexhundra nittio kronor, utgörande efter afdrag af årliga arrende-

afgiften, 3,000 kronor, sex procent af det värde, 211,500 kronor, hvartill nämnda kronodomän upptagits i taxeringslängden öfver sådan fast egendom, för hvilken fastighetsbevillning icke erlades,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat att varda från taxeringen befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1895, enär ostridigt vore, att någon fastighetsbevillning icke utgjordes för kungsladugården Wall, under åberopande af § 8 mom. 2 d) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 samt grunderna för § 17 af instruktionen för taxeringsmyndigheterna, sådan denna § lydde enligt Kungl. förordningen den 2 december 1892, fastställt taxeringsåtgärden,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, under yrkande, att, om befrielse från taxeringen icke kunde klaganden beviljas, densamma åtminstone måtte bestämmas till belopp icke öfverstigande 3,345 kronor, genom utslag den 22 mars 1897 sig utlåtit, att, som klaganden ej visat, att hennes behållna inkomst af ifrågavarande arrende understigit 9,690 kronor, alltså blefve det slut, hvartill pröfningsnämnden i målet kommit, af kammarrätten fastställdt;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring, med yrkande att klagandens taxering måtte bestämmas antingen till 3,756 kronor 83 öre, hvartill klagandens inkomst år 1895 uppgått, eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, till 8,535 kronor 50 öre, motsvarande klagandens behållna inkomst år 1894; Gifven Stockholms slott den 25 augusti 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

116.

Resolution på und. besvär af Nyeds sockens kommunalstämma i fråga om Bergslagernas järnvägsaktiebolags taxering år 1896 för inkomst af rörelse vid Molkoms och Lindfors stationer.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nyeds sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för socknen taxerat Bergslagernas järnvägsaktiebolag för inkomst af rörelse vid Molkoms station till belopp af 6,000 kronor och vid Lindfors station till belopp af 4,000 kronor,

samt bolaget hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat att varda från berörda taxeringar befriadt,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1896, enär af företedt utdrag af bolagets räkenskaper för år 1895 inhämtades, att å ett af bolaget år 1891 upptaget obligationslån räntor till belopp af 173,595 kronor 31 öre icke kunnat betalas, samt att brist sålunda uppstått, förty befriat bolaget från utgörande af bevillning för inkomst inom Nyeds socken,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 3 november 1897 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 2 september 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

117.

Resolution på und. besvär af landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om bryggmästaren C. Olins inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 10 mars innevarande år meddelade utslag i fråga om bryggmästaren Carl Olins inkomstbeskattning år 1895, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 2 september 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bemälde Olin i en till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Blekinge län ingifven och af bemälda myndighet till kammarrätten öfverlämnad skrift yrkat, att, som han blifvit år 1895 i staden Karlshamn taxerad för inkomst af tjänst till belopp af 5,000 kronor, men Olin samma år varit mantalsskrifven icke i Karlshamn utan i Grafva socken af Värmlands län och jämväl å sistnämnda ort taxerats för sin inkomst, Olin måtte förklaras berättigad återfå den bevillning och andra utskylder, tillhopa 119 kronor, han nödgats erlägga på grund af taxeringen i Karlshamn;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som Olin varit för år 1895 mantalsskrifven i Grafva socken, men icke i staden Karlshamn, samt Olin vid sådant förhållande icke bort nämnda år i Karlshamn för inkomst af tjänst taxeras, funne kammarrätten skäligt att, med undanrödjande af taxeringen i Karlshamn, förklara Olin berättigad att den på grund af samma taxering honom påförda och af honom erlagda bevillning, 50 kronor, jämte tilläggsbevillning, likaledes 50 kronor, eller tillhopa 100 kronor, på anmälan ur kronans kassa återfå; och skulle Olin äga att hos vederbörande göra framställning om återbekommande jämväl af öfriga honom för år 1895 i Karlshamn påförda, af bevillningen beroende utskylder, som blifvit erlagda;

samt att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att, då Olin, hvars inkomst under år 1895 såsom bryggmästare vid Karlshamns bryggeri uppgått till 5,000 kronor, inom Grafva socken taxerats för allenast 2,000 kronors inkomst af enskild tjänst och taxeringen för en del af den verkliga inkomsten sålunda blifvit uraktlåten å den ort, där den rätteligen bort äga rum, Kungl. Maj:t måtte, med ändring af kammarrättens utslag, höja Olins taxering för år 1895 inom Grafva socken till 5,000 kronor.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att å de underdåniga besvären fästa afseende. Hvilket etc.

118.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om Jemshögs andelsmejeriförenings taxering för inkomst år 1897 i Jemshögs socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i egenskap af kronoombud vid Blekinge läns pröfningsnämnd för år 1897 yrkat, att, som vederbörande taxeringsnämnd för Jemshögs socken underlåtit att beskatta Jemshögs andelsmejeriförening för inkomst af dess verksamhet, men, vid det förhållande att nämnda verksamhet ej utöfvades i förening med jordbruket å någon viss fastighet, utan afsåge tillgodogörande af samtliga delägarnes å skilda fastigheter framställda produkter, föreningen finge anses äga beskattningsbar inkomst, taxering måtte i sådant hänseende varda föreningen åsatt med 500 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1897, enär den vid föreningens mejeri idkade rörelse, hvilken afsåge tillgodogörande af produkter från delägarnes egna jord-

bruk, icke vore af beskaffenhet att utgöra föremål för inkomstbeskattning, ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 11 februari innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 9 september 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

119.

Resolution på und. besvär af Munksunds sågverks aktiebolag i fråga om klagandens taxering för Selets stockfångstskog.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Munksunds sågverks aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Öfver-Luleå socken beskattat klaganden för Selets stockfångstskog, som åsatts ett taxeringsvärde af nittioniotusen trehundra kronor,

samt klaganden hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär Gellivare aktiebolag, hvilket såsom ägare af Selets sågverk varit innehafvare af berörda skogsområde, genom kontrakt den 22 maj 1888 afstått detsamma till Kungl. Maj:t och kronan mot rätt allenast för klaganden att under en tid af tio år från och med den 1 juni 1888 därstädes afverka skog af vissa dimensioner, samt klaganden, som fått nämnda kontrakt å sig öfverlåtet, följaktligen ej varit innehafvare af självfa skogsområdet, det måtte förty, och då i allt fall skogsafverkningen å området redan för flera år sedan upphört, den klaganden åsatta taxeringen varda upphäfd,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1896, enär området ännu ej vore afträdt till kronan, förklarat berörda yrkande icke kunna bifallas samt fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 9 november 1897 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 9 september 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

120.

Resolution på und. besvär af J. W. Olsson i fråga om klagandens beskattning år 1896 för inkomst af rörelse vid Horns-Sättra tegelbruk i Öfver-Enhörna socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, J. W. Olsson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Öfver-Enhörna socken taxerat klaganden för 6,000 kronors inkomst af rörelse vid Horns-Sättra tegelbruk i omförmälda socken,

samt klaganden hos Södermanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilken till andra personer försålt och den 14 mars 1896 afträdt berörda tegelbruk, icke under samma år därstädes idkat någon tegeltillverkning, utan allenast försålt förut tillverkadt tegel, klaganden måtte varda från taxeringen befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1896, enär klaganden icke bestridt vare sig riktigheten af taxeringsnämnden meddelade uppgifter, att klaganden år 1895 låtit vid Horns-Sättra tegelbruk tillverka 1,100,000 tegel, och att vid taxering samma år af klagandens beskattningsbara inkomst af denna rörelse tillverkningen beräknats omfatta endast 700,000 tegel, eller att vid sedermera skedd försäljning af återstående 400,000 tegel klaganden däraf haft vinst med belopp af 6,000 kronor, förty fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat under fullföljande af sitt hos pröfningsnämnden gjorda påstående, genom utslag den 11 oktober 1897 sig utlåtit, att, enär i målet vore upplyst, att klaganden under vintern 1895 till 1896 genom försäljning af tegel, som tillverkats under den varmare årstiden, fortsatt sin tegelbruksrörelse, och klaganden följaktligen varit år 1896 inom Öfver-Enhörna socken skattskyldig för inkomst af samma rörelse, ty och som med stöd af 10 § mom. 2 punkten a) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 nämnda inkomst bort år 1896 till beskattning upptagas med det belopp, som med det näst föregående årets inkomst till beräkningsgrund motsvarade den tidrymd af år 1896, under hvilken rörelsen utöfvats, samt klaganden ej förebragt någon utredning, med ledning hvaraf ifrågavarande inkomst enligt nyss angifna grunder kunde beräknas, alltså blefve det slut, hvartill pröfningsnämnden i målet kommit, af kammarrätten fastställdt; Gifven Stockholms slott den 9 september 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som det numera må anses vara ådagalagdt, att klaganden år 1895 i Öfver-Enhörna socken taxerats för en till 2,400 kronor uppskattad inkomst af tegeltillverkning vid Horns-Sättra tegelbruk, finner Kungl. Maj:t skäligt på det sätt ändra kammarrättens utslag, att beloppet af den inkomst af tegelrörelse, hvarför klaganden med tillämpning af den af kammarrätten angifna beräkningsgrund har att för år 1896 i nämnda socken erlägga bevillning, bestämmes till femhundra kronor, från hvilket belopp dock, enär klaganden icke styrkt sig nämnda år varit mantalsskrifven i Öfver-Enhörna socken, afdrag icke må äga rum. Hvilket etc.

121.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om aktiebolaget Förenade bryggeriernas i Karlskrona och Lyckeby inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 16 februari innevarande år i fråga om aktiebolaget Förenade bryggeriernas i Karlskrona och Lyckeby taxering år 1896 för inkomst af rörelse, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 16 september 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget hos vederbörande bevillningsberedning uppgifvit sin år 1896 beskattningsbara inkomst till 48,292 kronor 11 öre, utgörande bolagets vinst å dess rörelse under räkenskapsåret från och med den 1 oktober 1894 till och med den 30 september 1895 efter afdrag, bland annat, för minskning i värdena å bolagets i dess räkenskaper under nedan omförmälda benämningar upptagna egendom med följande belopp, nämligen: å maskiner 20,624 kronor 6 öre, å inventarier 6,057 kronor 84 öre, å vagnar och seldon 439 kronor 55 öre, å kontorsinventarier och diverse möbler 261 kronor 61 öre samt å bolagets restaurationslokal i Bredåkra 560 kronor 98 öre;

att 1896 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona, i enlighet med bevillningsberedningens förslag, bestämt bolagets taxering till 68,292 kronor, motsvarande det af bolaget till taxering uppgifna beloppet, 48,292 kronor 11 öre, med tillägg af 20,000 kronor, som ansetts utgöra af bolaget vid uppskattningen af dess inkomst beräknadt afdrag för minskning i värdena å dess till fast egendom hänförliga maskiner och inventarier;

att, sedan bolaget hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, att taxeringen måtte nedsättas med omförmälda 20,000 kronor, pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1896 ogillat yrkandet och fastställt taxeringen;

att bolaget hos kammarrätten häröfver anfört besvär under yrkande, att bolaget måtte förklaras berättigadt att vid taxeringen tillgodonjuta afdrag för minskning under ofvan berörda räkenskapsår af värdena å bolagets omförmälda egendom med undantag af restaurationslokalen i Bredåkra med tillhopa 20,927 kronor 79 öre, motsvarande 8 procent af ifrågavarande egendoms bokförda värde vid räkenskapsårets slut, innan afskrifning därå ägt rum, samt beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst nedsättas till 55,869 kronor 34 öre;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som vid taxeringen afdrag borde bolaget medgifvas för den värdeförminskning, bolagets maskiner och inventarier under ifrågavarande räkenskapsår genom deras användning för rörelsen lidit, men bolaget, hvars maskiner och inventarier, enligt bolagets revisorers berättelse för räkenskapsåret och hvad bolaget i besvären hos kammarrätten uppgifvit, finge antagas hafva varit bokförda till värde vid räkenskapsårets början af 185,672 kronor 56 öre och vid dess slut af 234,214 kronor 35 öre, icke visat, i hvad mån värdet af de maskiner och inventarier, som under räkenskapsåret anskaffats, till följd af slitning före dess slut nedgått, samt följaktligen vid beräkningen af beloppet af ifrågavarande afdrag hänsyn finge tagas allenast till de maskiner och inventarier, bolaget ägt vid räkenskapsårets början, i följd hvaraf ifrågavarande värdeförminskning, som skäligen finge skattas till åtta procent af maskinernas och inventariernas värde, icke kunde beräknas till högre belopp än 14,853 kronor 80 öre, alltså och då vid sådant förhållande det af bolaget hos beskattningsnämnderna uppgifna inkomstbeloppet, 48,292 kronor 11 öre, borde ökas med skillnaden mellan det af bolaget vid uppgiftens afgifvande såsom värdeförminskning afdragna beloppet, 27,944 kronor 4 öre, och omförmälda belopp, 14,853 kronor 80 öre, eller med 13,090 kronor 24 öre, funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att taxeringen nedsattes till sextioettusen trehundra åttiotvå kronor; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att, med ändring af kammarrättens utslag, pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte fastställas.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

122.

Resolution på und. besvär af redaktören K. Visén i fråga om val af ledamöter i 1898 års taxeringsnämnd för Södertälje stad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, redaktören Karl Visén i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vid sammanträde den 6 sistlidne juni inför magistraten i Södertälje för förrättande af val utaf ledamöter och suppleanter i stadens taxeringsnämnd samtliga nio ledamöterna i nämnden utsetts genom ett enda val,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Stockholms län häröfver sig besvärat, under yrkande att, enär vid berörda val oriktigt förfarits därutinnan, att bestämmelsen i 44 § af Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, att vid valet först bort utses en ledamot, som deltagit i årets bevillningsberedning, och därefter de öfriga ledamöterna, icke iakttagits, valet af ledamöter i taxeringsnämnden måtte förklaras ogiltigt och magistraten förständigas utsätta och förrätta nytt val, samt till följd häraf rådrum med taxeringsnämndens sammanträde beredas, så att i laga ordning valda ledamöter kunde i förrättningen deltaga,

så har Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom utslag den 5 juli innevarande år sig utlåtit, att, ehuru, vid det den 6 sistlidne juni förrättade val af ledamöter i Södertälje stads taxeringsnämnd för året, föreskriften i § 44 af förenämnda Kungl. förordning, att först skulle väljas en ledamot, som deltagit i årets bevillningsberedning, och sedermera de öfriga ledamöterna, icke blifvit iakttagen, likväl och som taxeringsförrättningen, hvilken varit utsatt till den 28 nästlidne juni, dåmera ägt rum och afslutats, alltså funne Kungl. Maj:ts befallningshafvande sig icke kunna förordna om anställande af nytt val till ledamöter däri;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring, med yrkande att Kungl. Maj:t måtte antingen återförvisa målet till Kungl. Maj:ts befallningshafvande för ny och laglig pröfning eller ock upphäfva valförrättningen och förordna om anställande af nytt val; Gifven Stockholms slott den 16 september 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan Kungl. Maj:ts befallningshafvande efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes utslag. Hvilket etc.

123.

Resolution på und. besvär af landskamreraren A. Lené, å tjänstens vägnar, m. fl. i fråga om Nora—Karlskoga järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, dels landskamreraren Axel Lené, å tjänstens vägnar, dels allmänna rådstugan i Nora stad, dels Axbergs, Karlskoga och Tysslinge socknars kommunalstämmor, hvar för sig, dels ock Nora, Järnboås och Hjulsjö socknars kommunalstämmor äfvensom Vikers kapellförsamlings kommunalstämma, gemensamt, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1895 beskattat Nora—Karlskoga järnvägsaktiebolag dels för inkomst af järnvägstrafik till följande belopp, nämligen: inom staden Nora 32,329 kronor, inom Nora socken 13,000 kronor, inom Vikers kapellag 17,000 kronor, inom Järnboås socken, där Järnboås station och Rössbergs anhalt vore belägna, 6,000 kronor, inom Hjulsjö socken, hvarest Grängens och Bredsjö stationer samt Hjulsjö station och Södra Hyttan vore belägna, 15,000 kronor, inom Karlskoga socken 29,000 kronor, inom Tysslinge socken, där Rösimmens station vore belägen, 800 kronor, samt inom Axbergs socken, där Ervalla station vore belägen, 4,000 kronor, och dels inom staden Nora för tvåtusen kronors inkomst

af rörelse vid bolagets verkstad och för inkomst af rederirörelse till belopp af 6,300 kronor,

samt bolaget hos Örebro läns pröfningsnämnd, med åberopande af sitt vinst- och förlustkonto för år 1894, däri upptagits såsom inkomster särskilda poster å tillhopa 288,815 kronor 37 öre och såsom utgifter dels räntor 391,893 kronor 50 öre, hvaraf å obligationslån 351,900 kronor, och dels andra belopp å sammanlagdt 103,669 kronor 21 öre, yrkat, att, som till grund för bolagets beskattning borde läggas utgången af bolagets verksamhet i dess helhet, samt, på sätt nyssnämnda räkenskapsutdrag gåfve vid handen, bolagets rörelse under år 1894 lämnat en förlust å 206,747 kronor 34 öre, samtliga ofvan omförmälda beskattningsåtgärder måtte varda upphäfda,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24 och 25 september 1895. enär i målet vore upplyst, att bolaget den 4 november 1893 genom köp förvärfvat Nora—Ervalla, Vikern—Möckelns och Striberg—Grängens järnvägar samt Nora—Karlskoga rederiaktiebolags ångbåtar och prämar, förty och då bolaget icke skäligen kunde på grund af berörda köp befrias från taxering för den i målet ifrågakomna inkomst, som bolaget ostridigt haft af nämnda järnvägslinier samt af rederirörelse, helst hvar och en af dessa kommunikationsleder hade särskild koncession och bolaget vid bestämmande af fraktafgifter betraktade de olika järnvägsdelarna såsom från hvarandra skilda trafikleder, med ogillande af bolagets talan, fastställt omförmälda taxeringsåtgärder samt tillika förordnat, att bolaget skulle för inkomst af rörelse vid Jerle station påföras bevillning inom Ervalla socken och inkomsten beräknas till samma belopp som föregående år eller 2,500 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 14 maj 1897 sig utlåtit, att, enär vid bedömande af frågan om bolagets skattskyldighet driften å dess samtliga järnvägslinier jämte den af bolaget i samband med järnvägsdriften idkade sjöfart borde betraktas såsom en samfäld rörelse, ty och som de medel. hvilka tillförts bolaget genom ofvan omförmälda obligationslån, måste, änskönt lånen blifvit i bolagets järnväg intecknade, anses såsom rörelsekapital, och följaktligen bolaget, som i kammarrätten förmält, att af de uppgifna räntorna å obligationslånen allenast 275,900 kronor belöpt å nu ifrågavarande räken-

skapsår, ägde att vid den beskattningsbara inkomstens beräkning njuta afdrag för nämnda belopp, samt vid sådant förhållande och på grund af den utaf bolaget i öfrigt förebragta utredning antagas finge, att bolaget icke år 1894 af sin i nyssberörda båda hänseenden utöfvade rörelse haft behållen inkomst, men den å bolagets verkstad utöfvade verksamhet, såvidt densamma afsett utförande af arbeten för annans räkning än bolagets, icke kunde i beskattningshänseende anses annorledes än såsom särskild rörelse, samt bolaget ej visat, att detsamma icke år 1894 af denna rörelse haft behållen inkomst till belopp af 2,000 kronor, alltså funne kammarrätten skäligt att, med afslag å besvären, såvidt desamma anginge den bolaget i Nora stad åsatta taxering för inkomst af verkstadsrörelse, upphäfva samtliga öfriga ofvan omförmälda beskattningsåtgärder;

däri klagandena i underdånighet sökt ändring, under yrkande att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, såvidt bolaget befriats från taxering, pröfningsnämndens beslut måtte jämväl i dessa delar fastställas; Gifven Stockholms slott den 23 september 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

— —

124.

Resolution på und. besvär af Torsåkers sockens kommunalstämma i fråga om firman Bröderna Haages i Stockholm taxering för inkomst år 1896 af trävarurörelse inom Torsåkers socken af Södermanlands län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Torsåkers sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Torsåkers socken beskattat firman Bröderna Haage i Stockholm för en till 25,000 kronor beräknad inkomst af trävarurörelse inom socknen,

121.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om aktiebolaget Förenade bryggeriernas i Karlskrona och Lyckeby inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 16 februari innevarande år i fråga om aktiebolaget Förenade bryggeriernas i Karlskrona och Lyckeby taxering år 1896 för inkomst af rörelse, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 16 september 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget hos vederbörande bevillningsberedning uppgifvit sin år 1896 beskattningsbara inkomst till 48,292 kronor 11 öre, utgörande bolagets vinst å dess rörelse under räkenskapsåret från och med den 1 oktober 1894 till och med den 30 september 1895 efter afdrag, bland annat, för minskning i värdena å bolagets i dess räkenskaper under nedan omförmälda benämningar upptagna egendom med följande belopp, nämligen: å maskiner 20,624 kronor 6 öre, å inventarier 6,057 kronor 84 öre, å vagnar och seldon 439 kronor 55 öre, å kontorsinventarier och diverse möbler 261 kronor 61 öre samt å bolagets restaurationslokal i Bredåkra 560 kronor 98 öre;

att 1896 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona, i enlighet med bevillningsberedningens förslag, bestämt bolagets taxering till 68,292 kronor, motsvarande det af bolaget till taxering uppgifna beloppet, 48,292 kronor 11 öre, med tillägg af 20,000 kronor, som ansetts utgöra af bolaget vid uppskattningen af dess inkomst beräknadt afdrag för minskning i värdena å dess till fast egendom hänförliga maskiner och inventarier;

att, sedan bolaget hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, att taxeringen måtte nedsättas med omförmälda 20,000 kronor, pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1896 ogillat yrkandet och fastställt taxeringen;

att bolaget hos kammarrätten häröfver anfört besvär under yrkande, att bolaget måtte förklaras berättigadt att vid taxeringen tillgodonjuta afdrag för minskning under ofvan berörda räkenskapsår af värdena å bolagets omförmälda egendom med undantag af restaurationslokalen i Bredåkra med tillhopa 20,927 kronor 79 öre, motsvarande 8 procent af ifrågavarande egendoms bokförda värde vid räkenskapsårets slut, innan afskrifning därå ägt rum, samt beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst nedsättas till 55,869 kronor 34 öre;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som vid taxeringen afdrag borde bolaget medgifvas för den värdeförminskning, bolagets maskiner och inventarier under ifrågavarande räkenskapsår genom deras användning för rörelsen lidit, men bolaget, hvars maskiner och inventarier, enligt bolagets revisorers berättelse för räkenskapsåret och hvad bolaget i besvären hos kammarrätten uppgifvit, finge antagas hafva varit bokförda till värde vid räkenskapsårets början af 185,672 kronor 56 öre och vid dess slut af 234,214 kronor 35 öre, icke visat, i hvad mån värdet af de maskiner och inventarier, som under räkenskapsåret anskaffats, till följd af slitning före dess slut nedgått, samt följaktligen vid beräkningen af beloppet af ifrågavarande afdrag hänsyn finge tagas allenast till de maskiner och inventarier, bolaget ägt vid räkenskapsårets början, i följd hvaraf ifrågavarande värdeförminskning, som skäligen finge skattas till åtta procent af maskinernas och inventariernas värde, icke kunde beräknas till högre belopp än 14,853 kronor 80 öre, alltså och då vid sådant förhållande det af bolaget hos beskattningsnämnderna uppgifna inkomstbeloppet, 48,292 kronor 11 öre, borde ökas med skillnaden mellan det af bolaget vid uppgiftens afgifvande såsom värdeförminskning afdragna beloppet, 27,944 kronor 4 öre, och omförmälda belopp, 14,853 kronor 80 öre, eller med 13,090 kronor 24 öre, funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att taxeringen nedsattes till sextioettusen trehundra åttiotvå kronor; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att, med ändring af kammarrättens utslag, pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte fastställas.

ning af byggnader och stängsel med mera medgifna afdrag af 4,920 kronor författningsenligt icke borde tillgodokomma klaganden, i den mån samma afdrag afsåge byggnader och stängsel, samt utredning saknades, huru stor del af nyssnämnda 4,920 kronor belöpte på dylik fastighet, klagandens taxering måtte höjas med ett berörda afdrag motsvarande belopp;

att pröfningsnämnden enligt beslut den 14 september 1896 ej gjort annan ändring i taxeringsnämndens berörda beslut, än att, enär afdrag för det genom fastighetsbevillning taxerade belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å de för rörelsens bedrifvande använda fastigheter borde beräknas efter det år 1895 gällande taxeringsvärdet, som utgjorde 810,000 kronor, och icke efter det för år 1896 fastställda värdet, samt det klaganden af taxeringsnämnden uti ifrågavarande afseende medgifna afdrag således borde nedsättas till 40,500 kronor, pröfningsnämnden förordnat, att klaganden skulle erlägga bevillning för 51,608 kronors inkomst;

att klaganden och landskamereraren Billmanson hos kammarrätten fullföljt sina förberörda hos pröfningsnämnden anförda besvär, därvid klaganden tillika yrkat, att 1896 års taxeringsvärde å fabriksfastigheterna måtte läggas till grund vid bestämmande af afdraget för det genom fastighetsbevillning taxerade belopp;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som vid beräkning af klagandens beskattningsbara inkomst afdrag för slitning af byggnader och stängsel icke borde äga rum, samt sådan utredning icke blifvit förebragt, att på grund däraf kunde antagas, att den förlust, klaganden under år 1895 lidit genom slitning af motorer, transmissioner och dylikt, öfverstege en och en half procent af samma egendoms värde, eller att förlusten samma år genom slitning af arbetsmaskiner, redskap och inventarier uppginge till mera än tre procent af dessa föremåls värde, i följd hvaraf och då handlingarna utvisade, att för brandförsäkring under år 1895 värdet å klagandens ångmaskiner, ångpannor och transmissioner med mera uppskattats till 162,500 kronor samt å arbetsmaskiner, redskap och inventarier till 219,400 kronor, det afdrag, klaganden ägde åtnjuta för klagandens egendoms slitning, uppginge till sammanlagdt 9,019 kronor, alltså och då det afdrag, som borde klaganden medgifvas för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyres-

värdet motsvarande, belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å klagandens för rörelsen använda fastigheter, af pröfningsnämnden rätteligen beräknats efter det för år 1895 gällande taxeringsvärdet, funne kammarrätten skäligt att, med ogillande af klagandens besvär, på det sätt bifalla landskamereraren Billmansons talan, att klaganden förklarades skola för år 1896 erlägga bevillning för femtiofyratusen nittioen kronors inkomst af rörelse i Lundby socken;

samt att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att afdrag från uppgifna vinsten måtte beviljas klaganden med dels fem procent af det för år 1896 bestämda taxeringsvärdet å klagandens för rörelsen använda fastigheter, dels två och en half procent af värdet å motorer, transmissioner och dylikt och dels fem procent af värdet å klagandens arbetsmaskiner, redskap och inventarier.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

126.

Resolution på und. besvär af portvakten C. J. Nystrand i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, portvakten Carl Johan Nystrand i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 30 juli 1897 ingifven skrift yrkat, att, enär klaganden för år 1893 blifvit i Stockholms stad taxerad för inkomst af kapital eller arbete till belopp af 29,854 kronor, däraf 26,666 kronor 66 öre utgjort å en svenska statens järnvägsobligation utfallen och af klaganden den 1 februari 1893 uppburen vinst, men klaganden genom Kungl. Maj:ts den 27 april 1897 meddelade dom förpliktats att till annan person utgifva hälften af omförmälda vinst eller 13,333 kronor 33 öre, klaganden måtte be-

rättigas återbekomma så stor del af de utaf honom i anledning af omförmälda taxering erlagda krono- och kommunalutskylder, som belöpte å sistnämnda belopp,

så har kammarrätten genom utslag den 4 mars innevarande år sig utlåtit, att, enär klaganden icke i den ordning, som stadgades i 51 och 62 §§ af Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, fört talan emot ifrågavarande beskattningsåtgärd, funne kammarrätten hvad klaganden i skriften anfört och yrkat icke kunna komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 30 september 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

127.

Resolution på und. besvär af H. K. Hedvall Pohlmann i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hans Kristian Hedvall Pohlmann i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 6 februari 1897 inkommen skrift yrkat, att, enär klaganden, som den 31 december 1894 uttagit prästbetyg för afflyttning från staden Sundsvall och kort därefter inflyttat till staden Örnsköldsvik, för år 1895 blifvit taxerad för inkomst å bägge dessa orter, men rätteligen bort för inkomst beskattas endast å den ena, taxeringen å endera orten måtte undanrödjas,

så har kammarrätten genom utslag den 5 augusti 1897 sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken af 1895 års taxeringsnämnder genom beslut, däri länets pröfningsnämnd ej gjort ändring, taxerats i Sundsvall, där han för året varit mantalsskrifven för inkomst af tjänst och i Örnsköldsvik för inkomst af därstädes under året idkad rörelse, icke i den ordning, 51 och 62 §§ i

Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom och af inkomst den 3 juni 1892 föreskrefve, öfver taxeringsnämndernas beslut fört klagan, funne kammarrätten klagandens ifrågavarande yrkande icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 7 oktober 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

128.

Resolution på und. besvär af Bobergs härads allmänningsstyrelse i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å häradets norra allmänning inom Krigsbergs socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Bobergs härads allmänningsstyrelse i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning år 1896 föreslagit, att berörda härads inom Krigsbergs socken belägna norra allmänning skulle åsättas ett taxeringsvärde af 75,000 kronor,

samt taxeringsnämnden för socknarna inom häradet bestämt taxeringsvärdet till 40,000 kronor,

så och efter det Krigsbergs sockens kommunalstämma hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdet måtte höjas till minst det af bevillningsberedningen föreslagna belopp,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1896, enär allmänningens behållna afkastning, som enligt allmänningsstyrelsens uppgift i medeltal för de tre senaste åren utgjort omkring 1,640 kronor, borde läggas till grund för allmänningens taxering, förty och då värdet å de i inkomsterna ingående skogseffekterna enligt anställda beräkningar och erhållna upplysningar befunnes icke vara för lågt upptaget, ogillat kommunalstämmans berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest kommunalstämman häröfver sig besvärat, genom utslag den 5 november 1897 sig utlåtit, att, som, på grund af hvad i målet blifvit upplyst angående arealen af ifrågavarande allmänning och beskaffenheten af ståndskogen därå jämte hvad i öfrigt i målet förekommit, det måste antagas, att allmänningens verkliga värde icke understigit det belopp, 75,000 kronor, hvartill bevillningsberedningen föreslagit dess taxeringsvärde, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma allmänningens taxeringsvärde för år 1896 till sjuttiofemtusen kronor; Gifven Stockholms slott den 14 oktober 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. domänstyrelsen afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

129.

Resolution på und. besvär af Lillherdals sockens kommunalstämma i fråga om Hudiksvalls trävaruaktiebolags inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lillherdals sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat Hudiksvalls trävaruaktiebolag för 1,500 kronors inkomst af provianthandel och 60,000 kronors inkomst »från arrenderade skogar»,

samt bolaget hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat befrielse från sistnämnda taxering,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1896 ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 22 oktober 1897, jämte det kammarrätten höjt bolagets taxering för inkomst af proviant-

rörelse till 2,546 kronor, däröfver klagan ej är vorden förd, tillika, enär af handlingarna i målet framginge, att med den inkomst »från arrenderade skogar», hvarför bolaget taxerats i Lillherdals socken, afsetts det vid bolagets taxering å annan ort för inkomst genom förädling af trävaror från bruttoinkomsten afdragna värdet af timmer, taget från skogar i Lillherdals socken, till hvilka bolaget haft afverknings- men icke äganderätt, men berörda timmervärde vore att hänföra till afkastning af fast egendom och således icke borde genom inkomstbevillning beskattas, befriat bolaget från sistnämnda taxering; Gifven Stockholms slott den 21 oktober 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

130.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Gäfle och Kopparbergs sockens kommunalstämma, hvar för sig, i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Gäfle och Kopparbergs sockens kommunalstämma, hvar för sig, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 15 juli 1897 meddelade utslag i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags inkomstbeskattning år 1895, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 28 oktober 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1895 års taxeringsnämnd för Kopparbergs socken genom beslut, som ej hos länets pröfningsnämnd öfverklagats och som

af pröfningsnämnden lämnats oförändradt, taxerat nämnda bolag för 119,523 kronors inkomst;

att, sedan samma års taxeringsnämnder för Valbo socken och Gäfle stad taxerat bolaget för inkomst, den förra till belopp af 110,136 kronor och den senare till belopp af 64,740 kronor, samt bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att bolagets hela beskattningsbara inkomst måtte uppskattas till 194,230 kronor 69 öre, och att pröfningsnämnden måtte bestämma, huru stor del af nämnda belopp, som skulle beskattas i Valbo socken och i Gäfle, pröfningsnämnden — efter det ett inom nämnden för ärendets beredning tillsatt utskott i afgifvet utlåtande anfört, att utskottet saknade anledning till erinran mot beräkningen af bolagets hela inkomst af trävarurörelse till 194,230 kronor 69 öre, däri dock ej inginge den till 15,905 kronor 11 öre uppgående inkomsten af bolagets i Kopparbergs socken drifna kolningsrörelse och lådtillverkning, att genom Kungl. Maj:ts beslut den 7 december 1894 visserligen blifvit bestämdt, att för år 1891 af bolagets vinst skulle beskattas hälften i Kopparbergs socken, en sjettedel i Valbo socken och två sjettedelar i Gäfle, men att, då bolaget efter sistnämnda år i Valbo socken anlagt egen brädgård och ett större ånghyfleri äfvensom uppfört förvaltare-, förmans- och arbetarebostäder, och då bolagets hela brädgårds- och skeppningsrörelse bedrefves i Valbo socken, rättvisan kräfde, att grunden för beskattningens fördelning ändrades, att, då den trävarurörelse, som af bolaget bedrefves i Valbo socken, till sin omfattning föga, om ens något, understege bolagets rörelse i Kopparbergs socken, lika stor del af inkomsten syntes böra beskattas i bägge dessa socknar, att bolaget i Gäfle hade sitt hufvudkontor, där alla försäljningar af bolagets effekter ägde rum och därifrån rörelsen i sin helhet leddes, att denna verksamhet finge anses omfatta en så hufvudsaklig gren af bolagets rörelse, att fortfarande en tredjedel af inkomsten syntes böra där i staden beskattas, samt att utskottet fördenskull hemställde, att bolagets berörda inkomst, 194,230 kronor 69 öre, vid taxeringen måtte fördelas lika mellan de tre kommunerna, och i följd häraf bolaget taxeras för 64,740 kronors inkomst i Valbo socken och för enahanda belopp i Gäfle — genom beslut den 25 september 1895 förordnat, att bolaget skulle erlägga bevillning i Valbo socken för 64,740 kronors inkomst och i Gäfle för inkomst till enahanda belopp;

att bolaget hos kammarrätten anfört besvär med yrkande, att bolaget måtte taxeras i Kopparbergs socken för hälften af ofvan berörda vinst å trävarurörelse och för hela inkomsten af bolagets kolningsrörelse och lådtillverkning samt i Valbo socken och Gäfle för återstående hälften af vinsten å trävarurörelsen, så fördelad mellan dessa orter, att i Valbo socken beskattades 64,743 kronor 56 öre och i Gäfle 32,371 kronor 78 öre, eller att, därest annan grund för den beskattningsbara inkomstens fördelning blefve bestämd, i allt fall sådan rättelse i taxeringen måtte ske, att dubbel beskattning icke komme att äga rum;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som, enligt hvad handlingarna utmärkte, bolagets år 1895 beskattningsbara inkomst af sågverks- och hyflerirörelse utgjort 194,230 kronor, samt, med afseende å hvad i målet förekommit, antagas finge, att af nämnda belopp en fjärdedel borde taxeras i Gäfle samt återstående tre fjärdedelar lika fördelas mellan Kopparbergs och Valbo socknar, funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra öfverklagade taxeringarna, att bolaget förklarades skola för år 1895 utgöra bevillning i Gäfle för fyrtioåttatusen femhundra femtiosju kronors inkomst samt i Valbo socken för sjuttiotvåtusen åttahundra trettiosex kronors inkomst och i Kopparbergs socken för enahanda belopp jämte inkomsten af där idkad kolningsrörelse och lådtillverkning, femtontusen niohundra fem kronor, eller för tillhopa åttioåttatusen sjuhundra fyrtioen kronors inkomst; samt

att i de underdåniga besvären yrkats, af stadsfullmäktige i Gäfle, att bolagets inkomsttaxering i nämnda stad måtte fastställas till 64,740 kronor, och af Kopparbergs sockens kommunalstämma, att bolaget måtte inom socknen taxeras för inkomst i enlighet med bolagets hos kammarrätten i sådant afseende framställda yrkande.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

131.

Resolution på und. besvär af Böda sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å Böda kronopark på Öland.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Böda sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för nämnda socken år 1896 uppskattat Böda kronopark till värde af 1,000,000 kronor,

samt jägmästaren i Ölands revir C. G. Fridman å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar hos Kalmar läns pröfningsnämnd yrkat, att kronoparkens förutvarande taxeringsvärde, 400,000 kronor, måtte bibehållas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22 och 23 september 1896, enär kronoparken, som enligt meddelad upplysning innefattade omkring 14,000 tunnland, ansåges, särskildt i följd af nya väganläggningar, kunna lämna en årlig inkomst motsvarande tre procent å det uppskattade beloppet, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest ombudsmannen och fiskalen hos Kungl. domänstyrelsen H. Hildebrand, å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar, häröfver sig besvärat, genom utslag den 29 november nästlidet år sig utlåtit, att kammarrätten, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst beträffande afkastningen af ifrågavarande kronopark äfvensom hvad kronans ombud i afgifna förklaringar anfört, funne skäligt att, med ändring af beskattningsnämndernas beslut, nedsätta kronoparkens taxeringsvärde för år 1896 till enahanda belopp, hvartill värdet under nästföregående år varit bestämdt, eller fyrahundratusen kronor; Gifven Stockholms slott den 4 november 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

132.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Norrköping, å stadens vägnar, samt Borgs sockens kommunalstämma, hvar för sig, i fråga om nämnda stads taxering i Borgs socken år 1896 för inkomst af stadens vattenledningsverk därstädes m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Norrköping, å stadens vägnar, samt Borgs sockens kommunalstämma, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat nedannämnda till Norrköpings stads vattenledningsverk hörande, i socknen belägna fastigheter till följande värden, med skyldighet för staden att efter dessa värden utgöra bevillning såsom för annan fastighet än jordbruksfastighet, nämligen: »Borgs f. d. mjölkvarn» med vattenfall och maskinhus för vattenuppfordring till 270,000 kronor och en vattenreservoar med område, afsöndradt från 5 mantal Borg n:ris 1—5, till 72,000 kronor samt beskattat staden för 46,000 kronors inkomst af vattenledningsverket,

så och efter det staden hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, dels att, som taxeringsvärdet under senaste taxeringsperiod å förstnämnda fastighet utgjort 119,000 kronor och å vattenreservoaren med område 60,300 kronor, samt anledning till förhöjning af sistnämnda fastighets taxeringsvärde icke förekomme, och å den förstnämnda vidtagna utvidgningar och förbättringar icke borde föranleda höjning af dess senast gällande taxeringsvärde med mera än 63,800 kronor, »Borgs f. d. mjölkvarn» med vattenfall och maskinhus måtte åsättas ett taxeringsvärde af etthundraåttiotvåtusen åttahundra kronor och vattenreservoaren med område ett värde af sextiotusen trehundra kronor, dels ock att, enär de för ifrågavarande verk inrättade ledningarna, hvilka vore vida dyrbarare än ofvanberörda fastigheter, hufvudsakligen vore befintliga i staden, där ock vattnet användes, alla mätare vore anbragta samt verkets styrelse och kontor vore förlagda, och vid sådant förhållande staden icke kunde anses i Borgs socken idka verksamhet af beskaffenhet, att staden där vore skattskyldig för inkomst, samt

i allt fall under år 1895 vattenledningsverket icke lämnat behållen inkomst, då, på sätt en företedd, utaf stadsingeniören B. L. Hellström afgifven berättelse öfver verkets drift och underhåll med mera nyssnämnda år utvisade, inkomsterna genom afgifter för vatten, hyror för vattenmätare och influten ränta å i bankinrättning insatta medel utgjort 46,661 kronor 26 öre, under det att utgifterna för verket, kostnaderna för nya servisledningar till belopp af 534 kronor 31 öre däri inbegripna, uppgått till 29,749 kronor 74 öre, hvartill borde läggas ej mindre ränta å det för vattenledningsverkets anläggning upplånade, ännu oguldna kapital med 10,217 kronor än äfven ett belopp af 9,025 kronor, som skulle motsvara fem procent af taxeringsvärdet å de för vattenledningsverket begagnade fastigheter, stadens taxering för inkomst i Borgs socken måtte upphäfvas,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1896 bifallit berörda yrkanden,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Borgs sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, med yrkande att taxeringen i fråga om så väl fastigheter som inkomst måtte bestämmas i enlighet med hvad taxeringsnämnden beslutat, genom utslag den 11 oktober 1897 ej funnit skäl att i fråga om fastighetstaxeringen göra ändring i pröfningsnämndens beslut samt, hvad angår stadens beskattning för inkomst i Borgs socken, sig utlåtit att, enär, enligt stadsingeniören Hellströms ofvannämnda berättelse öfver drift och underhåll af stadens vattenledning, de för vatten influtna afgifter år 1895 utgjort 44,600 kronor 61 öre, samt vid beräkning af stadens behållna inkomst af dessa afgifter afdrag icke finge ske vare sig för ränta å upplånadt kapital, som användts till bestridande af kostnaderna för vattenledningsverkets anläggning och utvidgning, eller för det belopp, 534 kronor 31 öre, som under året utgifvits för inrättande af nya servisledningar, eller för större del af de 29,215 kronor 43 öre, som enligt Hellströms berörda berättelse åtgått till tjänstemäns aflöningar, driftkostnader, inrättningens underhåll och diverse utgifter, än som i förhållande till hela vattenåtgången för året belöpte på den vattenmängd, för hvilken betalning erlagts; ty och som upplyst vore, att af berörda afgifter å 44,600 kronor 61 öre 31,255 kronor 59 öre influtit för i rundt tal 183,190 kubikmeter på mätare förbrukadt vatten och 13,345 kronor 2 öre för vatten, lämnadt enligt ackord och till använd-

ning åt kreatur, samt vid sådant förhållande och då sistnämnda vatten, hvilket ej till myckenheten uppgifvits, efter beräkning af samma pris därå som å det på mätare förbrukade, utgjort, likaledes i rundt tal, 78,500 kubikmeter, mängden af det vatten, för hvilket betalning erlagts, finge antagas hafva uppgått till 261,690 kubikmeter, i följd hvaraf och då hela vattenåtgången för året utgjort 1,198,610 kubikmeter, den del af ofvanberörda utgifter å 29,215 kronor 43 öre, som belöpte på det mot betalning lämnade vattnet, icke utgjorde mera än 6,378 kronor; alltså och då stadens behållna inkomst af ifrågavarande vattenafgifter således borde beräknas till 38,222 kronor, samt afdrag härifrån borde vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten ske för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af det för år 1895 gällande taxeringsvärdet å de för rörelsen använda fastigheter, men berörda afdrag, vid det förhållande att, så vidt handlingarna utvisade, staden för år 1895 icke utgjort bevillning för andra för rörelsen begagnade fastigheter än de ofvan omförmälda, enligt stadens uppgift hos pröfningsnämnden till 179,300 kronor år 1895 taxerade fastigheter, icke finge beräknas högre än till 8,965 kronor, funne kammarrätten, som, på grund af hvad i målet förekommit, ansåge, att af den således till 29,257 kronor uppgående beskattningsbara inkomsten af stadens vattenledningsverk hälften borde i Borgs socken beskattas, skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förklara Norrköpings stad skyldig att för år 1896 utgöra bevillning i Borgs socken för fjortontusen sexhundra tjugoåtta kronors inkomst af ifrågavarande verk;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring, drätselkammaren med yrkande om befrielse för staden att inom Borgs socken utgöra bevillning för inkomst af vattenledningen och nämnda sockens kommunalstämma under fullföljd af sitt hos kammarrätten gjorda yrkande; Gifven Stockholms slott den 11 november 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordrade särskilda underdåniga utlåtanden, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

133.

Resolution på und. besvär af Stora Skedvi sockens kommunalstämma i fråga om Nedre Dalälfvens flottningsförenings beskattning år 1897 för inkomst af rörelse inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stora Skedvi sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat Nedre Dalälfvens flottningsförening för 3,000 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det föreningen hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär föreningen icke af sin verksamhet nästföregående år inom Stora Skedvi socken haft andra intäkter än sådana tillskott af de i flottningen deltagande, hvarom förmäldes i 13 § af Kungl. flottningsstadgan den 30 december 1880, samt med afseende å innehållet i det för föreningen fastställda reglemente och gällande flottningslagstiftning, taxeringen måtte varda undanröjd,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23, 24 och 25 september 1897 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 6 april 1898 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 18 november 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

134.

Resolution på und. besvär af Svanå bruks aktiebolag i fråga om restitution af bevillningsafgifter för åtskilliga fastigheter inom Folkärna socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Svanå bruks aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Kopparbergs län gjort framställning därom att, enär klaganden för år 1895 fått erlägga bevillning och tilläggsbevillning för jordbruksfastigheterna Stora Åvesta, Lilla Åvesta och Skuggbo inom Folkärna socken, men klaganden, som försålt nämnda fastigheter till Kungl. Maj:t och kronan med tillträde den 14 mars 1895 och efter denna dag, sedan fastigheterna tillydande skogs- och hagmark blifvit afsatt för skogsväsendets behof, innehaft återstående delar af fastigheterna på arrende, i följd däraf icke varit för år 1895 skattskyldig för fastigheterna, klaganden måtte berättigas återbekomma hvad klaganden sålunda utgifvit eller 104 kronor 52 öre,

så och efter det Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom utslag den 14 oktober 1897, enär ifrågavarande egendom, som enligt hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande förvarade handlingar tillika med annan jord af Kungl. Maj:t och kronan på grund af Kungl. bref den 16 november 1894 och den 15 februari 1895 samt köpebref den 14 mars sistnämnda år inköpts af klaganden, blifvit jämlikt Kungl. Maj:ts och rikets kammarkollegii skrifvelse den 6 oktober 1896 i 1825 års jordebok för Kopparbergs län antecknad såsom tillhörande Bjurfors kronopark, samt fastighetsbevillning för sådan egendom icke skulle, enligt Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, erläggas vare sig af staten eller af innehafvaren, förty och då styrkt blifvit, att klaganden erlagt sådan bevillning för egendomen för hela året 1895 med påförda beloppet 104 kronor 52 öre, tilläggsbevillning däri inbegripen, hvilket belopp sedermera i kronans kassa influtit, på det sätt bifallit klagandens ifrågavarande framställning, att Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordnat, att den del af berörda belopp, som för egendomen för tiden från och med den 15 mars 1895 och till samma års slut

inbetalts, eller således 83 kronor 62 öre, under titel »restitutioner» af under händer hafvande statsmedel finge, efter det anordning därå i vanlig ordning utfärdats, till klaganden mot kvitto utgifvas,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvars pröfning berörda utslag blifvit underställdt, genom utslag den 20 maj innevarande år, sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken under år 1895 från årets början till den 14 mars ägt ifrågavarande fastigheter, vid sådant förhållande varit för nämnda år för desamma skattskyldig och följaktligen skolat erlägga bevillning för fastigheterna för hela ifrågavarande år, funne kammarrätten skäligt att, med undanrödjande af underställda utslaget, förklara den af klaganden gjorda ansökan icke kunna bifallas;

däri klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande om fastställelse af Kungl. Maj:ts befallningshafvandes i målet meddelade utslag; Gifven Stockholms slott den 18 november 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden icke, så vidt visadt blifvit, i den ordning bevillningsförordningen föreskrifver anfört besvär däröfver, att klaganden för år 1895 påförts bevillning för ifrågavarande fastigheter, finner Kungl. Maj:t icke skäl att göra ändring i det slut, hvari kammarrätten i målet stannat. Hvilket etc.

135.

Resolution på und. besvär af änkan W. Heise, född Hage, i fråga om klagandens beskattning år 1897 för inkomst af kapital.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, änkan Wilhelmine Heise, född Hage, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Kvistofta socken taxerat klaganden för femtusen kronors inkomst af kapital,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär hon, som vore dansk undersåte, hade sitt hemvist i

Danmark och endast någon tid hvarje år för utöfvande af tillsyn öfver henne tillhöriga, inom Kvistofta och Raus socknar belägna fastigheter plägade vistas å egendomen Rydebäck inom förstnämnda socken, klaganden måtte, vid sådant förhållande och då hon i allt fall ej här i riket använde, utöfver afkastningen af nämnda fastigheter, jämväl af kapital härflytande inkomst, som utifrån införts, varda från ifrågavarande taxering befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 16 september 1897, enär, enligt hvad inom nämnden blifvit upplyst, klaganden sedan flera år tillbaka vistades året om här i riket, samt hon finge antagas här använda utifrån införd inkomst till det af taxeringsnämnden uppskattade beloppet, förty, med ogillande af klagandens yrkande, fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 4 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 25 november 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

136.

Resolution på und. besvär af Kramfors aktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kramfors aktiebolag i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 20 december 1897 meddelade utslag i fråga om klagandens beskattning år 1896 för inkomst af rörelse inom Gudmundrå och Styrnäs socknar, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 3 december 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att klaganden af 1896 års vederbörande taxeringsnämnder taxerats för inkomst af rörelse till följande belopp, nämligen i staden Göteborg 70,779 kronor, i Gudmundrå socken 328,865 kronor och i Styrnäs socken 65,800 kronor, eller sålunda för sammanlagdt fyrahundrasextiofemtusen fyrahundra fyrtiofyra kronors inkomst;

att klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som enligt klagandens räkenskaper klagandens hela inkomst af rörelse år 1895 efter tillägg af i räkenskaperna afförda utskylder, 64,540 kronor 53 öre, utgjort 556,783 kronor 72 öre, men vid taxering borde från sistnämnda belopp afdragas dels 30,600 kronor, motsvarande fem procent af taxeringsvärdet å klagandens i rörelsen använda fastigheter, och dels 243,066 kronor, utgörande efter beräkning af 50 öre för stock sammanlagda värdet af det i klagandens sågverksrörelse under år 1895 använda timmer, som afverkats från egna, arrenderade och så kallade privilegiiskogar, för hvilka samtliga skogar af klaganden erlades fastighetsbevillning, den beskattningsbara inkomsten i dess helhet följaktligen måtte beräknas till 283,117 kronor 72 öre, samt att, då en fjärdedel af detta belopp borde, på sätt jämväl skett, tagas till beskattning i Göteborg, allenast återstående tre fjärdedelar måtte beskattas inom Västernorrlands län och fördelas till taxering mellan Gudmundrå och Styrnäs socknar, antingen på det sätt, att fem åttondedelar af klagandens hela inkomst taxerades inom förstnämnda socken och en åttondedel i Styrnäs socken, eller ock efter annan grund, som kunde finnas vara af sakförhållandena påkallad;

att pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1896, enär, enligt ett af klaganden åberopadt räkenskapsutdrag, klaganden från sin uppgifna beskattningsbara vinst afdragit 243,066 kronor såsom utgörande inkomst af timmerafverkning från egna, arrenderade och privilegiiskogar, men 1895 års pröfningsnämnd med anledning af de utaf klaganden då anförda besvär förklarat klaganden icke vara berättigad till dylikt afdrag, samt sist omförmälda beskattningsärende ännu icke vore slutligen afgjordt, lämnat klagandens yrkande utan bifall;

samt att kammarrätten, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, ehuru klaganden finge anses berättigad att vid taxering af klagandens inkomst af trävarurörelse åtnjuta afdrag för det genom fastighetsbevillning beskattade värdet af timmer, som afverkats å egna, arrenderade och så kallade privilegiiskogar, likväl och som klaganden icke, mot bestridande af kronans ombud hos pröfningsnämnden, ådagalagt, att klagandens år 1896 beskattningsbara inkomst efter beräkning af dylikt afdrag till behörigt belopp skolat, enligt de i bevillningsförordningen stadgade grunder för taxering af inkomst, upptagas lägre än till det af pröfningsnämnden beräknade belopp, funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i det slut, hvartill pröfningsnämnden kommit.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

137.

Resolution på und. besvär af länsmannen E. Ahlbeck i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, länsmannen E. Ahlbeck i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Asks socken, med ledning af en utaf klaganden till vederbörande bevillningsberedning lämnad uppgift, enligt hvilken klagandens inkomst af allmän tjänst uppgått till 1,444 kronor 66 öre, hvarifrån dock borde vid taxering afräknas 300 kronor, utgörande kostnaden för vissa af klaganden företagna tjänsteresor,* taxerat klaganden, utom

* Dessa tjänsteresor hade bestått i resor för uppvaktning vid lagtima ting, för sådan undersökning af mätnings- och vägningsredskap, som omförmäles i § 46 i K. förordningen den 9 oktober 1885 om mått och vikt, för sådant besök en gång i månaden å gästgifvaregården inom distriktet, som omförmäles i § 53 i K. stadgan angående skjutsväsendet den 31 maj 1878, för närvaro vid mantalsskrifning, för förrättande af vägsyn samt för närvaro vid beväringsmanskaps samling för afgång till öfningsort och beväringsmönstringar.

för 300 kronors inkomst af rörelse, hvarom nu icke är fråga, för inkomst af tjänst till belopp af 1,145 kronor eller för en sammanräknad inkomst af 1,445 kronor,

samt Malmöhus läns pröfningsnämnd, på yrkande af kronans ombud, genom beslut den 16 september 1897, enär klaganden icke vore berättigad att vid taxering njuta afdrag för kostnaderna för omförmälda resor, höjt klagandens taxering för inkomst af tjänst till 1,445 kronor, i följd hvaraf klaganden hade att för år 1897 utgöra bevillning för en inkomst af tillhopa ettusen sjuhundra fyrtiofem kronor, därå bevillningsfritt afdrag icke finge åtnjutas,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 7 juni innevarande år funnit de anförda besvären ej föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 9 december 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

138.

Resolution på und. besvär af häradsskrifvaren Th. Bergman i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, häradsskrifvaren Th. Bergman i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års bevillningsberedning för Visby stad, under antagande att klagandens inkomst af allmän tjänst utgjorde 4,357 kronor 43 öre, däraf 520 kr. utgjorde debetsedelslösen, föreslagit inkomstens beräknande till i jämnadt tal 4,357 kronor,

samt klaganden hos stadens taxeringsnämnd för sagda år yrkat, att, enär den häradsskrifvare tillerkända debetsedelslösen vore anvisad till godtgörelse för kostnader och följaktligen borde

vara från beskattning undantagen, klagandens taxering måtte nedsättas till 3,837 kronor 43 öre, eller, om detta yrkande ej kunde bifallas, att klaganden måtte vid taxeringen njuta afdrag för utgifter för papper och tryck till debetsedlar med 35 kronor 75 öre samt för skrifmaterialier, papper med mera med 25 kronor eller för ett sammanlagdt belopp af 60 kronor 75 öre samt inkomsten följaktligen beräknas till 4,296 kronor 68 öre,

men taxeringsnämnden, som ansett klaganden icke vara berättigad till afdrag för debetsedelslösen till större belopp, än som däraf visades hafva verkligen blifvit användt till sådana kostnader i tjänsten, för hvilka afdrag vore lagligen medgifvet, allenast bifallit klagandens sistnämnda yrkande och följaktligen bestämt taxeringen till i jämnadt tal fyratusen tvåhundra nittiosju kronor,

så och efter det Gotlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden fullföljt sitt i första hand framställda yrkande, genom beslut den 16 september 1897 afslagit samma yrkande och fastställt taxeringsnämndens beslut,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 3 juni innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 22 december 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

139.

Resolution på und. besvär af Karlstads landsförsamlings kommunalstämma i fråga om ingeniören O. Werners inkomsttaxering år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Karlstads landsförsamlings kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Värmlands läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1896, enär, enligt nämn-

den tillhandakommen officiell uppgift, ingeniören Oscar Werner åtnjöte 1,200 kronors inkomst, förordnat, att bevillning skulle för denna inkomst, efter afdrag dock för 300 kronor, påföras Werner i hans mantalsskrifningsort, Karlstads socken,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Werner häröfver sig besvärat, genom utslag den 18 november 1897 sig utlåtit, att, som i målet dåmera vore upplyst, att den inkomst, för hvilken Werner genom pröfningsnämndens ifrågavarande beslut taxerats, härflutit af tjänstebefattning, som Werner år 1895 vid tekniska högskolan i Stockholm innehaft, samt anledning icke förekomme till antagande, att berörda inkomst varit af beskaffenhet att, jämlikt § 10 mom. 2 c) i gällande bevillningsförordning, böra ens till någon del taxeras till bevillning år 1896, alltså och då ostridigt vore, att Werners inkomst år 1896 utgjort allenast 200 kronor, funne kammarrätten jämlikt 11 § i förenämnda förordning skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria Werner från skyldighet att för 1896 erlägga bevillning för inkomst; Gifven Stockholms slott den 22 december 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

140.

Resolution på und. besvär af Bäck D. Danielsson i Smedby i fråga om val af ledamöter och suppleanter i 1898 års taxeringsnämnd för Leksands sockens taxeringsdistrikt.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Bäck D. Danielsson i Smedby i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan å kommunalstämma med Leksands socken den 15 maj innevarande år val af ledamöter och suppleanter i socknens taxeringsnämnd förrättats,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Kopparbergs län öfver valet sig besvärat under yrkande att, som icke någon näringsidkare och icke heller någon, som kunde anses hafva sin hufvudsakliga utkomst eller sysselsättning som fastighetsägare, utsetts till ledamot af taxeringsnämnden, och nämnden följaktligen icke erhållit den allsidiga sammansättning, som i 44 § af gällande bevillningsförordning afsåges, samt vid berörda val bestämmelsen i nyssnämnda §, att vid valet först skulle utses en ledamot, som deltagit i årets bevillningsberedning, och därefter de öfriga ledamöterna, icke iakttagits, Kungl. Maj:ts befallningshafvande måtte, med undanrödjande af öfverklagade valförrättningen, förordna om nytt val af taxeringsnämnd för taxeringsdistriktet,

så har Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom utslag den 16 sistlidne augusti sig utlåtit, att, ehuru, enligt hvad upplyst och ostridigt vore, öfverklagade valförrättningen icke ägt rum i öfverensstämmelse med hvad uti § 44 af gällande bevillningsstadga därom föreskrefves, likväl och som den tid, inom hvilken taxeringsnämnds förrättningar skulle hafva afslutats, dåmera gått till ända, funne Kungl. Maj:ts befallningshafvande besvären icke föranleda vidare åtgärd; Gifven Stockholms slott den 22 december 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan Kungl. Maj:ts befallningshafvande efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes utslag. Hvilket etc.

141.

Resolution på und. besvär af bruksägaren C. J. Yngström i fråga om klagandens beskattning år 1897 för inkomst af enskild tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, disponenten för Villingsbergs aktiebolag, bruksägaren C. J. Yngström, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Karlskoga socken taxerat klaganden för 6,000 kronors inkomst af enskild tjänst,

samt klaganden, med förmälan att han innehade alla aktierna i omförmälda bolag och ensam uppbure den af bolagets verksamhet härflutna vinst, hvarför bolaget vore särskildt beskattadt, hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att klaganden, som i sin förenämnda egenskap af disponent sålunda icke af bolaget åtnjöte någon lön, måtte varda från taxering befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 27 och den 28 september 1897, enär med visshet kunde antagas, att klaganden såsom disponent för berörda bolag åtnjöte, förutom lön, förmånen af fri bostad med mera, ogillat klagandens yrkande och tillika höjt beräkningen af hans ifrågavarande inkomst till tiotusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig häröfver besvärat med fortsatt yrkande om taxeringens upphäfvande, i utslag den 25 maj innevarande år sig utlåtit, att kammarrätten ansåge hvad i målet förekommit icke innefatta sådan utredning, som, mot kronans ombuds bestridande, kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 30 december 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

142.

Resolution på und. besvär af Råneå sockens kommunalstämma i fråga om Töre aktiebolags och vice konsuln C. Palmgrens taxering år 1896 i nämnda socken för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Råneå sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, som Töre aktiebolag och vice konsuln C. Palmgren i

Luleå under år 1896 inom Råneå socken afverkat och flottat, bolaget 154,000 timmer och Palmgren 121,000 timmer, samt så väl bolaget som Palmgren inom socknen hade kontor med förvaltare, som på självständigt sätt skötte skogsaffärerna, bolaget och Palmgren måtte inom socknen taxeras för inkomst af rörelse, bolaget till belopp motsvarande en tredjedel af det inkomstbelopp, hvarför bolaget taxerats i Neder-Kalix socken, hvarest bolagets sågverk vore belägna, och Palmgren till belopp af 10,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1896, enär icke kändt vore, att Töre aktiebolag och Palmgren utom den handelsrörelse, hvarför den sistnämnde vore särskildt taxerad, inom Råneå socken idkade annan rörelse än utdrifning och flottning af timmer, samt sådan rörelse icke vore beskattningsbar, ogillat berörda yrkanden,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 22 mars innevarande år funnit klaganden icke hafva anfört skäl, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 30 december 1898.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

143.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Lené, å tjänstens vägnar, och Örebro enskilda bank, hvar för sig, i fråga om nämnda banks beskattning år 1896 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren Axel Lené, å tjänstens vägnar, och Örebro enskilda bank, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års vederbörande taxeringsnämnder taxerat nämnda bank för inkomst af rörelse å nedan omförmälda orter

till följande belopp, nämligen: i staden Örebro 242,460 kronor, i staden Askersund 6,500 kronor, i staden Lindesberg 15,000 kronor, i Nya Kopparbergs socken 15,000 kronor, i staden Nora 7,818 kronor och i Karlskoga socken 2,000 kronor,

samt banken hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bankens hela ifrågavarande år beskattningsbara inkomst utgjort allenast 157,947 kronor 85 öre, hvilket belopp borde, enligt den af banken sedan många år tillämpade grund, till beskattning fördelas mellan samtliga de orter, där banken bedrefve sin rörelse, bankens taxering å följande orter måtte, i enlighet med bankens till vederbörande bevillningsberedningar lämnade uppgifter, nedsättas till nedan nämnda belopp, nämligen i Örebro 126,220 kronor 19 öre, i Askersund 3,762 kronor 41 öre, i Lindesberg 8,830 kronor 91 öre och i Nya Kopparbergs socken 9,351 kronor 69 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1896, enär af banken uppgifna förluster till belopp af 120,758 kronor icke borde afräknas å bankens årsinkomst utan betraktas såsom kapitalförlust, samt af banken verkställdt afdrag å 19,629 kronor, som utgifvits i bevillning för sedelutgifningsrätten, ej vore behörigt, förklarat bankens yrkande icke kunna bifallas,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest banken häröfver sig besvärat, i utslag den 10 maj 1898 sig utlåtit, att kammarrätten funne bankens yrkande att vid taxeringen njuta afdrag för det belopp, 120,358 kronor 38 öre, banken afskrifvit såsom förlust, uppkommen genom de af kvarnarrendatorn G. Berglund och hans hustru begångna förfalskningar, icke förtjäna afseende, men att, enär banken finge anses berättigad att från vinsten afräkna dels 400 kronor, motsvarande bankens förlust å en annan uppgifven person, hvilket belopp inginge i förenämnda, af pröfningsnämnden till kapitalförlust hänförda 120,758 kronor, dels 5,304 kronor 32 öre, hvilket belopp, utgörande räntor å växlar, som sedermera befunnits falska, inberäknats bland influtna räntor, för år 1895 och jämväl ingått i det af banken till beskattning uppgifna belopp, men, enligt hvad ostridigt vore, icke kommit banken till godo, liksom ock, då den bevillningsafgift, enligt bankens räkenskaper utgörande 19,679 kronor 26 öre, banken erlagt för rätten att utgifva sedlar, icke vore hänförlig till utskylder, som afsåges i § 10 mom. 3 a) i bevillnings-

förordningen den 3 juni 1892, utan vore att anse såsom en sådan utgift för rörelsens bedrifvande, om hvilken i mom. 4 c) samma § förmäldes, banken ägde att vid taxering njuta afdrag för sist omförmälda utgift, samt bankens hela ifrågavarande år beskattningsbara inkomst, sedan berörda afdrag skett, uppginge till i jämnadt tal 273,002 kronor, alltså och då sistnämnda belopp borde, enligt den af banken tillämpade grund, till beskattning fördelas mellan samtliga de orter, där banken bedrefve sin verksamhet, kammarrätten, med tillämpning af föreskriften i 69 § af ofvan åberopade förordning, funne skäligt på det sätt ändra de banken ifrågavarande år åsatta taxeringar, att de belopp, för hvilka banken hade att å nedan nämnda orter år 1896 erlägga bevillning, bestämdes till i staden Örebro 218,402 kronor, i staden Nora 14,053 kronor, i staden Askersund 6,210 kronor, i staden Lindesberg 15,109 kronor, i Nya Kopperbergs socken 15,924 kronor och i Karlskoga socken 3,304 kronor;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring med yrkande, landskamereraren Lené, att bankens taxering måtte höjas med ett belopp, motsvarande hvad banken erlagt i bevillningsafgift för rätten att utgifva egna banksedlar, och banken, att dess taxering måtte bestämmas i enlighet med bankens hos pröfningsnämnden framställda påståenden; Gifven Stockholms slott den 23 januari 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som, på grund af hvad i målet förekommit, banken måste anses berättigad att vid den beskattningsbara inkomstens beräkning åtnjuta afdrag för det belopp, 120,358 kronor 38 öre, banken afskrifvit såsom förlust, uppkommen genom de af kvarnarrendatorn G. Berglund och hans hustru begångna förfalskningar, men den bevillningsafgift, banken med 19,679 kronor 26 öre erlagt för rätten att utgifva egna banksedlar, däremot icke är att hänföra till sådana utgifter för rörelsens bedrifvande, för hvilka banken författningsenligt äger åtnjuta afdrag, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, till i jämnadt tal etthundrasjuttiotvåtusen trehundra tjugutre kronor bestämma bankens beskattningsbara inkomst för år 1896 äfvensom förordna, att i enlighet med den tillämpade fördelningsgrunden af nämnda belopp skola beskattas i staden Örebro etthundratrettiosjutusen åttahundra

femtionio kronor, i staden Nora åttatusen åttahundra sjuttio kronor, i staden Askersund tretusen niohundra tjugu kronor, i staden Lindesberg niotusen femhundra trettiosju kronor, i Nya Kopparbergs socken tiotusen femtioen kronor och i Karlskoga socken tvåtusen åttiosex kronor. Hvilket etc.

144.

Resolution på und. besvär af Ronneby sockens kommunalstämma i fråga om auktionskammarens i staden Ronneby taxering år 1897 för inkomst i Ronneby socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ronneby sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat auktionskammaren i staden Ronneby för 1,500 kronors inkomst af rörelse,

samt auktionskammaren hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, som inkomsten af auktionskammarens verksamhet i socknen, hvilken inkomst vid taxering år 1897 skulle upptagas med det belopp, hvartill inkomsten år 1896 uppgått eller 360 kronor 3 öre, rätteligen blifvit af 1897 års taxeringsnämnd för staden Ronneby inberäknad i ledamöternas i stadens magistrat, som tillika utgjorde dess auktionskammare, i staden beskattningsbara inkomster, taxeringen i socknen måtte varda undanröjd,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1897, med bifall till berörda yrkande, befriat auktionskammaren från taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 30 mars 1898 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 januari 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

145.

Resolution på und. besvär af disponenten L. W. Bergström i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, disponenten L. W. Bergström i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för staden Filipstad beskattat klaganden, utom för 5,400 kronors inkomst af enskild tjänst, hvarom nu ej är fråga, jämväl för 700 kronors inkomst af enskilda granskningsuppdrag,

samt klaganden hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär vid det förhållande, att berörda uppdrag utförts utom Filipstad, där klaganden vore bosatt, det för desamma utgående arfvode på grund af stadgandet i 10 § 4 mom. punkten e) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 ej vore beskattningsbart, klaganden måtte befrias från sistberörda taxering,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24 och 25 september 1897 bifallit nämnda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest stadsfullmäktige i Filipstad häröfver anfört besvär, i utslag den 1 april 1898 sig utlåtit, att, som klaganden icke på grund af det af honom åberopade lagrum, hvilket ägde tillämpning allenast å allmän tjänst och uppdrag af offentlig natur, ägde att från beskattning undantaga omförmälda för särskilda granskningsuppdrag undfångna arfvode, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa ifrågavarande af taxeringsnämnden klaganden åsatta taxering; Gifven Stockholms slott den 27 januari 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

146.

Resolution på und. besvär af Karlskrona—Växjö järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1897 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Karlskrona—Växjö järnvägsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden uppgifvit sin år 1897 i staden Karlskrona beskattningsbara inkomst af rörelse till 63,277 kronor 50 öre,

men stadens taxeringsnämnd för samma år, enär klaganden icke vore berättigad att vid taxering njuta afdrag för ett belopp af 12,498 kronor, hvilket belopp, utgörande kostnad för tio under år 1890 inköpta och likviderade godsvagnar, i 1896 års räkenskaper öfverförts från reservfonden till kontot för rörlig materiel, i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag bestämt klagandens taxering till 69,877 kronor,

samt klaganden hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen till 63,277 kronor 50 öre,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1897, enär klaganden så mycket mindre kunde anses berättigad att vid sin taxering njuta afdrag för omförmälda belopp 12,498 kronor, som detsamma ej motsvarades af någon utgift under år 1896, samt i allt fall vid inkomstbeskattning afdrag ej vore medgifvet för hvad som användes för tillökning af inventarier, med afslag å klagandens yrkande, förordnat, att klaganden skulle taxeras jämväl för hvad af berörda 12,498 kronor efter uppgifna bruttoinkomsterna belöpte å klagandens samtliga järnvägsstationer inom länet eller för 8,067 kronor sålunda, att det uppskattade inkomstbeloppet förhöjdes, i Karlskrona stad från 69,877 kronor till sextioniotusen åttahundra åttiosju kronor, i Augerums socken från 2,067 kronor till tvåtusen tvåhundra åttiotre kronor, i Rödeby socken från 3,820 kronor till fyratusen tvåhundra nitton kronor, i Fridlefstads socken från 1,670 kronor till ettusen åttahundra fyrtiofem kronor och i Sillhöfda socken från 6,382 kronor till sjutusen fyrtionio kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, med yrkande att taxeringen vid de inom Blekinge län belägna järnvägsstationerna måtte bestämmas i

enlighet med de af klaganden till vederbörande bevillningsberedningar lämnade uppgifter, genom utslag den 21 juli 1898 icke funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 27 januari 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

147.

Resolution på und. besvär af W. E. Oliphant, i egenskap af chef för samfundet »Frälsningsarmén i Sverige», i fråga om nämnda samfunds inkomstbeskattning år 1896 i staden Söderhamn.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, W. E. Oliphant, i egenskap af chef för samfundet »Frälsningsarmén i Sverige», i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för staden Söderhamn taxerat nämnda samfund för ettusen femhundra kronors inkomst af dess verksamhet i berörda stad,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då skattskyldighet icke skulle åligga samfundet för inkomst af den utaf samfundet utöfvade missionsverksamhet, taxeringen måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1896, enär taxeringsåtgärden vore lagligen grundad, afslagit klagandens yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 23 maj 1898 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 3 februari 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

148.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Luleå i fråga om Västerbottens enskilda banks inkomsttaxering år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Luleå i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Västerbottens enskilda bank för inkomst af rörelse år 1895 inom Norrbottens län taxerats utom i städerna Piteå och Haparanda, om hvilken taxering nu ej är fråga, jämväl i staden Luleå för 53,135 kronor,

samt banken hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, som enligt vinst- och förlusträkningen i bankens räkenskaper för år 1894 bankens vinst utgjort 220,000 kronor, hvilket belopp borde vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten minskas med 53,186 kronor 1 öre, som utgjorde i vinsten ingående, från år 1893 reserverade medel, men däremot ökas med 21,086 kronor 39 öre, utgörande beloppet af från vinsten afräknade utskylder, samt bankens således till 187,900 kronor 38 öre uppgående hela beskattningsbara inkomst ej till någon del härflutit af bankens rörelse i Piteå, den af taxeringsnämnden därstädes vidtagna taxeringsåtgärden måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1895, enär en i bankens räkenskaper för år 1894 under rubriken »afskrifningar» från bruttovinsten afdragen post å 211,025 kronor 98 öre vore att betrakta såsom en kapitalförlust, som vid taxering borde tilläggas den uppgifna nettovinsten, 220,000 kronor, jämte afförda utskylder och sedelskatt, som utgjorde tillhopa 43,937 kronor 69 öre, i följd hvaraf bankens sammanlagda beskattningsbara inkomst uppginge till jämnadt belopp af 474,960 kronor, förty och då af tillgängliga handlingar inhämtats, att för år 1894 bruttoinkomsten af hela rörelsen utgjort 636,600 kronor, däraf influtit i Luleå 81,800 kronor och i Piteå 52,000 kronor, samt, med hänsyn till Kungl. Maj:ts nådiga resolution den 23 oktober 1891 i fråga om Hallands enskilda banks inkomstbeskattning år 1889, banks taxering för inkomst af rörelse vid afdelningskontor borde med ledning af den vid kontoret erhållna bruttoinkomst beräknas i för-

hållande till den brutto- och nettoinkomst, rörelsen vid bankens hufvud- och afdelningskontor i sin helhet under föregående år lämnat, utan afseende å styrelsens yrkande, förordnat, att banken skulle i städerna i Norrbottens län utgöra bevillning, i Luleå för 61,000 kronor och i Piteå för visst af pröfningsnämnden bestämdt belopp,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest banken anfört besvär, bland annat däröfver, att bankens taxering i Luleå höjts utöfver hvad taxeringsnämnden därstädes bestämt, genom utslag den 15 november 1897 i fullföljd del af målet sig utlåtit, att, emedan från det belopp, som af pröfningsnämnden antagits utgöra bankens hela beskattningsbara inkomst, 474,963 kronor 67 öre, af pröfningsnämnden jämnadt till 474,960 kronor, afdrag borde medgifvas banken så väl för de i bankens räkenskaper för år 1894 gjorda afskrifningar å 211,025 kronor 98 öre, hvilka ostridigt motsvarade af banken under året lidna förluster, som för de 53,186 kronor 1 öre, som utgjorde från år 1893 reserverade medel, samt bankens hela beskattningsbara inkomst således borde beräknas till jämnadt belopp af 210,751 kronor, ty och som banken år 1895 å orter utom Norrbottens län beskattats för tillhopa 140,606 kronors inkomst, i hvilka beskattningsåtgärder kammarrätten saknade anledning att i detta mål göra ändring, samt till beskattning i Luleå, Piteå och Haparanda således återstode allenast 70,145 kronor, funne kammarrätten skäligt att, med fördelning af detta belopp mellan nyssnämnda beskattningsorter efter samma förhållande, som pröfningsnämnden dem emellan tillämpat, på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att banken förklarades skola för år 1895 utgöra bevillning bland annat i Luleå för trettiofemtusen sjuhundra sjuttiosex kronor;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring under yrkande, att bankens taxering i Luleå måtte fastställas till det af pröfningsnämnden bestämda belopp; Gifven Stockholms slott den 10 februari 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

149.

Resolution på und. besvär af styrelsen för stiftelsen Stockholms alkoholisthem i fråga om utgörande af fastighetsbevillning.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för stiftelsen Stockholms alkoholisthem i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Brännkyrka socken påfört direktören John Bernström bevillning för lägenheten Johannisberg eller Eolshäll efter ett taxeringsvärde af 20,700 kronor,

samt klaganden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, som stiftelsen genom köpekontrakt den 31 december 1896 af Bernström inköpt och den 1 januari 1897 tillträdt nämnda lägenhet, och stiftelsen såsom barmhärtighetsinrättning vore fri från erläggande af bevillning för lägenheten, taxeringsnämndens ifrågavarande beslut måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1897, enär Bernström för året vore mantalsskrifven för lägenheten Eolshäll, samt stiftelsen icke styrkt sin uppgift, att lägenheten genom köp öfvergått till stiftelsen, vid hvilka förhållanden stiftelsen icke kunde anses hafva styrkt sin behörighet att i målet föra talan, förklarat omförmälda yrkande icke kunna upptagas till pröfning,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 1 juni 1898 sig utlåtit, att, enär den i målet förebragta utredning gåfve vid handen, att stiftelsen den 24 mars 1897 af Bernström köpt ifrågavarande lägenhet, samt vid sådant förhållande taxeringsnämndens åtgärd att för löpande året påföra Bernström fastighetsbevillning för lägenheten varit rätteligen grundad, funne kammarrätten besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 17 februari 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

150.

Resolution på und. besvär af W. E. Oliphant, i egenskap af ledare för »Frälsningsarmén i Sverige», i fråga om samfundet Frälsningsarméns inkomsttaxering år 1896 i Helsingtuna socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, W. Elwin Oliphant, i egenskap af ledare för Frälsningsarmén i Sverige, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Helsingtuna socken taxerat samfundet Frälsningsarmén för tvåtusen kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då samfundet icke vore skattskyldigt för inkomst, samt i allt fall inkomsten af samfundets verksamhet icke vore större, än att den åtginge till betäckande af de med verksamheten förbundna utgifter, samfundet måtte varda från taxering befriadt,

men pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1896, jämte det pröfningsnämnden utlåtit sig i fråga om taxering af en samfundet tillhörig fastighet, därom dock nu ej är fråga, tillika fastställt taxeringsnämndens beslut i fråga om samfundets taxering för inkomst,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden, bland annat, fullföljt yrkandet om samfundets befrielse från inkomstbeskattning, genom utslag den 11 maj 1898, ej funnit skäl att i denna del af målet göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 24 februari 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som af hvad klaganden i de underdåniga besvären anfört framgår, att samfundet Frälsningsarmén åtnjuter inkomst af provision å försäljning af sångböcker och andra i sammanhang med samfundets verksamhet utgifna publikationer, samt någon utredning icke föreligger rörande storleken af det belopp, hvarmed berörda inkomst, för hvilket samfundet måste anses vara skyldigt att erlägga bevill-

ning, kan hafva ingått i det inkomstbelopp, för hvilket samfundet blifvit år 1896 i Helsingtuna socken taxeradt, finner Kungl. Maj:t icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

151.

Resolution på und. besvär af landskamereraren E. Ploman, å tjänstens vägnar, i fråga om arrendatorn G. A. Johanssons inkomsttaxering år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren E. Ploman, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Härads socken taxerat arrendatorn G. A. Johansson för inkomst af rörelse till belopp af 1,150 kronor,

samt Johansson hos Södermanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då honom icke tillgodoförts bevillningsfritt afdrag å taxerade beloppet, sådant måtte honom medgifvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1897, enär Johanssons inkomst af jordbruksarrende, enligt nämndens sammanstämmande åsikt, borde antagas uppgå till minst 650 kronor samt Johanssons sammanräknade årsinkomster således utgjorde minst 1,800 kronor, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Johansson häröfver anfört besvär, i utslag den 25 maj 1898 sig utlåtit, att, som vid bestämmande af Johanssons rätt till bevillningsfrihet, jämlikt § 11 mom. 1 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, hänsyn icke bort tagas till den vinst Johansson kunde hafva beredt sig genom arrende af fastighet, alltså funne kammarrätten, i förmågo af nyssnämnda lagrum, skäligt förordna, att af Johanssons ifrågavarande till ettusen etthundra femtio kronor taxerade inkomst fyrahundra femtio kronor skulle vara från bevillning fria; Gifven Stockholms slott den 24 februari 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

152.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren J. G. Setterwall i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren Jacob Gustaf Setterwall i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1897 taxerat klaganden för 200 kronors inkomst af kapital, 1,950 kronors inkomst af enskild tjänst och 32,500 kronors inkomst af rörelse eller för en sammanräknad inkomst af 34,650 kronor,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, enär han, hvilken jämte andra personer under firma Lovén & C:o drefve rörelse, som under år 1896 gått med förlust, sistnämnda år efter afdrag af den på klaganden belöpande andel i firman Lovén & C:os förlust haft en inkomst af kapital och arbete, uppgående till allenast 21,578 kronor 86 öre, däraf 245 kronor vore räntor å utlånta medel och 1,700 kronor arfvoden för ledamotskap i bolagsstyrelser, klagandens taxering måtte i öfverensstämmelse härmed rättas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 12 oktober 1897, enär kändt vore, att firman Lovén & C:o genom prisfall å kaffe gjort betydande förlust, till hvilken vid klagandens taxering hänsyn måste tagas, med bifall till berörda yrkande förklarat klaganden skyldig att utgöra bevillning för allenast 21,579 kronor, däraf 245 kronor af kapital, 1,700 kronor af enskild tjänst och 19,634 kronor af rörelse,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest kamereraren hos öfverståthållareämbetet W. Willers, i egenskap af kronans ombud hos pröfningsnämnden, sig besvärat, under yrkande att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, klagandens taxe-

ring för inkomst af rörelse måtte bestämmas till 32,500 kronor, genom utslag den 4 april 1898 sig utlåtit, att kammarrätten icke funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, enär den förlust å firman Lovén & C:os rörelse år 1896, hvilken skulle hafva med 6,472 kronor 37 öre drabbat klaganden såsom delägare i nämnda firma, icke lagligen bort vid klagandens taxering år 1897 afräknas från den vinst, annan af klaganden bedrifven rörelse lämnat, klagandens taxering för inkomst af rörelse höjdes med berörda belopp eller i jämnt tal till 26,106 kronor, hvadan klaganden, hvilken taxerats jämväl för 245 kronors inkomst af kapital och 1,700 kronors inkomst af tjänst, hade att för år 1897 utgöra bevillning för en sammanräknad inkomst af tjuguåttatusen femtioen kronor; Gifven Stockholms slott den 24 februari 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

153.

Resolution på und. besvär af handlanden P. Persson, såsom innehafvare af firman Persson och Paulson, i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 i Långaryds socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Per Persson, såsom innehafvare af firman Persson och Paulson, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Långaryds socken taxerat klaganden för ettusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilken i berörda socken icke utöfvade annan verksamhet, än att han därstädes understundom köpte skog, samt för den inkomst, som häraf uppstode, vore beskattad i Helsingborg, där klaganden vore mantalsskrifven och idkade

handelsrörelse, icke bort i Långaryds socken taxeras för inkomst, ofvan nämnda taxering måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden, genom beslut vid sammanträde den 27 och 28 september 1897, afslagit nämnda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 14 juli 1898 sig utlåtit, att, som klaganden icke, emot hvad kommunalstämman och kronans ombud i afgifna förklaringar anfört samt hvad ett af kommunalstämman åberopadt intyg gåfve vid handen, ådagalagt, att klaganden icke år 1897 inom Långaryds socken idkat handel med skogsprodukter i den omfattning, att klaganden för inkomst af sådan rörelse bort där beskattas, samt klaganden ej heller visat, att inkomsten, beräknad enligt de i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 stadgade grunder, understigit 1,000 kronor, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 3 mars 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

154.

Resolution på und. besvär af vice häradshöfdingen W. Bergström i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vice häradshöfdingen Walter Bergström i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för staden Piteå taxerat klaganden för 1,800 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest,

samt klaganden hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden ej år 1897 haft annan inkomst än dels af förordnande att under tiden från den 14 januari till den 15 maj

förestå domareämbetet i Västmanlands norra domsaga och dels i egenskap af juridiskt biträde hos häradshöfdingen H. J. Kramer i Piteå under tiden från midten af juni till årets slut, det måtte alltså, och då bruttoinkomsten af domareförordnandet utgjort 1,157 kronor 83 öre och klaganden vid den beskattningsbara inkomstens beräkning ägt njuta afdrag för 680 kronor, däribland kostnader för resa från Piteå till Västerås för inställelse i tjänstgöring och åter med 200 kronor, äfvensom för sex särskilda tingsresor inom domsagan med 240 kronor, i följd hvaraf nettoinkomsten af domareförordnandet uppginge till allenast 477 kronor 83 öre, samt klagandens inkomst såsom biträde hos häradshöfdingen Kramer ej kunde beräknas högre än till 595 kronor 84 öre, ifrågavarande taxering varda till 1,073 kronor 67 öre nedsatt,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1897 endast i så måtto bifallit berörda yrkande, att klagandens taxering nedsattes till ettusen femhundra kronor, däraf 300 kronor skulle vara från bevillning fria,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 1 april 1898 sig utlåtit, att, som klaganden icke lagligen ägt att vid beräkning af sin ifrågavarande beskattningsbara inkomst njuta afdrag för ofvan omförmälda, till sammanlagdt belopp af 440 kronor uppgående, resekostnader, blefve pröfningsnämndens beslut af kammarrätten fastställdt; Gifven Stockholms slott den 3 mars 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

155.

Resolution på und. besvär af Hassela kommun i fråga om Jon Perssons och handlanden Per Engbergs inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hassela kommun i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Gäfleborgs läns pröfningsnämnd genom beslut den 17 september 1896, med anledning däraf att förre hemmansägaren Pehr Eriksson, enligt egen, genom ett hos nämnden företedt intyg styrkt, uppgift, år 1896 skänkt sin son Jon Persson och sin dotter, hvilken vore gift med handlanden Per Engberg, ett belopp af 11,000 kronor, förordnat, att enhvar af bemälde Jon Persson och Per Engberg skulle för år 1896 i Hassela socken utgöra bevillning för hälften af berörda belopp såsom för inkomst, till följd hvaraf Engberg, hvilken af 1896 års taxeringsnämnd för socknen taxerats för inkomst af rörelse, yrke eller eljest till belopp af 1,400 kronor, däraf 300 kronor förklarats vara fria från bevillning, i vederbörande taxeringslängd upptagits såsom skattskyldig för en sammanlagd inkomst af 6,900 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Jon Persson och Per Engberg häröfver sig besvärat, genom utslag den 9 februari 1898 sig utlåtit, att, enär ifrågavarande såsom gåfva eller s. k. förtida arf af Pehr Eriksson till hans barn öfverlämnade penningebelopp icke vore att hänföra till inkomst, hvarför bevillning enligt §§ 7 och 8 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 skulle erläggas, funne kammarrätten skäligt att, med undanrödjande af pröfningsnämndens beslut, befria Jon Persson från den honom åsatta taxeringen samt nedsätta Engbergs taxering till 1,400 kronor, däraf 300 kronor skulle vara från bevillning fria; Gifven Stockholms slott den 3 mars 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

156.

Resolution på und. besvär af Nätra sockens kommunalstämma i fråga om Forss aktiebolags inkomstbeskattning åren 1894 och 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nätra sockens kommunalstämma i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 8 oktober 1895 och den 19 maj 1896 i fråga om Forss aktiebolags inkomstbeskattning åren 1894 och 1895, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 3 mars 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat,

beträffande taxeringen år 1894:

att sistnämnda års taxeringsnämnder för Nätra socken och Göteborgs stad taxerat bolaget för inkomst af rörelse: taxeringsnämnden för Nätra socken för bolagets hela till beskattning uppgifna vinst eller i jämnt tal 54,999 kronor och taxeringsnämnden i Göteborg för 15,000 kronor, hvilket belopp beräknats utgöra en fjärdedel af bolagets hela ifrågavarande år beskattningsbara inkomst;

att bolaget yrkat: hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd, att den del af inkomsten, för hvilken bolaget i Göteborg påförts bevillning, måtte afdragas från det belopp, hvarför Nätra sockens taxeringsnämnd ansett bolaget böra därstädes beskattas, och taxeringen i Nätra socken förty nedsättas till 39,999 kronor, samt hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, att, då bolaget, på sätt ofvan nämnts, blifvit för hela sin inkomst beskattadt i Nätra socken, där bolagets rörelse bedrefves, samt bolaget i Göteborg icke hade varuupplag utan endast kontor, taxeringen i Göteborg måtte undanrödjas;

att dels Västernorrlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 29 september 1894, enär Kungl. Maj:t i resolution den 18 september 1891 förklarat, att bolaget skulle för år 1889, i likhet med hvad pröfningsnämnden för samma år förordnat, taxeras för hela sin inkomst i Nätra socken, lämnat bolagets yrkande utan afseende, dels ock Göteborgs och Bohus läns pröfnings-

nämnd genom beslut den 26 september 1894, enär bolaget enligt egen uppgift i Göteborg hade själfständigt kontor, hvarifrån, enligt nämnden meddelade upplysningar, en hufvudsaklig del af bolagets försäljningsrörelse bedrefves, samt bolaget ej påstått, än mindre styrkt, att uppskattade inkomstbeloppet, hvilket beräknats utgöra en fjärdedel af bolagets hela rörelseinkomst, vore för högt, med ogillande af ändringssökandet fastställt taxeringen; samt

att kammarrätten, hvarest bolaget öfver pröfningsnämndernas ifrågavarande beslut sig besvärat, genom öfverklagade utslaget den 8 oktober 1895 sig utlåtit, att, enär bolaget, med afseende å hvad i målet vore upplyst, finge anses hafva under år 1894 i Göteborg bedrifvit rörelse af sådan hufvudsaklig beskaffenhet, att bolaget skolat, på sätt som skett, för inkomst däraf i nämnda stad taxeras, förty och då anledning icke förekomme till antagande, att bolagets hela år 1894 beskattningsbara inkomst öfverstigit det belopp, 54,999 kronor, hvarför bolaget blifvit samma år i Nätra socken taxeradt, funne kammarrätten, som ansåge bolaget böra utgöra bevillning i Nätra socken för tre fjärdedelar och i Göteborg för en fjärdedel af sin sålunda beräknade inkomst, skäligt att, med ändring af öfverklagade taxeringsåtgärderna, förordna, att bolaget skulle för år 1894 taxeras för inkomst i Nätra socken till belopp af fyrtioettusen tvåhundra fyrtionio kronor och i Göteborg till belopp af trettontusen sjuhundra femtio kronor; samt

beträffande taxeringen år 1895:

att bolaget för inkomst af rörelse blifvit sistnämnda år taxeradt så väl i Nätra socken som i staden Göteborg, nämligen i Nätra socken till belopp, som motsvarade vinsten å bolagets hela rörelse eller 76,273 kronor, och i Göteborg till fjärdedelen däraf eller nittontusen sextioåtta kronor;

att bolaget hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd sökt den ändring i taxeringen inom Nätra socken, att den del af inkomsten, för hvilken bolaget i Göteborg påförts bevillning, måtte afdragas från det belopp, hvarför Nätra sockens taxeringsnämnd ansett bolaget böra därstädes beskattas, och taxeringen sålunda nedsättas till 57,205 kronor, samt hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, då bolaget, på sätt ofvan nämnts, blifvit för hela sin inkomst beskattadt i Nätra socken, taxeringen i Göteborg måtte undanrödjas;

att Västernorrlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 27 september 1895, med åberopande af Kungl. Maj:ts förenämnda nådiga resolution den 18 september 1891, lämnat bolagets yrkande utan afseende, samt Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd genom beslut den 25 september 1895, enär inom nämnden upplystes, att bolaget från sitt kontor i Göteborg bedrefve försäljning af bolagets produkter samt bolaget ej bestridt riktigheten af beloppet för bolagets hela ifrågavarande år beskattningsbara inkomst, fastställt taxeringen; samt

att kammarrätten, hvarest bolaget öfver pröfningsnämndernas sist omförmälda beslut sig besvärat, genom öfverklagade utslaget den 19 maj 1896 sig utlåtit, att, enär bolaget, med afseende å hvad i målet vore upplyst, finge anses hafva under år 1895 i Göteborg bedrifvit rörelse af så hufvudsaklig beskaffenhet, att bolaget skolat, på sätt som skett, för inkomst däraf i nämnda stad taxeras, samt anledning icke förekomme till antagande, att bolagets hela år 1895 beskattningsbara inkomst öfverstigit det belopp, 76,273 kronor, hvarför bolaget blifvit samma år i Nätra socken taxeradt, funne kammarrätten, som ansåge bolaget böra utgöra bevillning i Nätra socken för tre fjärdedelar och i Göteborg för en fjärdedel af sin sålunda beräknade inkomst, skäligt att, med ändring af Västernorrlands läns pröfningsnämnds beslut, förordna, att bolaget skulle för år 1895 taxeras för inkomst i Nätra socken till belopp af femtiosjutusen tvåhundrafem kronor, samt fastställa taxeringen i Göteborg.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

157.

Resolution på und. besvär af Nätra sockens kommunalstämma i fråga om Forss aktiebolags taxering år 1896 för inkomst af trävarurörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nätra sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1896 taxerat Forss aktiebolag för inkomst af trävarurörelse i Nätra socken, där bolaget hade sitt sågverk och därifrån utskeppningen ägde rum, till 81,069 kronor, utgörande bolagets hela beräknade inkomst af dylik rörelse, samt i staden Örnsköldsvik, hvarest bolagets hufvudkontor vore beläget och försäljningarna till större delen verkställdes, för 27,000 kronors inkomst, hvilket belopp ansetts utgöra en tredjedel af bolagets hela ifrågavarande år beskattningsbara inkomst,

samt bolaget hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då bolaget blifvit för hela sin inkomst beskattadt i Nätra socken, taxeringen i Örnsköldsvik måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1896, jämte det nämnden fastställt bolagets beskattningsbara inkomst till 92,000 kronor, tillika bestämt, att af detta belopp skulle till taxering upptagas inom socknen tre fjärdedelar eller 69,000 kronor och i staden en fjärdedel eller 23,000 kronor,

så och efter det klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat med yrkande, att bolaget måtte förklaras skattskyldigt inom socknen för bolagets hela af pröfningsnämnden beräknade inkomst, 92,000 kronor,

har kammarrätten genom utslag den 17 mars 1898 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 3 mars 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

158.

Resolution på und. besvär af Ljusdals sockens kommunalstämma i fråga om sökt tillstånd för Ljusdals socken att bilda eget taxeringsdistrikt m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ljusdals sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Gäfleborgs län gjort framställning därom, att, enär Ljusdals och Ramsjö socknar, hvilka hvar för sig utgjorde ett bevillningsberedningsdistrikt, vore förenade till ett taxeringsdistrikt med fem ledamöter från hvardera socknen, men, vid det förhållande att Ljusdals socken hade större både folkmängd och ägovidd samt flera fastigheter och högre beskattningsbar inkomst än Ramsjö socken, ledamöterna från denna mindre kommun icke kunde förväntas äga erforderlig kännedom om alla de på bevillningstaxeringen i Ljusdals socken inverkande omständigheter, sistnämnda kommun måtte blifva skild från Ramsjö kommun och ensam få utgöra ett taxeringsdistrikt,

så har Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom utslag den 8 mars 1897 sig utlåtit, att, enär, jämlikt 35 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, taxeringsdistrikt på landet i allmänhet skulle bestå af minst två beredningsdistrikt, samt omständigheter ej kunde anses föreligga, på grund hvaraf Ljusdals socken det oaktadt borde ensam utgöra ett taxeringsdistrikt, Kungl. Maj:ts befallningshafvande, i betraktande häraf och med hänsyn jämväl till indelningen af taxeringsdistrikten i öfrigt inom länet, funne ansökningen ej böra vinna bifall;

däri klaganden i underdånighet sökt ändring, med yrkande att Ljusdals socken måtte antingen få ensam bilda ett taxeringsdistrikt eller ock, därest denna anhållan icke kunde bifallas, indelas i två bevillningsberedningsdistrikt; Gifven Stockholms slott den 3 mars 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre Kungl. Maj:ts bemälde befallningshafvande efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt afgifvit infordradt underdånigt ut-

låtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes utslag.

Beträffande det af klaganden i de underdåniga besvären framställda yrkande om rätt för Ljusdals socken att varda indelad i två bevillningsberedningsdistrikt finner Kungl. Maj:t samma yrkande icke kunna, i den ordning det blifvit väckt, till pröfning upptagas. Hvilket etc.

159.

Resolution på und. besvär af Alsters sockens kommunalstämma i fråga om kyrkoherden K. Rolanders inkomsttaxering år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Alsters sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Södra Finnskoga socken år 1896 taxerat kyrkoherden i Alsters församling K. Rolander, hvilken, efter att hafva blifvit utnämnd till kyrkoherde i Finnskoga pastorat med tillträdesrätt den 1 maj 1897, under hösten 1895 förordnats att från och med den 1 maj 1896 till berörde den 1 maj 1897 i egenskap af vice pastor förestå samma pastorat och i anledning af nämnda förordnande låtit sig för år 1896 mantalsskrifvas i Södra Finnskoga socken, för 2,500 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt Rolander hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som han, hvilken från Södra Finnskoga socken endast åtnjöte den honom i egenskap af vice pastor tillkommande inkomst, för år 1896 blifvit så väl i Södra Finnskoga socken som i Alsters socken taxerad för inkomst af kyrkoherdebeställningen i Alsters församling och icke borde i båda de ifrågavarande kommunerna beskattas för sistberörda inkomst, vederbörlig rättelse i taxeringen måtte vidtagas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1896 förordnat, att Rolander skulle tills vidare kvarstå såsom skattskyldig inom Södra Finn-

skoga socken, där han ostridigt blifvit mantalsskrifven, samt undanröjt hans taxering i Alsters socken,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 5 april 1898 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 10 mars 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc:

160.

Resolution på und. besvär af Degerfors sockens kommunalstämma i fråga om Umeå tjärexportaktiebolags inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Degerfors sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1896 taxerat Umeå tjärexportaktiebolag i staden Umeå, där bolagets styrelse hade sitt säte och därifrån bolagets försäljningar ägde rum, för 6,352 kronors inkomst, motsvarande hälften af bolagets beräknade inkomst för ifrågavarande år, och i Degerfors socken, hvarest bolagets uppköp af tjära hufvudsakligen bedrefves, för bolagets hela berörda år beskattningsbara inkomst, 12,705 kronor,

samt bolaget hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att hälften af bolagets inkomst måtte å hvardera af ifrågavarande orter taxeras,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1896 med bifall till berörda yrkande nedsatt taxeringen inom Degerfors socken till sextusen trehundra femtiotvå kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat under yrkande, att bolaget måtte för hela sin inkomst taxeras i Degerfors socken, i utslag den 3

mars 1898 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 10 mars 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

161.

Resolution på und. besvär af Lackalänga sockens kommunalstämma i fråga om Malmö yllefabriksaktiebolags inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lackalänga sockens kommunalstämma i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 11 mars 1898 i fråga om Malmö yllefabriksaktiebolags inkomstbeskattning år 1896, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 17 mars 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att berörda bolag af vederbörande taxeringsnämnder år 1896 taxerats i staden Malmö, där bolagets hufvudkontor vore beläget samt bolagets försäljningar och större delen af dess fabriksverksamhet ägde rum, för 335,619 kronors inkomst, motsvarande trettioen fyrtiondedelar af bolagets beräknade inkomst samma år, och i Lackalänga socken, hvarest bolaget jämväl bedrefve fabriksverksamhet och hade sitt lager, för inkomst till belopp af 162,773 kronor, hvilket belopp ansetts utgöra två femtedelar af bolagets nämnda år beskattningsbara inkomst;

att bolaget hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att bolagets taxering å ifrågavarande två orter måtte så bestämmas, att bolaget icke blefve för någon del af sin inkomst dubbelt beskattadt;

att pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1896 fastställt beräkningen af bolagets hela inkomst år 1896 till fyra-

hundratrettiotretusen femtiosex kronor och förordnat, att däraf skulle till beskattning upptagas i Malmö tre femtedelar eller 259,834 kronor och inom Lackalänga socken två femtedelar eller 173,222 kronor;

att stadsfullmäktige i Malmö häröfver hos kammarrätten sig besvärat med yrkande, att bolaget måtte i Malmö taxeras för tre fjärdedelar af sin ifrågavarande inkomst;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att kammarrätten, med afseende å hvad upplyst blifvit angående omfattningen och beskaffenheten af bolagets rörelse i Malmö och i Lackalänga socken, funne skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att bolaget förklarades skola erlägga bevillning i Malmö för sju tiondedelar af sin inkomst och i Lackalänga socken för allenast tre tiondedelar, i följd hvaraf bolagets taxering bestämdes i Malmö till trehundratretusen etthundra trettionio kronor och i Lackalänga socken till etthundratjugoniotusen niohundra sjutton kronor;

samt att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att, med ändring af kammarrättens utslag, pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte varda fastställdt.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

162.

Resolution på und. besvär af Örebro bryggeribolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Örebro bryggeribolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Hallsbergs socken taxerat klaganden för 3,000 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär klaganden icke inom berörda socken drefve någon själfständig rörelse, taxeringen därstädes måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 27 och 28 september 1897, efter det inom nämnden upplysts, att klaganden i Hallsberg innehade en öltappningsaffär med en af klaganden aflönad föreståndare, icke gjort annan ändring i taxeringsnämndens beskattningsåtgärd, än att beräkningen af klagandens inkomst nedsattes till 2,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 24 augusti 1898, med afseende å hvad kronans ombud hos kammarrätten anfört, ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 17 mars 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

163.

Resolution på und. besvär af Målilla sockens kommunalstämma i fråga om Hultsfreds bryggeriaktiebolags inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Målilla sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Hultsfreds bryggeriaktiebolag i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 30 november 1897 ingifven skrift yrkat, att, som bolaget år 1896 i Målilla socken taxerats för inkomst af rörelse därstädes till belopp af 1,500 kronor, men bolaget inom socknen allenast låtit till kunder utköra maltdrycker från sitt bryggeri i Hultsfred af Hvena socken, där bolaget vore för sin inkomst taxeradt, taxeringen i Målilla socken måtte undanrödjas och bolaget förklaras berättigadt återfå de på grund af samma taxering bolaget påförda och af bolaget erlagda utskylder,

så har kammarrätten genom utslag den 7 april 1898 sig utlåtit, att, enär, på grund af hvad i målet förekommit, bolaget icke kunde anses hafva år 1896 inom Målilla socken idkat rö-

relse af beskaffenhet, att bevillning för inkomst däraf bort inom socknen bolaget påföras, funne kammarrätten skäligt att öfverklagade taxeringen, såsom obehörig, undanrödja, med rätt för bolaget ej mindre att kostnadsfritt ur kronans kassa återfå den bevillning, femton kronor jämte därå belöpande tilläggsbevillning fyra kronor 50 öre eller tillhopa nitton kronor 50 öre, bolaget på grund af undanröjda taxeringsåtgärden erlagt, än äfven att hos vederbörande göra anmälan om återbekommande af andra af bolaget betalda afgifter, hvilka vore på bevillningen beroende; Gifven Stockholms slott den 17 mars 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

164.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall i fråga om Gimåns flottningsbolags inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Sundsvall i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 20 juni 1898 i fråga om Gimåns flottningsbolags inkomstbeskattning år 1896, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 23 mars 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att berörda bolag blifvit år 1896 taxeradt inom Västernorrlands län dels i staden Sundsvall för 15,700 kronors inkomst af rörelse och dels i Torps socken för 3,000 kronors inkomst af kapital eller för tillhopa 18,700 kronors inkomst samt inom Jämtlands län i nedannämnda socknar för inkomst af kapital till följande belopp, nämligen i Bodsjö socken för 4,000 kronor, i Refsunds socken för 7,500 kronor, i Bräcke socken för 2,500 kronor, i Sundsjö socken för 500 kronor, i Nyhems socken för

2,000 kronor och i Hällesjö socken för 3,000 kronor eller inom Jämtlands län för sammanlagdt 19,500 kronors inkomst af kapital;

att bolaget hos Västernorrlands och Jämtlands läns pröfningsnämnder yrkat, att, då bolaget icke annorstädes än i Sundsvall, hvarest bolagets styrelse hade sitt säte, på självständigt sätt idkade sin verksamhet, de inom de olika socknar, hvilka af bolagets flottled berördes, vidtagna beskattningsåtgärder måtte undanrödjas, eller, om detta yrkande icke kunde bifallas, att, då bolagets för året beskattningsbara inkomst af hela flottleden från dess början i Bodsjö socken inom Jämtlands län till dess utlopp i Ljungans älf inom Torps socken i Västernorrlands län utgjorde allenast 15,693 kronor 24 öre, sammanlagda taxeringen för bolaget i samtliga förut nämnda taxeringsdistrikt inom Västernorrlands och Jämtlands län måtte nedsättas till i jämnadt tal 15,700 kronor;

att Västernorrlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 18 september 1896 i så måtto ändrat beskattningen för bolaget, att taxeringen i Sundsvalls stad undanröjdes, samt Jämtlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 28 september 1896 ogillat bolagets därstädes framställda yrkanden;

att särskilda besvär hos kammarrätten anförts *dels* af bolaget, som därvid fullföljt sina hos pröfningsnämnderna framställda yrkanden, *dels* af klagandena med yrkande, att, då bolaget tillkommande inkomst, enligt för bolagets verksamhet gällande föreskrifter, vore att betrakta såsom ränta å det till strömrensningar och flottningsbyggnader för bolagets flottled använda icke återguldna kapital, kammarrätten måtte förklara, att bolaget för hela nämnda ränteinkomst skulle beskattas i staden Sundsvall till belopp af 15,700 kronor, *dels och* af landskamereraren i Västernorrlands län Axel Arnell, å tjänstens vägnar, med påstående, att, då sistnämnda läns pröfningsnämnd genom öfverklagade beslutet taxerat bolaget för inkomst till vida lägre belopp än det, som af bolaget till beskattning uppgifvits, bolagets inom sistnämnda län beskattningsbara inkomst måtte bestämmas till 15,700 kronor, däraf 3,000 kronor borde upptagas till beskattning i Torps socken såsom inkomst af kapital och återstående 12,700 kronor såsom inkomst af rörelse beskattas i Sundsvalls stad;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget funnit besvären, såvidt de rörde bolagets taxering för inkomst inom

Västernorrlands län, icke föranleda ändring i pröfningsnämndens för samma län beslut samt, beträffande bolagets besvär i fråga om taxeringen för inkomst inom Jämtlands län, sig utlåtit, att, enär i målet blifvit utredt, att inkomsten år 1895 af hela flottleden från Bodsjö i Jämtlands län till Torpshammar i Torps socken af Västernorrlands län icke uppgått till högre belopp än i rundt tal femtontusen sjuhundra kronor, samt af detta belopp, på sätt ofvan omförmälts, blifvit till taxering upptagna tretusen kronor inom Torps socken, funne kammarrätten skäligt i så måtto ändra pröfningsnämndens i Jämtlands län beslut, att taxeringen inom Bodsjö, Refsunds, Bräcke, Sundsjö, Nyhems och Hällesjö socknar nedsattes till sammanlagdt tolftusen sjuhundra kronor, att mellan socknarna fördelas i enlighet med det af pröfningsnämnden antagna förhållandet mellan inkomstbeloppen i nämnda socknar sålunda, att bolaget taxerades i Bodsjö socken till två tusen sexhundra fem kronor, i Refsunds socken till fyratusen åttahundra åttiofem kronor, i Bräcke socken till ettusen sexhundra tjuguåtta kronor, i Sundsjö socken till trehundra tjugusex kronor, i Nyhems socken till ettusen trehundratvå kronor och i Hällesjö socken till ettusen niohundra femtiofyra kronor;

samt att klagandena i de underdåniga besvären yrkat, att, med ändring af kammarrättens utslag, bolagets hela beskattningsbara inkomst, 15,700 kronor, måtte upptagas till taxering i Sundsvall.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner de und. besvären icke föranleda ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

165.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Norra Grundsunds olje- och guanofabriksaktiebolag i fråga om bolagets inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Norra Grundsunds olje- och guanofabriksaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan bolaget år 1896 dels af taxeringsnämnden för Lyse socken, där bolagets fabrik vore belägen, taxerats för 6,000 kronors inkomst af rörelse, hvilket belopp ansetts utgöra tre fjärdedelar af bolagets hela inkomst, dels ock af bevillningsberedning i Göteborg föreslagits till taxering för 2,000 kronors inkomst af rörelse, men af vederbörande taxeringsnämnd i berörda stad befriats från den föreslagna taxeringen,

samt bolaget hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som under räkenskapsåret från och med den 1 juli 1895 till den 1 juli 1896 bolagets rörelse gått med förlust, bolaget måtte varda från beskattning så väl i Lyse socken som i Göteborg befriadt,

men pröfningsnämnden genom beslut den 16 september 1896 på yrkande af kronans ombud, enär till grund för bolagets taxering år 1896 rätteligen icke borde läggas det bokslut, som afsåge räkenskapsåret från och med den 1 juli 1895 till den 1 juli 1896, utan det bokslut, som upprättats för nästföregående räkenskapsår, samt bolaget enligt den utredning, som förebragts vid 1895 års pröfningsnämnd, haft en behållen inkomst af 14,711 kronor under det räkenskapsår, som afslutats den 1 juli 1895, taxerat bolaget efter sistnämnda belopp till fördelning, i likhet med hvad under år 1895 ägt rum, med tre fjärdedelar eller 11,033 kronor på Lyse socken och en fjärdedel eller 3,678 kronor på Göteborgs stad,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 6 juni 1898 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 14 april 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som det belopp af 14,711 kronor, för hvilket bolaget taxerats, ansetts utgöra bolagets efter vederbörliga afdrag beskattningsbara vinst af verksamheten under tiden från den 5 april 1894* till och med den 30 juni 1895, men såsom bolagets beskattningsbara inkomst år 1896 bort upptagas allenast det belopp, hvartill vinsten uppgått under tiden från och med den 1 juli 1894 till och med den 30 juni 1895, samt, vid det förhållande att för tiden från

---

* då verksamheten började,

den 5 april 1894 till och med den 30 juni 1895 nettovinsten utgjort 23,476 kronor, och att bolaget må antagas hafva varit berättigadt till afdrag dels för slitning å maskiner och inventarier med 4,385 kronor, dels ock för hyresvärdet motsvarande fem för hundra å taxeringsvärdet 80,000 kronor af de utaf bolaget för rörelsen använda byggnader med 4,000 kronor, beskattningsbara vinsten för tiden från och med den 1 juli 1894 till och med den 30 juni 1895 må beräknas icke hafva öfverstigit i jämnadt tal tiotusen fyrahundra kronor, finner Kungl. Maj:t skäligt på det sätt ändra kammarrättens utslag, att bolaget förklaras skola för år 1896 utgöra bevillning i Göteborg för en inkomst af tvåtusen sexhundra kronor och i Lyse socken för en inkomst af sjutusen åttahundra kronor. Hvilket etc.

166.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Helsingborg i fråga om Skåne—Hallands järnvägsaktiebolags inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Helsingborg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för berörda stad, efter det inom nämnden anförts, att Skåne—Hallands järnvägsaktiebolag enligt kontrakt den 25 november 1895 till svenska staten försålt sin järnväg med alla dess fasta och lösa tillhörigheter för en köpeskilling, som med 1,600,000 kronor öfverstigit bolagets aktiekapital, bestämt, att bolaget, hvars styrelse hade sitt säte i Helsingborg, skulle därstädes beskattas för hela den vinst, som sålunda skulle hafva uppstått genom järnvägens försäljning, eller följaktligen för 1,600,000 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest,

samt bolaget hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär bolaget den 1 januari 1896 afträdt järnvägen till staten och sålunda icke under samma år idkat rörelse, samt den för bolaget vid järnvägens försäljning uppkomna vinst allenast motsvarade järnvägens tillökning i värde under den tid, densamma varit i bolagets ägo, men sådan värdeförhöjning icke borde så-

som inkomst beskattas, bolaget måtte varda befriadt från taxering för inkomst af rörelse,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1896, med bifall till bolagets berörda yrkande, undanröjt bolagets taxering för inkomst af rörelse, men, enär bolaget å 750,000 kronor af köpeskillingen för järnvägen åtnjutit fem procent årlig ränta för tiden från den 1 januari 1896 till den 15 september samma år, förordnat, att bolaget skulle i Helsingborg beskattas för tjugusextusen femhundra sextiotvå kronors inkomst af kapital,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat med yrkande, att bolaget måtte förklaras skattskyldigt i Helsingborg för den genom järnvägens försäljning uppkomna vinst eller åtminstone för den till aktieägarne, utöfver aktiekapitalet 3,236,100 kronor, redan utdelade andel af vinsten, motsvarande sjuttio procent af samma kapital, genom utslag den 18 mars 1898 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 14 april 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

167.

Resolution på und. besvär af De Geersfors träförädlingsbolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, De Geersfors träförädlingsbolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Godegårds socken taxerat klaganden för 4,500 kronors inkomst af rörelse vid klagandens sågverk å De Geersfors,

samt klaganden hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär det af klaganden under år 1897 försågade virke

uteslutande afverkats å klaganden tillhöriga hemmanet $^1/_2$ mantal Vishult, samt klaganden följaktligen för sin ifrågavarande inkomst vore beskattad genom fastighetsbevillning, omförmälda taxering måtte varda upphäfd,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1897, enär den vinst, som af klagandens ifrågavarande verksamhet kunde uppkomma, måste anses hänförlig till afkastning af fast egendom och följaktligen vore genom fastighetsbevillning beskattad, med bifall till yrkandet upphäft taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Godegårds sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, genom utslag den 11 maj 1898 sig utlåtit, att, enär, om än antagas finge, att, på sätt klaganden hos kammarrätten uppgifvit, blott en ringa del af det vid klagandens sågverk under år 1897 försågade virke varit inköpt, samt att återstoden afverkats å klaganden tillhörig fast egendom, i allt fall den del af försäljningsvinsten för sistberörda virke, som belöpte å virkets förädling, ej kunde anses beskattad genom fastighetsbevillning och därför borde genom inkomstbevillning beskattas, ty och som i målet förekomna omständigheter föranledde till antagande, att klagandens ifrågavarande beskattningsbara inkomst ej understigit af taxeringsnämnden beräknade fyratusen femhundra kronor, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa den af taxeringsnämnden klaganden åsatta taxering; Gifven Stockholms slott den 21 april 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

168.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall m. fl. i fråga om Indals älfs flottningskompanis inkomstbeskattning för år 1896 inom Västernorrlands och Jämtlands län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, dels stadsfullmäktige i Sundsvall, dels kommunalstämmorna i Ragunda, Lits, Föllinge och Hotagens socknar, hvar för sig, dels ock Stuguns och Borgvattnets socknars kommunalstämmor gemensamt i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 27 maj 1898 gifna utslag i fråga om Indals älfs flottningskompanis inkomstbeskattning år 1896 inom Västernorrlands och Jämtlands län, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 28 april 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att vederbörande taxeringsnämnder år 1896 taxerat flottningskompaniet för inkomst till följande belopp, nämligen, inom Västernorrlands län, 14,000 kronor i staden Sundsvall, 960 kronor i Indals socken och 8,420 kronor i Timrå socken samt, inom Jämtlands län, 4,500 kronor i Ragunda socken, 1,600 kronor i Fors socken, 10,000 kronor i Stuguns socken, 500 kronor i Borgvattnets socken, 15,000 kronor i Lits socken, 500 kronor i Kyrkås socken, 750 kronor i Häggenås socken, 12,000 kronor i Föllinge socken, 1,200 kronor i Laxsjö socken, 1,200 kronor i Hotagens socken, 3,900 kronor i Hammerdals socken och 4,000 kronor i Aspås socken;

att flottningskompaniet hos pröfningsnämnderna för ifrågavarande båda län yrkat, att, enär flottningskompaniet icke hade annan inkomst än ränta å kompaniets i flottningsbyggnaderna nedlagda kapital, det måtte, förty och då flottningskompaniet vid sådant förhållande icke borde anses skattskyldigt annorstädes än i Sundsvall, där dess styrelse hade sitt säte och flottningskompaniet jämväl blifvit taxeradt för hela sin ränteinkomst eller 14,000 kronor, de i socknarna vidtagna taxeringsåtgärderna undanrödjas, eller, om detta yrkande icke kunde bifallas, flott-

ningskompaniets samfälda taxering inom Västernorrlands och Jämtlands län nedsättas till det belopp, hvartill inkomsten verkligen uppgått, att efter skälig grund till beskattning fördelas mellan de särskilda kommunerna;

att dels Västernorrlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 18 september 1896 icke gjort annan ändring i taxeringen, än att flottningskompaniet befriades från beskattning för inkomst i Sundsvall, dels ock Jämtlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 28 september 1896 förklarat skäl icke vara anfördt, som kunde föranleda till taxeringsåtgärdernas undanrödjande eller förändring däri;

att hos kammarrätten särskilda besvär häröfver anförts af flottningskompaniet, stadsfullmäktige i Sundsvall och landskamreraren Axel Arnell, å tjänstens vägnar, därvid yrkats af *flottningskompaniet*, att kompaniet måtte förklaras skola för hela sin inkomst, 14,000 kronor, erlägga bevillning i Sundsvall, och att i allt fall sådan ändring i pröfningsnämndernas beslut måtte ske, att den samfälda taxeringen icke komme att öfverstiga sistberörda belopp, af *stadsfullmäktige*, att flottningskompaniet måtte i Sundsvall taxeras för hela sin uppgifna årsinkomst, 14,000 kronor, och af *landskamreraren Arnell*, att, som flottningskompaniets hos vederbörande beskattningsmyndigheter inom Västernorrlands län lämnade uppgift angående beloppet af dess beskattningsbara inkomst finge anses afse allenast inkomsten inom samma län, taxeringen inom sistnämnda län måtte i öfverensstämmelse härmed bestämmas till 14,000 kronor samt däraf tagas till beskattning 1,000 kronor i Indals socken och 13,000 kronor i Sundsvall;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, enär genom den i målet förebragta utredning finge anses ådagalagdt, att flottningskompaniet icke haft annan år 1896 beskattningsbar inkomst än ränta å flottningskompaniets i arbeten för vattendragets flottbargörande nedlagda kapital, i den mån detsamma icke blifvit amorteradt, och att hela ränteinkomsten år 1895 utgjort allenast 14,021 kronor 45 öre, ty och som upplyst vore, att flottningskompaniets styrelse hade sitt säte i Sundsvall, att dess rörelse därifrån leddes, och att flottningskompaniet i nämnda stad hade sitt kontor och sin räkenskapsföring, samt flottningskompaniet följaktligen måste anses vara därstädes skattskyldigt för en del af sin inkomst, alltså,

och med afseende å hvad i öfrigt i målet förekommit, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndernas beslut, bestämma beräkningen af flottningskompaniets hela ifrågavarande inkomst till fjortontusen tjuguen kronor samt förordna, att flottningskompaniet skulle för en tredjedel däraf eller för i jämnadt tal fyratusen sexhundra sjuttiofyra kronor utgöra bevillning i Sundsvall, och återstående niotusen trehundrå fyrtiosju kronor, enligt de af pröfningsnämnderna antagna grunder, till beskattning fördelas mellan ofvannämnda socknar, i följd hvaraf flottningskompaniets taxering för år 1896 nedsattes i Indals socken till etthundra trettionio kronor, i Timrå socken till ettusen tvåhundra nitton kronor, i Ragunda socken till sexhundra femtiotre kronor, i Fors socken till tvåhundra trettiotvå kronor, i Stuguns socken till ettusen fyrahundra fyrtioåtta kronor, i Borgvattnets socken till sjuttiotvå kronor, i Lits socken till tvåtusen etthundra sjuttiotre kronor, i Kyrkås socken till sjuttiotvå kronor, i Häggenås socken till etthundra nio kronor, i Föllinge socken till ettusen sjuhundra trettioåtta kronor, i Laxsjö socken till etthundra sjuttiofyra kronor, i Hotagens socken likaledes till etthundra sjuttiofyra kronor, i Hammerdals socken till femhundra sextiofem kronor och i Aspås socken till femhundra sjuttionio kronor; samt

att klagandena i de underdåniga besvären yrkat, *stadsfullmäktige i Sundsvall*, att flottningskompaniet måtte för hela ifrågavarande ränteinkomst, 14,021 kronor, beskattas i Sundsvall, samt *kommunalstämmorna i Ragunda, Lits, Föllinge, Hotagens, Stuguns och Borgvattnets socknar*, att taxeringen i fråga om nämnda socknar måtte fastställas till de af Jämtlands läns pröfningsnämnd bestämda belopp.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

169.

Resolution på und. besvär af Grönborgs bryggeriaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 i Sköns socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Grönborgs bryggeriaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 26 mars 1898 inkommen skrift yrkat, att, enär klaganden blifvit af 1897 års taxeringsnämnd för Sköns socken genom beslut, som af Västernorrlands läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, beskattad för åttahundra kronors inkomst af rörelse, men klaganden, hvilken i staden Sundsvall samma år taxerats för hela sin inkomst af rörelse inom orten, icke i Sköns socken utöfvat annan verksamhet, än att klaganden efter rekvisition låtit från Sundsvall utköra maltdrycker till inom socknen bosatta kunder, klaganden måtte varda från taxeringen i nämnda socken befriad,

så har kammarrätten genom utslag den 19 oktober 1898 sig utlåtit, att, som klaganden icke mot kronoombudets bestridande styrkt sin uppgift, att klagandens verksamhet år 1897 i Sköns socken inskränkt sig därtill, att klaganden låtit till inom socknen bosatta kunder från Sundsvall utforsla af dem rekvirerade maltdrycker, alltså funne kammarrätten klagandens i målet förda talan icke kunna bifallas; Gifven Stockholms slott den 28 april 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

170.

Resolution på und. besvär af Los sockens kommunalstämma i fråga om flottningsentreprenören L. O. Sundbergs inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Los sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Los socken genom beslut, som af Gäfleborgs läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, taxerat flottningsentreprenören L. O. Sundberg för 2,000 kronors inkomst af timmerdrifning å Hamra kronopark,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Sundberg häröfver anfört besvär, genom utslag den 21 juni 1898 sig utlåtit, att, som ostridigt vore, att den timmerdrifning å Hamra kronopark, för inkomst hvaraf Sundberg blifvit genom den öfverklagade taxeringsåtgärden beskattad, icke ägt rum för hans egen räkning utan af honom allenast ombesörjts för det bolags räkning, i hvars tjänst han varit anställd, samt vid sådant förhållande Sundberg finge anses, jämlikt 12 § i bevillningsförordningen den 3 juni 1892, icke hafva varit för sin inkomst af ifrågavarande arbete, äfven om detsamma, på sätt af kronans ombud hos taxeringsnämnden i kammarrätten uppgifvits, varit Sundberg lämnadt på ackord, skattskyldig annorstädes än i sin mantalsskrifningsort, Söderala socken; alltså blefve den öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 28 april 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

171.

Resolution på und. besvär af Vessige sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsorten år 1896 för ett änkan A. Lundell tillhörigt, å ägorna till hemmanet Vessige N:o 11 beläget hus.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Vessige sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan ett änkan Albertina Lundell tillhörigt, å ägorna till hemmanet Vessige N:o 11 beläget hus blifvit till värde af 2,000 kronor upptaget i taxeringslängderna för så väl Alfshögs socken som ock Vessige socken,

samt kronans ombud hos Hallands läns pröfningsnämnd yrkat, att pröfningsnämnden måtte bestämma, inom hvilkendera af berörda socknar ifrågavarande hus borde taxeras,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1896 förordnat, att samma hus skulle taxeras i Vessige socken och i följd däraf ur taxeringslängden för Alfshögs socken afföras,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Alfshögs sockens kommunalstämma häröfver anfört besvär, i utslag den 4 maj 1898 sig utlåtit, att, ehuru det jordområde, hvarå ifrågavarande hus vore beläget, vid ägoutbyte förlagts från fastighet inom Alfshögs socken till fastighet inom Vessige socken, likväl och som vid det förhållande att, såvidt handlingarna i målet utmärkte, området icke genom vederbörligt beslut blifvit i administrativt hänseende öfverflyttadt till Vessige socken, detsamma måste anses i sådant hänseende fortfarande tillhöra Alfshögs socken, funne, med ändring af pröfningsnämndens beslut, kammarrätten skäligt undanrödja den inom Vessige socken vidtagna beskattningsåtgärden samt förordna, att bevillning för lägenheten skulle efter det af pröfningsnämnden därå satta taxeringsvärde, tvåtusen kronor, erläggas inom Alfshögs socken;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, pröfningsnämndens beslut måtte fastställas; Gifven Stockholms slott den 5 maj 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

172.

Resolution på und. besvär af Vanstads sockens kommunalstämma i fråga om sterbhusets efter godsägaren Fr. I. Bergman beskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Vanstads sockens kommunalstämma i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 29 oktober 1897 gifna utslag i fråga om sterbhusets efter godsägaren Fr. I. Bergman beskattning år 1895, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 5 maj 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att år 1895 inom Tranås socken af Kristianstads län berörda sterbhus, hvars delägare vore kronofogden Rudolf Achates Bergman, stationsskrifvaren Thore Cornelius Bergman, Hj. Hoflund, såsom syssloman i Helesine Bergmans konkurs, samt bemälde Hoflund jämte Hugo Lindgren och Emil A. Borg, i egenskap af sysslomän i landtbrukaren Per Nilssons i Esperöd konkurs, beskattats dels för Björkeröds till 25,000 kronor värderade brännvinsbränneri och jästfabrik och dels för 8,000 kronors inkomst af därstädes idkad rörelse;

att samma år sterbhuset jämväl inom Vanstads socken af Malmöhus län beskattats för berörda fastighet, hvilken värderats till 20,000 kronor, hvarjämte ofvanbemälde Nilsson och Helesine Bergman fått sig åsatt taxering för 8,000 kronors inkomst af den å fastigheten idkade rörelse;

att bemälde sterbhusdelägare häröfver hos kammarrätten anfört besvär, med yrkande, att endera af de å ofvannämnda

orter vidtagna beskattningsåtgärder måtte varda undanröjd och sterbhusdelägarne förklaras berättigade återbekomma de utskylder, som på grund af de obehörigen befunna beskattningsåtgärderna måst erläggas;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, enär den mark, där ifrågavarande bränneri och fabrik vore belägna, ostridigt tillhört säteriet Esperöd i Tranås socken, samt den omständighet, att nämnda mark blifvit genom ägoutbyte förlagd till hemmanet N:o 3 Östra Björkeröd i Vanstads socken, ej föranledde därtill, att marken med därå uppförda byggnader borde anses hafva i beskattningshänseende öfverflyttats till sistberörda socken, ty och då följaktligen hvarken bränneriet och fabriken eller den därstädes idkade rörelse bort i Vanstads socken beskattas, funne kammarrätten skäligt att, med undanrödjande af omförmälda i Vanstads socken vidtagna beskattningsåtgärder, förklara vederbörande berättigade att kostnadsfritt ur kronans kassa återbekomma på grund af nämnda åtgärder påförd och erlagd bevillning och tilläggsbevillning, tillhopa etthundra åttio kronor, hvarjämte sterbhusdelägarne hänvisats att om återbekommande af öfriga med föranledande af undanröjda beskattningsåtgärderna påförda och erlagda allmänna afgifter hos vederbörande göra framställning; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att kammarrättens utslag måtte undanrödjas samt så väl bränneriet som där drifven rörelse förklaras skola beskattas i Vanstads socken.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

173.

Resolution på und. besvär af arkitekten E. Krüger i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897 i staden Vänersborg.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, arkitekten Ernst Krüger, såsom innehafvare af firman A. Krüger & son i Göteborg, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för staden Vänersborg taxerat klaganden, hvilken på entreprenad utfört visst byggnadsarbete vid länslasarettet därstädes, för 5,000 kronors inkomst af berörda byggnadsverksamhet,

samt klaganden hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som firman vore för inkomst af byggnadsverksamheten i dess helhet och således jämväl af byggnadsarbeten, som utfördes å andra orter än Göteborg, taxerad i sistnämnda stad, hvarest klaganden vore mantalsskrifven och hade kontor, samt i allt fall ifrågakomna byggnadsarbete i Vänersborg icke lämnat behållning utan förlust, taxeringen därstädes måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1897 förklarat, att hvad klaganden sålunda anfört icke skulle föranleda ändring i taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 17 oktober 1898 sig utlåtit, att, som klaganden icke förebragt någon utredning därom, att eller i hvilken omfattning han år 1897 bedrifvit rörelse å annan ort än i Vänersborg, eller huruvida eller till hvilket belopp han blifvit å annan än sistnämnda ort för rörelse taxerad, samt ett af klaganden åberopadt, af vice häradshöfdingen Harald Josephson och arkitekten C. G. Rapp utfärdadt intyg icke heller kunde, mot kronoombudets bestridande, anses innefatta laga bevis därom, att det af klaganden i Vänersborg utförda byggnadsarbete icke lämnat klaganden den vinst, beskattningsnämnderna beräknat, funne kammarrätten ej skäl att i beskattningsnämndernas öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 5 maj 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlin-

garna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden år 1897 så mycket mindre bort taxeras för inkomst af rörelse i staden Vänersborg, som, enligt hvad numera måste anses utredt, klaganden af sin under året i nämnda stad idkade verksamhet ej haft behållen inkomst, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från beskattning år 1897 i Vänersborg för inkomst af rörelse. Hvilket etc.

174.

Resolution på und. besvär af lokomotivförareförmannen C. G. Nordström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, lokomotivförareförmannen Carl Gustaf Nordström i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län ingifven, därifrån till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt öfverlämnad skrift yrkat, att, enär klaganden, som förut varit bosatt i staden Malmö, men på grund af erhållen transport till annat tjänstgöringsdistrikt den 16 februari 1896 afflyttat till staden Göteborg och därstädes för nämnda år mantalsskrifvits, samma år blifvit för inkomst af tjänst taxerad ej allenast i Göteborg, utan äfven i Malmö, å hvardera orten till belopp af 2,460 kronor, klaganden måtte berättigas återbekomma de på grund af taxeringen i Malmö af honom erlagda kronoutskylder jämte lösen för debetsedel och indrifningsafgift, tillhopa 35 kronor 37 öre,

så har kammarrätten i utslag den 27 september 1898 sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken för år 1896 blifvit mantalsskrifven så väl i Malmö som i Göteborg, varit bosatt i Malmö åtminstone till utgången af år 1895, samt af vederbörande mantalsskrifningsförrättare i Göteborg åberopadt stadgande i 3 § 1 mom. 3:e stycket af Kungl. förordningen angående mantalsskrifning den 6 augusti 1894 så mycket mindre kunde anses

tillämpligt i fråga om rätta orten för klagandens mantalsskrifning för år 1896, som det icke, så vidt handlingarna utvisade, blifvit före ingången af sistnämnda år genom klagandens utnämning till tjänstebefattning i Göteborg bestämdt, att klaganden skulle dit afflytta, alltså och då följaktligen Malmö måst anses hafva varit klagandens rätta mantalsskrifningsort för år 1896 och klaganden således varit för samma år i Malmö skattskyldig för sin inkomst af tjänst, funne kammarrätten hvad klaganden i ifrågavarande skrift yrkat icke förtjäna afseende;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att Kungl. Maj:t måtte antingen, med upphäfvande af kammarrättens utslag, till klagandens ansökning lämna bifall, eller ock, därest berörda yrkande ej kunde bifallas, förklara klaganden berättigad återfå de kronoutskylder, klaganden på grund af taxeringen i Göteborg för år 1896 måst utgifva; Gifven Stockholms slott den 19 maj 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag.

Beträffande klagandens yrkande att återfå de kronoutskylder, klaganden på grund af taxeringen i Göteborg för år 1896 måst utgifva, finner Kungl. Maj:t, med bifall till berörda yrkande, godt förklara klaganden berättigad att restitutionsvis ur kronans kassa återbekomma den honom genom nämnda taxeringsåtgärd påförda och af honom erlagda bevillning och tillläggsbevillning, tillhopa trettioen kronor 98 öre. Hvilket etc.

175.

Resolution på und. besvär af Stockholms nya spårvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms nya spårvägsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholms stad år 1896, i enlighet med bevillningsberedningens förslag, taxerat klaganden för inkomst af rörelse, yrke eller eljest till belopp af 378,459 kronor,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, då behållningen å rörelsen år 1895, enligt klagandens uppgift till bevillningsberedningen, utgjort 149,618 kronor 66 öre, men taxeringsnämnden, vid beräkning af klagandens år 1896 beskattningsbara inkomst, till den af klaganden uppgifna behållna inkomsten lagt dels 103,380 kronor 64 öre, hvilka skulle upptagits såsom omkostnader, utan att hafva närmare specificerats, dels ett belopp af 101,463 kronor 29 öre, som klaganden skulle för mycket afffört för slitning af spårvägen och materielen, samt tillika förbisett, att vid taxeringen jämväl bort afgå 4,600 kronor 36 öre, utgörande bland inkomsterna inberäknade hyror af bolagets fastighet, taxeringen måtte efter afdrag af sistnämnda tre poster, tillhopa 209,444 kronor 29 öre, nedsättas till 169,014 kronor 45 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 oktober 1896 icke i vidsträcktare mån nedsatt taxeringen, än att den beskattningsbara inkomsten bestämdes till 374,884 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 25 maj 1898 sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring än att, då pröfningsnämnden vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten icke medgifvit afdrag för underhållskostnaden af klagandens stallbyggnad och vagnshus, tillhopa 4,219 kronor 83 öre, till hvilket afdrag klaganden vore berättigad, taxeringen nedsattes till trehundrasjuttiotusen sexhundra sextiofyra kronor; Gifven Stockholms slott den 19 maj 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

176.

Resolution på und. besvär af Varnhems sockens kommunalstämma i fråga om den så kallade De la Gardieska grafkassans taxering år 1897 för inkomst af kapital.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Varnhems sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat den så kallade De la Gardieska grafkassan för 4,000 kronors inkomst af kapital,

samt domkapitlet i Skara hos Skaraborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som, enligt § 11 mom. 2 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, kyrkor och fromma stiftelser icke vore pliktiga utgöra inkomstbevillning, kassan, hvilken stode under domkapitlets vård, måtte varda från taxeringen befriad,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1897 bifallit berörda yrkande och upphäft taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 11 augusti 1898 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 26 maj 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

177.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Lund i fråga om Skånska städernas brandstodsförenings till försäkring af lösegendom inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Lund i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Malmöhus läns pröfningsnämnd genom beslut den 18 september 1896 förordnat, att Skånska städernas brandstodsförening till försäkring af lösegendom skulle i staden Lund utgöra bevillning för 141,995 kronors inkomst af rörelse,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest brandstodsföreningen häröfver sig besvärat, genom utslag den 9 mars 1898 sig utlåtit, att, som föreningens verksamhet afsåge allenast att bereda delägarne i densamma ersättning för timade brandskador, och vid sådant förhållande föreningen icke vore pliktig utgöra bevillning för den tillökning i dess fonder, som under räkenskapsåret från och med den 1 oktober 1894 till och med den 30 september 1895 uppkommit genom inbetalda försäkringsafgifter och upplupna räntor, alltså blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, öfverklagade taxeringen af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 2 juni 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

178.

Resolution på und. besvär af Östra Eneby sockens kommunalstämma och folkskoleläraren G. Löwkrantz, hvar för sig, i fråga om bemälde Löwkrantz' beskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Östra Eneby sockens kommunalstämma och folkskoleläraren Gottfrid Löwkrantz, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Östra Eneby socken taxerat klaganden Löwkrantz för inkomst af hans befattning såsom folkskolelärare till belopp af ettusen tvåhundra femtio kronor äfvensom för 800 kronors inkomst af uppdrag att vara fattigvårdstillsyningsman,

samt Löwkrantz hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, dels att vid hans taxering för förstnämnda inkomst måtte från det af taxeringsnämnden i sådant afseende beräknade belopp, 1,250 kronor, afdragas pensionsafgift 23 kronor 33 öre och 170 kronor, som Löwkrantz för beredande af förbättrad undervisning i den honom anförtrodda skola utgifvit, samt taxeringen följaktligen nedsättas till 1,056 kronor 67 öre, och dels att, enär Löwkrantz nödgats för skötande af sin befattning såsom fattigvårdstillsyningsman vidkännas utgifter under år 1897 för införande och begagnande af telefon med tillhopa 122 kronor och för skjutsar med 21 kronor 50 öre, från det af taxeringsnämnden för sistnämnda befattning beräknade inkomstbelopp 800 kronor afdrag finge ske med tillhopa 143 kronor 50 öre och taxeringen sålunda nedsättas till 656 kronor 50 öre,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1897, med bifall till klaganden Löwkrantz' talan, förordnat, att han skulle taxeras för 1,057 kronors inkomst af allmän och 656 kronors inkomst af enskild tjänst, eller för en sammanräknad inkomst af 1,713 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Östra Eneby sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, genom utslag den 27 april 1898 sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut, så vidt anginge taxeringen för inkomst af befattningen såsom fattigvårds-

tillsyningsmän, men att, enär, enligt hvad klaganden Löwkrantz medgifvit, hans löneinkomst såsom folkskolelärare år 1897 uppgått till 1,400 kronor, samt Löwkrantz, hvilken därå i kammarrätten yrkat afdrag, utom för pensionsafgift 23 kronor 33 öre, jämväl för hvad han under året af egna medel utgifvit för beredande af förbättrad undervisningsmateriel eller 209 kronor, ej kunde anses lagligen berättigad till sådant afdrag, kammarrätten med ändring af pröfningsnämndens beslut, så vidt anginge beskattningen af Löwkrantz' inkomst af hans lärarebefattning, fastställt taxeringsnämndens beskattningsåtgärd i nämnda hänseende;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring med yrkande, kommunalstämman, att Kungl. Maj:t måtte fastställa klaganden Löwkrantz' beskattningsbara inkomst såsom fattigvårdstillsyningsman under år 1897 till 800 kronor, samt Löwkrantz, att med ändring af kammarrättens utslag, antingen pröfningsnämndens beslut i dess helhet måtte fastställas eller ock den beskattningsbara inkomsten af allmän tjänst under ifrågavarande år bestämmas till 1,118 kronor; Gifven Stockholms slott den 2 juni 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit särskilda infordrade underdåniga utlåtanden, samt Löwkrantz därefter fått inkomma med underdåniga påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt angår klaganden Löwkrantz' beskattning för inkomst såsom folkskolelärare; men som vid beräkning af Löwkrantz' beskattningsbara inkomst af det honom lämnade uppdrag att vara fattigvårdstillsyningsman afdrag ej må ske vare sig för utgifter för införande och begagnande af telefon eller för skjutsar, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag i denna del, bestämma Löwkrantz' beskattningsbara inkomst under ifrågavarande år af nämnda uppdrag till åttahundra kronor. Hvilket etc.

179.

Resolution på und. besvär af tjänstförrättande landskamreraren L. Afzelius, såsom kronans ombud hos 1897 års pröfningsnämnd för Göteborgs och Bohus län, i fråga om vice häradshöfdingen Knut Frimans inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, tjänstförrättande landskamreraren L. Afzelius, såsom kronans ombud hos 1897 års pröfningsnämnd för Göteborgs och Bohus län, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Kristine församling i Göteborg taxerat vice häradshöfdingen Knut Friman för 20,845 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest,

men Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd genom beslut den 1 oktober 1897, enär Friman, hvilken den 6 oktober 1892 inköpt 38 aktier i Önans aktiebolag, enhvar för 10 kronor, eller för sammanlagdt 380 kronor samt en preferensaktie för 275 kronor, den 12 mars 1896 försålt samtliga dessa aktier för 58,000 kronor och såmedelst beredt sig en inkomst af 57,345 kronor, förty och då berörda inkomst borde betraktas såsom årsinkomst, höjt Frimans taxering till 78,190 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Friman häröfver sig besvärat, genom utslag den 3 juni 1898 sig utlåtit, att, enär, äfven om ifrågavarande försäljningsvinst finge såsom beskattningsbar inkomst anses, i allt fall densamma tillfallit Friman redan i mars 1896 och följaktligen ej kunde, mot stadgandena i 10 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, år 1897 blifva föremål för beskattning, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta Frimans taxering till det af taxeringsnämnden bestämda belopp, tjugutusen åttahundra fyrtiofem kronor; Gifven Stockholms slott den 9 juni 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

180.

Resolution på und. besvär af kameteraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om direktören F. L. Döllings inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1897 taxerat verkställande direktören i aktiebolaget Pilsenerbryggeriet Fredrik Ludvig Dölling för 23,000 kronors inkomst, däraf 15,000 kronor af kapital, som Dölling såsom förläggare för kommanditbolaget Geo. Bäckström & C:o insatt i nämnda bolag, och 8,000 kronor från aktiebolaget Pilsenerbryggeriet,

samt Dölling hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som bevillning vore kommanditbolaget påförd för omförmälda kapitalinkomst och han följaktligen icke borde därför beskattas samt hans årliga lön såsom verkställande direktör i aktiebolaget Pilsenerbryggeriet uppginge till allenast 1,000 kronor, taxeringen måtte till detta belopp nedsättas,

men pröfningsnämnden enligt beslut den 12 oktober 1897, enär riktigheten af Döllings sistberörda uppgift vore af ett hos pröfningsnämnden åberopadt intyg bekräftad, men författningsenlig grund saknades för yrkandet om Döllings befrielse från beskattning för inkomst af kapital, endast i så måtto bifallit Döllings talan, att taxeringen nedsattes till 16,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Dölling häröfver anfört besvär, i utslag den 19 oktober 1898 sig utlåtit, att, som den inkomst till belopp af 15,000 kronor, Dölling ansetts åtnjuta såsom förläggare för kommanditbolaget Geo. Bäckström & C:o finge antagas hafva utgjort den utdelning af bolagets vinst, hvartill Dölling såsom delägare i bolaget varit berättigad, samt följaktligen berörda inkomst, hvilken bort tagas i beräkning vid bolagets taxering, icke skolat emot stadgandet i § 15 af instruktionen för taxeringsmyndigheterna genom Döllings taxering å nyo tagas till beskattning, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut,

nedsätta det belopp, för hvilket Dölling hade att för år 1897 i Stockholm utgöra bevillning, till ettusen kronor; Gifven Stockholms slott den 9 juni 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

181.

Resolution på und. besvär af handlanden J. P. Carlsson i fråga om dels taxeringsvärdet å klaganden tillhöriga Klefshults ångsåg och dels klagandens inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden J. P. Carlsson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Åkers socken åsatt klaganden tillhöriga Klefshults ångsåg taxeringsvärde af femtontusen kronor äfvensom taxerat klaganden för 10,000 kronors inkomst af träförädling,

samt klaganden hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, dels att, enär ifrågavarande såg, hvilken vore belägen å ofri grund, icke borde anses som fast egendom, taxeringen af sågen måtte varda undanröjd, eller ock, därest detta yrkande icke kunde bifallas, taxeringsvärdet å sågen nedsättas till 5,000 kronor, utgörande det belopp, för hvilket densamma vore mot brandskada försäkrad, dels ock att klagandens taxering för inkomst måtte bestämmas till endast 1,500 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 27 och den 28 september 1897, på grund af meddelade upplysningar angående ångsågens storlek och rörelsens omfattning, endast i så måtto bifallit klagandens yrkande, att inkomsttaxeringen nedsattes till sextusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 14 oktober 1898 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring under fullföljd af sitt med afseende å fastighetens taxeringsvärde framställda yrkande och med påstående, att inkomsttaxeringen måtte nedsättas till 3,120 kronor 68 öre; Gifven Stockholms slott den 16 juni 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

182.

Resolution på und. besvär af kaptenen R. Nordén i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kaptenen R. Nordén i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för staden Ronneby taxerat klaganden för 3,787 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt landskamereraren Axel Holmquist, i egenskap af kronans ombud hos Blekinge läns pröfningsnämnd, yrkat, att, som klaganden, hvilken under år 1897 uppburit arfvode såsom brännerikontrollör till belopp af 440 kronor, icke blifvit taxerad för mera än 308 kronor af samma arfvode, men det klaganden sålunda beviljade afdrag för 132 kronor, som beräknats motsvara ersättning för kost och bostad under fullgörandet af kontrollörsuppdraget, icke vore i gällande bevillningsförordning medgifvet, taxeringen måtte höjas till jämnadt belopp af 3,920 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1898 afslagit detta yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Holmquist, å tjänstens vägnar, häröfver anfört besvär, i utslag den 14 november 1898 sig utlåtit, att, som det brännerikontrollör tillkommande arfvode, hvilket, jämlikt § 17 i Kungl. förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887, utginge med samma belopp, vare sig tjänstgöringen

ägde rum i kontrollörens vanliga boningsort eller ej, icke kunde anses vara till större eller mindre del anvisadt till bestridande af de med kontrollörsuppdraget förenade särskilda kostnader, samt afdrag för någon del af det till klaganden utgifna kontrollörsarfvodet således ej bort vid taxeringen äga rum, funne kammarrätten skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förklara klaganden skyldig att för år 1898 i Ronneby stad erlägga bevillning för tretusen niohundra nitton kronors inkomst af allmän tjänst; Gifven Stockholms slott den 16 juni 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

183.

Resolution på und. besvär af Malmö fackföreningars bageriförening i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Malmö fackföreningars bageriförening i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för staden Malmö taxerat klaganden för 1,500 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilken med sin verksamhet uteslutande afsåge att åt medlemmarne förskaffa godt och billigt bröd samt för sådant ändamål träffat aftal med en bagare om leverans af erforderlig kvantitet bröd, icke af sin verksamhet hade någon inkomst, klaganden måtte varda från berörda taxering befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 16 september 1897 afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 28 juli 1898 sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken, enligt hvad kronoombudet hos taxeringsnämnden i afgifven förklaring upplyst, skulle hafva afyttrat bröd till andra personer än vederbörande medlemmar och

således utsträckt sin verksamhet utöfver hvad de af klaganden antagna stadgar angåfve såsom det med klagandens verksamhet afsedda ändamål* eller att åt medlemmarne anskaffa godt bröd till billigt pris, icke visat, att icke klaganden af sin verksamhet haft beskattningsbar inkomst, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 22 juni 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som genom hvad i målet förekommit icke blifvit ådagalagdt, att klaganden under år 1897 utöfvat rörelse af beskaffenhet, att beskattningsbar inkomst för klaganden däraf uppkommit, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från den klaganden samma år ågångna inkomsttaxering. Hvilket etc.

184.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Örebro i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å en å lägenheten Alnängarna belägen tomt med åbyggnad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Örebro i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Längbro socken åsatt en byggmästaren Axel Lindström tillhörig, å lägenheten Alnängarna belägen tomt med åbyggnad taxeringsvärde af 2,000 kronor,

samt nämnda sockens kommunalstämma hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, som å berörda tomt, hvilken af Lind-

* Malmö fackföreningars bageriförening utan personlig ansvarighet har till ändamål att åt sina medlemmar anskaffa godt bröd till billigt pris genom att låta för medlemmarnes gemensamma räkning verkställa bakning. Medlem, som erlägger vid sitt inträde i föreningen 5 kronor, får köpa bröd från föreningens bageri endast för sig, sin familj och tjänstfolk. Medlem kan uteslutas ur föreningen, om han uttager mera bröd än som erfordras för honom, familj och tjänstfolk och om han till person utom föreningen afyttrar från föreningen inköpt bröd. För föreningens tryggande skall af nettobehållningen af rörelsen, räntor å medlemmarnes insatser och förverkade insatser bildas en reservfond, som ej får öfverstiga 1,000 kronor.

ström inköpts för ett pris af 3,800 kronor, under år 1896 uppförts ett större boningshus för en beräknad kostnad af minst 17,000 kronor, taxeringsvärdet å fastigheten måtte höjas till 20,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 och 29 september 1896, med afseende därå att arbetet med byggnadens uppförande ännu icke afslutats, bestämt taxeringsvärdet till allenast 3,800 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest kommunalstämman häröfver anfört besvär, i utslag den 7 april 1898 sig utlåtit, att, som upplyst vore, att ifrågavarande byggnad, hvilkens uppförande påbörjats under våren 1896 och före årets slut så långt framskridit, att densamma kunnat af ägaren som bostad användas, från den 23 oktober nämnda år varit brandförsäkrad för 25,000 kronor, samt vid sådant förhållande måste antagas, att byggnadens verkliga värde från sistnämnda dag uppgått åtminstone till 16,200 kronor, funne kammarrätten skäligt att, med bifall till besvären och ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsvärdet för år 1896 å ifrågavarande fastighet till tjugutusen kronor, däraf tretusen åttahundra kronor för tomten och sextontusen tvåhundra kronor för åbyggnaden; Gifven Stockholms slott den 22 juni 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att å de underdåniga besvären fästa afseende. Hvilket etc.

185.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Falkenberg i fråga om Mellersta Hallands järnvägsaktiebolags inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Falkenberg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan stadens taxeringsnämnd år 1896 taxerat Mellersta Hallands järnvägsaktiebolag för inkomst till belopp af 466,500

att särskilda besvär hos kammarrätten anförts dels af klagandena, med yrkande, att, som bolagets ofvan anförda ränteinkomst, hvilken utgjort föremål för taxeringen i Sundsvall, erlades å bolagets kontor i Sundsvall, där jämväl bolagets styrelse hade sitt säte, bolaget för ifrågavarande ränteinkomst, beräknad till 15,700 kronor, måtte beskattas i Sundsvall, dels ock af landskamereraren i Västernorrlands län Axel Arnell, å tjänstens vägnar, som, med erinran, att bolaget icke styrkt, vare sig sin hos pröfningsnämnden lämnade uppgift därom, att bolaget vore för inkomst beskattadt inom de särskilda taxeringsdistrikt, flottleden genomlöpte, eller beloppet af sin beskattningsbara inkomst, framställt enahanda yrkande som klagandena; samt

att kammarrätten i öfverklagade utslaget icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

188.

Resolution på und. besvär af Sorsele sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1896 af kronans ofvan den så kallade kulturlinien inom nämnda socken belägna mark.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sorsele sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för berörda socken åsatt kronans ofvan den så kallade kulturlinien inom socknen belägna mark taxeringsvärde af 500,000 kronor,

samt Västerbottens läns pröfningsnämnd, på yrkande af jägmästaren i norra Lycksele revir A. F. Berselius, såsom ombud för Kungl. domänstyrelsen, genom beslut den 17 september 1896, enär afvittringen ofvan kulturlinien ännu icke vore afslutad, samt vidden och beskaffenheten af därstädes blifvande kronoöfverloppsmarker således icke vore kända eller kunde

uppgifvas, förordnat, att kronans marker ofvan ifrågavarande gränslinie skulle från all uppskattning uteslutas,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 2 februari 1898 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 14 juli 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

189.

Resolution på und. besvär af Väster-Fernebo sockens kommunalstämma i fråga om Sala ångbryggeriaktiebolags inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Väster-Fernebo sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat Sala ångbryggeriaktiebolag för 1,000 kronors inkomst af rörelse vid mötesplatsen Salbohed,

så och efter det bolaget hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget inom Väster-Fernebo socken icke drefve annan rörelse, än att bolaget efter rekvisition tillhandahölle marketenteriet å förenämnda mötesplats sina tillverkningar, taxeringen måtte varda upphäfd,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1897 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 5 oktober 1898 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 14 juli 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlin-

garna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

190.

Resolution på und. besvär af Sundsvalls ölbryggeriaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sundsvalls ölbryggeriaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Sköns socken genom beslut, som af Västernorrlands läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, taxerat klaganden för sexhundra kronors inkomst genom försäljning af maltdrycker inom socknen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 6 december 1898 sig utlåtit, att, enär klaganden, som lämnat obestridt, att klaganden inom Sköns socken idkat försäljning af maltdrycker, i fråga om sättet för utöfvande af nämnda försäljning samt angående omfattningen däraf icke förebragt någon utredning, funne kammarrätten klagandens talan i målet icke kunna bifallas; Gifven Stockholms slott den 21 juli 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

191.

Resolution på und. besvär af Åls sockens kommunalstämma i fråga om taxeringen år 1898 af »gårdslägenheten» å Bengts J. Anderssons jordbruksfastighet under Tunsta N:o 13 i nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Åls sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat »gårdslägenheten» å Bengts Joh. Anderssons jordbruksfastighet under Tunsta N:o 13, såsom annan fastighet än jordbruksfastighet, till värde af 1,500 kronor,

samt Bengts Joh. Andersson hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär ifrågavarande taxering afsåge fastighetens åbyggnad, men denna, som vore brandförsäkrad för 660 kronor och endast beboddes af Bengts Joh. Andersson och hans hushåll, borde anses behöflig för det å fastigheten drifna jordbruk, taxeringen måtte upphäfvas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22, 23 och 24 september 1898, enär omförmälda byggnad, som vore lågt brandförsäkrad, syntes nödvändig för Bengts Joh. Anderssons jordbruk, bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 3 mars innevarande år funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 28 juli 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

192.

Resolution på und. besvär af Nyhems, Bräcke och Bodsjö socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i fråga om Skönviks aktiebolags taxering år 1896 för inkomst af flottleder inom nämnda socknar.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nyhems, Bräcke och Bodsjö socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 23 februari 1898 gifna utslag i fråga om Skönviks aktiebolags taxering år 1896 för inkomst af flottleder inom nämnda socknar, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 28 juli 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1896 års taxeringsnämnd för ofvan nämnda socknar beskattat nedan omförmälda bolag för inkomst af dem tillhöriga flottleder såsom för inkomst af kapital till följande belopp, nämligen dels i Bodsjö socken Skönviks aktiebolag och Tunadals aktiebolag gemensamt för 2,000 kronors inkomst af flottleder i Pånån och Hungeån, hvilka tillhörde flottleden i Pånån, till tre fjärdedelar Skönviks aktiebolag och till en fjärdedel Tunadals aktiebolag samt flottleden i Hungeån till elfva tjugondedelar Skönviks aktiebolag, till fyra tjugondedelar Mons trävaruaktiebolag och till fem tjugondedelar Tunadals aktiebolag samt Skönviks aktiebolag och Mons trävaruaktiebolag gemensamt för 2,000 kronors inkomst af en flottled i Mjölksjöån, som ägdes till fyra femtedelar af det förra och till en femtedel af det senare bolaget, dels i Bräcke socken Skönviks aktiebolag och Mons trävaruaktiebolag gemensamt för 1,000 kronors inkomst af en flottled i Merlingsån, hvilken tillhörde till tre fjärdedelar det förra och till en fjärdedel det senare bolaget, samt Skönviks aktiebolag ensamt för 1,200 kronors inkomst af en samma bolag tillhörig flottled i Angelån, dels ock i Nyhems socken Skönviks aktiebolag ensamt för 500 kronors inkomst af en bolaget tillhörig flottled i Rotån;

att Skönviks aktiebolag hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som den i omförmälda flottleder verkställda flottning af flottledernas ägare tillhörigt virke allenast medelbarligen tillfört dem någon inkomst, samt vid sådant förhållande och då de år 1895 endast i nedannämnda flottleder i ringa omfattning verkställt flottning af andra tillhörigt virke, nämligen i Pånåns flottled, för hvilken flottning virkets ägare erlagt afgifter till belopp af 780 kronor, i Hungeåns flottled, däraf icke härflutit någon behållen inkomst, i Merlingsåns flottled, af hvilken flottning flottledens ägare haft bruttoinkomst af 51 kronor, och i Angelåns flottled, därå nettovinsten utgjort 1,408 kronor, ifrågavarande rörelse icke kunde anses bedrifven på så själfständigt sätt eller i så afsevärd omfattning, att bolaget borde för inkomst af rörelsen i ofvannämnda socknar taxeras, hvartill komme, att bolaget blifvit för hela inkomsten af sin rörelse inom andra kommuner beskattadt, ifrågavarande taxeringsåtgärder måtte varda undanröjda;

att pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1896 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringarna;

att Skönviks aktiebolag häröfver hos kammarrätten sig besvärat och därvid fullföljt sin hos pröfningsnämnden förda talan under yrkande tillika, att, därest samma talan icke vunne bifall, taxeringarna måtte sättas i enlighet med bolagets hos pröfningsnämnden meddelade uppgifter om beskaffenheten och inkomsten af flottningen i de särskilda flottlederna;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som den timmerflottning, hvilken bedrifvits i ifrågavarande vattendrag i Bodsjö, Bräcke och Nyhems socknar, icke vore af beskaffenhet att kunna anses såsom sådan hufvudsaklig gren af Skönviks aktiebolags rörelse, att inkomsten däraf, enligt 12 § e) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, bort i dessa socknar särskildt taxeras, funne kammarrätten skäligt befria bolaget från skyldighet att erlägga den bevillning, som det efter bolagets andelar i ofvan omförmälda flottleder på grund af ifrågavarande taxeringar finge anses hafva ålegat bolaget utgöra för inkomst till följande belopp, nämligen i Bodsjö socken för inkomst af Pånåns och Hungeåns flottleder ettusen trehundra kronor samt af flottleden i Mjölksjöån ettusen sexhundra kronor, i Bräcke socken för inkomst af Merlingsåns flottled sju-

hundra femtio kronor och af Angelåns flottled ettusen tvåhundra kronor samt i Nyhems socken för inkomst af Rotåns flottled femhundra kronor;

samt att klagandena i de underdåniga besvären yrkat, att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte fastställas.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

193.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Lené, å tjänstens vägnar, i fråga om Örebro enskilda banks inkomsttaxering år 1897 i staden Örebro.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren Axel Lené, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Örebro enskilda bank till 1897 års bevillningsberedning för staden Örebro uppgifvit, att bankens vinst under år 1896 efter afdrag för lidna förluster till belopp af 20,317 kronor 99 öre utgjort 188,632 kronor 22 öre, däraf fyra femtedelar borde tagas till beskattning i Örebro, och att bankens taxering därstädes sålunda borde bestämmas till 150,975 kronor 77 öre med tillägg af 12,470 kronor 5 öre, som banken år 1896 i nämnda stad erlagt i utskylder, eller till sammanlagdt 163,375 kronor 82 öre,

samt taxeringsnämnden för Örebro stad, i enlighet med bevillningsberedningens förslag, bestämt bankens taxering för inkomst af rörelse därstädes till 195,210 kronor, motsvarande i jämnadt tal det af banken till beskattning uppgifna beloppet med därtill lagda dels fyra femtedelar, eller 15,256 kronor 21 öre, af det belopp, 19,070 kronor 26 öre, som under år 1896 utgifvits i bevillning för bankens sedelutgifningsrätt, och dels

fyra femtedelar, eller 16,582 kronor 82 öre, af ett till 20,728 kronor 53 öre beräknadt belopp, som banken skulle år 1896 afskrifvit för lidna förluster,

så och efter det bankens styrelse hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, som banken vore berättigad att vid taxering njuta afdrag för å rörelsen lidna förluster, taxeringen måtte med det i sådant afseende beräknade beloppet 16,582 kronor 82 öre nedsättas till 178,628 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 27 och 28 september 1897, enär de uppgifna förlusterna icke borde afräknas å bankens årsvinst, utan vore att betrakta såsom kapitalförlust, i öfverensstämmelse med föregående års pröfningsnämnds i likartad fråga uttalade åsikt ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest banken häröfver sig besvärat, i utslag den 28 december 1898 sig utlåtit, att, som genom hvad i målet förekommit, icke emot vederbörande kronoombuds bestridande kunde anses utredt, att eller i hvad mån de i bankens bokslut för år 1896 verkställda afskrifningar af förluster varit af sådan beskaffenhet, att vid beräkningen af bankens år 1897 beskattningsbara inkomst afdrag för desamma finge, enligt 10 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, äga rum, men af det af beskattningsnämnderna till 20,728 kronor 53 öre beräknade afskrifningsbeloppet 410 kronor 54 öre ingått i det af banken till beskattning uppgifna belopp, samt den bevillningsafgift, enligt bankens räkenskaper utgörande 19,070 kronor 26 öre, banken erlagt för rätten att utgifva sedlar, icke vore hänförlig till utskylder, som afsåges i § 10 mom. 3 a) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, utan vore att anse såsom en sådan utgift för rörelsens drifvande, om hvilken i mom. 4 c) förmäldes, och banken följaktligen ägde att vid taxering njuta afdrag för sistnämnda utgift; alltså och då vid sådant förhållande det af beskattningsnämnderna för taxeringen i Örebro antagna inkomstbelopp, 195,210 kronor, borde minskas med fyra femtedelar af så väl beloppet 410 kronor 54 öre som omförmälda bevillningsafgift 19,070 kronor 26 öre eller med tillhopa 15,584 kronor 64 öre, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, till 179,625 kronor

nedsätta det inkomstbelopp, för hvilket banken hade att för år 1897 i Örebro utgöra bevillning;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring, med yrkande, att Kungl. Maj:t täcktes, med ändring af kammarrättens utslag, i nåder förordna, att det belopp, hvarför Örebro enskilda bank för år 1897 borde utgifva bevillning i Örebro stad, skulle höjas från af kammarrätten bestämda 179,625 kronor med fyra femtedelar af det belopp, 19,070 kronor 26 öre, banken år 1896 utgifvit för rätt till sedelutgifning, eller 15,256 kronor 21 öre, till i jämnadt tal 194,881 kronor; Gifven Stockholms slott den 3 augusti 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit detta ärende Sig föredragas; och enär den bevillningsafgift, banken för rätten att utgifva egna banksedlar år 1896 erlagt med 19,070 kronor 26 öre, icke är att hänföra till sådana utgifter för rörelsens bedrifvande, för hvilka banken författningsenligt äger åtnjuta afdrag, samt följaktligen det af kammarrätten för bankens taxering i Örebro för år 1897 antagna inkomstbelopp, 179,625 kronor, bör med tillämpning af den af taxeringsmyndigheterna följda grund för fördelning af bankens beskattningsbara inkomst mellan de särskilda orter, där banken bedrifver sin rörelse, höjas med fyra femtedelar af berörda belopp, 19,070 kronor 26 öre eller 15,256 kronor 21 öre, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, till i jämnadt tal etthundranittiofyratusen åttahundra åttioen kronor bestämma bankens beskattningsbara inkomst i Örebro för år 1897. Hvilket etc.

194.

Resolution på und. besvär af Föllinge och Hotagens socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i fråga om Lars Lithanders trävaruaktiebolags inkomsttaxering år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Föllinge och Hotagens socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i under-

dånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 28 april 1898 meddelade utslag i fråga om Lars Lithanders trävaruaktiebolags inkomsttaxering år 1896, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 25 augusti 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att vederbörande taxeringsnämnder år 1896 dels taxerat nämnda bolag för inkomst af trävarurörelse till följande belopp, nämligen i staden Östersund 10,000 kronor, i Brunflo socken 9,000 kronor och i Häggenås socken 3,500 kronor, dels taxerat bolaget jämte Carl Burmans trävaruaktiebolag för dylik inkomst i Hotagens socken till belopp af 3,000 kronor och i Föllinge socken till belopp af 2,000 kronor, dels ock taxerat omförmälda båda bolag »med flere» i Laxsjö socken för enahanda inkomst till belopp af 3,000 kronor;

att Lars Lithanders trävaruaktiebolag hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen i Östersund måtte undanrödjas, samt att beräkningen af bolagets hela beskattningsbara inkomst måtte nedsättas till det belopp, hvartill bolagets inkomst uppgått under räkenskapsåret från och med den 1 september 1894 till och med den 31 augusti 1895 eller 9,102 kronor 88 öre, att upptagas till beskattning antingen i sin helhet i Brunflo socken, där bolagets styrelse hade sitt säte, eller ock med den fördelning, som kunde finnas lämplig, i de socknar, inom hvilka bolaget från andra än bolaget tillhöriga fastigheter afverkat och försålt virke;

att pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1896 ogillat berörda yrkande;

att Lars Lithanders trävaruaktiebolag häröfver anfört besvär hos kammarrätten och därvid yrkat upphäfvande af taxeringen i Östersund, äfvensom att bolagets behållna inkomst måtte beskattas endast i Brunflo socken, eller ock att, därest bolaget funnes böra erlägga bevillning för inkomst jämväl i öfriga socknar, hvad därefter återstode af bolagets beskattningsbara inkomst måtte taxeras inom Brunflo socken;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som i målet finge anses utredt, att bolaget år 1896 inom Jämtlands län icke idkat annan verksamhet, än att bolaget inom olika socknar i länet afverkat virke och försålt detsamma

i oförädladt tillstånd, samt vid sådant förhållande och då bolagets verksamhet leddes från dess kontor i Östersund, hvarest bolagets räkenskaper fördes och jämväl försäljningar af virke ägde rum, bolaget icke kunde anses nämnda år skattskyldigt för inkomsten af sin ifrågavarande rörelse annorstädes än i Östersund, funne kammarrätten skäligt att, med ogillande af bolagets yrkande om befrielse från taxeringen i Östersund, på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att bolaget befriades från skyldighet att för år 1896 i Brunflo, Häggenås, Hotagens, Föllinge och Laxsjö socknar utgöra bevillning för inkomst; samt

att klagandena i de underdåniga besvären yrkat, att Kungl. Maj:t måtte, med undanrödjande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

195.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Malmö och Lund, hvar för sig, i fråga om Skånska brandförsäkringsinrättningens inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Malmö och Lund, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Skånska brandförsäkringsinrättningen år 1896 blifvit för inkomst af rörelse taxerad dels af taxeringsnämnden i Lund till belopp af 152,250 kronor och dels af taxeringsnämnden i Malmö till belopp af 62,648 kronor,

samt hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkanden framställts, af brandförsäkringsinrättningen att, enär inrättningen blifvit i Lund taxerad för det belopp, som enligt styrelsens för inrättningen redogörelse för inrättningens verksamhet år 1895 sistnämnda år utdelats till vissa delägare inom inrättningen,

eller 152,250 kronor 43 öre, men däri inginge det till delägare i Malmö samma år utdelade belopp, 62,648 kronor 45 öre, hvilket sistnämnda belopp i Malmö upptagits till beskattning, sådan rättelse måtte vidtagas i den inrättningen påförda taxeringen, att inrättningen komme att allenast å endera orten utgöra bevillning för ifrågavarande till delägare i Malmö utdelade belopp, samt af kronans ombud, att inrättningen måtte med stöd af omförmälda redogörelse taxeras för en inkomst af 419,963 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1896 dels förordnat, att inrättningen, som enligt ofvanberörda redogörelse haft en inkomst af 481,100 kronor 80 öre, skulle, efter afdrag därifrån af utgifter till belopp af 94,465 kronor, taxeras i Lund, där inrättningens styrelse hade sitt säte, för en inkomst af, i jämnadt tal, 386,635 kronor, dels ock undanröjt taxeringen i Malmö,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest, bland andra, brandförsäkringsinrättningen och stadsfullmäktige i Malmö, hvar för sig, anfört besvär under yrkande, brandförsäkringsinrättningen, att dess taxering måtte nedsättas till det belopp, som utdelats till inrättningens delägare, eller 152,250 kronor, samt stadsfullmäktige i Malmö, att inrättningen måtte för inkomst af sin verksamhet därstädes taxeras till det belopp, som motsvarade hvad af inrättningens inkomster år 1895 utdelats till delägare i Malmö, eller 62,648 kronor, genom utslag den 6 april 1898 ej funnit skäl att i anledning af stadsfullmäktiges i Malmö besvär göra ändring i pröfningsnämndens beslut samt beträffande brandförsäkringsinrättningens besvär sig utlåtit, att, enär i målet icke förekomme anledning till antagande, att den del af inrättningens inkomster år 1895, som med 224,369 kronor 82 öre enligt inrättningens uppgift, hvilken af vederbörande lämnats obestridd, öfverförts till inrättningens för gäldande af eventuella brandskador afsedda fonder, öfverstigit det belopp, hvarmed fonderna för inrättningens tryggande gent emot utelöpande risker samma år bort ökas, och vid sådant förhållande inrättningen icke kunde anses skyldig utgöra bevillning för berörda tillökning i dess fonder, men inrättningen, jämlikt § 10 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, icke finge vid beräkningen af inrättningens år 1896 beskattningsbara inkomst åtnjuta af-

drag för dess till 10,014 kronor 97 öre uppgående, år 1895 betalda utskylder, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, att inrättningen skulle för år 1896 i Lund utgöra bevillning för så stor del af dess inkomster under år 1895, som motsvarade dels det till inrättningens delägare utdelade belopp, 152,250 kronor 43 öre, och dels beloppet af nyssnämnda utskylder, 10,014 kronor 97 öre, eller för ett sammanlagdt inkomstbelopp af, i jämnadt tal, etthundrasextiotvåtusen tvåhundra sextiofem kronor;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring, stadsfullmäktige i Malmö under fullföljd af sitt hos kammarrätten framställda påstående samt stadsfullmäktige i Lund med yrkande, att Kungl. Maj:t måtte, med ändring af kammarrättens utslag, antingen fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut, så vidt det afsåge inrättningens taxering i Lund, eller, om detta icke kunde ske, förordna, att inrättningen skulle för ifrågavarande år i sistnämnda stad utgöra bevillning för ett inkomstbelopp af 278,945 kronor; Gifven Stockholms slott den 8 september 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

196.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Luleå i fråga om Bodträskfors aktiebolags inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Luleå i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 3 november 1898 i fråga om Bodträskfors aktiebolags inkomstbeskattning år 1897, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 15 september 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1897 års taxeringsnämnd för staden Luleå, där bolaget hade kontor och förädlingsverk, taxerat bolaget för 114,000 kronors inkomst af trävarurörelse, motsvarande i jämnadt tal tre fjärdedelar af bolagets till taxering uppgifna hela inkomst af sådan verksamhet;

att samma års taxeringsnämnd för Edefors socken förordnat, att bolaget skulle inom socknen, där bolaget jämväl hade kontor, hvarifrån dess virkesinköp och afverkningar leddes, utgöra bevillning, utom för annan inkomst, hvarom nu icke är fråga, för 30,000 kronors inkomst af trävarurörelse, hvilket belopp ansetts utgöra en fjärdedel af bolagets hela årsinkomst af nämnda rörelse;

att bolaget hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär en fjärdedel af bolagets ifrågavarande inkomst för året tagits till beskattning i Stockholm, där bolaget hade sitt hufvudkontor, samt bolaget sålunda blifvit dubbelt taxeradt för denna del af inkomsten, bolaget måtte befrias från taxeringen i Edefors socken, eller, om detta yrkande icke kunde bifallas, att bolagets taxering i Luleå måtte nedsättas med motsvarande belopp;

att pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1897 förordnat, att bolaget skulle i Edefors socken beskattas för en tredjedel af bolagets i Luleå taxerade inkomst, i följd hvaraf bolaget skulle i Luleå utgöra bevillning för sjuttiosextusen kronors inkomst och i Edefors socken för trettioåttatusen kronors inkomst af trävarurörelse;

att klagandena och bolaget, hvar för sig, häröfver anfört besvär hos kammarrätten under yrkande, bolaget, att af dess ifrågavarande inkomst en fjärdedel måtte tagas till beskattning i Stockholm och tre fjärdedelar i Luleå, och att i allt fall bolagets samfälda taxering måtte på det sätt bestämmas, att bolaget icke blefve för någon del af sin inkomst dubbelt beskattadt, samt klagandena, att bolagets taxering i Luleå måtte fastställas i enlighet med stadens taxeringsnämnds beslut;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; samt

att klagandena i de underdåniga besvären fullföljt sitt hos kammarrätten framställda yrkande.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

197.

Resolution på und. besvär af inspektoren H. A. Forszén i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å klaganden tillhöriga fastigheten 2 $^{13}/_{16}$ seland n:r 1 Utanede i Edsele socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, inspektoren H. A. Forszén i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos 1898 års taxeringsnämnd för Edsele socken yrkat, att taxeringsvärdet å klaganden tillhöriga fastigheten 2 $^{13}/_{16}$ seland n:r 1 Utanede i nämnda socken, hvilket värde af vederbörande bevillningsberedning föreslagits till 18,000 kronor, måtte bestämmas till 3,000 kronor, för hvilket sistnämnda belopp fastigheten blifvit af klaganden inköpt,

samt taxeringsnämnden lämnat berörda yrkande utan afseende och fastställt bevillningsberedningens förslag, alldenstund upplyst och kändt vore, att hemmansförsäljningen betingat två köpeskillingar, af hvilka den ena gällde hemmanet och den andra dess skog, som försålts till klagandens principaler, Salsåkers ångsågsaktiebolag,

så och efter det Västernorrlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden fullföljt sitt ofvanberörda yrkande, genom beslut den 27 september 1898, på grund af nämnden meddelade upplysningar angående tillkomsten af den af klaganden uppgifna köpeskillingen, ogillat yrkandet och fastställt taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 15 maj innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 15 september 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlin-

garna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

198.

Resolution på und. besvär af Malungs sockens kommunalstämma i fråga om Uddeholms aktiebolags inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Malungs sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Malungs socken taxerat Uddeholms aktiebolag för 50,000 kronors inkomst af trävarurörelse samt afverkning och försäljning af pappersmasse- och kolved,

samt bolaget hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att bolaget måtte varda från taxeringen befriadt,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23, 24 och 25 september 1897, enär upplyst blifvit, att bolaget, hvilket för flera tiotal år tillbaka mot dåvarande jämförelsevis låga pris för längre tidsperioder förvärfvat en mängd afverkningsrättigheter inom socknen, under år 1896, då i allmänhet en kortare tid för afverkningsrättigheterna återstått, funnit med sin fördel förenligt att mot nutidens högre virkespris dels till befolkningen återförsälja och dels till andra, såsom Korsnäs sågverksaktiebolag, hvilket bolag vore i bättre tillfälle att tillgodogöra sig virket, öfverflytta ett flertal dylika rättigheter, samt att den vinst, som bolaget haft af ifrågavarande återförsäljningar och öfverflyttningar, skäligen kunde antagas uppgå till 30,000 kronor, ej gjort annan ändring i taxeringsåtgärden, än att taxeringen nedsattes till sistnämnda belopp,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Uddeholms aktiebolag häröfver anfört besvär under yrkande att varda befriadt från utgörande af bevillning för inkomst af rörelse inom Malungs socken, genom utslag den 5 oktober 1898 sig utlåtit, att, enär för den vinst, som kunde hafva för bolaget uppkommit genom ofvan omförmälda öfverlåtelser af afverknings-

rätt till skog, bolaget icke kunde anses jämlikt 12 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 skattskyldigt i Malungs socken, där skogarna vore belägna, utan i den kommun, hvarest genom bolagets styrelse eller annorledes ledningen af dess affärer ägde rum, ty blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, ifrågavarande bolaget för dylik vinst åsatta taxering undanröjd; Gifven Stockholms slott den 22 september 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

199.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden Th. Peterson i fråga om val af ledamöter i bevillningsberedningen och taxeringsnämnden för år 1899 i Glafva församling.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden Th. Peterson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan å kommunalstämma med Glafva socken den 5 februari innevarande år dels till ledamöter i årets bevillningsberedning för nämnda socken utsetts Alfred Karlsson i Kärnbacka, disponenten Cesar Bang å Hillringsberg, kyrkovärden Carl Olsson i Löfås, ingeniören Karl Agrell å Glafva glasbruk samt nämndemännen Anders Eriksson i Svenserud och Anders Segersten i Sebbenebyn äfvensom till suppleanter för dem skogvaktaren Erik Sönstaby i Hillringsberg samt hemmansägarne Erik Nilsson i Spätterud och Nils Nilsson i Sebbenebyn, och dels till ledamöter för Glafva kommun i innevarande års taxeringsnämnd valts disponenten Emil Larsson å Glafva glasbruk, ofvanbemälde Carl Olsson och hemmansägaren Anders Eriksson i Svenserud samt till deras suppleanter hemmansägaren Joh. Olsson i Tössbol och handlanden J. A. Fridlund i Löfås,

samt klagánden jämte A. G. Andersson och O. P. Johansson i Töresbol hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Värmlands län häröfver sig besvärat, därvid de — under anförande, bland annat, att kungörelse om ifrågavarande kommunalstämma blifvit endast en söndag från predikstolen i socknens kyrka uppläst, att disponenten Bang, såsom norsk undersåte, icke varit valbar till ledamot i bevillningsberedningen, att disponenten Larsson och handlanden Fridlund vid valen tillåtits rösta, utom för egna personer, Larsson för Glafva glasbruksaktiebolag och Fridlund för ångbåtsaktiebolaget Hoppet äfvensom för firman Olsson och Fridlund, oaktadt vid stämman ej visats, att Larsson och Fridlund ägt utöfva rösträtt för nämnda bolag och firma, att val af ledamöter i årets taxeringsnämnd icke bort förrättas, förrän Kungl. Maj:ts befallningshafvande därom utfärdat kungörelse, samt att någon löntagare icke blifvit invald som ledamot vare sig i bevillningsberedningen eller i taxeringsnämnden — yrkat, att, som öfverklagade kommunalstämmobeslutet med afseende å berörda förhållanden icke i laga ordning tillkommit och stode i strid med allmän lag och författning, detsamma måtte varda upphäfdt och ärendet återförvisas till ny, lagenlig behandling,

så och efter det Glafva sockens icke klagande medlemmar öfver besvären sig förklarat och därvid, under yrkande att besvären måtte ogillas, dels bifogat utdrag af protokoll vid bolagsstämma med delägarne i Glafva glasbruks aktiebolag den 12 oktober 1898, utvisande, att Emil Larsson sagda dag utsetts till bolagets disponent för en tid af fem år från den 1 januari 1899, i hvilken egenskap han enligt jämväl bifogad, för bolaget fastställd bolagsordning ägde rätt att å bolagets vägnar i alla förekommande fall tala och svara utan behof af därför särskildt utfärdad fullmakt, äfvensom en af styrelsen för ångbåtsaktiebolaget Hoppet för bolagets verkställande direktör J. A. Fridlund utfärdad fullmakt att »på alla tider och ställen föra bolagets talan och utöfva dess rösträtt samt i öfrigt alltid bevaka dess intressen», och dels åberopat en af Carl Olsson och Johan Alfred Fridlund uti det hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande förda handelsregister intagen anmälan därom, att de ämnade i bolag under firma Olsson och Fridlund i Glafva socken idka trävarurörelse,

har Kungl. Maj:ts befallningshafvande, efter anteckning, dels att, enligt hvad handlingarna i målet utvisade, kungörelse om ifrågavarande kommunalstämma blifvit den 29 januari innevarande år i Glafva sockens kyrka uppläst, och dels att Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom kungörelse den 1 påföljande maj, i likhet med hvad föregående år ägt rum, förordnat, att Glafva och Stafnäs pastorater skulle under innevarande års taxeringsförrättningar utgöra ett taxeringsdistrikt, genom utslag den 17 berörda maj sig utlåtit, att, enär Kungl. Maj:ts befallningshafvandes kungörelse om bestämmande af taxeringsdistrikten inom länet för innevarande år icke, beträffande det taxeringsdistrikt, hvari Glafva kommun inginge, innebure någon ändring uti de för föregående år härom gifna bestämmelser, samt kungörelse om ifrågavarande kommunalstämma blifvit i Glafva sockens kyrka uppläst en vecka före stämmans hållande; ty och som den omständigheten, att disponenten Larsson och handlanden Fridlund vid valet tillåtits rösta, den förre för Glafva glasbruksaktiebolag och den senare för ångbåtsaktiebolaget Hoppet äfvensom för firman Olsson och Fridlund, utan att deras befogenhet härtill blifvit vid stämman styrkt, icke kunde, med afseende å hvad Glafva sockens icke klagande medlemmar i sin förklaring anfört samt handlingarna i målet gåfve vid handen, till upphäfvande af ifrågavarande val föranleda; alltså och då, beträffande den hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande mot disponenten Bangs valbarhet till ledamot af bevillningsberedningen inom Glafva kommun framställda anmärkning, Bangs egenskap af norsk undersåte icke finge, med afseende å innehållet i gällande bevillningsförordning, anses utgöra hinder för valbarhet till nämnda ledamotskap; samt bevillningsförordningens föreskrifter därom, att vid val af ledamöter i bevillningsberedning och taxeringsnämnd borde tillses, att jämväl löntagare så vidt möjligt däri finge säte och stämma, måste, i enlighet med hvad förklarandena hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande anfört, genom valet af disponenten Bang och ingeniören Agrell till ledamöter i bevillningsberedningen och af disponenten Larsson till ledamot i taxeringsnämnden anses hafva vederbörligen följts, funne Kungl. Maj:ts befallningshafvande, utan afseende å hvad klaganden och hans medparter hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande jämväl i öfrigt mot öfverklagade kommunalstäm-

mobeslutet anfört, deras i målet förda talan icke kunna bifallas; Gifven Stockholms slott den 22 september 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan Kungl. Maj:ts befallningshafvande efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som den tid, inom hvilken bevillningsberedningen och taxeringsnämnden skola afsluta sina förrättningar, numera gått till ända, finner Kungl. Maj:t icke skäl att å de underdåniga besvären fästa afseende. Hvilket etc.

200.

Resolution på und. besvär af Nedre Ulleruds sockens kommunalstämma i fråga om Brattfors aktiebolags inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nedre Ulleruds sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för berörda socken beräknat Brattfors aktiebolags inkomst af rörelse till 74,240 kronor, däraf 50,000 kronor utgjorde ersättning, som enligt en den 8 april 1896 träffad öfverenskommelse till bolaget utbetalts af Klarälfvens flottningsförening för skada och intrång, som genom flottningen förorsakades bolaget,

samt bolaget hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då berörda belopp, 50,000 kronor, innefattade allenast godtgörelse för upplåtandet till föreningen af vissa med bolagets äganderätt till jordbruksfastigheter förenade förmåner och alltså icke utgjorde beskattningsbar inkomst, bolagets taxering måtte bestämmas till endast 24,240 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24 och 25 september 1897 väl, enär af bolaget hos pröfningsnämnden åberopade handlingar utvisade, att bolagets taxering för ifrågavarande belopp, 50,000 kronor, afsåge den godtgörelse, bolaget betingat sig för alla de förut icke guldna ersättningsanspråk, bolaget framställt mot Klarälfvens flottningsförening uti ett vid

Mellansysslets tingslags häradsrätt vid tiden för berörda öfverenskommelses träffande anhängigt expropriationsmål, däruti inbegripna de anspråk på ersättning för minskad inkomst af bolagets laxfisken vid Dejefors och Skifved, hvilka anspråk bolaget ansett sig hafva haft rätt framställa i öfverensstämmelse med en åberopad Kungl. resolution af den 5 maj 1892; förty och då berörda godtgörelse, i den mån densamma utgjorde ersättning för afstådda rättigheter, som vore med bolagets jordäganderätt förbundna, icke kunde vara att hänföra till inkomst af bolagets rörelse, funnit bolaget icke böra för samma godtgörelse i dess helhet beskattas, men, då utredning saknades, om och till huru stor del ifrågavarande belopp kunde anses härflyta af bolagets jordäganderätt och vara genom fastighetsbevillning förut beskattadt, under åberopande af § 8 mom. 2 litt. d) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, med ogillande af bolagets yrkande fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Brattfors aktiebolag häröfver anfört besvär under fullföljd af sitt hos pröfningsnämnden framställda yrkande, genom utslag den 28 oktober 1898 sig utlåtit, att, enär genom den af bolaget förebragta utredning måste anses ådagalagdt, att ifrågavarande belopp, 50,000 kronor, till bolaget utbetalts såsom godtgörelse allenast för afstående af vissa utaf bolagets äganderätt till fastigheter härflytande förmåner, samt detsamma följaktligen icke vore att anse såsom beskattningsbar inkomst, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta bolagets taxering med berörda belopp, i följd hvaraf bolaget skulle för år 1897 erlägga bevillning i Nedre Ulleruds socken allenast för en till tjugufyratusen tvåhundra fyrtio kronor beräknad inkomst af rörelse; Gifven Stockholms slott den 29 september 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

201.

Resolution på und. besvär af kamereraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om trafikaktiebolagets Grängesberg—Oxelösund inkomstbeskattning i Stockholm år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm taxerat trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund för 140,000 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget, enligt den för detsamma den 27 juni 1896 af Kungl. Maj:t fastställda ordning, hade till ändamål att förvärfva och förvalta aktier i andra bolag, och den af denna verksamhet härflytande inkomst, bestående af utdelning å de af bolaget förvärfvade aktier, icke, emot § 16 i gällande instruktion för taxeringsmyndigheterna, bort taxeras, bolaget måtte befrias från taxering för inkomst eller taxeringen åtminstone nedsättas till 5,955 kronor 57 öre, hvilket belopp utgjort bolagets inkomst af räntor under år 1897,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 oktober 1898, under anförande, hurusom af handlingarna inhämtades, att bolaget, hvars inbetalda aktiekapital utgjorde 21,116,000 kronor, förutom förvärfvandet och förvaltandet af aktier i andra bolag, hade till ändamål jämväl att befrämja och utveckla trafiken å de järnvägar, hvari bolaget förvärfvat del, att efter öfverenskommelse med de särskilda bolagens styrelser genom enhetlig förvaltning af järnvägarna åstadkomma besparingar i deras drift och i sådant afseende jämväl öfvertaga och besörja trafikeringen af dessa järnvägar eller en eller flera af dem samt att utöfva annan därmed förenlig verksamhet, förklarat, att med afseende å det sålunda angifna ändamålet för bolagets verksamhet den omständigheten, att bolagets hufvudsakliga inkomst härflöte af aktieutdelningar, icke vore af någon betydelse för frågan om bolagets beskattning, samt att utaf vinsten af bolagets rörelse för år 1897 åtminstone en tiondedel eller 202,592 kronor borde

tagas till beskattning i Stockholm, där bolaget hade sitt hufvudkontor, och förty afslagit bolagets yrkande samt höjt taxeringen till sistnämnda belopp,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär och därvid fullföljt sina hos pröfningsnämnden framställda påståenden, genom utslag den 8 maj 1899 sig utlåtit, att, enär bolaget, enligt hvad vederbörliga styrelse- och revisionsberättelser för år 1897 utvisade, nämnda år icke haft andra inkomster än dels influtna räntor, 5,955 kronor 57 öre, dels ock utdelning å bolaget tillhöriga aktier i andra bolag; ty och då för sistnämnda slag af inkomst bolaget icke, emot föreskriften i § 16 af instruktionen för taxeringsmyndigheterna, bort taxeras, men skäl däremot icke anförts för bolagets yrkande om befrielse från skattskyldighet för omförmälda ränteinkomst, alltså funne kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, skäligt i så måtto bifalla bolagets talan, att bolaget förklarades skola för år 1898 i Stockholm utgöra bevillning för en inkomst af femtusen niohundra femtiofem kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att Kungl. Maj:t måtte, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut, eller, därest berörda yrkande icke vunne bifall, med fastställande af kammarrättens utslag, så vidt bolaget därigenom förklarats skyldigt att utgöra bevillning för 5,955 kronor, förplikta de bolag, i hvilka trafikbolaget ägde aktier, eller Frövi—Ludvika järnvägsaktiebolag, Örebro—Köpings järnvägsaktiebolag, Oxelösund—Flen—Västmanlands järnvägsaktiebolag samt Grängesbergs grufveaktiebolag, att, hvarje bolag i förhållande till den utdelning, detsamma af 1897 års vinst lämnat trafikaktiebolaget, hvilka utdelningar belöpte sig till respektive 529,399 kronor, 479,440 kronor, 236,740 kronor och 850,680 kronor, i Stockholm utgöra bevillning för det af pröfningsnämnden i målet till taxering bestämda belopp 202,592 kronor, med afdrag af ränteinkomstbeloppet 5,955 kronor, eller för 196,637 kronor, nämligen Frövi—Ludvika järnvägsaktiebolag för 49,660 kronor, Örebro—Köpings järnvägsaktiebolag för 44,973 kronor, Oxelösund—Flen—Västmanlands järnvägsaktiebolag för 22,207 kronor och Grängesbergs grufveaktiebolag för 79,797 kronor; Gifven Stockholms slott den 29 september 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

202.

Resolution på und. besvär af J. Bengtson i Fritsla i fråga om val af ledamöter för Fritsla socken i 1899 års taxeringsnämnd.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, J. Bengtson i Fritsla i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan å kommunalstämma med Fritsla socken den 29 mars innevarande år till ledamöter för socknen i samma års taxeringsnämnd valts fabrikören Birger Wingqvist på Bjällbo, Enok Thörnqvist på Kronogärdet och Levin Nelsson på Åkerstad,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Älfsborgs län öfver berörda valförrättning anfört besvär med yrkande, att, då bemälda personer samtliga vore industriidkare samt, vid det förhållande att inom socknen funnes godt om jordbrukare och löntagande tjänstemän, valet sålunda skett i strid med bevillningsförordningens föreskrifter, Kungl. Maj:ts befallningshafvande måtte, med upphäfvande af valförrättningen, förordna om anställande af nytt val,

så har Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 16 maj innevarande år sig utlåtit, att, enär det i 44 § af gällande bevillningsförordning inrymda allmänna stadgande därom, att vid val af ledamöter i taxeringsnämnd borde tillses, att, så vidt möjligt vore, så väl fastighetsägare som näringsidkare och löntagare komme att i nämnden taga säte och stämma, icke skäligen kunde anses innefatta ovillkorlig förpliktelse för kommun, som hade att välja tre eller flera ledamöter i dylik nämnd, att därtill utse minst en inom hvardera af dessa klasser, funne Kungl. Maj:ts befallningshafvande klagandens i målet förda talan icke kunna bifallas; Gifven Stockholms slott den 29 september 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan Kungl. Maj:ts befallningshafvande efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes resolution. Hvilket etc.

203.

Resolution på und. besvär af direktionen för Strömsholms nya kanalbolag i fråga om bolagets inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, direktionen för Strömsholms nya kanalbolag i underdånighet anfört öfver Kungl Maj:ts och rikets kammarrätts den 30 november 1898 meddelade utslag i fråga om bemälda bolags inkomstbeskattning år 1897, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 6 oktober 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att af bolagets tjugusex slussar sex äro belägna inom Västanfors socken, fem inom Ramnäs socken, två inom Sura socken, tio inom Kolbäcks socken, en inom Svedvi socken och två inom Säby socken;

att bolaget af vederbörande taxeringsnämnder år 1897 taxerats i Västanfors socken för 16,235 kronors inkomst samt i öfriga fem socknar efter 2,000 kronors inkomst för hvarje sluss eller således i Ramnäs socken för inkomst till belopp af 10,000 kronor, i Sura socken af 4,000 kronor, i Svedvi socken af 2,000 kronor, i Kolbäcks socken af 20,000 kronor och i Säby socken af 4,000 kronor;

att hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkats, dels af bolaget, att, som, jämlikt § 6 och § 10 litt. e) uti Kungl. Maj:ts den 28 april 1842 för bolaget utfärdade privilegium, den bolagets aktieägare tillkommande årliga utdelning utgjorde högst 22,500 kronor, samt af bolagets inkomst under år 1896 till

aktieägarne afsatts berörda belopp, bolagets år 1897 beskattningsbara inkomst i sin helhet måtte beräknas till endast 22,500 kronor, att, efter 865 kronor 38 öre för hvarje sluss, med tilllägg af de belopp, som inom de särskilda socknarna användts till gäldande af utskylder, sålunda fördelas, att bolaget blefve beskattadt i Västanfors socken för 5,914 kronor 80 öre, i Ramnäs socken för 4,794 kronor 33 öre, i Sura socken för 1,905 kronor 22 öre, i Kolbäcks socken för 9,772 kronor 6 öre, i Svedvi socken för 1,002 kronor 17 öre och i Säby socken för 1,988 kronor 90 öre, dels ock af kronans ombud, att, enär bolaget, enligt utdrag ur dess räkenskaper för år 1896, det året haft en inkomst af tillhopa 116,335 kronor 32 öre, hvarifrån författningsenligt finge afdragas 60,853 kronor 17 öre, så att till beskattning återstode 55,482 kronor 15 öre, att med jämnadt belopp af 2,134 kronor jämte belöpande utskylder å hvarje af bolagets slussar fördelas, bolaget måtte beskattas för följande inkomstbelopp, nämligen i Västanfors socken för trettontusen femhundra tjugusex kronor, i Ramnäs socken för elfvatusen etthundra trettiosju kronor, i Sura socken för fyratusen fyrahundra fyrtiotvå kronor, i Kolbäcks socken för tjugutvåtusen fyrahundra femtioåtta kronor, i Svedvi socken för tvåtusen tvåhundra sjuttio kronor och i Säby socken för fyratusen femhundra tjugusex kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1897 afslagit bolagets yrkande och bifallit kronoombudets framställning;

att klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat, under fullföljd af det af bolaget hos pröfningsnämnden framställda yrkande;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget, jämte det kammarrätten af anförda orsaker funnit de öfver pröfningsnämndens beslut i fråga om bolagets taxering inom Västanfors socken af klaganden anförda besvär icke kunna komma under pröfning, däröfver klagan ej är vorden förd, tillika, vidkommande besvären, i hvad de afsåge bolagets taxering inom Ramnäs, Sura, Kolbäcks, Svedvi och Säby socknar, sig utlåtit, att, enär, jämlikt § 9 i bevillningsförordningen den 3 juni 1892, bolaget vore skyldigt att utgöra bevillning för hela sin inkomst, beräknad enligt de i § 10 i samma förordning stadgade grunder, och således icke, på sätt bolaget förmenat, allenast för den del af inkomsten, som

jämlikt Kungl. Maj:ts privilegium för bolaget finge till aktieägarne i bolaget utdelas; ty och då det icke kunde anses utredt, att bolagets år 1897 i sistnämnda fem socknar beskattningsbara inkomst, beräknad på ofvan sagda sätt, understigit de belopp, som i sådant afseende af pröfningsnämnden bestämts, funne kammarrätten besvären i denna del icke föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut;

samt att klaganden i de underdåniga besvären fullföljt sitt hos kammarrätten framställda yrkande, i hvad det afsåge bolagets taxering inom Ramnäs, Sura, Kolbäcks, Svedvi och Säby socknar.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, i hvad detsamma blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

204.

Resolution på und. besvär af J. Larsson i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å fastigheterna $^{13}/_{120}$ mtl Kyrkheddinge N:o 1 och 1 mtl Kyrkheddinge N:o 5.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Jöns Larsson i Kyrkheddinge i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Kyrkheddinge socken uppskattat klaganden tillhöriga fastigheten $^{13}/_{120}$ mtl Kyrkheddinge N:o 1 till värde af tiotusen femhundra kronor och den af klaganden arrenderade, Kungl. akademien i Lund tillhöriga fastigheten 1 mtl Kyrkheddinge N:o 5 till värde af femtioåttatusen kronor,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, hvarom nu ej är fråga, att fastigheternas taxeringsvärden måtte nedsättas med tio procent,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1898 ogillat klagandens yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 3 maj innevarande

år sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken icke vore skattskyldig för ofvan omförmälda, Kungl. akademien i Lund tillhöriga fastigheten 1 mtl Kyrkheddinge n:r 5, icke visat sig innehafva bemyndigande af vederbörande att emot pröfningsnämndens beslut beträffande fastighetens taxeringsvärde föra talan, alltså kunde besvären, i hvad de afsåge ändring af samma taxeringsvärde, icke komma under pröfning, samt, vidkommande taxeringsvärdet å klaganden tillhöriga fastigheten $^{13}/_{120}$ mtl Kyrkheddinge n:r 1, att kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens i fråga därom meddelade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 6 oktober 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

205.

Resolution på und. besvär af Skellefteå sockens kommunalstämma i fråga om sökt tillstånd för nämnda socken att ensam utgöra ett taxeringsdistrikt.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Skellefteå sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Västerbottens län den 28 februari 1898 inkommen framställning anhållit, att Skellefteå socken, som för det dåvarande utgjorde ett med Jörns kommun gemensamt taxeringsdistrikt, måtte förklaras skola från och med år 1898 i sådant afseende utgöra ett särskildt distrikt,

så har Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom beslut den 3 maj sistnämnda år förklarat, att framställningen, enär klaganden icke kunde anses hafva förebragt skäl föranledande en ändring i angifna syftet, icke borde till vidare åtgärd föranleda; Gifven Stockholms slott den 20 oktober 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre Kungl. Maj:ts befallningshafvande, efter vederbörandes hörande, än äfven Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt afgifvit infordradt underdånigt ut-

låtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes beslut. Hvilket etc.

206.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Malmö i fråga om Malmö sockerfabriksaktiebolags inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Malmö i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Malmö sockerfabriksaktiebolag år 1897 taxerats för inkomst af rörelse dels af taxeringsnämnden för Burlöfs socken, hvarest bolagets fabrik och hufvudkontor vore belägna, till belopp af 122,927 kronor, utgörande bolagets hela beräknade inkomst, dels ock af taxeringsnämnden för staden Malmö, där bolagets styrelse hade sitt säte, dess verkställande direktör vore bosatt samt bolaget förhyrde kontorslägenhet och hade två aflönade biträden, till belopp af 15,000 kronor,

samt bolaget hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat att, som bolagets hufvudsakliga affärer uppgjordes å dess kontor i Burlöfs socken, hvarest äfven bokföringen ägde rum, samt bolaget i Malmö ej bedrefve någon själfständig eller afsevärd rörelse, taxeringen i Malmö måtte undanrödjas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 16 september 1897, jämte det pröfningsnämnden bestämt beräkningen af bolagets hela beskattningsbara inkomst för ifrågavarande år till 122,927 kronor, däröfver klagan icke är vorden förd, tillika undanröjt bolagets taxering i Malmö och fastställt beskattningsåtgärden i Burlöfs socken,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 11 november 1898 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 20 oktober 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

207.

Resolution på und. besvär af Motala sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1898 af den till hemmanet $^1/_4$ mantal N:o 8 Motala Holstensgård hörande mangårdsbyggnad m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Motala sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för socknen taxerat $^1/_4$ mantal N:o 8 Motala Holstensgård såsom jordbruksfastighet till värde af tolftusen kronor samt mangårdsbyggnaden å hemmanet såsom annan fastighet till värde af tiotusen kronor äfvensom upptagit jordbruksfastigheten i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, men mangårdsbyggnaden i taxeringslängden öfver sådan staten med flera tillhörig fast egendom, för hvilken bevillning icke erlägges,

samt klaganden hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär enligt det gåfvobref, hvarigenom Motala socken blifvit ägare af omförmälda hemman och åbyggnad, afkastningen af så väl jordbruksfastigheten som åbyggnaden skulle användas till åstadkommande och underhåll af ett »kristligt barnhem» och således icke tillfölle socknen, samt fastigheten följaktligen måste i sin helhet betraktas såsom en barmhärtighetsinrättning, hvaraf ägaren icke hade inkomst, äfven jordbruksfastigheten måtte jämlikt § 4 mom. 6 bevillningsförordningen uppföras i taxeringslängden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning icke erlägges,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1898, enär det af klaganden åberopade stadgandet icke medgåfve befrielse från erläggande af fastighetsbevillning för barmhärtighetsinrättning tillhörig jordbruksfastighet, ogillat klagandens yrkande samt tillika, enär upplyst blifvit, att ifrågakomna till 10,000 kronor taxerade byggnad lämnade årlig hyresinkomst, och att särskild bostad funnes för brukaren af gården, föreskrifvit, att byggnaden skulle med det åsatta värdet öfverföras till längden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, och där upptagas i kolumnen för annan fastighet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 18 april inne-

varande år funnit klaganden icke hafva anfört skäl, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut;

däri klaganden i underdånighet sökt ändring under yrkande, att socknen måtte varda befriad från erläggande af bevillning för inkomst af ofvannämnda till 10,000 kronor taxerade byggnad; Gifven Stockholms slott den 20 oktober 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

208.

Resolution på und. besvär af förre poststationsföreståndaren C. G. Ander i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre poststationsföreståndaren C. G. Ander i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Ryssby socken taxerat klaganden för inkomst till belopp af 11,652 kronor, däraf 442 kronor af allmän tjänst och 11,210 kronor af rörelse, yrke eller eljest,

samt klaganden hos Kalmar läns pröfningsnämnd yrkat, att, då klagandens inkomst år 1897 af tjänst vid postverket, hvilken tjänst upphört med juni månads utgång, uppgått till allenast 221 kronor, samt klagandens vinst å utställningslotteriet i Stockholm, hvilken afsåges med öfriga taxerade inkomstbeloppet, borde beräknas såsom kapitalförvärf, klagandens taxering måtte nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1897, jämte det pröfningsnämnden förordnat, att klaganden skulle erlägga bevillning för allenast 221 kronors inkomst af tjänst, däröfver klagan icke är vorden förd, tillika allenast i så måtto bifallit klagandens i öfrigt förda talan, att taxeringen för inkomst af rörelse, yrke eller eljest bestämdes till niotusen niohundra nittio kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat under fortsatt yrkande om befrielse

från bevillning för lotterivinst, genom utslag den 12 oktober 1898 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut, i hvad detsamma blifvit öfverklagadt; Gifven Stockholms slott den 27 oktober 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

209.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Luleå i fråga om Gäfle bryggeriaktiebolags inkomstbeskattning år 1896.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Luleå i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 20 september 1898 i fråga om Gäfle bryggeriaktiebolags inkomstbeskattning år 1896, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 3 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget, som i Gäfle drefve bryggerirörelse och vid så kallade filialer i Bollnäs socken och i staden Luleå hade försäljning af maltdrycker, af 1896 års taxeringsnämnder å ifrågavarande orter taxerats för inkomst af rörelse till följande belopp, nämligen i Gäfle 20,000 kronor, i Bollnäs socken 1,500 kronor och i Luleå 4,500 kronor;

att bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som, enligt hvad räkenskapen för år 1895 utvisade, bolagets år 1896 beskattningsbara inkomst i sin helhet utgjort allenast 11,879 kronor 93 öre samt rörelsen vid filialen i Bollnäs icke lämnat vinst, taxeringen i Gäfle måtte nedsättas till i jämnt tal 11,870 kronor och taxeringen i Bollnäs socken undanrödjas, eller att, därest någon del af inkomsten ansåges böra beskat-

tas å de orter, där filialerna vore belägna, taxeringen i Gäfle måtte nedsättas med så stort belopp, att bolaget icke blefve beskattadt för sammanlagdt högre inkomst än 11,870 kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1896, enär bolaget underlåtit att till taxeringsnämnden i Gäfle lämna de upplysningar, som taxeringsnämnden för bedömande af bolagets beskattningsbara inkomst begärt, samt de till pröfningsnämnden ingifna handlingarna icke heller gåfve tillräcklig ledning för bestämmande af nämnda inkomst, förty och då bolagets rörelse i Bollnäs fortfarande bedrefves i samma omfattning som förut, samt det icke vore sannolikt, att nämnda rörelse skulle fortsättas, därest densamma, såsom bolaget årligen till beskattningsmyndigheterna uppgifvit, ginge med förlust, ogillat bolagets berörda yrkanden;

att Norrbottens läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att, som, enligt hvad räkenskapen utvisade, bolagets rörelse vid filialen i Luleå år 1895 lämnat en förlust af 6,182 kronor 29 öre, taxeringen därstädes måtte upphäfvas, genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1896, med ogillande af berörda yrkande, fastställt taxeringsnämndens för Luleå uppskattning af bolagets inkomst;

att kammarrätten, hvarest bolaget med fullföljande af sina hos pröfningsnämnderna framställda yrkanden anfört besvär öfver dessas beslut, genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som, på grund af hvad i målet förekommit, antagas finge, att bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst i sin helhet icke öfverstigit det belopp, bolaget till vederbörande bevillningsberedningar uppgifvit, eller 11,879 kronor 93 öre, ty och som berörda belopp borde till beskattning fördelas mellan Gäfle stad, där bolaget hade sitt bryggeri och hufvudkontor, samt Bollnäs socken och staden Luleå, inom hvilka sistnämnda orter bolaget hade filialer för försäljning af maltdrycker, funne kammarrätten, som med afseende å omfattningen af bolagets verksamhet å de olika beskattningsorterna ansåge, att af berörda inkomstbeloppp borde taxeras $^5/_6$ i Gäfle, $^3/_{24}$ i Luleå och $^1/_{24}$ i Bollnäs socken, skäligt att, med ändring af öfverklagade besluten, förklara bolaget skyldigt att för år 1896 erlägga bevillning för följande inkomstbelopp, nämligen i Gäfle niotusen niohundra kronor, i Bollnäs socken fyrahundra nittiofem kronor och i Luleå ettusen fyrahundra åttiofem kronor;

samt att klagandena i de underdåniga besvären yrkat, att taxeringen i staden Luleå måtte, i öfverensstämmelse med Norrbottens läns pröfningsnämnds beslut, fastställas till 4,500 kronor.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

210.

Resolution på und. besvär af Falun—Rättvik—Mora järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 i staden Falun samt Bjursås med flera socknar.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Falun—Rättvik—Mora järnvägsaktiebolag i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 30 maj innevarande år i fråga om klagandens taxering år 1898 för inkomst af rörelse i staden Falun samt Bjursås, Leksands, Rättviks, Mora och Orsa socknar, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 3 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att vederbörande taxeringsnämnder år 1898 taxerat klaganden för inkomst till följande belopp, nämligen i staden Falun ettusen sextiosex kronor, i Bjursås socken fyrahundra nittio kronor, i Leksands socken trehundra fyrtiosju kronor, i Rättviks socken fyratusen nittiotre kronor, i Mora socken vid Mora station tvåtusen tvåhundra tolf kronor, vid Norets station trehundra femtiosju kronor, vid Fu station tvåhundra nittiosex kronor och vid Garsås station etthundra sexton kronor samt i Orsa socken ettusen tvåhundra fyrtiofyra kronor;

att i en till Kopparbergs läns pröfningsnämnd ingifven, af Th. Göransson för Falun—Rättvik—Mora järnvägsaktiebolag undertecknad skrift yrkats, att, då klaganden år 1897 ej haft behållen inkomst af sin rörelse, klaganden måtte varda befriad

från taxering i Falun samt i Bjursås, Leksands och Rättviks socknar;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22, 23 och 24 september 1898 dels, enär Göransson ej gittat styrka sin befogenhet att föra klagandens talan, hvartill komme, att en åberopad afskrift af vinst- och förlustkonto icke ens angåfve, af hvilken räkenskap afskriften vore gjord, förklarat, att berörda yrkande i ärendets sålunda outredda skick icke kunde till någon nämndens åtgärd föranleda, dels ock, i anledning af en utaf kronofogden i Ofvan-Siljans fögderi gjord anmälan att klagandens inkomst i Mora och Orsa socknar af taxeringsnämnderna därstädes beräknats till oriktiga belopp, höjt klagandens taxering för inkomst i Mora socken vid Mora station till 4,424 kronor, vid Norets station till 713 kronor, vid Fu station till 592 kronor och vid Garsås station till 231 kronor äfvensom i Orsa socken till 2,699 kronor;

att kammarrätten, hvarest klaganden häröfver anfört besvär med yrkande att varda befriad från taxering för inkomst af rörelse, genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som icke heller hos kammarrätten blifvit ådagalagdt, att Göransson varit behörig att hos pröfningsnämnden föra klagandens talan, samt vid sådant förhållande de af vederbörande taxeringsnämnder vidtagna beskattningsåtgärder måste anses hafva mot klaganden vunnit laga kraft, alltså funne kammarrätten besvären icke kunna i vidare mån komma under pröfning, än så vidt de afsåge den af pröfningsnämnden vidtagna förhöjningen af klagandens taxering i Mora och Orsa socknar, därvid kammarrätten, enär medelst den af klaganden i målet förebragta utredning finge anses styrkt, att klaganden icke haft år 1898 beskattningsbar inkomst af rörelse, funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut härutinnan, nedsätta beräkningen af klagandens inkomst i Mora och Orsa socknar till de af taxeringsnämnderna i berörda båda socknar bestämda belopp;

samt att klaganden i de underdåniga besvären fullföljt sitt hos kammarrätten gjorda yrkande.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

211.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Stockholms stads uppfostringsanstalt vid Skrubba angående skyldighet för anstalten att för år 1898 utgöra bevillning för de åt anstalten upplåtna byggnader å Stockholms stad tillhöriga egendomen 1/2 mantal Skrubba n:r 1 i Brännkyrka socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Stockholms stads uppfostringsanstalt vid Skrubba i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Brännkyrka socken genom beslut, som af Stockholms läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, såsom annan fastighet än jordbruksfastighet upptagit de å den Stockholms stad tillhöriga egendomen 1/2 mantal Skrubba n:r 1 i Brännkyrka socken uppförda, till anstalten upplåtna byggnader med ett desamma åsatt taxeringsvärde af 82,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär med yrkande, att, som nämnda anstalt vore att anse såsom både barmhärtighetsinrättning och allmänt undervisningsverk, anstalten måtte befrias från skyldighet att erlägga bevillning för de till anstalten hörande byggnader, genom utslag den 22 februari innevarande år sig utlåtit, att, som ifrågavarande i Brännkyrka socken belägna uppfostringsanstalt tillhörde Stockholms stad och vid sådant förhållande icke vore att hänföra till allmänt undervisningsverk eller barmhärtighetsinrättning, hvarom i 4 § b) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 förmäldes, alltså funne kammarrätten klagandens talan i målet icke kunna bifallas; Gifven Stockholms slott den 3 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

212.

Resolution på und. besvär af landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om Karlskrona gasverksaktiebolags inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona taxerat Karlskrona gasverksaktiebolag för tjugusextusen femhundra aderton kronors inkomst af rörelse,

så och efter det klaganden hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget vid taxeringen fått njuta afdrag dels för ett belopp af 6,460 kronor, som öfverförts till aktieamorteringskonto, dels ock för ytterligare ett belopp af 6,000 kronor, som afsatts till inlösen af utlottade aktier, men bolaget icke vore berättigadt att njuta afdrag för båda dessa belopp, bolagets taxering måtte höjas till 32,518 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1898 bifallit detta yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 11 april innevarande år sig utlåtit, att, som med hänsyn till innehållet af 9 § i den för bolaget gällande bolagsordning intetdera af ofvanberörda två belopp om tillsammans 12,460 kronor, för hvilka vid beräkning af bolagets år 1898 beskattningsbara inkomst taxeringsnämnden medgifvit bolaget afdrag, vore att hänföra till den för bolaget behållna inkomsten af dess rörelse, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens uppskattningsåtgärd; Gifven Stockholms slott den 10 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

213.

Resolution på und. besvär af Maria hiss- och magasinsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Maria hiss- och magasinsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1897 taxerat klaganden, som ägde fastighet med ett åsatt taxeringsvärde af 265,000 kronor, för 10,841 kronors inkomst af den inom klagandens fastighet befintliga hissinrättningen,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som klagandens hela behållning för år 1896 på hisstrafik och uthyrning af varumagasin samt andra lägenheter i klagandens fastighet uppgått till 7,669 kronor 14 öre, hvartill dock borde läggas klagandens bland omkostnaderna upptagna utskylder, 1,609 kronor 34 öre, men klaganden, som vore berättigad till afdrag med fem procent å fastighetens taxeringsvärde med 13,250 kronor, således icke haft beskattningsbar inkomst, taxeringen måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 12 oktober 1897, enär vid det förhållande, att i det taxerade beloppet icke inginge någon inkomst af fastigheten, och värdet af den del af fastigheten, som användes för hissinrättningen, jämlikt § 4 mom. c) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 icke inginge i fastighetens taxeringsvärde, anspråket på afdrag från taxeringen med fem procent af taxeringsvärdet icke författningsenligt kunde godkännas, endast i så måtto ändrat taxeringen, att, då vid inkomstberäkningen oriktigt medräknats i det till rörelsens uppgifna inkomstbehållning lagda utskyldsbeloppet jämväl fastighetens utskylder, 1,020 kronor 25 öre, klagandens beskattningsbara inkomst af rörelse bestämdes till 9,821 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 8 februari innevarande år sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl göra annan ändring i pröfningsnämndens beslut, än att, då vid klagandens taxering för inkomst af rörelse afdrag bort ske äfven för den på rörelsen belöpande andel i arfvoden till styrelse och

revisorer, kontorskostnader och andra gemensamma utgifter till sammanlagdt belopp af 4,968 kronor 43 öre, hvilken andel finge beräknas till tre femtedelar däraf eller till 2,981 kronor 4 öre, taxeringen, på sätt kronans ombud hos pröfningsnämnden jämväl hemställt, nedsattes till i jämnadt tal 6,840 kronor; Gifven Stockholms slott den 10 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som den verksamhet, klaganden utöfvar, är sådan, att vid beräkningen af klagandens beskattningsbara inkomst hänsyn bör tagas till den inkomst, verksamheten i dess helhet lämnat; alltså och då klaganden må anses hafva visat, att klaganden, efter det afdrag skett med fem procent af taxeringsvärdet å klagandens fastighet, icke af sin verksamhet i dess helhet år 1896 haft beskattningsbar inkomst, finner Kungl. Maj:t, med upphäfvande af kammarrättens utslag, skäligt befria klaganden från den klaganden påförda taxeringen för inkomst af rörelse. Hvilket etc.

214.

Resolution på und. besvär af Söderåkra sockens kommunalnämnd i fråga om Kalmar ångkvarnsaktiebolags inkomsttaxering år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Söderåkra sockens kommunalnämnd i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Kalmar ångkvarnsaktiebolag hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt fört klagan däröfver, att bolaget blifvit år 1897 i nämnda socken taxeradt för en till 3,000 kronor beräknad inkomst af rörelse,

så har kammarrätten genom utslag den 14 november 1898 af anförda orsaker undanröjt berörda taxeringsåtgärd; Gifven Stockholms slott den 17 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som kommunalnämnden, hvilken icke i sådan egenskap är behörig att öfverklaga kam-

marrättens utslag, icke visat sig äga kommunalstämmans uppdrag att i målet föra talan, finner Kungl. Maj:t de underdåniga besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

215.

Resolution på und. besvär af enskilda banken i Vänersborg i fråga om rätt för klaganden att återbekomma bevillning och tilläggsbevillning för åren 1895, 1896, 1897 och 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, enskilda banken i Vänersborg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en under innevarande år till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Älfsborgs län ingifven och af Kungl. Maj:ts befallningshafvande till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt öfverlämnad skrift yrkat, att, som i den inkomst, för hvilken klaganden för åren 1895, 1896, 1897 och 1898 i Vänersborg erlagt bevillning och tilläggsbevillning, inberäknats ett belopp af 39,966 kronor 50 öre, som klaganden betalt i bevillningsafgift för rätten att utgifva sedlar, men dylik afgift vore att anse såsom en sådan kostnad för bankrörelsens bedrifvande, för hvilken klaganden bort vid sin taxering för inkomst njuta afdrag, klaganden måtte berättigas att återbekomma den bevillning och tilläggsbevillning om tillhopa 538 kronor 19 öre, klaganden sålunda nödgats för mycket utgifva,

så har kammarrätten genom utslag den 26 april innevarande år sig utlåtit, att, som klagandens ifrågavarande talan, hvilken afsåge ändring i de klaganden åren 1895, 1896, 1897 och 1898 för inkomst åsatta taxeringar, icke blifvit väckt i den ordning, de för dessa år gällande bevillningsförordningar föreskrefve, funne kammarrätten klagandens talan icke kunna till pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 17 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

216.

Resolution på und. besvär af Lessebo aktiebolag i fråga om klagandens taxering år 1898 för inkomst af fabriksrörelse i Hofmanstorps socken m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lessebo aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Hofmanstorps socken dels taxerat klaganden för 50,100 kronors inkomst af fabriksrörelse, dels ock åsatt de till klagandens pappers- och trämassefabrik hörande byggnader taxeringsvärde af 230,000 kronor,

så och efter det Hofmanstorps kommun hos Kronobergs läns pröfningsnämnd yrkat höjning af klagandens taxering för inkomst äfvensom af berörda taxeringsvärde,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1898 höjt klagandens taxering för inkomst af fabriksrörelse till 144,000 kronor samt taxeringsvärdet å ifrågavarande fabriksbyggnader med därtill hörande verk och inrättningar till trehundrafemtiotusen kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 9 maj 1899 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 17 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, i hvad det angår taxeringsvärdet å klagandens fabriksbyggnader i Hofmanstorps socken.

Beträffande klagandens i nämnda socken beskattningsbara inkomst af rörelse, så, enär det i samma inkomst inräknade belopp, 99,718 kronor 41 öre, hvarmed vid försäljning under år 1897 af fastigheter, dem klaganden vid rörelsens ombildande till bolag före berörda år förvärfvat, den för fastigheterna erhållna köpeskilling, efter afdrag för omkostnader, öfverstigit fastigheternas bokförda värde, icke är att anse såsom beskattningsbar inkomst för klaganden, finner Kungl. Maj:t, med ändring af kammarrättens utslag i denna del, godt nedsätta beräkningen af klagandens år 1898 i Hofmanstorps socken beskattningsbara inkomst af rörelse till det af taxeringsnämnden bestämda belopp, femtiotusen etthundra kronor. Hvilket etc.

217.

Resolution på und. besvär af Angerdshestra sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet år 1896 å kronoparken $^1/_8$ mantal Källenås n:r 1 i nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Angerdshestra sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1896 års taxeringsnämnd för Mo härad åsatt kronoparken $^1/_8$ mantal Källenäs n:r 1 i nämnda socken taxeringsvärde af tiotusen kronor,

samt vederbörande revirförvaltare på uppdrag af Kungl. domänstyrelsen hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdet å omförmälda kronopark måtte nedsättas till 4,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1896, med afseende å meddelade upplysningar rörande skogstillgången å ifrågavarande fastighet, ogillat revirförvaltarens yrkande och fastställt taxeringsnämndens uppskattningsåtgärd,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest ombudsmannen och fiskalen hos domänstyrelsen å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar häröfver sig besvärat, genom utslag den 30 juni 1898 sig utlåtit, att kammarrätten, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst i fråga om afkastningen af ifrågavarande kronopark äfvensom af hvad kronans ombud i förklaringen anfört, bland annat, beträffande det medelvärde, som efter taxeringsmyndigheternas uppskattning år 1896 af jordbruksfastighet inom Angerdshestra socken belöpte å helt mantal i nämnda socken, funne skäligt med ändring af pröfningsnämndens beslut bestämma 1896 års taxeringsvärde å berörda kronopark till 4,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 24 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner skäligt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

218.

Resolution på und. besvär af Karlstads landsförsamlings kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å fastigheten Lilla Våxnäs inom nämnda församling.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Karlstads landsförsamlings kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd år 1898 uppskattat landshöfdingen Adolf Malmborg tillhöriga fastigheten Lilla Våxnäs, om 224 öre 16 penningar skatt i hemmanet Våxnäs inom nämnda församling, till värde af 45,000 kronor,

så och efter det hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkats, dels att, då underhandlingar päginge om försäljning af ifrågavarande fastighet till staden Karlstad för en köpeskilling af 100,000 kronor, samt fastigheten på grund af sitt förmånliga läge i stadens omedelbara närhet måste anses äga betydligt högre värde än egendomar af samma storlek och beskaffenhet men med aflägsnare läge, taxeringsvärdet å fastigheten måtte höjas till 100,000 kronor, dels att, enär fastighetens försäljning till staden Karlstad vore beroende på stadsfullmäktiges i staden godkännande, och förhöjning af taxeringsvärdet ej borde ifrågakomma, förrän köpet afslutats, fastigheten måtte vid det af taxeringsnämnden åsatta värde bibehållas, samt dels att, som fastigheten, därest densamma blefve af staden inköpt, komme att i hyres- och arrendeafgifter lämna en till 3,500 kronor beräknad inkomst, taxeringsvärdet måtte med afseende därå bestämmas till 70,000 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1898, i enlighet med sistnämnda yrkande, höjt fastighetens taxeringsvärde till sjuttiotusen kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest ej mindre klaganden än äfven landshöfdingen Malmborg häröfver sig besvärat, med yrkande, klaganden, att taxeringsvärdet måtte höjas till 100,000 kronor, och landshöfdingen Malmborg, att nämnda värde måtte bestämmas till 45,000 kronor, genom utslag den 10 mars innevarande år sig utlåtit, att kammarrätten funne skäl icke hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfnings-

nämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 24 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

219.

Resolution på und. besvär af handlanden O. Andersson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Olof Andersson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för staden Trelleborg taxerat klaganden, utom för 4,400 kronors inkomst af enskild tjänst, hvarom nu icke är fråga, för tjugutretusen sexhundra kronors inkomst af rörelse, af hvilket sistnämnda belopp 20,000 kronor ansetts motsvara den vinst, klaganden beredt sig genom försäljning af en utaf honom år 1897 inköpt fastighet,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som den vinst, klaganden förvärfvat genom försäljning af omförmälda fastighet, icke vore att anse såsom beskattningsbar inkomst, samt taxeringen för ytterligare 3,600 kronors inkomst af rörelse afsåge klagandens inkomst af Skegrie tegelbruk, för hvilken inkomst klaganden emellertid vore beskattad i Skegrie socken, där tegelbruksrörelsen utöfvades, klaganden måtte befrias från taxering i Trelleborg för annan inkomst än den, som härflöte af enskild tjänst, eller att, därest detta yrkande icke kunde bifallas, klaganden måtte, utom för sistberörda inkomst, i nämnda stad beskattas allenast för 800 kronors ränteinkomst af det kapital, 20,000 kronor, som klaganden genom berörda fastighetsförsäljning förvärfvat,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1898, sedan upplyst blifvit, att klaganden drefve handel i Trelleborg, samt att köpet och försäljningen af ifrågavarande fastighet varit

en spekulationsaffär, afslagit klagandens yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 5 maj innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 24 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

220.

Resolution på und. besvär af disponenten T. Thiis i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, disponenten för A. P. Hedbergs aktiebolag T. Thiis i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan bevillningsberedningen för Sundsvall år 1898 föreslagit, att klaganden skulle taxeras för 12,000 kronors inkomst af enskild tjänst,

samt stadens taxeringsnämnd, då upplyst blifvit, att klaganden vid försäljning till Tunadals aktiebolag af A. P. Hedbergs aktiebolag tillhöriga skogar och sågverk med lastageplats fått tillgodonjuta en gratifikation af 50,000 kronor, bestämt taxeringen till 62,000 kronor,

så och efter det klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilken icke af A. P. Hedbergs aktiebolag erhållit någon gratifikation, af Tunadals aktiebolag ej åtnjutit annan förmån, än att han i april månad 1898 fått såsom gåfva mottaga vissa till värde af sammanlagdt 27,584 kronor 11 öre bokförda andelar i bogseringsbolaget i Sundsvall, Gimåns flottningsbolag och Ljunga älfs flottningsbolag, hvaremot klaganden till Tunadals aktiebolag erlagt 2,584 kronor 11 öre, med hvilket belopp berörda värde öfverstege

25,000 kronor, samt denna gåfva icke vore att anse som beskattningsbar inkomst, taxeringen måtte nedsättas till 12,000 kronor, utgörande klagandens inkomst för år 1897 af hans ofvan omförmälda anställning,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1898, enär Tunadals aktiebolags öfverlåtelse å klaganden af ofvan omförmälda bolagsandelar icke kunde annorledes anses än såsom en med anledning af det emellan A. P. Hedbergs aktiebolag och Tunadals aktiebolag afslutade köp klaganden tillerkänd ersättning, endast i så måtto bifallit klagandens yrkande, att hans beskattningsbara inkomst fastställdes till 37,000 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, under yrkande att taxeringen måtte nedsättas till 10,000 kronor, utgörande klagandens lön för år 1898 såsom disponent för A. P. Hedbergs aktiebolag, genom utslag den 12 maj innevarande år sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att i den af pröfningsnämnden fastställda taxeringen göra annan ändring, än att, enär genom den af klaganden i målet förebragta utredning finge anses ådagalagdt, att klaganden icke utöfver sin vinst å Tunadals aktiebolags öfverlåtelse af ofvanberörda bolagsandelar haft annan år 1898 beskattningsbar inkomst än lön för samma år såsom disponent för A. P. Hedbergs aktiebolag till belopp af 10,000 kronor, taxeringen nedsattes till trettiofemtusen kronor; Gifven Stockholms slott den 24 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

221.

Resolution på und. besvär af vägstyrelsen för Gestriklands västra tingslags väghållningsdistrikt i fråga om extra provinsialläkaren J. Rodlings inkomstbeskattning år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vägstyrelsen för Gestriklands västra tingslags väghållningsdistrikt i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Öster-Fernebo socken taxerat extra provinsialläkaren Johan Rodling för 5,800 kronors inkomst, däraf 4,000 kronor beräknats utgöra Rodlings lön såsom extra provinsialläkare och upptagits i taxeringslängden såsom inkomst af allmän tjänst samt 1,800 kronor antagits utgöra inkomst af enskild praktik och uppförts i taxeringslängden såsom sådan inkomst af rörelse eller yrke, för hvilken Rodling skulle deltaga i vägunderhållet,

samt Rodling hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som äfven hans inkomst af enskild praktik vore en med hans tjänstebefattning förenad förmån, han måtte befrias från skyldighet att för samma inkomst deltaga i vägunderhållet,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1897, enär taxeringsåtgärden måste anses stå i öfverensstämmelse med väglagens och bevillningsförordningens föreskrifter, med ogillande af Rodlings yrkande fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Rodling häröfver anfört besvär, genom utslag den 12 december 1898 sig utlåtit, att, som det icke ens uppgifvits, att Rodlings ifrågavarande inkomst af enskild praktik tillfallit honom för annan läkareverksamhet än den, han utöfvat inom sitt tjänstgöringsdistrikt, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förklara samma inkomst hafva bort upptagas i taxeringshandlingarna såsom inkomst af tjänst; Gifven Stockholms slott den 24 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och ehuru, enligt hvad numera blifvit upplyst, Rodling under år 1897 åtnjutit inkomst

jämväl af praktik, som han utöfvat utom det honom till tjänstgöring anvisade distrikt; likväl och som, på grund af hvad i målet förekommit, sagda inkomst icke kan anses hafva uppgått till så stort belopp, att densamma jämlikt § 6 i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 bör deltaga i skyldigheten att bygga och underhålla allmän väg, finner Kungl. Maj:t icke skäl att göra ändring i det slut, hvari kammarrätten stannat. Hvilket etc.

222.

Resolution i anledning af und. besvär af landskamereraren J. Bjurstedt, å tjänstens vägnar, i fråga om taxering år 1898 af Lima och Transtrands socknars, Orsa sockens, Älfdalens sockens samt Särna sockens skogsmedelsfonder för inkomst af kapital.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution i anledning af de besvär, landskamereraren Jonas Bjurstedt, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd framställts yrkande, att Lima och Transtrands socknars, Orsa sockens, Älfdalens sockens samt Särna sockens skogsmedelsfonders ränteinkomster måtte år 1898 taxeras i staden Falun, där fondernas styrelser borde anses hafva säte och deras förvaltning ägde rum, eller ock å annan behörig ort,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22, 23 och 24 september 1898 afslagit berörda yrkande,

så och efter det klaganden, i sin omförmälda egenskap, samt stadsfullmäktige i Falun, hvar för sig, hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär öfver pröfningsnämndens beslut under yrkande, klaganden, att fonderna måtte å de orter, som af kammarrätten bestämdes, taxeras för inkomst till vissa uppgifna belopp, samt stadsfullmäktige, att fonderna måtte i staden Falun taxeras för inkomst till de af klaganden beräknade belopp, eller, om detta yrkande icke kunde bifallas, för de lägre inkomstbelopp, kammarrätten kunde finna skäligt bestämma,

har kammarrätten genom utslag den 30 augusti innevarande år af anförda orsaker icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 24 november 1899.

Kungl. Maj:t har låtit detta mål inför Sig anmälas; och som, på sätt kammarrätten i meddelad besvärshänvisning rätteligen föreskrifvit, vid de underdåniga besvären skolat fogas behörigen styrkt bevis, hvilken dag klaganden af utslaget erhållit del, vid äfventyr, om det försummades, att klaganden skulle hafva förlorat sin talan och besvären ej komme under pröfning, men klaganden icke ställt sig berörda föreskrift till efterrättelse utan allenast å utslaget tecknat förklarande, att klaganden den 19 sistl. september af utslaget undfått del, finner Kungl. Maj:t de underdåniga besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

223.

Resolution på und. besvär af mjölnaren P. Perssons sterbhusdelägare i fråga om klagandenas inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, mjölnaren Per Perssons sterbhusdelägare i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Rörums socken åsatt den klagandena tillhöriga fastigheten 1/4 mantal Rörum n:r 25 taxeringsvärde af 16,500 kronor äfvensom taxerat klagandena för 500 kronors inkomst af rörelse vid Sträntemölla kvarn,

så och efter det klagandena hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdet å omförmälda fastighet måtte nedsättas till det fastigheten förut åsatta värde, 16,000 kronor, och att beräkningen af klagandenas inkomst af kvarnrörelse ifrågavarande år måtte nedsättas till 300 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1898 bifallit klagandenas berörda yrkande äfvensom förklarat, att befrielse från bevillning för inkomst finge af klagandena åtnjutas,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Rörums sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, genom utslag den 22 mars innevarande år icke funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut beträffande taxeringsvärdet å omförmälda fastighet $^1/_4$ mantal Rörum n:r 25 eller beräkningen af klagandenas inkomst af rörelse till 300 kronor samt i öfrigt sig utlåtit, att, enär enligt anteckning i taxeringslängden öfver inkomstbevillningen inom Rörums socken klagandena ägde jordbruksfastighet till uppskattadt värde af 24,700 kronor och annan fastighet än jordbruksfastighet, taxerad till 1,000 kronor, hvadan, jämlikt bestämmelserna i 18 § af den vid Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 fogade instruktion för taxeringsmyndigheterna, klagandenas behållna afkomst af fast egendom samt af rörelse vid fråga om befrielse från eller lindring i bevillning för inkomst skulle beräknas till 1,832 kronor, funne kammarrätten, jämlikt 11 § 1 mom. i nämnda Kungl. förordning, skäligt i så måtto ändra pröfningsnämndens beslut, att klagandena förklarades skyldiga att för sin till 300 kronor beräknade inkomst af rörelse utgöra bevillning med 3 kronor; Gifven Stockholms slott den 24 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som efter den af pröfningsnämnden beslutade nedsättning i taxeringsvärdet å $^1/_4$ mantal Rörum n:r 25 taxeringsvärdena* å klagandenas inom Rörums socken belägna fastigheter utgöra å jordbruksfastigheter 21,600 kronor och å annan fastighet 1,000 kronor, samt klagandena genom vid besvären fogad debetsedel** må anses hafva styrkt, att taxeringsvärdet å den klagandena i S:t Olofs socken tillhöriga fastigheten n:r 3 Östaröd utgör 2,000 kronor, alltså och då, jämlikt den af kammarrätten åberopade § 18 af den vid Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 fogade instruktion för taxeringsmyndigheterna, sammanlagda beloppet af klagandenas inkomst af fast egendom och af rörelse bör beräknas till 1,766 kronor och klagandena följaktligen jämlikt § 11 mom. 1 i berörda Kungl. förordning äga tillgodonjuta bevillningsfrihet för

* för år 1898,
** afseende år 1898,

300 kronor, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

224.

Resolution på und. besvär af Uppsala läns rotehållares enöreskassa i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 i staden Uppsala.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Uppsala läns rotehållares enöreskassa i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan landskamereraren J. Malmberg, i egenskap af kronoombud, hos Uppsala läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär klaganden, hvars verksamhet hade till ändamål att lindra de med roteringen vid Kungl. Upplands regemente förenade ovissa besvär, enligt afgifven redogörelseräkning år 1897 haft en behållen ränteinkomst af 4,988 kronor 41 öre, som tillagts reservfonden, klaganden, hvars direktion hade sitt säte i staden Uppsala, måtte därstädes taxeras för 4,988 kronors inkomst af kapital,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1898 ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Malmberg, å tjänstens vägnar, häröfver anfört besvär, genom utslag den 15 mars innevarande år sig utlåtit, att, som något förhållande icke kunde anses vara ådagalagdt, på grund hvaraf klaganden skulle vara frikallad från utgörande af bevillning för ofvanberörda ränteinkomst, 4,988 kronor 41 öre, funne kammarrätten skäligt förordna, att klaganden skulle för år 1898 i staden Uppsala, där direktionen hade sitt säte, erlägga bevillning för en till 4,988 kronor beräknad inkomst af kapital; Gifven Stockholms slott den 30 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, jämlikt

grunderna för § 11 mom. 2 b) i gällande bevillningsförordning, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

225.

Resolution på und. besvär af Tjörnarps sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1898 af en å $^{3}/_{256}$ mantal Gunnarp n:r 8 uppförd byggnad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Tjörnarps sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för sagda socken åsatt handlanden A. Gråberg i Malmö tillhöriga $^{3}/_{256}$ mantal Gunnarp n:r 8 såsom jordbruksfastighet taxeringsvärde af 1,500 kronor och en därå uppförd, bemälde Gråberg likaledes tillhörig byggnad såsom annan fastighet än jordbruksfastighet särskildt värde af 12,000 kronor,

samt Gråberg hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat, att, som ifrågavarande byggnad uteslutande utgjorde bostad för Gråberg och hans familj och följaktligen borde anses såsom egendomens mangårdsbyggnad, åtgärden att åsätta densamma särskildt värde måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden — efter det inom nämnden blifvit upplyst, att något egentligt jordbruk icke bedrefves å egendomen, som allenast utgjordes af några få tunnland jord, utlagda till park omkring den dyrbara och storartade byggnad, Gråberg låtit därstädes uppföra, samt att nämnda byggnad, hvilken af Gråberg endast användes till sommarbostad, vore af sådan beskaffenhet, att densamma utgjorde egendomens hufvudsakliga värde — genom beslut den 19 september 1898, jämte det pröfningsnämnden lämnat egendomens taxeringsvärde såsom jordbruksfastighet oförändradt, under åberopande af 5 § b) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, afslagit Gråbergs yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Gråberg häröfver sig besvärat, genom utslag den 8 februari inne-

varande år sig utlåtit, att, som ifrågavarande af Gråberg å honom tillhöriga $^{3}/_{256}$ mantal Gunnarp n:r 8 uppförda byggnad, på grund af hvad i målet förekommit, måste anses såsom mangårdsbyggnad å omförmälda, af så väl taxeringsnämnden som pröfningsnämnden såsom jordbruksfastighet taxerade egendom, samt särskildt värde följaktligen icke bort byggnaden åsättas, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria Gråberg från skyldigheten att för år 1898 utgöra annan bevillning för ifrågavarande fastighet, än som belöpte å det fastigheten såsom jordbruksfastighet åsatta taxeringsvärde, 1,500 kronor; Gifven Stockholms slott den 30 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

226.

Resolution på und. besvär af L. Henriksson Mild i fråga om taxeringsvärdena år 1898 å klagandens son J. Larsson Mild tillhöriga fastigheter.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lars Henriksson Mild i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Östmarks socken åsatt nedan nämnda, klagandens son Johan Larsson Mild tillhöriga fastigheter följande taxeringsvärden, nämligen 5 öre 5 $^{1}/_{10}$ penningar skatträtt i Mellan-Marken n:r 1 1,200 kronor och 2 öre 9 $^{3}/_{5}$ penningar skatträtt i Södra Marken n:r 1 500 kronor,

så och efter det kronans ombud hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden försålt ifrågavarande fastigheter till sin son för sammanlagdt 4,500 kronor, taxeringsvärdena måtte höjas till tretusen tvåhundra kronor å den förra och ettusen trehundra kronor å den senare fastigheten,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och den 24 september 1898 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 12 april innevarande år sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken icke i sin egenskap af arrendator af omförmälda fastigheter vore behörig att öfverklaga pröfningsnämndens beslut, icke, så vidt visadt blifvit, af Johan Larsson Mild erhållit uppdrag att mot samma beslut föra talan, funne kammarrätten besvären ej kunna till pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 30 november 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

227.

Resolution på und. besvär af chefsämbetet vid Västmanlands regemente i fråga om taxeringen år 1898 af åtskilliga å mötesplatsen Salbohed i Väster-Fernebo socken befintliga byggnader.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, chefsämbetet vid Kungl. Västmanlands regemente i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 17 maj innevarande år gifna utslag i fråga om taxeringen år 1898 af åtskilliga å mötesplatsen Salbohed i Väster-Fernebo socken befintliga byggnader, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 8 december 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att vederbörande taxeringsnämnd i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, upptagit Västmanlands regemente såsom skattskyldigt för följande vid Salbohed uppförda byggnader, nämligen en handelsbod och ett bageri med gemensamt taxeringsvärde af 16,000 kronor, en hotellbyggnad med taxeringsvärde af 10,000 kronor och två marketenterier med gemensamt taxeringsvärde af 68,000 kronor;

att klaganden hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär de afgifter, som inflöte för upplåtna rättigheter att i omförmälda byggnader idka rörelse, endast finge användas till vissa statsverkets utgifter, för hvilkas bestridande särskilda anslag icke förefunnes, samt vid sådant förhållande staten vore att anse såsom ägare af byggnaderna, desamma måtte öfverföras till taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning icke erlägges, eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att taxeringsvärdena å byggnaderna måtte nedsättas till de belopp, hvilka utgjorde byggnadernas brandförsäkringsvärden, eller å handelsboden och bageriet till 5,000 kronor, å hotellbyggnaden till 8,000 kronor och å marketenterierna till 4,000 kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1898, enär hotellbyggnadens taxeringsvärde borde anses inneslutet i marketenteriernas taxeringsvärde, undanröjt åtgärden att åsätta hotellbyggnaden särskildt värde, men i öfrigt med ogillande af klagandens yrkanden fastställt taxeringsnämndens beskattningsåtgärder;

att klaganden hos kammarrätten fullföljt sitt hos pröfningsnämnden framställda påstående, att regementet måtte befrias från skyldighet att för ifrågavarande byggnader utgöra bevillning, samt tillika yrkat, att, för den händelse berörda påstående icke vunne bifall, taxeringsvärdena måtte nedsättas till de belopp, som motsvarade brandförsäkringsvärdena, med afdrag därifrån af den till fem procent å sistnämnda värden beräknade kostnaden för fastigheternas underhåll, och taxeringsvärdena sålunda bestämmas å handelsboden och bageriet till 4,750 kronor, å hotellbyggnaden till 7,600 kronor och å marketenterierna till 3,800 kronor;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som hvad klaganden i målet anfört icke kunde anses föranleda därtill, att regementet icke skulle vara för ifrågavarande byggnader skattskyldigt, samt klaganden icke åstadkommit erforderlig utredning därom, att de å byggnaderna af pröfningsnämnden fastställda taxeringsvärden öfversköte byggnadernas verkliga värden, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; samt

att klaganden i de underdåniga besvären fullföljt sina hos kammarrätten framställda yrkanden.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande; och som, jämlikt Kungl. brefvet den 22 oktober 1897, de särskilda truppförbandens s. k. marketenterikassor, lägerkassor m. fl. skola af cheferna för vederbörande truppförband disponeras till betäckande af sådana utgifter för manskapets, nytta, förbättrade anordningar vid lägerplatserna samt andra ändamål, afseende truppförbandet i dess helhet, till hvilka medel ej blifvit i stat eller eljest anvisade, samt årlig redovisning för dylika kassors förvaltning till Kungl. arméförvaltningen afgifvas; alltså och då vid sådant förhållande ifrågavarande byggnader, hvilka uppförts för medel från dylika vid Västmanlands regemente befintliga kassor, icke kunna anses lämna regementet, såsom byggnadernas ägare, någon inkomst, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, jämlikt § 4 b) i gällande bevillningsförordning, förklara byggnaderna hafva bort för år 1898 uppföras i taxeringslängden öfver bevillningsfri fast egendom. Hvilket etc.

228.

Resolution på und. besvär af landtbrukaren A. Freidenfelt i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landtbrukaren Axel Freidenfelt i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden blifvit af 1897 års vederbörande taxeringsnämnder beskattad, dels i sin mantalsskrifningsort, Rödöns socken, utom för inkomst af tjänst, hvarom nu icke är fråga, för 5,200 kronors inkomst af rörelse, af hvilket belopp 4,000 kronor beräknats utgöra den vinst, klaganden beredt sig genom verkställande af flottning å vattendrag genom Föllinge, Laxsjö och Hotagens socknar, dels ock i sistnämnda tre socknar för inkomst af berörda flottning till följande belopp, nämligen i Föllinge socken tretusen kronor, i Laxsjö socken tvåtusen kronor och i Hotagens socken ettusen femhundra kronor eller tillhopa sextusen femhundra kronor,

samt klaganden hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som hans inkomst af ifrågavarande flottning icke uppginge till högre belopp än 4,000 kronor samt klagandens berörda verksamhet i allt fall icke vore af beskaffenhet, att han borde för inkomst däraf annorstädes än i mantalsskrifningsorten beskattas, taxeringarna i Föllinge, Laxsjö och Hotagens socknar måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1897 fastställt de i sistberörda tre socknar klaganden åsatta taxeringar och i sammanhang därmed förordnat, att klaganden skulle ifrågavarande år i Rödöns socken erlägga bevillning, utom för 1,000 kronors inkomst af tjänst, allenast för ettusen tvåhundra kronors inkomst af rörelse,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden och Rödöns sockens kommunalstämma, hvar för sig, häröfver anfört besvär, genom utslag den 24 februari innevarande år sig utlåtit, att, som, på grund af hvad i målet förekommit, finge antagas, att ifrågavarande af klaganden inom Föllinge, Laxsjö och Hotagens socknar bedrifna flottningsrörelse varit af beskaffenhet, att inkomsten däraf bort inom nämnda socknar taxeras, alltså och då i målet icke blifvit styrkt, att berörda inkomst af pröfningsnämnden beräknats annorlunda, än som vederbort, funne kammarrätten ej skäl att i anledning af de anförda besvären göra ändring i pröfningsnämndens beslut;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring, under yrkande att antingen omförmälda taxeringar i Föllinge, Laxsjö och Hotagens socknar måtte undanrödjas, eller beloppet af klagandens taxeringsbara inkomst af flottning nedsättas till 2,806 kronor 71 öre att i Rödöns socken taxeras, eller ock, därest intetdera af dessa yrkanden kunde bifallas, att klagandens taxeringsbara inkomst af flottning måtte nedsättas till 2,806 kronor 71 öre att i Föllinge, Laxsjö och Hotagens socknar taxeras med det belopp i hvarje socken, som Kungl. Maj:t kunde finna godt bestämma; Gifven Stockholms slott den 8 december 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

229.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Norrköping i fråga om stadens taxering år 1897 i Borgs socken för inkomst af stadens vattenledningsverk.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Norrköping i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Borgs socken, jämte det nämnden åsatt de till Norrköpings stads vattenledningsverk hörande, inom nämnda socken belägna fastigheter vissa värden, däröfver klagan nu ej är vorden förd, tillika taxerat staden för 46,000 kronors inkomst af nämnda vattenledningsverk,

samt klaganden hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, att, enär större delen af de för ifrågavarande verk inrättade ledningarna befunnes inom staden, där äfven vattnet användes, alla mätare vore anbragta samt verkets styrelse och kontor vore förlagda, och vid sådant förhållande staden icke kunde anses i Borgs socken idka verksamhet af beskaffenhet, att staden där vore skattskyldig för inkomst, samt i allt fall under år 1896 vattenledningsverket icke lämnat behållen inkomst, då, på sätt en företedd, utaf stadsingeniören B. L. Hellström afgifven berättelse öfver verkets drift och underhåll med mera sistberörda år utvisade, samtliga inkomsterna genom afgifter för vatten, hyror för vattenmätare och influten ränta å medel, insatta i bankinrättning, utgjort 49,514 kronor 54 öre, under det att utgifterna för verket, kostnaderna för inrättande af nya servisledningar till belopp af 803 kronor 13 öre däri inbegripna, uppgått till 29,892 kronor 71 öre, hvartill borde läggas ej mindre ränta å det för vattenledningens anläggning upplånade, ännu oguldna kapital med 14,421 kronor 20 öre än äfven fem procent af taxeringsvärdet, 244,300 kronor, å de för verket begagnade fastigheter med 12,215 kronor, stadens taxering för inkomst i Borgs socken måtte upphäfvas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1897, jämte det nämnden meddelat yttrande i annan, nu ej fullföljd del af målet, tillika bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Borgs sockens kommunalstämma häröfver anfört besvär, genom utslag

den 10 februari innevarande år, så vidt nu är i fråga, sig utlåtit, att, emedan, enligt stadsingeniören Hellströms ofvannämnda berättelse, de för vatten influtna afgifter år 1896 utgjort 47,458 kronor 22 öre, samt vid beräkning af stadens behållna inkomst af dessa afgifter afdrag icke finge ske vare sig för ränta å upplånadt kapital, som användts till bestridande af kostnaderna för vattenledningsverkets anläggning och utvidgning, eller för det belopp, 803 kronor 18 öre, som under året utgifvits för inrättande af nya servisledningar, eller för större del af de 29,089 kronor 58 öre, som enligt berättelsen åtgått till tjänstemäns aflöningar, driftkostnader, inrättningens underhåll och diverse utgifter, än som i förhållande till hela vattenåtgången för året belöpte på den vattenmängd, för hvilken betalning erlagts; ty och som upplyst vore, att af berörda afgifter, 47,458 kronor 22 öre, 32,910 kronor 59 öre influtit för i rundt tal 191,524 kubikmeter på mätare förbrukadt vatten och 14,547 kronor 63 öre för vatten lämnadt enligt ackord och till användning åt kreatur, samt vid sådant förhållande och då sistnämnda vatten, hvilket ej till myckenheten uppgifvits, efter beräkning af samma pris därå som å det på mätare förbrukade, utgjort likaledes i rundt tal 84,664 kubikmeter, mängden af det vatten, för hvilket betalning erlagts, finge antagas hafva uppgått till 276,188 kubikmeter, i följd hvaraf och då hela vattenåtgången för året utgjort 1,312,335 kubikmeter, den del af ofvannämnda utgifter å 29,089 kronor 58 öre, som belöpte å det mot betalning lämnade vattnet, icke utgjorde mera än 6,122 kronor; alltså och då stadens behållna inkomst af ifrågavarande vattenafgifter således borde beräknas till 41,336 kronor 22 öre samt afdrag härifrån borde vid bestämmande af den beskattningsbara inkomsten ske för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af det för år 1896 fastställda taxeringsvärdet, 244,300 kronor, å de för rörelsen använda fastigheter med 12,215 kronor, funne kammarrätten, som, med afseende å hvad i målet förekommit, ansåge, att af den således till i jämnt tal 29,121 kronor uppgående beskattningsbara inkomsten af stadens vattenledningsverk hälften borde i Borgs socken beskattas, skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut i denna del, förklara Norrköpings stad skyldig att för år 1897 utgöra bevillning i Borgs socken för fjortontusen femhundra sextio kronors inkomst af ifrågavarande verksamhet;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring, under fortsatt yrkande, att staden måtte frikallas från utgörande för år 1897 af bevillning i Borgs socken för inkomst af vattenledningen; Gifven Stockholms slott den 8 december 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

230.

Resolution på und. besvär af Åre sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1898 af en grosshandlaren L. E. Lithander tillhörig, å $^{61}/_{288}$ mantal Totten n:r 1 uppförd byggnad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Åre sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för nämnda socken, jämte det nämnden uppskattat grosshandlaren L. E. Lithander tillhöriga $^{61}/_{288}$ mantal Totten n:r 1 såsom jordbruksfastighet till värde af 4,000 kronor, tillika åsatt en därå uppförd, Lithander likaledes tillhörig byggnad såsom annan fastighet än jordbruksfastighet särskildt värde af 5,000 kronor,

samt Lithander hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som nämnda byggnad endast användes till bostad åt honom och hans familj samt icke hade något inflytande på egendomens afkastning, åtgärden att åsätta byggnaden särskildt värde måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 26 och 27 september 1898 ogillat berörda yrkande,

så har Kungl Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Lithander häröfver anfört besvär, genom utslag den 12 april innevarande år sig utlåtit, att, som ifrågavarande byggnad ostridigt utgjorde mangårdsbyggnad å Lithander tillhöriga $^{61}/_{288}$ mantal Totten n:r 1, och följaktligen särskildt värde icke bort byggna-

den åsättas, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria Lithander från skyldighet att för år 1898 utgöra annan bevillning för omförmälda fastighet, än som belöpte å det fastigheten såsom jordbruksfastighet åsatta taxeringsvärde, fyratusen kronor; Gifven Stockholms slott den 15 december 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

231.

Resolution på und. besvär af riksdagsmannen Daniel Persson i Tällberg med flera i uppgifven egenskap af ombud för jordägarne i Leksands socken och Djura kapell, i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å samtliga jordbruksfastigheterna inom nämnda socken och kapell.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, riksdagsmannen Daniel Persson i Tällberg, Olars Lars Larsson i Västannor, Nygårds Maths Mathsson i Fors och Perhans Anders Andersson i Ullvi, i uppgifven egenskap af ombud för jordägarne i Leksands socken och Djura kapell, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klagandena, under åberopande af dem vid kommunalstämma med »jordägare och öfriga jordinnehafvare» inom nämnda socken och kapell, hvilka utgjorde en kommun, den 21 augusti 1898 lämnadt uppdrag, hos pröfningsnämnden för Kopparbergs län yrkat nedsättning i de utaf vederbörande taxeringsnämnd jordbruksfastigheterna inom omförmälda socken och kapell för år 1898 åsatta värden,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträden den 21, 22, 23 och 24 september 1898, enär åberopade kommunalstämmobeslutet ej fattats å allmän kommunalstämma utan allenast å stämma med kommunens jordägare, samt beslutet

öfvade inflytande å den rätt, som tillkomme kommunens öfriga skattdragande invånare, förty och då klagan af enskilda personer i en kommun icke finge föras öfver taxeringsnämnds beslut i annan del, än som rörde dem själfva, förklarat hvad i besvären hos pröfningsnämnden anförts och yrkats icke kunna till pröfning upptagas,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena, i ofvan uppgifven egenskap, öfver pröfningsnämndens beslut sig besvärat, under fullföljd af sin hos pröfningsnämnden förda talan, genom utslag den 29 mars innevarande år sig utlåtit, att, som det protokollsutdrag, hvilket klagandena åberopat till stöd för sin behörighet att i målet föra talan, icke innefattade uppdrag af omförmälda kommun att öfverklaga ifrågavarande beskattningsåtgärder, utan blott innehölle, att sådant uppdrag lämnats dem af kommunens jordägare och öfriga jordinnehafvare, men frågan, huruvida beskattningsåtgärderna borde af kommunen öfverklagas, vore att anse såsom ett för hela kommunen gemensamt ärende och icke såsom ett sådant, i hvars afgörande enligt § 10 i Kungl. förordningen angående kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 ej andra finge taga del än de, som innehade i mantal satt jord, samt protokollsutdraget, såsom underskrifvet icke af jordägarne, hvilka ej ens däri namngifvits, utan af kommunalstämmans ordförande, icke heller kunde såsom rättegångsfullmakt för jordägarne godkännas, funne kammarrätten, att de hos kammarrätten anförda besvären icke kunde komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 15 december 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

232.

Resolution på und. besvär af Timmermansordens direktion i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å en orden tillhörig fastighet i Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Timmermansordens direktion i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Ladugårdslands församling i Stockholm taxerat orden tillhöriga fastigheten n:ris 3, 4 och 5 i kvarteret Träskfloden på följande sätt, nämligen: fastighetens tomt, som innefattade 113,903,3 kvadratmeter, till 1,840,000 kronor, det å tomten belägna hospital, för hvilket bevillning ej skulle utgöras, till 75,000 kronor och öfriga åbyggnader till 85,000 kronor, eller således hela fastigheten till ett värde af två millioner kronor, däraf 1,925,000 kronor uppfördes i längden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning skulle erläggas, och 75,000 kronor i längden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning icke skulle erläggas,

så och efter det klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att fastighetens taxeringsvärde måtte bestämmas till enahanda belopp som nästföregående år,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 7 oktober 1898, med hänsyn därtill, att en stor del af egendomens areal utgjordes af mark, som icke vore lämplig för bebyggande, att åtskilliga förhållanden för närvarande jämväl hindrade markens försäljning, samt att någon särskild anledning icke förelåge, som borde medföra förhöjning i egendomens senaste taxeringsvärde, nedsatt taxeringsvärdet till 800,000 kronor, däraf 75,000 kronor skulle utgöra ofvannämnda hospitals taxeringsvärde och vara från bevillning fria,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest kamereraren hos öfverståthållareämbetet W. Willers, å tjänstens vägnar, häröfver anfört besvär, genom utslag den 28 april innevarande år sig utlåtit, att, med afseende å hvad utredt vore angående arealen och läget af ifrågavarande fastighets tomt, kammarrätten funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens ofvan omförmälda uppskattning af fastighetens värde; Gifven Stockholms slott den 22 december 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

233.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Lené, å tjänstens vägnar, i fråga om Klotens aktiebolags inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Lené, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att Klotens aktiebolag, hvilket enligt en till Ramsbergs sockens bevillningsberedning lämnad uppgift under år 1897 å egna skogar kolat och försålt 3,893 läster kol och därå efter afdrag af arbets- och transportkostnad haft en vinst af 28,702 kronor, måtte i nämnda socken taxeras utom för annan inkomst, hvarom nu icke är fråga, för en tiondedel af berörda vinst,

men pröfningsnämnden enligt beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1898, enär taxering för kolning inginge i fastighetstaxeringen, afslagit berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 19 april innevarande år ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 30 december 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

234.

Resolution på und. besvär af änkan H. M. E. Broms i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, änkan Hilma Maria Eleonora Broms i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Hedvig Eleonora församling i Stockholm taxerat klaganden för tiotusen kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilken, efter det hon till annan person öfverlåtit firman Th. Sack, enligt aftal vid öfverlåtelsen åtnjöte 25 procent af firmans nettovinst, icke vore skattskyldig för hvad hon sålunda uppbure, då firman erlade bevillning jämväl för den del af vinsten, som till henne afstodes, samt klaganden i öfrigt icke ägde annan beskattningsbar inkomst än 4,640 kronors inkomst af kapital, taxeringen måtte nedsättas till sistnämnda belopp,

men pröfningsnämnden genom beslut den 4 oktober 1898, enär klaganden icke med ett af henne åberopadt intyg styrkt, att hennes inkomst blifvit för högt beräknad, med ogillande af klagandens yrkande fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 12 april innevarande år sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken ej vidare vore delägare i firman Th. Sack, måste anses skattskyldig för det belopp, hon uppbure af firmans årsvinst, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 30 december 1899.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

SAK-REGISTER.

N:r

Afdrag vid beräkning af beskattningsbar inkomst utaf kapital och arbete.

(*§ 10 mom. 3 och 4 Bevilln.-förordn.*)

Fråga huruvida vid ett *fabriks*-bolags taxering byggnader, som upplåtits till bostäder åt bolagets arbetare, kunde hänföras till sådana fastigheter, som af bolaget användes för utöfvande af dess verksamhet, och afdrag enl. § 10 mom. 4 Bevilln.-förordn. således äga rum . . . . 9.

Fråga om afdrag, som vid ett bolags taxering år 1896 finge ske för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande belopp af 5 % af fastighets taxeringsvärde, skulle beräknas efter det för år 1895 gällande *taxeringsvärde* . . . . 125.
[Jämför 229, se jämväl 223.]

Fråga om vid ett bolags (Motala verkstads nya aktiebolags) inkomsttaxering afdrag finge ske med 5 % af *värdet* å bolagets *jordbruksfastighet* . . . . 2.

Fråga om vid taxering af järnvägsbolags rörelse medel, som tillförts bolaget genom *obligationslån*, skulle anses såsom rörelsekapital och afdrag således ske för årsräntan däraf . . . . 123.

Fråga om vid ett bolags taxering år 1895 afdrag finge ske för ett belopp, som under samma år utbetalts såsom *styrelsearfvoden m. m.*, äfvensom för i räkenskaperna afförd post: »ränteutdelning till aktieägarne» . . . . 77.
[Jämför 213.]

Vid taxering af inkomst af fabriksrörelse har ifrågasatts afdrag för utgifter för anläggning af *telefonledning* till fabriken och ombyggnad af en bro . . . . 78.

Fråga om vid *bryggeri*-bolags taxering afdrag finge ske för gjorda afskrifningar å maskiner och förluster . . . . 110.

Ang. afdrag vid *spårvägs*-bolags taxering för underhållskostnad af stallbyggnad och vagnshus . . . . 175.

Fråga om afdrag för vissa resekostnader vid taxering af inkomst af *domareförordnande* . . . . 154.

Fråga om vid taxering af *häradsskrifvares* inkomst afdrag finge ske för *debetsedelslösen* . . . . 138.

Ang. ifrågasatt afdrag för *länsmans* kostnader för vissa tjänsteresor . 137.

Fråga om afdrag finge ske för af *lokomotivförare* m. fl. vid enskild järnväg anställda personer uppburna s. k. *milpenningar* . . . . 95.

N:r

Fråga om afdrag finge ske för arfvode för enskildt granskningsuppdrag . . . . 145.
Fråga om vid taxering af *fattigvårdstillsyningsmans* inkomst afdrag finge ske för utgifter för telefon och skjutsar . . . . . . 178.
Fråga om afdrag för belopp, som öfverförts till aktieamorteringskonto eller afsatts till inlösen af utlottade aktier . . . . 212.
Fråga om den förlust, en person lidit såsom delägare i en firma, finge afräknas från den vinst, annan af honom bedrifven rörelse lämnat . . . . 152.
Se vidare **Arfvode, Bankrörelse, Fabriksrörelse, Järnvägsbolag, Sågverksrörelse, Utskänkningsrättighet.**

Afdrag, bevillningsfritt.
(*§ 11 mom. 1 Bevilln.-förordn.*)
Fråga om vid tillämpning af § 11 mom. 1 Bevilln.-förordn. angående en arrendators taxering för inkomst af rörelse hänsyn borde tagas till den vinst, arrendatorn kunde beredt sig genom arrende af fastighet . . . . 151.
Ang. tillämpning af § 11 mom. 1 Bevilln.-förordn. vid taxering af en arrendators inkomst af arrende . . . . 18.
I fråga om bevillningsfritt afdrag vid en persons inkomsttaxering för år 1898 har, då klagandens inkomst af fast egendom och af rörelse skolat jämlikt bestämmelserna i instruktionen för taxeringsmyndigheterna sammanläggas, till grund för beräkningen af inkomsten af fasta egendomen lagts fastighetens *taxeringsvärde* samma år . . . . 223.

Afkortning af påförda utskylder. Fråga om . . . . 50.

Aflöningsmedel. Se **Afdrag, Arfvode, Beskattningsort, Inkomsters beräknande.**

Afverkning af skog.
Fråga om taxering af inkomst från skogsafverkning . . 7, 44, 124, 142.
[Jämför 129, 170.]
Fråga om taxering af vinst genom försäljning af skogsafverkningsrätt . . . . 37.
Se vidare **Beskattningsort, Fastighetsbevillning, Sågverksrörelse.**

Aktiebolag.
Ang. taxering af ett bolag, som hade till ändamål att förvärfva och förvalta aktier i vissa andra bolag . . . . 201.
Se vidare **Afdrag, Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Aktieförsäljning. Ang. ifrågasatt taxering af vinst, uppkommen vid försäljning af aktier i ett bolag . . . . 179.

Arbetarebostad. Ang. afdrag för viss procent af dess värde. Se **Afdrag.**

Arf, s. k. förtida. Se **Gåfva.**

N:r

Arfvode.

Fråga om afdrag enligt § 10 mom. 4 e) Bevilln.-förordn. finge ske för arfvode till besiktningsrustmästare för kommendering vid ett gevärsfaktori . . . . 61.

Ang. taxering af arfvode såsom revisor, då revisionsuppdraget verkställts å annan ort, än där revisorn bodde . . . . 94.

[Jämför 213.]

Fråga om vid taxering af arfvode, uppburet af *brännerikontrollör*, afdrag finge ske för ersättning för kost och bostad . . . . . . 182.

Se vidare **Afdrag, Inkomsters beräknande.**

Arrendator och Arrendeinkomst.

Ang. af arrendator af en fastighet anförda besvär rörande fastighetens taxeringsvärde . . . . 204, 226.

Ang. taxering af arrendators af en kungsgård inkomst af arrende 109, 115.

Se vidare **Afdrag, bevillningsfritt.**

Auktionskammare.

Ang. auktionskammarens i R. stad inkomsttaxering i R. socken . . 144.

Bageriförening. Se **Konsumtionsförening.**

Bankrörelse.

Fråga om vid banks taxering afdrag finge ske från årsvinsten för gjorda afskrifningar å aktier m. m. . . . . 22.

Fråga om vid banks taxering afdrag finge ske för förluster, uppkomna genom förfalskningar, samt för belopp, som utgifvits i bevillning för sedelutgifningsrätten . . . . 143.

Fråga om den bevillningsafgift, bank erlade för rätten att utgifva sedlar, skulle hänföras till utgifter för rörelsens bedrifvande och således afdrag därför ske . . . . 193.

[Jämför 8.]

Ang. taxering af banks *afdelningskontor* . . . . . . 101, 102, 104, 148.

Fråga om H. enskilda bank, som hade ett ombud i A. socken för utbetalning därstädes af depositionsräntor m. m., skulle taxeras för inkomst af rörelse i socknen . . . . 46.

Ang. af en enskild bank år 1899 gjord framställning om *restitution* af under åren 1895—1898 för mycket utgifven bevillning (sedelbevillningsafgift) . . . . 215.

Barnhem. Se **Fastighetsbevillning.**

Begrafningsplats. Se **Fastighetsbevillning.**

Behörighet att föra talan. Se **Besvär, Kommun, Kommunalnämnd.**

Beskattningsbar inkomst. Se **Inkomst, beskattningsbar.**

Beskattningsort.

(*§ 12 Bevilln.-förordn.*)

N:r

Fråga om ett fabriksbolag i N. stad, hvilket i Ö. stad hade upplag af varor, borde jämväl i sistnämnda stad taxeras för inkomst . . 39.
[Jämför 40.]

Fråga om ett bolag, som hade sitt hufvudkontor i staden G. samt inköpt ett å egendom i R. socken upplagdt parti grufstolpar, af hvilka en del därifrån utskeppats, skulle därför i socknen taxeras för inkomst . . . . 17.

Fråga om ett i R. socken taxeradt manufakturbolag, som hade agent och mindre varuupplag i G. stad, borde jämväl i staden taxeras 53.

Ang. taxeringsorten för inkomst af vid bränneri och fabrik idkad rörelse, då bränneriet och fabriken vore belägna å mark, som genom ägoutbyte förlagts från hemman i T. socken till hemman i V. socken . . . . 172.

Ett trävarubolag, hvars verksamhet leddes från kontor i staden Östersund, hade i vissa socknar i Jämtlands län afverkat virke och försålt detsamma i oförädladt tillstånd. Fråga om bolagets taxeringsort . . . . 194.

Fråga om ett bolag (Uddeholms aktiebolag) skulle i M. socken taxeras för vinst, uppkommen vid öfverlåtelse af afverkningsrättigheter till skog inom socknen . . . . 198.

Fråga om en *utländsk* firmas taxering för inkomst af trävarurörelse i R. socken . . . . 111.

Ett bryggeribolag hade från sin filial i staden Ö. utlämnat rekvirerade varor till i L. socken boende kunder. Fråga om bolaget borde taxeras för inkomst däraf i socknen . . . . 31.
[Jämför 163.]

Örebro bryggeribolag har i H. socken taxerats för därstädes utöfvad öltappningsaffär . . . . 162.
[Jämför 75, 169, 190, 209.]

Sala ångbryggeribolag, som i V. F. socken tillhandahållit *marketenteri* å mötesplatsen Salbohed sina tillverkningar, har därför *icke* taxerats i samma socken . . . . 189.

Fråga i öfrigt om taxering af *bolags* eller *firmas* rörelse å särskilda orter:

Aktiebolaget Bångbro rörverk . . . . 186.
Bryggeriaktiebolaget Kronan i Göteborg . . . . 75.
Dalälfvarnes—Torsångs strömbyggnadsaktiebolag . . . . 41.
Forss aktiebolag (sågverks- och skeppningsrörelse) . . . . 156, 157.
Gäfle bryggeriaktiebolag . . . . 209.
Grönborgs bryggeriaktiebolag . . . . 31.
Handelsbolaget J. H. Sylvander & C:o (sillsalterirörelse) . . . . . . 36.
Handelsbolaget under firma Andersson & Lindberg . . . . 17.
Järnvägsaktiebolaget Stockholm—Saltsjön . . . . 107.
Malmö sockerfabriksaktiebolag . . . . 206.
Malmö yllefabriksaktiebolag . . . . 161.
Norrköpings bomullsväfveriaktiebolag . . . . 39, 40.

N:r

Stockholms superfosfatfabriksaktiebolag . . . . 11.
Umeå tjärexportaktiebolag . . . . 89, 160.
Fråga om A., som vore mantalsskrifven och taxerad i M. socken, men i V. socken å skogstrakt, hvarå han inköpt afverkningsrätt, afverkat timmer, skulle därför taxeras i sistnämnda socken . . . 44.
En person, som vore mantalsskrifven i N. socken och hade sågverk i D. socken, hade i H. stad upplag af sparrar samt skeppade från staden trävaror. Fråga om han skulle för berörda verksamhet taxeras i staden . . . . 59.
Fråga om taxering i L. socken af vinst vid försäljning af virke från en därstädes belägen kronoskog, hvilket en i H. socken mantalsskrifven person, efter att hafva inropat detsamma å auktion, därefter försålt att levereras i annan socken . . . . 93.
Ang. taxering af flottningsentreprenören S:s inkomst af timmerdrifning 170.
Fråga hvar en person borde taxeras för inkomst af en utaf honom på entreprenad utförd järnvägsanläggning . . . . 114.
Fråga hvar arkitekten K. i G. stad borde taxeras för inkomst af ett utaf honom på entreprenad i V. stad utfördt byggnadsarbete . . . . 173.
Angående en å två orter mantalsskrifven persons taxering för inkomst af kapital . . . . 99.
Postmästaren i H. inom H. socken, som sedan år 1891 förestått postmästaretjänsten i staden S., hade i april 1893 utnämnts till postmästare i nämnda stad. Fråga om hans beskattningsort för år 1893 . . . . 28.
H., som i december 1893 utnämnts till komminister i G. socken och, därstädes för år 1894 mantalsskrifven, redan med ingången af sistnämnda år tillträdt komministersbostället i samma socken jämte löneförmåner, hade på förordnande till den 1 september 1894 förestått komministerstjänsten i V. B. socken. Fråga hvar H. borde för år 1894 taxeras . . . . 29.
Kyrkoherden i A. församling blef, efter att hafva utnämnts till kyrkoherde i F. pastorat med tillträdesrätt den 1 maj 1897, förordnad att från och med den 1 maj 1896 såsom vice pastor förestå samma pastorat. Fråga om hans taxeringsort för år 1896 . . . . 159.
E. i K. stad hade för inkomst från sin *läkareverksamhet* vid brunnsinrättning i K. socken taxerats så väl i staden som i socknen. Fråga hvar E. borde rätteligen taxeras . . . . 38.
Fråga om *lasarettsläkarens* vid Örebro länslasarett samt åtskilliga andra vid lasarettet anställda och där boende personers taxeringsort . . . . 52.

Se vidare **Afverkning af skog, Auktionskammare, Bankrörelse, Besvär, Dubbeltaxering, Flottningsrörelse, Försäkringsbolag, Proviantförsäljning, Strömbyggnadsbolag, Sågverksrörelse, Utländing, Vattenledningsverk, Ångfartyg.**

N:r

Beskattningsår. Se **Inkomsters beräknande.**

Besvär.

Fråga om jourhafvande direktörens hos ett bolag befogenhet att föra bolagets talan i ett mål angående beskattning (till kammarrätten *återförvisadt* mål) . . . . 12.

Fråga om upptagande till pröfning af besvär, som anförts af en person, enligt uppgift för ett bolag . . . . 27.

Fråga om taxeringsåtgärd blifvit i laga tid och ordning hos kammarrätten öfverklagad . . . . 56.

Fråga om K. *församling* i S. stad vore behörig att hos kammarrätten öfverklaga pröfningsnämnds beslut i fråga om en firmas taxering inom församlingen . . . . 63.

Ang. besvär, som rörande taxering af samtliga jordbruksfastigheterna i en socken anförts af personer, i uppgifven egenskap af ombud för *jordägarne* i samma socken . . . . 231.

Fråga om besvär, anförda af L. kommun rörande N. enskilda banks taxering i P. stad, borde till pröfning upptagas . . . . . 104.

Ang. pröfning af yrkande i fråga om F. R. M. järnvägsbolags taxering, framställdt i en till vederbörande pröfningsnämnd ingifven skrift, undertecknad af G. för samma järnvägsbolag . . . . . . 210.

Ang. af A. *kommun* anförda underdåniga besvär i fråga om provinsialläkaren F:s taxering för inkomst af rörelse, som deltager i vägunderhåll . . . . 32.

Besvär, som af landskamereraren i B. län anförts rörande höjning af en persons taxering i G. socken i V. län, har af Kungl. Maj:t lämnats utan afseende . . . . 117.

Kronofogden H. har i egenskap af kronans ombud hos T. sockens taxeringsnämnd icke ansetts behörig att hos Kungl. Maj:t föra talan i ett mål ang. en persons taxering i socknen . . . . . . 83.

Fråga om upptagande till pröfning af besvär utaf arrendator af en fastighet angående fastighetens taxeringsvärde . . . . . 204, 226.

Ang. af en enskild *bank* år 1899 gjord framställning om restitution af under åren 1895—1898 för mycket utgifven bevillning (sedelbevillningsafgift) . . . . 215.

Ang. hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande anförda besvär i fråga om restitution af för år 1895 erlagda bevillningsafgifter för fastigheter, som klaganden försålt till kronan med tillträde den 14 mars samma år . . . . 134.

Besvär öfver taxeringsåtgärd, anförda omedelbart hos kammarrätten, ej upptagna till pröfning . . . . 126.

Fråga om upptagande till pröfning af besvär, som anförts af utländing, hvilken i Sverige taxerats för inkomst . . . . 103.

Se vidare **Delgifning, Kommunalnämnd, Restitution.**

Bevillningsberedning.

Ang. klagan öfver val af ledamot i bevillningsberedning . . . . . . 199.

N:r

Bevillningsberednings ordförande.
Fråga om ersättning till bevillningsberednings ordförande för inställelse vid taxeringsnämnds sammanträde . . . . 13, 21.
Ang. af bevillningsberednings ordförande infordrade officiella uppgifter. Se **Uppgifter, officiella.**

Bevillningsfrihet.
(11 § 2 mom. Bevilln.-förordn.)
Fråga om bevillningsfrihet för Allmänna lifförsäkringsbolaget . . . 35.
Fråga om taxering af Uppsala läns rotehållares enöreskassa . . . . 224.
Se vidare **Grafkassa.**

Bevillningsfritt afdrag. Se **Afdrag, bevillningsfritt.**

Boningshus. Se **Fastighetsbevillning.**

Bostad. Se **Arbetarebostad.**

Boställsskog. Se **Fastighetsbevillning.**

Brandförsäkringsverk och **Brandstodsförening.**
Fråga om taxering af Skånska städernas brandstodsförening till försäkring af lösegendom . . . . 177.
Ang. taxering af Skånska brandförsäkringsinrättningen för inkomst af rörelse . . . . 195.

Bryggeribolag. Se **Afdrag, Beskattningsort, Fabriksrörelse.**

Brännvinskontrollörs arfvode. Se **Arfvode, Inkomsters beräknande.**

Brännvinsförsäljningsafgift.
Vid taxering af handel med brännvin har afdrag medgifvits för försäljningsafgift . . . . 67.

Byggnad. Se **Afdrag, Fastighetsbevillning.**

Debetsedelslösen. Se **Afdrag.**

Delgifning.
Hos Kungl. Maj:t anförda besvär hafva ej upptagits till pröfning, då klaganden icke företett behörigen styrkt bevis om erhållen del af kammarrättens utslag . . . . 222.

Direktör, Jourhafvande. Se **Besvär.**

Disponent för ett bolag. Se **Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Domareförordnande.
Ang. vissa afdrag vid taxering af inkomst af domareförordnande. Se **Afdrag.**

Dubbelbeskattning.
Fråga om sådan . . . . 28, 65, 127, 180.
Se vidare **Beskattningsort, Afverkning af skog.**

N:r

Ecklesiastika boställen.
Ang. taxering af åtskilliga ecklesiastika boställen . . . . 51.

Enskild bank. Se **Bankrörelse.**

Extra inkomster. Se **Afdrag, Arfvode, Beskattningsort, Inkomsters beräknande, Lotterivinst.**

Fabriksrörelse.
Fråga om afdrag vid taxering af fabriksrörelse: för slitning af maskiner och inventarier . . . . 43, 105.
Ang. ifrågasatt afdrag vid ett bryggeribolags taxering år 1896 för slitning af maskiner och inventarier, som samma år anskaffats, m. m. . . . . 121.
Fråga om afdrag för slitning af: byggnader och stängsel; motorer, transmissioner, arbetsmaskiner, redskap och inventarier . . . . 125.
Se vidare **Afdrag, Beskattningsort.**

Fartyg. Se **Ångfartyg.**

Fastighets taxeringsvärde.
Fråga om hvilket års taxeringsvärde å fastighet skulle läggas till grund vid beräkning af:
afdrag enligt § 10 mom. 4 a) Bevilln.-förordn. Se **Afdrag.**
samt bevillningsfritt afdrag vid inkomsttaxering. Se **Afdrag, bevillningsfritt.**
Se för öfrigt **Arrendator, Fastighetsbevillning.**

Fastighetsbevillning.
Ang. taxering af vissa *ecklesiastika* boställen . . . . 51.
» » » häradsallmänning . . . . 128.
» » » kronopark . . . . 1, 131, 217.
» » » stockfångstskog . . . . 119.
» » » kronans ofvanför s. k. kulturlinien inom S. socken belägna mark . . . . 188.
(*§ 3 Bevilln.-förordn.*)
Ang. ifrågasatt nedsättning af stadsfastighets taxeringsvärde under brandförsäkringsvärdet . . . . 15.
Fråga om ändring af en *torplägenhets* taxeringsvärde under en treårsperiod . . . . 55.
Ang. ifrågasatt nedsättning af ett hemmans taxeringsvärde . . . . . 82.
Ang. bestämmandet af taxeringsvärdet å nybyggd »annan fastighet» 88.
Ang. grunder för bestämmande af en stadsfastighets (Timmermansordens) taxeringsvärde . . . . 71.
[Jämför 232.]
Fråga om bestämmandet af taxeringsvärde å fastighet, därå finnes *mineralfyndighet* . . . . 106.
Ang. taxering år 1896 af en tomt, därå samma år uppförts ett boningshus . . . . 184.

N:r

Fråga om förhöjning af taxeringsvärdet å en jordbruksfastighet, om hvars försäljning underhandlingar påginge . . . . 218.

Sedan ett sågverksbolag tillhandlat sig afverkningsrätt till ett hemmans skog för 23,000 kronor, har en person inköpt hemmanet med åbyggnader för 3,000 kronor. Fråga om hemmanets *taxeringsvärde* . . . . 91.

[Jämför 197.]

(*§ 4 Bevilln.-förordn.*)

Ang. fastighetsbevillnings utgörande för aktiebolaget Stockholms praktiska *hushållsskola* tillhörig fastighet . . . . 16.

Fråga om utgörande af fastighetsbevillning för en *nationsförening* vid Uppsala universitet tillhörig fastighet . . . . 54.

Ang. taxering af till Stockholms stads norra *begrafningsplats* hörande, i Solna socken belägna fastigheter . . . . 66.

Ang. fastighetsbevillnings erläggande för *goodtemplarloge* tillhörigt ordenshus . . . . 84.

Ang. fastighetsbevillnings erläggande för en *Kristliga föreningen af unge män i Stockholm* tillhörig fastighet . . . . 98.

Fråga om utgörande af fastighetsbevillning af *stiftelsen* Stockholms alkoholisthem . . . . 149.

Fråga om fastighetsbevillnings utgörande för en jordbruksfastighet med åbyggnad, som enligt gåfvobref tillfallit M. *socken*, under villkor att afkastningen användes till ett *barnhem* . . . . . . 207.

Fråga om taxering af de åt Stockholms stads *uppfostringsanstalt* vid Skrubba upplåtna byggnader å staden tillhörig egendom i Brännkyrka socken . . . . 211.

Fråga om taxering af åtskilliga å mötesplatsen Salbohed befintliga byggnader (handelsbod, bageri, hotellbyggnad och marketenterier), uppförda för medel från vid V. regemente befintliga s. k. marketenteri- m. fl. kassor . . . . 227.

(*§ 5 Bevilln.-förordn.*)

Fråga om taxering af åtskilliga till Stockholms stads norra begrafningsplats hörande fastigheter . . . . 66.

Ang. taxering af A. J. m. fl. personer tillhöriga, å annans mark uppförda hus . . . . 57.

Fråga om taxering dels af från hemman afsöndrad lägenhet med därå uppförd manbyggnad, dels ock af lägenhet med där befintlig kvarn . . . . 68.

Ang. taxering af en å ofri grund belägen ångsåg . . . . 181.

Fråga om åsättande af taxeringsvärde å en å B. gårds ägor uppförd såg. . . . . 69.

Fråga om en med åbyggnader försedd jordbrukslägenhet skulle taxeras såsom »annan fastighet» . . . . 73.

Fråga om åsättande af särskildt värde å *boningshus* jämte *trädgård* och *park* å en egendom. . . . . 90.

[Jämför 191.]

N:r

Å en till 4,000 kronor taxerad jordbruksfastighet har en byggnad, som af taxerings- och pröfningsnämnderna åsatts taxeringsvärde såsom »annan fastighet» med 5,000 kronor, förklarats icke hafva bort åsättas särskildt värde . . . . 230.
Å en till 1,500 kronor taxerad jordbruksfastighet har en byggnad, som af taxeringsnämnd åsatts värde såsom »annan fastighet» med 12,000 kronor, förklarats icke böra särskildt taxeras . . . . . . 225.

(*§ 6 Bevilln.-förordn.*)
Fråga om taxeringsorten för åtskilliga inom E. socken belägna, men till hemman inom andra kommuner hörande ängstegar . . . . . 85.
Fråga om taxeringsorten för ett hus, beläget å ett jordområde, som vid ägoutbyte förlagts från fastighet i A. socken till fastighet i V. socken . . . . 171.
[Jämför 172.]
Se vidare **Besvär, Fastighets** taxeringsvärde.

Fastighetsförsäljning.
Ang. taxering af vinst, uppkommen vid försäljning af stadsfastighet . . . . 76, 81.
[Jämför 216, 219.]

Fatalier. Se **Besvär**.

Fattigvårdstillsyningsman. Se **Afdrag**.

Fideikommissegendom. Se **Förlikning**.

Firma. Se **Beskattningsort, Besvär, Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Flottningsrörelse.
Ang. taxering af flottningsrörelse, utöfvad af:
Gimåns flottningsbolag . . . . 164, 187.
Indals älfs flottningskompani . . . . 168.
Nedre Dalälfvens flottningsförening . . . . 86, 133.
Svartviks aktiebolag . . . . 34, 37.
Töre aktiebolag m. fl. . . . . 142.
Se vidare ang. beskattning af flottningsrörelse . . . . 228.
Fråga om af sågverksbolag drifven timmerflottning borde anses såsom en hufvudsaklig gren af bolagets rörelse . . . . 192.
Se vidare **Strömbyggnadsbolag**.

Frälsningsarmén.
Ang. frälsningsarméns taxering för inkomst af verksamhet . . . 147, 150.

Främmande makts konsul i Sverige. Se **Utländing**.

Förening. Se **Brandstodsförening, Fastighetsbevillning, Konsumtionsförening.**

Förlikning.
Fråga om taxering af ett belopp, som tillflutit en person i följd af uppgörelse rörande besittningsrätten till fideikommissegendom . . 60.
[Jämför 200.]

N:r

Förluster. Se **Afdrag, Bankrörelse.**

Församling. Se **Besvär.**

Försäkringsbolag.
Fråga om bevillningsfrihet för Allmänna lifförsäkringsbolaget . . . 35.
Utländskt försäkringsbolag, beskattadt där agentur finnes . . . . . 19.
Se vidare **Brandförsäkringsverk.**

Försäljning. Se **Aktieförsäljning, Beskattningsort, Fastighetsförsäljning, Inkomst, beskattningsbar eller icke, Järnvägsbolag, Konsumtionsförening, Proviantförsäljning, Tomt.**

Goodtemplarloge. Se **Fastighetsbevillning.**

Grafkassa. S. k. De la Gardieska grafkassan har befriats från åsatt taxering . . . . 176.

Gåfva.
Ang. taxering af såsom gåfva mottagna andelar i bolag . . . . . . 220.
Fråga om taxering af penningebelopp, som till en persons barn öfverlämnats såsom gåfva eller s. k. förtida arf . . . . 155.

Hissbolag. Ang. taxering af Maria hiss- och magasinsbolag . . . . . 213.

Hus. Se **Fastighetsbevillning.**

Hushållsskola (Aktiebolaget Stockholms Praktiska). Se **Fastighetsbevillning.**

Handelsrörelse. Se **Beskattningsort.**

Häradsallmänning. Se **Fastighetsbevillning.**

Häradsskrifvare.
Ang. afdrag vid taxering af häradsskrifvares inkomst. Se **Afdrag.**

Inkomst, beskattningsbar eller icke.
Fråga om taxering medelst inkomstbevillning af den inkomst, som en person beredt sig genom afyttring af å ägorna till hans fastighet befintlig stenkolshaltig lerskiffer . . . . 58.
Fråga om taxering af vinst, som en person beredt sig vid försäljning år 1894 af tomter, som samma person inköpt år 1869. . . 81.
Fråga om en person, som ägde alla aktierna i ett bolag, för hvilket han tillika vore *disponent*, skulle särskildt taxeras för de förmåner, han som disponent åtnjöte . . . . 141.
Fråga om ett belopp, utgörande ersättning till ett bolag af en flottningsförening för skada och intrång, som genom flottningen förorsakats bolaget, vore beskattningsbart eller icke . . . . 200.
Fråga om taxering af ett bolag, som hufvudsakligen hade till ändamål att förvärfva och förvalta aktier i andra bolag . . . . . . 201.
Fråga om en person, som, efter att till annan hafva öfverlåtit en *firma*, enligt aftal åtnjöte viss procent af firmans nettovinst, vore skattskyldig för hvad sålunda uppburits . . . . 234.

N:r

Se vidare **Aktieförsäljning, Fastighetsförsäljning, Flottningsrörelse, Förlikning, Gåfva, Järnvägsbolag, Kolning, Lifränta, Mejerihandtering, Proviantförsäljning, Sågverksrörelse, Utdelning i konkurs.**

Inkomsters beräknande. *Grunder därför.*
(*§ 10 Bevilln.-förordn.*)
Ang. taxering år 1896 af ett fabriksbolag, hvars verksamhet börjat den 5 april 1894 . . . . 165.
Fråga om taxering år 1895 af ett belopp, som samma år tillfallit en person i ersättning för afstådd delaktighet i ett skogsköp . . . 113.
Ang. taxering år 1896 af inkomst från ett tegelbruk, som blifvit till köpare afträdt den 14 mars samma år . . . . 120.
Ang. taxering år 1896 af inkomst från tillfällig tjänstebefattning, som utöfvats år 1895 . . . . 139.
Ang. taxering år 1895 af ett belopp, som samma år tillfallit en person i arfvode . . . . 5.
Ang. taxering år 1896 af arfvodesbelopp, som år 1895 tillfallit en person såsom brännvinskontrollör . . . . 64.
Se vidare **Afdrag.**

Inventarier. Se **Fabriksrörelse, Järnvägsbolag.**

Jordbruksfastighet.
Fråga om afdrag för viss procent af värdet af i bolags rörelse använd jordbruksfastighet. Se **Afdrag.**
Se vidare **Fastighetsbevillning.**

Jordägare. Se **Besvär.**

Järnvägsanläggning.
Fråga hvar en person borde taxeras för inkomst af en utaf honom på entreprenad utförd järnvägsanläggning . . . . 114.

Järnvägsbolag.
Fråga om vid beräkning af järnvägsbolags beskattningsbara inkomst afdrag finge ske: för kostnader »för utbyte af räls», »nya godsvagnar», »tillbyggnad af magasin» m. m. . . . . 80.
för utgifter för utvidgning af bangård . . . . 97.
för inköpta godsvagnar . . . . 146.
Ett järnvägsbolag, å hvars obligationslån räntor icke kunnat betalas, har befriats från inkomstbevillnings utgörande . . . . 116.
Fråga om vid taxering af ett järnvägsbolag (Nora—Karlskoga j. a. b.) driften af bolagets samtliga järnvägslinier jämte i samband därmed idkad sjöfart borde betraktas såsom en samfäld rörelse . . 123.
Fråga om medel, som tillförts ett järnvägsbolag genom obligationslån, skulle anses såsom rörelsekapital. . . . . 123.
Fråga om taxering af vinst, som uppstått vid en järnvägs försäljning . 166.
[Jämför 185.]

Se vidare **Beskattningsort, Besvär.**

N:r

Kammarrätten.
Ang. dess befogenhet att meddela rättelse i inkomsttaxering å en ort, äfven om besvär eller anmärkning rörande taxeringen å denna ort icke förekommit . . . . 4.
[Jämför 45, 143.]

Kanalbolag.
Ang. taxering af Strömsholms nya kanalbolag . . . . 203.

Kapital. Se **Beskattningsort, Utländing.**

Kassa.
Ang. taxering af Karlskrona artillerikårs manskapskassas inkomst af marketenterirörelse . . . . 96.
Ang. taxering af den s. k. De la Gardieska grafkassan. . . . . . . 176.
Ang. taxering af byggnader, uppförda för medel från ett regementes kassor. Se **Fastighetsbevillning.**

Klagan. Se **Besvär.**

Kolning.
Fråga om Klotens aktiebolag skulle taxeras för inkomst af kolning . . 233.

Komminister. Se **Beskattningsort.**

Kommun.
Ang. kommuns besvärsrätt se **Besvär.**

Kommunalnämnd
har förklarats obehörig att, utan uppdrag af kommunalstämma, föra talan i ett taxeringsmål . . . . 214.

Konkurs.
Utdelning däri se **Utdelning.**

Konsumtionsförening.
Fråga om Malmö fackföreningars bageriförenings taxering för inkomst af rörelse . . . . 183.

Kronofogde.
Ang. kronofogdes behörighet att föra talan. Se **Besvär.**

Kronoombud.
Se **Besvär.**

Kronopark.
Ang. taxering däraf . . . . 1, 131, 217.

Kvarn.
Fråga om åsättande af särskildt taxeringsvärde å en till jordbruksfastighet hörande lägenhet, därå drefves kvarnrörelse . . . . . 68.
[Jämför 69.]

Kyrkoherde Se **Beskattningsort.**

N:r

Landskamererare. Se **Besvär.**

Lifförsäkringsbolag. Se **Försäkringsbolag.**

Lifränta.
Ang. taxering af lifränta . . . . 100.

Lokomotivförare. Se **Afdrag.**

Lotterivinst.
Ang. beskattning däraf . . . . 208.

Lägenhet. Se **Fastighetsbevillning.**

Läkare. Se **Beskattningsort, Besvär, Vägunderhåll.**

Länsman.
Ang. utgifter för vissa tjänsteresor. Se **Afdrag.**

Maltdrycker. Se **Beskattningsort.**

Mangårdsbyggnad. Se **Fastighetsbevillning.**

Marketenteribyggnad. Se **Fastighetsbevillning.**

Marketenterirörelse.
Ang. taxering däraf . . . . 96.

Maskiner. Se **Afdrag, Fabriksrörelse.**

Mejerihandtering.
Fråga om taxering af inkomst däraf . . . . 6, 74, 118.

Militär. Se **Arfvode.**

Milpenningar.
Ang. afdrag därför. Se **Afdrag.**

Mineralfyndighet.
Ang. taxering af jordbruksfastighet, därå finnes mineralfyndighet. . 106.

Nationsförening vid universitet. Se **Fastighetsbevillning.**

Nåd.
Fråga om att af nåd återfå utbetalda utskylder . . . . 23.

Obligationslån. Se **Järnvägsbolag, Sågverksrörelse.**

Park. Se **Fastighetsbevillning.**

Pensionsafgift.
Ang. afdrag därför . . . . 178.

Postmästare. Se **Beskattningsort.**

Proviantförsäljning.
Fråga om en handlande i F. socken skulle i T. socken taxeras för inkomst af proviantförsäljning . . . . 24.
[Jämför 87.]

N:r

Präst. Se **Beskattningsort.**

Pröfning.
Fråga om besvärs upptagande till pröfning. Se **Besvär.**

Regemente.
Ang. taxering af byggnader å ett regementes mötesplats, uppförda för medel från vid regementet befintliga kassor. Se **Fastighetsbevillning.**

Restitution.
Fråga om restitution af utskylder 23, 42, 49, 55, 87, 134, 163, 172, 174.
Fråga om restitution af sedelbevillningsafgift.
Se **Besvär.**

Revisionsarfvode. Se **Arfvode.**

Ränta.
Ang. afdrag för ränta å upplånade medel. Se **Afdrag, Järnvägsbolag, Sågverksrörelse.**

Skjutsar. Se **Afdrag.**

Skog. Se **Fastighetsbevillning, Skogsköp, Sågverksrörelse.**

Skogsafverkning. Se **Afverkning af skog, Sågverksrörelse.**

Skogsköp.
Ang. taxering af ett belopp, som tillfallit en person för afstådd delaktighet i ett skogsköp. Se **Inkomsters beräknande.**
Fråga om taxering af handel med *skogsprodukter* . . . . 153.
Se vidare **Beskattningsort, Sågverksrörelse.**

Spirituosahandel. Se **Utskänkningsrättighet.**

Spårvägsbolag. Se **Afdrag.**

Stiftelse. Se **Fastighetsbevillning.**

Stockfångstskog. Se **Fastighetsbevillning.**

Stockholms stads uppfostringsanstalts byggnader. Se **Fastighetsbevillning.**

Stockholms praktiska hushållsskola. Se **Fastighetsbevillning.**

Strömbyggnadsbolag.
Ang. fördelning af ett strömbyggnadsbolags beskattningsbara inkomst mellan kommuner, där bolaget dref rörelse . . . . 41.

Strömrensning. Se **Flottningsrörelse.**

Såg.
Fråga om åsättande af taxeringsvärde å en ångsåg. Se **Fastighetsbevillning.**

N:r

Sågverksrörelse.

Ang. *fördelning* af sågverksbolags uppskattade inkomst mellan särskilda orter, inom hvilka rörelsen utöfvas:
Bodträskfors aktiebolag . . . . 196.
Forss » . . . . 157.
Korsnäs sågverksaktiebolag . . . . 3, 130.
Kramfors » . . . . 4, 79, 136.
Sandviks ångsågsaktiebolag . . . . 47, 70.
Sidenmark & C:o . . . . 92.
Skellefteå aktiebolag . . . . 26, 72.
Svartling & C:o . . . . 25, 72.
Trävaruaktiebolaget Dalarne . . . . 14.

Fråga om *afdrag* vid taxering af inkomst utaf sågverksrörelse för värdet af sågtimmer från sågverksägares egna eller arrenderade skogar m. m.:
Hudiksvalls trävaruaktiebolag . . . . 129.
Kramfors sågverksaktiebolag . . . . 4, 79, 136.

Fråga om vid taxering af sågverksbolag afdrag finge ske:
för afbetalning å *obligationslån* . . . . 47, 70.
samt för afskrifningar å värdet af fastighet . . . . 70.

Ang. grund för beräkning af sågverksägares beskattningsbara inkomst . . . . 48.
[Jämför 25.]

Fråga om *utländsk* firmas taxering för inkomst af trävarurörelse i R. socken . . . . 111.

Fråga om taxering af utdrifning af timmer . . . . 142.

Fråga om ett bolag, som i D. socken utöfvade rörelse, bestående i uppköp af timmer, hvilket sedermera flottades till bolagets sågverk, skulle därför beskattas i socknen . . . . 108.

Fråga om en firma i S. stad, som å ett aktiebolags sågverk i N. socken försågat timmer, skulle därför i socknen taxeras till bevillning . . . . 30.

Se vidare **Afverkning af skog, Beskattningsort, Besvär, Träförädlingsrörelse.**

Taxeringsdistrikt.

Ang. rätt för en socken, som är med annan socken förenad till ett taxeringsdistrikt, att få bilda eget sådant distrikt m. m. . . . . . 158.
[Jämför 205.]

Taxeringsnämnd.

Ang. klagan i fråga om val af ledamöter i taxeringsnämnd för
Bergsjö m. fl. socknar . . . . 20.
Fritsla socken . . . . 202.
Glafva » . . . . 199.
Leksands » . . . . 140.
Södertälje stad . . . . 122.

Ang. ifrågasatt ersättning till bevillningsberednings ordförande för inställelse vid taxeringsnämnds sammanträde . . . . 13, 21.

N:r

Taxeringsort. Se **Beskattningsort.**

Taxeringsvärde. Se **Fastighets taxeringsvärde, Fastighetsbevillning.**

Tegelbruk.
Ang. taxering för inkomst af tegelbruksrörelse . . . . 120.

Telefonledning.
Fråga om afdrag för utgift för telefonlednings anläggande till en fabrik. Se **Afdrag.**

Timmerafverkning. Se **Afverkning af skog, Beskattningsort, Sågverksrörelse.**

Tjänst. Se **Afdrag, Arfvode, Beskattningsort, Inkomsters beräknande.**

Tjänsteresor. Se **Afdrag.**

Tomt.
Ang. taxering af vinst vid försäljning af tomter . . . . 81.
Se vidare **Fastighetsbevillning.**

Torplägenhet. Se **Fastighetsbevillning.**

Trädgård. Se **Fastighetsbevillning.**

Träförädlingsrörelse.
Ang. taxering däraf . . . . 167.
Se för öfrigt **Sågverksrörelse.**

Underhåll, årligt. Se **Lifränta.**

Uppgifter, officiella.
Fråga om af bevillningsberednings ordförande infordrade officiella uppgifter å varupartier, som å statens järnväg ankommit till och afsändts från vissa skattskyldiga, kunde hänföras till sådan uppgift, hvarom förmäles i 17 § Bevilln.-förord. den 3 juni 1892 . . . . 62.

Utdelning i konkurs.
Ang. ifrågasatt taxering af belopp, som uppburits såsom utdelning i konkurs . . . . 2.

Utländing.
Ang. i Sverige sig uppehållande utländsk undersåtes taxering för inkomst af kapital . . . . 135.
Fråga om upptagande till pröfning af besvär af utländing (tyske konsuln i staden G.), som taxerats för inkomst i Sverige . . . 103.
Se vidare **Besvär, Beskattningsort, Sågverksrörelse.**

Utskylder.
Ang. afkortning af utskylder. Se **Afkortning.**
» restitution » Se **Restitution.**

N:r

Utskänkningsrättighet.
Vid taxering af handel med brännvin har afdrag medgifvits för försäljningsafgift . . . . 67.

Val af ledamot i taxeringsnämnd. Se **Taxeringsnämnd.**

Vattenledningsverk.
Fråga huruvida stad skulle för inkomst af vattenledning taxeras i annan kommun, där staden ägde vissa vattenledningsverket tillhörande fastigheter . . . . 229.
[Jämför 132.]

Vinstandel.
Fråga om en person, som, efter att till annan hafva öfverlåtit en *firma*, enligt aftal åtnjöte viss procent af firmans nettovinst, vore skattskyldig för hvad sålunda uppburits . . . . 234.

Vägunderhåll.
Fråga om upptagande till pröfning af besvär rörande skyldighet att deltaga i kostnaden för det allmänna vägunderhållet . . . . . . 33.
[Se vidare 32.]
Fråga om provinsialläkare vore för inkomst af enskild praktik skyldig deltaga i vägunderhållet . . . . 112.
[Jämför 221. Se äfven 32.]

Ångfartyg.
Fråga om taxeringsorten för ett ångfartyg, som ägdes af ett aktiebolag . . . . 10.

Återförvisning. Se **Besvär.**

Ängstegar. Se **Fastighetsbevillning.**

Ölförsäljning. Se **Beskattningsort.**

SAMLING

AF

KONGL. RESOLUTIONER OCH BREF

RÖRANDE TILLÄMPNINGEN AF

BEVILLNINGSFÖRORDNINGEN

JEMTE

SAKREGISTER

SJUNDE HÄFTET

OMFATTANDE ÅR 1900

UTGIFVET AF

HJALMAR RETTIG

T. F. KANSLISEKRETERARE I K. FINANSDEPARTEMENTET

V. HÄRADSHÖFDING

STOCKHOLM

ISAAC MARCUS' BOKTR.-AKTIEBOLAGS FÖRLAG

STOCKHOLM
ISAAC MARCUS' BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG
1902.

Innehåll.

Sid.

N:r 1. Kongl. resolutionen den 2 februari 1900 på und. besvär af ombudsmannen och fiskalen hos domänstyrelsen G. Söderlind, å tjänstens vägnar, i fråga om taxering år 1898 af vissa till Hvitthults kronopark hörande hemman .... 1.

» 2. Kongl. resolutionen den 2 februari 1900 på und. besvär af f. d. auditören W. Lindahl i fråga om taxeringsvärdena för år 1898 å klaganden tillhöriga qvarn och bränneri i Rödeby socken .... 4.

» 3. Kongl. resolutionen den 2 februari 1900 på und. besvär af Hudene sockens kommunalstämma i fråga om Örnberg & Anderssons aktiebolags inkomsttaxering år 1897 .... 5.

» 4. Kongl. resolutionen den 2 februari 1900 på und. besvär af Ekerö sockens kommunalstämma i fråga om Bockholms-Sättra aktiebolags inkomsttaxering år 1897 .... 6.

» 5. Kongl. resolutionen den 2 februari 1900 på und. besvär af kommunalstämmorna i Karlskoga socken, Vikers kapelllag samt Nora, Järnboås och Hjulsjö socknar, hvar för sig, i fråga om Nora—Karlskoga järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1897 .... 8.

» 6. Kongl. resolutionen den 8 februari 1900 på und. besvär af Siljansnäs sockens kommunalstämma i fråga om orten för taxering år 1898 af vissa till fastigheter i Leksands socken hörande skogsområden .... 10.

» 7. Kongl. resolutionen den 8 februari 1900 på und. besvär af Nedre Ulleruds sockens kommunalstämma i fråga om aktiebolaget Mölnbacka-Trysils inkomsttaxering år 1897........... 12.

» 8. Kongl. resolutionen den 8 februari 1900 på und. besvär af Härlunda sockens kommunalstämma i fråga om komministern K. Hjertströms inkomsttaxering år 1897 .... 13.

» 9. Kongl. resolutionen den 8 februari 1900 på und. besvär af ombudsmannen och fiskalen hos domänstyrelsen G. Söderlind, å tjänstens vägnar, i fråga om taxeringen år 1898 af Stengårdsholma kronopark och dertill hörande jordbruksfastigheter inom Hälleberga socken .... 14.

Sid.

N:r 10. Kongl. resolutionen den 16 februari 1900 på und. besvär af W. E. Oliphant, i egenskap af ledare för samfundet Frälsningsarmén, i fråga om samfundets inkomsttaxering år 1897 i Helsingtuna socken och i staden Söderhamn .... 16.

» 11. Kongl. resolutionen den 16 februari 1900 på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall samt Borgsjö och Tuna socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i fråga om Ljunga elfs flottningsbolags taxering för inkomst år 1896 .... 17.

» 12. Kongl. resolutionen den 16 februari 1900 på und. besvär af fotografen E. Kjärrström i fråga om klagandens taxering år 1898 för inkomst i staden Askersund .... 20.

» 13. Kongl. resolutionen den 16 februari 1900 på und. besvär af ingeniören W. Selander i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 i staden Ulricehamn .... 21.

» 14. Kongl. resolutionen den 2 mars 1900 på und. besvär af landskamereraren E. Ploman, å tjänstens vägnar, i fråga om Södermanlands enskilda banks inkomstbeskattning år 1898 .... 22.

» 15. Kongl. resolutionen den 2 mars 1900 på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om Kristianstads enskilda banks inkomstbeskattning år 1898 i städerna Karlskrona, Karlshamn och Ronneby .... 23.

» 16. Kongl. resolutionen den 2 mars 1900 på und. besvär af Jönköpings hotellaktiebolag i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å en klaganden tillhörig fastighet i Jönköping .... 24.

» 17. Kongl. resolutionen den 2 mars 1900 på und. besvär af grosshandlaren L. O. Smith i fråga om klagandens taxering år 1897 i Ronneby socken för inkomst af kapital .... 25.

» 18. Kongl. resolutionen den 9 mars 1900 på und. besvär af enkan W. Nissen i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 i Östra Ljungby socken .... 26.

» 19. Kongl. resolutionen den 9 mars 1900 på und. besvär af handelsbolaget under firma Lacave y C:a i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897 i Göteborg .... 27.

» 20. Kongl. resolutionen den 9 mars 1900 på und. besvär af Tryde sockens kommunalstämma i fråga om Ystad—Eslöfs järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1897 .... 29.

» 21. Kongl. resolutionen den 9 mars 1900 på und. besvär af vice konsuln O. H. Ström i fråga om aktiebolaget Bergman-Hummel & C:os inkomsttaxering år 1898 .... 30.

» 22. Kongl. Maj:ts nådiga bref den 16 mars 1900 till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af Kopparbergs och Hofors sågverksaktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1898 .... 31.

» 23. Kongl. resolutionen den 16 mars 1900 på und. besvär af

Sid.

Lidköping—Skara—Stenstorps järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens taxering år 1898 för inkomst af rörelse vid Håkantorps station i Levene socken ..... 33.

N:r 24. Kongl. resolutionen den 16 Mars 1900 på und. besvär af Lillherrdals sockens kommunalstämma i fråga om länsmannen A. O. Lindhs inkomsttaxering år 1898 ..... 35.

» 25. Kongl. resolutionen den 23 mars 1900 på und. besvär af Lackalänga sockens kommunalstämma i fråga om verkmästaren O. V. Strömbecks inkomsttaxering år 1897 ..... 36.

» 26. Kongl. resolutionen den 23 mars 1900 på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om kaptenen i Amerikas Förenta Staters armé Steelhammers inkomsttaxering år 1898 ..... 37.

» 27. Kongl. resolutionen den 23 mars 1900 på und. besvär af predikanten K. J. Redin i fråga om klagandens taxering för inkomst år 1897 i Offerdals socken ..... 38.

» 28. Kongl. resolutionen den 29 mars 1900 på und. besvär af Å. P. Lidner i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897 39.

» 29. Kongl. resolutionen den 6 april 1900 på und. besvär af Kalls sockens kommunalstämma i fråga om grosshandlaren P. F. Lucks inkomsttaxering år 1898 i nämnda socken 40

» 30. Kongl. resolutionen den 14 april 1900 på und. besvär af kommunalstämmorna i Rätans och Ytterhogdals socknar, hvar för sig, i fråga om Svartviks aktiebolags inkomsttaxering år 1896 ..... 41.

» 31. Kongl. resolutionen den 14 april 1900 på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall i fråga om Norrviks ångsågs aktiebolags inkomsttaxering år 1897 ..... 43.

» 32. Kongl. resolutionen den 14 april 1900 på und. besvär af Stockholms allmänna telefonaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 ..... 44.

» 33. Kongl. resolutionen den 20 april 1900 på und. besvär af timmermannen K. E. Karlsson i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å en klaganden tillhörig fastighet i staden Göteborg 45.

» 34. Kongl. resolutionen den 27 april 1900 på und. besvär af postiljonen A. J. Svensson i fråga om klagandens taxering åren 1897 och 1898 för inkomst af allmän tjänst ..... 47.

» 35. Kongl. resolutionen den 27 april 1900 på und. besvär af hemmansegarne M. Åslin och N. O. Åslin i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å en klagandena gemensamt tillhörig jordbruksfastighet ..... 48.

» 36. Kongl. resolutionen den 27 april 1900 på und. besvär af fanjunkaren K. O. Wallgren i fråga om klagandens taxering år 1898 för inkomst af allmän tjänst ..... 49.

» 37. Kongl. resolutionen den 27 april 1900 på und. besvär af

Sid.

ingeniören P. Östberg i fråga om sökt entledigande för disponenten K. F. Sjöström från förordnande såsom ordförande i en bevillningsberedning ..... 50.

N:r 38. Kongl. resolutionen den 11 maj 1900 på und. besvär af vägstyrelsen i Gestriklands vestra tingslags väghållningsdistrikt i fråga om distriktsveterinären J. O. Högvalls inkomsttaxering år 1897 ..... 51.

» 39. Kongl. resolutionen den 11 maj 1900 på und. besvär af stadsfullmäktige i Lidköping i fråga om veterinären E. Olssons inkomsttaxering år 1898 ..... 52.

» 40. Kongl. resolutionen den 18 maj 1900 på und. besvär af stadsfullmäktige i Vadstena i fråga om taxeringen år 1892 af vissa delar af stadsjordslotterna N:o 2 d, N:o 5 och N:o 6 54.

» 41. Kongl. resolutionen den 25 maj 1900 på und. besvär af Gårda skofabriksaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 ..... 57.

» 42. Kongl. resolutionen den 25 maj 1900 på und. besvär af Ljusne—Voxna aktiebolag i fråga om klagandens taxering år 1898 för inkomst af rörelse i Alunda socken ..... 58.

» 43. Kongl. resolutionen den 25 maj 1900 på und. besvär af S. Kugelmanns hustru Toni Kugelmann, såsom innehafvare af firman T. Kugelmann, i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 ..... 59.

» 44. Kongl. resolutionen den 1 juni 1900 på und. besvär af brädgårdsinspektoren E. Lindgren i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 ..... 61.

» 45. Kongl. resolutionen den 1 juni 1900 på und. besvär af slagtaren F. Olofsson i Ryd i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 ..... 62.

» 46. Kongl. resolutionen den 8 juni 1900 på und. besvär af Ytterstfors trävaruaktiebolag i fråga om taxeringsvärdena år 1898 å vissa klaganden tillhöriga jordbruksfastigheter ... 63.

» 47. Kongl. resolutionen den 15 juni 1900 på und. besvär af J. Shillito och T. Swann, såsom innehafvare af bolaget under firma »Cooperative Wholesale Society Shillito & Swann», i fråga om bolagets taxering för inkomst af rörelse år 1898 64.

» 48. Kongl. resolutionen den 22 juni 1900 på und. besvär af Roxens vattenregleringsbolag i fråga om taxering år 1898 af viss klaganden tillhörig fastighet ..... 66.

» 49. Kongl. resolutionen den 29 juni 1900 på und. besvär af Rätans sockens kommunalstämma i fråga om extra provinsialläkaren N. J. Berglunds inkomsttaxering år 1898 ..... 67.

» 50. Kongl. resolutionen den 29 juni 1900 på und. besvär af skogvaktaren C. A. Jonsson i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å en klaganden tillhörig jordbruksfastighet ..... 69.

Sid.

N:r 51. Kongl. resolutionen den 20 juli 1900 på und. besvär af allmänna rådstugan i staden Östhammar i fråga om Uplands enskilda banks inkomsttaxering år 1898 ... 70.

» 52. Kongl. resolutionen den 20 juli 1900 på und. besvär af Kramfors aktiebolag i fråga om taxeringsvärdena år 1898 å de till klaganden upplåtna kronoöfverloppsmarker inom Fjellsjö och Bodums socknar ... 73.

» 53. Kongl. resolutionen den 20 juli 1900 på und. besvär af bryggeriaktiebolaget Stenbocken i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 ... 75.

» 54. Kongl. resolutionen den 27 juli 1900 på und. besvär af styrelsen för förnyade ångfartygsaktiebolaget Svenska Lloyd i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1898 ... 76.

» 55. Kongl. resolutionen den 3 augusti 1900 på und. besvär af drätselkammaren i Göteborg i fråga om grosshandlaren C. O. W. Wijks inkomsttaxering år 1898 ... 78.

» 56. Kongl. resolutionen den 10 augusti 1900 på und. besvär af grosshandlaren O. Jacobsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 i staden Sölvesborg ... 79.

» 57. Kongl. resolutionen den 24 augusti 1900 på und. besvär af Hillringsbergs aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 i Glafva socken ... 80.

» 58. Kongl. resolutionen den 7 september 1900 på und. besvär af stadsfullmäktige i Gefle i fråga om arrendatorn O. Petterssons inkomsttaxering år 1898 ... 81.

» 59. Kongl. resolutionen den 7 september 1900 på und. besvär af W. Elwin Oliphant, i egenskap af chef för samfundet Frälsningsarmén i Sverige, i fråga om samfundets inkomsttaxering år 1898 i Helsingtuna socken med flera orter ... 82.

» 60. Kongl. Maj:ts nådiga bref den 12 september 1900 till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af arrendatorn G. Fryklind i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å kyrkoherdebostället 1 mantal N:o 1 Stommen i Brunskogs socken ... 84.

» 61. Kongl. resolutionen den 19 oktober 1900 på und. besvär af disponenten för Glafva glasbruk E. Larsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 ... 85.

» 62. Kongl. resolutionen den 19 oktober 1900 på und. besvär af stadsfullmäktige i Vesterås i fråga om Allmänna svenska elektriska aktiebolagets inkomsttaxering år 1898 ... 86.

» 63. Kongl. resolutionen den 19 oktober 1900 på und. besvär af stadsfullmäktige i Vesterås i fråga om Mälareprovinsernas enskilda banks inkomsttaxering år 1898 ... 87.

» 64. Kongl. resolutionen den 19 oktober 1900 på und. besvär af drätselkammaren i Göteborg i fråga om fabrikören C. E. Lindströms inkomsttaxering år 1898 ... 88.

Sid.

N:r 65. Kongl. resolutionen den 19 oktober 1900 på und. besvär af kamereraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om bolagets under firma Wilh. H Kempe inkomsttaxering år 1899 .... 89.

» 66. Kongl. resolutionen den 26 oktober 1900 på und. besvär af De Geersfors träförädlingsbolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1898 .... 91.

» 67. Kongl. resolutionen den 9 november 1900 på und. besvär af agenten Fr. C. H. Wesmann i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 .... 92.

» 68. Embetsskrifvelse den 9 november 1900 från statsrådet och chefen för Kongl. Finansdepartementet till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Kristianstads län ang. und. besvär af f. d. ryttmästaren J. von Platen i fråga om traktamentsersättning .... 93.

» 69. Kongl. resolutionen den 23 november 1900 på und. besvär af stadsfullmäktige i Gefle och Korsnäs sågverksaktiebolag, hvar för sig, i fråga om bemälda bolags inkomsttaxering år 1896 94

» 70. Kongl. resolutionen den 23 november 1900 på und. besvär af Skällinge sockens kommunalstämma i fråga om A. Anderssons och Johanna Kristina Olsdotters i Hult inkomsttaxering år 1897 .... 100.

» 71. Kongl. resolutionen den 23 november 1900 på und. besvär af handlanden G. Th. Gullberg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 .... 101.

» 72. Kongl. resolutionen den 23 november 1900 på und. besvär af Björsäters sockens kommunalstämma i fråga om Norsholm—Ristens kommunikationsaktiebolags inkomsttaxering år 1898 .... 102.

» 73. Kongl. resolutionen den 30 november 1900 på und. besvär af fyrmästaren O. E. Eksten, såsom ordförande i Templarnes i Torekov med omnejd arbets- och missionsförenings styrelse, i fråga om taxeringen år 1899 af ett föreningen tillhörigt hus .... 104.

» 74. Kongl. resolutionen den 30 november 1900 på und. besvär af förre mästerlotsen C. Torjerson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 .... 105.

» 75. Kongl. resolutionen den 7 december 1900 på und. besvär af litteratören M. S. Josephson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 .... 106.

» 76. Kongl. resolutionen den 7 december 1900 på und. besvär af disponenten E. P. Löfström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 .... 107.

» 77. Kongl. resolutionen den 7 december 1900 på und. besvär af

Sid.

Mo och Domsjö aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 .... 109.

N:r 78. Kongl. resolutionen den 14 december 1900 på und. besvär af rederiaktiebolaget International i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 .... 110.

» 79. Kongl. resolutionen den 14 december 1900 på und. besvär af kamereraren hos öfverståthållareembetet W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om grefve H. Wrangels inkomsttaxering år 1899 .... 111.

» 80. Kongl. resolutionen den 21 december 1900 på und. besvär af byggmästaren Per Eriksson, såsom innehafvare af firman Jakobsson & Eriksson, i fråga om bemälda firmas inkomsttaxering år 1899 .... 113.

» 81. Kongl. resolutionen den 21 december 1900 på und. besvär af stadsfullmäktige i Uddevalla i fråga om grosshandlaren J. N. Sannes inkomsttaxering år 1898 .... 114.

» 82. Kongl resolutionen den 21 december 1900 på und. besvär af stadsfullmäktige i Örebro i fråga om inspektoren A. Åströms inkomsttaxering år 1898 .... 116.

I.

Resolution på underdåniga besvär af ombudsmannen och fiskalen hos Domänstyrelsen G. Söderlind, å tjänstens vägnar, i fråga om taxering år 1898 af vissa till Hvitthults kronopark hörande hemman.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ombudsmannen och fiskalen hos Kongl. Domänstyrelsen Gunnar Söderlind, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Nottebäcks och Granhults socknar dels uppskattat nedannämnda, Hvitthults kronopark tillhörande fastigheter till följande värden, nämligen: i Nottebäcks socken belägna $^3/_4$ mantal Brorsmåla N:o 1 13,000 kronor, $^1/_4$ mantal i samma hemman 4,200 kronor, $^1/_4$ mantal Galtabäck Fösingsgård N:o 1 6,800 kronor, $^1/_8$ mantal Galtabäck Kjettlagård N:o 2 7,000 kronor, $^1/_4$ mantal Galtabäck Kronogård N:o 5 6,800 kronor, $^1/_4$ mantal Galtabäck Södregård N:o 6 6,800 kronor, $^1/_4$ mantal Galtabäckstorp N:o 1 5,000 kronor och $^1/_4$ mantal Nottebäck Kronogård N:o 4 6,800 kronor, samt i Granhults socken belägna $^3/_4$ mantal Granhult Norregård N:o 1 14,000 kronor, $^1/_2$ mantal Hvitthult Mellangård N:o 3 11,500 kronor, $^1/_2$ mantal Hvitthult Vestregård N:o 1 11,500 kronor, $^1/_4$ mantal Hvitthult Ödegård N:o 4 9,000 kronor, $^1/_8$ mantal Hvitthult Östregård N:o 2 3,300 kronor och $^3/_8$ mantal af sistnämnda hemman 9,700 kronor, dels ock åsatt de till kronoparken hörande skogsområdena särskilda värden, nämligen det i Nottebäcks socken belägna området 40,000 kronor och det i Granhults socken belägna området 30,000 kronor,

så och efter det jägmästaren i Värends revir friherre

Ph. M. d'Albedyhll hos pröfningsnämnden yrkat, att, med bibehållande af de i öfrigt bestämda taxeringsvärdena, åtgärden att åsätta ofvannämnda skogsområden särskilda värden måtte undanrödjas, eller, om detta yrkande icke kunde bifallas, att sistnämnda värden måtte fördelas å de särskilda hemmanen och hvarje hemmans värde sålunda höjas med värdet å den del af skogsområdena, som tillhörde hemmanet,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1898, enär ifrågavarande hemman bestode af särskilda brukningsdelar, i det att hemmanens jordbruk med vissa bestämda egoområden vore utarrenderade samt hemmanens skogsområden innehades och förvaltades såsom kronopark, men det syntes vara af vigt, att värdet af hvarje hemmans område i dess helhet kunde beräknas, förty, med fastställande af de utaf taxeringsnämnden hemmanen hvart för sig åsatta värden, fördelat de för kronoparkens skogsområden upptagna taxeringsvärdena å de särskilda hemmanen med 12,700 kronor å 3/4 mantal Brorsmåla, 4,200 kronor å 1/4 mantal Brorsmåla, 4,200 kronor å 1/4 mantal Galtabäck Fösingsgård, 2,100 kronor å 1/8 mantal Galtabäck Kjettlagård, 4,200 kronor å 1/4 mantal Galtabäck Kronogård, 4,200 kronor å 1/4 mantal Galtabäck Södregård, 4,200 kronor å 1/4 mantal Galtabäckstorp, 4,200 kronor å 1/4 mantal Nottebäck Kronogård, 9,000 kronor å 3/4 mantal Granhult Norregård, 6,000 kronor å 1/2 mantal Hvitthult Mellangård, 6,000 kronor å 1/2 mantal Hvitthult Vestregård, 3,000 kronor å 1/4 mantal Hvitthult Ödegård, 1,500 kronor å 1/8 mantal Hvitthult Östregård och 4,500 kronor å 3/8 mantal af sistnämnda hemman,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden, å tjänstens vägnar, häröfver anfört besvär under yrkande, bland annat, att, med upphäfvande af pröfningsnämndens beslut att särskildt upptaxera ifrågavarande hemmans utarrenderade jordbruksområden och särskildt hemmanens skogsområden, allenast ett taxeringsvärde måtte åsättas hemmanen i deras helhet hvart för sig, i utslag den 31 maj 1899, så vidt nu är i fråga, sig utlåtit, att kammarrätten, med afseende å stadgandet i 5 § mom. a) i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 jemte innehållet af de rörande hemmanens jordbruksområden upprättade

arrendekontrakt*, ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 2 februari 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, såvidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

---

* I transsumerade delar eger ett af ifrågavarande kontrakt, hvilka samtliga innehålla ungefär enahanda bestämmelser, följande lydelse: Kongl. Domänstyrelsen gör veterligt: att sedan för utarrendering för skogsväsendets räkning under tio år från den 14 mars 1890 af arrendelotten N:o 1 å Hvitthults kronopark, af $^3/_4$ mtl — — — i N. N. socken och N. N. härad —

1:o.

Till N. N. upplåtes under arrende på tio års tid, räknad från den 14 mars 1890 till den 14 mars 1900, ofvannämnda arrendelott, bestående af — —, samtliga inegorna och derutöfver en del af den närmast derom i vester och öster belägna hagmarken, sådana dessa lotter finnas angifna å — — — — kartecroquis; — — —

9:o.

Arrendatorn eger rätt att från Hvitthults kronopark erhålla årlig utsyning af 58 kubikmeter till vedbrand och stängsel äfvensom af gagnvirke till erforderliga nybyggnader och reparationer å de hus honom åligger att uppföra eller iståndsätta.

— —

Arrendatorn eger rätt att för egna vid arrendelotten vinterfödda kreatur, gemensamt med kreaturen vid arrendelotten 2, använda betet i hemmanet N. N:s till kronopark afsatta skogsmark.

— —

12:o.

För alla hemmanet, $^3/_4$ mantal, åliggande utskylder och besvär, med undantag af den hemmanet genom skattläggning åsatta ränta och kronotionde, ansvarar arrendatorn utan afkortning å arrendeafgiften. — — —

2.

Resolution på und. besvär af f. d. auditören W. Lindahl i fråga om taxeringsvärdena för år 1898 å klaganden tillhöriga qvarn och bränneri i Rödeby socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, före detta auditören W. Lindahl i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Rödeby socken såsom annan fastighet än jordbruksfastighet uppskattat klaganden tillhöriga, under hemmanet N:o 1 Bubbetorp hörande qvarn och bränneri, den förra till värde af 10,000 kronor och det senare till värde af 7,000 kronor,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd genom beslut den 22 september 1898 höjt taxeringsvärdena å qvarnen vid Bubbetorp, hvilken vore utarrenderad för 1,300 kronor, till femtontusen kronor samt å bränneriet derstädes med tillhörande fasta maskiner och redskap likaledes till femtontusen kronor,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat*, i utslag den 22 mars 1899, icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring: Gifven Stockholms slott den 2 februari 1900.

---

* *Klaganden*, som yrkade nedsättning i taxeringsvärdet å qvarnen till 10,000 kronor och å bränneriet till 8,500 kronor, åberopade i fråga om qvarnen ett instrument öfver en år 1889 å åbyggnaderna vid Bubbetorp verkställd värdering för brandförsäkring af samma byggnader, utvisande att qvarnen jemte en mindre till husbehof använd kapsåg samt några inventarier värderats till 10,400 kronor, samt ansåg, att arrendebeloppet ej borde inverka på taxeringen, då i arrendet inginge en del andra förmåner för arrendatorn, såsom frihet från skatter, försäkringsafgift, underhållskostnad, som bestredes af egaren, bostad för arrendatorn med familj m. m. Hvad anginge bränneribyggnaden, vore den försäkrad i bolaget Skandia för 8,500 kronor. Enligt Bevillningsförord. vore det endast byggnaden, som vore föremål för taxering.

Kronans ombud ansåg, att arrendesumman vore rätta grunden för taxeringen. Beräknades arrendatorns uppgifna förmåner m. m. till 550 kronor, utgjorde hyresafkastningen ändock 750 kronor, som motsvarade 5 % af det af pröfningsnämnden qvarnen åsatta värde. Maskiner och inventarier i bränneriet vore af beskaffenhet att böra jemte bränneriet räknas såsom fast egendom. De vore brandförsäkrade till ett värde af 17,250 kronor.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

3.

Resolution på und. besvär af Hudene sockens kommunalstämma i fråga om Örnberg & Anderssons aktiebolags inkomsttaxering år 1897.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hudene sockens kommunalstämma i und. anfört deröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat Örnberg & Anderssons aktiebolag för 19,370 kronors inkomst af rörelse inom socknen,

samt bolaget hos Elfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då bolaget, som dels inom Hudene socken drefve tillverkning af glasvaror, dels ock i staden Göteborg idkade handel såväl med dessa varor som med andra industriartiklar, år 1896 haft inkomst af hela sin rörelse till belopp af 40,578 kronor 81 öre, bolaget måtte för fjerdedelen af detta belopp eller 10,144 kronor 70 öre taxeras inom Hudene socken,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1897 afslagit berörda yrkande och faststält taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 15 februari 1899 sig utlåtit, att, som bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst borde, på sätt bolaget yrkat, beräknas till 40,578 kronor, samt, på grund af hvad upplyst blifvit rörande beskaffenheten af bolagets verksamhet å hvardera beskattningsorten, bolaget borde för en fjerdedel af detta inkomstbelopp taxeras i Hudene socken, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta inkomsttaxeringen i Hudene socken till i jemnadt tal tiotusen etthundra fyrtiofyra kronor; Gifven Stockholms slott den 2 februari 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas* och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

4.

Resolution på und. besvär af Ekerö sockens kommunalstämma i fråga om Bockholms-Sättra aktiebolags inkomsttaxering år 1897.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ekerö sockens kommunalstämma i und. anfört öfver Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 10 november 1898 i fråga om Bockholms-Sättra aktiebolags taxering år 1897 för inkomst af rörelse i Stockholms stad och inom Ekerö socken, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 2 februari 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat:

att vederbörande taxeringsnämnder för Jakobs församling i Stockholm och för Ekerö socken år 1897 taxerat nämnda bolag för inkomst af rörelse, å den förra orten till belopp af 22,093 kronor, motsvarande en tredjedel af bolagets uppgifna nettovinst för år 1896 med tillägg af bolagets utskylder för år 1895, och å den senare till belopp af 40,714 kronor, som beräknats utgöra fyra femtedelar af bolagets hela, år 1897 beskattningsbara inkomst;

* I de und. besvären framhåller klaganden, hurusom bolagets hufvudsakligaste verksamhet vore förlagd till Hudene, der bolaget sysselsatte omkring 80 personer utom tillfälliga arbetare, under det att i Göteborg, der bolaget hade försäljningslokal, endast ett fåtal personer vore sysselsatte.

Bolaget upplyser, att till årsomsättningen, som uppgått (år 1895) till 580,697 kronor 36 öre, glasbruket i Hudene bidragit med varor till försäljningsvärde af 135,367 kronor 4 öre, således ej ens en fjerdedel af berörda omsättningsbelopp.

att, sedan bolaget hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att bolaget, hvilket i Ekerö socken bedrefve tillverkning af tegel och från kontor i Stockholm sålde sina tillverkningar samt hvars hela år 1897 beskattningsbara inkomst uppginge till 50,982 kronor 53 öre, måtte i Stockholm varda taxeradt för allenast en femtedel af sistnämnda belopp, pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1897, enär bolaget icke med hos nämnden företedda handlingar styrkt något förhållande, som kunde föranleda ändring i taxeringen, med afslag å berörda yrkande, fastställt vederbörande taxeringsnämnds i Stockholm uppskattning;

att Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget hemstält, att, derest dess hos stadens pröfningsnämnd framstälda yrkande icke vunne bifall, taxeringen i Ekerö socken måtte nedsättas till 28,889 kronor 53 öre, motsvarande bolagets hela beskattningsbara vinst efter afdrag af det belopp, som af vederbörande taxeringsnämnd upptagits till beskattning i Stockholm, genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1897, enär taxeringen i socknen skett i öfverensstämmelse med den för likartade fall vedertagna fördelningsgrund, lemnat sistberörda yrkande utan afseende;

att bolaget hos kammarrätten anfört besvär öfver pröfningsnämndernas berörda beslut med yrkande om sådan ändring i endera pröfningsnämndens beslut, att bolaget ej blefve taxeradt för högre inkomstbelopp än sammanlagdt 50,982 kronor 53 öre;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget, jemte det kammarrätten af anförda orsaker höjt beräkningen af bolagets hela ifrågavarande år beskattningsbara inkomst till i jemnt tal 60,646 kronor, deröfver klagan ej är vorden förd, tillika i öfrigt sig utlåtit, att, som sistnämnda belopp borde, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst angående beskaffenheten af bolagets dels i Ekerö socken och dels i Stockholm utöfvade verksamhet*, till taxering upptagas med tre fjerdedelar å den förra och en fjerdedel å den senare orten, kammarrätten funne skäligt på det sätt ändra öfverklagade taxeringarna, att bolaget förklarades för år 1897 skattskyldigt för inkomst i Ekerö socken till belopp

---

* Bolaget, som i socknen dref tillverkning af tegel, hade kontor i Stockholm, der jemväl bolagets styrelse hade sitt säte.

af fyrtiofemtusen fyrahundra åttiofem kronor och i Stockholms stad till belopp af femtontusen etthundra sextioen kronor; samt

att klaganden i de und. besvären yrkat, att fyra femtedelar af bolagets hela beskattningsbara inkomst måtte förklaras skola upptagas till beskattning i Ekerö socken.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

5.

Resolution på und. besvär af kommunalstämmorna i Karlskoga socken, Vikers kapelllag samt Nora, Järnboås och Hjulsjö socknar, hvar för sig, i fråga om Nora-Karlskoga järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1897.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kommunalstämmorna i Karlskoga socken, Vikers kapellag samt Nora, Järnboås och Hjulsjö socknar, hvar för sig, i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1897 beskattat Nora-Karlskoga järnvägsaktiebolag för inkomst af rörelse till följande belopp, nämligen: inom staden Nora 38,215 kronor, inom Karlskoga socken 33,000 kronor, inom Vikers kapellag 18,000 kronor, inom Nora socken 15,000 kronor, inom Järnboås socken 6,000 kronor, inom Hjulsjö socken 15,000 kronor, inom Tysslinge socken 800 kronor, inom Ervalla socken 2,500 kronor och inom Axbergs socken 4,000 kronor,

samt nämnda bolag, under förmälan att bolaget den 4 november 1893 genom köp förvärfvat Nora—Ervalla, Vikern—Möckelns och Striberg—Grängens järnvägar samt Nora—Karlskoga rederiaktiebolags ångbåtar och pråmar, hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vid bolagets taxering hänsyn borde tagas till resultatet af bolagets verksamhet i dess helhet, samt, på sätt framginge af den berättelse, som afgifvits af de

för granskning af bolagets förvaltning och räkenskaper för år 1896 utsedde revisorer, bolagets järnvägsdrift och den af bolaget idkade sjöfart visserligen under sistnämnda år lemnat ett öfverskott af tillhopa 285,060 kronor 13 öre, hvarförutom bolaget under året å aktier haft en vinst af 339 kronor 8 öre, men bolaget, hvilket samma år haft att gälda ränta till belopp af 331,000 kronor å de af bolaget för rörelsens bedrifvande upptagna obligationslån, hufvudsakligen af sådan anledning åsamkats en »ränteförlust» af 329,474 kronor 73 öre, så att å bolagets rörelse under år 1896 uppstått förlust, hvilken med tillägg af 9,000 kronor, motsvarande verkstäld afskrifning å värdet af bolagets sjömateriel, uppginge till 53,075 kronor 52 öre, bolaget vid sådant förhållande och då ifrågavarande räntebelopp vore af beskaffenhet, att vid bolagets taxering afdrag derför borde ske, måtte varda befriadt från taxering inom samtliga ofvannämnda kommuner,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 27 och 28 september 1897, enär bokförda »ränteförlusten» icke uppkommit genom räntor å erforderligt rörelsekapital, utan vore räntor å upplånadt anläggningskapital, samt ostridigt vore, att den del af järnvägen, hvars inkomst taxerats inom länet, år 1896 lika väl som åren innan sammanslagningen af omförmälda järnvägar egde rum, lemnat vinst, förty och i öfverensstämmelse med det beslut, som 1896 års pröfningsnämnd fattat i fråga om bolagets inkomsttaxering samma år, ogillat bolagets yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 15 mars 1899 sig utlåtit att, enär vid bolagets taxering för inkomst af rörelse driften å dess samtliga järnvägslinier äfvensom den af bolaget i samband med järnvägstrafiken idkade sjöfart borde betraktas såsom en enda rörelse; alltså och då vid beräkningen af den år 1897 beskattningsbara inkomsten af bolagets rörelse afdrag, jemlikt § 10 mom. 4 b) i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, finge ske för den på år 1896 belöpande ränta å de af bolaget upptagna obligationslån, samt i målet vore ostridigt, att med iakttagande häraf rörelsen sistnämnda år icke lemnat beskattningsbar inkomst, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria bolaget från skyldighet att

. :: ' ... : ofvan nämnda kommuner utgöra bevillning för . . . .. rörelse: Gifven Stockholms slott den 2 februari ...

... Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes ... afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i ... mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

6.

Resolution på und. besvär af Siljansnäs sockens kommunalstämma i fråga om orten för taxering år 1898 af vissa till fastigheter i Leksands socken hörande skogsområden.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Siljansnäs sockens kommunalstämma i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd för år 1898 yrkat, att, som följande till fastigheter i Leksands socken hörande skogsområden, nämligen Hjortnäs och Sunnanångs byalag tillhörig utskog, utgörande 1,918 tunnland vid Yxsjön, samma byalag tillhörig utskog, utgörande 259 tunnland. belägna emellan Siljan och Björken, Tällbergs byalag tillhörig utskog om 1,241 tunnland, belägna vid Olsnäs och Lången. Plintsbergs byalag tillhöriga 1,758 tunnland utskog vid Olsnäs och Brahammar, Boda och Sätra byalag tillhöriga 1,127 tunnland utskog vid Sollerögränsen, Lima byalag tillhöriga 617 tunnland utskog vid Getby och Bra, Vargnäs och Åijers byalag tillhöriga 298 tunnland utskog vid Brahammar, Bergsängs byalag tillhöriga 1,256 tunnland utskog vid Norrskog och Bra, Lindbergs byalag tillhöriga, söder om Dalelfven belägna 289 tunnland utskog, Stora Kopparbergs bergslags aktiebolag tillhöriga dels 414 tunnland utskog vid Fjellberg och dels 40 tunnland utskog vid Digerbodarne, Jufvas P. Anderssons rättsinnehafvare tillhöriga 6 tunnland utskog vid Fjellberg, Norsbro ångsåg till-

hörig utskog om 30 tunnland vid Digerbodarne och Knip Lars Olssons i Vargnäs rättsinnehafvare tillhörig, dersammastädes belägen utskog, innehållande 16 tunnland, vore belägna inom rågången för Siljansnäs socken, men icke blifvit i 1898 års taxeringslängd för socknen upptagna, de måtte varda i Siljansnäs socken taxerade efter ett värde af aderton kronor för tunnland,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22, 23 och 24 september 1898, i enlighet med ett af särskildt utskott inom nämnden afgifvet förslag, enär ifrågavarande skogsfastigheter, hvilka vid utbrytningen af Siljansnäs socken från Leksands socken kommit att ligga inom Siljansnäs sockens gräns, utgjorde skogsanslag till reducerad jord i Leksands socken och der vore tillika med samma jord beskattade, samt med hänsyn till ett vid kommunalstämma med Leksands och Djura församlingar den 12 november 1865 fattadt beslut angående gränsskilnaden mellan Leksands och derifrån frånskilda Siljansnäs socken, enligt hvilket all den jord, sågar och vattenverk, tillhörande moderförsamlingen, som genom gränsskilnaden kunde komma att frånsöndras till Siljansnäs socken, fortfarande skulle i all skatteväg bibehållas under moderförsamlingen, hvilket beslut legat till grund för Kongl. Maj:ts bref den 18 maj 1866 om inrättandet af Siljansnäs pastorat, ogillat berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 19 juni 1899 funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 8 februari 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

7.

Resolution på und. besvär af Nedre Ulleruds sockens kommunalstämma i fråga om aktiebolaget Mölnbacka-Trysils inkomsttaxering år 1897.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär. Nedre Ulleruds sockens kommunalstämma i und. anfört deröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat aktiebolaget Mölnbacka-Trysil för inkomst af rörelse till belopp af 49,585 kronor, deraf 26,000 kronor utgjorde ersättning, som enligt en den 8 maj 1896 träffad öfverenskommelse till bolaget utbetalts af Klarelfvens flottningsförening för skada och intrång. som genom flottningen förorsakades bolaget.

samt bolaget hos Vermlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som berörda belopp, 26.000 kronor, innefattade allenast godtgörelse för upplåtandet till flottningsföreningen af vissa med bolagets eganderätt till jordbruksfastigheter förenade förmåner och alltså icke utgjorde beskattningsbar inkomst, bolagets inkomsttaxering måtte bestämmas till endast 23,585 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24 och 25 september 1897, enär af bolaget hos pröfningsnämnden åberopade handlingar utvisade, att bolagets taxering för ifrågavarande belopp. 26,000 kronor, afsåge den godtgörelse, bolaget betingat sig för alla de ersättningsanspråk, bolaget framstält mot ofvannämnda flottningsförening i ett vid Mellan-Sysslets tingslags häradsrätt vid tiden för träffandet af berörda öfverenskommelse anhängigt expropriationsmål, förty och då berörda godtgörelse, i den mån densamma utgjorde ersättning för afstådda rättigheter, som vore med bolagets jordeganderätt förbundna, icke kunde vara att hänföra till inkomst af bolagets rörelse, och bolaget alltså icke kunde för samma godtgörelse i dess helhet beskattas, men utredning saknades, om och till huru stor del ifrågavarande belopp kunde anses härflyta af bolagets jordeganderätt och vara genom fastighetsbevillning förut beskattad, under åberopande af § 8 mom. 2 d) af Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af in-

komst den 3 juni 1892, med ogillande af bolagets yrkande fastställt taxeringsnämndens åtgärd i afseende å inkomsttaxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 17 februari 1899, så vidt nu är i fråga, sig utlåtit, att, enär genom den af bolaget förebragta utredning finge anses ådagalagdt, att ifrågavarande belopp, 26,000 kronor, till bolaget utbetalts såsom godtgörelse allenast för afstående af vissa utaf bolagets eganderätt till fastigheter härflytande förmåner, samt berörda godtgörelse följaktligen icke vore till någon del att anse såsom beskattningsbar inkomst, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut härutinnan, nedsätta bolagets taxering med berörda belopp, i följd hvaraf bolaget skulle för år 1897 erlägga bevillning i Nedre Ulleruds socken allenast för en till tjugutretusen femhundra åttiofem kronor beräknad inkomst af rörelse; Gifven Stockholms slott den 8 februari 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, i hvad det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

8.

Resolution på und. besvär af Härlunda sockens kommunalstämma i fråga om komministern K. Hjertströms inkomsttaxering år 1897.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Härlunda sockens kommunalstämma i und. anfört deröfver, att,

sedan komministern K. Hjertström blifvit år 1897 taxerad för inkomst af allmän tjenst ej allenast i Södra Solberga socken utan äfven i Härlunda socken, der inkomsten beräknats till 1,500 kronor med bevillningsfrihet för 300 kronor af det uppskattade beloppet,

samt Hjertström i en till Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 9 november 1898 inkommen skrift yrkat, att han måtte förklaras berättigad återbekomma den bevillning jemte andra allmänna afgifter, som han i endera af omförmälda båda kommuner för ifrågavarande år erlagt,

så har kammarrätten i utslag den 13 februari 1899 sig utlåtit, att, som, enligt hvad upplyst blifvit, Hjertström varit för år 1897 mantalsskrifven i Södra Solberga socken och icke i Härlunda socken, och han vid sådant förhållande ej mot innehållet i § 12 Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 bort år 1897 i sistnämnda kommun taxeras för inkomst af allmän tjenst, funne kammarrätten skäligt att, med undanrödjande af taxeringen i Härlunda socken, förklara Hjertström berättigad att ur kronans kassa kostnadsfritt återfå den bevillning, tolf kronor, han på grund af samma taxering erlagt, hvarjemte Hjertström hänvisades att hos vederbörande göra framställning om återbekommande af de öfriga allmänna afgifter, som med föranledande af beskattningsåtgärden i Härlunda socken af honom guldits; Gifven Stockholms slott den 8 februari 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

9.

Resolution på und. besvär af ombudsmannen och fiskalen hos Domänstyrelsen G. Söderlind, å tjänstens vägnar, i fråga om taxeringen år 1898 af Stengårdsholma kronopark och dertill hörande jordbruksfastigheter inom Hälleberga socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ombudsmannen och fiskalen hos Kongl. Domänstyrelsen G. Söderlind, å tjänstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Hälleberga socken år 1898 åsatt särskildt taxeringsvärde dels å Stengårdsholma kronopark, dels ock å de till kronoparken hörande, på arrende upplåtna hemmanens inegor,

samt vederbörande jägmästare, å Domänstyrelsens vägnar, hos Kronobergs läns pröfningsnämnd yrkat, att det å kronoparken satta taxeringsvärdet, 40,000 kronor, måtte upphäfvas och inbegripas i taxeringsvärdet å hvarje till kronoparken hörande hemmansdel,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1898 förklarat, att, enär de till Stengårdsholma kronopark hörande hemmanen bestode af särskilda brukningsdelar sålunda, att hemmanens jordbruk med vissa bestämda egoområden vore utarrenderade samt hemmanens skogsområden innehades och förvaltades som kronopark, de särskilda, af taxeringsnämnden upptagna taxeringsvärdena å jordbruksfastigheterna skulle bibehållas, men att, med afseende fästadt derå, att det syntes vara af vigt, att beräkning kunde göras öfver värdet af hvarje hemmansområde, det för kronoparken upptagna taxeringsvärdet, 40,000 kronor, skulle fördelas å de särskilda hemmanens skogsområden eller med 4,200 kronor på $^{1}/_{4}$ mtl Bocklareboda n:o 1, likaledes 4,200 kronor å hvardera af de två hemmansdelarne, $^{1}/_{4}$ mtl hvardera, i Borstetorp n:o 1, 12,700 kronor å $^{3}/_{4}$ mtl Stengårdsholma Jönsagården n:o 1, 8,400 kronor å $^{2}/_{3}$ mtl Stengårdsholma Kronogården n:o 2 och 6,300 kronor å $^{3}/_{8}$ mtl Trolleboda n:o 1,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden, å tjänstens vägnar, häröfver sig besvärat, under yrkande, att hemmanen i deras helhet hvart för sig måtte åsättas allenast ett taxeringsvärde, i utslag den 3 maj 1899 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 8 februari 1900.

Kongl, Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

10.

Resolution på und. besvär af W. E. Oliphant, i egenskap af ledare för samfundet Frälsningsarmén i fråga om samfundets inkomsttaxering år 1897 i Helsingtuna socken och i staden Söderhamn.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, W. Elwin Oliphant, i egenskap af ledare för samfundet Frälsningsarmén, i und. anfört deröfver att,

sedan 1897 års taxeringsnämnder för Helsingtuna socken och för staden Söderhamn beskattat samfundet för inkomst af rörelse till belopp, i omförmälda socken af tvåtusen kronor och i Söderhamn af tretusen kronor,

samt klaganden, i sin berörda egenskap, hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som samfundet vore att anse såsom en »from stiftelse», hvilken författningsenligt icke vore pligtig utgöra inkomstbevillning, samt i allt fall någon behållen inkomst icke härflutit af samfundets verksamhet i Helsingtuna socken och i Söderhamn, taxeringsåtgärderna måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom särskilda beslut den 25 och 27 september 1897 dels, vidkommande beskattningsåtgärden i Helsingtuna socken, då samfundet icke kunde hänföras under begreppet »from stiftelse» och icke på något sätt styrkt sin uppgift, att behållen inkomst icke uppstått af dess verksamhet i Helsingtuna socken, ogillat yrkandet om befrielse från taxering i sistnämnda kommun, dels ock, beträffande taxeringen i Söderhamn, enär samfundet icke kunde hänföras till »fromma stiftelser», hvilka vore befriade från utgörande af inkomstbevillning, samt det icke blifvit i någon mån styrkt, att det af taxeringsnämnden för Söderhamn samfundet påförda inkomstbelopp vore för högt, förty afslagit samfundets talan jemväl derutinnan,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 18 november 1898 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 16 februari 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som af hvad klaganden i de und. besvären anfört framgår, att samfundet Frälsningsarmén åtnjuter inkomst af provision å försäljning af tidningar och andra i sammanhang med samfundets verksamhet utgifna publikationer, samt fullständig utredning icke föreligger rörande storleken af det belopp, hvarmed berörda inkomst, för hvilken samfundet måste anses vara skyldigt att erlägga bevillning, kan hafva ingått i de inkomstbelopp, för hvilka samfundet blifvit år 1897 taxeradt i Helsingtuna socken och i staden Söderhamn, finner Kongl. Maj:t icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

11.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall samt Borgsjö och Tuna socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i fråga om Ljunga elfs flottningsbolags taxering för inkomst år 1896.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Sundsvall samt Borgsjö och Tuna socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i und. anfört öfver Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 27 maj 1898 i fråga om Ljunga elfs flottningsbolags taxering för inkomst år 1896, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 16 februari 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat:

att vederbörande taxeringsnämnder år 1896 taxerat nämnda bolag för inkomst till följande belopp, nämligen, inom Vesternorrlands län, 11,500 kronor i staden Sundsvall, 3,000 kronor i en hvar af Njurunda, Tuna, Torps, Borgsjö och Hafverö

socknar, 2,000 kronor i Attmars socken och 4,000 kronor i Stöde socken samt, inom Jemtlands län, 1,000 kronor i Bergs socken, 3,000 kronor i Åsarne socken, 1,500 kronor i Klöfsjö socken och 3,000 kronor i Rätans socken;

att bolaget hos pröfningsnämnderna i omförmälda båda län yrkat, att, enär bolaget icke för flottningen uppbure ersättning utöfver hvad som motsvarade kostnaden derför, samt bolaget följaktligen icke hade annan inkomst än ränta å bolagets i flottningsbyggnaderna nedlagda kapital, det måtte förty och då bolaget vid sådant förhållande icke borde anses skattskyldigt annorstädes än i Sundsvall, der bolagets styrelse hade sitt säte och bolaget jemväl blifvit taxeradt för hela sin ränteinkomst eller 11,500 kronor, de i socknarna vidtagna taxeringsåtgärderna undanrödjas, eller, om detta yrkande icke kunde bifallas, beloppet af bolagets samfälda taxering inom Vesternorrlands och Jemtlands län nedsättas till 11,500 kronor att efter skälig grund till beskattning fördelas mellan de särskilda kommunerna;

att Vesternorrlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 18 september 1896, enär bolagets strömbyggnader vore uppförda i de särskilda socknar, genom hvilka flottleden sträckte sig, samt timret flottades och utsorterades inom dessa socknar, icke vidtagit annan ändring i bolagets taxering, än att bolaget befriades från beskattning för inkomst i Sundsvall;

att Jemtlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 29 september 1896 lemnat bolagets derstädes framstälda yrkande utan afseende;

att besvär öfver pröfningsnämndernas berörda beslut hos kammarrätten anförts dels af bolaget, med yrkande att beräkningen af dess ifrågavarande år beskattningsbara inkomst måtte nedsättas till 9,800 kronor, att till taxering fördelas mellan de olika kommunerna, på sätt kunde finnas skäligt, dels ock af stadsfullmäktige i Sundsvall, med yrkande att bolaget måtte derstädes taxeras för hela sin hos beskattningsnämnderna uppgifna inkomst, 11,500 kronor;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, enär ostridigt vore, att bolaget icke haft annan år 1896 beskattningsbar inkomst än ränta å bolagets i arbeten för vattendragets flottbargörande nedlagda kapital, i den mån

detsamma icke blifvit amorteradt, ty och som bolaget, hvilket hos pröfningsnämnderna yrkat, att bolagets inkomst skulle bestämmas till 11,500 kronor, vid sådant förhållande icke egde att hos kammarrätten föra talan om nedsättning af inkomsten under berörda belopp, samt genom den af bolaget hos kammarrätten förebragta utredning finge anses styrkt, att bolagets ränteinkomst år 1895 icke öfverstigit 11,500 kronor; alltså och då upplyst vore, att bolagets styrelse hade sitt säte i Sundsvall, att dess rörelse derifrån leddes och att bolaget i nämnda stad hade sitt kontor och sin räkenskapsföring, samt bolaget följaktligen måste anses vara derstädes skattskyldigt för en del af sin år 1896 beskattningsbara inkomst, funne, med afseende jemväl å hvad i öfrigt i målet förekommit, kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndernas beslut, bestämma beräkningen af bolagets hela ifrågavarande inkomst till elfvatusen femhundra kronor samt förordna, att bolaget skulle för en tredjedel deraf eller för i jemnadt tal tretusen åttahundra trettio kronor utgöra bevillning i Sundsvall och återstående sjutusen sexhundra sjuttio kronor, enligt de af pröfningsnämnderna antagna grunder, till beskattning fördelas mellan ofvan nämnda socknar, i följd hvaraf bolagets taxering för år 1896 nedsattes i en hvar af Njurunda, Tuna, Torps, Borgsjö, Hafverö, Åsarne och Rätans socknar till sjuhundra åttio kronor, i Attmars socken till femhundra tjugu kronor, i Stöde socken till ettusen fyrtio kronor, i Bergs socken till tvåhundra sextio kronor och i Klöfsjö socken till trehundra nittio kronor; samt

att i de und. besvären stadsfullmäktige i Sundsvall fullföljt sina hos kammarrätten framstälda påståenden samt Borgsjö och Tuna socknars kommunalstämmor yrkat fastställelse af vederbörande pröfningsnämnds beslut, hvardera kommunalstämman i hvad det anginge densamma.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

12.

Resolution på und. besvär af fotografen E. Kjärrström i fråga om klagandens taxering år 1898 för inkomst i staden Askersund.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, fotografen Ester Kjärrström i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan klaganden för år 1898 taxerats för inkomst i staden Askersund,

samt klaganden i en den 17 juni 1899 till Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt inkommen skrift på anförda skäl yrkat undanrödjande af berörda beskattningsåtgärd,

så har kammarrätten i utslag den 9 augusti 1899 sig utlåtit, att, som till kammarrätten stälda besvär öfver obehörig taxering, jemlikt §§ 67 och 75 i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, skulle ingifvas eller insändas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i det län, der taxeringen egt rum, men klaganden icke stält sig denna föreskrift till efterrättelse utan insändt ofvannämnda skrift omedelbart till kammarrätten; alltså funne kammarrätten, att hvad klaganden i skriften anfört och yrkat icke kunde komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 16 februari 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

13.

Resolution på und. besvär af ingeniören W. Selander i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 i staden Ulricehamn.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ingeniören W. Selander i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för staden Ulricehamn taxerat klaganden för 500 kronors inkomst af handel med mjöl å Ulricehamns salutorg,

samt klaganden hos Elfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat upphäfvande af taxeringen,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1898 lemnat berörda yrkande utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 28 juni 1899 sig utlåtit, att kammarrätten, med afseende å hvad kronans ombud hos kammarrätten anfört*, ej funne skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 16 februari 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och, som ifrågavarande rörelse icke varit af beskaffenhet att böra i Ulricehamn särskildt beskattas, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från den honom i nämnda stad påförda bevillning för inkomst af rörelse. Hvilket etc.

---

* Enligt af vederbörande kronoombud lemnad uppgift bestod rörelsen deri, att klaganden, som vore mantalsskrifven i V. socken, å torget i Ulricehamn hvarje lördag året om försålde mjöl efter spanmål, som han inköpt och förmalt på sin vid Vistafors belägna qvarn. Försäljningen tillginge på det sätt, att han från vagn utminuterade mjölet i på förhand uppvägda mindre partier.

I de und. besvären har klaganden, som uppger, att torghandeln bedrifvits 22 lördagar under år 1897, ansett ifrågavarande försäljning å torget vara en rörelse, hvars vinst ej borde särskildt beskattas, utan taxeras i samband med taxeringen för inkomsten af qvarnrörelsen i mantalsskrifningsorten, der klaganden ifrågavarande år taxerats för 800 kronor. Aberopar § 4 i instruktionen för taxeringsmyndigheterna.

14.

Resolution på und. besvär af landskamereraren E. Ploman, å tjänstens vägnar, i fråga om Södermanlands enskilda banks inkomstbeskattning år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren E. Ploman, å tjänstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden, i egenskap af kronans ombud hos 1898 års pröfningsnämnd för Södermanlands län, hos pröfningsnämnden yrkat, att, som, efter det Södermanlands enskilda bank beslutit, att dess aktiekapital skulle ökas, och att för sådant ändamål 300 nya aktier skulle till försäljning utbjudas, banken år 1897 försålt samma aktier till pris, som för hvarje aktie med 500 kronor öfverstigit aktiens nominella belopp, samt banken sålunda beredt sig en vinst å 150,000 kronor, som icke beskattats, bankens taxering år 1898 för inkomst af rörelse vid dess hufvudkontor i Nyköping måtte förhöjas med sistberörda belopp,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1898 ogillat berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 11 april 1899 sig utlåtit, att, enär det belopp, som till banken influtit för tecknade nya aktier, icke till någon del kunde hänföras till vinst af bankrörelsen, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 2 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

15.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om Kristianstads enskilda banks inkomstbeskattning år 1898 i städerna Karlskrona, Karlshamn och Ronneby.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1898 taxerat Kristianstads enskilda bank för inkomst af rörelse vid bankens afdelningskontor i nedanomförmälda städer till följande belopp, nämligen i Ronneby 94,168 kronor, i Karlskrona 59,921 kronor och i Karlshamn 39,209 kronor,

samt hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkats, dels af banken, att, enär taxeringsnämnden för Ronneby i bankens derstädes uppskattade inkomst inberäknat ett belopp af 76,506 kronor 81 öre, som ansetts utgöra den på afdelningskontoret i Ronneby belöpande andelen af 2,250,000 kronor, hvilket belopp vid utfärdande år 1897 för höjande af bankens grundfond af 10,000 nya lotter i banken, hvarje lott lydande å 500 kronor, utöfver lotternas nominella värde tillflutit banken derigenom, att lotterna försålts för ett pris af 725 kronor för hvarje, men vid det förhållande att ifrågavarande 2,250,000 kronor, hvarmed bankens reservfond ökats, utgjorde icke vinst å bankens rörelse utan ett för vinnande af delaktighet i banken af egarne till de nya lotterna till reservfonden lemnadt tillskott, sistberörda belopp ej vore att anse som beskattningsbar inkomst, taxeringen i Ronneby måtte nedsättas till 17,661 kronor 19 öre, dels ock af klaganden, att taxeringarna i Karlskrona och Karlshamn måtte höjas med de å afdelningskontoren i dessa två städer efter stadgade grunder belöpande andelar af omförmälda 2,250,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1898, med bifall till bankens talan, nedsatt taxeringen i Ronneby

till 17,661 kronor äfvensom ogillat klagandens yrkande om höjning af taxeringarna i Karlskrona och Karlshamn,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär under yrkande, att taxeringarna måtte höjas i Ronneby till 94,163 kronor, i Karlskrona till 319,500 kronor och i Karlshamn till 209,062 kronor, i utslag den 26 maj 1899 icke funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 2 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

16.

Resolution på und. besvär af Jönköpings hotellaktiebolag i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å en klaganden tillhörig fastighet i Jönköping.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Jönköpings hotellaktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för staden Jönköping åsatt det klaganden tillhöriga så kallade Stora hotellet eller tomterna N:ris 3 och 4 i stadens vestra qvarter med derå uppförda åbyggnader, hvilken fastighet beräknades lemna en hyresinkomst af 25,950 kronor, taxeringsvärde af trehundraåttiotusen kronor, deraf för tomterna 60,000 kronor och för åbyggnaderna 320,000 kronor, hvilket sistnämnda belopp motsvarade åbyggnadernas brandförsäkringsvärde,

så och efter det klaganden hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att, som ifrågavarande fastighet af klaganden inköpts för 310,000 kronor och klaganden derefter för en kostnad af omkring 20,000 kronor låtit verkställa reparationer och förbättringar å densamma, taxeringsvärdet måtte nedsättas till 330,000 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 16 och 17 september 1898, med hänsyn till beloppet af den för fastigheten senast betingade köpeskilling, förordnat, att fastigheten skulle åsättas taxeringsvärde af 330,000 kronor, deraf 30,000 kronor för tomterna och 300,000 kronor för åbyggnaden,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest stadsfullmäktige i Jönköping häröfver sig besvärat, genom utslag den 15 maj 1899 sig utlåtit, att kammarrätten, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst beträffande ifrågavarande tomters läge och ytvidd * samt de å desamma uppförda byggnaders brandförsäkringsvärde, funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa det af taxeringsnämnden för fastigheten bestämda taxeringsvärde; Gifven Stockholms slott den 2 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

17.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren L. O. Smith i fråga om klagandens taxering år 1897 i Ronneby socken för inkomst af kapital.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren L. O. Smith i und. anfört deröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Ronneby socken taxerat klaganden för trettiotusen kronors inkomst af kapital,

samt klaganden hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden nämnda år icke varit här i riket bosatt

* Enligt officielt intyg innehöll tomten 3,900 qvadratmeter.

eller härifrån åtnjutit någon inkomst, taxeringen måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1897 ogillat berörda yrkande och faststält taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 9 mars 1898 sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken ostridigt vore svensk medborgare och för år 1897 varit mantalsskrifven i Ronneby socken. icke styrkt, att han nämnda år icke varit här i riket bosatt, samt klaganden följaktligen, jemlikt § 9 a) i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, vore skyldig att för år 1897 utgöra bevillning för all den inkomst af kapital, han här eller från utrikes ort åtnjutit; alltså och då klaganden icke mot vederbörande kronoombuds bestridande visat, att eller i hvad mån samma inkomst understigit 30.000 kronor, funne kammarrätten besvären icke föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 2 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

18.

Resolution på und. besvär af enkan W. Nissen i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 i Östra Ljungby socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, enkan Wilhelmina Nissen i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning år 1898 föreslagit, att klaganden skulle taxeras för ettusen kronors inkomst af kapital,

samt klaganden hos samma års taxeringsnämnd för Östra Ljungby och Kellna socknar yrkat, att, som klaganden, hvilken

vore dansk undersåte, vore medellös och utan inkomst af något slag samt hos sin svärson Edvard Christiansen å Bläsinge i Östra Ljungby socken kostnadsfritt åtnjöte föda, kläder och husrum, klaganden måtte från den föreslagna taxeringen befrias,

så och efter det taxeringsnämnden, hos hvilken det blifvit upplyst, att klaganden från Danmark åtnjöte inkomst af aktier, fastställt bevillningsberedningens förslag,

och klaganden hos Kristianstads läns pröfningsnämnd fullföljt sitt hos taxeringsnämnden framstälda yrkande,

men pröfningsnämnden genom beslut den 10 september 1898, på grund af inom nämnden meddelade upplysningar, under åberopande af 9 § mom. c) i gällande bevillningsförordning, ogillat klagandens yrkande,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 10 augusti 1899 sig utlåtit, att, som, på grund af hvad i målet förekommit, det finge antagas, såväl att klaganden under år 1898 varit bosatt i Östra Ljungby socken, som ock att hon under samma år åtnjutit inkomst, derför hon, enligt 9 § mom. c) i gällande bevillningsförordning, varit här i riket skattskyldig; alltså funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i öfverklagade beslutet; Gifven Stockholms slott den 9 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

19.

Resolution på und. besvär af handelsbolaget under firma Lacave y C:a i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897 i Göteborg.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handelsbolaget under firma Lacave y C:a i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden i en den 17 mars 1899 till Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt inkommen skrift yrkat, att, som klaganden blifvit år 1897 i Göteborg taxerad för 2,000 kronors inkomst af vinhandel, men klaganden icke i Göteborg utöfvat rörelse af beskaffenhet, att klaganden kunde anses derstädes skattskyldig, klaganden måtte berättigas återfå inkomstbevillning, kyrkoskatt och debetsedelslösen, som med sammanlagdt 28 kronor 52 öre i Göteborg för år 1897 påförts klaganden och af honom erlagts,

så har kammarrätten genom utslag den 24 maj 1899 sig utlåtit, att, som kronoombudet i afgifven förklaring upplyst, att klaganden under år 1897 i Göteborg inrättat ett nederlag af vin, från hvilket försäljning derefter egt rum, samt det vid sådant förhållande måste antagas, att klaganden ifrågavarande år i Göteborg drifvit sådan rörelse, att klaganden varit derstädes skattskyldig för inkomst; alltså och då klaganden icke i den ordning, 51 och 62 §§ af Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 föreskrefve, öfverklagat ifrågavarande taxering, funne kammarrätten klagandens yrkande om återfående af bevillning icke förtjena afseende; och funne kammarrätten yrkandet om återbekommande af kyrkoskatt och debetsedelslösen innefatta ämnen, hvarmed det icke tillkomme kammarrätten att taga befattning; Gifven Stockholms slott den 9 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

— — —

20.

Resolution på und. besvär af Tryde sockens kommunalstämma i fråga om Ystad—Eslöfs järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1897.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Tryde sockens kommunalstämma i und. anfört deröfver, att,

sedan Ystad—Eslöfs järnvägsaktiebolag hos 1897 års bevillningsberedning för berörda socken uppgifvit, att bolagets bruttoinkomst under år 1896 uppgått till 586,201 kronor 53 öre och dess utgifter till 340,809 kronor 99 öre, till hvilket sistnämnda belopp borde vid taxering läggas 25,000 kronor för slitning af bolagets rullande materiel, i följd hvaraf bolagets hela år 1897 beskattningsbara inkomst utgjort 220,391 kronor 54 öre, äfvensom hemstält, att deraf måtte för rörelsen vid bolagets station i Tomelilla i Tryde socken beräknas 8,8 procent eller 19,394 kronor 41 öre,

samt socknens taxeringsnämnd, som ansett bolaget icke vara berättigadt att vid taxering njuta afdrag för slitning af den rullande materielen, höjt det belopp, bolaget uppgifvit till beskattning inom socknen, med 2,199 kronor 99 öre, motsvarande 8,8 procent af de i berörda hänseende afdragna 25,000 kronor, och förty taxerat bolaget för i jemnadt tal 21,594 kronors inkomst,

så och efter det bolaget hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen måtte nedsättas till det hos bevillningsberedningen uppgifna belopp, men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1897, enär nämnden icke ansåge det påfordrade afdraget vara i bevillningsförordningen medgifvet, ogillat bolagets yrkande,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 14 oktober 1898 sig utlåtit, att, som vid taxering af bolagets årsinkomst af rörelse bolaget vore berättigadt åtnjuta afdrag för den minskning, värdet af bolagets rullande materiel under året genom slitning undergått, samt det belopp, 25,000 kronor, hvartill berörda

afdrag af bolaget upptagits, icke i förhållande till materielens vid 1896 års början bokförda värde, 816,960 kronor 28 öre, syntes vara oskäligt; alltså och då följaktligen beskattningsnämnderna icke bort, på sätt som skett, i bolagets taxering för inkomst af rörelsen vid Tomelilla station inräkna den på samma rörelse belöpande andel, 2,199 kronor 99 öre, af berörda såsom värdeförminskning uppgifna belopp, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta bolagets ifrågavarande taxering till nittontusen trehundra nittiofyra kronor; Gifven Stockholms slott den 9 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

21.

Resolution på und. besvär af vice konsuln O. H. Ström i fråga om aktiebolaget Bergman-Hummel & C:os inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vice konsuln O. H. Ström, i egenskap af skattskyldig inom Neder-Kalix socken, i und. anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för berörda socken år 1898 taxerat aktiebolaget Bergman, Hummel & C:o, utom för annan inkomst, hvarom nu ej är fråga, för 400,000 kronors inkomst genom försäljning af grufvor i Gellivare,

samt Norrbottens läns pröfningsnämnd, på klagan af bolaget, genom beslut vid sammanträde den 26 och 27 september 1898 befriat bolaget från taxering för inkomst af berörda försäljning och förordnat, att bolagets taxering i öfrigt skulle på grund af den genom försäljningen föranledda minskning i bolagets ränteförlust under år 1898 höjas med fem procent å ofvan berörda belopp eller med 20,000 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 31 maj 1899 sig utlåtit, att, som klaganden i egenskap af skattskyldig inom Neder-Kalix kommun icke mot innehållet uti § 66 i gällande bevillningsförordning egde föra talan mot pröfningsnämndens beslut i fråga om annan skattskyldigs inom kommunen taxering, funne kammarrätten besvären icke kunna till pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 9 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

22.

Kongl. Maj:ts nådiga bref till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af Kopparbergs och Hofors sågverksaktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1898.

Oscar etc.

Hos Oss har Kopparbergs och Hofors sågverksaktiebolag i und. anfört besvär deröfver, att,

sedan bolaget af vederbörande taxeringsnämnder år 1898 taxerats, utom för annan inkomst, hvarom nu icke är fråga, för följande inkomstbelopp: i staden Gefle 107,790 kronor, motsvarande den del af vinsten å bolagets rörelse vid Näs och Karlsfors sågverk i Vika socken, som ansetts böra taxeras i Gefle, i Hille socken 172,450 kronors inkomst af trävarurörelse vid Avaström, i Hamrånge socken 180,000 kronors inkomst af trävarurörelse vid Norrsundet och 1,740 kronors inkomst af ångaren Gustaf samt i Ockelbo socken 64,385 kronors inkomst af järn- och trätillverkning, af tegeltillverkning och af handel,

samt bolaget hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då bolaget vore berättigadt att vid taxeringen njuta af-

drag för utbetalda räntor å ett af bolaget upptaget obligationslån och för vissa i bolagets räkenskaper upptagna afskrifningar äfvensom för den kostnad, bolaget fått vidkännas för verkstäldt skifte af skogar, deri bolaget egt del, beräkningen af bolagets ifrågavarande beskattningsbara inkomst måtte nedsättas: i Gefle till 34,317 kronor 36 öre, i Hille socken till 67,613 kronor 80 öre, i Hamrånge socken till 64,504 kronor 23 öre samt i Ockelbo socken till 18,984 kronor 94 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1898 af anförda orsaker endast i så måtto bifallit förenämnda yrkande, att bolagets ifrågavarande inkomsttaxering nedsattes: i Gefle till 89,550 kronor, i Hille socken till 142,480 kronor, i Hamrånge socken till 146,550 kronor och i Ockelbo socken till 53,960 kronor,

så hafven I, efter det extra ordinarie hofrättsnotarien Hj. Grönblad, såsom ombud för bolaget, öfver berörda beslut hos Eder anfört besvär, i utslag den 13 september 1899 Eder utlåtit, att, som af ett i målet företedt utdrag af protokoll, hållet vid stämma med bolaget den 3 november 1898, framginge, att bolagets styrelse bestode af mer än en person, men den af Grönblad, hvilken i egenskap af bolagets ombud å dess vägnar undertecknat besvären, i sådant afseende åberopade fullmakt vore underskrifven allenast af den styrelseledamot, som blifvit af bolagsstämman utsedd till verkställande direktör, alltså och då den bestämmelse i den för bolaget faststälda bolagsordningen, enligt hvilken verkställande direktören skulle ega att sjelf eller genom ombud å bolagets vägnar tala och svara, icke vidare vore, mot innehållet af §§ 40, 44 och 81 i lagen om aktiebolag den 28 juni 1895, till efterrättelse gällande, funnen I besvären icke kunna upptagas till pröfning.

Sedan I efter vederbörandes hörande den 1 nästlidne februari afgifvit infordradt und. utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i detta mål Oss föredragas; och som, enligt § 81 i berörda lag, å bolag, hvars ordning blifvit af Konungen stadfäst, bestämmelserna i samma lag icke skola ega tillämpning, såvidt de afse ämnen, rörande hvilka blifvit i bolagsordningen särskildt stadgadt, utan derutinnan gälla hvad bolagsordningen innehåller, samt hvad sådan bolagsordning föreskrifver i fråga

om utseende af ombud att å bolagets vägnar tala och svara icke är att hänföra till sådan i bolagsordningen förekommande fråga, i afseende å hvilken enligt berörda § lagen undantagsvis skall gälla till efterrättelse; alltså och då af handlingarna i målet framgår, att enligt den för Kopparbergs och Hofors sågverksaktiebolag den 4 december 1885 af Oss faststälda ordning verkställande direktören eger att sjelf eller genom lagligen befullmäktigadt ombud å bolagets vägnar tala och svara i alla förekommande fall, samt ofvanbemälde Grönblad, som i egenskap af bolagets ombud å dess vägnar undertecknat besvären hos Eder, i sådant afseende företett behörig, af bolagets verkställande direktör utfärdad fullmakt, hafve Vi funnit godt att, med undanrödjande af Edert utslag, visa målet åter till Eder, som hafven att detsamma till pröfning företaga och dermed vidare lagligen förfara.

Hvilket Vi, med öfverlemnande af de till målet hörande handlingar, Eder till kännedom och und. efterrättelse samt för klagandens förständigande härigenom meddele. Stockholms slott den 16 mars 1900.

23.

Resolution på und. besvär af Lidköping—Skara—Stenstorps järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens taxering år 1898 för inkomst af rörelse vid Håkantorps station i Levene socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lidköping—Skara—Stenstorps järnvägsaktiebolag i und. anfört öfver Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 27 juli 1899 i fråga om klagandens taxering år 1898 för inkomst af rörelse vid Håkantorps station i Levene socken, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 16 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat:

att den hos klaganden anstälde kamererare hos 1898 års

bevillningsberedning för Levene socken uppgifvit, att klagandens vinst år 1897 af rörelse å Lidköping—Håkantorps järnväg utgjort 2,732 kronor 23 öre; att, då hela bruttoinkomsten af rörelsen vid järnvägen nyssnämnda år uppgått till 94,789 kronor 58 öre, deraf 18,608 kronor 79 öre redovisats från Håkantorps station, 536 kronor 38 öre af uppgifna nettovinsten belöpte å denna station, samt att ränta å eget kapital icke funnes i räkenskapen upptagen;

att, sedan bevillningsberedningen föreslagit, att klaganden skulle beskattas för 536 kronors inkomst af rörelse vid Håkantorps station, samt klaganden på anmaning af bevillningsberedningens ordförande efter afslutandet af beredningens arbeten till honom öfverlemnat revisionsberättelse för år 1897, taxeringsnämnden för Levene socken uppskattat klagandens inkomst af ifrågavarande rörelse till tretusen kronor;

att Skaraborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att taxeringen måtte nedsättas till 536 kronor 38 öre, genom beslut vid sammanträde den 16 och 17 september 1898, enär klaganden icke i föreskrifven tid och ordning till ledning för taxeringen aflemnat författningsenligt räkenskapsutdrag och icke heller gittat visa giltig ursäkt för denna underlåtenhet, förklarat klagandens yrkande icke kunna till pröfning upptagas äfvensom lemnat taxeringen oförändrad; samt

att kammarrätten, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som klaganden icke fullgjort den klaganden enligt gällande bevillningsförordning åliggande uppgiftspligt samt ej heller visat giltig ursäkt för berörda underlåtenhet, funne kammarrätten besvären icke förtjena afseende.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

24.

Resolution på und. besvär af Lillherrdals sockens kommunalstämma i fråga om länsmannen A. O. Lindhs inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lillherrdals sockens kommunalstämma i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för berörda socken beskattat länsmannen Anders Olof Lindh, utom för 1,700 kronors inkomst af allmän tjenst, hvarom nu icke är fråga, för 11,000 kronors inkomst af rörelse, eller för en sammanräknad inkomst af 12,700 kronor,

samt Lindh hos Jemtlands läns pröfningsnämnd yrkat att varda befriad från taxering för inkomst af rörelse,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 26 och 27 september 1898 ogillat berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Lindh häröfver sig besvärat, genom utslag den 24 maj 1899, såvidt nu är i fråga, sig utlåtit, att, enär ofvanberörda belopp, 11,000 kronor, utgörande Lindhs taxering för inkomst af rörelse, af hvilket belopp, enligt hvad upplyst blifvit, 10,000 kronor tillfallit Lindh på grund af en i rättegång träffad förlikning och återstående 1,000 kronor utgjort Lindh af hans medparter i rättegången tillerkändt arfvode för rättegångens skötande och förmedlingen och förlikningen deri, ostridigt af Lindh uppburits så tidigt under år 1897, att frågan, huruvida och i hvad mån Lindh varit skyldig att för detsamma erlägga bevillning, kunnat af 1897 års pröfningsnämnd bedömas, samt följaktligen samma belopp ej bort år 1898 till bevillning taxeras, funne kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, skäligt befria Lindh från skyldighet att för år 1898 utgöra bevillning för inkomst af rörelse; Gifven Stockholms slott den 16 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

25.

Resolution på und. besvär af Lackalänga sockens kommunalstämma i fråga om verkmästaren O. V. Strömbecks inkomsttaxering år 1897.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lackalänga sockens kommunalstämma i und. anfört deröfver, att,

sedan verkmästaren O. V. Strömbeck i en till Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 20 maj 1898 inkommen skrift yrkat, att han, som blifvit för år 1897 taxerad för inkomst såväl i staden Lund, hvarest han vore bosatt, som i Lackalänga socken, der han åtnjöte inkomst, måtte varda befriad från beskattning å endera orten och förklaras berättigad återbekomma de honom obehörigen påförda utskylder, som han, innan kammarrättens beslut hunne meddelas, kunde nödgas erlägga,

så har kammarrätten genom utslag den 3 oktober 1898 sig utlåtit, att, som vid det upplysta förhållande, att Strömbeck såväl vid tiden för mantalsskrifningarna för år 1897 som under samma år i Lund hyrt bostad för sig och sin familj samt uppehållit sig derstädes någon dag i hvarje vecka, den omständigheten, att Strömbeck haft sitt arbete vid Malmö yllefabrik i Lackalänga socken och der förhyrt ett rum att mellan arbetsdagarne tjena till nattherberge, icke kunde föranleda dertill, att Strömbeck borde anses hafva varit bosatt annorstädes än i Lund, der han sjelf förmält sig hafva haft sitt egentliga hemvist, samt följaktligen Strömbeck, som för år 1897 mantalsskrifvits å begge ifrågavarande orter, bort vara för nämnda år mantalsskrifven i Lund men icke i Lackalänga socken; alltså och då vid sådant förhållande Strömbeck icke varit samma år skattskyldig i Lackalänga socken för inkomst af kapital eller tjänst, funne kammarrätten skäligt undanrödja den Strömbeck utaf Lackalänga sockens taxeringsnämnd för år 1897 åsatta, af Malmöhus läns pröfningsnämnd ej ändrade taxering för 1,000 kronors inkomst af kapital och 5,000 kronors inkomst af enskild tjänst, med rätt för Strömbeck att ur kronans kassa

kostnadsfritt återfå den bevillning, han på grund af samma taxering kunde hafva erlagt, samt att hos vederbörande göra framställning om återfående af öfriga för ifrågavarande år i Lackalänga socken honom påförda och af honom guldna utskylder; Gifven Stockholms slott den 23 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

26.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om kaptenen i Amerikas Förenta Staters armé Steelhammers inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Rödeby socken taxerat kaptenen i Amerikas Förenta Staters armé Charles Steelhammer för inkomst till belopp af tvåtusen åttahundra fyrtioåtta kronor,

så och efter det klaganden hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, som Steelhammer af Amerikas Förenta Stater åtnjöte en årlig lön af 1,890 dollars eller i svenskt mynt omkring 7,000 kronor samt Steelhammer, hvilken visserligen uppgifvits hafva blifvit efter utflyttning härifrån riket upptagen till medborgare i Amerikas Förenta Stater men icke blifvit löst från sina medborgerliga förbindelser till svenska staten och de senaste femton åren varit bosatt här i landet, vore att anse såsom svensk medborgare och följaktligen skattskyldig för hela sin berörda lön, oberoende deraf huruvida densamma hit infördes och här användes, Steelhammers taxering måtte höjas till 7,000 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1898 bifallit nämnda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Steelhammer häröfver sig besvärat, genom utslag den 12 juli 1899 sig utlåtit, att, som Steelhammer, hvilken varit under år 1898 här i riket bosatt, men icke vore svensk medborgare, vid sådant förhållande skolat, jemlikt § 9 c) i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, jemförd med § 10 mom. 1 och 2 b) i samma förordning, här i riket år 1898 taxeras för den af honom från utlandet uppburna löneinkomst för ifrågavarande år, allenast i den mån inkomsten blifvit af honom under samma år här använd, samt i målet vore ostridigt, att den af Steelhammer år 1898 här i riket använda del af berörda löneinkomst jemte Steelhammers öfriga samma år beskattningsbara inkomst icke öfverstigit 2,848 kronor, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens beskattningsåtgärd; Gifven Stockholms slott den 23 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

27.

Resolution på und. besvär af predikanten K. J. Redin i fråga om klagandens taxering för inkomst år 1897 i Offerdals socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, predikanten Karl Johan Redin i und. anfört deröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Offerdals socken genom beslut, deri Jemtlands läns pröfningsnämnd ej gjort ändring, taxerat klaganden för en till 300 kronor beräknad inkomst af rörelse, yrke eller eljest,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest

klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 17 mars 1899 sig utlåtit, att, som klaganden, enligt hvad i de öfver besvären afgifna förklaringar blifvit upplyst, under år 1897 i Offerdals socken beredt sig inkomst genom att mot betalning behandla sjuka, samt klaganden icke visat, att berörda verksamhet icke utöfvats i sådan omfattning, att han för deraf härflytande inkomst varit i Offerdals socken skattskyldig; alltså funne kammarrätten besvären icke förtjena afseende; Gifven Stockholms slott den 23 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och, enär den verksamhet, klaganden år 1897 inom Offerdals socken utöfvat, icke kan anses hafva varit af beskaffenhet, att klaganden bort för inkomst deraf taxeras annorstädes än i sin mantalsskrifningsort*, finner Kongl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, undanrödja den öfverklagade taxeringsåtgärden. Hvilket etc.

28.

Resolution på und. besvär af Å. P. Lidner i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Åke P. Lidner i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden i en till Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 24 februari 1899 inkommen skrift yrkat, att, som han blifvit år 1897 i Glimåkra socken taxerad för 600 kronors inkomst af stenbrytning utan rätt för klaganden, hvilken vore mantalsskrifven i staden Trelleborg, att å nämnda belopp tillgodonjuta bevillningsfritt afdrag, men inkomsten af nämnda rörelse måste anses inbegripen i den beskattning för inkomst af stenhuggerirörelse, som för samma år påförts klaganden i

* Stockholm.

städerna Trelleborg, Malmö och Ystad, å hvilka orter den i Glimåkra brutna stenen förarbetades och försåldes, taxeringen å sistnämnda ort måtte såsom obehörig upphäfvas och klaganden berättigas återbekomma de honom i Glimåkra socken påförda och af honom guldna utskylder,

så har kammarrätten genom utslag den 6 september 1899 sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken medgifvit, att han år 1897 inom Glimåkra socken bearbetat stenbrott, icke ådagalagt något förhållande, på grund hvaraf den honom inom socknen åsatta taxering för inkomst af denna hans verksamhet skulle vara att anse såsom obehörig; alltså och då klaganden icke med iakttagande af föreskrifterna i §§ 51 och 62 i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 öfverklagat taxeringen, funne kammarrätten, att hvad klaganden för vinnande af ändring i taxeringen hos kammarrätten anfört ej kunde till vidare pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 29 mars 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

29.

Resolution på und. besvär af Kalls sockens kommunalstämma i fråga om grosshandlaren P. F. Lucks inkomsttaxering år 1898 i nämnda socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kalls sockens kommunalstämma i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat grosshandlaren Percy F. Luck för 2,000 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest,

samt Luck hos Jemtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att,

enär Luck icke inom ifrågavarande socken utöfvade någon inkomstgifvande verksamhet, taxeringen måtte varda upphäfd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1898 ogillat berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Luck häröfver sig besvärat, genom utslag den 31 augusti 1899 sig utlåtit, att, som, äfven om Luck, på sätt kronans ombud uppgifvit men Luck bestridt, under år 1898 å åtskilliga hemman i Kalls socken arrenderat jagt- och fiskerättigheter samt genom dessa rättigheters öfverlåtande mot högre afgifter på andra personer beredt sig inkomst, denna inkomst likväl, såsom härflytande af fast egendom, icke skolat genom inkomstbevillning beskattas, blefve öfverklagade taxeringen af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 6 april 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

30.

Resolution på und. besvär af kommunalstämmorna i Rätans och Ytterhogdals socknar, hvar för sig, i fråga om Svartviks aktiebolags inkomsttaxering år 1896.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kommunalstämmorna i Rätans och Ytterhogdals socknar, hvar för sig, i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1896 taxerat Svartviks aktiebolag för inkomst af flottning i Hoaån till följande belopp, nämligen inom Rätans socken 500 kronor, inom Ytterhogdals socken 6,000 kronor och inom Öfverhogdals socken 2.000 kronor, eller tillhopa 8,500 kronor,

samt bolaget hos Jemtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär de virkesegare, hvilka jemte bolaget under år 1895

fått virke flottadt i omförmälda vattendrag, betalt allenast på dem belöpande andel i verkliga kostnaden för flottningen samt de strömrensningsafgifter, bolaget uppburit, i sin helhet användts dels till underhåll af flottlederna och dels till amortering af oguldna kostnader för strömrensning, i följd hvaraf någon som helst vinst genom dessa afgifter icke för bolaget uppkommit, hvartill komme att i allt fall strömrensning icke kunde betraktas såsom en sådan på mera sjelfständigt sätt eller i afsevärd omfattning bedrifven rörelse, att inkomsten deraf borde blifva föremål för beskattning i den eller de orter, der strömrensning egde rum, bolaget, hvilket blifvit för hela 1895 års vinst å sin i Ljusnans floddal idkade skogs- och trävarurörelse taxeradt i Söderala socken samt i städerna Göteborg och Söderhamn, måtte varda befriadt från taxeringarna i Rätans, Öfverhogdals och Ytterhogdals socknar,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1896 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringarna,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 21 december 1898 sig utlåtit, att, som den timmerdrifning, hvilken bedrifvits uti ifrågavarande vattendrag, icke vore af beskaffenhet att kunna anses såsom sådan hufvudsaklig gren af bolagets rörelse, att inkomsten deraf enligt 12 § i bevillningsförordningen den 3 juni 1892 bort i ofvannämnda socknar särskildt taxeras, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria bolaget från taxeringarna;

deruti klagandena i und. sökt ändring, med yrkande att pröfningsnämndens ofvanberörda beslut, såvidt detsamma afsåge taxeringarna inom Rätans och Ytterhogdals socknar, måtte varda faststäldt; Gifven Stockholms slott den 14 april 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

31.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall i fråga om Norrviks ångsågs aktiebolags inkomsttaxering år 1897.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Sundsvall i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1897 taxerat Norrviks ångsågsaktiebolag för inkomst af rörelse till följande belopp, nämligen: i Alnö socken 60,000 kronor, i Hässjö socken 50,000 kronor och i staden Sundsvall 22,500 kronor, hvilket sistnämnda belopp ansetts motsvara en fjerdedel af bolagets hela vinst för år 1896,

så och efter det bolaget hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att bolagets hela ifrågavarande år beskattningsbara inkomst måtte beräknas till allenast 44,987 kronor 87 öre och nämnda belopp till beskattning fördelas mellan Alnö och Hässjö socknar enligt den grund, pröfningsnämnden funne skälig, samt att följaktligen taxeringen i Sundsvall, der bolaget icke hade kontor eller i öfrigt bedrefve någon rörelse, måtte undanrödjas,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1897, jemte det nämnden beräknat bolagets hela år 1897 beskattningsbara inkomst till nittiotusen kronor, tillika förordnat, att nämnda belopp skulle till beskattning upptagas allenast i Alnö och Hässjö socknar och dervid så fördelas, att hälften eller fyrtiofemtusen kronor taxerades i hvardera socknen,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, under yrkande att, som bolagets disponent vore bosatt i Sundsvall och der hade kontor, från hvilket bolagets affärer hufvudsakligen leddes, bolaget måtte i Sundsvall taxeras för en fjerdedel af sin utaf pröfningsnämnden beräknade inkomst eller 22,500 kronor, genom utslag den 3 februari 1899 sig utlåtit, att, som klagandena icke, mot hvad bolaget i till kammarrätten afgifven förklaring anfört och hvad

i öfrigt i målet förekommit *, visat, att någon hufvudsaklig gren af bolagets rörelse drefves i Sundsvall, funne kammarrätten besvären ej föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 14 april 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

32.

Resolution på und. besvär af Stockholms allmänna telefonaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms allmänna telefonaktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder i Stockholm år 1898 taxerat klaganden för inkomst af rörelse i Jakobs församling, der klagandens hufvudstation vore belägen, till belopp af tvåhundrafemtiotusen kronor och i Katarina församling, hvarest klaganden hade fabrik för tillverkning af cementtrummor, till belopp af tiotusen kronor,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att klagandens hela ifrågavarande år i Stockholm beskattnings-

---

* Enligt ett af bolaget i förklaringen hos kammarrätten åberopadt, af två personer afgifvet intyg hade bolaget år 1897 och fortfarande sitt hufvudkontor vid bolaget tillhöriga Gustafsbergs sågverk i Alnö socken, hvarest jemväl bolagets disponent under sommarmånaderna hade sin bostad.

Alnö sockens kommunalstämma har i sin hos kammarrätten afgifna förklaring uppgifvit, att firman Röst & C:o, hvars ene delegare, grosshandlaren J. Röst, tillika vore Norrviks bolags disponent, visserligen hade kontor i Sundsvall; men att detta ej finge förvexlas med *bolagets* i Gustafsberg befintliga kontor, derifrån ledningen af bolagets samtliga affärer egde rum.

Det uppgafs tillika, att afståndet mellan Gustafsberg och Sundsvall vore helt obetydligt samt att dessa båda platser stode med hvarandra i telefonförbindelse.

bara inkomst måtte beräknas till allenast 120,068 kronor 94 öre, och att klaganden för nämnda belopp måtte beskattas i Jakobs församling eller, derest den vinst, som uppkommit å omförmälda tillverkning af cementtrummor, ansåges böra i Katarina församling taxeras, beskattningen i Jakobs församling minskas med motsvarande belopp,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1898 af anförda orsaker ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringarna,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 12 oktober 1899 sig utlåtit, att, som klaganden icke inom den i 21 § i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 föreskrifna tid till ledning för taxeringen aflemnat bestyrkt utdrag af räkenskapen för år 1897 tillika med berättelse öfver revisionen af omförmälda räkenskap, funne kammarrätten, jemlikt 24 § i samma förordning, besvären icke kunna upptagas till pröfning; Gifven Stockholms slott den 14 april 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

33.

Resolution på und. besvär af timmermannen K. E. Karlsson i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å en klaganden tillhörig fastighet i staden Göteborg.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, timmermannen Karl Edvin Karlsson i und. anfört öfver Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 18 oktober 1899 i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å en klaganden tillhörig fastighet

i staden Göteborg, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 20 april 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat:

att 1898 års vederbörande bevillningsberedning för staden Göteborg föreslagit, att den klaganden tillhöriga fastigheten n:o 120 B i Majornas tredje rote i nämnda stad skulle taxeras till värde af 13,600 kronor;

att klaganden hos sistnämnda års taxeringsnämnd för Göteborgs stads sjette distrikt yrkat, att, som hyresafkastningen af fastigheten, inberäknadt hyresvärdet af en af klaganden sjelf bebodd lägenhet deri, utgjorde 864 kronor, taxeringsvärdet måtte nedsättas till 10,800 kronor;

att taxeringsnämnden endast i så måtto bifallit klagandens berörda yrkande, att, enär sammanlagda hyresafkastningen af ifrågavarande fastighet, inberäknadt hyresvärdet för den af klaganden sjelf bebodda lägenheten, årligen uppginge till 984 kronor, för fastigheten bestämdes ett taxeringsvärde, motsvarande sistnämnda belopp kapitaliseradt efter 8 procent eller tolftusen trehundra kronor, deraf tiotusen kronor för huset och tvåtusen trehundra kronor för tomten;

att, efter det klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd fullföljt sitt berörda yrkande, pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1898, enär klaganden icke i vidare mån hos pröfningsnämnden styrkt befogenheten af sin hos taxeringsnämnden väckta talan, förklarat samma talan icke föranleda ändring i den öfverklagade taxeringen;

att kammarrätten, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, ehuru det dåmera vore ostridigt, att årliga hyresafkastningen af ifrågavarande fastighet, inberäknadt hyresvärdet af den af klaganden sjelf bebodda lägenheten, utgjorde allenast 864 kronor, hvilket belopp enligt den af beskattningsnämnderna följda grund för bestämmande af taxeringsvärdet motsvarade ett värde å hela fastigheten af 10,800 kronor, likväl och som åbyggnaden å fastigheten vore brandförsäkrad för 10,000 kronor samt det icke finge anses i målet visadt, att tomtens värde understege 2,300 kronor, funne kammarrätten ej skäl att mot kronoombudets

bestridande göra ändring i det slut, hvartill beskattningsnämnderna i målet kommit; samt

att klaganden i de und. besvären yrkat, att taxeringsvärdet å ifrågavarande fastighet måtte bestämmas till 10,800 kronor, hvaraf 9,400 kronor för åbyggnaden och 1,400 kronor för tomten, samt att, derest åbyggnaden funnes böra värderas till 10,000 kronor, tomten i allt fall icke måtte åsättas högre taxeringsvärde än 1,400 kronor.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

34.

Resolution på und. besvär af postiljonen A. J. Svensson i fråga om klagandens taxering åren 1897 och 1898 för inkomst af allmän tjänst.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, postiljonen A. J. Svensson i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden i en den 24 april 1899 till Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt inkommen skrift yrkat, att, som klaganden i Nottebäcks socken fått sig påförd bevillning för inkomst af allmän tjänst till belopp för år 1897 af tvåhundra femtio kronor och för år 1898 af sjuhundra tretton kronor, men den inkomst, för hvilken klaganden bort hvartdera af nämnda år i omförmälda socken taxeras, icke uppginge till högre belopp än 600 kronor, derå klaganden, hvilken varit för samma år i Nottebäcks socken mantalsskrifven, skolat åtnjuta 450 kronors bevillningsfritt afdrag, samt hans i nämnda socken beskattningsbara inkomst hvartdera året följaktligen utgjort allenast 150 kronor, klaganden måtte förklaras berättigad återbekomma de utskylder, han på grund af berörda taxeringsåtgärder nödgats för mycket erlägga,

så har kammarrätten genom utslag den 31 oktober nästlidet år sig utlåtit, att, som klaganden icke i stadgad ordning sökt rättelse uti ifrågavarande taxeringar, funne kammarrätten hvad klaganden anfört och yrkat icke kunna komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 27 april 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

35.

Resolution på und. besvär af hemmansegarne M. Åslin och N. O. Åslin i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å en klagandena gemensamt tillhörig jordbruksfastighet.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, hemmansegarne Matts Åslin och N. O. Åslin i und. anfört deröfver, att.

sedan vederbörande taxeringsnämnd år 1898 åsatt klagandena gemensamt tillhöriga sex mål Vestbyn n:o 1 i Holms socken taxeringsvärde med åttatusen kronor,

samt klagandena hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär rätt till skogsafverkning å hemmanet blifvit för en tid af femtio år till annan person upplåten samt i hvarje fall hemmanet, som betungades af födoråd, och från hvilket vore afsöndradt ett torp, som särskildt beskattats, icke vore värdt mer än 4,000 kronor, taxeringsvärdet måtte härtill nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1898, enär den omständighet, att afverkningsrätt till skog blifvit från hemmanet upplåten, icke enligt gällande bevillningsförordning vore af beskaffenhet att verka nedsättning i taxeringsvärdet, förty och i förlitande på taxeringsmyndigheternas i Holms socken kännedom om hemmanets värde afslagit berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, genom utslag den 13 oktober 1899 sig utlåtit, att kammarrätten funne skäl icke hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 27 april 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

36.

Resolution på und. besvär af fanjunkaren K. O. Wallgren i fråga om klagandens taxering år 1898 för inkomst af allmän tjänst.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, fanjunkaren K. O. Wallgren i und. anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för staden Borås år 1898 taxerat klaganden utom för 2,100 kronors inkomst af enskild tjänst, hvarom nu ej är fråga, för 1,052 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt landskamereraren O. H. Wibom, å tjänstens vägnar, hos Elfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att den taxerade inkomsten af allmän tjänst, hvari icke inräknats den dagaflöning, 125 kronor, klaganden uppburit under tjänstgöring å mötesplats år 1897, måtte med sist berörda belopp höjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1898 afslagit berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest landskamereraren Wibom häröfver sig besvärat, i utslag den 19 december 1899, sig utlåtit, att, enär den underofficer under tjänstgöring å mötesplats tillkommande dagaflöning, hvilken vore att anse, icke såsom anvisad till bestridande af några med tjänstgöringen förenade särskilda kostnader, utan såsom en underofficer i och för tjänsten tillkommande aflöningsförmån, vid sådant förhållande borde

vid taxering till bevillning af underofficers inkomst af tjänsten deri inräknas, samt klaganden icke haft något att erinra deremot, att beloppet af hans dagaflöning upptoges, på sätt landskamereraren Wibom yrkat, till 125 kronor, kammarrätten funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, höja klagandens taxering för inkomst af allmän tjänst till 1,177 kronor, i följd hvaraf klaganden hade att för år 1898 i Borås utgöra bevillning för en sammanräknad inkomst af tretusen tvåhundra sjuttiosju kronor; Gifven Stockholms slott den 27 april 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

37.

Resolution på und. besvär af ingeniören P. Östberg i fråga om sökt entledigande för disponenten K. F. Sjöström från förordnande såsom ordförande i en bevillningsberedning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ingeniören Petter Östberg i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden i en den 3 januari innevarande år till öfverståthållareembetet ingifven skrift anhållit, att, som disponenten K. F. Sjöström, hvilken den 12 januari 1898 af bemälda myndighet förordnats att för tiden intill år 1903 vara ordförande i bevillningsberedningen i Ulrika Eleonora församlings i Stockholm distrikt, under de två sistförflutna åren skulle på ett otillfredsställande sätt hafva fullgjort de honom i hans berörda egenskap åliggande skyldigheter, öfverståthållareembetet måtte med stöd af 28 § af Kongl. förordningen den 3 december 1897 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst entlediga Sjöström från nämnda förordnande,

så har öfverståthållareembetet genom resolution den 4 januari

innevarande år funnit ifrågavarande framställning ej föranleda till någon öfverståthållareembetets åtgärd; Gifven Stockholms slott den 27 april 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan öfverståthållareembetet efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att å de und. besvären fästa afseende. Hvilket etc.

38.

Resolution på und. besvär af vägstyrelsen i Gestriklands vestra tingslags väghållningsdistrikt i fråga om distriktsveterinären J. O. Högvalls inkomsttaxering år 1897.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vägstyrelsen i Gestriklands vestra tingslags väghållningsdistrikt i und. anfört deröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för Öster-Fernebo socken taxerat distriktsveterinären J. O. Högvall för 3,525 kronors inkomst, deraf 2,525 kronor beräknats utgöra inkomst af allmän tjänst och 1,000 kronor, i hvilket belopp inbegripits dels inkomst af enskild praktik, för hvilken lön icke åtnjötes, och dels inkomst af provisioner på grund af agentur, upptagits såsom sådan inkomst af rörelse eller yrke, för hvilken Högvall skulle deltaga i vägunderhållet,

samt Högvall hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som Högvalls år 1897 beskattningsbara inkomst af agentur utgjort endast 27 kronor 69 öre, och den inkomst, som härflöte af Högvalls praktik som veterinär, vore en med hans tjänstebefattning förenad förmån, Högvall måtte befrias från skyldighet att för någon del af sin inkomst deltaga i vägunderhållet,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1897, enär den del af Högvalls inkomst, som af taxeringsnämnden upptagits till deltagande i vägunderhållet, vore af sådan beskaffenhet, att Högvall enligt väglagen borde för densamma i vägunderhållet deltaga, ogillat Högvalls berörda yrkande och faststält taxeringen.

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Högvall häröfver anfört besvär, genom utslag den 21 mars 1899 sig utlåtit, att, som, på grund af hvad i målet förekommit, måste anses utredt, att Högvalls år 1897 beskattningsbara inkomst af agentur utgjort allenast 27 kronor 69 öre, samt i följd häraf antagas finge, att Högvalls af beskattningsnämnderna beräknade inkomst af rörelse eller yrke i öfrigt, eller 972 kronor 31 öre, härflutit af enskild praktik; alltså och då det icke ens uppgifvits, att Högvalls sist omförmälda inkomst tillfallit honom för annan veterinärverksamhet än den, han utöfvat inom sitt tjänstgöringsdistrikt, funne kammarätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förklara, att af Högvalls år 1897 taxerade inkomst bort upptagas i jemnade tal tretusen fyrahundra nittiosju kronor såsom inkomst af allmän tjänst och endast tjuguåtta kronor såsom inkomst af rörelse eller yrke; Gifven Stockholms slott den 11 maj 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

39.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Lidköping i fråga om veterinären E. Olssons inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Lidköping i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för nämnda stad, under antagande att veterinären Edvard Olsson derstädes hade praktik i afseväird omfattning och derifrån hemtade sin hufvudsakliga inkomst, taxerat Olsson, som vore bosatt och mantalsskrifven i Hofby socken, för 1,500 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest, utan rätt för Olsson att derå åtnjuta bevillningsfritt afdrag,

samt Olsson hos Skaraborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att,

som han vore i Hofby socken taxerad för hela sin inkomst af veterinäryrket och icke i Lidköping utöfvade någon sådan verksamhet, att han för inkomsten deraf borde i nämnda stad beskattas taxeringen i Lidköping måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 16 och 17 september 1898 endast så tillvida bifallit Olssons yrkande, att taxeringen nedsattes till 1,000 kronor, för hvilket belopp Olsson skulle erlägga bevillning utan afdrag,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Olsson häröfver sig besvärat*, genom utslag den 15 maj 1899 sig utlåtit, att, som, med afseende å hvad upplyst blifvit angående den af Olsson i staden Lidköping utöfvade verksamhet, densamma finge antagas icke hafva varit af sådan beskaffenhet, att inkomsten deraf bort annorstädes än i Olssons mantalsskrifningsort taxeras, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria Olsson från inkomsttaxering för år 1898 i nämnda stad;

deruti klagandena i und. sökt ändring, med yrkande att pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte fastställas; Gifven Stockholms slott den 11 maj 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

* O. uppgaf, att han vore för all sin inkomst taxerad i Hofby socken; att han ej hade mottagningsrum annorstädes än i sitt hem, der han hemtade sin hufvudsakliga inkomst; att han, för att tillmötesgå allmänhetens i distriktet önskan, någon gång i veckan företog resor inom distriktet och dervid till uppgifven plats stämde de personer sig till mötes, som påkallade hans hjelp; samt att besöken i Lidköping, såsom varande distriktets centrum, naturligtvis vore de talrikaste.

Kronoombudet erinrade, att O:s tjenstgöring vore af fullkomligt privat natur och att O. i fråga om beskattningsort vore likställd med annan yrkes- eller näringsidkare. Ojemförligt största antalet rådfrågningar och sjukbesök förmedlades genom O:s station i Lidköping, der O. vid besök i staden vore för sina kunder att träffa i ett rum i en honom tillhörig gårdsfastighet och der O. jemväl hade låtit inrätta telefon med biledning till sin bostad i Hofby.

40.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Vadstena i fråga om taxeringen år 1892 af vissa delar af stadsjordslotterna N:o 2 d, N:o 5 och N:o 6.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Vadstena i und. anfört öfver Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 12 december 1894 i fråga om taxeringen år 1892 af vissa delar af stadsjordslotterna N:o 2 d, N:o 5 och N:o 6, hvarom här nedan vidare förmäles;

öfver hvilka besvär kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande; Gifven Stockholms slott den 18 maj 1900.

Kongl. Maj:t har låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat:

att vid försäljning å auktion den 18 februari 1888 af ofvan omförmälda stadsjordslotter uppgifvits, att arealen af lotterna, hvilka vore belägna inom Vadstena stads område, utgjorde 107 tunnland 5,125 kappland, hvaraf 30 tunnland 17,687 kappland bestode af »Qvissbergsbol» och »annan kronojord», fördelad mellan de särskilda stadsjordslotterna så, att 3 tunnland 28,143 kappland hörde till N:o 2 d, 9 tunnland 20,282 kappland till N:o 5 och 17 tunnland 1,262 kappland till N:o 6;

att 1891 års taxeringsnämnd för Vadstena uppskattat stadsjordslotten N:o 2 d till värde af sjuttontusen åttahundra kronor. N:o 5 till värde af tiotusen trehundra kronor och N:o 6 till värde af fjortontusen sjuhundra kronor:

att, sedan skolläraren J. G. Anderson i Strå, hvilken å förenämnda auktion inropat de delar af ifrågavarande stadsjordslotter, som utgjordes af »Qvissbergsbol» och »annan kronojord» med en areal af tillsammans 30 tunnland 17,687 kappland, hos 1891 års pröfningsnämnd för Östergötlands län yrkat, att, enär denna jord vore under benämning »Qvissbergsjorden N:o 6» särskildt taxerad inom S:t Pers socken och Aska härad till värde af 5,000 kronor, samma jord måtte uteslutas ur taxeringslängden för Vadstena, så

har pröfningsnämnden på det sätt bifallit detta yrkande, att taxeringsvärdena å omförmälda stadsjordslotter nedsattes med 5,000 kronor, motsvarande taxeringsvärdet å den inom S:t Pers socken belägna, i stadsjordslotterna inbegripna »Qvissbergsjorden N:o 6» eller »Qvissbergsbolet N:o 6»;

att 1892 års taxeringsnämnd för Vadstena åsatt stadsjordslotterna N:o 2 d, N:o 5 och N:o 6 samma taxeringsvärden, som af 1891 års taxeringsnämnd blifvit för dem bestämda;

att 1892 års pröfningsnämnd, hvarest kronans ombud anfört, hurusom 1891 års pröfningsnämnd skulle hafva beslutat minskning i taxeringsvärdet å stadsjordslotten N:o 6 med 5,000 kronor, till hvilket belopp denna jord under namn af »Qvissbergsbol N:o 6» vore taxerad i S:t Pers socken, genom beslut den 27 september 1892 nedsatt det af 1892 års taxeringsnämnd stadsjordslotten N:o 6 åsatta taxeringsvärdet 14,700 kronor med 5,000 kronor eller till 9,700 kronor;

att klagandena häröfver hos kammarrätten sig besvärat och dervid — under erinran att 1891 och 1892 års pröfningsnämnders ofvan omförmälda beslut icke med hvarandra öfverensstämde, och under bestridande att »Qvissbergsbolet N:o 6» vore samma jord som den nu ifrågavarande J. G. Anderson i Strå tillhöriga, i stadsjordslotterna N:o 2 d, N:o 5 och N:o 6 ingående jorden om tillsammans 30 tunnland 17,687 kappland — yrkat, att, enär nämnda stadsjordslotter i sin helhet vore belägna inom Vadstena stads område och borde der taxeras, 1892 års taxeringsnämnds för staden beslut i fråga om stadsjordslotternas taxeringsvärden måtte fastställas;

samt att kammarrätten genom öfverklagade utslaget ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring än att, enär ifrågavarande jord om 30 tunnland 17,687 kappland — hvilken jord, jemte det dess värde tagits i beräkning vid taxeringsnämndens för staden Vadstena uppskattning af stadsjordslotterna N:o 2 d, N:o 5 och N:o 6, tillika blifvit af taxeringsnämnden för S:t Pers socken särskildt taxerad till värde af 5,000 kronor samt af pröfningsnämnden ansetts vara rätteligen taxerad inom sistnämnda kommun — inginge med viss del af sin areal i egorymden till hvar och en af omförmälda stadsjordslotter, nämligen med 3 tunnland 28,143 kappland i N:o 2 d, med 9 tunnland 20,282 kappland i N:o 5 och med 17 tunnland 1,262 kappland i N:o 6, samt vid

sådant förhållande för vinnande af rättelse i den dubbeltaxering, som genom taxeringsnämndernas berörda taxeringsåtgärder egt rum, värdet af den dubbelt taxerade jorden icke bort, på sätt pröfningsnämnden ansett, afräknas med hela sitt belopp, 5,000 kronor, från taxeringsvärdet å stadsjordslotten N:o 6, utan med viss, jordarealen motsvarande del från taxeringsvärdet å hvar och en af nämnda jordlotter, samma jordlotters taxeringsvärden för år 1892 blefve af kammarrätten bestämda för N:o 2 till 17,200 kronor, för N:o 5 till 8,700 kronor och för N:o 6 till 11,900 kronor;

och har Kongl. Maj:t af i öfrigt tillgängliga handlingar derjemte inhemtat, att Kongl. Maj:t vid pröfning af väckt fråga angående förändrad indelning af bland annat de i jordeboken för S:t Pers socken upptagna kronolägenheterna Vadstena klosterjord N:o 1, Qvissbergsjorden N:ris 1—6, Vadstena stad N:o 1 äfvensom lägenheterna Vennestad N:o 1 samt Vennestadsjordarna N:ris 1 och 2, genom nådigt bref den 24 november 1899, med förklarande, bland annat, att berörda lägenheter skulle i administrativt, kommunalt, ecklesiastikt och judicielt hänseende tillhöra Vadstena stad, tillika förordnat, att samma lägenheter skulle ur jordeboken för S:t Pers socken uteslutas samt lägenheterna åbelöpande grundskatt och öfriga utskylder af stadens myndigheter uppbäras och i stadens räkenskaper redovisas.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande; och som, genom hvad i ofvan berörda ärende förekommit, må anses utredt, att nu ifrågavarande stadsjordslotter i deras helhet tillhöra Vadstena stads område, finner Kongl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag och med undanrödjande af taxeringsnämndens för S:t Pers socken vidtagna åtgärd att åsätta Qvissbergsjorden eller Qvissbergsbolet N:o 6 taxeringsvärde af 5,000 kronor, fastställa taxeringsnämndens i Vadstena i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

41.

Resolution på und. besvär af Gårda skofabriksaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Gårda skofabriksaktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års bevillningsberedning för Örgryte socken föreslagit, att klaganden i enlighet med en till bevillningsberedningen aflemnad uppgift angående vinst af klagandens rörelse år 1897 skulle taxeras för 5,751 kronors inkomst af rörelse,

samt socknens taxeringsnämnd bestämt taxeringen till tjugufemtusen kronor,

så och efter det klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen till det af bevillningsberedningen föreslagna belopp,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1898 afslagit berörda yrkande och faststält taxeringen,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 27 september 1899 sig utlåtit, att, som den af klaganden till bevillningsberedningen aflemnade uppgift å vinsten af rörelsen under år 1897 icke vore att anse såsom sådant bestyrkt utdrag af klagandens räkenskap för samma år, som det enligt 15 § i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 ålegat klaganden att aflemna, och samma uppgift ej heller åtföljts af berättelse öfver revision af omförmälda räkenskap, funne kammarrätten jemlikt 24 § i nämnda förordning besvären icke kunna komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 25 maj 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

42.

Resolution på und. besvär af Ljusne—Voxna aktiebolag i fråga om klagandens taxering år 1898 för inkomst af rörelse i Alunda socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ljusne—Voxna aktiebolag i und. anfört öfver Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 5 februari innevarande år i fråga om klagandens taxering år 1898 för inkomst af rörelse i Alunda socken, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 25 maj 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat:

att, sedan 1898 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat klaganden för 4,500 kronors inkomst af malmbrytning vid Ramhälls grufvor, samt klaganden hos Upsala läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär den malm, som erhölles från nämnda grufvor, ej af klaganden afyttrades utan forslades till klagandens vid Ljusne inom Gefleborgs län belägna järnförädlingsverk för att derstädes användas vid järntillverkning, och vid sådant förhållande den af klaganden inom Alunda socken bedrifna malmbrytning icke kunde anses såsom en sjelfständig rörelse eller hufvudsaklig gren deraf, ifrågavarande taxering måtte varda undanröjd, pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1898 förklarat skäl ej vara anförda, som kunde föranleda ändring i taxeringsnämndens beslut och förty faststält taxeringen;

att kammarrätten, hvarest grefve W. von Hallwyl, för klaganden, i anförda besvär fullföljt yrkandet om taxeringens upphäfvande, genom utslag den 29 maj 1899, sig utlåtit, att, enär grefve von Hallwyl icke visat sig vara behörig att å klagandens vägnar i målet föra talan, funne kammarrätten besvären icke mot vederbörande kronoombuds bestridande kunna till pröfning upptagas;

att, efter det grefve von Hallwyl häröfver i und. anfört besvär, Kongl. Maj:t enligt nådigt bref till kammarrätten den 30

november 1899, enär grefve von Hallwyl dåmera styrkt sin behörighet att i målet föra talan för klaganden, med undanrödjande af kammarrättens utslag, visat målet för förnyad handläggning åter till kammarrätten; samt

att kammarrätten genom nu öfverklagade utslaget sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

43.

Resolution på und. besvär af S. Kugelmanns hustru Toni Kugelmann, såsom innehafvare af firman T. Kugelmann, i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, S. Kugelmanns hustru, Toni Kugelmann, såsom innehafvare af firman T. Kugelmann, i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1898 taxerat klaganden, som under nyssberörda firma idkade agenturrörelse och handel med värdepapper, för 30,000 kronors inkomst af samma verksamhet,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd öfverklagat berörda taxering och dervid, med företeende af bestyrkt afskrift af firmans vinst- och förlustkonto för år 1897, hvari bruttovinsten upptagits till 75,783 kronor 76 öre äfvensom derifrån afdragits särskilda poster å sammanlagdt 72,003 kronor 15 öre, deribland omkostnader 3,197 kronor 60 öre, af klaganden uttagna 6,210 kronor och afskrifningar å egna mobiliers konto 100 kronor, å kontorsmobiliers konto 52 kronor 9 öre, å konto pro diverse 100 kronor, å diverse obligationers och aktiers konto 11,454 kronor 2 öre och å obligationskonto 20,420 kronor, samt under anförande dels att i omkostnaderna inginge utskylder till belopp af 1,206

kronor 80 öre, dels att posten å 6,210 kronor utgjorde klagandens lefnadskostnader, dels att posten å 11,454 kronor 2 öre afskrifvits å aktier och obligationer, som ansåges värdelösa eller hvarå vid bokslutet prisfall redan inträdt eller syntes snart komma att inträffa, och dels att posten å 20,420 kronor uppkommit genom nedsättning från 12 till 11 kronor af bokförda värdet å en hvar af 20,420 Teaterbyggnadskonsortiets premieobligationer af år 1893, yrkat, att firmans taxering måtte nedsättas till 11,197 kronor 41 öre, motsvarande nettovinsten enligt vinst- och förlustkontot 3,780 kronor 61 öre med tillägg af utskylder 1,206 kronor 80 öre och klagandens lefnadskostnader 6,210 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1898, enär af åberopade räkenskapsutdraget inhemtades, att från bruttoinkomsten afdrag gjorts för afskrifningar å obligationer och aktier till belopp af 31,874 kronor 2 öre och å mobilier med mera till belopp af 252 kronor 9 öre eller tillhopa 32,126 kronor 11 öre, samt handlingarna icke lemnade ledning för bedömande af befogenheten af dessa afskrifningar, ansett, att vid beskattningsbara inkomstens beräkning den af klaganden uppgifna vinsten borde ökas med sistnämnda belopp och förty, med ogillande af ändringssökandet höjt firmans taxering till fyrtiotretusen trehundra tjugutre kronor,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 18 oktober 1899 sig utlåtit, att, emedan någon utredning ej förekommit till stöd för klagandens påstående om tillgodonjutande af afdrag, motsvarande å kontorsmobiliers konto och å konto pro diverse gjorda afskrifningar, samt klaganden icke heller förebragt utredning, på grund hvaraf henne tillhöriga aktier och obligationer finge anses hafva under år 1897 förlorat allt värde, ty och då, om än antagas finge, att vid utgången af nämnda år i klagandens ego befintliga sådana värdepapper under årets lopp minskats i värde, klaganden i allt fall ej egde rätt att njuta afdrag för sådan värdeförminskning, samt rätt till afdrag för slitning af möbler och husgeråd, afsedda för eget bruk, ej heller vore i beskattningshänseende medgifven, funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i det slut, hvartill pröfningsnämnden i målet kommit; Gifven Stockholms slott den 25 maj 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

44.

Resolution på und. besvär af brädgårdsinspektoren E. Lindgren i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, brädgårdsinspektoren Emil Lindgren i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för staden Gefle, enär i ett till ledning vid taxeringen aflemnadt utdrag af 1897 års räkenskaper för den klaganden tillhöriga ångslupen »Avance», hvilket utdrag utvisade en förlust å rörelsen af 167 kronor 60 öre, från vinsten afräknats, bland annat, kostnad för ny ångpanna, 2,830 kronor 71 öre, och utskylder, 71 kronor 72 öre, men bevillning borde erläggas för sistnämnda båda belopp med afdrag af dels priset för den försålda gamla ångpannan 650 kronor och dels den i räkenskapsutdraget uppgifna förlusten 167 kronor 60 öre, uppskattat inkomsten af ångslupen till i jemnadt tal 2,080 kronor,

samt klaganden hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som utgiften för insättande af ny ångpanna vore att hänföra till omkostnaderna för rörelsens bedrifvande och sålunda borde vid beräkningen af den beskattningsbara inkomsten afdragas, ifrågavarande taxering måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1898, enär det af klaganden påyrkade afdraget af kostnaderna för insättande af en ny ångpanna icke kunde anses berättigadt, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 6 november 1899 sig utlåtit, att, som enligt det i målet åberopade räkenskapsutdraget vid beräkningen af ifrågavarande inkomst afdragits ej mindre ut-

gift för reparation af ångslupen än äfven det belopp, som ansetts motsvara den minskning i värde, ångslupen under räkenskapsåret genom slitning undergått, samt afdrag derutöfver af kostnaden för insättande i ångslupen af ny ångpanna icke kunde ega rum, funne kammarrätten ej skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 1 juni 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden måste anses berättigad att vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten njuta afdrag för det belopp, 2,830 kronor 71 öre, som användts för bestridande af kostnaden för insättande af ny ångpanna i den klaganden tillhöriga ångaren »Avance»; alltså och då efter afdrag af nämnda belopp klaganden af berörda ångare ej haft år 1898 beskattningsbar inkomst, finner Kongl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från den honom i målet ågångna taxering. Hvilket etc.

45.

Resolution på und. besvär af slagtaren F. Olofsson i Ryd i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, slagtaren Frans Olofsson i Ryd i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden år 1898 blifvit i staden Sköfde beskattad för 500 kronors inkomst af torghandel, samt klaganden i en till Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 20 juli 1899 inkommen skrift yrkat, att, som klaganden, hvilken ej vore i Sköfde bosatt eller mantalsskrifven, icke derstädes utöfvade annan verksamhet, än att han å torgdagarne sålde köttet efter djur, som han inköpt och sjelf slagtat, samt nämnda handel icke vore af beskaffenhet, att den deraf härflytande inkomst, hvilken i allt fall ej ens uppginge till 300 kronor, vore beskattningsbar, taxeringen måtte varda undanröjd och klaganden förklaras berättigad återbekomma de

allmänna afgifter, han på grund af densamma nödgats eller nödgades gälda,

så har kammarrätten genom utslag den 11 oktober 1899 sig utlåtit, att, som klagandens egna uppgifter utmärkte, att han år 1898 i Sköfde idkat verksamhet af beskaffenhet och i den omfattning, att inkomsten deraf jemlikt stadgandet i 12 § i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 bort i Sköfde beskattas, blefve den af klaganden i målet förda talan ogillad; Gifven Stockholms slott den 1 juni 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

46.

Resolution på und. besvär af Ytterstfors trävaruaktiebolag i fråga om taxeringsvärdena år 1898 å vissa klaganden tillhöriga jordbruksfastigheter.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ytterstfors trävaruaktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden tillhöriga $^1/_8$ mantal N:o 1 Myrheden i Jörns socken och $^{11}/_{128}$ eller $^{11}/_{64}$ mantal N:o 1 Vackerheden i Byske socken af vederbörande taxeringsnämnder år 1898 taxerats, den förra fastigheten till tjugusjutusen kronor och den senare till adertontusen kronor,

samt klaganden hos Vesterbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden enligt köpebref den 29 mars 1898 tillhandlat sig ofvan omförmälda fastigheter för köpeskillingar, hvilka uppgått för den förstnämnda till allenast 7,000 kronor och för den senare till endast 8,000 kronor, och anledning ej förekomme att bestämma taxeringsvärdena högre än köpeskillingarna, taxeringsvärdena måtte

nedsättas å fastigheten i Myrheden till 7,000 kronor och å fastigheten i Vackerheden till 8,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1898, enär i nämnden vitsordats, att det vore allmänt kändt, att klaganden, som samtidigt med sjelfva hemmansköpens upprättande genom särskilda afhandlingar tillhandlat sig den å hemmanen växande skogen, för ifrågavarande fastigheter erlagt köpeskillingar, uppgående till de värden, hvilka taxeringsnämnderna åsatt fastigheterna, ehuru köpebrefven och de på grund deraf utfärdade lagfartsbevisen derom icke lemnade någon upplysning, samt fastigheterna vid sådant förhållande måste anses ega de dem åsatta värden, med ogillande af klagandens yrkande fastställt taxeringarna,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 12 december 1899 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 8 juni 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

47.

Resolution på und. besvär af J. Shillito och T. Swann, såsom innehafvare af bolaget under firma »Cooperative Wholesale Society Shillito & Swann», i fråga om bolagets taxering för inkomst af rörelse år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, John Shillito och Thomas Swann, såsom innehafvare af bolaget under firma »Cooperative Wholesale Society Shillito & Swann», i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Göteborg år 1898 taxerat bolaget för trettiotusen kronors inkomst af rörelse,

samt klagandena hos Göteborgs och Bohus läns pröfnings-

nämnd yrkat, att, som klagandena icke i riket utöfvade annan verksamhet, än att de i egenskap af ombud för konsumtionsföreningen »Cooperative Wholesale Society» i England uppköpte smör, hvilket utfördes till England och derstädes fördelades mellan föreningens ledamöter, samt genom nämnda verksamhet ej uppkomme någon beskattningsbar inkomst, taxeringen måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1898, enär allt smör, som af föreningen här i riket uppköptes och härifrån till England utfördes, enligt uppgift derstädes förbrukades af medlemmarne i omförmälda förening, samt den af klagandena härstädes bedrifna rörelse afsåge anskaffande för föreningens räkning af smör utan anlitande af mellanhand, förty och då föreningen eller klagandena såmedelst uppenbarligen beredde sig vinst, som borde i Göteborg beskattas, samt i betraktande af omfånget af bolagets exportrörelse det af taxeringsnämnden beräknade beskattningsbeloppet icke kunde anses vara för högt, fastställt taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, genom utslag den 4 oktober 1899 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 15 juni 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som, med afseende å hvad upplyst blifvit angående ändamålet med den med ifrågavarande taxering åsyftade verksamhet, antagas må, att af densamma icke uppstått beskattningsbar inkomst, finner Kongl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens nu öfverklagade utslag, befria bolaget från taxering år 1898 i Göteborg för inkomst af rörelse. Hvilket etc.

48.

Resolution på und. besvär af Roxens vattenregleringsbolag i fråga om taxering år 1898 af viss klaganden tillhörig fastighet.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Roxens vattenregleringsbolag i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Kimstads socken taxerat klaganden tillhöriga 58,88 ar från hemmanet Greby afsöndrad jord jemte Östra vattenfallet vid Kimstad och ett ålfiske vid Norsholm såsom annan fastighet än jordbruksfastighet till värde af tiotusen kronor,

så och efter det klaganden hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som nämnda vattenfall, hvilket användes allenast för reglering af sjön Roxens vattenstånd, icke lemnade någon inkomst samt, enligt vilkor vid klagandens inköp af ifrågavarande egendom, icke finge för industrielt bruk begagnas eller till annan öfverlåtas, hvadan fallet vore att anse såsom för klaganden värdelöst, egendomens taxeringsvärde måtte nedsättas till det belopp, som motsvarade egendomens verkliga värde utan afseende å vattenfallet, eller högst 1,000 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1898 med bifall till berörda yrkande nedsatt egendomens taxeringsvärde till 1,000 kronor,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Kimstads sockens kommunalstämma häröfver anfört besvär *, genom ut-

* Kommunalstämman, som yrkade upphäfvande af pröfningsnämndens beslut, anförde tillika, att afkastningen af ifrågavarande vattenfall, hvilket begagnades såsom vattenregleringsverk för sjön Roxen, bestode i den båtnad, som genom regleringen tillskyndades kringliggande egendomar, samt att fallet jemte ofvanberörda område och derå befintliga hus med fasta inventarier inköpts för 32,500 kronor.

Vederbörande kronoombud hos taxeringsnämnden ansåg besvären böra bifallas, förmenande att ett taxeringsvärde af 10,000 kronor, vid jemförelse med andra vattenfall i trakten, understege fastighetens verkliga värde.

Kronoombudet hos pröfningsnämnden yrkade deremot ogillande af besvären, då fallet, med den inskränkta rätt, bolaget egde dertill och med hänsyn till ändamålet med dess förvärfvande, kunde anses sakna värde.

slag den 24 maj 1899 sig utlåtit, att, som, med hänsyn till hvad i målet förekommit, ifrågavarande fastighets verkliga värde, vid hvars bestämmande afseende måste fästas vid det å egendomen befintliga vattenfall, icke kunde antagas understiga 10,000 kronor, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens åtgärd i målet; Gifven Stockholms slott den 22 juni 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

49.

Resolution på und. besvär af Rätans sockens kommunalstämma i fråga om extra provinsialläkaren N. J. Berglunds inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Rätans sockens kommunalstämma i und. anfört öfver Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 2 oktober 1899 gifna utslag i fråga om extra provinsialläkaren Nils Johan Berglunds taxering för inkomst år 1898, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 29 juni 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat:

att, sedan 1898 års taxeringsnämnd för Rätans socken taxerat Berglund för 1,800 kronors inkomst af allmän tjenst, Jemtlands läns pröfningsnämnd, hvarest Berglund yrkat, att, enär han för år 1898 varit mantalsskrifven icke i Rätans socken utan i Skellefteå socken och der jemväl taxerats för samma inkomst, han måtte varda från taxering för inkomst i förstnämnda socken befriad, genom beslut den 27 september 1898 ej gjort annan ändring i taxeringen, än att berörda inkomst-

belopp skulle i taxeringslängden öfverföras till kolumnen för inkomst af rörelse eller yrke;

att 1898 års taxeringsnämnd för Skellefteå socken genom beslut, som af Vesterbottens läns pröfningsnämnd lemnats utan ändring, taxerat Berglund för 2,000 kronors inkomst af allmän tjenst;

att Berglund dels hos Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär öfver Jemtlands läns pröfningsnämnds beslut med yrkande, att, som den inkomst, hvarför Berglund inom Rätans socken blifvit taxerad, härflöte af hans tjenstgöring såsom extra provinsialläkare inom Rätans, Klöfsjö och Öfverhogdals socknars distrikt, inkomsten måtte beräknas såsom inkomst af allmän tjenst, dels ock i en till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Jemtlands län den 26 maj 1899 ingifven och af Kongl. Maj:ts befallningshafvande till kammarrätten öfverlemnad skrift yrkat, att kammarrätten måtte bestämma, i hvilkendera af nämnda socknar Berglund borde för ifrågavarande år erlägga utskylder;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som Berglund, hvilken varit för år 1898 mantalsskrifven i Skellefteå socken och samma år derstädes rätteligen taxerats för sin af befattningen såsom extra provinsialläkare med Rätans. Klöfsjö och Öfverhogdals socknar till tjenstgöringsområde härflytande inkomst, icke bort, på sätt som skett, för sin berörda inkomst samma år taxeras jemväl inom Rätans socken; alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, undanrödja den Berglund för år 1898 i sistnämnda socken åsatta taxering samt förklara Berglund berättigad att på anmälan ur kronans kassa kostnadsfritt återfå den af honom inom Rätans socken erlagda bevillning, aderton kronor; hvarjemte kammarrätten förordnat, att Berglund om återbekommande af öfriga med föranledande af taxeringen honom inom Rätans socken påförda utskylder egde hos vederbörande göra framställning:

samt att klaganden i de underdåniga besvären yrkat fastställelse af Jemtlands läns pröfningsnämnds beslut.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande; och som Berglund uppehållit sig i Rätans socken å sådan tid och under sådana omständigheter. att han rätteligen bort derstädes mantalsskrifvas för år 1898.

finner Kongl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag samt med undanrödjande af den Berglund i Skellefteå socken ågångna taxering, fastställa pröfningsnämndens i Jemtlands län i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

50.

Resolution på und. besvär af skogvaktaren C. A. Jonsson i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å en klaganden tillhörig jordbruksfastighet.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, skogvaktaren Carl August Jonsson i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års bevillningsberedning för Bergsjö socken föreslagit, att klaganden tillhöriga hemmanet Norråsen n:o sub 2 om 1 öresland 17 $\frac{1}{4}$ penningland skulle åsättas taxeringsvärde af 22,500 kronor,

samt klaganden hos socknens taxeringsnämnd yrkat, att som förre egarne af nämnda hemman, Karl Engström och dennes hustru, dels genom kontrakt den 1 oktober 1897 till Gnarps sågverksegare mot 19,000 kronor upplåtit afverkningsrätten till hemmanets skog under en tid af sex år, räknadt från nämnda dag, med rätt för sågverksegarne att derunder tillgodogöra sig alla å hemmanet växande träd af viss dimension med undantag af löfträd och affall, och dels genom afhandling den 30 mars 1898 till klaganden och hans hustru försålt ifrågavarande hemman jemte en från Vestertanne n:o 3 afsöndrad lägenhet om 4 tunnland 11 kappland mot en köpeskilling af 5,000 kronor och vilkor, bland andra, att Gnarps sågverksegare bibehölles vid den dem genom berörda kontrakt upplåtna rättighet till hemmanets skog, hemmanet vid sådant förhållande, och då omförmälda lägenhet blifvit åsatt taxeringsvärde af 1,500 kronor, måtte uppskattas till värde af allenast 3,500 kronor,

men taxeringsnämnden ansett, att, enär skogen ännu funnes qvar å hemmanet och sålunda utgjorde en del af detsamma

samt såväl upplåtelsen af afverkningsrätten som öfverlåtelsen af eganderätten skett efter oktober månad 1897, de dervid betingade köpeskillingarne borde tjena till ledning vid hemmanets taxering år 1898, och förty med ogillande af yrkandet fastställt bevillningsberedningens förslag,

så och efter det Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden fullföljt sitt berörda yrkande, genom beslut den 26 september 1898, enär visadt blifvit, att senaste köpeskillingen för ifrågavarande hemman utgjort 3,500 kronor, och den delvis qvarstående skogen, som tillhörde annan än hemmanets egare, icke kunde gifva hemmanet högre värde i egarens hand, helst denne ej egde någon rätt till skogens afkastning, med bifall till klagandens talan, nedsatt hemmanets taxeringsvärde till 3,500 kronor,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Bergsjö sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, genom utslag den 29 november 1899 funnit skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens beskattningsåtgärd, hvarigenom taxeringsvärdet för år 1898 å ifrågavarande hemman bestämts till tjugutvåtusen femhundra kronor: Gifven Stockholms slott den 29 juni 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring kammarrättens utslag. Hvilket etc.

51.

Resolution på und. besvär af allmänna rådstugan i staden Östhammar i fråga om Uplands enskilda banks inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, allmänna rådstugan i staden Östhammar i und. anfört öfver Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 27 december 1899 i fråga om

Uplands enskilda banks taxering för inkomst år 1898 i nämnda stad, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 20 juli 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat:

att, sedan banken hos 1898 års bevillningsberedning för Östhammmar med företeende af räkenskapsutdrag uppgifvit, att den del af bankens beskattningsbara inkomst, som borde i Östhammar taxeras, utgjorde 8,807 kronor 19 öre, bevillningsberedningen föreslagit, att banken skulle beskattas i Östhammar för åttatusen åttahundra sju kronors inkomst;

att, sedan kronans ombud hos taxeringsnämnden anmärkt, att, ehuru kändt vore, att banken i Östhammar idkade utlåning i betydande omfattning mot vexlar och reverser, bankens uppgift icke lemnade någon upplysning om bankens vinst häraf, anmaning att i berörda afseende fullständiga uppgiften genom magistraten i Östhammar tillstälts banken, hvarefter banken i skrifvelse till magistraten den 19 juli 1898 med hänvisning till bankens redan lemnade uppgift tillkännagifvit, att bankens afdelningskontor i Östhammar icke egde att diskontera vexlar eller utlemna lån emot säkerhet af revers, utan bedrefve rörelsen på det sätt, att kontoret sände dit lemnade vexlar och reverser till hufvudkontoret i Upsala, hvilket verkstälde diskontering och belåning;

att taxeringsnämnden faststält bevillningsberedningens förslag;

att klaganden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, då ansökningar om lån mot revers och diskontering af vexlar inlemnades och emottoges vid afdelningskontoret i Östhammar, samt, efter det ansökningshandlingarna föredragits inför bankens styrelse i Upsala, jemväl å afdelningskontoret meddelades bankens svar derå och verkstäldes alla af berörda vexel- och lånerörelse föranledda penningeliqvider, banken måtte för den af samma rörelse härflytande inkomst, hvilken vid taxeringen ej inberäknats, beskattas i Östhammar, samt att, enär omsättningen i vexel- och reverslånerörelsen vid afdelningskontoret i Östhammar, hvilken rörelse finge antagas utgöra lika stor andel af bankens hela vexel- och reverslånerörelse, som kreditivrörelsen vid samma afdelningskontor utgjorde af bankens hela kreditivrörelse, i enlighet med denna beräkningsgrund och med ledning af bankens till

bevillningsberedningen aflemnade uppgift — enligt hvilken omsatts i hela kreditivrörelsen 1,688,053 kronor 32 öre, i kreditivrörelsen vid kontoret i Östhammar 154,380 kronor 96 öre samt i vexel- och reverslånerörelsen i sin helhet 8,073,077 kronor 43 öre — borde uppskattas till 738,323 kronor 30 öre eller 2,1951 procent af bankens hela omsättning, 33,635,194 kronor 82 öre, vinsten å vexel- och reverslånerörelsen vid ifrågavarande kontor måtte beräknas uppgå till samma procent af bankens hela vinst, 373,888 kronor 52 öre, eller till 8,207 kronor och i följd häraf bankens taxering för inkomst i Östhammar höjas med sistnämnda belopp till i jemnadt tal 17,000 kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1898, enär, på grund af hvad i målet blifvit upplyst, det måste antagas, att banken vid afdelningskontoret i Östhammar diskonterade vexlar och beviljade lån mot säkerhet af revers, med godkännande af den utaf klaganden angifna grund för beräkning af bankens beskattningsbara inkomst derstädes å dessa grenar af rörelsen, höjt bankens ifrågavarande taxering till i afjemnadt tal 17,000 kronor;

att banken hos kammarrätten anfört besvär öfver pröfningsnämndens beslut och dervid yrkat, att taxeringen af bankens inkomst af rörelse vid afdelningskontoret i Östhammar måtte nedsättas till det af banken hos vederbörande bevillningsberedning uppgifna belopp eller, derest detta yrkande ej kunde bifallas, bankens taxering för inkomst af rörelse vid hufvudkontoret i Upsala minskas med det belopp, hvarmed taxeringen i Östhammar öfverstege det af banken till beskattning derstädes uppgifna inkomstbeloppet;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som banken icke kunde anses hafva gjort sig skyldig till sådan underlåtenhet, som omförmäldes i § 24 af Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, blefve af klaganden i sådant afseende gjord invändning mot besvärens upptagande till pröfning af kammarrätten ogillad, samt att, vidkommande sjelfva målet, enär den af banken i dess uppgift till bevillningsberedningen tillämpade, på afdelningskontorens månadsrapporter grundade fördelning till beskattning å olika orter af bankens inkomst, hvilken fördelning af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden följts, icke kunde anses strida mot stadgandena i § 12 i berörda förordning, jemförd med § 8

af den vid samma förordning fogade instruktion för taxeringsmyndigheterna, och anledning ej heller eljest förekomme att frångå samma fördelning, kammarrätten funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens åtgärd i målet;

samt att klaganden i de underdåniga besvären yrkat fastställelse af pröfningsnämndens beslut.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

52.

Resolution på und. besvär af Kramfors aktiebolag i fråga om taxeringsvärdena år 1898 å de till klaganden upplåtna kronoöfverloppsmarker inom Fjellsjö och Bodums socknar.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kramfors aktiebolag i und. anfört öfver Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 27 november 1899 i fråga om taxeringsvärdena år 1898 å de till klaganden upplåtna, inom Fjellsjö och Bodums socknar belägna kronoöfverloppsmarker, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 20 juli 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat:

att 1898 års taxeringsnämnd för ofvan omförmälda socknar bestämt, att de till klaganden upplåtna, inom samma socknar belägna kronoöfverloppsmarker skulle åsättas taxeringsvärden, de inom Fjellsjö socken belägna markerna till belopp af tillhopa 170,000 kronor och de inom Bodums socken belägna till belopp af sammanlagdt 300,000 kronor;

att klaganden hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, enligt ett den 22 maj 1888 med Kongl. domänstyrelsen upprättadt kontrakt, den 1 juli 1898 till Kongl. Maj:t och kronan afträdt ifrågavarande öfverloppsmarker, samt

klaganden år 1897 väl bedrifvit någon afverkning å de inom Fjellsjö socken belägna markerna, men deremot icke å markerna inom Bodums socken, klaganden måtte befrias från utgörande af bevillning år 1898 för sistberörda öfverloppsmarker äfvensom med afseende å ej mindre de inom Fjellsjö socken belägna markerna än äfven, derest klagandens förenämnda yrkande icke vunne bifall, markerna inom Bodums socken förklaras skattskyldig allenast för hälften af de å markerna satta taxeringsvärden;

att pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1898 på det sätt bifallit klagandens yrkande, att pröfningsnämnden förordnade, det bevillning för ifrågavarande öfverloppsmarker, öfver hvilka klagandens dispositionsrätt upphört den 1 juli 1898, skulle af klaganden utgöras efter endast halfva taxeringsbeloppet såsom afseende allenast första halfåret af år 1898, i följd hvaraf bevillning påförts klaganden för öfverloppsmarkerna inom Fjellsjö socken efter ett taxeringsvärde af 85,000 kronor och för markerna inom Bodums socken efter ett taxeringsvärde af 150,000 kronor;

att nämnda socknars kommunalstämmor häröfver hos kammarrätten sig besvärat, hvardera i afseende å de inom vederbörande socken belägna öfverloppsmarker, och dervid yrkat, att klaganden måtte förklaras skola erlägga bevillning för desamma efter hela det värde, hvartill de af beskattningsnämnderna uppskattats; samt

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att som klaganden, hvilken under år 1898 från årets början till den 1 juli innehaft ifrågavarande kronoöfverloppsmarker, vid sådant förhållande varit, jemlikt 2 § i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, för år 1898 för desamma skattskyldig och följaktligen skulle för sistberörda år erlägga bevillning för kronoöfverloppsmarkerna efter hela deras uppskattade värde, samt ostridigt vore, att värdet år 1898 varit å kronoöfverloppsmarkerna i Fjellsjö socken 170,000 kronor och å kronoöfverloppsmarkerna i Bodums socken 300,000 kronor; alltså funne kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, skäligt förklara klaganden skyldig för år 1898 utgöra bevillning för kronoöfverloppsmarkerna i Fjellsjö socken efter ett taxeringsvärde af etthundrasjuttiotusen kronor och för kronoöfverloppsmarkerna i Bodums socken efter ett taxeringsvärde af trehundratusen kronor.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

53.

Resolution på und. besvär af bryggeriaktiebolaget Stenbocken i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bryggeriaktiebolaget Stenbocken i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1898 taxerat klaganden för inkomst af rörelse å nedannämnda orter till följande belopp, nämligen i staden Malmö 19,880 kronor, hvilket belopp ansetts utgöra klagandens hela ifrågavarande år beskattningsbara inkomst, i Lomma socken 1,000 kronor, i Burlöfs socken 1,000 kronor och i Hyllie socken likaledes 1,000 kronor,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden vore för hela sin inkomst taxerad i Malmö samt af klagandens tillverkningar allenast en ringa del utsändes till försäljning utom staden, taxeringarna i socknarne måtte upphäfvas, eller, om detta yrkande ej kunde bifallas, att taxeringen i Malmö måtte med motsvarande belopp nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1898, med ogillande af berörda yrkanden, fastställt taxeringarna,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 27 december 1899 sig utlåtit, att, som med afseende å hvad upplyst blifvit angående det sätt, hvarpå klaganden år 1898 inom ifrågavarande socknar afyttrat sina tillverkningar, det måste antagas, att klaganden icke varit samma år derstädes skattskyldig för inkomst af rörelse, men klaganden ej kunde anses hafva styrkt, att klagandens hela år 1898 beskattningsbara inkomst understigit det belopp, 22,880 kronor, hvartill densamma af pröfningsnämnden uppskattats, alltså och med tillämpning af 73 § 2 mom. i Kongl. förordningen an-

gående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 funne kammarrätten skäligt sålunda ändra pröfningsnämndens beslut, att, med undanrödjande af de klaganden i omförmälda socknar åsatta taxeringar, klaganden förklarades skyldig att för år 1898 i Malmö utgöra bevillning för tjugutvåtusen åttahundra åttio kronors inkomst af rörelse; Gifven Stockholms slott den 20 juli 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

54.

Resolution på und. besvär af styrelsen för förnyade ångfartygsaktiebolaget Svenska Lloyd i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för förnyade ångfartygsaktiebolaget Svenska Lloyd i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning i Göteborg år 1898 föreslagit, att bolaget skulle taxeras för 220,218 kronors inkomst af rörelse,

samt årets taxeringsnämnd för stadens tredje distrikt beräknat bolagets ifrågavarande inkomst till tvåhundrafemtontusen etthundra sextionio kronor,

så och efter det klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget under år 1897 låtit försälja två af sina ångfartyg för en köpeskilling, som med 100,996 kronor 60 öre understigit det värde, 250,000 kronor, hvartill fartygen varit år 1897 bokförda, samt berörda förlust, hvilken uppkommit oberoende af verkstälda afskrifningar, vore att anse icke såsom en kapitalförlust, utan såsom en minskning i årets inkomst, afdrag måtte vid taxeringen medgifvas bolaget med hela förenämnda

belopp, 100,996 kronor 60 öre, och icke endast med af taxeringsnämnden beräknade fem procent deraf, samt bolagets beskattningsbara inkomst af rörelse förty nedsättas till 119,221 kronor 7 öre,

men pröfningsnämnden, hvarest klaganden tillika uppgifvit, att de försålda fartygen, hvilka af bolaget inköpts det ena år 1881 för 270,007 kronor 79 öre och det andra år 1883 för 262,202 kronor 64 öre, skulle med beräkning af fem procents afskrifning för hvarje år, bolaget haft dem i sin ego, den 1 januari 1897 haft ett sammanlagdt värde af 259,701 kronor 64 öre, äfvensom att vid fartygens försäljning erhållits en sammanlagd köpeskilling af 150,000 kronor, genom beslut den 28 september 1898, enär icke bestyrkt blifvit, att bolaget å ifrågavarande ångfartyg, från den tid desamma blifvit af bolaget inköpta, verkstält årliga afskrifningar med allenast fem procent, utan möjligt vore, att bolaget jemlikt gällande praxis årligen å ångpannor, maskiner och skrof afskrifvit respektive tio procent, fem procent och tre procent, vid hvilket förhållande och med hänsigt till den långa tid, bolaget egt fartygen, antagas kunde, att afskrifningar skett till deras fulla inköpsvärde, samt i allt fall den förlust, som kunde hafva drabbat bolaget vid försäljningen, borde såsom kapitalförlust betraktas och alltså icke finge vid beräkningen af bolagets rörelseinkomst från sagda inkomst afdragas, ogillat yrkandet och faststält taxeringen,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 12 februari innevarande år funnit skäl icke hafva förekommit, föranledande till ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 27 juli 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

55.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Göteborg i fråga om grosshandlaren C. O. W. Wijks inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Göteborg i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i berörda stad år 1898 taxerat grosshandlaren Carl Olof Wilhelm Wijk, utom för 1,150 kronors inkomst af enskild tjenst, för 134,717 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest, deraf 120,000 kronor beräknats motsvara en klaganden och hans hustru af anförvandter tilldelad gåfva,

samt Wijk hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, då berörda gåfva, som till beloppet utgjort allenast 100,000 kronor, icke vore att anse såsom beskattningsbar inkomst, Wijk måtte befrias från bevillning för densamma,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1898, enär värdet af en förmögenhetsdel, som en person till annan med honom skyld person vid visst tillfälle till den senares understödjande öfverläte, borde, äfven om öfverlåtelsen hade form af ren gåfva, ej mindre än värdet af ett understöd, hvilket af en anförvandt till en annan årligen utgåfves, tagas till beskattning såsom årsinkomst; förty och då ifrågavarande gåfva, efter hvad styrkt blifvit, utgått till belopp af 100,000 kronor, ej gjort annan ändring i taxeringen, än att beloppet af Wijks inkomst af rörelse, yrke eller eljest nedsattes till 114,717 kronor, hvadan bevillning skulle påföras Wijk för en sammanräknad inkomst af 115,867 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Wijk häröfver sig besvärat, genom utslag den 6 november 1899 sig utlåtit, att, enär förenämnda af Wijk mottagna gåfva icke vore att hänföra till inkomst, hvarför bevillning enligt §§ 7 och 8 i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 skulle erläggas, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta Wijks taxering för inkomst af rörelse, yrke eller eljest till fjortontusen sjuhundra sjutton kronor, i följd hvaraf Wijk, som tillika

vore taxerad för 1,150 kronors inkomst af tjenst, skulle för år 1898 erlägga bevillning för en sammanräknad inkomst af femtontusen åttahundra sextiosju kronor; Gifven Stockholms slott den 3 augusti 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

56.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren O. Jacobsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 i staden Sölvesborg.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren O. Jacobsson i und. anfört deröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för staden Sölvesborg i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag taxerat klaganden för tvåtusen femhundra kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilken vore mantalsskrifven i staden Kristianstad och derstädes ifrågavarande år beskattats för hela sin inkomst af grosshandel, icke i Sölvesborg utöfvade rörelse i annan mån, än att han läte sjöledes dit införa hufvudsakligen majs och stenkol, hvilka varor derefter genom ett i Sölvesborg bosatt ombud för klaganden mestadels direkt från lossande fartyg försändes till vederbörande kunder, vid sådant förhållande och då berörda affärsverksamhet i Sölvesborg uteslutande sköttes från klagandens kontor i Kristianstad, taxeringen i Sölvesborg måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1899 afslagit berörda yrkande och faststält taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 2 mars innevarande år sig utlåtit, att, som upplyst vore, att klaganden i Sölvesborg hölle upplag af stenkol, derifrån försäljning skedde, funne kam-

marrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring: Gifven Stockholms slott den 10 augusti 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

57.

Resolution på und. besvär af Hillringsbergs aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 i Glafva socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hillringsbergs aktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Glafva socken år 1898 taxerat klaganden för inkomst af rörelse till belopp af 49,100 kronor,

samt Vermlands läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1898 höjt klagandens berörda taxering till etthundratusen kronor,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, med yrkande att klagandens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst af rörelse måtte bestämmas till 49,100 kronor, genom utslag den 1 december 1899 i nu öfverklagad del sig utlåtit, att, enär klaganden till ledning vid taxeringen allenast i skrifvelse till ordföranden i vederbörande bevillningsberedning uppgifvit, att klagandens år 1898 beskattningsbara inkomst uppginge till 49,182 kronor 17 öre, men klaganden ej genom berörda uppgift, hvilken icke åtföljts af berättelsen öfver revision af klagandens senast afslutade räkenskaper, kunde anses hafva fullgjort föreskrifterna i § 15 i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, funne kammarrätten, likmätigt § 24 i samma förordning, besvären icke kunna upptagas till pröfning; Gifven Stockholms slott den 24 augusti 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, i hvad det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

58.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Gefle i fråga om arrendatorn O. Petterssons inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Gefle i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års bevillningsberedning för nämnda stad föreslagit, att arrendatorn Olof Pettersson, som enligt kontrakt den 9 och 18 februari 1892 arrenderat staden då tillhöriga egendomarne Holmsund och Kastet med mera för tiden intill den 1 april 1902, men på grund af mellan honom och staden under år 1897 träffad öfverenskommelse den 1 april 1898 frånträdt arrendet emot en godtgörelse af 35,000 kronor, skulle taxeras för en till nämnda belopp beräknad inkomst af rörelse,

samt Pettersson hos stadens taxeringsnämnd, under uppgift att af berörda till Pettersson utbetalda summa 25,000 kronor beräknats motsvara värdet af de förbättringar, han under arrendetiden å egendomarne verkstält, äfvensom af 1898 års mistade gröda med mera och återstående 10,000 kronor den nettobehållning, Pettersson eljest under återstående arrendetiden kunde hafva beredt sig genom egendomarnas bruk, yrkat, att, som vid sådant förhållande omförmälda 25,000 kronor icke utgjorde någon inkomst samt återstående 10,000 kronor vore att anse såsom behållen afkastning af fastigheterna och sålunda icke borde särskildt taxeras. Pettersson måtte befrias från ifrågavarande af bevillningsberedningen föreslagna taxering,

men taxeringsnämnden, enär Pettersson genom afträdande af arrenderätten till nämnda egendomar erhållit en nettobehållning af 10,000 kronor, endast i så måtto ändrat bevillningsberedningens

förslag, att Pettersson beskattats för 10,000 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest Pettersson fullföljt yrkandet om befrielse från taxering, genom beslut den 26 september 1898, enär Pettersson sjelf uppgifvit, att han genom afträdande af berörda arrende före arrendetidens utgång fått en nettobehållning af arrendet, uppgående till 10,000 kronor, samt nämnda behållning vore att anse såsom en Petterssons vinst å en affärsuppgörelse och förty underkastad inkomstbevillning, ogillat yrkandet,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Pettersson häröfver anfört besvär, genom utslag den 15 december 1899 sig utlåtit, att, som det belopp, hvilket Pettersson enligt i målet åberopadt aftal af staden Gefle betingat sig för afträdande den 1 april 1898 före arrendetidens utgång af arrenderätten till staden då tillhöriga egendomarne Holmsund och Kastet med mera, icke kunde till större eller mindre del betraktas såsom behållen årsinkomst, för hvilken enligt gällande bevillningsförordning bevillning skulle utgöras, alltså blefve öfverklagade taxeringen af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 7 september 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

59.

Resolution på und. besvär af W. Elwin Oliphant, i egenskap af chef för samfundet Frälsningsarmén i Sverige, i fråga om samfundets inkomsttaxering år 1898 i Helsingtuna socken med flera orter.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, W. Elwin Oliphant, i egenskap af chef för samfundet Frälsningsarmén i Sverige, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnder för Helsingtuna socken och för staden Söderhamn beskattat nämnda samfund för inkomst af rörelse i socknen till belopp af 2,000 kronor och i Söderhamn till belopp af 3,000 kronor,

samt klaganden hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som samfundet vore att anse såsom en from stiftelse och, jemlikt § 11 mom. 2 i gällande bevillningsförordning, såsom sådan frikalladt från utgörande af inkomstbevillning, samt i allt fall någon inkomst icke härflutit af samfundets verksamhet i Helsingtuna socken och i Söderhamn, samfundet måtte varda från omförmälda taxeringar befriadt,

men pröfningsnämnden dels genom beslut den 24 september 1898, enär samfundet icke vore att hänföra vare sig till fromma stiftelser eller till andra i åberopade lagrummet omförmälda inrättningar, ogillat yrkandet om samfundets befrielse från taxering i Helsingtuna socken, dels genom beslut den 26 september sistnämnda år af ofvan anfördt skäl samt enär samfundet i Söderhamn egde inkomst genom de inträdesafgifter, som vid dess möten upptoges, och klaganden icke visat, att den af taxeringsnämnden för Söderhamn antagna inkomsten deraf vore för hög, afslagit klagandens talan jemväl i fråga om taxeringen i Söderhamn, dels ock på yrkande af kronans ombud genom beslut sistnämnda dag förordnat, att samfundet skulle för den inkomst, som det beredde sig genom upptagande af inträdesafgifter till sina möten, ytterligare taxeras å nedannämnda orter till följande belopp, nämligen: i staden Gefle till 2,000 kronor, i Bollnäs socken likaledes till 2,000 kronor och i Delsbo socken till 500 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär med yrkande att varda från samtliga ifrågavarande taxeringar befriad, i utslag den 8 november 1899 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 7 september 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär samfundet Frälsningsarmén är att anse såsom sådan stiftelse, som jemlikt § 11 mom. 2 b) i gällande bevillningsförordning är från utgörande af inkomstbevillning frikallad, finner Kongl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria samfundet Frälsningsarmén från

skyldighet att för år 1898 utgöra bevillning för inkomst af rörelse i Helsingtuna, Bollnäs och Delsbo socknar samt i städerna Gefle och Söderhamn. Hvilket etc.

60.

Kongl. Maj:ts nådiga bref till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af arrendatorn G. Fryklind i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å kyrkoherdebostället I mantal N:o 1 Stommen i Brunskogs socken.

Oscar etc.

Hos Oss har arrendatorn G. Fryklind i und. anfört besvär deröfver, att,

sedan kyrkoherdebostället 1 mantal N:o 1 Stommen, hvilket af kyrkoherden Peter Werme innehades och af Werme åt klaganden upplåtits på arrende, af 1898 års taxeringsnämnd för Brunskogs socken uppskattats till värde af 52,000 kronor,

samt klaganden hos Vermlands läns pröfningsnämnd yrkat att boställets taxeringsvärde måtte bestämmas till allenast 35,700 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1898 af anförda skäl ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så hafven I, efter det klaganden och Werme häröfver hos Eder anfört besvär, genom utslag den 20 september 1899, såvidt nu är i fråga, Eder utlåtit, att, som klaganden, hvilken icke vore skattskyldig för ifrågavarande egendom, ej visat behörighet att i målet föra talan, funnen I besvären icke kunna komma under ompröfning.

Sedan I efter vederbörandes hörande den 16 nästlidne augusti afgifvit infordradt und. utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i detta mål Oss föredragas; och enär af ett hos Oss i målet företedt intyg framgår, att klaganden såsom arrendator af ifrågavarande boställe är skyldig att betala alla för bostället utgående skatter och onera samt klaganden sålunda numera må anses hafva

styrkt sin behörighet att i målet föra talan, hafve Vi funnit godt att, med undanrödjande af Edert utslag, i hvad detsamma blifvit öfverklagadt, visa målet åter till Eder, som hafven att detsamma ånyo företaga och dermed vidare lagligen förfara.

Hvilket Vi, med öfverlemnande af de till målet hörande handlingar, Eder till kännedom och und. efterrättelse härigenom meddele. Stockholms slott den 12 september 1900.

61.

Resolution på und. besvär af disponenten för Glafva glasbruk E. Larsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, disponenten för Glafva glasbruk Emil Larsson i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Glafva socken taxerat klaganden för 5,000 kronors inkomst af enskild tjänst,

samt Vermlands läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1898, enär klaganden förutom af lön, hvilken af klaganden hos vederbörande bevillningsberedning uppgifvits vara blott 5,000 kronor, vore i åtnjutande af åtskilliga naturaförmåner, såsom fri bostad, vedbrand med mera, samt en icke obetydlig tantième, bestämt, att klaganden skulle beskattas för en till 8,000 kronor beräknad inkomst,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär med yrkande att varda taxerad för allenast 5,500 kronors inkomst, genom utslag den 5 december 1899 sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken såväl år 1897 som år 1898 egt rätt till tantième af Glafva glasbruksaktiebolags vinst, skolat, jemlikt § 10 mom. 2 a) i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, år 1898 taxeras för tantième till det belopp, som klaganden för år 1897 tillförsäkrats, eller fem procent af bolagets nettoinkomst för samma år; alltså och då sistnämnda inkomst ostridigt utgjort 734 kronor 43 öre, derå klagandens tantième således uppgått allenast till i

jemnadt tal 36 kronor, men klaganden, som, enligt hvad upplyst vore, förutom lön till belopp af 5,000 kronor och berörda tantième, af bolaget år 1898 åtnjutit dels 1,500 kronor till betäckande af så kallade representationskostnader, dels ock åtskilliga naturaförmåner, ej förebragt någon utredning, i hvad mån nyssberörda 1,500 kronor för angifna ändamål åtgått, eller visat, att hans naturaförmåner i värde understigit 1,000 kronor, funne kammarrätten skäligt allenast på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att klagandens ifrågavarande taxering nedsattes till 7,536 kronor;

deruti klaganden i und. sökt ändring med yrkande att varda befriad från taxering för omförmälda 1,500 kronor, som klaganden åtnjutit för betäckande af representationskostnader; Gifven Stockholms slott den 19 oktober 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden numera må anses hafva visat, att det belopp af 1,500 kronor. han ifrågavarande år åtnjutit till betäckande af representationskostnader, i dess helhet tagits i anspråk för det dermed afsedda ändamålet, finner Kongl. Maj:t godt att med ändring af kammarrättens utslag till sextusen trettiosex kronor nedsätta beräkningen af klagandens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst. Hvilket etc.

62.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Vesterås i fråga om Allmänna svenska elektriska aktiebolagets inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Vesterås i und. anfört deröfver, att,

sedan stadens taxeringsnämnd år 1898 taxerat Allmänna svenska elektriska aktiebolaget för tillhopa 334,916 kronors inkomst, deraf 140,000 kronor beräknats motsvara det belopp, hvar-

med af bolaget enligt 1897 års styrelseberättelse utsläppta nya aktier betalats öfver deras nominella värde,

så och efter det Vestmanlands läns pröfningsnämnd, på klagan af bolaget, genom beslut den 29 september 1898 befriat bolaget från taxering för inkomst af förenämnda aktieemission och förty nedsatt beräkningen af bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst till etthundranittiofyratusen niohundra sexton kronor,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 28 november 1899 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 19 oktober 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

63.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Vesterås i fråga om Mälareprovinsernas enskilda banks inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Vesterås i und. anfört deröfver, att,

sedan stadens taxeringsnämnd år 1898 taxerat Mälareprovinsernas enskilda bank för tillhopa 705,686 kronors inkomst, deraf 562,640 kronor beräknats motsvara det belopp, hvarmed af banken under år 1897 utsläppta nya lotter betalats öfver deras nominella värde,

samt Vestmanlands läns pröfningsnämnd, på klagan af banken, genom beslut den 29 september 1898 befriat banken från taxering för inkomst af förenämnda lottemission och förty nedsatt beräkningen af bankens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst till etthundrafyrtiotretusen fyrtiosex kronor,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, genom utslag den 28 november 1899

ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 19 oktober 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

64.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Göteborg i fråga om fabrikören C. E. Lindströms inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Göteborg i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning i Göteborg år 1898 föreslagit, att fabrikören Carl Erik Lindström skulle beskattas för 85,500 kronors inkomst af rörelse,

samt taxeringsnämnden för stadens andra taxeringsdistrikt på grund af vunnen upplysning, att Lindström af sin fader i gåfva bekommit aktier till värde af 50,000 kronor, taxerat Lindström för 135,500 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest,

så och efter det Lindström hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som berörda gåfva icke vore att betrakta såsom någon enligt gällande bevillningsförordning beskattningsbar inkomst, taxeringen måtte bestämmas i enlighet med bevillningsberedningens förslag, men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1898, enär värdet af förmögenhetsdel, som en person till en annan med honom skyld vid visst tillfälle till den senares understödjande öfverläte, borde, äfven om öfverlåtelsen hade form af ren gåfva, ej mindre än värdet af ett understöd, hvilket af en anförvandt till en annan årligen utgåfves, till beskattning såsom årsinkomst upptagas, och emot ifrågavarande gåfvas belopp invändning icke blifvit gjord, fastställt taxeringsnämndens åtgärd,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Lindström häröfver sig besvärat, genom utslag den 28 november 1899 sig

utlåtit, att, som berörda af Lindström såsom gåfva af hans fader bekomna aktier icke vore att hänföra till inkomst, hvarför bevillning enligt 7 och 8 §§ i bevillningsförordningen den 3 december 1897 skulle erläggas, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta Lindströms taxering för inkomst till åttiofemtusen femhundra kronor; Gifven Stockholms slott den 19 oktober 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

65.

Resolution på und. besvär af kamereraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om bolagets under firma Wilh. H. Kempe inkomsttaxering år 1899.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareembetet W. Willers, å tjänstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning i Stockholm år 1899 föreslagit, att bolaget under firma Wilh. H. Kempe skulle beskattas för 50,000 kronors inkomst af kapital och 150,000 kronors inkomst af rörelse,

samt nämnda års taxeringsnämnd för stadens tredje taxeringsdistrikt, hos hvilken myndighet bolaget, med åberopande af utdrag ur dess vinst- och förlustkonto för år 1898, yrkat, att den år 1899 beskattningsbara inkomsten icke måtte beräknas till högre belopp än 149,490 kronor 55 öre, dels, enär af berörda räkenskapsutdrag inhemtades, att bolagets inkomst af obligationer jemte räntor uppginge till 151,209 kronor 88 öre, taxerat bolaget för 151,210 kronors inkomst af kapital, dels ock, enär af de utaf bolaget hos taxeringsnämnden åberopade handlingar icke kunde utrönas, huru stort belopp af bolagets

hela vinst af trävarurörelse belöpte å kontoret i Stockholm, uppskattat bolagets inkomst af rörelse till det af bevillningsberedningen föreslagna belopp, 150,000 kronor, med tillägg af de för år 1897 erlagda utskylder, 6,400 kronor 50 öre, eller i jemnadt tal till 156,400 kronor, och i följd deraf förklarat, att bolaget skulle utgöra bevillning för en sammanlagd inkomst af 307,610 kronor,

så och efter det bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget icke drefve någon rörelse, utan dess verksamhet allenast hade till föremål, förutom skötseln af egande fastigheter och ångbåtar, af hvilka inkomsten vore särskildt beskattad, ombesörjandet af försäljningen utaf Ljusne—Voxna aktiebolags tillverkningar, för hvilken försäljning bolaget, som vore egare af nästan alla aktier i bemälda aktiebolag, icke tillgodoräknade sig någon ersättning, inkomsttaxeringen i dess helhet icke måtte bestämmas till högre belopp än 157,610 kronor, motsvarande den af taxeringsnämnden beräknade inkomst af kapital, 151,210 kronor, med tillägg af år 1898 erlagda utskylder, 6,400 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1899, enär det ansåges vara utredt, att bolaget i Stockholm drefve beskattningsbar rörelse, men från den beräknade vinsten deraf borde afräknas uppgifna kontorskostnader, 22,922 kronor 69 öre, endast sålunda bifallit bolagets yrkande, att taxeringen nedsattes till i jemnadt tal tvåhundraåttiofyratusen sexhundra åttiosju kronor,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 30 mars innevarande år sig utlåtit, att, enär vid inkomstens taxering beräknats, att å den genom kontoret i Stockholm utöfvade försäljning af Ljusne—Voxna aktiebolags tillverkningar bolaget haft en inkomst af 150,000 kronor, derifrån dock afdrag medgifvits för kontorskostnader, 22,922 kronor 69 öre, till följd hvaraf bolaget taxerats för 127,077 kronors inkomst af omförmälda verksamhet, men det finge anses utredt, att bolaget för berörda försäljning icke uppburit någon godtgörelse; alltså funne kammarrätten skäligt sålunda ändra pröfningsnämndens beslut, att bolaget befriades från skyldighet att för sistnämnda belopp utgöra bevillning och förty inkomsttaxeringen nedsattes till 157,610 kronor; Gifven Stockholms slott den 19 oktober 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med ändring af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

66.

Resolution på und. besvär af De Geersfors träförädlingsbolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, De Geersfors träförädlingsbolag i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Godegårds socken taxerat klaganden för tvåtusen sexhundra sjuttio kronors inkomst af rörelse vid klagandens i nämnda socken belägna såg,

samt klaganden hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som det timmer, hvilket försågades vid berörda såg, till största delen vore hemtadt från klaganden tillhöriga hemmansskogar, och den inkomst, klaganden beredt sig genom legosågning vid sågen, ej kunde beräknas uppgå till mera än 465 kronor, taxeringen måtte nedsättas till sistnämnda belopp,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1898, enär den vinst, som kunde uppkomma genom försågning af virke från klaganden tillhörig fastighet, måste anses hänförlig till fast egendoms afkastning, som vore genom fastighetsbevillning beskattad, med bifall till berörda yrkande nedsatt taxeringen till 465 kronor,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Godegårds sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, genom utslag den 29 december 1899 sig utlåtit, att, enär, äfven om antagas finge, att, på sätt klaganden uppgifvit, största delen af det virke, som för klagandens räkning försågats vid ifrågavarande såg, afverkats å klaganden tillhörig fast egendom, i

allt fall den vinst, som härflutit af virkets försågning, ej vore beskattad genom fastighetsbevillning utan borde genom inkomstbevillning taxeras; ty och som i målet förekomna omständigheter föranledde till antagande, att klagandens hela år 1898 beskattningsbara inkomst af rörelse vid omförmälda såg, hvilken inkomst skulle upptagas med det belopp, hvartill densamma under nästföregående året uppgått, ej understigit 2,670 kronor; alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa den af taxeringsnämnden klaganden åsatta taxering; Gifven Stockholms slott den 26 oktober 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

67.

Resolution på und. besvär af agenten Fr. C. H. Wesmann i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, agenten Franz C. H. Wesmann i und. anfört deröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för staden Sundsvall dels beräknat klagandens inkomst af agenturrörelse till 1,600 kronor, dels ock förordnat, att, då upplyst blifvit, att klaganden i sin förutvarande egenskap af kassör hos det dåmera upplösta A. P. Hedbergs aktiebolag fått vid afvecklingen af bolagets verksamhet tillgodonjuta en gratifikation af 15,000 kronor, klaganden härför skulle erlägga bevillning, samt förty taxerat klaganden för sammanlagdt 16,600 kronors inkomst,

samt klaganden hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som det belopp, klaganden af bemälda bolag erhållit, vore att anse såsom en ren gåfva, klagandens taxering måtte nedsättas till 1,600 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1899, enär det af klaganden vid omförmälda bolags upplösning bekomna belopp icke kunde annorledes anses än såsom gratifikation för det arbete, klaganden i bolagets tjenst nedlagt, förty och på i öfrigt anförda skäl afslagit berörda yrkande och faststält taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 9 mars 1900 funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 9 november 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som det belopp af 15,000 kronor, klaganden af A. P. Hedbergs aktiebolag bekommit vid afvecklingen af bolagets verksamhet, icke kan anses hänförligt till sådan inkomst, hvarför bevillning bör erläggas, finner Kongl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, till etttusen sexhundra kronor nedsätta beräkningen af klagandens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst. Hvilket etc.

68.

Embetsskrifvelse från statsrådet och chefen för Kongl. Finansdepartementet till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Kristianstads län ang. und. besvär af f. d. ryttmästaren J. von Platen i fråga om traktamentsersättning.

Tit.

Hos Kongl. Maj:t har f. d. ryttmästaren J. von Platen i und. anfört besvär deröfver, att,

sedan klaganden, som bevistat pröfningsnämndens i det Eder nådigst anförtrodda län sammanträde den 21 sistlidne september, hos Eder anhållit om ersättning, enligt räkning med tillhopa 35 kronor 80 öre, deraf dagtraktamente för tre dagar 18 kronor,

samt vid räkningens granskning i landskontoret anmärkts, att traktamente för två resedagar borde med 12 kronor från ofvan förstnämnda belopp afdragas,

så hafven I vid utanordnande den 28 berörde september till klaganden af ersättning för inställelsen vid ifrågavarande sammanträde från den af klaganden begärda godtgörelsen afdragit traktamente för de båda resedagarna med sistnämnda belopp 12 kronor.

Sedan I den 23 nästlidne oktober afgifvit infordradt und. utlåtande, har Kongl. Maj:t låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och dervid icke funnit skäl att göra ändring i Edert beslut.

Hvilket jag, på nådigste befallning, skolat Eder till kännedom och för klagandens förständigande härigenom meddela. Stockholm den 9 november 1900.

(Underskrift.)

69.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Gefle och Korsnäs sågverksaktiebolag, hvar för sig, i fråga om bemälda bolags inkomsttaxering år 1896.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Gefle och Korsnäs sågverksaktiebolag, hvar för sig, i und. anfört öfver Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 30 mars 1899 i fråga om bemälda bolags inkomsttaxering år 1896, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 23 november 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och dervid inhemtat:

att 1896 års taxeringsnämnd för Kopparbergs socken taxerat bolaget för inkomst af rörelse till belopp af 110,529 kronor;

att bolaget hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär enligt bolagets räkenskaper dess inkomst år 1895 utgjort

300,468 kronor 15 öre, hvilket belopp vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten af sågverks- och hyflerirörelse samt kolning och lådtillverkning borde ökas med frångdragna utskylder 23,384 kronor 9 öre, och afskrifningar å fastigheter i Gefleborgs län, 9,753 kronor 28 öre, men deremot minskas med följande belopp, nämligen i den bokförda vinsten ingående, till bolaget restituerade utskylder, 2,024 kronor 49 öre, utdelning å aktier, 43,277 kronor 50 öre, särskildt beskattad vinst å båtar, 9,107 kronor 32 öre, samt ett hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å bolagets fastigheter, 91,910 kronor, bolagets hela beskattningsbara inkomst af sågverks- och hyflerirörelse samt kolning och lådtillverkning måtte beräknas till 187,286 kronor 21 öre och deraf tagas till beskattning i Kopparbergs socken 20,751 kronor 11 öre, utgörande inkomst af kolning och lådtillverkning vid Korsnäs i nämnda socken jemte hälften af återstående beloppet, eller sålunda tillhopa 104,018 kronor 66 öre;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23, 24, 25 och 26 september 1896 — i öfverensstämmelse med hvad ett för ärendets beredning inom nämnden tillsatt utskott hemstält —, enär bolagets beskattningsbara inkomst under år 1895 enligt meddelade uppgifter, hvilkas riktighet icke funnes anledning att betvifla, uppgått till 187,286 kronor 21 öre, förordnat, att bolaget skulle i Kopparbergs socken beskattas för en inkomst af 104,019 kronor;

att 1896 års taxeringsnämnd för Valbo socken taxerat bolaget för 200,000 kronors inkomst;

att samma års taxeringsnämnd för Gefle ansett, att vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten till den uti ett af bolaget till ledning för taxeringen lemnadt räkenskapsutdrag upptagna vinst af rörelse, 300,468 kronor 15 öre, borde läggas följande belopp, nämligen i räkenskapen afförda utskylder, 23,384 kronor 9 öre, å bolagets fastigheter i Gefle gjorda afskrifningar, 5,760 kronor, afskrifning å lägenheten Holmvik, 3,993 kronor 28 öre, afskrifning för slitning af maskinerierna i lådfabriken vid Korsnäs, 9,945 kronor 47 öre, afskrifningar för slitning af bolagets öfriga maskiner och inventarier, 139,510 kronor 73 öre, samt afförd ränta å intecknad gäld, hvilken ränta, vid det förhållande att af bolagets fyra-procentsobligationslån å 6,400,000 kronor så stor del måste antagas utgöra

intecknad gäld, som motsvarade skilnaden mellan värdet af bolagets fastigheter och arrendeskogar, 10,744,104 kronor 11 öre. samt summan af bolagets aktiekapital, fonder och från år 1894 qvarstående vinst, 5,520,310 kronor 18 öre, beräknades utgöra fyra procent å 5,223,793 kronor 93 öre eller 208,951 kronor 76 öre, men deremot afdrag ega rum för följande poster, nämligen vinst af kolning och lådtillverkning, 20,751 kronor 11 öre. hvilken vinst skulle beskattas ensamt i Kopparbergs socken, restituerade utskylder, 2,024 kronor 49 öre, utdelning å aktier, 43,277 kronor 50 öre, särskildt beskattad vinst af båtar, 9,107 kronor 32 öre, samt fem procent af taxeringsvärdet, 1,838,200 kronor, å bolagets för rörelsens bedrifvande använda fastigheter, 91,910 kronor, i följd hvaraf taxeringsnämnden beräknat bolagets hela beskattningsbara inkomst af sågverks- och hyflerirörelse till 524,943 kronor 6 öre, hvarjemte nämnden förordnat, att en tredjedel af detta belopp eller i jemnadt tal 174,980 kronor skulle beskattas i Gefle;

att bolaget hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär vid beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst afdrag borde ske såväl för de afskrifningar, bolaget gjort för slitning af maskinerierna i lådfabriken vid Korsnäs och af bolagets öfriga maskiner och inventarier som för hela räntan å det af bolaget upptagna obligationslån, för hvilket lemnats säkerhet icke blott i fastighetsinteckningar till belopp af 3,046,000 kronor utan äfven i förlagsinteckningar å tillhopa 3,400,000 kronor, och hvars egenskap att utgöra lånadt rörelsekapital framginge särskildt deraf, att tiden för dess upptagande sammanfölle med nybyggandet af bolagets sågar, hyflerier och lådfabrik och den i sammanhang dermed stående utvidgningen af rörelsen, hvilken utvidgning vore så betydlig, att rörelsen kräfde nära dubbelt timmerförlag mot förut, från det af taxeringsnämnden i Gefle uppskattade sammanlagda beloppet af bolagets beskattningsbara inkomst af sågverks- och hyflerirörelse, 524,943 kronor 6 öre, måtte afdragas de deri inräknade poster för ifrågavarande afskrifningar och ränta, tillhopa 358,407 kronor 96 öre, och hela den beskattningsbara inkomsten af sågverks- och hyflerirörelse således beräknas till 166,535 kronor 10 öre, samt att, i likhet med hvad förut egt rum, af berörda belopp måtte till beskattning i Gefleborgs län upptagas hälften eller 83,267 kronor 55 öre till lika

fördelning mellan Valbo socken och Gefle och bolaget följaktligen beskattas i Valbo socken för en inkomst af 41,633 kronor 78 öre och i Gefle för enahanda belopp;

att ett inom Gefleborgs läns pröfningsnämnd för ärendets beredning tillsatt utskott i afgifvet utlåtande anfört, att följande poster ostridigt vore beskattningsbara, nämligen vinst å rörelsen enligt bolagets uppgift 300,468 kronor 15 öre, afförda utskylder 23,384 kronor 9 öre, afskrifning å fastigheter i Gefle 5,760 kronor och afskrifning å lägenheten Holmvik 3,993 kronor 28 öre; att härtill borde läggas ett belopp, motsvarande ränta å intecknad gäld, af taxeringsnämnden beräknadt till 208,951 kronor 76 öre; att i fråga om bolagets yrkande att åtnjuta afdrag för afskrifning å lådfabrikens maskinerier med 9,945 kronor 47 öre, utskottet, enär afdrag för hela vinsten af lådfabriken, hvilken vinst beskattades allenast i Kopparbergs socken, medgifvits vid beskattningen i Gefleborgs län, funne afdrag för ifrågavarande afskrifning vid beräkningen af den inkomst, som skulle i sistnämnda län beskattas, icke böra ega rum; att beträffande de af bolaget i öfrigt till belopp af 139,510 kronor 73 öre verkstälda afskrifningar å maskiner, inventarier och fartyg, utskottet, som inhemtat, att bolaget afskrifvit från omkring fem till omkring trettioen procent å ifrågavarande egendoms ursprungliga värde, icke ansåge dennas värdeförminskning till alla delar vara så stor, att en så hög amortering, som den bolaget beräknat, i allo erfordrades, utan funne de af bolaget uti förevarande afseende äskade afdrag böra i vissa fall nedsättas, på sätt följande förteckning utvisade:

Afskrifning för slitning af:	Bolagets yrkande.			Utskottets medgifvande		
a) slangar och brandredskap	31 %	7,442	47	15½ %	3,721	24
b) elektriska maskiner	30 %	10,000		10 %	3,333	33
c) ledningar med mera för yttre belysning och kraft	30 %	10,000		10 %	3,333	33
d) elektriska lokomotiv	17,6 %	2,000		17,6 %	2,000	—
e) maskiner, banor, gående verk med mera vid Korsnäs	10 %	50,000		5 %	25,000	—
f) maskineriet och hyfleriet i öfrigt tillhörande inventarier	20 %	45,600		5 %	11,400	—
g) pråmar	5 %	9,550	50	5 %	9,550	50
h) nya ångbåten »Korsnäs»	12½ %	2,828	46	6¼ %	1,414	23
i) gamla ångbåten »Korsnäs»	7 %	2,089	30	7 %	2,089	30
		139,510	73		61,841	93

i följd hvaraf skillnaden mellan sistnämnda två belopp, 77,668 kronor 80 öre, borde räknas till bolagets beskattningsbara inkomst; att, då från summan af ofvannämnda beskattningsbara poster 630,171 kronor 51 öre borde, på sätt taxeringsnämnden i Gefle medgifvit, afräknas vinst å kolning och lådtillverkning vid Korsnäs 20,751 kronor 11 öre, restituerade utskylder 2,024 kronor 49 öre, utdelning å aktier 43,277 kronor 50 öre, särskildt beskattad vinst å båtar 9,107 kronor 32 öre och ett hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å bolagets fastigheter 91,910 kronor, till beskattning återstode 463,101 kronor 13 öre; att i fråga om fördelningen af denna inkomst mellan beskattningsorterna Kopparbergs socken, Valbo socken och Gefle utskottet ansåge, att samma grund, som af 1895 års pröfningsnämnd tillämpats, borde följas, i enlighet hvarmed en tredjedel borde i en hvar af dessa kommuner beskattas; samt att utskottet således hemstälde, att bolaget blefve beskattadt för inkomst i Valbo socken till belopp af 154,347 kronor 4 öre och i Gefle till enahanda belopp;

att pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1896 med bifall till utskottets förslag förordnat, att bolaget skulle erlägga bevillning i Valbo socken för ett jemnadt inkomstbelopp af 154,340 kronor och i Gefle för samma belopp;

att bolaget hos kammarrätten anfört besvär öfver pröfningsnämndernas berörda beslut och dervid beträffande Gefleborgs läns pröfningsnämnds beslut vidhållit sina hos nämnden framstälda yrkanden allenast med den ändring att, enär pröfningsnämnden höjt taxeringsvärdet å bolagets fastigheter med 333,500 kronor, bolaget yrkat, att afdrag vid den beskattningsbara inkomstens beräkning måtte ske med fem procent å nämnda belopp eller med 16,675 kronor utöfver hvad bolaget hos pröfningsnämnderna yrkat samt den beskattningsbara inkomsten af sågverks- och hyflerirörelse samt kolning och lådtillverkning således i dess helhet uppskattas till 170,611 kronor 24 öre, af hvilket belopp borde beskattas i Kopparbergs socken vinsten af kolning och lådtillverkning vid Korsnäs 20,751 kronor 11 öre samt hälften af återstoden och öfriga vinsten lika fördelas till beskattning mellan Valbo socken och Gefle; samt i fråga om Kopparbergs läns pröfningsnämnds beslut, att, derest kammarrätten vid pröfning af bolagets besvär öfver Gefleborgs läns

pröfningsnämnds beslut skulle finna större del af bolagets hela inkomst, än bolaget yrkat, böra taxeras inom Gefleborgs län, motsvarande afdrag måtte ske å bolagets beskattning inom Kopparbergs län;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, enär vid beräkning af den år 1896 beskattningsbara inkomsten det afdrag, bolaget egde åtnjuta för ett hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å bolagets för rörelsen använda fastigheter, skulle beräknas efter det för år 1895 faststälda taxeringsvärdet och således icke öfverstege det belopp, för hvilket afdrag härutinnan af pröfningsnämnderna medgifvits; ty och som bolaget icke styrkt några omständigheter, på grund hvaraf bolaget kunde anses berättigadt till större afdrag för förlust genom slitning af bolagets maskiner, inventarier och fartyg än Gefleborgs läns pröfningsnämnd beräknat, men af bolagets obligationslån å 6,400,000 kronor, för hvilket, enligt hvad handlingarna utmärkte, lemnats såsom säkerhet dels inteckningar i bolagets fastigheter till belopp af 3,046,000 kronor, dels ock förlagsinteckningar å 3,400,000 kronor, allenast ett med fastighetsinteckningarna lika belopp borde anses såsom gäld, derå räntan skulle i den beskattningsbara inkomsten inräknas, hvaremot återstoden vore att betrakta såsom upplånadt rörelsekapital, i följd hvaraf det af Gefleborgs läns pröfningsnämnd beräknade inkomstbeloppet 463,101 kronor 13 öre, deri inginge ränta å 5,223,793 kronor 93 öre af obligationslånet, borde minskas med ett belopp, motsvarande räntan å 2,177,793 kronor 93 öre eller med 87,111 kronor 76 öre; alltså funne kammarrätten bolagets inkomst af sågverks- och hyflerirörelse böra uppskattas till trehundrasjuttiofemtusen niohundra åttionio kronor 37 öre; och då med afseende å hvad i målet förekommit finge antagas, att, i likhet med hvad för näst-föregående år egt rum, af ifrågavarande belopp borde beskattas tre åttondedelar i hvardera af Kopparbergs och Valbo socknar samt en fjerdedel i Gefle, pröfvade kammarrätten, med stöd jemväl af 69 § i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndernas beslut, att bolaget förklarades skola för år 1896 utgöra bevillning i Kopparbergs socken för etthundrafyrtiotusen niohundra nittiosex kronors inkomst af såg-

verks- och hyflerirörelse jemte vinsten af kolning och lådtillverkning vid Korsnäs tjugutusen sjuhundra femtioen kronor, eller för tillhopa etthundrasextioettusen sjuhundra fyrtiosju kronors inkomst, i Valbo socken för en inkomst af sågverks- och hyflerirörelse till belopp af etthundrafyrtiotusen niohundra nittiosex kronor samt i Gefle för sådan inkomst till belopp af nittiotretusen niohundra nittiosju kronor; samt

att i de underdåniga besvären yrkats: af stadsfullmäktige i Gefle, att Gefleborgs läns pröfningsnämnds i målet meddelade beslut måtte varda faststäldt, och af bolaget, att, med ändring af kammarrättens utslag, såvidt detsamma gått bolaget emot, bolagets hos kammarrätten framstälda påståenden i deras helhet måtte bifallas.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

70.

Resolution på und. besvär af Skällinge sockens kommunalstämma i fråga om A. Anderssons och Johanna Kristina Olsdotters i Hult inkomsttaxering år 1897.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Skällinge sockens kommunalstämma i und. anfört deröfver, att,

sedan 1897 års taxeringsnämnd för nämnda socken förordnat, att August Andersson och Johanna Kristina Olsdotter i Hult, hvilka, vid det förhållande att laga lysning till äktenskap dem emellan egt rum, vore att anse såsom äkta makar, skulle gemensamt beskattas efter en till 800 kronor beräknad inkomst af kapital, med rätt till bevillningsfritt afdrag för 450 kronor,

men Hallands läns pröfningsnämnd, på yrkande af kronans ombud, genom beslut den 28 september 1897, enär bemälda personer icke blifvit med hvarandra sammanvigda samt ingen-

dera af dem hade inkomst till så stort belopp, att de hvar för sig kunde derför beskattas, upphäft taxeringsåtgärden,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat *, genom utslag den 20 september 1899 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 november 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

71.

Resolution på und. besvär af handlanden G. Th. Gullberg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Gustaf Theodor Gullberg i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden år 1898 i Malmö taxerats för tvåtusen femhundra kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt yrkat, att, enär han, som i Göteborg under firma Th. Gullberg & C:o idkade handel med svafvelsyra och andra kemikalier, i Malmö endast hade upplag af sådana varor i ändamål att desamma skulle kunna expedieras till köpare i trakten af Malmö, samt verksamheten i Malmö bedrefves sålunda att, sedan reqvisitioner ingått omedelbart till firmans hufvudkontor i Göteborg, föreståndaren för upplaget i Malmö från hufvudkontoret anbefaldes att från upplaget utlemna varorna, hvarefter liqviden erlades omedelbart till hufvudkontoret, klaganden måtte, i anseende till berörda förhållanden och då handelsrörelsen således

* Under uppgift, att lysning tre gånger redan för flera år sedan afkunnats mellan ifrågavarande personer, som bott tillsammans och gemensamt egde fast och lös egendom, yrkade klaganden att taxeringsnämndens beslut måtte fastställas.

idkades i Göteborg, samt härtill komme, att omkostnaderna för upplaget i Malmö under år 1898 öfverstigit vinsten på derifrån utlemnade varor, varda från taxeringen i Malmö befriad,

så har kammarrätten genom utslag den 15 november 1899 sig utlåtit, att, enär genom hvad i målet förekommit * ej kunde anses ådagalagdt, att klaganden icke år 1898 i Malmö utöfvat verksamhet af beskaffenhet och i den omfattning, att inkomst, som kunde hafva deraf härflutit, bort på grund af stadgandet i 12 § mom. d) i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 i Malmö beskattas, funne kammarrätten besvären ej förtjena afseende; Gifven Stockholms slott den 23 november 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

72.

Resolution på und. besvär af Björsäters sockens kommunalstämma i fråga om Norsholm-Ristens kommunikationsaktiebolags inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Björsäters sockens kommunalstämma i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat

* Vederbörande kronoombud anförde, att, enligt hvad honom meddelats, klaganden, som anmält sig till handelsregistret i Malmö, ej hade egentligt kontor eller kontorspersonal derstädes, utan sköttes affären af en der boende köpman; att varor, som utginge från förenämnda upplag, i allmänhet reqvirerades från och liqviderades till Göteborgskontoret, medan endast småposter reqvirerades från och betalades i Malmö, der omsättningen år 1898 skulle utgjort omkring 8,000 kronor, hvaraf 800 à 900 kronor guldits i Malmö; samt att, ehuru klaganden, då han anmält sig till viss handel i Malmö och i följd deraf år 1897 der beskattats, haft anledning antaga, att förhållandet skulle blifva enahanda år 1898, klaganden dock underlåtit att klaga i behörig tid.

Norsholm-Ristens kommunikationsaktiebolag för inkomst af järnvägstrafik vid Björsäters station till belopp af ettusen femhundra kronor och vid Lakviks station till belopp af tretusen femhundra kronor,

så och efter det bolaget hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolagets behållna inkomst år 1897, efter afskrifning å värdena af bolagets järnvägsanläggning, rörliga materiel och inventarier, utgjort 26,200 kronor, men detta belopp blifvit afsatt till en fond för inköp af rörlig materiel och stålräler samt följaktligen enligt af Kongl. Maj:t i mål af likartad beskaffenhet meddelade beslut icke vore att anse såsom beskattningsbar inkomst, bolaget måtte varda från taxeringarna befriadt,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1898, enär bolaget ansåges icke ega någon beskattningsbar inkomst, bifallit berörda yrkande,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 14 februari innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 november 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som af dessa framgår, att bolaget i räkenskapen affört ett belopp af 16,000 kronor, utgörande amortering å bolagets obligationslån; alltså och då jemlikt § 10 mom. 3 d) i gällande bevillningsförordning vid beräkning af inkomst af arbete afdrag ej må ske för hvad som utgifvits för kapitalafbetalning å skuld, finner Kongl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa taxeringsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

73.

Resolution på und. besvär af fyrmästaren O. E. Eksten, såsom ordförande i Templarnes i Torekov med omnejd arbets- och missionsförenings styrelse, i fråga om taxeringen år 1899 af ett föreningen tillhörigt hus.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, fyrmästaren O. E. Eksten, såsom ordförande i Templarnes i Torekov med omnejd arbets- och missionsförenings styrelse, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för Torekovs socken taxerat ett bemälda förening tillhörigt hus såsom annan fastighet än jordbruksfastighet till värde af tretusen kronor och uppfört detta taxeringsvärde i taxeringslängden öfver sådan fast egendom inom socknen, för hvilken bevillning erlägges,

samt klaganden hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat, att, som ifrågavarande hus vore afsedt för religiösa sammankomster, föreningen måtte, jemlikt § 4 i gällande bevillningsförordning, befrias från erläggande af bevillning för detsamma,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1899, enär upplyst blifvit, att ifrågavarande hus användes icke så mycket till bönehus utan fastmera hufvudsakligen för i socknen varande templarordens möten och sammankomster af hvarjehanda slag, ogillat berörda yrkande och faststält taxeringsåtgärden,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 11 april innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring: Gifven Stockholms slott den 30 november 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

74.

Resolution på und. besvär af förre mästerlotsen C. Torjerson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre mästerlotsen Carl Torjerson i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan med ledning af bevillningsberedningen för Öckerö socken tillhandakommen uppgift, enligt hvilken klaganden såsom mästerlots vid Körö lotsplats år 1898 uppburit lön af 300 kronor samt lots- och distanspenningar med 989 kronor 12 öre, eller tillhopa 1,289 kronor 12 öre, samt fått vidkännas afgift till pensionskassa och kostnad för båtunderhåll med 112 kronor 50 öre, klaganden år 1899 i nämnda socken beskattats efter 1,177 kronors inkomst af allmän tjänst, deraf vid det förhållande, att klaganden såsom löneförmån jemväl innehade ett kronohemman, taxeradt till 2,100 kronor, allenast 300 kronor skulle vara från bevillning fria.

samt klaganden i en till Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 14 november 1899 inkommen skrift yrkat, att, enär klaganden, som åtnjutit tjänstledighet från årets början till den 12 maj 1899 och sistnämnda dag undfått afsked med rätt till pension af 600 kronor för år, under nämnda år icke uppburit annan inkomst än lön för fem månader, 125 kronor, och 350 kronor pension för återstoden af året, eller tillhopa 475 kronor, klaganden måtte varda från erläggande af inkomstbevillning befriad,

så har kammarrätten genom utslag den 29 november 1899 sig utlåtit, att, enär i målet vore upplyst, att klaganden den 12 maj 1899 erhållit afsked från sin ifrågavarande befattning och att klaganden för tiden från den 1 derpå följande juni varit berättigad till pension med 50 kronor i månaden, samt vid sådant förhållande klaganden, jemlikt 82 § i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, egde åtnjuta afkortning af så stor del af den påförda bevillningen, som svarade emot det belopp,

hvarmed pensionen för årets sju sista månader, 350 kronor, understege den af taxeringsnämnden för samma tid beräknade inkomsten, 686 kronor, eller sålunda 336 kronor; alltså funne kammarrätten, med tillämpning af grunderna för berörda lagrum, skäligt på det sätt bifalla klagandens i målet förda talan, att klagandens taxering nedsattes till åttahundra fyrtioen kronor, deraf fyrahundra femtio kronor skulle vara från bevillning fria; deri klaganden i und. sökt ändring med yrkande, att hans hos kammarrätten i målet förda talan måtte bifallas; Gifven Stockholms slott den 30 november 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

75.

Resolution på und. besvär af litteratören M. S. Josephson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, litteratören Magnus Salomon Josephson i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1899 taxerat klaganden för tvåtusen kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen till 1,200 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 3 oktober 1899, jemte det nämnden, enär klagandens berörda talan förts i en den 8 september 1899 efter klockan tolf på dagen till öfverståthållareembetet ingifven skrift och således icke inom den i öfverståthållareembetets kungörelse den 24 juli 1899 stadgade tid, förklarat klagandens ändringssökande icke kunna komma under pröfning, tillika, efter granskning af taxeringen, fastställt densamma,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 21 mars innevarande år sig utlåtit, att, enär klaganden icke i den ordning, som funnes föreskrifven i 55 § i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, hos pröfningsnämnden fullföljt talan emot taxeringsnämndens beslut, funne kammarrätten hvad klaganden i de hos kammarrätten anförda besvären anfört och yrkat icke kunna mot 66 § i samma Kongl. förordning komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 7 december 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

76.

Resolution på und. besvär af disponenten E. G. Löfström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, disponenten E. G. Löfström i und. anfört deröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för Spånga socken taxerat klaganden, utom för 4,000 kronors inkomst af enskild tjänst, däröfver klagan icke är vorden förd, för vinst å 56,000 kronor genom försäljning af egendomen $^3/_8$ mantal Dufvebol i Spånga socken eller således för tillhopa 60,000 kronors inkomst,

samt klaganden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, då han år 1897 inköpt nyssberörda fastighet, därmed allenast åsyftat att bereda sig och sin familj lämplig bostad äfvensom genom god skötsel af fastigheten göra däri nedlagdt kapital räntebärande, samt i allt fall den högre köpeskilling, klaganden vid fastighetens försäljning den 1 april 1899 kunnat betinga sig, varit föranledd af arbete och kostnader, som klaganden

under den tid, han varit fastighetens egare, nedlagt å densamma, det måtte alltså och då härtill komme, att köpeskillingen för fastigheten ännu ej kontant liqviderats och att köpet möjligen kunde komma att återgå i följd af uteblifvet uppfyllande af stadgade köpevilkor, ifrågavarande taxering varda upphäfd samt i stället antingen fastighetens taxeringsvärde höjas från det dåvarande 26,000 kronor till 90,000 kronor eller, därest så ej kunde ske, klaganden taxeras för inkomst af kapital, som frigjorts genom försäljningen,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1899 fastställt taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, med yrkande att han måtte taxeras, utom för ofvannämnda 4,000 kronors inkomst af enskild tjänst, allenast för den ränteinkomst han från den 1 april 1899 haft å behållna köpeskillingen 64,000 kronor för ifrågavarande fastighet, genom utslag den 7 mars innevarande år ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 7 december 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som på grund af hvad i målet förekommit antagas må, att af det genom försäljningen af ifrågavarande fastighet klaganden såsom köpeskilling tillfallna belopp icke någon del är att anse såsom beskattningsbar inkomst, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, befria klaganden från den honom för år 1899 påförda bevillning för inkomst af rörelse, yrke eller eljest. Hvilket etc.

77.

Resolution på und. besvär af Mo och Domsjö aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Mo och Domsjö aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1898, jemte det särskilda klaganden tillhöriga fastigheter åsatts vissa värden, tilllika taxerat klaganden dels inom Mo socken för 10,000 kronors inkomst af framsläppning af andra tillhörigt virke genom af klaganden anlagda flottningsanordningar, dels ock inom Själevads socken för tvåhundratrettiotusen sjuhundra sjuttio kronors inkomst af trävarurörelse vid Domsjö sågverk,

så och efter det klaganden hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, att, enär enligt räkenskapen angående klagandens rörelse år 1897 vid Domsjö sågverk den samfälda behållningen å trävarurörelsen, med tillägg af i räkenskapen afförda utskylder, utgjort 368,498 kronor 71 öre, deri jemväl inginge inkomsten af timmersläppningen i Mo, 8,843 kronor 67 öre, men från vinstbeloppet borde vid taxering afgå dels 15,200 kronor, motsvarande fem procent af sammanlagda taxeringsvärdena, 304,000 kronor, å de i rörelsen använda fastigheter, dels ock värdet af det virke, som tagits från skogar, hvilka tillhörde klaganden eller af klaganden innehades med privilegii- eller afverkningsrätt, tillhopa 190,720 kronor, beräkningen af den ifrågavarande år beskattningsbara inkomsten i dess helhet måtte bestämmas till 162,578 kronor 71 öre, att på det sätt fördelas, att inom Mo socken toges till beskattning 8,843 kronor 67 öre och i Själevads socken återstående 153,735 kronor 4 öre,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1898 dels yttrat sig i fråga om taxeringsvärdena å ofvan omförmälda fastigheter, dels ock, så vidt nu är i fråga, väl nedsatt taxeringen i Mo socken till i jemnadt belopp åttatusen åttahundra fyrtio kronor, men deremot beträffande taxeringen i Själevads socken sig utlåtit, att, enär, äfven om klaganden skulle kunna anses be-

rättigad till afdrag för å egna skogar afverkadt timmer, något fog för ett dylikt afdrag jemväl för timmer afverkadt å arrenderade och till fullo amorterade skogar icke kunde förefinnas och i allt fall skogsvinsten blifvit af klaganden för högt beräknad, ty och då härtill komme, att den inom Själevads socken af taxeringsmyndigheterna beräknade inkomsten icke fullt motsvarade en vinst af 21 kronor för hvarje af klaganden under år 1897 skeppad standard trävaror, blefve klagandens yrkande i denna del af pröfningsnämnden ogilladt,

har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 5 april innevarande år funnit besvären i nu fullföljd del ej kunna bifallas; Gifven Stockholms slott den 7 december 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, i hvad det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

78.

Resolution på und. besvär af rederiaktiebolaget International i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, rederiaktiebolaget International i und. anfört deröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för Hedvig Eleonora församling i Stockholm taxerat klaganden för tjugutusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen måtte nedsättas till 15.900 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 10 oktober 1899, jemte det nämnden, enär klaganden underlåtit att inom stadgad tid afgifva enligt 15 § i Kongl. förordningen angående bevillning

af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 föreskrifven uppgift, och klaganden följaktligen jemlikt 24 § i samma Kongl. förordning förlorat rätten att fullfölja talan i fråga om sin taxering, förklarat berörda yrkande icke kunna till pröfning upptagas, tillika fastställt taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 4 april innevarande år sig utlåtit, att, som, på sätt pröfningsnämnden yttrat, klaganden underlåtit att inom stadgad tid aflemna föreskrifven utredning rörande sin inkomst och ej gittat visa giltig ursäkt för sin berörda underlåtenhet, funne kammarrätten, jemlikt 24 § af den af pröfningsnämnden åberopade Kongl. förordning, hvad klaganden i besvären anfört och yrkat ej kunna komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 14 december 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

79.

Resolution på und. besvär af kamereraren hos öfverståthållareembetet W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om grefve H. Wrangels inkomsttaxering år 1899.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareembetet W. Willers, å tjänstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 13 oktober 1899 förordnat, att dåvarande legationssekreteraren vid Kongl. Maj:ts beskickning i Paris, numera Kongl. Maj:ts minister i Bryssel och Haag, grefve Herman Wrangel, som af svenska statsmedel åtnjutit från kabinettskassan 8,342 kronor 82 öre och tillika upplysts hafva en inkomst af kapital, hvilken

synts böra beräknas till 50,000 kronor, skulle taxeras för i jemnadt tal 58,343 kronors inkomst,

samt grefve Wrangel hos Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär, med yrkande att, enär han väl genom gifte med en utländsk kvinna, hvars förmögenhet genom särskildt, inför fransk myndighet upprättadt äktenskapskontrakt blifvit till största delen henne sjelf förbehållen, kommit i åtnjutande af en inkomst, som i det närmaste uppginge till det af pröfningsnämnden angifna belopp, men grefve Wrangel, hvilken jemte sin hustru vore bosatt utom riket, så mycket mindre vore skyldig att för hennes kapital här i landet erlägga bevillning, som detsamma vore placeradt i Frankrike och derstädes beskattadt, han måtte befrias från den honom åsatta taxering för inkomst af kapital,

så har kammarrätten genom utslag den 14 maj innevarande år sig utlåtit, att, som grefve Wrangel, oaktadt han, såsom anställd i rikets tjänst å utländsk ort, blifvit, på grund af föreskriften i § 3 mom. 2 af Kongl. förordningen angående mantalsskrifning den 6 augusti 1894, för år 1899 mantalsskrifven i Stockholm och S:t Nikolai församling, ej finge anses hafva varit sistnämnda år här i riket bosatt, och grefve Wrangel förty, jemlikt § 9 litt. b. i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, varit skyldig utgöra inkomstbevillning allenast för den inkomst, han härifrån åtnjutit, men icke för den inkomst, som, enligt grefve Wrangels obestridd lemnade uppgift, härflutit från hans hustrus i utlandet befintliga kapital, funne kammarrätten skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria grefve Wrangel från taxering för annan inkomst än åttatusen trehundra fyrtiotre kronors inkomst af allmän tjänst; Gifven Stockholms slott den 14 december 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

80.

Resolution på und. besvär af byggmästaren P. Eriksson, såsom innehafvare af firman Jakobsson & Eriksson, i fråga om bemälda firmas inkomsttaxering år 1899.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, byggmästaren Per Eriksson, såsom innehafvare af firman Jakobsson & Eriksson, i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden i en till Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 12 april innevarande år inkommen skrift yrkat, att, enär bemälda firma, hvilken år 1899 i Eds socken varit sysselsatt med att på entreprenad uppföra byggnader för lungsotssanatoriet vid Österåsen, blifvit samma år inom nämnda socken beskattad för 5,000 kronors inkomst, som firman ansetts hafva förvärfvat genom omförmälda, under året ej afslutade arbete, men vid det förhållande att firman samma år i staden Umeå, hvarest klaganden vore mantalsskrifven och firman hufvudsakligen drefve rörelse och hade sitt kontor, taxerats för hela sin inkomst af byggnadsverksamhet, taxeringen i Eds socken vore obehörig samt, äfven om så ej vore förhållandet, i allt fall firman icke förr, än byggnadsföretaget i Eds socken afslutats, kunde uppgifva, om eller i hvad mån vinst deraf uppkommit, och följaktligen taxeringen egt rum för tidigt, densamma måtte varda upphäfd,

så har kammarrätten i utslag den 30 maj innevarande år sig utlåtit, att, som klaganden icke rörande den år 1899 inom Eds socken och i öfrigt utöfvade byggnadsverksamheten förebragt sådan utredning, att deraf kunde bedömas, huruvida firman nämnda år varit, på grund af stadgandet i 12 § mom. d. i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, inom Eds socken skattskyldig, funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i den firman derstädes åsatta taxering; Gifven Stockholms slott den 21 december 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna

i detta mål Sig föredragas; och som den byggnadsverksamhet, firman Jakobsson & Eriksson under år 1899 utöfvat inom Eds socken och i öfrigt, ej kan ansès hafva varit af den beskaffenhet, att inkomsten deraf bort beskattas annorstädes än i staden Umeå, der klaganden såsom firmans innehafvare för nämnda år varit mantalsskrifven, finner Kongl. Maj:t godt att med ändring af kammarrättens utslag, befria klaganden från ifrågavarande, firman inom Eds socken ågångna taxering. Hvilket etc.

81.

Resolution på und. besvår af stadsfullmäktige i Uddevalla i fråga om grosshandlaren J. N. Sannes inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Uddevalla i und. anfört deröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för nämnda stad taxerat grosshandlaren J. N. Sanne, utom för 2,070 kronors inkomst af enskild tjänst, hvarom nu ej är fråga, jemväl för 233,431 kronors inkomst af rörelse, deraf 184,000 kronor beräknats utgöra vinst, uppkommen genom inköp och försäljning af aktier i Önans aktiebolag,

samt Sanne hos Göteborgs och Bohusläns pröfningsnämnd yrkat, att, som inkomsten af nämnda bolagsrörelse under de fem år, Sanne innehaft omförmälda, sedermera försålda aktier i bolaget, eller åren 1892—1896, hufvudsakligen användts till betalning af skulder och till förbättring af bolagets fastigheter, hvilkas taxeringsvärden till följd deraf höjts, samt förty den nominella vinst, som för Sanne genom aktieförsäljningen uppstått, icke borde beskattas såsom årsinkomst, åtminstone icke år 1898, eller två år efter det år, hvarunder ifrågavarande aktieförsäljning egt rum, men Sanne genom försäljningen erhållit räntebärande kapital till belopp af 184,000 kronor, Sanne måtte varda taxerad, utom för 2,070 kronors inkomst af enskild tjänst, för allenast 49,431

kronors inkomst af rörelse och för 9,200 kronors inkomst af kapital motsvarande fem procent ränta å förberörda vinstbelopp,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1898, enär inkomsten af försäljningen af ifrågavarande aktier vore att betrakta såsom årsvinst och såsom sådan borde taxeras samt, enligt i nämnden lemnad upplysning, de lokala taxeringsmyndigheterna år 1897 underlåtit att till beskattning då uppföra denna vinst af den anledning, att Sanne förklarat sig skola till 1898 års beskattningsmyndigheter lemna behörig uppgift om det rätta inkomstbeloppet af omförmälda affär, som år 1897 ännu icke blifvit afslutad, afslagit berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Sanne häröfver anfört besvär, i utslag den 28 februari innevarande år sig utlåtit, att, emedan det genom försäljning af ifrågavarande aktier, hvilka Sanne egt under flera år, Sanne såsom köpeskilling tillfallna belopp icke till större eller mindre del vore att anse såsom beskattningsbar inkomst, men Sanne uppgifvit, att han genom aktieförsäljningen bekommit räntebärande kapital och att räntan derå under år 1897 uppgått till 9,200 kronor; alltså funne kammarrätten, med bifall till Sannes yrkande, skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att beräkningen af Sannes år 1898 beskattningsbara inkomst af rörelse nedsattes till 49,431 kronor samt att Sanne förklarades pligtig att för samma år utgöra bevillning jemväl för 9,200 kronors inkomst af kapital, till följd hvaraf Sanne, som af taxeringsmyndigheterna beskattats äfven för 2,070 kronors inkomst af tjänst, hade att för år 1898 utgöra bevillning för en sammanlagd inkomst af sextiotusen sjuhundra en kronor; Gifven Stockholms slott den 21 december 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

82.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Örebro i fråga om inspektoren A. Åströms inkomsttaxering år 1898.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Örebro i und. anfört öfver Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 3 november 1899 i fråga om inspektoren A. Åströms inkomsttaxering år 1898, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 21 december 1900.

Kongl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat:

att taxeringsnämnden för staden Örebro år 1898 taxerat Åström, utom för ettusen kronors inkomst af enskild tjänst, för 42,000 kronors inkomst af rörelse, eller för tillhopa 43,000 kronors inkomst;

att Åström hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, som i sist berörda belopp inberäknats den vinst, 30,000 kronor, Åström beredt sig genom en den 28 april 1898 aftalad försäljning till Örebro stad af honom tillhöriga, i slutet af år 1896 af honom inköpta fastigheten n:ris 12 och 14 vid Olaigatan i Örebro, men denna vinst icke vore att anse såsom beskattningsbar inkomst och i allt fall, vid det förhållande att köpesumman icke komme att af staden erläggas förr än den 1 oktober 1898, icke samma år kunde vara föremål för beskattning, Åströms taxering för inkomst af rörelse måtte nedsättas till 12,000 kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1898 väl förklarat, att förenämnda vinst ej skulle taxeras, men tillika, på derom inom pröfningsnämnden väckt förslag, höjt beräkningen af Åströms inkomst af affärsrörelse i öfrigt från det af taxeringsnämnden antagna beloppet, 12,000 kronor, till 19,000 kronor och förty bestämt hela den beskattningsbara inkomsten till 20,000 kronor;

att hos kammarrätten besvär öfver pröfningsnämndens beslut anförts dels af klagandena, som dervid yrkat, att Åströms taxering

för inkomst måtte i enlighet med taxeringsnämndens beslut bestämmas till sammanlagdt 43,000 kronor, dels ock af Åström med påstående att, enär enligt räkenskapen för år 1897 Åströms inkomst af rörelse och enskild tjänst utgjort 13,113 kronor 30 öre, hvartill vid taxeringen borde läggas dels af Åström sistnämnda år erlagda utskylder, 970 kronor 62 öre, och dels i räkenskapen gjorda afskrifningar till belopp af 1,732 kronor 66 öre, Åström måtte varda taxerad för en sammanräknad inkomst af allenast 15,817 kronor;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget, jemte det kammarrätten ej funnit skäl att i anledning af klagandenas besvär göra ändring i pröfningsnämndens beslut, tillika vidkommande Åströms besvär sig utlåtit, att, med afseende å de af Åström hos kammarrätten åberopade intyg, mot hvilkas innehåll kronans ombud i sin med anledning af besvären afgifna förklaring icke haft något att erinra, kammarrätten funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta beräkningen af Åströms inkomst af rörelse till fjortontusen åttahundra sjutton kronor, till följd hvaraf Åström skulle för år 1898 erlägga bevillning efter en sammanlagd inkomst af femtontusen åttahundra sjutton kronor; samt

att klagandena i de und. besvären yrkat, att Åström måtte varda taxerad jemväl för den vinst, 30,000 kronor, han beredt sig genom ifrågavarande fastighetsförsäljning.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

SAK-REGISTER.

N:r

Afdrag vid beräkning af beskattningsbar inkomst utaf kapital och arbete.
(§ 10 mom. 3 och 4 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)
Fråga om vid taxering af firma, som idkade handel med värdepapper, afdrag finge ske för värdeminskning å sådana i klagandens ego befintliga papper .... 43.
Fråga om afdrag för slitning af möbler och husgeråd .... 43.
Ang. afdrag för en disponents för ett bolag s. k. representationskostnader .... 61.
Se vidare **Dagaflöning, Järnvägsbolag, Sågverksrörelse, Ångfartyg.**

Afkortning.
Ang. tillämpning af Bevilln.-förordn:s stadgande om afkortning 74.

Aflöningsmedel. Se **Afdrag, Arfvode, Dagaflöning, Inkomsters beräknande.**

Afverkning af skog. Se **Fastighetsbevillning, Sågverksrörelse.**

Aktie.
Fråga om taxering af belopp, som vid utsläppande af nya aktier i ett bolag erlagts utöfver aktiernas nominella värde ... 62.
Se jemväl **Bankrörelse.**

Aktieförsäljning.
Fråga om taxering af vinst vid försäljning af aktier .... 81.

Arfvode.
Ang. taxering år 1898 af arfvode, som år 1897 tillfallit en person.. 24.

Arrendator.
Ang. af arrendator af ett kyrkoherdeboställe anförda besvär rörande fastighetens taxeringsvärde .... 60.
Se vidare **Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Bankrörelse.
Fråga om taxering af belopp, som vid tecknande af nya lotter i en bank influtit utöfver lotternas nominella värde 14, 15, 63.

N:r
Fråga huruvida inkomst af vexel- och reverslånerörelse vid banks afdelningskontor skulle taxeras å ort, der afdelnings- eller hufvudkontoret vore beläget .... 51.

Behörighet att föra talan.
Se **Arrendator, Besvär.**

Beskattningsbar inkomst. Se **Inkomst, beskattningsbar.**

Beskattningsort.
(§ 12 Bevilln.-förordn. d. 3 dec. 1897.)
Fråga om ett sågverksbolag, som vore taxeradt i ett par socknar, skulle taxeras jemväl i S. stad, der bolagets disponent vore bosatt och hade kontor .... 31.
Fråga om taxering af firma, som i staden S. utöfvade försäljning af ett å annan ort befintligt bolags tillverkningar ...... 65.
En firma, hvars innehafvare år 1899 vore mantalsskrifven och taxerad i U. stad, har samma år på *entreprenad* uppfört åtskilliga byggnader i E. socken. Fråga hvar firman borde för vinst deraf taxeras .... 80.
Fråga om bryggeribolags taxering å olika orter .... 53.
Fråga i öfrigt om taxering af bolags rörelse å särskilda orter:
Bockholms-Sättra aktiebolag (tegeltillverkning) .... 4.
Örnberg & Anderssons aktiebolag (tillverkning af glasvaror) 3.
Fråga om en å landet mantalsskrifven persons taxering i U. stad för inkomst af handel med mjöl å stadens *torg* .... 13.
Fråga om landt-slagtares taxering i stad för derstädes utöfvad *torghandel* .... 45.
Grosshandlaren J., som vore mantalsskrifven och taxerad i K. stad, hade i S. stad upplag af stenkol, derifrån försäljning egde rum. Fråga om J. skulle jemväl i S. stad taxeras ... 56.
Fråga om en person, som i G. stad idkade handel med kemikalier och i M. stad hade upplag af sådana varor, borde jemväl å sistnämnda ort taxeras .... 71.
Verkmästaren S., som år 1897 hyrt bostad för sig och familj i staden L., hade sitt arbete vid fabrik i L. socken, der han jemväl förhyrt bostad. Fråga hvar S. borde för samma år för sin inkomst taxeras .... 25.
R., som vore mantalsskrifven i S. stad, hade i O. socken beredt sig inkomst genom att mot betalning behandla sjuka. Fråga å hvilkendera orten R. skulle derför taxeras .. .. 27.
Fråga om *veterinären* O., som vore mantalsskrifven och taxerad i H. socken, skulle taxeras jemväl i L. stad för der utöfvad *praktik* .... 39.
Extra provinsialläkaren B., som år 1898 varit mantalsskrifven och taxerad för inkomst i S. socken, blef för samma år taxerad jemväl i R. socken. Fråga om B:s taxeringsort .. 49.
Se vidare **Bankrörelse, Besvär, Dubbelbeskattning, Fastighetsbevill-**

N:r

ning, **Fiskerättighet, Flottningsrörelse, Malmbrytning, Sågverksrörelse, Utländing, Utrikes ort.**

Beskattningsår. Se **Inkomsters beräknande.**

Besvär.

Ang. till pröfningsnämnd för sent ingifna besvär .... 75.

Besvär öfver taxering, hvilka ingifvits *omedelbart* till kammarrätten, hafva der ej upptagits till pröfning .... 12.

Af en firma hos kammarrätten framstäldt yrkande om återfående af i staden G. erlagd inkomstbevillning har förklarats icke förtjena afseende. (Firman, som inrättat *nederlag af vin* i staden, ansågs der drifva rörelse) .... 19.

Af L. hos kammarrätten år 1899 gjord framställning om upphäfvande af honom år 1897 ågången taxering har förklarats ej kunna till pröfning upptagas .... 28.

[Jemför 34.]

Af S., i egenskap af skattskyldig i N. socken, anförda besvär i fråga om annan skattskyldigs i samma socken taxering hafva ej upptagits till pröfning .... 21.

Ang. besvär af en klagande, som ej fullgjort honom enligt bevillningsförordningen åliggande *uppgiftspligt*. Se **Uppgifter, officiella.**

Fråga om upptagande till pröfning af besvär, som en klagande anfört i egenskap af ombud för ett bolag och till stöd hvarför företetts *fullmakt* af bolagets verkställande direktör (till kammarrätten *återförvisadt* mål) .... 22.

Se vidare **Arrendator.**

Besvär ang. restitution af utskylder. Se **Restitution.**

Bevillningsberedning.

Ang. uppgift till bevillningsberedning. Se **Uppgifter, officiella.**

Bevillningsberednings ordförande.

Ang. framställning om entledigande af viss person från förordnande såsom ordförande i bevillningsberedning .... 37.

Ang. af bevillningsberednings ordförande från en skattskyldig infordrad uppgift .... 23.

Bolagsordning.

Fråga om bolagsordnings föreskrift angående utseende af ombud för ett bolag. Se **Besvär.**

Bostad. Se **Beskattningsort.**

Boställshafvares besvärsrätt. Se **Arrendator.**

Bryggeribolag. Se **Beskattningsort.**

N:r

Bränneri. Se **Fastighetsbevillning.**

Byggnadsverksamhet. Se **Beskattningsort.**

Dagaflöning.
Ang. taxering af fanjunkares dagaflöning .... 36.

Deklaration. Se **Uppgifter, officiella.**

Diplomat. Se **Utrikes ort.**

Direktör för ett bolag. Se **Besvär.**

Disponent. Se **Afdrag, Beskattningsort.**

Dubbelbeskattning.
Fråga om sådan .... 8.
Se vidare **Beskattningsort.**

Enskild Bank. Se **Bankrörelse.**

Entreprenör. Se **Beskattningsort.**

Ersättning. Se **Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Fanjunkare. Se **Dagaflöning.**

Fartyg. Se **Ångfartyg.**

Fastighetsbevillning.
Fråga om taxering år 1898 af till sågverksbolag upplåtna krono-öfverloppsmarker, öfver hvilka bolagets dispositionsrätt upphört den 1 juli samma år .... 52.
(§ 3 Bevilln.-förordn. d. 3 dec. 1897.)
Ang. ifrågasatt nedsättning af en stadsfastighets taxeringsvärde under brandförsäkringsvärdet m. m. .... 16.
[Jemför 33.]
Ang. taxeringsvärdet å ett hemman, hvarifrån upplåtits skogs-afverkningsrätt på 50 år .... 35.
Sedan afverkningsrätt till ett hemmans skog för 19,000 kronor upplåtits till sågverksegare, har hemmanet sålts till annan person för 5,000 kronor. Fråga om hemmanets taxeringsvärde 50
Fråga om taxering af Y. trävarubolag tillhöriga fastigheter, hvilkas skog bolaget genom särskilda afhandlingar tillhandlat sig samtidigt med hemmansköpen .... 46.
(§ 4 Bevilln.-förordn. d. 3 dec. 1897.)
Fråga om utgörande af fastighetsbevillning för ett Templarnes i T. arbets- och missionsförening tillhörigt hus .... 73.

N:r

(§ 5 Bevilln.-förordn. d. 3 dec. 1897.)
Fråga om åsättande af taxeringsvärde å *kronopark* samt dertill hörande jordbruksfastighet .... 1, 9.
Ang. taxering af under ett hemman hörande *qvarn* och *bränneri* .... 2.
(§ 6 Bevilln.-förordn. d. 3 dec. 1897.)
Ang. taxering af inom S. socken belägna skogsområden, hvilka utgjorde skogsanslag till jord i L. socken .... 6.
Ang. taxering af vissa delar af några Vadstena stadsjordslotter 40.
Se vidare **Vattenfall.**

Fastighetsförsäljning.
Fråga om taxering af vinst, uppkommen vid försäljning af fastighet 82.
[Jemför 76.]

Fatalier. Se **Besvär.**

Firma. Se **Beskattningsort, Besvär, Konsumtionsförening.**

Fiskerättighet.
Fråga om taxering af inkomst, som skulle härflutit af fiskerättighet 29.

Flottningsrörelse.
Ang. taxering af flottningsrörelse, utöfvad af:
Ljunga elfs flottningsbolag .... 11.
Svartviks aktiebolag .... 30.

Frälsningsarmén.
Fråga om frälsningsarméns taxering för inkomst af dess verksamhet .... 10, 59.

Fullmakt. Se **Besvär.**

Fördelning å särskilda orter af beskattningsbar inkomst af rörelse. Se **Beskattningsort, Sågverksrörelse.**

Förening. Se **Fastighetsbevillning, Konsumtionsförening.**

Förlikning. Se **Inkomsters beräknande.**

Försäljning. Se **Aktieförsäljning, Beskattningsort, Fastighetsförsäljning, Ångfartyg.**

Goodtemplarloge. Se **Fastighetsbevillning.**

Gratifikation. Se **Gåfva.**

Gåfva.
Fråga om taxering af ett belopp, som tilldelats en person såsom gåfva .... 55, 64.
En kassör hos ett bolag har vid bolagets upplösning i gratifikation erhållit visst belopp. Fråga om beloppets taxering 67.

N:r

Inkomst, beskattningsbar eller icke.
Fråga om ett belopp, som utgjorde ersättning till ett bolag för afstående af vissa utaf bolagets eganderätt till fastigheter härflytande förmåner, vore beskattningsbart eller icke ...... 7.
Fråga om L., som vore mantalsskrifven i S. stad och i K. socken arrenderat jagt- och fiskerättigheter, hvilka L. enligt uppgift mot högre afgifter öfverlåtit på andra personer, skulle taxeras för den inkomst, som deraf skulle hafva uppkommit 29.
Fråga om ett belopp, som en *arrendator* erhållit för afträde från arrenderätt före arrendetidens utgång, vore att anse såsom behållen årsinkomst ...... 58.
Se vidare **Aktie, Aktieförsäljning, Beskattningsort, Fastighetsförsäljning, Frälsningsarmén, Gåfva, Konsumtionsförening.**

Inkomsters beräknande. Grunder derför.
(§ 10 Bevilln.-förordn. d. 3 dec. 1897.)
Ang. taxering år 1898 af ett belopp, som år 1897 tillfallit en person på grund af i rättegång träffad *förlikning* ...... 24.
Ang. taxering år 1899 af inkomst, som åtnjutits af en lots, hvilken den 12 maj samma år erhållit afsked från sin tjenst ...... 74.

Inkomstbevillning. Ang. skyldighet att utgöra
(§ 9 Bevilln.-förordn. d. 3 dec. 1897.)
Ang. i Sverige sig uppehållande utländsk undersåtes taxering 18, 26.
Se vidare **Utrikes ort.**

Inventarier. Se **Afdrag, Sågverksrörelse.**

Jagt- och fiskerättighet.
Fråga om taxering för inkomst deraf ...... 29.

Järnvägsbolag.
Fråga om vid taxering af ett järnvägsbolag (Nora—Karlskoga järnvägsaktiebolag) driften af bolagets samtliga järnvägslinier jemte i samband dermed idkad sjöfart borde betraktas såsom en enda rörelse ...... 5.
Fråga om vid beräkning af järnvägsbolags beskattningsbara inkomst afdrag finge ske:
för ränta å af bolag upptaget obligationslån ...... 5.
för amortering å bolags obligationslån ...... 72.
för värdeminskning genom slitning af bolags rullande materiel 20.
Ang. underlåtenhet af ett järnvägsbolag att fullgöra detsamma enligt Bevilln.-förordn. åliggande *uppgiftspligt* ...... 23.

Kammarrätten.
Ang. dess befogenhet att meddela rättelse i inkomsttaxering å en ort, äfven om besvär eller anmärkning rörande taxeringen å denna ort icke förekommit ...... 53, 69.

N:r

Klagan. Se **Besvär.**

Konsumtionsförening.
Fråga om taxering i G. stad af en firma, som vore filial till en konsumtionsförening i annat land .... 47.

Kronopark. Se **Fastighetsbevillning.**

Kronoöfverloppsmark. Se **Fastighetsbevillning.**

Lots. Se **Inkomsters beräknande.**

Lysning.
Fråga om två personer, mellan hvilka lysning till äktenskap egt rum, vore i beskattningsafseende att anse såsom äkta makar .... 70.

Läkare. Se **Beskattningsort.**

Malmbrytning.
Fråga om ett bolag, hvilket i A. socken idkade brytning af malm, som förädlades vid bolagets verk å annan ort, skulle särskildt taxeras i A. socken .... 42.

Mjölhandel. Se **Beskattningsort.**

Obligationslån.
Ang. afdrag för ränta derå. Se **Järnvägsbolag, Sågverksrörelse.**

Pröfning.
Fråga om besvärs upptagande till pröfning. Se **Besvär.**

Pröfningsnämnd.
Ang. godtgörelse för kostnader för inställelse vid pröfningsnämnds sammanträde .... 68.
Se vidare **Besvär.**

Qvarn.
Ang. taxering af en under ett hemman hörande utarrenderad qvarn .... 2.

Representationskostnader.
Ang. afdrag derför .... 61.

Restitution.
Fråga om restitution af utskylder .... 8, 28, 34.

Skogsafverkningsrätt. Se **Fastighetsbevillning.**

Skogsmark och

Skogsområde. Se **Fastighetsbevillning.**

Stadsjordslotter. Se **Fastighetsbevillning.**

N:r

Stenkol. Upplag af. Se **Beskattningsort.**

Stiftelse from. Se **Frälsningsarmén.**

Sågverksrörelse.
Ang. fördelning af sågverksbolags uppskattade inkomst mellan särskilda orter, inom hvilka rörelsen utöfvas:
Norrviks ångsågsaktiebolag .... 31.
Korsnäs sågverksaktiebolag .... 69.
Fråga om afdrag vid taxering af inkomst utaf sågverksrörelse för värdet af sågtimmer från sågverksegares egna eller arrenderade skogar:
Mo och Domsjö aktiebolag .... 77.
Fråga om taxering af vinst, som härflutit af försågning af virke, hvilket uppgafs vara till största delen hemtadt från sågverksegares egen skogsmark .... 66.
Fråga om vid taxering af sågverksrörelse (Korsnäs sågverksaktiebolag) afdrag finge ske för förlust genom slitning af bolagets maskiner, inventarier och fartyg, ränta å obligationslån m. m. .... 69.
Se vidare **Beskattningsort, Fastighetsbevillning.**

Taxeringsort. Se **Beskattningsort.**

Taxeringsvärde. Se **Arrendator, Fastighetsbevillning, Vattenfall.**

Tegeltillverkning.
Ang. taxering deraf. Se **Beskattningsort.**

Tjenst. Se **Beskattningsort, Dagaflöning.**

Torghandel. Se **Beskattningsort.**

Traktamente. Se **Pröfningsnämnd.**

Träförädlingsrörelse. Se **Sågverksrörelse.**

Uppgifter, officiella.
Ang. underlåtenhet af ett bolag att inom stadgad tid aflemna räkenskapsutdrag m. m. .... 23, 32, 41, 57, 78.

Upplag af varor. Se **Beskattningsort, Besvär.**

Utländing.
Ang. i Sverige sig uppehållande utländsk undersåtes taxering för inkomst .... 18, 26.

Utrikes ort.
Ang. skyldighet för svensk undersåte, som enligt uppgift år 1897 icke varit i Sverige bosatt, att derstädes samma år utgöra inkomstbevillning .... 17.
Ang. en i svensk tjenst anstäld, men å utrikes ort boende persons taxering i Sverige 79

N:r

Utskylder. Se **Restitution.**

Vattenfall.
Fråga om åsättande af taxeringsvärde å från ett hemman afsöndrad jord jemte vattenfall .... 48.

Veterinär. Se **Beskattningsort, Vägunderhåll.**

Vägunderhåll.
Fråga huruvida distriktsveterinärs inkomst af enskild praktik vore att anse såsom sådan inkomst af rörelse eller yrke, för hvilken han borde deltaga i vägunderhåll .... 38.

Värdepapper. Se **Afdrag.**

Ångfartyg.
Fråga om afdrag finge ske för kostnadsbelopp, användt för insättande af ny ångpanna i en ångare .... 44.
Fråga om vid taxering af ett ångfartygsbolag afdrag finge ske för förlust, som enligt uppgift uppstått vid försäljning af bolaget tillhöriga ångare .... 54.

Återförvisning. Se **Arrendator, Besvär.**

Äkta makar. Se **Lysning.**

SAMLING

AF

KUNGL. RESOLUTIONER OCH BREF

RÖRANDE TILLÄMPNINGEN AF

BEVILLNINGSFÖRORDNINGEN

JÄMTE

SAKREGISTER

ÅTTONDE HÄFTET

OMFATTANDE ÅR 1901

UTGIFVET AF

HJALMAR RETTIG

KANSLISEKRETERARE I K. FINANSDEPARTEMENTET

STOCKHOLM

ISAAC MARCUS' BOKTR.-AKTIEBOLAGS FÖRLAG

STOCKHOLM
ISAAC MARCUS' BOKTR.-AKTIEBOLAG
1903

Innehåll.

Sid.

N:r 1. Kungl. Maj:ts nådiga bref den 25 januari 1901 till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af mediko-filosofie-kandidaten K. F. Björn i fråga om taxeringsvärdet år 1899 å klaganden tillhöriga fastigheten n:ris 1, 9 och 10 i kvarteret Pelarbacken i Stockholm .... 1.

„ 2. Kungl. resolutionen den 25 januari 1901 på und. besvär af Daniels Anders Mattsson i Västberg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 .... 2.

„ 3. Kungl. resolutionen den 25 januari 1901 på und. besvär af drätselkammaren i Göteborg i fråga om handlanden R. O. Evers' inkomsttaxering år 1898 .... 4.

„ 4. Kungl. resolutionen den 1 februari 1901 på und. besvär af vägstyrelsen i Indals tingslags väghållningsdistrikt i fråga om Skönviks aktiebolags inkomsttaxering år 1898 .... 5.

„ 5. Kungl. resolutionen den 1 februari 1901 på und. besvär af Kopparbergs och Hofors sågverksaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 .... 6.

„ 6. Kungl. resolutionen den 1 februari 1901 på und. besvär af Söderåkra sockens kommunalstämma i fråga om Kalmar Ångkvarnsaktiebolags inkomsttaxering år 1898 .... 8.

„ 7. Kungl. resolutionen den 1 februari 1901 på und. besvär af bolaget under firma G. & L. Beijer i fråga om klagandens inkomsttaxering åren 1898 och 1899 .... 9.

„ 8. Kungl. resolutionen den 8 februari 1901 på und. besvär af stadsfullmäktige i Malmö i fråga om Malmöortens mejeriförenings med begränsad personlig ansvarighet inkomsttaxering år 1898 10.

„ 9. Kungl. resolutionen den 8 februari 1901 på und. besvär af Riseberga sockens kommunalstämma i fråga om Bengt Johnsons i Välluf inkomsttaxering år 1899 .... 11.

„ 10. Kungl. resolutionen den 15 februari 1901 på und. besvär af mureriarbetaren A. Larsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 .... 12.

„ 11. Kungl. resolutionen den 15 februari 1901 på und. besvär af Turinge sockens kommunalstämma i fråga om aktiebolaget Nykvarns inkomsttaxering år 1899 .... 13.

Sid.

N:r 12. Kungl. resolutionen den 15 februari 1901 på und. besvär af Viskans aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 ... 15.

„ 13. Kungl. resolutionen den 15 februari 1901 på und. besvär af Enskilda banken i Vänersborg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 ... 16.

„ 14. Kungl. resolutionen den 15 februari 1901 på und. besvär af filosofie kandidaten K. A. Ringholm i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 ... 17.

„ 15. Kungl. resolutionen den 15 februari 1901 på und. besvär af drätselkammaren i staden Kalmar i fråga om taxeringen år 1898 af staden tillhöriga egendomen Falkenberg ... 18.

„ 16. Kungl. resolutionen den 15 februari 1901 i anledning af und. besvär af handlanden E. Emanuelsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 ... 20.

„ 17. Kungl. resolutionen den 22 februari 1901 på und. besvär af Los sockens kommunalstämma i fråga om flottningsentreprenören A. D. Sundbergs inkomsttaxering år 1898 ... 21.

„ 18. Kungl. resolutionen den 22 februari 1901 på und. besvär af styrmannen J. A. Robberte i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 (transsumt) ... 22.

„ 19. Kungl. resolutionen den 1 mars 1901 på und. besvär af verkmästaren O. W. Strömbeck i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 m. m. ... 23.

„ 20. Kungl. resolutionen den 1 mars 1901 på und. besvär af Skånska sockerfabriksaktiebolaget i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 ... 24.

„ 21. Kungl. resolutionen den 15 mars 1901 på und. besvär af kyrkoherden O. Nordlander i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å kyrkoherdebostället 2 öresland Kyrkbyn n:o 1 i Los socken ... 25.

„ 22. Kungl. resolutionen den 15 mars 1901 på und. besvär af extra provinsialläkaren J. Rodling i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 ... 27.

„ 23. Kungl. resolutionen den 22 mars 1901 på und. besvär af aktiebolaget Svenska telegrambyrån i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 ... 28.

„ 24. Kungl. resolutionen den 30 mars 1901 på und. besvär af Rätans sockens kommunalstämma i fråga om trävaruhandlaren J. P. Haglunds inkomsttaxering år 1898 ... 30.

„ 25. Kungl. resolutionen den 12 april 1901 på und. besvär af Knislinge skofabriks aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 ... 31.

„ 26. Kungl. resolutionen den 12 april 1901 på und. besvär af

Sid.

attachén vid Kungl. Maj:ts beskickning i S:t Petersburg E. Hallin i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 ...... 32.

N:r 27. Kungl. resolutionen den 12 april 1901 på und. besvär af O. Thorelli, K. Westerström m. fl., i uppgifven egenskap af medlemmar af Solna kommun, i fråga om majoren Alb. Amundsons inkomsttaxering år 1899 .... 34.

" 28. Kungl. resolutionen den 12 april 1901 på und. besvär af Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 .... 35.

" 29. Kungl. resolutionen den 19 april 1901 på und. besvär af Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 .... 36.

" 30. Kungl. resolutionen den 19 april 1901 på und. besvär af godsägaren, vice häradshöfdingen Th. Dieden i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 .... 37.

" 31. Kungl. resolutionen den 19 april 1901 på und. besvär af distriktsveterinären J. O. Högwall i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 .... 39.

" 32. Kungl. resolutionen den 3 maj 1901 på und. besvär af komministern A. M. Lindell i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 .... 41.

" 33. Kungl. resolutionen den 3 maj 1901 på und. besvär af kyrkoherden N. Bergsten i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 .... 42.

" 34. Kungl. resolutionen den 3 maj 1901 på und. besvär af Stockholms ångslupsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering 1899 .... 43.

" 35. Kungl. resolutionen den 10 maj 1901 på und. ansökning af E. H. Greg och Th. T. Greg, såsom utredningsmän i grosshandlaren A. Gregs dödsbo och exekutorer af hans testamente, i fråga om upphäfvande af Kungl. Maj:ts resolution den 26 augusti 1897 rörande A. Gregs inkomsttaxering år 1895 45.

" 36. Kungl. resolutionen den 10 maj 1901 på und. besvär af förre landstingsmannen A. V. Johansson i fråga om skyldighet för klaganden att år 1899 erlägga utskylder för två inom Hycklinge socken belägna jordbruksfastigheter .... 46.

" 37. Kungl. resolutionen den 24 maj 1901 på und. besvär af drätselkammaren i Göteborg i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags taxering år 1897 .... 48.

" 38. Kungl. resolutionen den 31 maj 1901 på und. besvär af Stockholms stads drätselnämnds första afdelning i fråga om Örebro — Köpings järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1899 .... 49.

" 39. Kungl. resolutionen den 31 maj 1901 på und. besvär af

Sid.

Stockholms stads drätselnämnds första afdelning i fråga om Graningeverkens aktiebolags inkomsttaxering år 1899 .... 51.

N:r 40. Kungl. resolutionen den 31 maj 1901 på und. besvär af Degerfors sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1898 af vissa delar af inom nämnda socken belägna s. k. fyllnadsmarker .... 52.

" 41. Kungl. resolutionen den 7 juni 1901 på und. besvär af Mo och Domsjö aktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1899 i Nordmalings socken .... 53.

" 42. Kungl. resolutionen den 7 juni 1901 på und. besvär af e. o. tjänstemannen E. H. Malmsten i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897 .... 54.

" 43. Kungl. resolutionen den 14 juni 1901 på und. besvär af järnvägsaktiebolaget Stockholm — Saltsjön i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 .... 56.

" 44. Kungl. resolutionen den 14 juni 1901 på und. besvär af Falun — Rättvik — Mora järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens taxering för inkomst år 1899 .... 58.

" 45. Kungl. resolutionen den 21 juni 1901 på und. besvär af Nätra sockens kommunalstämma i fråga om Forss aktiebolags inkomsttaxering år 1898 .... 59.

" 46. Kungl. resolutionen den 28 juni 1901 på und. besvär af provinsialläkaren H. Hemming i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 .... 61.

" 47. Kungl. resolutionen den 5 juli 1901 på und. besvär af Allmundsryds sockens kommunalstämma i fråga om Fridafors fabriksaktiebolags inkomsttaxering år 1899 inom nämnda socken .... 62.

" 48. Kungl. resolutionen den 5 juli 1901 på und. besvär af Kristliga föreningen af unge män i Göteborg i fråga om klagandens skyldighet att erlägga bevillning för en fastighet i nämnda stad .... 63.

" 49. Kungl. resolutionen den 2 augusti 1901 på und. besvär af kyrkoherden V. Åberg i fråga om taxering år 1899 af en klaganden tillhörig byggnad .... 64.

" 50. Kungl. Maj:ts nåd. bref den 2 augusti 1901 till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af J. Jonassen, såsom målsman för sin hustru Alma Jonassen, född Carlberg, i fråga om den sistnämndas inkomsttaxering år 1899 .... 65.

" 51. Kungl. resolutionen den 9 augusti 1901 på und. besvär af byggmästaren B. Almkvist i fråga om taxeringsvärdet år 1899 å en klaganden tillhörig fastighet .... 66.

" 52. Kungl. resolutionen den 23 augusti 1901 på und. besvär af flottningsentreprenören N. S. Kjelsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 .... 67.

Sid.

N:r 53. Kungl. Maj:ts nådiga bref den 23 augusti 1901 till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af lärarinnan F. Jacobsson i fråga om återbekommande af allmänna utskylder för år 1899 .... 69.

„ 54. Kungl. resolutionen den 30 augusti 1901 på und. besvär af stadsfullmäktige i Landskrona i fråga om slaktaren J. Björks inkomsttaxering år 1899 .... 70.

„ 55. Kungl. resolutionen den 13 september 1901 på und. besvär af Brännkyrka sockens kommunalstämma och godsägaren F. P. Dalheimer, hvar för sig, i fråga om klaganden Dalheimers inkomsttaxering år 1899 .... 71.

„ 56. Kungl. resolutionen den 20 september 1901 på und. besvär af kyrkoherden I. Hellstedt i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 72.

„ 57. Kungl. resolutionen den 27 september 1901 på und. besvär af Vassända-Naglums sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdena år 1898 å 1/4 mantal Eppleknäppen eller Hälltorp med flera Trollhättans elektriska kraftaktiebolag tillhöriga, i nämnda socken belägna fastigheter .... 73.

„ 58. Kungl. resolutionen den 27 september 1901 på und. besvär af Trollhättans elektriska kraftaktiebolag i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å ett från 1/6 mtl Torsered afsöndradt område .... 75.

„ 59. Kungl. resolutionen den 4 oktober 1901 på und. besvär af vice auditören J. Tjerneld och direktören F. L. Hirsch, i egenskap af gode män i aktiebolaget Verktygsmaskiners konkurs, i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1900 .... 76.

„ 60. Kungl. resolutionen den 4 oktober 1901 på und. besvär af C. & E. Gernandts förlagsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 77.

„ 61. Kungl. resolutionen den 4 oktober 1901 på und. besvär af Kristliga föreningen af unge män i Stockholm i fråga om skyldighet för klaganden att för år 1900 erlägga bevillning för en klaganden tillhörig fast egendom i nämnda stad .... 78.

„ 62. Kungl. resolutionen den 11 oktober 1901 på und. besvär af kammarherren friherre E. A. O. Trolle-Löwens änka Vivi Trolle-Löwen i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 80.

„ 63. Kungl. resolutionen den 11 oktober 1901 på und. besvär af aktiebolaget Carlsviks gjuterier i fråga om klagandens taxering för inkomst af rörelse år 1900 .... 81.

„ 64. Kungl. resolutionen den 25 oktober 1901 på und. besvär af Grangärde sockens kommunalstämma i fråga om Grängesbergs konst- och järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1899 .... 82.

Sid.

N:r 65. Kungl. resolutionen den 25 oktober 1901 på und. besvär af Bollnäs sockens kommunalstämma i fråga om Helsinglands enskilda banks taxering år 1899 för inkomst af rörelse vid bankens afdelningskontor i Bollnäs ... 84.

„ 66. Kungl. resolutionen den 25 oktober 1901 på und. besvär af kamreraren hos öfverståthållareämbetet W. Willers, å tjänstens vägnar, samt velocipedaktiebolaget Lundbohm & C:o, hvar för sig, i fråga om nämnda bolags inkomsttaxering år 1900 ... 85.

„ 67. Kungl. resolutionen den 1 november 1901 på und. besvär af Tomelilla municipalsamhälle och Tryde sockens kommunalstämma, hvar för sig, i fråga om apotekaren S. Smiths inkomsttaxering år 1900 ... 86.

„ 68. Kungl. resolutionen den 1 november 1901 på und. besvär af Norunga sockens kommunalstämma i fråga om orten för taxering år 1898 af vissa jordområden ... 87.

„ 69. Kungl. resolutionen den 1 november 1901 på und. besvär af handlanden O. Karlson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 ... 89.

„ 70. Kungl. resolutionen den 1 november 1901 i anledning af änkan Margreta Eriksons skrift i fråga om hennes taxering 90.

„ 71. Kungl. resolutionen den 8 november 1901 på und. besvär af kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om handelsbolagets under firma Wilh. H. Kempe inkomsttaxering år 1900 ... 90.

„ 72. Kungl. resolutionen den 8 november 1901 på und. besvär af Förnyade ångfartygsaktiebolaget Svenska Lloyd i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ... 92.

„ 73. Kungl. resolutionen den 8 november 1901 på und. besvär af J. Thernell i fråga om taxeringsvärdet år 1899 å kronodomänen 3/4 mantal Folkeberg n:ris 1 och 2 i Hofva socken af Skaraborgs län ... 94.

„ 74. Kungl. resolutionen den 15 november 1901 på und. besvär af Göteborgs enskilda bank i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ... 95.

„ 75. Kungl. resolutionen den 29 november 1901 på und. besvär af Västervik—Åtvidaberg—Bersbo järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899 ... 97.

„ 76. Kungl. resolutionen den 29 november 1901 på und. besvär af grosshandlaren A. N. Versteegh i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ... 100.

„ 77. Kungl. resolutionen den 6 december 1901 på und. besvär af rederiaktiebolaget Union i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ... 102.

„ 78. Kungl. resolutionen den 13 december 1901 på und. besvär

Sid.

af kamreraren C. G. T. Grahl i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ... 103.

N:r 79. Kungl. resolutionen den 13 december 1901 på und. besvär af disponenten N. O. Elgström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ... 105.

„ 80. Kungl. resolutionen den 20 december 1901 på und. besvär af godsägaren J. E. Lignell i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 i Brännkyrka socken ... 106.

„ 81. Ämbetsskrifvelse den 20 december 1901 från statsrådet och chefen för Kungl. finansdepartementet till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Värmlands län ang. und. besvär af fanjunkaren C. A. Persson i fråga om traktamentsersättning ... 108.

„ 82. Kungl. resolutionen den 20 december 1901 i anledning af und. besvär af bolaget under firma N. Anderson & C:o i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ... 109.

„ 83. Kungl. resolutionen den 31 december 1901 på und. besvär af ordföranden i Åsheda sockens kommunalstämma E. Herrlander och ordföranden i samma sockens kommunalnämnd C. A. Johnsson i fråga om handlanden E. A. Gustafssons i Åkvarn inkomsttaxering år 1898 ... 110.

„ 84. Kungl. resolutionen den 31 december 1901 på und. besvär af Ekebyborna sockens kommunalstämma i fråga om Sally Anderssons inkomsttaxering år 1900 ... 111.

I.

Kungl. Maj:ts nådiga bref till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af medico-filosofie-kandidaten K. F. Björn i fråga om taxeringsvärdet år 1899 å klaganden tillhöriga fastigheten N:ris 1, 9 och 10 i kvarteret Pelarbacken i Stockholm.

Oscar etc.

Hos Oss har medico-filosofie-kandidaten Karl Fredrik Björn i und. anfört besvär däröfver, att,

sedan klaganden i en till Eder den 25 februari 1900 inkommen skrift yrkat, att, som 1899 års vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm genom beslut, hvilket pröfningsnämnden lämnat utan ändring, åsatt klaganden tillhöriga fastigheten N:ris 1, 9 och 10 i kvarteret Pelarbacken inom Katarina församling taxeringsvärde af 325,000 kronor, men Vi genom nådigt beslut den 22 december sistnämnda år bestämt fastighetens taxeringsvärde för år 1898 till allenast 125,000 kronor, jämväl taxeringsvärdet för år 1899 måtte till sistnämnda belopp nedsättas,

så hafven I genom utslag den 8 augusti 1900 Eder utlåtit, att, som klaganden icke inom den tid och i den ordning, § 55 i nådiga förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 föreskrefve, fört talan öfver ifrågavarande taxering, funnen I hvad klaganden i ofvan omförmälda skrift yrkat icke mot innehållet i § 66 mom. 1 i samma förordning kunna komma under pröfning.

Sedan I efter vederbörandes hörande den 6 december 1900 afgifvit infordradt und. utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i detta mål Oss föredragas; och emedan vid den år 1898 verkställda allmänna fastighetstaxeringen ifrågavarande fastighet blifvit af pröf-

ningsnämnden uppskattad till ett värde af 125,000 kronor, samt, efter det I i anledning af anförda besvär bestämt fastighetens taxeringsvärde till 325,000 kronor, Vi genom nådig resolution den 22 december 1899 med upphäfvande af Edert beslut fastställt pröfningsnämndens taxering; ty och som det icke ens uppgifvits, att i afseende å omförmälda fastighet under år 1899 inträffat någon sådan omständighet, som enligt § 2 i den vid gällande bevillningsförordning fogade instruktion för taxeringsmyndigheterna föranleder, att ändring i fastighetstaxeringsvärdet må under tiden mellan de allmänna fastighetstaxeringarne äga rum; alltså och då i förevarande fall, där det slutliga bestämmandet af 1898 års taxeringsvärde skett först efter det 1899 års pröfningsnämnds sammanträde hållits, den omständighet, att klaganden icke hos samma pröfningsnämnd genom klagan öfver taxeringsnämndens beslut påyrkat 1899 års taxeringsvärdes sättande i öfverensstämmelse med taxeringsvärdet för år 1898, icke bort medföra den påföljd, att besvären ej af Eder upptoges till pröfning, hafve Vi funnit godt att, med undanrödjande af Edert utslag, visa målet åter till Eder, som hafven att detsamma till pröfning upptaga och därmed vidare lagligen förfara.

Hvilket Vi, med öfverlämnande af de till målet hörande handlingar, Eder till kännedom och und. efterrättelse härigenom meddele. Stockholms slott den 25 januari 1901.

2.

Resolution på und. besvär af Daniels Anders Mattsson i Västberg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Daniels Anders Mattsson i Västberg i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för Rättviks socken taxerat klaganden för 5,000 kronors inkomst genom försäljning af aktier,

samt klaganden hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat att varda befriad från berörda taxering,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21,

22 och 23 september 1899, enär klaganden, som försålt honom tillhörig fast egendom, för den därvid erhållna köpeskilling inköpt aktier, som han omedelbart därefter afyttrat med betydande vinst, samt utredning angående storleken af denna vinst, hvilken måste anses vara föremål för beskattning, ej förelåge, förty, med afslag å berörda yrkande, fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 21 mars 1900 sig utlåtit, att som klaganden icke ådagalagt, att eller i hvad mån värdet å det vederlag han lämnat vid förvärfvande af ifrågavarande aktier, motsvarat den vid aktiernas försäljning erhållna köpeskilling, funne kammarrätten ej skäl att i öfverklagade taxeringen göra ändring; Gifven Stockholms slott den 25 januari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som, på grund af hvad i målet förekommit *, må antagas, att den vinst, som för klaganden uppkommit därigenom, att han å Kullsbergs kalkförädlingsaktiebolag mot en köpeskilling af 5,850 kronor öfverlåtit sina aktier i nämnda bolag, ej öfverstigit skillnaden mellan beloppet af berörda köpeskilling och värdet af de aktier i bolaget, klaganden vid försäljning till bolaget af ett klaganden tillhörigt kalkberg erhållit, eller 4,000 kronor, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, till ettusen åttahundra femtio kronor bestämma klagandens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst af rörelse. Hvilket etc.

* I *besvären* hos kammarrätten anförde klaganden, att han enligt köpebref af den 1 april 1898 till Kullsbergs kalkförädlingsaktiebolag försålt ett honom tillhörigt kalkberg mot en köpeskilling af 4,000 kronor, för hvilket belopp han erhållit aktier i bolaget. Sedan klaganden under samma år eller början af 1899 insatt i nämnda företag 2,700 kronor, inlöste bolaget den 24 februari sistnämnda år klagandens andel med 8,550 kronor, däraf en del likviderats med reverser.

I de *und. besvären* har klaganden vidare framhållit, att, då han för sin sålda andel, hvilken likviderats med 6,700 kronor, erhållit 8,550 kronor, skulle hans vinst således vara högst 1,850 kronor. Men vid andelens försäljning till bolaget hade tagits i betraktande, bland annat, att han sålt kalkberget för godt pris samt att han tagit revers på en del af köpeskillingen i stället för kontant likvid. Någon egentlig vinst på affären hade ej uppkommit för klaganden.

Vederbörande kronoombud ansåg, att klaganden ej anfört skäl, ledande till ändring.

3.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Göteborg i fråga om handlanden R. O. Evers' inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Göteborg i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i berörda stad år 1898 taxerat handlanden Ralph Oscar Evers för 128,000 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest, däraf 120,000 kronor beräknats motsvara en Evers och hans hustru af anförvanter tilldelad gåfva,

samt Evers hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär berörda gåfva, som till beloppet utgjort allenast 100,000 kronor, icke vore att anse såsom beskattningsbar inkomst, Evers måtte befrias från bevillning för densamma,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1898, enär värdet af en förmögenhetsdel, som en person till annan med honom skyld person vid visst tillfälle till den senares understödjande öfverläte, borde, äfven om öfverlåtelsen hade form af ren gåfva, ej mindre än värdet af ett understöd, hvilket af någon till en hans anförvant årligen utgåfves, tagas till beskattning såsom årsinkomst, förty och då ifrågavarande gåfva, efter hvad styrkt blifvit, utgått till belopp af endast 100,000 kronor, ej gjort annan ändring i taxeringen, än att densamma nedsattes till 108,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Evers häröfver sig besvärat, genom utslag den 7 februari 1900 sig utlåtit, att, enär omförmälda af Evers och hans hustru mottagna gåfva icke vore att hänföra till inkomst, hvarför bevillning enligt §§ 7 och 8 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 skulle erläggas; men Evers medgifvit, att han under år 1898 därat åtnjutit beskattningsbar afkastning till belopp af 5,000 kronor; alltså funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att Evers' taxering nedsattes till trettontusen kronor, nämligen åttatusen kronor af rörelse och femtusen kronor af kapital; Gifven Stockholms slott den 25 januari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

4.

Resolution på und. besvär af vägstyrelsen i Indals tingslags väghållningsdistrikt i fråga om Skönviks aktiebolags inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vägstyrelsen i Indals tingslags väghållningsdistrikt i und. anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Indals-Lidens socken taxerat Skönviks aktiebolag för 20,000 kronors inkomst af rörelse, af hvilket belopp 5,000 kronor upptagits såsom inkomst af järnväg och 15,000 kronor såsom inkomst af annan rörelse,

så och efter det bolaget hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget väl inom Indals-Lidens socken idkade både järnvägs- och flottningsrörelse *, men sistnämnda rörelse icke lämnade bolaget någon vinst, det taxerade inkomstbeloppet måtte i sin helhet upptagas såsom inkomst af järnväg eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att af samma belopp 15,000 kronor måtte förklaras utgöra inkomst af järnväg och 5,000 kronor inkomst af flottning,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1898 med bifall till sistberörda yrkande förordnat, att af den taxerade inkomsten 15,000 kronor skulle upptagas såsom inkomst af järnväg och återstående 5,000 kronor såsom inkomst af annan rörelse,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär med yrkande att taxeringsnämndens beslut måtte fastställas, genom utslag den 20 mars 1900 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 1 februari 1901.

* Rörelsen uppgafs bestå i flottning samt transport af virke på egen järnväg från Österström till Indalsälfven. En år 1860 anlagd hästbana utbyttes nämligen år 1873 mot nämnda järnväg.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner vid det förhållande, att klaganden i sina hos kammarrätten anförda besvär endast fört talan i fråga om det belopp af bolagets till 15,000 kronor uppskattade inkomst af ifrågavarande järnväg, hvilket icke af taxeringsnämnden upptagits såsom inkomst af järnväg, eller 10,000 kronor, klagandens nu hos Kungl. Maj:t anförda besvär icke i vidsträcktare mån kunna komma under pröfning, än så vidt de afse enahanda belopp; och som den i målet omförmälda järnväg icke, så vidt af handlingarna framgår, blifvit för allmän trafik upplåten, och det ifrågavarande inkomstbeloppet, 10,000 kronor, förty, jämlikt grunderna för § 8 mom. 2 2:o) i gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, icke bort upptagas såsom inkomst af järnväg, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, förklara, att nyss omförmälda belopp af tiotusen kronor skall, jämte det såsom inkomst af flottningsrörelse upptagna belopp af femtusen kronor, i bevillningstaxeringslängden upptagas såsom annan inkomst af rörelse än inkomst af kanal, järnväg, annan farväg, skeppsrederi, sjöfart eller af arrende af staten tillhörig jordbruksfastighet. Hvilket etc.

5.

Resolution på und. besvär af Kopparbergs och Hofors sågverksaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kopparbergs och Hofors sågverksaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden af vederbörande taxeringsnämnder år 1898 taxerats, utom för annan inkomst, hvarom nu ej är fråga, för följande inkomstbelopp: i staden Gäfle 107,790 kronor, motsvarande den del af vinsten å bolagets rörelse vid Näs och Karlsfors sågverk i Vika socken, som ansetts böra taxeras i Gäfle, i Hille socken

172,450 kronors inkomst af trävarurörelse vid Avaström, i Hamrånge socken 180,000 kronors inkomst af trävarurörelse vid Norrsundet och 1,740 kronors inkomst af ångaren Gustaf samt i Ockelbo socken 64,385 kronors inkomst af järn- och trätillverkning, af tegeltillverkning och af handel,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden vore berättigad att vid taxeringen njuta afdrag för utbetalda räntor å ett upptaget obligationslån * och för vissa i räkenskapen upptagna afskrifningar äfvensom för den kostnad, klaganden fått vidkännas för verkställdt skifte af skogar, däri klaganden ägt del, beräkningen af den ifrågavarande beskattningsbara inkomsten måtte nedsättas: i Gäfle till 34,317 kronor 36 öre, i Hille socken till 67,613 kronor 80 öre, i Hamrånge socken till 64,504 kronor 23 öre samt i Ockelbo socken till 18,984 kronor 94 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1898 allenast i så måtto bifallit berörda yrkande, att nämnden vid beräkning af klagandens hela inkomst af rörelse beviljat afdrag för det belopp 130,317 kronor 60 öre, hvartill omförmälda skifteskostnad uppgått, samt förty, med iakttagande i öfrigt af de utaf vederbörande taxeringsnämnder i länet följda grunder för ifrågavarande taxering, bestämt klagandens år 1898 beskattningsbara inkomst i Gäfle till åttioniotusen femhundra femtio kronor, i Hille socken till etthundrafyrtiotvåtusen fyrahundra åttio kronor, i Hamrånge socken till etthundrafyrtiosextusen femhundra femtio kronor och i Ockelbo socken till femtiotretusen niohundra sextio kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 2 maj 1900 funnit besvären icke föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 1 februari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes

* I besvären framhåller *bolaget*, att obligationslånet vore upptaget för erhållande af nödigt rörelsekapital; då enligt bevillningsförordningen afdrag finge ske för ränta å lånt rörelsekapital, borde räntan å obligationsskulden, som borde anses såsom lånt rörelsekapital, ej beskattas.

Vederbörande kronoombud erinrar, att, då till säkerhet för obligationsskulden beviljats inteckning i bolagets fastigheter, ränta å skulden måste anses såsom ränta å intecknad gäld och afdrag därför ej medgifvas.

hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

6.

Resolution på und. besvär af Söderåkra sockens kommunalstämma i fråga om Kalmar ångkvarnsaktiebolags inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Söderåkra sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat Kalmar ångkvarnsaktiebolag för 3,000 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos Kalmar läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget i Söderåkra socken icke drefve rörelse i annan mån, än att bolaget genom en i socknen bosatt agent, som åtnjöte provision, därstädes afyttrade mjöl, bolaget måtte varda från ifrågavarande taxering befriadt,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22 och 23 september nämnda år, enär, enligt hvad i pröfningsnämnden blifvit upplyst, frågan om bolagets taxering år 1897 för inkomst af rörelse inom nämnda socken vore på Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts pröfning beroende, ogillat berörda yrkande,

så har kammarrätten, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 27 september 1899 sig utlåtit, att, som den af bolaget under år 1898 i Söderåkra socken genom därstädes bosatt agent idkade försäljning af bolagets tillverkningar icke kunde anses hafva drifvits på så själfständigt sätt och i sådan omfattning, att bolaget, hvilket utöfvade sin hufvudsakliga verksamhet i staden Kalmar, bort för inkomst af rörelse beskattas i Söderåkra socken, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria bolaget från skyldighet att för sistnämnda år i omförmälda socken utgöra bevillning för inkomst af rörelse; Gifven Stockholms slott den 1 februari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas * och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

7.

Resolution på und. besvär af bolaget under firma G. & L. Beijer i fråga om klagandens inkomsttaxering åren 1898 och 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bolaget under firma G. & L. Beijer i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden blifvit för hvartdera af åren 1898 och 1899 i staden Södertelge beskattad för tiotusen kronors inkomst af kolhandel,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat, så har kammarrätten genom utslag den 2 april 1900 sig utlåtit, att, som i målet vore upplyst, att klaganden ifrågavarande år i Södertelge haft upplag af kol och att försäljning af kol därifrån ägt rum, därvid järnvägstjänstemän vid Uthamnens järnvägsstation i Södertelge såsom kommissionärer för klaganden ombesörjt kolens afsändande från upplaget, alltså och då klaganden ej visat, att berörda försäljning skett i ringare omfattning, än att inkomsten däraf bort i Södertelge upptagas till beskattning, funne

* I de und. besvären yrkade *klaganden* upphäfvande af kammarrättens utslag, under framhållande bland annat, att bolagets rörelse inom socknen bestått ej blott i försäljning af bolagets förmalningsprodukter utan äfven i uppköp i stor skala samt magasinering af spannmål, allt till pris och efter order, som bestämdes vid hufvudkontoret i Kalmar. Detta vore ej blott en agenturaffär, utan vore rörelsen en afdelning af bolagets affär: bolaget hade inom socknen ett ständigt upplag i magasin, från hvilket alla sorters mjölvaror försåldes säckvis.

Kronoombudet hos taxeringsnämnden ansåg besvären böra bifallas samt anförde, att bolaget inom Söderåkra socken hade anställd en person, som från bolagets därvarande magasin försålde bolagets produkter och för bolagets räkning inköpte spannmål; om denna person aflönades med provision eller fast lön, vore i beskattningsfrågan likgiltigt. Rörelsen vid filialen, som uppginge till 145,000 kronor, måste anses betydlig.

Kronoombudet hos pröfningsnämnden hemställde om afslag å besvären.

kammarrätten besvären ej förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 1 februari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag.

8.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Malmö i fråga om Malmöortens mejeriförenings med begränsad personlig ansvarighet inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Malmö i und. anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för nämnda stad taxerat Malmöortens mejeriförening med begränsad personlig ansvarighet för 3,000 kronors inkomst af rörelse,

samt föreningen hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär föreningen, som för medlemmarnes gemensamma räkning i Malmö idkade mejerirörelse i ändamål att därigenom bereda medlemmarne största möjliga afkastning af deras ladugårdsbesättningar, icke mottoge mjölk till afsalu eller förädling från andra personer än föreningsmedlemmar och följaktligen ej drefve beskattningsbar rörelse, taxeringen måtte varda upphäfd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1898, enär upplyst blifvit, att föreningen med sina produkter drefve handelsrörelse i flere butiker, afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest föreningen häröfver sig besvärat, i utslag den 10 oktober 1899 sig utlåtit, att, som ostridigt vore, att föreningens verksamhet allenast afsett tillgodogörande af produkter från föreningsmedlemmarnes egna jordbruk, samt vid sådant förhållande föreningen icke varit skattskyldig

för inkomst, alltså blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, ifrågavarande taxering af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 8 februari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

9.

Resolution på und. besvär af Riseberga sockens kommunalstämma i fråga om Bengt Johnsons i Välluf inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Riseberga sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat Bengt Johnson i Välluf för 3,000 kronors inkomst genom leverans af proviant till de å mötesplatsen Ljungbyhed inom samma socken förlagda trupper,

samt Johnson, med förmälan att han vore bosatt och för ifrågavarande år mantalsskrifven icke i Riseberga utan i Vällufs socken inom Malmöhus län och därstädes rätteligen taxerad för omförmälda inkomst, hvilken icke ens uppgått till 2,000 kronor, hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat upphäfvande af taxeringen i Riseberga socken,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1899, enär upplyst blifvit, att Johnson för fullgörande af sina leveranser gjorde betydande inköp inom Riseberga socken, samt den af Johnson därstädes idkade rörelse bedrefves såväl under så lång tid af året som ock i så stor omfattning, att den jämlikt § 12 mom. d) i gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst borde i Riseberga socken beskattas, ogillat berörda yrkande och fastställt ifrågavarande taxering,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Johnson häröfver anfört besvär, genom utslag den 9 april 1900 sig utlåtit,

att, enär den verksamhet, för inkomst hvaraf Johnson år 1899 beskattats i Riseberga socken, icke kunde anses hafva varit af den beskaffenhet, att inkomsten däraf bort taxeras annorstädes än i Johnsons mantalsskrifningsort, Vällufs socken, blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, Johnson befriad från den honom i Riseberga socken åsatta taxering för 3,000 kronors inkomst; Gifven Stockholms slott den 8 februari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

10.

Resolution på und. besvär af mureriarbetaren A. Larsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, mureriarbetaren Alfred Larsson i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt med allmänna posten inkommen skrift yrkat, att, som klaganden blifvit år 1898 för inkomst taxerad såväl i Öfver-Luleå socken som i staden Luleå, men klaganden bort ifrågavarande år taxeras allenast å ett ställe, taxeringen å endera af förenämnda orter måtte undanrödjas och klaganden berättigas återbekomma de utskylder, som han måst erlägga på grund af den taxering, hvilken befunnes vara obehörig,

så har kammarrätten genom utslag den 3 augusti 1900 sig utlåtit, att, som det, enligt 67 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, ålegat klaganden att till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Norrbottens län ingifva sina ifrågavarande besvär, men klaganden insändt desamma omedelbart till kammarrätten, funne kammarrätten hvad däri anförts och yrkats icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 15 februari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

II.

Resolution på und. besvär af Turinge sockens kommunalstämma i fråga om aktiebolaget Nykvarns inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Turinge sockens kommunalstämma i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 27 april 1900 gifna utslag ifråga om aktiebolaget Nykvarns inkomsttaxering 1899, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 15 februari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget, som vid Nykvarn inom nämnda socken ägde fabrik för tillverkning af papper och i Stockholm, där bolagets styrelse hade sitt säte, hade kontor, blifvit af 1899 års vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm, med beräkning att bolagets hela vinst af rörelse år 1898, efter afdrag för utskylder, utgjort 54,497 kronor, taxeradt för en fjärdedel däraf med tillägg af utskylder, 168 kronor, eller för 13,792 kronors inkomst, i hvilken taxeringsåtgärd Stockholms stads pröfningsnämnd icke gjort ändring;

att 1899 års taxeringsnämnd för Turinge socken, som ansett bolagets samma år beskattningsbara inkomst i dess helhet utgöra 90,000 kronor och att häraf borde, med hänsyn därtill att bolagets rörelse nästan uteslutande bedrefves inom nämnda socken, därstädes taxeras nio tiondedelar, beskattat bolaget för 81,000 kronors inkomst;

att bolaget hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst i dess

helhet icke utgjorde högre belopp än 60,743 kronor 17 öre och häraf i Stockholm beskattats 13,792 kronor, taxeringen inom Turinge socken måtte nedsättas till 46,951 kronor 17 öre;

att sistbemälda pröfningsnämnd genom beslut den 22 september 1899, med beräkning att bolagets hela beskattningsbara inkomst utgjorde 55,856 kronor och med tillämpning af den utaf taxeringsnämnden för socknen antagna grund för inkomstens fördelning med en tiondedel å kontoret i Stockholm och nio tiondedelar å rörelsen i Turinge socken, förordnat att bolaget skulle inom socknen utgöra inkomstbevillning för i jämnadt tal 50,300 kronor;

att bolaget hos kammarrätten häröfver anfört besvär, med yrkande att, enär bolagets hela beskattningsbara inkomst ifrågavarande år icke öfverstege 55,886 kronor, men bolaget i Stockholm taxerats för 13,792 kronors inkomst, taxeringen inom Turinge socken måtte nedsättas till 42,094 kronor, eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att bolagets taxering inom ifrågakomna två beskattningsorter måtte så bestämmas, att sammanlagda taxeringsbeloppet icke komme att öfverstiga 55,886 kronor; samt att kammarrätten * genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som bolagets år 1899 beskattningsbara inkomst finge anses i dess helhet icke hafva öfverstigit 55,886 kronor, samt arten och omfattningen af bolagets verksamhet i Turinge socken och i Stockholm syntes böra föranleda därtill, att fyra femtedelar af inkomsten toges till beskattning i socknen och en femtedel i Stockholm, blefve, jämlikt § 73 i gällande bevillningsförordning, med ändring af ifrågavarande taxeringsåtgärder, bolagets inkomsttaxering nedsatt i Turinge socken till fyrtiofyratusen sjuhundra nio kronor och i Stockholm till elfvatusen etthundra sjuttiosju kronor.

* *Klaganden* uppgaf i förklaring hos kammarrätten, att hos taxeringsnämnden lämnats följande upplysningar, nämligen att, utom det att bolagets styrelse hade sitt säte i Stockholm, verkställande direktören jämväl vore där bosatt; att räkenskaperna fördes å dennes kontor af två därför särskildt anställda och af bolaget aflönade kontorister; att lager ej funnes i Stockholm; att alla från utrikes ort kommande rekvisitioner sändes direkt till fabriken vid Nykvarn och expedierades därifrån till kunderna; samt att order från personer inom landet först insändes till kontoret i Stockholm, hvarifrån de öfversändes till fabriken och expedierades därifrån till rekvirenterna.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

12.

Resolution på und. besvär af Viskans aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Viskans aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1899 taxerat klaganden för inkomst af trävarurörelse i Stöde socken till belopp af 15,000 kronor och i Torps socken för 6,000 kronor,

samt klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som nettovinsten å rörelsen år 1898 uppgått till allenast 5,494 kronor 76 öre, hela den ifrågavarande år beskattningsbara inkomsten måtte beräknas till sistnämnda belopp och däraf taxeras två tredjedelar i Torps socken, där klaganden hade sitt kontor och rörelsen hufvudsakligen bedrefves, samt en tredjedel i Stöde socken, där klagandens sågverk vore beläget,

men pröfningsnämnden, genom beslut den 27 september 1899, icke vidtagit annan ändring uti ifrågavarande taxeringsåtgärder, än att det belopp, för hvilket klaganden hade att för år 1899 utgöra inkomstbevillning, bestämdes till tjugutusen kronor, däraf taxerades trettontusen trehundra trettiotre kronor inom Stöde socken, där sågverket vore beläget, och återstående sextusen sexhundra sextiosju kronor i Torps socken, hvarest styrelsen hade sitt säte,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 20 juni 1900 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 15 februari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes

hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

— — —

13.

Resolution på und. besvår af Enskilda banken i Vänersborg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, enskilda banken i Vänersborg i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för staden Ulricehamn, med beräknande att klagandens samma år beskattningsbara inkomst i dess helhet utgjorde 98,027 kronor 62 öre, taxerat klaganden för inkomst af rörelse vid klagandens i Ulricehamn belägna afdelningskontor till belopp af niotusen två hundra åttioen kronor,

så och efter det klaganden hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som i förstnämnda belopp inginge dels 17,989 kronor 63 öre, som af klaganden år 1898 erlagts i utskylder och i bevillningsafgift för rätt att utgifva sedlar, dels ock 6,378 kronor 75 öre, som af vinsten år 1898 reserverats för gäldande af år 1899 till betalning förfallna utskylder, men vid beräkningen af klagandens hela beskattningsbara inkomst afdrag för ifrågavarande båda belopp, tillhopa 24,368 kronor 38 öre, borde medgifvas, taxeringen i Ulricehamn måtte nedsättas med hvad som af sistnämnda belopp finge anses belöpa å afdelningskontoret därstädes, eller med 2,303 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1899 bifallit berörda yrkande och förty nedsatt taxeringen till 6,978 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest stadsfullmäktige i Ulricehamn häröfver anfört besvär, i utslag den 1 maj 1900 sig utlåtit, att, enär vid beräkningen af klagandens år 1899 beskattningsbara inkomst i dess helhet icke, mot innehållet i 10 § af Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt

af inkomst den 3 december 1897, finge afdragas vare sig det belopp, 17,989 kronor 63 öre, som af klaganden år 1898 erlagts i utskylder äfvensom i bevillningsafgift för rätt att utgifva sedlar, eller det belopp, 6,378 kronor 75 öre, som af klagandens vinst år 1898 reserverats till följande år, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens beskattningsåtgärd; Gifven Stockholms slott den 15 februari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

14.

Resolution på und. besvär af filosofie kandidaten K. A. Ringholm i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, filosofie kandidaten Karl Alfred Ringholm i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för staden Gäfle taxerat klaganden för 2,120 kronors inkomst af anställning vid Gäfle borgareskola och 480 kronors inkomst af traktamenten, som klaganden tillgodonjutit, för det han enligt uppdrag af Sveriges geologiska undersökning deltagit i undersökningens fältarbeten, eller för tillhopa 2,600 kronors inkomst af tjänst,

så och efter det klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden icke vore skattskyldig för inkomst af berörda traktamenten, taxeringen måtte i dess helhet nedsättas till 2,126 kronor, hvilket belopp utgjorde klagandens inkomst från borgareskolan,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22, 23 och 25 september 1899, enär, enligt hvad inom pröfningsnämnden blifvit upplyst, det uppdrag, klaganden erhållit från Sveriges geologiska undersökning, vore att anse såsom ett privat uppdrag och den för uppdragets utförande bekomna ersättning vore att betrakta såsom ett tillfälligt arfvode, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 1 juni 1900 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 15 februari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som den traktamentsersättning, klaganden med sex kronor om dagen uppburit, för det han enligt uppdrag af Sveriges geologiska undersökning under sommaren 1898 utom sin vanliga boningsort såsom extra geolog deltagit i undersökningens fältarbeten, må anses hafva varit afsedd allenast till bestridande af de med uppdraget förenade särskilda kostnader och förty jämlikt § 10 mom. 4 e) i gällande bevillningsförordning icke utgjort föremål för beskattning, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, till tvåtusen etthundra tjugusex kronor nedsätta beräkningen af den inkomst, för hvilken klaganden har att för år 1899 i staden Gäfle erlägga bevillning. Hvilket etc.

15.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i staden Kalmar i fråga om taxeringen år 1898 af staden tillhöriga egendomen Falkenberg.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i staden Kalmar i und. anfört däröfver, att,

sedan stadens taxeringsnämnd år 1898 uppskattat staden tillhöriga egendomen Falkenberg till värde at 47,000 kronor, däraf 6,000 kronor beräknats utgöra värdet af tomt, trädgård och park, 18,000 kronor värdet af hus och 23,000 kronor värdet af egendomen tillhörande 23 hektar 4 ar 26 kvadratmeter stadsjord, samt upptagit egendomen i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges,

samt klaganden hos Kalmar läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär egendomen vore afsedd att från och med den 1 november 1898

af staden användas till fattiggård, egendomen måtte öfverföras till taxeringslängden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning icke erlägges,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22 och 23 september 1898 förklarat den af klaganden åberopade omständighet icke förtjäna afseende och förty ogillat berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 25 september 1899 sig utlåtit, att kammarrätten, vid det förhållande att staden år 1898 ostridigt icke haft inkomst af ifrågavarande tomt, park och hus, väl ansåge staden, jämlikt § 4 i gällande bevillningsförordning, icke vara skyldig att för samma fastigheter utgöra bevillning för år 1898, men som någon utredning ej förebragts om huru stor del af det å tomt trädgård och park gemensamt satta taxeringsvärde af 6,000 kronor finge anses belöpa på tomten och parken, samt bevillningsfrihet för trädgården och stadsjorden icke lagligen ägde rum, funne kammarrätten i anledning af besvären skäligt endast på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att staden befriades från skyldighet att för omförmälda hus för år 1898 erlägga bevillning, i följd hvaraf samma hus förklarades skola till det därå satta värde adertontusen kronor upptagas i taxeringslängden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning icke erlägges;

däruti klaganden i und. sökt ändring, med yrkande att jämväl ifrågavarande tomt och park måtte med å dem belöpande värde af 3,000 kronor* öfverföras till taxeringslängden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning icke erlägges; Gifven Stockholms slott den 15 februari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

* *Klaganden* åberopade intyg, att trädgården vore värd 3,000 kr., hvadan tomt och park skulle tillhopa ha enahanda värde.

Kronoombudet hos taxeringsnämnden hade ej anledning ifrågasätta riktigheten af värderingen, men *kronoombudet hos pröfningsnämnden* ansåg, att klaganden icke genom det åberopade intyget, som ej lämnade upplysning om behållna afkastningen af trädgården, styrkt, att af det för tomt, trädgård och park gemensamt bestämda taxeringsvärdet, 6,000 kr., hälften belöpte å trädgården.

16.

Resolution i anledning af und. besvär af handlanden E. Emanuelsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden E. Emanuelsson i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års bevillningsberedning för Håbols socken föreslagit, att klaganden skulle taxeras utom för annan inkomst, därom nu ej är fråga, för 5,300 kronors inkomst af handelsrörelse vid Vångsjö,

samt taxeringsnämnden för samma socken bestämt taxeringen till 3,000 kronor,

så och efter det Älfsborgs läns pröfningsnämnd, på yrkande af klaganden, genom beslut den 22 september nämnda år undanröjt taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Håbols sockens kommunalstämma häröfver anfört besvär, med yrkande att taxeringen måtte bestämmas till 5,300 kronor eller åtminstone till 3,000 kronor, genom utslag den 5 oktober 1900 af anförda orsaker på det sätt bifallit besvären, att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, klaganden förklarades pliktig att för år 1899 erlägga bevillning för 3,000 kronors inkomst af ifrågavarande rörelse; Gifven Stockholms slott den 15 februari 1901.

Kungl. Maj:t har låtit detta mål inför Sig anmälas; och enär, på sätt kammarrätten i meddelad besvärshänvisning rätteligen föreskrifvit, det ålegat klaganden, om han med kammarrättens utslag icke åtnöjdes, att inom viss tid från delfåendet af utslaget till Kungl. finansdepartementet inkomma med und. besvär, vid hvilka borde fogas behörigen styrkt bevis, hvilken dag del af utslaget erhållits, vid äfventyr att, om sådant försummades, klaganden skulle hafva förlorat sin talan och besvären ej komme under pröfning, men klaganden underlåtit att vid de und. besvären foga bevis om delgifningsdagen, finner Kungl. Maj:t de und. besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

17

Resolution på und. besvär af Los sockens kommunalstämma i fråga om flottningsentreprenören A. D. Sundbergs inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Los sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat flottningsentreprenören A. D. Sundberg för 3,000 kronors inkomst af flottningsrörelse inom socknen,

så och efter det Sundberg hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär han, som vore i sin mantalsskrifningsort, Söderala socken, beskattad för hela inkomsten af sin flottningsrörelse, icke borde för inkomst däraf taxeras jämväl i alla de särskilda kommuner, där virke af honom framflottades, taxeringen i Los socken måtte varda undanröjd,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1898 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 11 juli 1900 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 22 februari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

(Transsumt.)

18.

Resolution på und. besvär af styrmannen J. A. Robberte i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrmannen Johan Alfred Robberte i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd i Hedvig Eleonora församling i Stockholm taxerat klaganden för 1,800 kronors inkomst af enskild tjänst,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat taxeringens nedsättande till 1,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 6 oktober 1899, enär klaganden icke i någon mån styrkt, att hans inkomst blifvit för högt beräknad, afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 30 maj 1900 sig utlåtit, att, som klaganden ej visat, att eller i hvad mån hans år 1899 beskattningsbara inkomst af tjänst, beräknad enligt de i 10 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 stadgade grunder, understigit 1,800 kronor, funne kammarrätten ej skäl att i öfverklagade taxeringen göra ändring; Gifven Stockholms slott den 22 februari 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — godt att, med ändring af kammarrättens utslag, nedsätta beräkningen af klagandens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst till ettusen tjugufyra kronor, hvarå, med afseende å 1899 års beskattningsmyndigheters i Stockholm beslut, att af inkomst, som icke uppgår till 1,200 kronor, 600 kronor skola vara bevillningsfria, klaganden äger åtnjuta dylikt bevillningsfritt afdrag. Hvilket etc.

19.

Resolution på und. besvär af verkmästaren O. W. Strömbeck i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, verkmästaren Otto Wilhelm Strömbeck i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 24 april 1900 i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 1 mars 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1898 års taxeringsnämnd för Lackalänga socken taxerat klaganden, utom för 5,000 kronors inkomst af enskild tjänst, jämväl för 1,200 kronors inkomst af kapital;

att klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen för inkomst af kapital måtte undanrödjas;

att pröfningsnämnden genom beslut den 21 september sistnämnda år afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen;

att kammarrätten, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom öfverklagade utslaget — jämte det kammarrätten af anförd orsak förklarat besvären icke kunna bifallas — tillika i öfrigt sig utlåtit, att, enär handlingarna i målet gåfve vid handen, att klaganden, som för år 1898 mantalsskrifvits såväl i Lackalänga socken som i staden Lund, blifvit å sistnämnda ort rätteligen i mantal förd, samt klaganden vid sådant förhållande, jämlikt 12 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, varit år 1898 för inkomst af kapital och tjänst skattskyldig i Lund men icke i Lackalänga socken, funne kammarrätten, med stöd af 73 § 2 mom. i samma Kungl. förordning, skäligt undanrödja den klaganden i nämnda socken åsatta inkomsttaxering samt i stället förklara klaganden skyldig att för år 1898 i Lund utgöra bevillning för ettusen tvåhundra kronors inkomst af

kapital och femtusen kronors inkomst af enskild tjänst eller för en sammanlagd inkomst af sextusen tvåhundra kronor; samt

att klaganden i de und. besvären yrkat, att klaganden, som oaktadt därom gjord framställning icke erhållit restitution af inom Lackalänga socken för år 1898 erlagda utskylder, måtte förklaras berättigad till sådan restitution, innan han kändes skyldig erlägga motsvarande utskylder i Lund.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande; och enär hvad klaganden i de und. besvären yrkat afser ett ämne, som ej är af beskaffenhet att utgöra föremål för Kungl. Maj:ts omedelbara pröfning, finner Kungl. Maj:t de und. besvären icke till någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd föranleda. Hvilket etc.

20.

Resolution på und. besvär af Skånska sockerfabriksaktiebolaget i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Skånska sockerfabriksaktiebolaget i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för staden Landskrona taxerat klaganden för 314,155 kronors inkomst af klagandens där i staden belägna sockerraffinaderi,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvars behållna vinst af ifrågavarande rörelse år 1898 enligt räkenskapen utgjort 351,575 kronor 45 öre, vore berättigad att vid taxeringen njuta afdrag ej blott, på sätt taxeringsnämnden medgifvit, för fem procent af taxeringsvärdet å den för rörelsen använda fastighet med 37,420 kronor, utan äfven för slitning af maskiner och inventarier samt försämring af byggnader med 50,000 kronor, taxeringen måtte nedsättas till 264,155 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1899 med ogillande af berörda yrkande fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 5 juni 1900 sig utlåtit, att, som det ej kunde anses ådagalagdt, att icke i räkenskapen för år 1898 såsom omkostnader eller annorledes afförts belopp, motsvarande den minskning, de för rörelsen använda maskiner och inventarier genom slitning under året lidit, samt afdrag för försämring af byggnader ej finge vid taxeringen äga rum, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 1 mars 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

21.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden O. Nordlander i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å kyrkoherdebostället 2 öresland Kyrkbyn n:o 1 i Los socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden O. Nordlander i und. anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Los socken åsatt kyrkoherdebostället två öresland Kyrkbyn n:o 1 i nämnda socken taxeringsvärde af 15,000 kronor,

så och efter det klaganden, såsom innehafvare af berörda boställe, hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som boställshafvaren erhölle allenast en del af skogsafkastningen från bostället och denna del hufvudsakligen åtginge till betäckande af den förlust, som brukningen af boställets jord medförde, taxeringsvärdet måtte bestämmas till samma belopp som under nästföregående två taxeringsperioder, eller 6,000 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1898,

med bifall till berörda yrkande, nedsatt taxeringsvärdet till sextusen kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Los sockens kommunalstämma häröfver anfört besvär*, i utslag den 8 juni 1900 sig utlåtit, att, som den omständigheten, att boställshafvaren ej ägde tillgodonjuta hela afkastningen af bostället skog, icke föranledde därtill, att bostället borde i beskattningsafseende upptagas till lägre belopp, än som motsvarade dess verkliga värde, samt med afseende å hvad upplyst blifvit angående ifrågavarande fastighets afkastning och areal det icke kunde antagas, att fastighetens verkliga värde understege 15,000 kronor, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa det af taxeringsnämnden fastigheten åsatta taxeringsvärdet af 15,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 15 mars 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

---

* *Kommunalstämman*, som yrkade fastställelse af taxeringsnämndens beslut, anförde, hurusom det antagligen varit pröfningsnämnden obekant, att boställshafvaren de fem sista ecklesiastikåren 1893—1897 haft inkomst af skogen till belopp af kronor 8,426: 37, hvilket däremot varit kändt för taxeringsnämnden. Då hushållningsplan funnes upprättad för skogen, vore det tydligt, att en inkomst till ungefär enahanda belopp framgent kunde påräknas.

Klaganden yrkade i afgifven förklaring afslag å besvären samt åberopade intyg, utvisande, att afkastningen af boställsskogen under de 15 återstående åren af indelningsperioden blefve i kvalitativt hänseende sämre än den första och således af relativt lägre värde; och anförde klaganden bland annat, att jorden nästan uteslutande bestode af nyodlingar och att bostället endast hade 1½ tunnland gammal sandjord samt 2 à 3 tunnland äldre nyodlingar.

Kronoombuden såväl hos taxeringsnämnden som hos pröfningsnämnden hemställde att besvären måtte bifallas.

22.

Resolution på und. besvär af extra provinsialläkaren J. Rodling i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, extra provinsialläkaren Johan Rodling i und. anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Öster-Fernebo socken taxerat klaganden för 5,800 kronors inkomst, däraf 4,000 kronor beräknats härflyta af allmän tjänst och 1,800 kronor af rörelse eller yrke,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som taxeringsnämnden genom att upptaga den del af klagandens inkomst, som ansetts härflyta af enskild läkarepraktik eller 1,800 kronor, såsom inkomst af rörelse eller yrke förorsakat, att klaganden för detta belopp påförts vägskatt, rättelse härutinnan måtte vidtagas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1898, enär klagandens inkomst af enskild praktik rätteligen upptagits såsom inkomst af yrke, förklarat berörda yrkande ej föranleda vidare åtgärd,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 29 maj 1900 sig utlåtit, att, ehuru den inkomst, klaganden åtnjutit af enskild praktik inom klagandens tjänstgöringsdistrikt, vore att anse såsom härfluten af klagandens tjänst, likväl och som upplyst vore, att med den klaganden åsatta taxeringen för 1,800 kronors inkomst af rörelse eller yrke åsyftats icke blott klagandens arfvoden för praktik inom berörda distrikt utan äfven inkomsten af praktik, som klaganden utöfvat utom sitt tjänstgöringsdistrikt, samt klaganden icke förebragt någon utredning angående beloppet af sist omförmälda inkomst, alltså funne kammarrätten ej skäl att i målets så beskaffade skick göra ändring i öfverklagade taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms slott den 15 mars 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta

mål Sig föredragas; och, enär den inkomst, klaganden åtnjutit af enskild praktik, utöfvad inom klagandens tjänstgöringsdistrikt, är att anse såsom härfluten af klagandens tjänst, samt nu mera är upplyst, att af klagandens till 1,800 kronor beräknade inkomst af enskild praktik endast 430 kronor utgjort inkomst för praktik, som klaganden utöfvat utom tjänstgöringsdistriktet, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, förklara, att af klagandens för ifrågavarande år till sammanlagdt 5,800 kronor uppskattade inkomst femtusen trehundra sjuttio kronor skola i bevillningstaxeringslängden uppföras såsom inkomst af allmän tjänst och fyrahundra trettio kronor såsom inkomst af rörelse, yrke eller eljest. Hvilket etc.

23.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Svenska telegrambyrån i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Svenska telegrambyrån i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm, som ansett, att den af klaganden i enlighet med företedt räkenskapsutdrag uppgifna vinsten å klagandens rörelse vid hufvudkontoret i Stockholm år 1898, 25,950 kronor 73 öre, borde vid taxering ökas dels med följande i räkenskapen å afskrifningars konto afförda belopp, nämligen 6,439 kronor 49 öre osäkra fordringar, 2,203 kronor 70 öre, som af klaganden beräknats motsvara den minskning i värde, de i rörelsen använda inventarierna sistnämnda år genom slitning undergått, 5,000 kronor, som utgjort köpeskillingen för det af klaganden under året inköpta, ehuru omedelbart därefter nedlagda, företaget »Norra annonsbyrån», 500 kronor, som afsett att motsvara en af inträffadt prisfall föranledd minskning i värdet af klaganden tillhöriga obligationer, samt 200 kronor, kostnad för öfvertagande af »Klichébladet», dels äfven med 1897 års utskylder, 221 kronor

83 öre, i enlighet härmed bestämt klagandens taxering till jämnadt belopp af 40,516 kronor,

samt klaganden hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen måtte nedsättas till ofvan omförmälda såsom 1898 års vinst upptagna belopp, 25,950 kronor 73 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1899, enär klaganden författningsenligt icke ägde åtnjuta afdrag för erlagda utskylder samt, hvad beträffade de gjorda afskrifningarna, klaganden icke visat befogenhet att för dessa åtnjuta afdrag från taxeringen, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär med yrkande, att taxeringen måtte bestämmas till 26,172 kronor 56 öre, utgörande sammanlagda beloppet af 1898 års vinst och de under samma år af klaganden erlagda utskylder, genom utslag den 29 augusti 1900 sig utlåtit, att kammarrätten icke funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, enär, på grund af hvad i målet förekommit, finge antagas, att den af klaganden i räkenskapen för år 1898 verkställda, ofvan upptagna afskrifning å inventarier med 2,203 kronor 70 öre motsvarat den minskning i värde, inventarierna genom slitning undergått, beräkningen af den beskattningsbara inkomsten för ifrågavarande år af kammarrätten nedsattes till i jämnadt tal trettioåttatusen trehundra tolf kronor; Gifven Stockholms slott den 22 mars 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

24.

Resolution på und. besvär af Rätans sockens kommunalstämma i fråga om trävaruhandlaren J. P. Haglunds inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Rätans sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan trävaruhandlaren J. P. Haglund i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 18 december 1899 inkommen skrift yrkat, att, enär han, som år 1898 blifvit för sin inkomst taxerad i sin mantalsskrifningsort Borgsjö socken, samma år taxerats för inkomst jämväl i Rätans socken, hvarest inkomsten upptagits såsom härflytande af rörelse och beräknats till belopp af 600 kronor, men den verksamhet, Haglund ifrågavarande år utöfvat i Rätans socken, bestått allenast däruti, att han afverkat några från kronan inköpta träd, taxeringen i sistnämnda socken måtte undanrödjas och Haglund förklaras berättigad återbekomma den bevillning jämte de öfriga allmänna afgifter, som han till sammanlagdt belopp af 81 kronor 17 öre nödgats på grund af denna taxering erlägga,

så har kammarrätten genom utslag den 20 februari 1900 sig utlåtit, att, som, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst rörande den verksamhet, Haglund år 1898 utöfvat i Rätans socken *, Haglund icke kunde anses hafva ifrågavarande år varit därstädes skattskyldig för inkomst af rörelse, ty blefve öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjd, till följd hvaraf Haglund

* *Kronofogden* anförde, att Haglund inom Rätans socken å kronoskog inköpt ett så stort parti timmer, att utdrifning däraf pågått i två år, äfven år 1898; Haglund hade personligen haft tillsyn öfver arbetet och sålt virket å vattendrag inom socknen; kronofogden ansåge därför Haglund hafva idkat rörelse på själfständigt sätt och i sådan omfattning, att han bort därför i socknen beskattas.

Landskamereraren förklarade sig hafva anledning antaga, att det af kronofogden omtalade virket vore de å Rätans prästbol utstämplade 2,792 träd, som Haglund å auktion inropat för afverkning under vintern 1897 - 1898; vinsten å denna affär vore ganska obetydlig, om ens någon, och borde taxeras i Haglunds mantalsskrifningsort.

skulle på anmälan kostnadsfritt ur kronans kassa återfå den bevillning, sex kronor, han i anledning af samma taxeringsåtgärd nödgats erlägga, och äga hos vederbörande göra framställning om återbekommande af de öfriga allmänna afgifter, som blifvit honom för år 1898 i Rätans socken obehörigen påförda och af honom guldna;. Gifven Stockholms slott den 30 mars 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

25.

Resolution på und. besvär af Knislinge skofabriks aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Knislinge skofabriks aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för Nosaby socken taxerat klaganden för tretusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat, att, som rörelsen år 1898 gått med förlust, klaganden måtte varda från taxeringen befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1899 på grund af inom nämnden lämnade upplysningar afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 17 oktober 1900 sig utlåtit, att, som, enligt hvad handlingarna i målet utmärkte, klagandens rörelse tagit sin början den 1 november 1898, samt vid sådant förhållande, jämlikt § 10 mom 2 a) i gällande bevillningsförordning, ifrågavarande inkomst borde upptagas med det belopp, hvartill inkomsten år 1899 uppgått, alltså och då klaganden icke visat, att

inkomsten af rörelsen sistnämnda år understigit 3,000 kronor, funne kammarrätten ej skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 12 april 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

26.

Resolution på und. besvär af attachén vid Kungl. Maj:ts beskickning i S:t Petersburg E. Hallin i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, attachén vid Kungl. Maj:ts beskickning i S:t Petersburg Eric Hallin i und. anfört däröfver, att,

sedan Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 20 oktober 1899 efter upplysning, att klaganden af kapital hade inkomst, som kunde beräknas till 50,000 kronor, taxerat klaganden för 50,000 kronors inkomst af kapital,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär och därvid, enär klaganden väl under år 1899 åtnjutit, utom afkastning af aktier, dels ränta, omkring 6,800 tyska riksmark, å klagandens hustrus vid makarnes giftermål den 18 maj 1899 i deras bo införda, i tyska och ryska obligationer placerade förmögenhet och dels anslag, 16,000 riksmark, af klagandens svärfader, men klaganden, hvilken jämte sin hustru vore bosatt utom riket, icke vore pliktig att för omförmälda i utlandet förvärfvade och uteslutande därstädes förbrukade ränteinkomst och anslagsbelopp här i riket utgöra bevillning, yrkat, att taxeringen måtte upphäfvas,

så har kammarrätten genom utslag den 26 september 1900

sig utlåtit, att kammarrätten väl ansåge, att klaganden, hvilken såsom anställd i rikets tjänst å utrikes ort blifvit på grund af föreskriften i § 3 mom. 2 i Kungl. förordningen angående mantalsskrifning den 6 augusti 1894 för år 1899 mantalsskrifven i S:t Nikolai församling i Stockholm, men icke varit sistnämnda år här i riket bosatt, förty, jämlikt § 9 litt. b i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, icke vore skyldig att utgöra bevillning för den inkomst, som härflutit af hans i utlandet befintliga kapital, eller för det belopp, som klaganden och hans hustru såsom gåfva bekommit af hustruns i utlandet bosatte fader; men enär klaganden icke styrkt, att han ej från Sverige åtnjutit inkomst af kapital till det af pröfningsnämnden beräknade belopp, 50,000 kronor, funne kammarrätten ej skäl att, emot kronans ombuds bestridande, göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 12 april 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär, på sätt kammarrätten jämväl ansett, klaganden icke varit skyldig att för år 1899 utgöra bevillning för inkomst, som härflutit af hans i utlandet befintliga kapital, eller för det belopp, som klaganden och hans hustru såsom gåfva bekommit af hustruns i utlandet bosatte fader, samt kronoombudet i sin öfver de und. besvären afgifna förklaring vitsordat, att klaganden icke i Sverige ägde annat kapital än sådant, som vore nedlagdt i aktier, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från den honom i Stockholms stad för nämnda år påförda taxering för inkomst af kapital. Hvilket etc.

27.

Resolution på und. besvär af O. Thorelli, K. Westerström m. fl., i uppgifven egenskap af medlemmar af Solna kommun, i fråga om majoren Alb. Amundsons inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Olof Thorelli, K. Westerström, Axel Lundström, B. Ambrosiani, Th. Wahlström, C. J. Johansson och A. G. Blomdahl, samtliga i uppgifven egenskap af medlemmar af Solna kommun, i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för Solna socken taxerat majoren Alb. Amundson, utom för 8,000 kronors inkomst af allmän tjänst, för 5,000 kronors inkomst af kapital, som skulle hafva förvärfvats genom försäljning af tomter vid Nya Hagalund,

samt Amundson hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, dels att taxeringen för inkomst af tjänst måtte till visst belopp nedsättas, dels ock att, enär den vinst, Amundson år 1898 beredt sig genom försäljning af tomter från sin egendom Stora Frösunda, utgjort 41,300 kronor, samt ränteafkastningen därå under samma år icke kunde beräknas hafva öfverstigit 902 kronor 62 öre, taxeringen för inkomst af kapital måtte nedsättas till sistnämnda belopp,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1899, jämte det Amundsons taxering för inkomst af tjänst fastställdes till 7,800 kronor, däröfver klagan ej blifvit förd, tillika, enär Amundsons vinst å ifrågavarande försäljning borde betraktas icke såsom tillökning af Amundsons kapital utan såsom inkomst af rörelse, samt berörda vinst enligt Amundsons egen uppgift utgjort 41,300 kronor, förty, med undanrödjande af taxeringen för inkomst af kapital, taxerat Amundson för 41,300 kronors inkomst af rörelse,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Amundson häröfver anfört besvär, genom utslag den 22 maj 1900 af anförda orsaker på det sätt ändrat pröfningsnämndens beslut, såvidt detsamma öfverklagats, att, med undanrödjande af åtgärden att taxera

Amundson för inkomst genom tomtförsäljning, Amundson i stället förklarades skattskyldig för en till 902 kronor beräknad inkomst af kapital, till följd hvaraf Amundson skulle för år 1899 i Solna socken utgöra bevillning efter en sammanräknad inkomst af åttatusen sjuhundra två kronor; Gifven Stockholms slott den 12 april 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klagandena icke i deras ofvan omförmälda egenskap äro behöriga att öfverklaga kammarrättens förevarande utslag, finner Kungl. Maj:t de und. besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

28.

Resolution på und. besvär af Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder i Stockholm år 1899 taxerat klaganden för inkomst af rörelse, dels inom Katarina församling till belopp af 6,000 kronor, däraf 3,000 kronor beräknats utgöra vinst af härbärget »Metropol» i huset med adressnummer 10 i Stadsgården och 3,000 kronor ansetts utgöra vinst af vedgårdsrörelse och arbetshem för män i huset med adressnummer 49 vid Götgatan, dels ock i Nikolai församling till belopp af 2,000 kronor beräknad behållning af ett klaganden tillhörigt härbärge i huset med adressnummer 2 vid Benickebrinken,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, enär ifrågavarande företag, som tillhörde Frälsningsarméns sociala institutioner och icke hade till uppgift att bereda Frälsningsarmén vinst, borde enligt bevillningsförordningen anses vara från beskattning frikallade, samt i allt fall den inkomst, som verkligen uppstode å några enskilda af klagandens institutioner, ej på långt när betäckte

förlusten å andra, och klagandens verksamhet således i dess helhet icke lämnat beskattningsbar vinst, ifrågavarande taxeringsåtgärder måtte varda undanröjda,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1899, enär, med afseende å hvad inom nämnden meddelats angående Frälsningsarméns sammansättning och verksamhet, densamma icke vore att betrakta såsom uteslutande välgörenhetsanstalt, samt klaganden icke lämnat någon utredning om afkastningen af ifrågavarande rörelse, ogillat det framställda yrkandet och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 14 september 1900 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 12 april 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

29.

Resolution på und. besvär af Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Hedvig Eleonora församling i Stockholm taxerat klaganden för inkomst af rörelse till belopp af sextiotusen kronor,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat att varda från taxering befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 11 oktober 1898, enär inom nämnden upplysts, att klaganden underlåtit att inom stadgad tid afgifva enligt § 15 i bevillningsförordningen föreskrifven uppgift, och klaganden följaktligen, jämlikt § 24 i samma förordning,

förlorat rätt att fullfölja talan i fråga om sin taxering, förklarat berörda yrkande icke kunna till pröfning upptagas och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 21 november 1900 sig utlåtit, att kammarrätten, med afseende å innehållet af de utaf pröfningsnämnden åberopade 15 och 24 §§ i bevillningsförordningen af den 3 december 1897, funne förevarande besvär icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 19 april 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

30.

Resolution på und. besvär af godsägaren, vice häradshöfdingen Th. Dieden i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, godsägaren, vice häradshöfdingen Th. Dieden i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos bevillningsberedningen för Ånsta socken år 1898 uppgifvit sin samma år beskattningsbara inkomst af rörelse vid klaganden tillhöriga Karlslunds tegelbruk till 12,670 kronor 62 öre, utgörande den bokförda vinsten år 1897 å omförmälda rörelse, 17,652 kronor 1 öre, efter tillägg af utskylder för en fastighet till belopp af 48 kronor 61 öre, som upptagits bland utgifterna för rörelsen, men med afdrag för fem procent af taxeringsvärdena å de för rörelsen använda fastigheter, tillsammans 100,600 kronor, med 5,030 kronor,

samt taxeringsnämnden för nämnda socken i enlighet med bevillningsberedningens förslag uppskattat ifrågavarande inkomst till 12,670 kronor,

så och efter det kronans ombud hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vid det förhållande att tegeltillverkningen vid Karlslunds tegelbruk börjat först under 1897 års sommar, den beskattningsbara inkomsten af rörelsen vid tegelbruket borde upptagas med det belopp, hvartill inkomsten skäligen kunde anses år 1898 uppgå, samt med afseende ej mindre därå, att rörelsen säkerligen i början lämnat mindre vinst, än äfven därå, att tegelprisen under år 1898 varit ovanligt höga och anläggningen jämte rörelsen icke oväsentligt utvidgats, det kunde antagas, att vinsten å rörelsen för hela år 1898 skulle blifva dubbelt så stor som för halfva år 1897, då den uppgått till 17,652 kronor, taxeringen måtte höjas till 35,304 kronor med afdrag dock för ofvan omförmälda belopp af 5,030 kronor, utgörande fem procent af taxeringsvärdena å de för rörelsen använda fastigheter, eller till 30,274 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1898 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 20 juni 1900 sig utlåtit, att, som hvad i målet förekommit icke föranledde till annat antagande, än att, på sätt pröfningsnämnden ansett, klagandens år 1898 beskattningsbara inkomst af ifrågavarande rörelse bort jämlikt § 10 mom. 2 a) i gällande bevillningsförordning upptagas med det belopp, hvartill inkomsten för samma år uppgått, alltså och då, på grund af den utaf klaganden i målet förebragta utredning och hvad kronans ombud anfört, finge anses ådagalagdt, att inkomsten år 1898 utgjort 23,432 kronor, funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att taxeringen nedsattes till berörda belopp, 23,432 kronor;

däruti klaganden i und. sökt ändring med yrkande, att klagandens hos kammarrätten framställda påstående måtte bifallas, eller, därest 1898 års förhållanden funnes böra läggas till grund för taxeringen, att denna måtte bestämmas till 14,332 kronor; Gifven Stockholms slott den 19 april 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande samt klaganden därefter fått inkomma med und. påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär hvad i målet förekommit beträffande den rörelse, som under år 1897 bedrifvits vid Karlslunds tegel-

bruk *, icke gifver stöd för antagandet, att klagandens år 1898 beskattningsbara inkomst af rörelsen vid nämnda tegelbruk bör upptagas med annat belopp än det, hvartill inkomsten år 1897 uppgått, alltså och då klagandens behållna inkomst af tegelbruksrörelse sistnämnda år må anses icke hafva öfverstigit hvad klaganden i sådant hänseende uppgifvit, eller 12,670 kronor 62 öre, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, till *tolftusen* sexhundra sjuttio kronor nedsätta det belopp, för hvilket klaganden har att för år 1898 utgöra bevillning för inkomst af rörelse. Hvilket etc.

31.

Resolution på und. besvär af distriktsveterinären J. O. Högwall i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, distriktsveterinären J. O. Högwall i und. anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Öster-Fernebo socken taxerat klaganden för tretusen femhundra tjugufem kronors inkomst, däraf 2,525 kronor beräknats utgöra inkomst af enskild tjänst och 1,000 kronor, motsvarande klagandens arfvoden för enskild praktik, upptagits såsom inkomst af rörelse eller yrke,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klagandens inkomst med undantag allenast af några tiotal kronor härflöte af klagandens tjänst såsom distriktsveterinär, men taxeringsnämnden genom att upptaga 1,000 kronor såsom inkomst af rörelse eller yrke föranledt, att klaganden för en del af sin inkomst af tjänst påfördes vägskatt, rättelse härutinnan måtte vidtagas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1898, jämte det pröfningsnämnden funnit klaganden vara rätteligen taxerad

---

* Enligt klagandens uppgift hade nytt tegelbruk uppförts år 1897; och hade tegelslagningen, som fortginge 5 à 6 månader om året. år 1897 börjat den 31 maj och fortgått till den 12 oktober samma år samt år 1898 börjat den 2 maj och slutat den 15 oktober sistnämnda år.

för 2,525 kronors inkomst af enskild tjänst och 1,000 kronors inkomst af yrke, förklarat klagandens yrkande afse ett ämne, hvarmed det icke tillkomme pröfningsnämnden att taga befattning,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 29 maj 1900 sig utlåtit, att, ehuru klagandens inkomst af enskild praktik inom tjänstgöringsdistriktet vore att anse såsom inkomst af tjänst, likväl och som dels klaganden själf uppgifvit, att klaganden haft år 1898 beskattningsbar inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, dels ock i afgifna förklaringar öfver besvären anförts, att inkomst samma år tillfallit klaganden för veterinärverksamhet utom distriktet, men närmare utredning därom icke blifvit förebragt, samt i målets dåvarande skick således icke kunde afgöras, till hvilka belopp de särskilda slagen af klagandens inkomster bort upptagas, alltså funne kammarrätten ej skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 19 april 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och, enär den inkomst, klaganden åtnjutit af enskild praktik, utöfvad inom tjänstgöringsdistriktet, är att anse såsom härfluten af klagandens tjänst, samt numera måste anses ådagalagdt, att af klagandens till 1,000 kronor beräknade inkomst af enskild praktik endast 143 kronor 50 öre utgjort inkomst af praktik, utöfvad utom tjänstgöringsdistriktet, men att klaganden därjämte uppburit agentprovision till belopp af 126 kronor 7 öre finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, förordna, att af klagandens till sammanlagdt 3,525 kronor beräknade beskattningsbara inkomst tre tusen tvåhundra femtiofem kronor skola i bevillningstaxeringslängden upptagas såsom inkomst af enskild tjänst och två hundra sjuttio kronor såsom inkomst af rörelse, yrke eller eljest. Hvilket etc.

32.

Resolution på und. besvär af komministern A. M. Lindell i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, komministern Axel Magnus Lindell i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för Örsjö socken taxerat klaganden för 1,450 kronors inkomst af allmän tjänst, för hvilken inkomst klaganden, som innehade bostället ¾ mantal Orsabäck, taxeradt till 10,000 kronor, skulle utgöra bevillning utan afdrag,

samt klaganden hos Kalmar läns pröfningsnämnd yrkat, att, som den kontanta lön, klaganden uppbure af Örsjö församling, uppginge till allenast 722 kronor 24 öre om året och klaganden, hvilken från prästerskapets löneregleringsfond såsom lönetillskott bekommit dels vid slutet af år 1898 200 kronor dels äfven under år 1899 600 kronor, icke, vid det förhållande att dessa båda belopp vore att anse såsom ersättning för förlust vid brukningen af klagandens boställe, borde för omförmälda lönetillskott utgöra bevillning, beräkningen af klagandens inkomst måtte bestämmas till det belopp, som motsvarade klagandens lön af församlingen efter afdrag af 50 kronor, utgörande klagandens årliga pensionsafgifter, eller således till 672 kronor, af hvilka vederbörligt belopp borde vara från bevillning fritt,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21 och 22 september 1899, enär de af klaganden åberopade omständigheter icke vore af beskaffenhet att förtjäna afseende, ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 29 juni 1900 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 3 maj 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som, på grund af hvad i målet förekommit, må antagas, att klagandens år 1899 beskattningsbara inkomst af

tjänst, beräknad jämlikt stadgandena i § 10 mom. 2 a) och b) i gällande bevillningsförordning, utgjort 722 kronor 24 öre i lön och 200 kronor i bidrag från prästerskapets löneregleringsfond eller, efter afdrag af pensionsafgift med 50 kronor, sammanlagdt 872 kronor 24 öre, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, nedsätta beräkningen af klagandens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst till åttahundra sjuttiotvå kronor, med rätt för klaganden, som innehar boställe, taxeradt till 10,000 kronor, att å nämnda inkomstbelopp åtnjuta bevillningsfritt afdrag med 300 kronor. Hvilket etc.

33.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden N. Bergsten i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden N. Bergsten i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för By socken taxerat klaganden för femtusen åtthundra elfva kronors inkomst af allmän tjänst,

samt klaganden hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vid taxeringen af klagandens löneförmåner inberäknats afkomsten, 600 kronor, af det klaganden på lön anslagna stomhemmanet n:o 1 Annerud, men berörda afkomst blefve genom hemmanet åsatt fastighetstaxering beskattad, klaganden måtte befrias från erläggande af inkomstbevillning för omförmälda 600 kronor och taxeringen följaktligen nedsättas till 5,211 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1899, enär ifrågavarande afkomst, vid det förhållande att klaganden icke brukade ofvannämnda hemman såsom boställe, inginge i klagandens kontanta löneförmåner och således jämväl borde vid bestämmande af hans beskattningsbara inkomst inberäknas, afslagit omförmälda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 17 augusti 1900 icke funnit

skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 3 maj 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

34.

Resolution på und. besvär af Stockholms ångslupsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms ångslupsaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd år 1899 i Stockholm taxerat klaganden för 16,753 kronors inkomst af rörelse, motsvarande i jämnadt belopp den bokförda vinsten för år 1898, 15,130 kronor 81 öre, efter tillägg af utskylder, 1,621 kronor 75 öre,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden vore vid taxering berättigad att för slitning af sina i rörelsen använda ångslupar åtnjuta afdrag efter fem procent å ångsluparnes bokförda värde, 538,538 kronor 11 öre, med 26,926 kronor 90 öre, samt klagandens verksamhet år 1898 med iakttagande häraf icke lämnat beskattningsbar inkomst, taxeringen måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 13 oktober 1899, enär med hänsyn till det höga belopp, som för reparationer af ifrågavarande ångslupar blifvit bland omkostnaderna afförd, klaganden icke kunde anses befogad att därjämte från taxeringen åtnjuta afdrag för ångsluparnes slitning, samt den lämnade utdelningen vida öfverstege den taxerade inkomsten, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden

häröfver anfört besvär, i utslag den 7 september 1900 sig utlåtit, att, som klaganden, i hvars räkenskaper för år 1898, enligt hvad styrelsens till bolagsstämman afgifna berättelse utvisade, afförts bland utgifter dels under rubrik »reparationer å ångslupar och dess inventarier» 35,345 kronor 70 öre och dels prisskillnaden mellan bokförda värdet och försäljningssumman för försålda ångslupar med 4,033 kronor 50 öre, icke förebragt någon utredning, om och i hvad mån klaganden kunde anses berättigad till ytterligare afdrag för den minskning i värde, ångsluparna genom slitning under året lidit, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 3 maj 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden må anses berättigad att vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten åtnjuta afdrag för den minskning i värde, som de i klagandens rörelse använda ångslupar, äfven med behörigt underhåll, genom slitning årligen undergå, samt beloppet af det afdrag, klaganden i detta afseende påyrkat, eller fem procent å ångsluparnes vid 1898 års slut bokförda värde, med hänsyn till den numera i målet förebragta utredning må anses skäligt; alltså och då med iakttagande häraf, äfven om hänsyn tages därtill, att i räkenskapen såsom utgift afförts prisskillnad, hvilken vid försäljning under nämnda år af två klaganden tillhöriga ångslupar uppstått mellan deras bokförda värde och försäljningssumman, rörelsen år 1898 icke lämnat behållen inkomst, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, befria klaganden från ifrågavarande taxering. Hvilket etc.

35.

Resolution på und. ansökning af E. H. Greg och Th. T. Greg, såsom utredningsmän i grosshandlaren A. Gregs dödsbo och exekutorer af hans testamente, i fråga om upphäfvande af Kungl. Maj:ts resolution den 26 augusti 1897 rörande A. Gregs inkomsttaxering år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på en af Edw. H. Greg och Thomas T. Greg, såsom utredningsmän i grosshandlaren Arthur Gregs dödsbo och exekutorer af hans testamente, i und. gjord ansökning om upphäfvande af Kungl. Maj:ts resolution den 26 augusti 1897 i fråga om bemälde Arthur Gregs inkomsttaxering år 1895, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 10 maj 1901.

Kungl. Maj:t har låtit detta ärende Sig föredragas och därvid inhämtat:

att vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1895, efter vunnen upplysning att grosshandlaren Robert Sjövalls affär från och med den 1 februari samma år öfvertagits af ofvanbemälde Arthur Greg, taxerat denne för inkomst af rörelse under elfva månader till belopp af 25,000 kronor;

att Arthur Greg hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, enär inkomsten af rörelsen, som afsåge försäljning från lager af rulltråd och virktråd från firman James Chadwick & Brother Limited i England, vida understege taxerade beloppet, rättelse i taxeringen måtte ske;

att pröfningsnämnden dels genom beslut den 24 september 1895 lämnat berörda yrkande utan afseende och dels genom beslut den 23 därpåföljde oktober höjt taxeringen till 200,000 kronor;

att Arthur Greg häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt sig besvärat med yrkande, att, som rörelsen sistnämnda år gått med förlust, taxeringen måtte upphäfvas;

att kammarrätten genom utslag den 11 november 1896, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställt taxeringen till 25,000 kronor;

att besvär öfver kammarrättens utslag i und. anförts dels af

Arthur Greg, som vidhållit sitt hos kammarrätten framställda påstående, dels ock af kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, hvilken, å tjänstens vägnar, yrkat, att pröfningsnämndens beslut måtte fastställas;

att Kungl. Maj:t genom resolution ofvan förstnämnda dag, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställt pröfningsnämndens den 23 oktober 1895 i målet meddelade beslut;

att sökandena i den und. ansökningen anhållit, dels att Kungl. Maj:t måtte ånyo skärskåda de af Arthur Greg i und. anförda besvären samt, med upphäfvande af den nådiga resolutionen och kammarrättens utslag, förklara, att Arthur Greg för år 1895 ej bort uppföras till beskattning, äfvensom att sökandena i deras omförmälda egenskap måtte berättigas att restitutionsvis uppbära de skattebelopp, Arthur Greg för samma år erlagt, dels ock att, därest berörda framställning ej vunne nådigt bifall, Kungl. Maj:t måtte af nåd göra enahanda förklaranden; samt

att Högsta domstolen genom beslut den 21 sistlidne mars funnit den sökta resningen icke kunna beviljas äfvensom, beträffande ansökningen i öfrigt, förordnat, att handlingarna i ärendet skulle öfverlämnas till vederbörande statsdepartement.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att å den und. ansökningen, i hvad den icke redan utgjort föremål för pröfning, fästa afseende. Hvilket etc.

36.

Resolution på und. besvär af förre landstingsmannen A. V. Johansson i fråga om skyldighet för klaganden att år 1899 erlägga utskylder för två inom Hycklinge socken belägna jordbruksfastigheter.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre landstingsmannen A. V. Johansson i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Öster-

götlands län yrkat, bland annat, hvarom nu ej är fråga, att, som klaganden, hvilken i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, i Hycklinge socken för år 1899 uppförts såsom skattskyldig för $\frac{1}{4}$ mantal frälse Vallingedal Uppgården och $\frac{1}{6}$ mantal frälse Vallingedal Nedergården, den 14 februari 1900 nödgats betala bevillning och andra utskylder för berörda fastigheter, men klaganden genom gåfvobref den 21 januari 1899 af samma fastigheter skänkt $\frac{1}{4}$ mantal Vallingedal Uppgården och $\frac{1}{6}$ mantal Vallingedal Nedergården, eller tillhopa $\frac{5}{12}$ mantal, till sina barn med tillträdesrätt den 14 mars 1899 samt desse genom kontrakt den 4 nästförutgångne februari utarrenderat berörda $\frac{5}{12}$ mantal till Frans Melcher Karlsson, med skyldighet för denne att betala alla skatter, utskylder och onera för egendomen, Karlsson måtte förpliktas till klaganden utgifva hvad af de erlagda utskylderna belöpte på dessa $\frac{5}{12}$ mantal med 31 kronor 78 öre jämte 5 procent ränta därå från den 14 februari 1900, till dess betalning skedde, samt ersättning för kostnaderna i målet,

men Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 28 april 1900, enär i ärendet blifvit utredt, att klaganden icke obehörigen påförts några utskylder, lämnat yrkandet, i hvad det afsåge förment fel vid debiteringen, utan afseende,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 5 november 1900 sig utlåtit, att, som klagandens yrkande att på grund af ett den 4 februari 1899 upprättadt kontrakt, hvarigenom på arrende upplåtits till Frans Melcher Karlsson $\frac{5}{12}$ mantal frälse Vallingedal i Hycklinge socken, med skyldighet för Karlsson att betala alla skatter, utskylder och onera för denna hemmansdel, af Karlsson utfå 31 kronor 78 öre, motsvarande den bevillning och andra utskylder, som klaganden, hvilken i vederbörlig taxeringslängd år 1899 upptagits såsom skattskyldig för berörda hemmansdel, enligt utfärdad debetsedel måst för år 1899 betala för omförmälda fastighet, vore af beskaffenhet att icke böra handläggas i den ordning, som funnes föreskrifven för pröfning af klagan öfver oriktig debitering, alltså funne kammarrätten besvären ej föranleda annat yttrande, än att klaganden hänvisades att vid vederbörlig domstol sin talan anhängiggöra och utföra efter befogenhet; Gifven Stockholms slott den 10 maj 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes

hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

37.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Göteborg i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags taxering år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Göteborg i und. anfört däröfver, att,

sedan Korsnäs sågverksaktiebolag, hvilket år 1897 blifvit för hela sin inkomst taxeradt i Kopparbergs socken inom Kopparbergs län samt i Valbo socken och i staden Gäfle inom Gäfleborgs län, samma år beskattats för inkomst af rörelse jämväl i staden Göteborg, där inkomsten beräknats till 3,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, i utslag den 14 februari 1900 sig utlåtit, att, enär, enligt hvad i målet blifvit utredt, den af bolaget i Göteborg utöfvade verksamhet i regel bestått allenast däri, att bolaget, som vid »Korsnäs lådfabrik» i Kopparbergs socken idkade tillverkning af lådor, låtit efter rekvisition å dylikt fabrikat från kunder i Göteborg därstädes till lådor hopspika en del vid nämnda fabrik förfärdigade och till Göteborg å järnväg försända lådämnen, ty och som bolaget härigenom icke kunde anses hafva i Göteborg på mera själfständigt sätt utöfvat ofvanberörda, hufvudsakligen i Kopparbergs socken idkade gren af sin rörelse, samt anledning icke heller förekommit till antagande, att samma rörelsegren i Göteborg idkats i så afsevärd omfattning, att bolaget på sådan grund bort i Göteborg för inkomst däraf taxeras, blefve, jämlikt § 12 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, den öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 24 maj 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes

hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

38.

Resolution på und. besvär af Stockholms stads drätselnämnds första afdelning i fråga om Örebro—Köpings järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms stads drätselnämnds första afdelning i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för Klara församling i Stock, holm, enär trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund, hvars styrelse hade sitt säte i Stockholm, vore att anse såsom öfverstyrelse för Örebro—Köpings järnvägsaktiebolag jämte tre andra aktiebolag, hvilkas aktier trafikaktiebolaget förvaltade, och Örebro—Köpings järnvägsaktiebolag på grund af sin förvaltning i Stockholm vore jämlikt § 12 litt. b) och c) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, för en del af sin inkomst af rörelse därstädes skattskyldigt, förty taxerat sistnämnda bolag för en femtedel af det belopp, tillhopa 540,023 kronor 10 öre, som dels till aktieägarne utdelats och dels till reservfonden afsatts, eller för 108,004 kronors inkomst,

samt Örebro—Köpings järnvägsaktiebolag hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget styrdes självständigt af sin egen styrelse och förvaltades från hufvudkontoret i Örebro, samt järnvägsbolag skulle taxeras för inkomst af sin rörelse endast å de orter, inom hvilka bolaget hade stationer, taxeringen i Stockholm måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1899, enär ofvannämnda trafikaktiebolag vore att betrakta såsom öfverstyrelse för de bolag, hvilkas aktier trafikaktiebolaget enligt sin bolagsordning hade att förvalta, samt just denna enhetliga, från Stockholm ledda förvaltning föranledt den betydliga höjning i års-

vinsten, som under de senare åren kommit de förvaltade bolagen till godo, ogillat Örebro—Köpings järnvägsaktiebolags yrkande äfvensom, enär, enligt de af sistberörda bolag hos pröfningsnämnden företedda handlingar, bolagets hela, år 1899 beskattningsbara vinst rätteligen utgjorde 651,104 kronor, höjt taxeringen till en femtedel af detta belopp eller i jämnadt tal 130,220 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Örebro—Köpings järnvägsaktiebolag häröfver anfört besvär, under yrkande att bolaget måtte befrias från beskattning för inkomst i Stockholm ifrågavarande år, eller, därest detta yrkande ej vunne afseende, att, enär bolaget blifvit för hela sin beskattningsbara inkomst för år 1899 taxeradt å andra orter, sistberörda taxering måtte nedsättas med belopp, motsvarande hvad som upptoges till beskattning i Stockholm, genom utslag den 11 oktober 1900 sig utlåtit, att, enär jämlikt § 12 litt. b) i ofvan åberopade förordning järnvägsbolag skulle för inkomsten af sin rörelse taxeras allenast å de orter, inom hvilka bolagets rörelse vid stationer drefves, samt icke någon af ifrågavarande bolags stationer vore belägen å Stockholms stads område, ty blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, taxeringen af kammarrätten undanröjd;

däri klaganden i und. sökt ändring, med yrkande att Örebro—Köpings järnvägsaktiebolag måtte förklaras skyldigt att för år 1899 i Stockholm utgöra bevillning för det af stadens pröfningsnämnd bolaget påförda inkomstbelopp eller det lägre belopp, Kungl. Maj:t kunde finna skäligt bestämma; Gifven Stockholms slott den 31 maj 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

39.

Resolution på und. besvär af Stockholms stads drätselnämnds första afdelning i fråga om Graningeverkens aktiebolags inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms stads drätselnämnds första afdelning i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm, efter vunnen upplysning att Graningeverkens aktiebolag i nämnda stad upprättat ett afdelningskontor, taxerat bolaget för 10,000 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, enär bolaget, hvars rörelse hufvudsakligen bedrefves i Ytterlännäs-socken, där bolaget ock vore beskattadt för hela inkomsten af sin rörelse, icke i Stockholm idkade sådan verksamhet, att bolaget vore därstädes för inkomst skattskyldigt, i det att bolagets afdelningskontor i Stockholm vore allenast ett så kalladt expeditionskontor för förmedling af bolagets försäljningar, taxeringen i Stockholm måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1899, enär, med afseende å hvad inom nämnden upplystes, bolagets rörelse vid dess afdelningskontor i hufvudstaden finge anses vara af beskaffenhet att där böra taxeras, samt bolaget icke ens uppgifvit, att taxeringen vore för hög, förty ogillat bolagets yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär * med yrkande, att taxeringen i Stockholm måtte upphäfvas eller, därest detta yrkande icke vunne bifall, taxeringen i Ytterlännäs socken nedsättas med 10,000 kronor, genom utslag den 5 oktober 1900 sig utlåtit, att, som hvad i målet förekommit ej föranledde till antagande, att bolaget, hvilket på grund

* *Bolaget* uppgaf, att all bolagets rörelse drefves utom Stockholm; att den utskrifning af fakturor och andra handlingar, som skedde vid expeditionskontoret i Stockholm, ej vore någon gren af bolagets järnverks- och trävarurörelse; samt att verksamheten i Stockholm icke utöfvades på själfständigt sätt eller i afsevärd omfattning.

af egen uppgift blifvit i Ytterlännäs socken taxeradt för hela sin inkomst, i Stockholm utöfvat sådan verksamhet, att bolaget bort därstädes år 1899 för inkomst beskattas, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria bolaget från omförmälda, bolaget i Stockholm åsatta taxering; Gifven Stockholms slott den 31 maj 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

40.

Resolution på und. besvär af Degerfors sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1898 af vissa delar af inom nämnda socken belägna s. k. fyllnadsmarker.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Degerfors sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Degerfors socken förordnat, att Tegs och Öhns byamän skulle för samma år i socknen erlägga bevillning för vissa delar af de inom Degerfors sockens gränser belägna fyllnadsmarker, som vid afvittring tilldelats Östertegs, Västertegs och Öhns byar i Umeå socken, efter taxeringsvärde af sammanlagdt 12,000 kronor,

samt länsmannen J. Broman och P. Sandström för Tegs och Öhns byamän hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär fyllnadsmarkerna, hvilka vid laga skifte å Tegs och Öhns skifteslag fördelats mellan delägare i skifteslaget och förty icke vidare tillhörde skifteslaget samfäldt, rätteligen blifvit taxerade gemensamt med stamhemmanen i Umeå socken, taxeringsåtgärden i Degerfors socken måtte undanrödjas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1898 på grund af den utredning, som i målet förebragts,

och med åberopande af en i likartadt mål af Kungl. Maj:t gifven resolution bifallit berörda yrkande,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär, under yrkande att sexton särskilda områden å dessa fyllnadsmarker, utgörande tillsammans 7,352 kvadratref 80 kvadratstänger, hvilka områden blifvit för 13,525 kronor af Sandviks ångsågsaktiebolag inköpta från hemmansägare i Östertegs och Öhns byar och genom ägostyckning afskilda från stamhemmanen, måtte taxeras i Degerfors socken till värden, motsvarande de för områdena erlagda köpeskillingarna,

har kammarrätten genom utslag den 6 juni 1900 funnit skäl icke vara anfördt, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 31 maj 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

41.

Resolution på und. besvär af Mo och Domsjö aktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1899 i Nordmalings socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Mo och Domsjö aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för Nordmalings socken taxerat klaganden för 236,096 kronors inkomst af sågverksrörelse,

samt klaganden hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen till 146,491 kronor 54 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1899, enär pröfningsnämnden, för hvilken det vore kändt, att klaganden, som å vidlyftiga byggnadsföretag nedlagt betydande kostnader och till följd häraf vore betungad af höga räntor samt med hänsyn till beskaffenheten af den under senaste året afverkade skog kunde anses

uppnå en mindre nettovinst än en del andra sågverksbolag, af tillgängliga officiella uppgifter inhämtat, att klaganden skeppat 11,968 standards plankor, battens och bräder, 1,066 standards ribb och 880 standards splittwood, förty och då klagandens vinst med hänsyn till ofvan omförmälda omständigheter kunde beräknas till 18 kronor för hvarje skeppad standard plankor, battens och bräder, 10 kronor för hvarje skeppad standard ribb och 1 krona 50 öre för hvarje skeppad standard splittwood, sedan alla omkostnader, däribland 5 procent af taxeringsvärdet å de i och för rörelsens bedrifvande använda byggnader, afdragits, men med tillägg af utskylder, hvilka icke finge från beskattning undantagas, allenast i så måtto bifallit klagandens yrkande, att taxeringen nedsattes till tvåhundratjugusjutusen fyrahundrafyra kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 2 oktober 1900 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 7 juni 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

42.

Resolution på und. besvär af e. o. tjänstemannen E. H. Malmsten i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, extra ordinarie tjänstemannen i Kungl. Maj:ts och rikets kammarkollegium Erik Henning Malmsten i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden år 1897 taxerats i Jönköping för 1,500 kronors inkomst af kapital, för hvilket belopp klaganden skulle erlägga bevillning utan afdrag, och i Stockholm för 1,200 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, med rätt att å uppskattade inkomsten njuta bevillningsfrihet för 400 kronor,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär med yrkande, att endera beskattningsåtgärden måtte undanrödjas,

så har kammarrätten genom utslag den 19 september 1900 sig utlåtit, att, emedan ej mindre klagandens inkomst af kapital, än äfven, enligt hvad i målet vore ostridigt, klagandens i Stockholm beskattade inkomst bort taxeras i klagandens mantalsskrifningsort, ty och som hvad i målet förekommit ej innefattade tillförlitlig utredning för bedömande, huruvida klaganden, som för år 1897 varit mantalsskrifven såväl i Jönköping som i Stockholm, varit vid ingången af året boende i Stockholm och följaktligen där haft sin rätta mantalsskrifningsort för nämnda år, eller om, på sätt mantalsskrifningsförrättaren för Jönköping uppgifvit, klaganden vid årets början varit studerande vid Kungl. universitetet i Upsala, i hvilket fall, enligt hvad utredningen i målet gåfve vid handen, han bort för år 1897 i staden Jönköping mantalsskrifvas, funne kammarrätten i målets så beskaffade outredda skick besvären ej kunna föranleda ändring i öfverklagade taxeringarna; Gifven Stockholms slott den 7 juni 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som, genom hvad i målet förekommit, må anses utredt, ej mindre att klaganden vid början af år 1897 varit boende i Stockholm och följaktligen blifvit för samma år därstädes rätteligen mantalsskrifven, än äfven att af klagandens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst 200 kronor härflutit af allmän tjänst och återstoden af kapital, finner Kungl. Maj:t godt undanrödja den i Jönköping vidtagna beskattningsåtgärden samt förklara, att af det belopp, ettusen tvåhundra kronor, hvarför klaganden i Stockholm påförts bevillning för inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, tvåhundra kronor bort hafva i taxeringslängden upptagits såsom inkomst af allmän tjänst och återstående ettusen kronor såsom inkomst af kapital, å hvilket sammanlagda belopp, 1,200 kronor, klaganden jämlikt nämnda års taxeringsmyndigheters i Stockholm beslut äger att åtnjuta bevillningsfritt afdrag med 400 kronor. Hvilket etc.

43.

Resolution på und. besvär af järnvägsaktiebolaget Stockholm—Saltsjön i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, järnvägsaktiebolaget Stockholm—Saltsjön i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 22 november 1900 i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 14 juni 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att klaganden, som inom Nacka socken och i Stockholms stad drifver järnvägsrörelse samt dessutom inom Stockholm uppehåller ångfärjetrafik och i Nacka socken utöfvar hotell-, restaurations- och badhusrörelse jämte annan verksamhet, till ledning för sin taxering aflämnat bestyrkta afskrifter af berättelsen öfver verkställd revision af klagandens räkenskaper och förvaltning under år 1898, däri klagandens hela vinst nämnda år upptagits till 10,124 kronor 29 öre;

att taxeringsnämnden för Nacka socken, enär den lämnade uppgiften vore ofullständig och af densamma icke framginge, för hvilka ändamål afskrifningar gjorts å den uppkomna vinsten, ansett sig ej kunna vid uppgiften fästa afseende utan beslutit att med hänsyn till den omfattande rörelse, klaganden bedrefve, uppskatta klaganden till 25,000 kronors inkomst af rörelse;

att taxeringsnämnden för Katarina församling i Stockholm, med beräkning att i Stockholm borde beskattas hela vinsten å ångfärjetrafiken 7,334 kronor 64 öre äfvensom hälften af återstående nettovinst med tillägg af år 1898 erlagda utskylder 3,072 kronor 36 öre, tillhopa 5,862 kronor, eller således 2,931 kronor, taxerat klaganden för sammanlagdt 10,266 kronors inkomst;

att klaganden hos pröfningsnämnderna för Stockholms län och Stockholms stad yrkat, att, som klaganden jämlikt § 10 mom. 4 a) i gällande bevillningsförordning vore berättigad till afdrag för

fem procent å hotellets, restaurantens och badhusens vid Saltsjöbaden taxeringsvärden, tillhopa 378,000 kronor, med 18,900 kronor och klaganden, hvars hela nettovinst med tillägg af utskylder, på sätt af uppgiften och därvid fogade räkenskapsutdrag framginge, utgjort allenast 13,196 kronor 65 öre, således icke finge anses hafva haft någon år 1899 beskattningsbar inkomst, taxeringsåtgärderna måtte upphäfvas;

att Stockholms läns pröfningsnämnd genom beslut den 22 september 1899, enär den i målet åberopade revisionsberättelsen icke lämnade säker ledning för bedömande af klagandens beskattningsbara vinst under år 1898, förklarat skäl icke vara anfördt som kunde föranleda ändring i den klaganden inom Nacka socken åsatta taxering;

att Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 13 oktober 1899 likaledes afslagit klagandens därstädes gjorda yrkande och förty fastställt den i Stockholm vidtagna beskattningsåtgärden;

att klaganden hos kammarrätten anfört besvär öfver pröfningsnämndernas beslut och därvid fullföljt sitt yrkande om befrielse från taxering för inkomst år 1899;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, enär hvad den af klaganden åberopade revisionsberättelse innehölle angående den verksamhet, klaganden utöfvat för anordnande och försäljning af byggnadstomter och villabyggnader vid Saltsjöbaden och vid de af klaganden inköpta, i Nacka socken belägna egendomarna Sickla och Järla, föranledde till antagande, att klaganden af berörda verksamhet år 1898 haft vinst, hvilken bort såsom inkomst af rörelse beskattas, alltså och då klaganden icke, såvidt af handlingarna framginge, år 1899 till taxering uppgifvit någon vinst af sist omförmälda verksamhet, samt klaganden således icke kunde anses hafva styrkt, att klagandens samma år i Stockholm och i Nacka socken beskattningsbara inkomst understigit de belopp, till hvilka inkomsten å hvardera beskattningsorten blifvit genom pröfningsnämndernas beslut beräknade, funne kammarrätten ej skäl att i samma beslut göra ändring; samt

att klaganden i de und. besvären fullföljt sitt hos kammarrätten framställda yrkande.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

44.

Resolution på und. besvär af Falun—Rättvik—Mora järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens taxering för inkomst år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Falun—Rättvik—Mora järnvägsaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1899 taxerat klaganden för inkomst af rörelse till följande belopp, nämligen i staden Falun 11,186 kronor, i Kopparbergs socken 1,932 kronor, i Leksands socken 691 kronor, i Bjursås socken 590 kronor, i Rättviks socken 6,625 kronor, i Mora socken 6,313 kronor och i Orsa socken 3,974 kronor, eller tillhopa 31,311 kronor,

samt klaganden hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, enligt hvad företedt utdrag af klagandens vinst- och förlustkonto för år 1898 utvisade, sistnämnda år icke haft någon vinst, klaganden måtte från ifrågavarande taxeringar befrias,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 23 september 1899, enär klaganden i räkenskaperna affört dels äldre räntor till belopp af 26,734 kronor 41 öre och dels å bananläggningen gjord afskrifning med 14,122 kronor 73 öre, men betalning af skuld eller »äldre räntor» uppenbarligen icke finge afräknas å den beskattningsbara vinsten samt bananläggningen, väl underhållen, icke borde vara underkastad försämring och således ej heller dess värde vara föremål för afskrifning, med ogillande af berörda yrkande, bestämt klagandens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst till fyrtiotusen åtthundra femtiosju kronor 14 öre, däraf skulle taxeras i staden Falun 17,095 kronor, i Kopparbergs socken 1,932 kronor, i Leksands socken 1,056 kronor, i Bjursås socken 451 kronor, i Rättviks socken 6,668 kronor, i Mora socken 9,655 kronor och i Orsa socken 4,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 23 oktober 1900 funnit skäl ej hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 14 juni 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

45.

Resolution på und. besvär af Nätra sockens kommunalstämma i fråga om Forss aktiebolags inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nätra sockens kommunalstämma i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 30 mars 1900 meddelade utslag i fråga om Forss aktiebolags inkomsttaxering år 1898, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 21 juni 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget hos vederbörande bevillningsberedningar år 1898 uppgifvit, att behållningen af bolagets trävarurörelse år 1897 utgjort 227,575 kronor 95 öre, och att, då från detta belopp borde vid taxering afdragas bolagets vinst af virkesfångst från egna skogar ill belopp af 130,777 kronor 60 öre, bolagets år 1898 beskattningsbara inkomst följaktligen uppginge till 96,798 kronor 35 öre;

att 1898 års vederbörande taxeringsnämnder taxerat bolaget inom Nätra socken, där bolaget hade sågverk, för bolagets hela uppgifna nettovinst med afdrag allenast af ett belopp af 3,000 kronor, som ansåges böra beskattas inom Skorpeds socken, eller sålunda för i jämnadt tal 224,575 kronors inkomst, i staden Örnsköldsvik, hvarest bolagets styrelse hade sitt säte, för en tredjedel af bolagets af taxeringsnämnden därstädes, efter 20 kronor för hvarje skeppad standard trävaror med tillägg af bolagets räntevinst, till 156,900 kronor beräknade hela inkomst eller femtiotvåtusen trehundra kronor och inom Skorpeds socken för tvåtusen kronors

inkomst, motsvarande två tredjedelar af bolagets till 3,000 kronor uppskattade behållning af trävarurörelse inom socknen;

att Västernorrlands läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att beräkningen af dess samfällda, ifrågavarande år beskattningsbara inkomst måtte nedsättas antingen till 96,798 kronor 35 öre eller, därest vissa af bolaget gjorda afdrag ansåges obehöriga, åtminstone till 149,968 kronor 12 öre, och att af det belopp, hvartill inkomsten blefve fastställd, 2,000 kronor måtte taxeras i Skorpeds socken och återstoden tagas till beskattning med två tredjedelar i Nätra socken och en tredjedel i Örnsköldsvik, genom beslut den 29 september 1898, i enlighet med den i Örnsköldsvik gjorda uppskattningen och med tillägg af det i Skorpeds socken taxerade belopp, 2,000 kronor, bestämt bolagets hela beskattningsbara inkomst till etthundrafemtioåttatusen niohundra kronor och tillika förordnat, att däraf skulle till taxering upptagas inom Skorpeds socken 2,000 kronor äfvensom af återstoden två tredjedelar i Nätra socken med etthundrafyratusen sexhundra kronor och en tredjedel i Örnsköldsvik med 52,300 kronor;

att klaganden hos kammarrätten häröfver anfört besvär och därvid yrkat, att bolagets hela beskattningsbara inkomst måtte bestämmas till 227,575 kronor, äfvensom att, sedan däraf 3,000 kronor taxerats i Skorpeds socken, återstående 224,575 kronor eller åtminstone tre fjärdedelar af sistnämnda belopp måtte tagas till beskattning i Nätra socken;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; samt

att klaganden i de und. besvären fullföljt sina hos kammarrätten framställda yrkanden.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

46.

Resolution på und. besvär af provinsialläkaren H. Hemming i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, provinsialläkaren Hans Hemming i und. anfört däröfver, att,

sedan enligt beslut af 1899 års taxeringsnämnd för Åby socken af det belopp, 4,624 kronor, hvartill klagandens beskattningsbara inkomst af taxeringsnämnden beräknats, 1,000 kronor upptagits i taxeringslängdens kolumn för inkomst af »rörelse, yrke eller eljest, annan», samt till följd däraf klaganden fått sig påförd och nödgats gälda vägskatt med 7 kronor 92 öre,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Östergötlands län yrkat, att, enär klagandens hela inkomst vore af beskaffenhet att jämlikt § 6 mom. d) 3 af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 vägskatt för inkomsten icke borde utgå, klaganden måtte förklaras berättigad återbekomma berörda belopp,

så och efter det Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 25 april 1900, enär klagandens till 1,000 kronor uppskattade inkomst af yrke icke vore hänförlig till sådan från deltagande i byggande och underhåll af allmän väg befriad inkomst, som omförmäldes uti det af klaganden åberopade lagrum, förty och då icke uppgifvits eller visats, att den klaganden påförda vägskatt blifvit till sitt belopp oriktigt beräknad, förklarat berörda yrkande icke förtjäna afseende,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 24 oktober 1900 sig utlåtit, att, som klaganden icke i vederbörlig ordning sökt och vunnit ändring i ofvan omförmälda taxeringsåtgärd, på hvilken debiteringen af ifrågavarande vägskatt grundats, lämnade kammarrätten förevarande besvär utan afseende; Gifven Stockholms slott den 28 juni 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes

hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

47.

Resolution på und. besvär af Allmundsryds sockens kommunalstämma i fråga om Fridafors fabriksaktiebolags inkomsttaxering år 1899 inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Allmundsryds sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för omförmälda socken taxerat Fridafors fabriksaktiebolag för 30,000 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos Kronobergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst i dess helhet utgjorde 21,317 kronor 6 öre, samt bolaget, hvars styrelse hade sitt säte i staden Malmö, därstädes sagda år blifvit beskattadt för en femtedel af berörda inkomst eller för i jämnadt tal 4,263 kronor, bolagets taxering inom Allmundsryds socken måtte nedsättas till 17,054 kronor 6 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1899 ogillat yrkandet och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 18 maj 1900 sig utlåtit, att, enär genom den af bolaget förebragta utredning finge anses vara visadt, att bolagets år 1899 beskattningsbara inkomst af rörelse icke öfverstigit 21,317 kronor 6 öre, hvaraf en femtedel eller i jämnadt tal 4,263 kronor tagits till beskattning i staden Malmö, där bolaget hade kontor och dess styrelse hade sitt säte, funne kammarrätten skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma, att bolaget skulle i Allmundsryds socken för år 1899 erlägga bevillning för sjuttontusen femtiofyra kronors inkomst;

däruti klaganden i und. sökt ändring, med yrkande att Kungl.

Maj:t måtte, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut; Gifven Stockholms slott den 5 juli 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes börande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

48.

Resolution på und. besvär af Kristliga föreningen af unge män i Göteborg i fråga om klagandens skyldighet att erlägga bevillning för en fastighet i nämnda stad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kristliga föreningen af unge män i Göteborg i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Göteborg i taxeringslängden för år 1900 öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, upptagit klaganden tillhöriga fastigheten huset och tomterna n:ris 49 och 50 i stadens trettonde rote med ett taxeringsvärde af 530,000 kronor, däraf ansetts belöpa å huset 380,000 kronor och å tomterna 150,000 kronor,

samt klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som enligt gällande bevillningsförordning bevillning skulle erläggas af enskilda personer eller samfund för dem tillhöriga kyrkor eller bönehus, allenast i den mån samma byggnader lämnade dem inkomst, samt klaganden, i hvilkens uppgift det inginge att utöfva religiös verksamhet och hvars ifrågavarande fastighet följaktligen vore att likställa med bönehus, vid sådant förhållande icke heller vore för fastigheten skattskyldig, i den mån densamma af klaganden för eget bruk användes, klaganden måtte befrias från skyldighet att erlägga bevillning för större del af fastighetens uppskattade värde än som motsvarade den inkomst, 15,290 kronor, som klaganden beredde sig genom uthyrning af lägenheter inom fastigheten,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1900, enär fastigheten icke vore att hänföra till kyrka eller bönehus af den beskaffenhet, att densamma enligt gällande bevillningsförordning icke borde draga fastighetsbevillning, afslagit klagandens yrkande och fastställt taxeringsnämndens beskattningsåtgärd,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 4 sistlidne februari ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 5 juli 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

49.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden V. Åberg i fråga om taxering år 1899 af en klaganden tillhörig byggnad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden i Ukna församling Victor Åberg i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för Ukna socken taxerat en klaganden tillhörig stugubyggnad, belägen på ägorna till kyrkoherdebostället i socknen, såsom annan fastighet än jordbruksfastighet till värde af 1,900 kronor,

samt Kalmar läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att taxeringsåtgärden måtte undanrödjas, genom beslut vid sammanträde den 21 och 22 september 1899, enär inom nämnden blifvit upplyst, att byggnaden, som uppförts för att efter klagandens död tjäna till bostad för hans änka, icke vore för gårdens behof erforderlig, samt byggnaden vore brandförsäkrad för 1,900 kronor, ogillat yrkandet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 19 december 1900 ej

funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 2 augusti 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som icke ens uppgifvits, att ifrågavarande byggnad, som är uppförd å mark tillhörig det af klaganden innehafda Ukna sockens kyrkoherdeboställe, användes till uthyrning eller eljest på sådant sätt, att densamma bort åsättas särskildt taxeringsvärde, finner Kungl. Maj:t godt att med upphäfvande af kammarrättens utslag undanrödja den öfverklagade taxeringsåtgärden. Hvilket etc.

50.

Kungl. Maj:ts nåd. bref till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af J. Jonassen, såsom målsman för sin hustru Alma Jonassen, född Carlberg, i fråga om den sistnämndas inkomsttaxering år 1899.

Oscar etc.

Hos Oss har J. Jonassen, såsom målsman för sin hustru Alma Jonassen, född Carlberg, i und. anfört besvär däröfver, att,

sedan Alma Jonassen blifvit år 1899 i staden Göteborg taxerad för 1,200 kronors inkomst, som hon före sitt den 20 april samma år ingångna äktenskap med klaganden J. Jonassen förvärfvat såsom biträde å firman Chr. Christophersens kontor i nämnda stad,

så hafven I, efter det Alma Jonassen öfver berörda taxering hos Eder anfört besvär, genom utslag den 26 februari innevarande år Eder utlåtit, att, som, vid det förhållande att Alma Jonassen vore gift och således stode under sin mans målsmanskap, hon ej vore behörig att i målet föra talan, funnen I besvären ej kunna till pröfning upptagas.

Sedan I, efter vederbörandes hörande, den 11 nästlidne juli afgifvit infordradt und. utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1900, enär fastigheten icke vore att hänföra till kyrka eller bönehus af den beskaffenhet, att densamma enligt gällande bevillningsförordning icke borde draga fastighetsbevillning, afslagit klagandens yrkande och fastställt taxeringsnämndens beskattningsåtgärd,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 4 sistlidne februari ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 5 juli 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

49.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden V. Åberg i fråga om taxering år 1899 af en klaganden tillhörig byggnad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden i Ukna församling Victor Åberg i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för Ukna socken taxerat en klaganden tillhörig stugubyggnad, belägen på ägorna till kyrkoherdebostället i socknen, såsom annan fastighet än jordbruksfastighet till värde af 1,900 kronor,

samt Kalmar läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att taxeringsåtgärden måtte undanrödjas, genom beslut vid sammanträde den 21 och 22 september 1899, enär inom nämnden blifvit upplyst, att byggnaden, som uppförts för att efter klagandens död tjäna till bostad för hans änka, icke vore för gårdens behof erforderlig, samt byggnaden vore brandförsäkrad för 1,900 kronor, ogillat yrkandet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 19 december 1900 ej

funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 2 augusti 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som icke ens uppgifvits, att ifrågavarande byggnad, som är uppförd å mark tillhörig det af klaganden innehafda Ukna sockens kyrkoherdeboställe, användes till uthyrning eller eljest på sådant sätt, att densamma bort åsättas särskildt taxeringsvärde, finner Kungl. Maj:t godt att med upphäfvande af kammarrättens utslag undanrödja den öfverklagade taxeringsåtgärden. Hvilket etc.

50.

Kungl. Maj:ts nåd. bref till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af J. Jonassen, såsom målsman för sin hustru Alma Jonassen, född Carlberg, i fråga om den sistnämndas inkomsttaxering år 1899.

Oscar etc.

Hos Oss har J. Jonassen, såsom målsman för sin hustru Alma Jonassen, född Carlberg, i und. anfört besvär däröfver, att,

sedan Alma Jonassen blifvit år 1899 i staden Göteborg taxerad för 1,200 kronors inkomst, som hon före sitt den 20 april samma år ingångna äktenskap med klaganden J. Jonassen förvärfvat såsom biträde å firman Chr. Christophersens kontor i nämnda stad,

så hafven I, efter det Alma Jonassen öfver berörda taxering hos Eder anfört besvär, genom utslag den 26 februari innevarande år Eder utlåtit, att, som, vid det förhållande att Alma Jonassen vore gift och således stode under sin mans målsmanskap, hon ej vore behörig att i målet föra talan, funnen I besvären ej kunna till pröfning upptagas.

Sedan I, efter vederbörandes hörande, den 11 nästlidne juli afgifvit infordradt und. utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i

detta mål Oss föredragas; och som ifrågavarande, Alma Jonassen påförda taxering afsett inkomst, som hon genom eget arbete förvärfvat, och förty den omständighet, att hon är gift, icke utgjort hinder för henne att i målet föra talan, hafve Vi funnit godt att, med undanrödjande af Edert utslag, visa målet åter till Eder, som hafven att detsamma ånyo företaga och därmed vidare lagligen förfara.

Hvilket Vi, med öfverlämnande af de till målet hörande handlingar, Eder till kännedom och underdånig efterrättelse samt för klagandens förständigande härigenom meddele. Stockholms slott den 2 augusti 1901.

51.

Resolution på und. besvär af byggmästaren B. Almkvist i fråga om taxeringsvärdet år 1899 å en klaganden tillhörig fastighet.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, byggmästaren Bengt Almkvist i und. anfört däröfver, att,

sedan den klaganden tillhöriga fasta egendomen n:o 9 i kvarteret Vårdtornet inom Kungsholms församling i Stockholm, hvilken egendom år 1898 såsom obebyggd tomt varit taxerad till 55,900 kronor, af vederbörande taxeringsnämnd år 1899 med hänsyn till omfattningen af det å egendomen pågående nybyggnadsarbete åsatts taxeringsvärde af 150,000 kronor,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilken den 8 september 1898 inköpt fastigheten för 55,875 kronor, icke därefter af densamma haft någon inkomst och, vid det förhållande att byggnadsarbetet ej kunde väntas blifva afslutadt under år 1899, icke heller kunde under sistberörda år af fastigheten påräkna någon afkastning, taxeringsvärdet måtte nedsättas till 55,900 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1899, enär klaganden icke med hos pröfningsnämnden åberopade handlingar kunde anses hafva styrkt, att fastigheten med den därå verk-

ställda nybyggnaden blifvit för högt värderad, med afslag å klagandens yrkande fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 30 november 1900 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 9 augusti 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som genom af klaganden företedda handlingar blifvit styrkt, ej mindre att det nybyggnadsarbete å ifrågavarande fastighet, på grund hvaraf fastighetens taxeringsvärde blifvit vid 1899 års bevillningstaxering förhöjdt, ännu den 18 oktober sistnämnda år icke fortskridit längre, än att den till boningshus afsedda byggnaden då varit endast till stommen uppförd, än ock att, med hänsyn till bestämmelserna i den för Stockholm gällande byggnadsordning, återstående arbeten å byggnaden icke kunnat verkställas och byggnaden varda till beboende upplåten före utgången af år 1899, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, förordna, att ifrågavarande fastighet skall i bevillningstaxeringslängden för sistnämnda år upptagas med det värde, som varit fastigheten åsatt för år 1898, eller med femtiofemtusen niohundra kronor. Hvilket etc.

52.

Resolution på und. besvär af flottningsentreprenören N. S. Kjelsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, flottningsentreprenören N. S. Kjelsson * i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1899 taxerat klaganden för inkomst af flottningsrörelse till följande belopp, nämligen i Lits socken ettusen kronor, i Häggenås socken femhundra kronor

---

* Kjelsson var för år 1899 mantalsskrifven i Föllinge socken.

och i Föllinge socken åttahundra kronor, därvid Föllinge sockens taxeringsnämnd, som därjämte taxerat klaganden för trehundra femtio kronors inkomst af enskild tjänst, förordnat, att af hans därstädes sålunda till 1,150 kronor uppskattade inkomst 450 kronor skulle vara från bevillning fria,

samt Jämtlands läns pröfningsnämnd för berörda år ej gjort ändring i taxeringsnämndernas uppskattning af ifrågavarande inkomst äfvensom på yrkande af vederbörande kronoombud, med ändring af Föllinge sockens taxeringsnämnds beslut i fråga om klagandens rätt till bevillningsfritt afdrag, förordnat, att klaganden icke skulle för sin i Föllinge socken taxerade inkomst åtnjuta sådant afdrag,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, med yrkande att klaganden måtte befrias från taxeringarna inom Lits och Häggenås socknar samt att Föllinge sockens taxeringsnämnds beslut i fråga om klagandens rätt till bevillningsfritt afdrag måtte fastställas, genom utslag den 4 december 1900 icke funnit skäl att i de öfverklagade beskattningsåtgärderna göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 augusti 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas * och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

* *Kronoombudet hos taxeringsnämnden* ansåg, att den flottningsrörelse, Kjelsson bedrifvit, hade ägt rum lika självständigt och i lika afsevärd omfattning i de olika socknarna.

Kronoombudet hos pröfningsnämnden uppgaf bland annat, att den verksamhet, Kjelsson utöfvade, bestode däri, att han mot viss ersättning för stock åtoge sig att å vattendraget Hårkan, som framflöte genom ifrågavarande socknar, framflotta virke; ansåg att verksamheten i sin helhet borde taxeras i mantalsskrifningsorten.

53.

Kungl. Maj:ts nådiga bref till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af lärarinnan F. Jacobsson i fråga om återbekommande af allmänna utskylder för år 1899.

Oscar etc.

Hos Oss har lärarinnan Fanny Jacobsson i und. anfört besvär däröfver, att,

sedan klaganden i en till Eder inkommen skrift yrkat, att, enär hon, som blifvit för år 1899 taxerad för inkomst såväl i Horns socken af Östergötlands län som i Södra Vi socken af Kalmar län, till följd däraf nödgats erlägga kommunalutskylder till båda dessa socknar, hon måtte förklaras berättigad återbekomma de i endera socknen henne påförda och af henne guldna utskylder,

så hafven I genom utslag den 7 november 1900 funnit den af klaganden i berörda skrift förda talan afse ett ämne, hvarmed det icke tillkomme Eder att taga befattning.

Sedan I efter vederbörandes hörande den 25 nästlidne juli afgifvit infordradt und. utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i detta mål Oss föredragas; och som klaganden, hvilken år 1899 taxerats för inkomst af tjänst såväl i Horns socken som ock i Södra Vi socken, med sin hos Eder förda talan må anses hafva afsett att återbekomma samtliga på grund af taxeringen inom endera af dessa socknar klaganden påförda och af henne erlagda såväl bevillningsafgifter som ock andra af bevillning beroende utskylder, hafve Vi funnit godt att, med undanrödjande af Edert utslag, visa målet åter till Eder, som hafven att detsamma ånyo företaga och därmed vidare lagligen förfara.

Hvilket Vi, med öfverlämnande af de till målet hörande handlingar, Eder till kännedom och und. efterrättelse härigenom meddele. Stockholms slott den 23 augusti 1901.

54.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Landskrona i fråga om slaktaren J. Björks inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Landskrona i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för nämnda stad taxerat slaktaren Ivar Björk för 700 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest,

samt Björk hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som den verksamhet, för inkomst hvaraf han i Landskrona taxerats, allenast bestått däri, att han en eller annan dag i veckan å stadens torg sålt kött efter af honom slaktade kreatur, och Björk i allt fall blifvit ifrågavarande år i sin mantalsskrifningsort Asmundtorps socken, där han utöfvade sin hufvudsakliga verksamhet, beskattad för all sin af slakterirörelsen härflytande, till 650 kronor beräknade inkomst, taxeringen i Landskrona måtte upphäfvas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1899 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, genom utslag den 28 november 1900 sig utlåtit, att, som ej visadt blifvit, att Björks inkomst af ifrågavarande rörelse öfverstigit det af pröfningsnämnden beräknade belopp 650 kronor, samt rörelsen vid sådant förhållande finge antagas hafva varit af så ringa omfattning, att icke någon del af den därutaf härflytande inkomst bort beskattas annorstädes än i Asmundtorps socken, där rörelsen hufvudsakligen utöfvats, funne kammarrätten ej skäl göra ändring i det slut, hvartill pröfningsnämnden i målet kommit; Gifven Stockholms slott den 30 augusti 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

55.

Resolution på und. besvär af Brännkyrka sockens kommunalstämma och godsägaren F. P. Dalheimer, hvar för sig, i fråga om klaganden Dalheimers inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Brännkyrka sockens kommunalstämma och godsägaren Fritz P. Dalheimer, hvar för sig, i und. anfört däröfver, att,

sedan berörda sockens taxeringsnämnd år 1899 taxerat klaganden Dalheimer för 40,000 kronors inkomst af rörelse,

samt Dalheimer hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, som han icke inom Brännkyrka socken utöfvade annan verksamhet, än att han sedan oktober 1898 läte från fasta egendomen 3 mantal Örby, hvilken i februari månad samma år af honom jämte annan person inköpts, afstycka och försälja byggnadstomter, men denna verksamhet icke vore af sådan beskaffenhet, att Dalheimer vore för däraf härflytande vinst såsom för inkomst af rörelse skattskyldig, taxeringen måtte upphäfvas eller, om detta yrkande icke kunde bifallas, icke bestämmas högre än till 1,400 kronor 17 öre, hvilket belopp utgjort Dalheimers vinst å de försäljningar, som ägt rum under år 1898,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1899, dels enär kändt vore, att Dalheimer jämte annan person inköpt ifrågavarande 3 mantal Örby hufvudsakligen för att stycka egendomen i mindre tomter och med vinst försälja dessa, förklarat den sålunda uppkomna vinsten böra betraktas såsom inkomst af rörelse, dels ock i fråga om beräkningen af Dalheimers vinst endast i så måtto bifallit hans ofvan omförmälda yrkande, att det belopp, för hvilket Dalheimer således skulle erlägga inkomstbevillning, nedsattes till tretusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena, hvar för sig, häröfver anfört besvär under yrkande, Dalheimer att endera af hans hos pröfningsnämnden framställda påståenden måtte bifallas eller ock att han måtte taxeras för räntan å sin ofvanberörda vinst, 1,400 kronor, beräknad efter fem procent, samt kommunalstämman,

att taxeringen måtte, med ändring af taxeringsmyndigheternas beslut, höjas till 52,850 kronor, genom utslag den 17 september 1900 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 13 september 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordrade und. utlåtanden samt Dalheimer fått inkomma med und. påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

56.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden I. Hellstedt i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden Isak Hellstedt i und. anfört däröfver, att,

sedan bevillningsberedningen för staden Marstrand år 1900 föreslagit klaganden till beskattning för inkomst af allmän tjänst till belopp af 4,100 kronor, däraf 1,000 kronor utgjorde klaganden tillfallande arrende från prästänkesätet 1 mantal Klöfverö Nordgården i Lycke socken,

samt klaganden hos stadens taxeringsnämnd yrkat, att, som ifrågavarande prästänkesäte, därför vederbörande arrendator erlade fastighetsbevillning, måste anses vara stadens kyrkoherde på lön anslaget, och klaganden vid sådant förhållande icke vore skyldig att erlägga inkomstbevillning för den arrendeafkomst, som af hemmanet härflöte, klagandens inkomst af allmän tjänst måtte beräknas till allenast 3,100 kronor,

men taxeringsnämnden, enär ifrågavarande hemman vore prästänkesäte och afkastningen i första rummet skulle tillfalla kyrkoherdeänka, om sådan funnes, och kyrkoherden i Marstrand, endast då så ej vore förhållandet, komme i åtnjutande af hemmanets afkastning, samt hemmanet, hvilket ej heller användes af klaganden såsom bo-

ställe utan utarrenderades af domkapitlet, följaktligen icke kunde anses vara klaganden på lön anslaget, fastställt beredningens förslag och således taxerat klaganden för fyratusen etthundra kronors inkomst af tjänst,

så och efter det klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd fullföljt sitt ofvanberörda yrkande,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1900 afslagit yrkandet och fastställt taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 18 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 20 september 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

57.

Resolution på und. besvär af Vassända-Naglums sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdena år 1898 å $^1/_4$ mantal Eppleknäppen eller Hälltorp med flera Trollhättans elektriska kraftaktiebolag tillhöriga i nämnda socken belägna fastigheter.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Vassända-Naglums sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Vassända-Naglums socken åsatt nedannämnda Trollhättans elektriska kraftaktiebolag tillhöriga, inom samma socken belägna fastigheter följande taxeringsvärden, nämligen $^1/_4$ mantal Eppleknäppen eller Hälltorp 70,000 kronor, $^1/_8$ mantal Knorren 11,000 kronor, Strömsbergs kvarn 667,200 kronor, $^1/_8$ mantal Arvidstorp 150,000 kronor, ett laxfiske 40,000 kronor och ett laxfiske 100,000 kronor,

samt bolaget hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, att omförmälda fastigheter icke måtte åsättas högre taxe-

ringsvärden än som år 1895 varit bestämda, nämligen $^1/_4$ mantal Eppleknäppen eller Hälltorp 12,000 kronor, $^1/_8$ mantal Knorren 4,500 kronor, Strömsbergs kvarn 80,000 kronor, $^1/_8$ mantal Arvidstorp 92,800 kronor, ett laxfiske 2,000 kronor och ett laxfiske 80,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1898, enär omförmälda fastigheter åsatta taxeringsvärden grundade sig på de för fastigheterna erhållna köpeskillingar, lämnat bolagets yrkande utan afseende,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat*, genom utslag den 27 juli 1899 i nu fullföljd del af målet sig utlåtit, att kammarrätten, på grund af hvad kronans ombud anfört och i öfrigt förekommit, funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, att fastigheterna skulle för år 1898 taxeras till nedan omförmälda värden, nämligen: $^1/_4$ mantal Eppleknäppen eller Hälltorp tolftusen kronor, $^1/_8$ mantal Knorren fyratusen femhundra kronor, Strömsbergs kvarn åttiotusen kronor, $^1/_8$ mantal Arvidstorp nittiotvåtusen åttahundra kronor, ett laxfiske tvåtusen kronor och ett laxfiske åttiotusen kronor **; Gifven Stockholms slott den 27 september 1901.

---

* *Bolaget*, som fullföljde sina hos pröfningsnämnden framställda påståenden, anförde bland annat, hurusom de höga köpeskillingarna grundade sig på föreställningen därom, att till hemmanen äfven hörde rätt till vattnet i Göta älf och Trollhätte strömmar; för bolaget, som afsett hemmanen och vattnet till anläggande af elektriska kraftstationer, hade hemmanen sitt hufvudsakliga värde såsom strandfastigheter; det vore uppenbart, att fastigheternas värde väsentligen minskades, om bolaget frånkändes rätten till vattnet.

Kronoombudet hos taxeringsnämnden ansåg, att i förevarande fall syntes böra iakttagas den i 1 § 3:o instruktionen för taxeringsmyndigheterna meddelade föreskriften, att taxeringsvärdet af fast egendom skulle bestämmas med ledning af senast betingade köpeskilling, *såvida icke* vid köpet förekommit särskilda omständigheter, som skäligen kunde anses hafva inverkat på köpeskillingens bestämmande utöfver egendomens verkliga värde. Bolaget hade inköpt fastigheten i affärssyfte, vid hvilket förhållande den höga köpeskillingen ej kunde anses såsom fastighetens verkliga värde, förrän bolaget kommit i åtnjutande af den afsedda vattenkraften, som varit för köpen bestämmande, och denna kraft visat sig inkomstbringande i förhållande till det nedlagda kapitalet. Redan 1895 års värden vore, om vattenrätten förlorades, för höga.

Kronoombudet hos pröfningsnämnden ansåg besvären böra bifallas.

** Från detta kammarrättens beslut var en ledamot skiljaktig och yttrade, att, som det ej visats, att ej till ifrågavarande fastigheter hörde den rätt till vatten i Göta älf och Trollhätte strömmar, som vid fastigheternas senaste försäljning antagits tillhöra dem, och vid sådant förhållande det ej kunde anses utredt, att fastigheternas verkliga värden understege de vid försäljningen betingade köpeskillingarna, fann denne ledamot ej skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

58.

Resolution på und. besvär af Trollhättans elektriska kraftaktiebolag i fråga om taxeringsvärdet år 1898 å ett från $^1/_6$ mtl Torsered afsöndradt område.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Trollhättans elektriska kraftaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för Vassända-Naglums socken åsatt förutom andra fastigheter, om hvilka nu icke är fråga, ett klaganden tillhörigt, inom samma socken beläget område, benämndt »vattenfall med strand», ett taxeringsvärde af 140,000 kronor,

samt klaganden hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, att taxeringen af omförmälda »vattenfall med strand», som förut icke varit taxeradt, måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1898, enär det fastigheten åsatta taxeringsvärde grundade sig på den för densamma erhållna köpeskilling, lämnat berörda yrkande utan afseende,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 27 juli 1899 i nu fullföljd del af målet sig utlåtit, att, som ifrågavarande vattenfall med strand ostridigt vore såsom särskild fastighet afsöndrad från $^1/_6$ mantal Torsered, och vid sådant förhållande taxeringsvärde skulle den afsöndrade fastigheten åsättas, alltså och då icke visadt blifvit, att eller i hvad mån samma fastighets verkliga värde understege den för fastigheten ostridigt erlagda köpeskilling, 140,000 kronor, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut i denna del göra ändring; Gifven Stockholms slott den 27 september 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes

hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner, med afseende å hvad som numera blifvit upplyst angående de på värdet af ifrågavarande jordområde inverkande förhållanden*, godt att, med ändring af kammarrättens utslag, i hvad det blifvit öfverklagadt, till det af klaganden påyrkade belopp, tjugutusen kronor, nedsätta taxeringsvärdet för år 1898 å samma område. Hvilket etc.

59.

Resolution på und. besvär af vice auditören J. Tjerneld och direktören F. L. Hirsch, i egenskap af gode män i aktiebolaget Verktygsmaskiners konkurs, i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vice auditören John Tjerneld och direktören Frank Levy Hirsch, i egenskap af gode män i aktiebolaget Verktygsmaskiners konkurs, i und. anfört däröfver, att,

sedan nämnda bolag år 1900 af vederbörande taxeringsnämnder i Stockholm blifvit taxeradt för inkomst af rörelse inom Klara församling till belopp af sextusen kronor och inom Kungsholms församling till belopp af 17,977 kronor,

samt hos stadens pröfningsnämnd å bolagets vägnar yrkats, att bolagets taxering i dess helhet måtte nedsättas till 11,814 kronor eller, om detta yrkande ej kunde bifallas, åtminstone taxeringen inom Klara församling upphäfvas,

---

* *Klaganden* uppgaf, att ifrågavarande fastighet utgjordes af omkring 8 tunnland synnerligen otillgänglig afrösningsjord eller nästan uteslutande branta berg, samt att anledningen till den höga köpeskillingen vore densamma, som omförmäles i * under n:o 57 härofvan.

Kronoombudet hos taxeringsnämnden upplyste, att klagandens uppgifter rörande ifrågavarande fastighets beskaffenhet vore fullt öfverensstämmande med verkliga förhållandet. Lägenhetens höga inköpspris betingades af dess förmenta vattenrätt. Utan vattenrätten vore 20,000 kronors värde mycket högt; yrkade bifall till besvären.

Kronoombudet hos pröfningsnämnden åberopade hvad kronoombudet hos taxeringsnämnden anfört.

men pröfningsnämnden genom beslut den 12 oktober 1900 på anförda skäl endast i så måtto bifallit berörda yrkanden, att taxeringen inom Kungsholms församling nedsattes till elfvatusen niohundra sjuttiosju kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 22 mars innevarande år sig utlåtit, att, som besvärsskriften, hvilken undertecknats allenast med orden »Aktiebolaget Verktygsmaskiner», således icke blifvit med någon persons namn underskrifven, funne kammarrätten hvad däri anförts och yrkats icke kunna komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 4 oktober 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

60.

Resolution på und. besvär af C. & E. Gernandts förlagsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, C. & E. Gernandts förlagsaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1900 taxerat klaganden för trettiotusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som, enligt hvad afgifven berättelse angående klagandens verksamhet år 1899 utvisade, vinsten å rörelsen utgjorde allenast 15,043 kronor 46 öre, taxeringen måtte till detta belopp nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1900, jämte det nämnden, enär inom densamma blifvit upplyst, att klaganden underlåtit att inom stadgad tid afgifva enligt 15 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 föreskrifven uppgift, och klaganden följaktligen jämlikt 24 § i samma förordning förlorat rätten att fullfölja talan

i fråga om sin taxering, förklarat klagandens yrkande icke kunna till pröfning upptagas, tillika fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat*, genom utslag den 11 mars innevarande år sig utlåtit, att, som hvad klaganden hos kammarrätten anfört icke innefattade giltig ursäkt för klagandens underlåtenhet att aflämna föreskrifvet utdrag af klagandens räkenskaper ** samt klaganden följaktligen jämlikt 24 § i den af pröfningsnämnden åberopade Kungl. förordningen förlorat rätt till talan i målet, kunde besvären icke till pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 4 oktober 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

61.

Resolution på und. besvär af Kristliga föreningen af unge män i Stockholm i fråga om skyldighet för klaganden att för år 1900 erlägga bevillning för en klaganden tillhörig fast egendom i nämnda stad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kristliga föreningen af unge män i Stockholm i und. anfört däröfver, att,

sedan år 1900 vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm, hvilken åsatt klaganden tillhöriga fasta egendomen n:o 14 i kvarteret Ita-

---

* *Bolaget* anförde, att det varit omöjligt för bolaget att inom föreskrifven tid inkomma med ifrågavarande uppgift, då bokslutet för år 1899 på grund af en af styrelseledamöternas sjukdom fördröjts; då sedermera under sommaren bokslutet blifvit färdigt och revisionsberättelsen tillgänglig, hade taxeringsmyndigheterna afslutat sitt arbete; bolaget hade behörigen underrättat vederbörande om omöjligheten att i föreskrifven tid inkomma med uppgifterna.

** Se 15 § Bevillningsförordningen: »Verk eller bolag — — skall till ledning — — — aflämna bestyrkt utdrag af verkets eller bolagets *senast* afslutade räkenskaper» — — —.

lien större taxeringsvärde af tvåhundratrettiofemtusen kronor, tillika förordnat, att klaganden skulle utgöra fastighetsbevillning för hela taxeringsvärdet,

samt klaganden hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, som, vid det förhållande att klaganden inom fastigheten anordnade offentliga uppbyggelsemöten och allmänna undervisningskurser, fastigheten borde likställas med de i 4 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 omförmälda kyrkor, bönehus och allmänna undervisningsverk, det måtte alltså, och då klaganden under år 1899 af fastigheten haft en hyresinkomst af 6,541 kronor 25 öre, taxeringen i så måtto ändras, att klaganden förklarades pliktig att erlägga fastighetsbevillning allenast för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som enligt den i instruktionen för taxeringsmyndigheterna bestämda grund motsvarade omförmälda inkomstbelopp,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1900, enär upplyst blifvit, att klaganden använde outhyrda delar af fastigheten till offentliga uppbyggelsemöten och allmänna undervisningskurser, samt med hänsyn därtill klaganden jämlikt § 4 mom. b) i förenämnda förordning borde befrias från bevillning för annan del af fastigheten än den, som medförde hyresinkomst, förty och då denna del af fastigheten syntes kunna uppskattas till 100,000 kronor, förklarat klaganden skyldig utgöra bevillning efter allenast 100,000 kronor af fastighetens taxeringsvärde,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest kamereraren W. Willers, i egenskap af kronans ombud hos pröfningsnämnden, häröfver anfört besvär, genom utslag den 13 februari innevarande år sig utlåtit, att, som stadgandena i det af pröfningsnämnden åberopade lagrum ej kunde anses äga tillämpning å ifrågavarande fastighet, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa den af taxeringsnämnden vidtagna beskattningsåtgärden; Gifven Stockholms slott den 4 oktober 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

62.

Resolution på und. besvär af kammarherren friherre E. A. O. Trolle-Löwens änka Vivi Trolle-Löwen i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kammarherren friherre Erik August Otto Trolle-Löwens änka Vivi Trolle-Löwen, född Cederschiöld, i und. anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden år 1900 för Lästringe socken taxerat klaganden, utom för 480 kronors inkomst af kapital, hvarom nu ej är fråga, jämväl för en till fjortontusen femhundra kronor uppskattad inkomst af pension,

samt klaganden hos Södermanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som sistberörda taxering afsåge dels den kontanta inkomst, 6,000 kronor, som på grund af ett af klagandens aflidne man i lifstiden upprättadt testamente årligen vore till klaganden anslagen från fideikommissegendomarne Sjösa och Häringe med Hammersta, dels den henne genom samma testamente tillförsäkrade halfva årsinkomsten från fideikommissegendomarne Gärdesta och Trollesund, hvilken inkomst enligt aftal med egendomarnes innehafvare blifvit fastställd till ett sammanlagdt belopp af 8,000 kronor, dels ock den af klaganden åtnjutna förmånen af bostad jämte vedbrand å egendomen Gärdesta, men vid det förhållande att omförmälda inkomster och förmån måste såsom härflytande af fast egendom anses vara beskattade genom den fastighetsbevillning, som för fideikommissegendomarne erlades, klaganden icke vore skyldig att för desamma utgöra inkomstbevillning, ifrågavarande taxering måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1900, enär enligt vunnen upplysning den för berörda fideikommissegendomar utgående fastighetsbevillning erlades icke af klaganden utan af annan person, afslagit klagandens berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 11 februari innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 11 oktober 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

63.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Carlsviks gjuterier i fråga om klagandens taxering för inkomst af rörelse år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Carlsviks gjuterier i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning i Stockholm år 1900 föreslagit, att klagandens beskattningsbara inkomst af rörelse, af klaganden uppgifven till 36,799 kronor 20 öre, skulle beräknas till fyratiotretusen trehundra tjugufyra kronor,

samt klaganden hos taxeringsnämnden för Kungsholms församling i Stockholm yrkat, att, som klaganden vore berättigad tillgodonjuta afdrag från sistberörda belopp för 6,525 kronor, utgörande ränta å ett af klaganden upptaget lån å 145,000 kronor, hvilket, ehuru intecknadt i klaganden tillhörig fastighet, utgjorde lånt rörelsekapital, taxeringen måtte bestämmas till 36,799 kronor 20 öre,

men taxeringsnämnden fastställt bevillningsberedningens förslag,

så och efter det klaganden hos stadens pröfningsnämnd fullföljt sitt berörda yrkande,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1900, enär det ifrågavarande lånet upptagits mot inteckning i klaganden tillhörig fastighet och vid sådant förhållande afdrag för räntan å lånet vid beräkningen af den beskattningsbara inkomsten icke författningsenligt finge äga rum, ogillat yrkandet och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 4 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 11 oktober 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

64.

Resolution på und. besvär af Grangärde sockens kommunalstämma i fråga om Grängesbergs konst- och järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Grangärde sockens kommunalstämma i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 19 november 1900 i fråga om Grängesbergs konst- och järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1899, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 25 oktober 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att nämnda bolag, som i syfte att för bolagets grufbrytning vid Grängesberg inom Grangärde socken erhålla billigare driftkraft anlagt elektrisk kraftstation dels vid Enkullen i Ludvika socken och dels vid Hellsjön i Norrbärke socken, från hvilka stationer kraften leddes till bolagets anläggningar i Grangärde socken för att där i sin helhet tillgodogöras, med anledning häraf af vederbörande taxeringsnämnder år 1899 beskattats för inkomst af kraftstationen vid Enkullen, dels i Ludvika socken till belopp af 3,000 kronor och dels, under beräkning att från kraftstationen öfverfördes till Grängesberg 110 hästkrafter, därå hela vinsten efter 50 kronor för hvarje hästkraft utgjorde 5,500 kronor, för hälften af den sålunda antagna vinsten eller för 2,750 kronor i Grangärde socken, samt för inkomst af kraftstationen vid Hellsjön dels i Norrbärke socken till belopp af 17,820 kronor, motsvarande hela den af bolaget uppgifna årsvinsten å kraftstationen för år 1898, 22,820 kronor, efter afdrag för fem procent af anläggningens taxeringsvärde 100,000 kronor, och dels i Grangärde socken till belopp af 11,410 kronor, utgörande hälften af nyssnämnda årsvinst;

att bolaget hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär kraftstationen vid Enkullen först i slutet af år 1898 blifvit färdig och samma år följaktligen icke kunnat lämna någon vinst, bolaget måtte befrias från taxering för inkomst af berörda anläggning, samt att, med fastställande af den bolaget i Grangärde socken åsatta taxering för inkomst af Hellsjöns kraftstation, bolagets taxering i Norrbärke socken måtte nedsättas till 6,410 kronor, motsvarande hälften af förberörda årsvinst 22,820 kronor eller 11,410 kronor, minskad med fem procent af anläggningens taxeringsvärde;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 23 september 1899 dels beträffande bolagets taxering för inkomst af Enkullens kraftstation, enär berörda taxering skedde för löpande år eller år 1899, under hvilket ock stationen varit i verksamhet, samt beskattningen borde sättas till 50 kronor för hästkraft eller således efter stationens 110 hästkrafter till 5,500 kronor, därå dock finge åtnjutas afdrag för fem procent af anläggningens taxeringsvärde, 80,000 kronor, med 4,000 kronor, förty och då ifrågavarande station vore belägen inom Ludvika socken, där kraften hämtades och följaktligen rörelsen på ett mera själfständigt sätt drefves, förordnat, att bolaget skulle befrias från beskattning i Grangärde socken för inkomst af Enkullens kraftstation och i Ludvika socken taxeras för ettusen femhundra kronors inkomst af samma station, dels ock i fråga om bolagets taxering för inkomst af Hellsjöns kraftstation, enär bolaget uppgifvit sin vinst å sistnämnda station till 22,820 kronor 6 öre, däremot anmärkning ej framställts, samt kraftstationen vore belägen inom Norrbärke socken, där kraften hämtades och således rörelsen på ett mera själfständigt sätt drefves, funnit bolaget böra för hela vinsten, efter afdrag dock af fem procent af fastighetsvärdet eller 5,000 kronor, beskattas i Norrbärke socken, i följd hvaraf bolagets taxering därstädes fastställdes till det af taxeringsnämnden bestämda belopp sjuttontusen åttahundra tjugo kronor, hvaremot bolaget befriades från den bolaget för inkomst af Hellsjöns kraftstation åsatta taxering i Grangärde socken;

att klaganden hos kammarrätten anfört besvär öfver pröfningsnämndens beslut, med yrkande att de båda, på sätt ofvan vore omförmäldt, af pröfningsnämnden fastställda inkomstbeloppen, sammanlagdt 19,320 kronor, måtte förklaras skola taxeras i Grangärde socken;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; samt

att klaganden i de und. besvären fullföljt sitt hos kammarrätten framställda påstående.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj;t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

65.

Resolution på und. besvär af Bollnäs sockens kommunalstämma i fråga om Helsinglands enskilda banks taxering år 1899 för inkomst af rörelse vid bankens afdelningskontor i Bollnäs.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Bollnäs sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat Helsinglands enskilda bank för 30,000 kronors inkomst af rörelse vid bankens afdelningskontor i Bollnäs,

så och efter det banken hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär, jämlikt 8 § i instruktionen för taxeringsmyndigheterna, bankens vinst, som för samtliga dess kontor år 1898 utgjort 261,848 kronor 88 öre, skulle fördelas efter det förhållande, hvari medelbeloppet af hvarje kontors in- och utlåning stått till medelbeloppet af in- och utlåningen vid samtliga kontoren, samt vid det förhållande, att medelbeloppet af in- och utlåningen år 1898 vid kontoret i Bollnäs utgjort 1,057,030 kronor 99 öre och medelbeloppet af in- och utlåningen vid bankens samtliga kontor uppgått till 36,939,582 kronor 95 öre, af vinsten, 261,848 kronor 88 öre, fördelad efter ofvan angifna grund, å kontoret i Bollnäs sålunda belöpte till 7,492 kronor 84 öre, hvartill borde läggas 485 kronor 98 öre utskylder, taxeringen måtte nedsättas till i jämnadt tal 7,970 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22, 23 och 25 september 1899 på det sätt bifallit berörda yrkande, att taxeringen nedsattes till sjutusen niohundra åttio kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden

häröfver sig besvärat*, genom utslag den 18 september 1900 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 25 oktober 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

66.

Resolution på und. besvär af kamereraren hos öfverståthållareämbetet W. Willers, å tjänstens vägnar, samt velocipedaktiebolaget Lundbohm & C:o, hvar för sig, i fråga om nämnda bolags inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet W. Willers, å tjänstens vägnar, samt velocipedaktiebolaget Lundbohm & Co., hvar för sig, i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Jakobs församling i Stockholm taxerat bolaget för femtontusen kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen måtte varda nedsatt till 2,509 kronor 31 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1900, enär bolaget icke inom föreskrifven tid inkommit med uppgift enligt 15 § i bevillningsförordningen och bolaget förty jämlikt 24 § i samma förordning förlorat rätt att fullfölja talan i fråga om sin beskattning, förklarat yrkandet icke kunna till pröfning upptagas,

---

* *Klaganden*, som yrkade fastställelse af taxeringsnämndens beslut, anförde, att bevillningsberedning och taxeringsnämnd ej ansett sig kunna fästa afseende vid bankens uppgift angående vinsten, emedan till grund för vinstberäkningen lagts endast upp- och afskrifnings-, depositions- och kreditivräkningarne, men icke bankens omfattande diskonterings- och lånerörelse. Siffran 30,000 grundade sig på en jämförelse med resultatet af en annan i Bollnäs opererande banksrörelse.

Banken invände häremot, att växlar och skuldsedlar, som i belåningsändamål ingåfves till Bollnäskontoret, belånades, bokfördes och förvarades vid hufvudkontoret. Uppgiften, som grundade sig på upp- och afskrifnings-, depositions- och kreditivräkningarne, vore följaktligen riktig såsom omfattande hela den vid Bollnäskontoret drifna rörelse.

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 5 mars innevarande år sig utlåtit, att, som bolaget börjat sin verksamhet den 1 april 1899 och dess år 1900 beskattningsbara inkomst följaktligen skolat af taxeringsmyndigheterna upptagas med det belopp, hvartill dess inkomst kunde antagas sistnämnda år uppgå, alltså och då vid sådant förhållande det i 15 § af ofvan åberopade Kungl. förordning gifna stadgande om skyldighet att till taxeringsmyndigheterna aflämna utdrag af senast afslutade räkenskap ej vore i förevarande fall tillämpligt, funne kammarrätten väl bolaget icke hafva genom sin af pröfningsnämnden omförmälda uraktlåtenhet förlorat rätt till talan mot taxeringen, men som bolaget ej visat, att dess inkomst af rörelse år 1900 understigit 15,000 kronor, blefve taxeringen af kammarrätten fastställd;

däruti klagandena i und. sökt ändring, kamereraren Willers med yrkande, att pröfningsnämndens förberörda beslut måtte fastställas, och bolaget under fullföljd af sin hos kammarrätten förda talan; Gifven Stockholms slott den 25 oktober 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordrade und. utlåtanden, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

67.

Resolution på und. besvär af Tomelilla municipalsamhälle och Tryde sockens kommunalstämma, hvar för sig, i fråga om apotekaren S. Smiths inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Tomelilla municipalsamhälle och Tryde sockens kommunalstämma, hvar för sig, i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Tryde m. fl. socknar taxerat apotekaren Salomon Smith för 500 kronors inkomst af rörelse, hvilken rörelse bestode däruti, att Smith, som innehade apotek i staden

Ystad, därifrån på rekvisition expedierade i låda, som afsändes med järnväg till Tomelilla, medicin, för hvilken betalning erlades till Smiths ombud i nämnda municipalsamhälle, samt förordnat, att Smith för den uppskattade inkomsten skulle utgöra bevillning utan afdrag,

samt Smith hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat, att, som ifrågavarande verksamhet ej vore af beskaffenhet, att Smith för inkomst däraf borde i Tomelilla taxeras, samt Smith i allt fall vore för hela sin inkomst af apoteksrörelse beskattad i Ystad, taxeringen måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1900, med åberopande af 12 § mom. d) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Smith häröfver anfört besvär, genom utslag den 21 mars innevarande år sig utlåtit, att, som Smith icke kunde anses hafva år 1900 i Tomelilla municipalsamhälle idkat rörelse af beskaffenhet, att han bort därstädes för inkomst beskattas, alltså blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, taxeringen af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 1 november 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som municipalsamhälle icke äger föra talan i fråga om skattskyldig inom taxeringsdistriktet påförd inkomstbevillning, finner Kungl. Maj:t de af Tomelilla municipalsamhälle i målet anförda besvär ej kunna till pröfning upptagas.

Vidkommande de af Tryde sockens kommunalstämma anförda besvär finner Kungl. Maj:t icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

68.

Resolution på und. besvär af Norunga sockens kommunalstämma i fråga om orten för taxering år 1898 af vissa jordområden.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Norunga sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1898 års bevillningsberedning för nämnda socken föreslagit, att vissa inom socknens gränser belägna jordområden, hvilka tillförene tillhört kronoallmänningen Trenningshult, men af Kungl. Maj:t och kronan tilldelats hemmansägarne inom Kvinnestads och Ornunga socknar, skulle i Norunga socken taxeras till angifna värden,

samt ägare af dessa s. k. utmarkslotter hos vederbörande taxeringsnämnd yrkat, att, enär deras utmarkslotter, hvilka vid laga skifte tilldelats dem tillhöriga hemman, icke vore afsöndrade från stamhemmanen, samt vid sådant förhållande taxeringsmyndigheterna saknade befogenhet att bestämma särskilda taxeringsvärden å hemmanen tillhörande inägor och skogsmark, ifrågavarande utmarkslotter måtte såsom tillförene inbegripas i stamhemmanens taxeringsvärden,

så och efter det taxeringsnämnden med bifall till denna framställning förordnat, att taxeringsvärdena å berörda jordområden skulle ur Norunga sockens taxeringslängd afföras,

samt klaganden hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som utmarkslotterna vore belägna inom Norunga sockens ägoområde och de till hemman i Kvinnestads socken hörande utmarkslotterna icke blifvit någonstädes taxerade, ifrågavarande områden måtte taxeras i Norunga socken till de af bevillningsberedningen föreslagna värden,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1898 lämnat berörda yrkande utan afseende,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 28 mars 1900, såvidt nu är i fråga, sig utlåtit, att, enär, enligt hvad kronans ombud hos kammarrätten upplyst, ofvanomförmälda utmarkslotter vore inbegripna i hemmans inom Ornunga och Kvinnestads socknar skattetal och således utgjorde delar af samma hemman, samt vid sådant förhållande utmarkslotterna icke borde i Norunga socken särskildt taxeras, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 1 november 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, i hvad det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

— — —

69.

Resolution på und. besvär af handlanden O. Karlson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden O. Karlson i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1899 genom beslut, däri Kronobergs läns pröfningsnämnd icke gjort ändring, taxerat klaganden för inkomst af rörelse i Hofmantorps socken till belopp af sexhundra kronor och i klagandens mantalsskrifningsort Ljuders socken till belopp af ettusen tvåhundra kronor, med skyldighet för klaganden att för uppskattade inkomstbeloppen erlägga bevillning utan afdrag,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär med yrkande, att, som klaganden icke i Hofmantorps socken utöfvat annan verksamhet, än att han under kreatursmarknader fyra gånger årligen försålt varor, samt denna verksamhet icke kunde anses hafva varit af beskaffenhet, att klaganden bort för inkomst af densamma i Hofmantorps socken beskattas, taxeringen i sistnämnda socken måtte varda undanröjd och klaganden förklaras berättigad att åtnjuta bevillningsfrihet för 300 kronor af det i Ljuders socken taxerade inkomstbeloppet,

så har kammarrätten * genom utslag den 19 december 1900 sig utlåtit, att, som klaganden icke visat, att den af honom år 1899 i Hofmantorps socken idkade rörelse ej varit af beskaffenhet, att klaganden jämlikt § 12 d) i gällande bevillningsförordning bort för inkomst däraf nämnda år i omförmälda socken taxeras, funne kammarrätten besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 1 november 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

* *Vederbörande kronoombud* yrkade afslag, under anförande att klaganden, som redan år 1898 taxerats i Hofmantorps socken, då ej öfverklagat taxeringen, samt att klagandens ifrågavarande handelsrörelse inom socknen år 1899 varit af afsevärd omfattning och bedrifvits i större skala än år 1898.

70.

Resolution i anledning af änkan Margreta Eriksons skrift i fråga om hennes taxering.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution i anledning af en till Kungl. Maj:t ingifven skrift, däri änkan Margreta Erikson förmält sig föra klagan öfver ett utslag, som skulle blifvit af Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt meddeladt i ett taxeringsärende och hvilket utslag, jämlikt ett skriften bifogadt bevis, skulle delgifvits klaganden den 23 sistlidne augusti; Gifven Stockholms slott den 1 november 1901.

Kungl. Maj:t har låtit berörda skrift inför Sig anmälas; och som klaganden icke vid densamma fogat det utslag, hvaröfver hon förmält sig föra klagan, finner Kungl. Maj:t hvad klaganden i skriften anfört icke förtjäna afseende. Hvilket etc.

71.

Resolution på und. besvär af kamereraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om handelsbolagets under firma Wilh. H. Kempe inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års bevillningsberedning för Jakobs församling i Stockholm föreslagit, att handelsbolaget under firma Wilh. H. Kempe skulle taxeras för 320,000 kronors inkomst, däraf beräknades härflyta 160,000 kronor af kapital och 160,000 kronor af rörelse,

samt bolaget hos vederbörande taxeringsnämnd yrkat, att, som bolaget icke utöfver den särskildt beskattade afkastningen af fastigheter, aktier och ångfartyg hade annan inkomst än af kapital, hvilken inkomst, med tillägg af influtna, såsom osäkra ansedda

fordringar, 324 kronor, och ett såsom »saldo af annan räkning» upptaget belopp af 51 öre, år 1899 uppgått till 146,117 kronor 90 öre, därifrån bolaget dock borde äga vid taxering åtnjuta afdrag för handelsomkostnader, kursförluster samt värdeförminskning å fordringar och inventarier med tillhopa 23,153 kronor 11 öre, taxeringen i sin helhet måtte bestämmas till allenast 122,964 kronor 79 öre,

men taxeringsnämnden, enär af de utaf bolaget ingifna handlingarna icke kunde utrönas, på hvad sätt den kapitalinkomst af 151,210 kronor, för hvilken bolaget år 1899 beskattats, blifvit använd, hvartill komme, att det ej heller vore tydligt utredt, huru stort belopp af bolagets hela vinst af trävarurörelse belöpte å kontoret i Stockholm, förty utan afseende på bolagets yrkande fastställt bevillningsberedningens förslag,

så och efter det bolaget, med förmälan att taxeringen för inkomst af rörelse uppenbarligen grundade sig därpå, att bolaget åt Ljusne-Voxna aktiebolag ombesörjde försäljningen af dess trävaruprodukter, men att förstnämnda bolag, som ägde nästan alla aktierna i bemälda aktiebolag, för sitt sysslande med försäljningen ej tillgodoräknade sig någon ersättning, hos stadens pröfningsnämnd fullföljt sin hos taxeringsnämnden förda talan,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1900, enär nöjaktig utredning saknades för bedömande, huru stort belopp af hela vinsten borde belöpa på kontoret i Stockholm, samt utredningen jämväl i öfrigt syntes ofullständig, ogillat bolagets yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 15 februari innevarande år sig utlåtit, att, som genom den i målet förebragta utredningen blifvit ådagalagdt, att bolaget icke för den af bolaget utöfvade försäljningen af Ljusne-Voxna aktiebolags tillverkningar åtnjutit någon godtgörelse eller eljest haft någon år 1900 beskattningsbar inkomst af rörelse, äfvensom att förstnämnda bolags inkomst af kapital år 1899 icke uppgått till högre belopp än 145,793 kronor 39 öre, alltså funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att bolaget befriades från taxeringen för inkomst af rörelse, samt att taxeringen för inkomst af kapital nedsattes till etthundrafyrtiofemtusen sjuhundra nittiotre kronor;

däri klaganden i und. sökt ändring, med yrkande att bolaget måtte förklaras skyldigt att för år 1900 i Stockholm utgöra be-

villning jämväl för 160,000 kronors inkomst af rörelse; Gifven Stockholms slott den 8 november 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna* i detta mål Sig föredragas och finner med ändring af kammarrättens utslag godt förklara, att, enär, på grund af hvad i målet förekommit, bolaget måste anses hafva år 1900 i Stockholm drifvit rörelse af beskaffenhet, att inkomsten däraf bort i Stockholm taxeras, samt bolaget ej ådagalagt, att berörda inkomst understigit hvad taxeringsmyndigheterna i sådant hänseende beräknat, bolaget förpliktas att för ifrågavarande år i Stockholm utgöra bevillning jämväl för inkomst af rörelse till belopp af etthundrasextiotusen kronor. Hvilket etc.

72.

Resolution på und. besvär af Förnyade ångfartygsaktiebolaget Svenska Lloyd i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Förnyade ångfartygsaktiebolaget Svenska Lloyd i und. anfört däröfver, att,

---

* *Klaganden* anförde i de und. besvären, bland annat, att ifrågavarande af firman i Stockholm utöfvade rörelse hade, såsom kändt vore, en högst betydlig omfattning. Då firmans verksamhet måste anses hafva ett ganska väsentligt inflytande på beloppet af Ljusne-Voxna aktiebolags årsvinst, syntes af stadgandet i § 12 mom. d) bevillningsförordningen böra följa, att firmans berörda verksamhet och den vinst, som kunde antagas däraf hafva härflutit, borde i Stockholm beskattas, utan afseende på om firman låtit denna vinst sig tillföras medelbart genom större utdelning å aktierna i nämnda bolag än som skulle hafva erhållits, därest firman debiterat bolaget för den af firman hafda befattning med bolagets affärer och de med samma befattning förenade kostnader. Åberopade tillika § 10 i instruktionen för taxeringsmyndigheterna. Det vore obestridligt, att, därest Ljusne-Voxna bolag haft eget kontor i Stockholm för handhafvandet af den viktiga gren af bolagets rörelse, som sköttes af firman, bolaget skulle enligt § 12 mom. c) bevillningsförordningen vara underkastadt taxering i Stockholm. Därför vore det ock i sin ordning, att firman äfven beskattades i Stockholm för ifrågavarande verksamhet.

Firman invände bland annat, att firman ej af sitt ifrågavarande sysslande haft någon inkomst, då dit ej kunde räknas den möjligen uppkommande indirekta fördelen af högre utdelning å firmans aktier; kammarrättens uppfattning vore riktig; bolaget skattade för hela sin inkomst vid Ljusne.

sedan 1900 års vederbörande taxeringsnämnd i Göteborg taxerat klaganden för 125,432 kronors inkomst af rörelse,

samt hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkats: dels af klaganden, att, som i berörda inkomstbelopp af taxeringsnämnden inberäknats kostnaden, 28,000 kronor, för insättande af nya ångpannor i det klaganden tillhöriga ångfartyget Victoria, men klaganden vore berättigad att vid beskattning njuta afdrag för denna kostnad, taxeringen måtte nedsättas till 97,432 kronor, dels ock af kronans ombud, att, enär klaganden, som genom förlisning af ett annat klaganden tillhörigt ångfartyg, benämndt Svecia, lidit en till 80,000 kronor beräknad förlust, för hvilket belopp afdrag beviljats af taxeringsnämnden, icke kunde anses äga rätt att i beskattningshänseende erhålla afdrag för mera än fem procent af den kapitalförlust, klaganden sålunda fått vidkännas, eller 4,000 kronor, taxeringen måtte i enlighet därmed rättas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1900, enär kostnaden för insättandet af nya ångpannor i den klaganden tillhöriga ångaren Victoria, hvilken kostnad uppgått till 28,000 kronor, icke vore af beskaffenhet, att afdrag därför finge jämlikt 10 § 4 mom. Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 i beskattningshänseende äga rum, samt klagandens uppgifna förlust, 80,000 kronor, hvilken uppstått genom ångfartyget Svecias förlisning, borde på grund af i ärendet förekomna omständigheter betraktas såsom kapitalförlust, därför klaganden icke finge vid ifrågavarande taxering beräkna större afdrag än fem procent därå eller 4,000 kronor, förty ogillat klagandens yrkande och med bifall till kronoombudets hemställan förordnat, att klaganden skulle erlägga bevillning för sammanlagdt 201,432 kronors inkomst af rörelse,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 11 april innevarande år, ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, enär klaganden måste anses berättigad att vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten åtnjuta afdrag för det belopp, 28,000 kronor, som användts för bestridande af kostnaden för insättande af nya ångpannor i den klaganden tillhöriga ångaren Victoria, taxeringen nedsattes till etthundrasjuttiotretusen fyrahundra trettiotvå kronor; Gifven Stockholms slott den 8 november 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes

hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

73.

Resolution på und. besvär af J. Thernell i fråga om taxeringsvärdet år 1899 å kronodomänen 3/4 mantal Folkeberg n:ris 1 och 2 i Hofva socken af Skaraborgs län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Joh. Thernell i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för Hofva socken dels till värde af trettiosjutusen fyrahundra kronor uppskattat kronodomänen 3/4 mantal Folkeberg n:ris 1 och 2, hvilken vore till klaganden på arrende upplåten, dels ock åsatt berörda fastighet tillhörande skogsmark, benämnd Folkebergs kronopark, särskildt taxeringsvärde till belopp af trettioåttatusen fyrahundra kronor,

samt vederbörande jägmästare hos Skaraborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som skogsmarken ej vore från fastigheten afsöndrad, *ett* taxeringsvärde måtte hela fastigheten åsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1899, enär kändt vore, att ifrågavarande skogsmark blifvit vid egendomens utarrendering undantagen och således kunde anses utgöra en särskild brukningsdel, hvaraf statsverket omedelbart tillgodogjorde sig afkastningen, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest ombudsmannen och fiskalen hos Kungl. domänstyrelsen, enligt styrelsens uppdrag, häröfver anfört besvär, genom utslag den 22 oktober 1900 sig utlåtit, att, som hvad i målet förekommit icke innefattade utredning därom, att till hemmanet 3/4 mantal Folkeberg hörande skogs- och hagmark vore att anse såsom en från hemmanets öfriga ägor skild brukningsdel, förty och då vid sådant förhållande särskildt taxeringsvärde icke skolat åsättas någon del af berörda fastighet, utan densamma, jämlikt 5 § af Kungl. förordningen angående

bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, bort i sin helhet till *ett* värde taxeras, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af beskattningsnämndernas beslut härutinnan, upphäfva den taxering, som år 1899 med 38,400 kronor åsatts en del af ifrågavarande fastighet, benämnd Folkebergs kronopark, samt förordna, att berörda belopp skulle tilläggas det värde, 37,400 kronor, som åsatts den öfriga delen af samma fastighet, till följd hvaraf taxeringsvärdet för sistnämnda år å hemmanet komme att utgöra 75,800 kronor; Gifven Stockholms slott den 8 november 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

74.

Resolution på und. besvär af Göteborgs enskilda bank i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Göteborgs enskilda bank i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 6 februari innevarande år i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 15 november 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att klaganden, som till 1900 års vederbörande bevillningsberedning i Stockholm uppgifvit sin därstädes beskattningsbara inkomst till 95,826 kronor 4 öre, vid inkomstens beräkning gjort afdrag för, bland annat, 24,125 kronor, utgörande fem procent å taxeringsvärdet af klaganden tillhöriga fastigheten n:ris 1, 2, 3 och 19 i kvarteret Åskslaget i Stockholm;

att samma års vederbörande taxeringsnämnd vid bestämmande

af klagandens beskattning ökat den uppgifna inkomsten med nyssberörda af klaganden afdragna belopp, 24,125 kronor, och förty beskattat klaganden för en till 119,951 kronor beräknad inkomst;

att klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som, vid det förhållande att klaganden vid beräkning af sin beskattningsbara inkomst inbegripit hyresinkomsten af sin omförmälda fastighet, klaganden ägde åtnjuta afdrag för fem procent af fastighetens taxeringsvärde, taxeringen måtte nedsättas till 95,826 kronor 4 öre;

att pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1900, enär ifrågavarande fastighet icke användes för klagandens rörelse samt de hyror, som år 1899 influtit för fastigheten, i följd däraf att densamma stått under ombyggnad, varit högst obetydliga och vida understigit det påyrkade afdraget, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen;

att kammarrätten, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att kammarrätten funne skäl ej vara anfördt, som i öfverklagade taxeringen kunde verka ändring; samt

att klaganden i de und. besvären yrkat, att klagandens hos pröfningsnämnden framställda påstående måtte bifallas, eller, därest detta yrkande ej vunne afseende, att afdrag måtte medgifvas för såväl nettobeloppet af under år 1899 influtna hyror som ock beräknad och fastigheten i räkenskapen påförd ränta, hvilka belopp, tillhopa 12,223 kronor 97 öre, ingått i den af klaganden till bevillningsberedningen uppgifna nettovinsten;

och har Kungl. Maj:t tillika inhämtat, att klaganden ifrågavarande år taxerats för inkomst af rörelse, förutom i Stockholm, jämväl i Göteborg till belopp af 362,215 kronor och i Strömstad till belopp af 27,892 kronor, därvid klagandens beskattningsbara inkomst i dess helhet, i enlighet med af klaganden till vederbörande bevillningsberedningar lämnad uppgift, beräknats till 485,933 kronor 26 öre, motsvarande nettovinsten för året efter afdrag, på sätt ofvan förmäles, af, bland annat, fem procent af taxeringsvärdet å klagandens fastighet i Stockholm med 24,125 kronor.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande; och som klagandens ifrågavarande fastighet i Stockholm icke användts för klagandens rörelse samt klaganden följaktligen, på sätt äfven kammarrätten föreskrifvit, icke äger att vid den taxeringsbara inkomstens beräknande afdraga ett fem procent

å fastighetens taxeringsvärde motsvarande belopp af 24,125 kronor, men klaganden, hvilken för berörda fastighet påförts fastighetsbevillning, däremot må anses berättigad att vid den taxeringsbara inkomstens beräknande från bruttoinkomsten afdraga ej mindre 5,630 kronor 80 öre, motsvarande nettobeloppet af under året influten hyresafkastning af fastigheten, än äfven 6,593 kronor 17 öre, utgörande beräknad och fastigheten i räkenskapen påförd ränta, hvilka belopp, tillhopa 12,223 kronor 97 öre, ingått i den af klaganden uppgifna nettoinkomsten, samt med iakttagande häraf den beskattningsbara inkomsten rätteligen uppgått till 497,834 kronor 29 öre, finner Kungl. Maj:t godt att med ändring af kammarrättens utslag och med tillämpning af den grund, som följts för inkomstens fördelning till beskattning mellan de särskilda orter, där klagandens rörelse bedrifves, till i jämnt tal nittioåttatusen etthundra sjuttiotre kronor bestämma beräkningen af klagandens beskattningsbara inkomst år 1900 i Stockholm. Hvilket etc.

75.

Resolution på und. besvär af Västervik—Åtvidaberg—Bersbo järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Västervik—Åtvidaberg—Bersbo järnvägsaktiebolag i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 23 november 1900 i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1899, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 29 november 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1899 års taxeringsnämnd för staden Västervik taxerat klaganden för 5,000 kronors inkomst af rörelse, hvaremot årets taxeringsnämnder för de öfriga af länets kommuner, inom hvilka stationer vid ifrågavarande järnväg vore belägna, icke upptagit klaganden såsom skattskyldig för inkomst;

att klaganden hos Kalmar läns pröfningsnämnd yrkat, att, som, på sätt framginge af den efter verkställd granskning af klagandens räkenskap och förvaltning för år 1898 afgifna revisionsberättelse, klagandens utgifter sistnämnda år öfverstigit inkomsterna med 60,288 kronor 95 öre, klaganden måtte varda befriad från berörda, klaganden i Västervik åsatta inkomsttaxering;

att vid ärendets behandling hos pröfningsnämnden kronans ombud anfört, att bland utgifterna för år 1898 upptagits dels ränta å statslån med 90,205 kronor 42 öre, hvaraf 60,205 kronor 42 öre utgjorde ogulden ränta för år 1897 och 30,000 kronor angifvits såsom afräkning å 1898 års annuitet, dels ock kostnad för slitning af järnvägens rullande materiel till belopp af 91,000 kronor; att klaganden emellertid icke vore berättigad att vid beräkning af den ifrågavarande år beskattningsbara inkomsten tillgodonjuta afdrag för annat räntebelopp än det, som belöpte på räkenskapsåret 1898, samt — vid det förhållande att af tillgängliga handlingar icke kunde utrönas, huruvida eller i hvad mån det såsom slitningskostnad afförda beloppet motsvarade den minskning i värde, järnvägens rullande materiel genom slitning år 1898 undergått, och det därjämte kunde antagas, att i de afdragna driftkostnaderna inginge utgifter till underhåll af den rullande materielen — ej heller för berörda slitningskostnad; att klaganden, hvilkens inkomster år 1898 utgjort, trafikinkomster 132,067 kronor 88 öre, för försålda gamla räler 9,489 kronor 36 öre samt andel i räntor 1,212 kronor 68 öre, eller sammanlagdt 142,769 kronor 92 öre, och hvilkens utgifter, med iakttagande af hvad ofvan erinrats, borde upptagas till följande belopp, nämligen: ränta för år 1898 å statslånet 74,393 kronor 41 öre, öfverränta 1,606 kronor 53 öre, ränta å bolagets obligationslån 9,544 kronor 88 öre, inköp af inventarier med mera 31,142 kr. 99 öre, inköp af två vagnsaxlar med hjul 400 kronor 20 öre, ränteskillnad till Norsholm—Västervik—Hultsfreds järnvägstrafik 680 kronor 14 öre samt ränta å fond för ständiga afgälder 58 kronor 11 öre, eller sammanlagdt 117,826 kronor 26 öre, följaktligen borde anses hafva en år 1899 beskattningsbar inkomst af 24,943 kronor; samt att kronoombudet yrkade, att af det sålunda beräknade inkomstbeloppet 2,707 kronor, motsvarande vinsten å klagandens verkstad i Västervik, måtte därstädes upptagas till beskattning, och att, då af återstående 22,236 kronor, fördelade på järnvägens särskilda stationer i hufvudsaklig öfverensstämmelse med den i re-

visionsberättelsen förekommande tablå öfver rörelsen och inkomsten vid de olika stationerna, 17,543 kronor belöpte på stationerna i Kalmar län, sistnämnda inkomstbelopp måtte upptagas till beskattning inom de kommuner af länet, hvarest stationer vore belägna, och i hvarje kommun till det belopp, som efter nyss angifven beräkningsgrund belöpte på där belägna stationer, så att klaganden taxerades i Västervik, utom för 2,707 kronors inkomst af verkstaden, för 4,193 kronors inkomst vid Västerviks och Jenny stationer eller för en sammanlagd inkomst af 6,900 kronor, i Törnsfalls socken för 500 kronors inkomst vid Almviks station, i Gamleby socken för 3,250 kronors inkomst vid Gamleby station, i Lofta socken för 2,600 kronors inkomst vid Öfverrums station, i Ukna socken för 1,500 kronors inkomst vid Starsjö och Nelhammars stationer samt i Gårdserums socken för 5,500 kronors inkomst vid Falerums och Forsaströms stationer;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21 och 22 september 1899 godkänt de af kronoombudet utvecklade grunder för taxeringen och förty, med ogillande af klagandens yrkande, taxerat klaganden i enlighet med hvad kronoombudet yrkat;

att klaganden hos kammarrätten yrkat, att, som, enligt hvad af förenämnda revisionsberättelse inhämtades, icke blott inkomsterna af järnvägen under år 1898 varit så obetydliga, att nämnda års ränta å statslånet icke kunnat betalas, utan klaganden dessutom måst begagna sig af vederbörande landstings garanti för att gälda 1897 års annuitet å klagandens obligationslån, klaganden år 1899 måtte varda befriad från inkomsttaxering, eller, därest detta yrkande icke vunne bifall, att vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten afdrag åtminstone måtte medgifvas dels med 15,165 kronor 53 öre för den minskning i värde, järnvägens rullande materiel, efter beräkning att den med behörigt underhåll kunde fortvara i bruk i trettio år, borde anses genom slitning under år 1898 undergått, dels ock med 4,947 kronor 33 öre för värdeförminskning under samma år å klaganden tillhöriga byggnader, samt klagandens ifrågavarande inkomst sålunda beräknas till 4,830 kronor, att fördelas i enlighet med de af pröfningsnämnden angifna grunder;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som klaganden måste anses berättigad att vid taxeringen erhålla afdrag för den minskning i värde, järnvägens rullande materiel genom slitning under år 1898 undergått, men klaganden däremot

icke ägde åtnjuta afdrag för värdeförminskning å klaganden tillhöriga byggnader, alltså och då det belopp, för hvilket klaganden i förstnämnda hänseende yrkat afdrag, eller 15,165 kronor 53 öre, icke finge anses för högt, funne kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, skäligt i så måtto bifalla besvären, att beräkningen af klagandens hela år 1899 beskattningsbara inkomst nedsattes med nämnda belopp eller till niotusen sjuhundra sjuttioåtta kronor samt, i enlighet härmed och efter den af pröfningsnämnden antagna grund för inkomstens fördelning, klagandens taxering nedsattes i Västervik till fyratusen fyrtio kronor, däraf tvåtusen sjuhundrasju kronor utgjorde inkomst af klagandens verkstad och ettusen trehundra trettiotre kronor inkomst vid klagandens i staden belägna järnvägsstationer, i Törnsfalls socken till etthundra femtionio kronor, i Gamleby socken till ettusen trettiotre kronor, i Lofta socken till åttahundra tjugusju kronor, i Ukna socken till fyrahundra sjuttiosju kronor och i Gärdserums socken till ettusen sjuhundra fyrtionio kronor; samt

att klaganden i de underdåniga besvären på förut anförda skäl yrkat, att klaganden måtte varda helt och hållet befriad från beskattning för ifrågavarande år.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

76.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren A. N. Versteegh i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren A. N. Versteegh i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Säbrå socken taxerat klaganden utom för 12,000 kronors inkomst af enskild tjänst, hvarom nu ej är fråga, för trehundratusen kronors inkomst af rörelse, hvilket

sistberörda belopp antagits utgöra klaganden tillfallen inkomst å köp och försäljning af aktier i aktiebolaget Bodträskfors,

samt klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som det pris, aktierna vid försäljningen betingat utöfver hvad klaganden för dem vid köpet* erlagt, berott på den vinst, bolaget under den tid, aktierna varit i klagandens hand, beredt sig därigenom, att bolaget tillhöriga fastigheter försålts för en köpeskilling öfverstigande fastigheternas bokförda värde, men den sålunda uppkomna vinsten borde föranleda till att bolaget och icke klaganden taxerades för inkomst, det måtte alltså, och då vinst af aktieförsäljning i allt fall icke borde vara föremål för beskattning, hvartill komme, att betalningen för aktierna till klaganden icke erlagts kontant utan genom förbindelser, som förfölle först under åren 1901, 1902 och 1903, taxeringen för inkomst af rörelse undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1900, enär klaganden icke bestridt, att han haft den af taxeringsnämnden bestämda inkomst, förty med ogillande af berörda yrkande fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 26 april innevarande år, enär klaganden icke visat, att han ej genom försäljning af aktier haft år 1900 beskattningsbar inkomst till belopp af 300,000 kronor, ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 29 november 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

* År 1899.

77.

Resolution på und. besvär af rederiaktiebolaget Union i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, rederiaktiebolaget Union i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden till ledning för sin taxering i Stockholm år 1900 uppgifvit, att klagandens hela inkomst år 1899 efter afdrag af dels omkostnader och arfvoden till belopp af 23,193 kronor 19 öre och dels 15,965 kronor 88 öre, utgörande förlust vid försäljning af det klaganden tillhöriga ångfartyget Tor, uppgått till 88,460 kronor 21 öre, hvilket belopp likväl, vid det förhållande att klaganden icke i räkenskapen verkställt någon afskrifning å det tillsammanlagdt 985,000 kronor bokförda värdet af klagandens fem öfriga ångfartyg, borde vid taxering minskas med 47,250 kronor, motsvarande enligt klagandens uträkning fem procent af sagda värde, så att återstoden, 41,210 kronor 21 öre, utgjorde den år 1900 beskattningsbara inkomsten,

samt ej mindre 1900 års taxeringsnämnd för Östermalms församling, inom hvilken verkställande direktören vore mantalsskrifven, med ledning af berörda uppgift sålunda beräknat klagandens beskattningsbara inkomst, att till den uppgifna vinsten, 88,460 kronor 21 öre, lagts under år 1899 guldna utskylder 2,345 kronor 14 öre, hvarefter den därvid uppkomna summan, 90,805 kronor 35 öre, minskats med 49,250 kronor, motsvarande fem procent af det bokförda värdet å klagandens ångfartyg, 985,000 kronor, och förty taxerat klaganden för 41,555 kronors inkomst af rörelse, än äfven årets taxeringsnämnd för Nikolai församling, med förklarande, att, som klaganden hade sitt kontor inom sistnämnda församling och styrelsen följaktligen därstädes måste anses hafva sitt säte, klaganden fördenskull borde i denna församling taxeras, bestämt, att vid taxering af klagandens inkomst skulle till den uppgifna vinsten af rederirörelse under år 1899, 88,460 kronor 21 öre, läggas dels 2,345 kronor 14 öre, utgörande under sistnämnda år guldna utskylder, dels ock 15,965 kronor 88 öre, motsvarande den förlust, som samma år uppstått vid försäljning af ångfartyget Tor, hvaremot den sålunda

uppkomna summan skulle minskas med 49,250 kronor, utgörande fem procent af sammanlagda värdet af klagandens återstående fem ångare, samt förty taxerat klaganden för femtiosjutusen femhundra tjuguen kronors inkomst af rörelse,

så och efter det klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat att blifva taxerad endast å en af nämnda beskattningsorter, och att beloppet af klagandens beskattningsbara inkomst måtte, i enlighet med den af taxeringsnämnden för Östermalms församling verkställda beräkningen, bestämmas till 41,555 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1900, enär Nikolai församling finge anses vara klagandens rätta beskattningsort, väl undanröjt klagandens taxering i Östermalms församling, men, enär klaganden icke i någon mån styrkt, att inkomsten blifvit för högt beräknad till 57,521 kronor, ej nedsatt taxeringen i Nikolai församling,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 20 februari innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 6 december 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

78.

Resolution på und. besvär af kameteraren C. G. T. Grahl i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nåd. resolution på de besvär, kamereraren Carl Georg Theodor Grahl i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 5 juni innevarande år gifna utslag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 13 december 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att taxeringsnämnden för Hedvig Eleonora församling i Stockholm taxerat klaganden för 2,246 kronors inkomst af allmän tjänst;

att stadens pröfningsnämnd genom beslut den 23 oktober 1900, enär enligt nämnden meddelad upplysning klaganden under år 1899 åtnjutit af taxeringsnämnden icke beräknad inkomst till belopp af 8,241 kronor 66 öre, utgörande innehållna lönemedel, höjt taxeringen till jämnadt belopp af 10,488 kronor;

att klaganden häröfver hos kammarrätten sig besvärat, med yrkande att taxeringen, i hvad den afsåge berörda 8,241 kronor, måtte undanrödjas eller, därest detta yrkande ej vunne afseende, att allenast ränta å sagda belopp måtte upptagas till beskattning;

att kronans ombud hos pröfningsnämnden i infordrad förklaring funnit klaganden vara berättigad att vid beskattningen åtnjuta afdrag för kostnader, som han för undfående af berörda innehållna lönemedel måst vidkännas, men, enär klaganden ej förebragt nödig utredning i nämnda afseende samt klaganden vore skyldig att för samma lönemedel erlägga bevillning, yrkat ogillande af klagandens hos kammarrätten framställda yrkande;

att klaganden i sina med anledning af kronoombudets yttrande afgifna påminnelser, med åberopande af intyg därom att han i rättegångskostnader för utbekommande af förenämnda lönemedel fått vidkännas utgifter till sammanlagdt belopp af 1,323 kronor 25 öre, framhållit, att, därest den innehållna lönesumman, minskad med sistberörda belopp, fördelades på de år, under hvilka lönemedlen bort utgå, klaganden för hvart och ett af dessa år icke skulle hafva taxerats för högre inkomstbelopp än 1,800 kronor, af hvilket belopp 300 kronor skulle hafva varit från bevillning fria, samt förty yrkat, att afdrag å taxeringen nu måtte varda honom tillgodofördt med ej mindre berörda 1,323 kronor 25 öre än äfven ett belopp af 900 kronor, motsvarande 300 kronor om året under tre år;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget funnit skäl icke vara anfördt, som kunde föranleda ändring i taxeringsåtgärden;

samt att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att, enär hans årsinkomst under förenämnda tre år, då därifrån afräknades den till 54 kronor uppgående afgift till pensionskassa, han såsom tjänsteman varit skyldig erlägga, icke uppgått till 1,200 kronor samt

klaganden således varit berättigad till bevillningsfritt afdrag med 450 kronor, taxeringen måtte nedsättas med, förutom omförmälda rättegångskostnader 1,323 kronor 25 öre, sammanlagda beloppet af berörda pensionsafgift och bevillningsfria afdrag för tre år, eller 1,512 kronor.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring, än att, enär klaganden vid beräkningen af den för år 1900 beskattningsbara inkomsten äger åtnjuta afdrag för de kostnader, han fått vidkännas för af honom anhängiggjord rättegång för utbekommande af förenämnda innehållna lönemedel, samt det må anses utredt, att berörda kostnader utgjort 1,323 kronor 25 öre, det belopp, för hvilket klaganden har att ifrågavarande år utgöra bevillning, nedsättes till niotusen etthundra sextiofyra kronor. Hvilket etc.

79.

Resolution på und. besvär af disponenten N. O. Elgström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, disponenten för aktiebolaget Malmö snickerifabrik Nils O. Elgström i und. anfört däröfver, att,

sedan Kronobergs läns pröfningsnämnd genom beslut den 27 september 1900 på grund af upplysningar, meddelade af kronans ombud, förordnat, att klaganden skulle för nämnda år inom Åsheda socken utgöra bevillning för tiotusen kronors inkomst genom försäljning af tomter från lägenheten Kexholm under Åsheda Kexegård,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär, med yrkande att, enär tomtförsäljningen skett icke för klagandens utan för ofvanbemälda bolags räkning och i allt fall, vid det förhållande, att försäljningen icke drefves yrkes-

mässigt, vinsten däraf icke borde vara beskattningsbar, klaganden måtte varda från utgörande af ifrågavarande bevillning befriad,

så har kammarrätten genom utslag den 19 april innevarande år sig utlåtit, att kammarrätten funne skäl icke hafva förekommit, som mot kronoombudets bestridande * kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 13 december 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna ** i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

80.

Resolution på und. besvär af godsägaren J. E. Lignell i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 i Brännkyrka socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, godsägaren J. E. Lignell i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Brännkyrka socken taxerat klaganden för 25,000 kronors inkomst, motsvarande den vinst,

---

* *Kronoombudet hos pröfningsnämnden* anmärkte bland annat, att bolaget genom köpebref den 1 april 1899 till klaganden för 3,000 kronor sålt en från ½ mtl Åsheda Kexegård för alltid afsöndrad lägenhet, hvilken afsöndring under namn af Kexholm n:o 1 af Kungl. Maj:ts befallningshafvande fastställts den 17 maj samma år; att under tiden därefter till den 14 juli 1900 från lägenheten upplåtits 29 afsöndringar, hvarå klaganden utfärdat köpebref, däri kvitterats köpeskillingar å tillhopa 18,050 kronor; samt att pröfningsnämnden ansett, att klaganden i spekulationssyfte inköpt fastigheten.

** *Klaganden* uppgaf i de und. besvären, att anledningen hvarför bolaget till klaganden utfärdat köpebref å afsöndringen varit, att därigenom tomtförsäljningarne och lagfarterna å sålda tomter lättare skulle kunna ordnas. Sedermera hade af klaganden för bolagets räkning försålts tomter till belopp, som med endast 101 kr. 21 öre öfverstege nedlagda kostnader för väganläggningar m. m.

Kronoombudet hos taxeringsnämnden ansåg besvären böra bifallas, hvaremot *kronoombudet hos pröfningsnämnden* förmenade, det klaganden ej anfört skäl, som borde föranleda ändring i kammarrättens utslag.

klaganden ansetts hafva förskaffat sig genom försäljning af tomter från den klaganden och annan person gemensamt tillhöriga fasta egendomen Örby i samma socken,

samt klaganden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, som de medel, hvilka genom tomtförsäljningen influtit, till största delen åtgått för bestridande af uppkomna omkostnader, taxeringen måtte nedsättas till 3,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1900 enär, enligt hvad i nämnden upplystes, köpeskillingarna för de från egendomen Örby under år 1899 försålda tomter uppgått till öfver 68,000 kronor, samt klaganden, hvilken jämte annan person omkring två år förut inköpt ifrågavarande egendom hufvudsakligen för att stycka densamma i mindre tomter och med vinst försälja dessa, icke styrkt, att den på honom belöpande andelen af den genom tomtförsäljningen uppkomna vinsten blifvit för högt beräknad, förty, med ogillande af berörda yrkande, fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 31 maj innevarande år sig utlåtit, att, med afseende å hvad kronans ombud i sin förklaring anfört *, kammarrätten funne skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att öfverklagade taxeringen nedsattes till femtontusen kronor;

däruti klaganden i und. sökt ändring under fullföljd af sitt hos kammarrätten framställda påstående; Gifven Stockholms slott den 20 december 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

* *Kronans ombud* har i sin förklaring på anförda skäl yrkat, att klagandens taxering måtte bestämmas till 15,000 kronor.

81.

Ämbetsskrifvelse till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Värmlands län ang. und. besvär af fanjunkaren C. A. Persson i fråga om traktamentsersättning.

Tit.

Hos Kungl. Maj:t har fanjunkaren C. A. Persson i Sundstabyn i und. anfört besvär däröfver, att,

sedan klaganden, hvilken såsom ledamot deltagit i pröfningsningsnämndens i det Eder nådigst anförtrodda län sammanträde innevarande år, hos Eder härför begärt ersättning med 90 kronor 60 öre enligt räkning, däri upptagits traktamentsersättning för sex dagar med 36 kronor,

samt vid räkningens granskning i landskontoret anmärkts såsom obehörigen upptagen traktamentsersättning för fyra resedagar med tjugufyra kronor,

så hafven I genom resolution den 24 sistlidne september, enär åt den i § 64 af gällande bevillningsförordning förekommande bestämmelsen om ersättning åt ledamöter i pröfningsnämnden för inställelse vid nämndens sammanträden, jämförd med stadgandet i § 39 af samma förordning, borde gifvas den tolkning, att den medgifna traktamentsersättningen, sex kronor om dagen, finge utgå allenast för de dagar, under hvilka nämndens sammanträde pågått, med gillande af anmärkningen bestämt klagandens ifrågavarande traktamentsersättning att utgå för allenast två dagar eller för den 23 och 24 i nämnda månad.

Sedan I den 9 innevarande december afgifvit infordradt und. utlåtande, har Kungl. Maj:t låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid icke funnit skäl att göra ändring i Eder resolution.

Hvilket jag, på nådigste befallning, skolat Eder till kännedom och för klagandens förständigande härigenom meddela. Stockholm den 20 december 1901.

(Underskrift.)

82.

Resolution i anledning af und. besvär af bolaget under firma N. Anderson & C:o i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution i anledning af de besvär, bolaget under firma N. Anderson & C:o i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för staden Jönköping genom beslut, som af Jönköpings läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, taxerat klaganden för 6,000 kronors inkomst af byggnadsverksamhet i Jönköping,

så har Kungl Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 17 juli innevarande år af anförd orsak funnit besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 20 december 1901.

Kungl. Maj:t har låtit detta mål inför Sig anmälas; och enär enligt den för sökande af ändring i kammarrättens utslag meddelade besvärshänvisning det ålegat den, som med kammarrättens utslag icke åtnöjdes, att sist före klockan tolf å sextionde dagen från delfåendet af utslaget, den dagen, då sådant skett, likväl oräknad, till Kungl. finansdepartementet inkomma med und. besvär med därvid fogadt, behörigen styrkt bevis, hvilken dag del af utslaget erhållits, vid äfventyr, om sådant försummades, att klaganden skulle hafva förlorat sin talan och besvären ej komme under pröfning, men klaganden, som enligt å utslaget tecknadt bevis den 12 sistlidne oktober af detsamma fått del, först den 12 innevarande månad och således efter besvärstidens utgång inkommit med de und. besvären, finner Kungl. Maj:t samma besvär icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

83.

Resolution på und. besvär af ordföranden i Åsheda sockens kommunalstämma E. Herrlander och ordföranden i samma sockens kommunalnämnd C. A. Johnsson i fråga om handlanden E. A. Gustafssons i Åkvarn inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ordföranden i Åsheda sockens kommunalstämma Edv. Herrlander och ordföranden i samma sockens kommunalnämnd C. A. Johnsson i und. anfört däröfver, att,

sedan handlanden E. A. Gustafsson i Åkvarn i en till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Kronobergs län ingifven, af Kungl. Maj:ts befallningshafvande till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt öfverlämnad skrift yrkat, att, som Gustafsson, hvilken år 1898 taxerats i Elghults socken för 600 kronors inkomst af rörelse, blifvit samma år jämväl i Åsheda socken taxerad för sådan inkomst till belopp af 3,000 kronor, men Gustafsson icke i Åsheda socken under åren 1897 och 1898 idkat någon rörelse eller eljest utöfvat verksamhet af beskaffenhet, att han för inkomst däraf varit skattskyldig, taxeringen i sistnämnda socken måtte undanrödjas, och Gustafsson förklaras berättigad återbekomma den bevillning och de öfriga allmänna afgifter, han i anledning af samma taxering erlagt,

så har kammarrätten genom utslag den 8 maj 1900 af anförda orsaker undanröjt ofvanberörda i Åsheda socken vidtagna beskattningsåtgärd äfvensom förklarat, att Gustafsson ägde att på anmälan kostnadsfritt ur kronans kassa återfå den bevillning, trettio kronor, han i anledning af samma åtgärd erlagt, samt hos vederbörande göra framställning om återbekommande af de öfriga allmänna afgifter, som blifvit Gustafsson för år 1898 i Åsheda socken obehörigen påförda och af honom guldna; Gifven Stockholms slott den 31 december 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål

Sig föredragas; och som klagandena icke, såvidt visadt blifvit, af Åsheda sockens kommunalstämma erhållit uppdrag att hos Kungl. Maj:t söka ändring i kammarrättens utslag, finner Kungl. Maj:t de und. besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

84.

Resolution på und. besvär af Ekebyborna sockens kommunalstämma i fråga om Sally Anderssons inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ekebyborna sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat Sally Andersson för 8,000 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest, motsvarande beloppet af en henne tillfallen gåfva af hennes fader,

samt Sally Andersson hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som ifrågavarande gåfva ej vore att anse såsom årsinkomst, ändring i taxeringen måtte vidtagas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1900 af anfördt skäl, med ogillande af berörda yrkande, fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Sally Andersson häröfver anfört besvär, genom utslag den 3 maj innevarande år sig utlåtit, att, som ifrågavarande till Sally Andersson såsom gåfva öfverlämnade penningebelopp ej varit att hänföra till årsinkomst, hvarför bevillning enligt 7 och 8 §§ af Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 bort erläggas; alltså blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, berörda taxeringsåtgärd af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 31 december 1901.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

SAK-REGISTER.

N:r

Afdrag vid beräkning af beskattningsbar inkomst utaf kapital och arbete.

(§ 10 mom. 3 och 4 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)

Fråga om vid bolags taxering afdrag finge ske för *ränta å lån* upptaget mot inteckning i fastighet .... 63.

Vid ett bolags taxering har ifrågasatts afdrag för försämring af *byggnader* 20

Fråga om vid (Svenska telegrambyråns) taxering afdrag finge ske för gjorda *afskrifningar* för:

Osäkra fordringar,

Minskning i värde, som de i rörelsen använda *inventarier* undergått genom slitning,

Köpeskilling å ett inköpt, men omedelbart därefter nedlagdt företag,

Belopp, som afsetts att motsvara en af prisfall föranledd *minskning i värde å* klaganden tillhöriga *obligationer* m. m. ...... 23.

Fråga om afdrag för *rättegångskostnader* för utbekommande af lönemedel .... 78.

Fråga om afdrag för *traktamentsersättning*, som en person uppburit, för det han enligt uppdrag af Sveriges geologiska undersökning såsom *extra* geolog deltagit i fältarbeten *utom* sin vanliga boningsort .... 14.

Se vidare **Bankrörelse, Järnväg, Sågverksrörelse, Ångfartyg.**

Afdrag, bevillningsfritt.

(§ 11 mom. 1 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)

Hos Kungl. Maj:t medgifvet bevillningsfritt afdrag .... 18. 32.

Afskrifning. Se **Afdrag.**

Aktieförsäljning.

Fråga om taxering af vinst vid försäljning af aktier........... 2. 76.

Apoteksrörelse.

Ang. taxering för inkomst däraf .... 67.

Arrendator. Se **Utskylder.**

N:r

Arrendeinkomst.

Fråga, om kyrkoherde skulle utgöra inkomstbevillning för honom tillfallande arrendeafkomst från ett prästänkesäte .... 56.

Fråga, om kyrkoherde skulle utgöra inkomstbevillning för afkomsten af ett honom på lön anslaget stomhemman........... 33.

Bankrörelse.

Fråga. om vid banks taxering afdrag finge ske för *bevillningsafgift* för rätt att utgifva sedlar m. m.......... 13

Fråga om taxering af banks (Göteborgs enskilda) afdelningskontor .... 74.

[Se jämväl 65.]

Behörighet att föra talan. Se **Besvär, Kommunalnämnds och Kommunalstämmas ordförande. Municipalsamhälle.**

Beskattningsbar inkomst. Se **Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Beskattningsort.

(§ 12 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)

Ett ångkvarnsbolag, som i K. stad utöfvade sin hufvudsakliga verksamhet, idkade i S. socken försäljning medelst där bosatt agent. Fråga, om bolaget vore jämväl å sistnämnda ort skattskyldigt .... 6.

Ett bolag hade i S. stad upplag af kol, hvarifrån försäljning ägde rum genom vid järnvägsstation i S. anställda järnvägstjänstemän såsom *kommissionärer*. Fråga, om bolaget vore därför skattskyldigt i S. stad .... 7.

Fråga, om ett sågverksbolag, som vore taxeradt för sågverksrörelse i G-e stad samt K. och V. socknar, skulle taxeras jämväl i G-g stad för inkomst af *lådfabrikation* .... 37.

Fråga, om ett sågverksbolag, som vore beskattadt i Y. socken, skulle taxeras jämväl i S. stad, där bolaget hade s. k. *expeditionskontor* .... 39.

Fråga om taxering af ett handelsbolag, som i staden S. utöfvade försäljning af ett å annan ort befintligt bolags tillverkningar *(kommissionär)* .... 71.

Fråga i öfrigt om taxering af bolags rörelse å särskilda orter:

aktiebolaget Nykvarn *(papperstillverkning)*......................... 11.

Fridafors fabriksaktiebolag .... 47.

Fråga, om i L. socken mantalsskrifne handlanden K., som i H. socken å *marknader* försålt varor, skulle därför taxeras i sistnämnda socken.. 69.

Fråga om landtslaktares taxering i stad för därstädes idkad *torghandel* .... 54.

Ang. taxering af en *flottningsentreprenörs* inkomst af flottningsrörelse .... 17, 52.

N:r

Se vidare **Apoteksrörelse, Dubbelbeskattning, Elektricitetsverk, Fastighetsbevillning, Järnväg, Proviantförsäljning, Sågverksrörelse, Ångfartyg.**

Beskattningsår. Se **Inkomsters beräknande.**

Besvär.
Öfver dubbeltaxering anförda besvär, hvilka ingifvits *omedelbart* till kammarrätten .... 10.
Fråga, huruvida öfver fastighetstaxering hos kammarrätten förd klagan finge till pröfning upptagas, ehuru klaganden ej fört talan inom den i § 55 gällande Bevilln.-förordn. stadgade tid och ordning (till kammarrätten *återförvisadt* mål) .... 1.
Hos Kungl. Maj:t öfver ett kammarrättens utslag anförda besvär af åtskilliga personer, i uppgifven egenskap af medlemmar af S. kommun, hafva ej upptagits till pröfning ... . 27.
Besvär ej upptagna till pröfning, då besvärsskriften undertecknats allenast med ett *bolags* namn och ej blifvit med någon *persons* namn underskrifven .... 59.
Ang. und. klagan öfver ett i ett taxeringsärende meddeladt utslag, hvilket icke blifvit hos Kungl. Maj:t företedt .... 70.
Ang. till Kungl. Maj:t för sent ingifna besvär .... 82.
Ang. besvär af en klagande, som ej fullgjort honom enligt Bevilln.-förordn. åliggande uppgiftsplikt.
Se **uppgifter, officiella.**
Ang. hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande förd klagan öfver påförd vägskatt.
Se **Debitering.**
Se vidare **Delgifning, Kommunalnämnds och Kommunalstämmas ordförande, Municipalsamhälle, Utskylder.**

Besvär ang. restitution af utskylder. Se **Restitution.**

Bevillningsafgift för banks rätt att utgifva sedlar. Se **Bankrörelse.**

Bostad. Se **Förmån** af bostad.

Boställe.
Fråga om taxeringsvärdet å ett kyrkoherdeboställe, från hvilket boställshafvaren erhölle allenast en del af skogsafkastningen 21.

Byggnad. Se **Afdrag, Fastighetsbevillning, Järnväg.**

Debitering.
Fråga om debitering af *vägskatt* .... 46.
Se vidare **Utskylder.**

Deklaration. Se **Uppgifter, officiella.**

N:r

Delgifning.
Hos Kungl. Maj:t anförda besvär hafva ej upptagits till pröfning, då klaganden underlåtit att vid besvären foga bevis om delgifningsdagen .... 16.

Dubbelbeskattning.
Fråga om sådan .... 42, 53.
Se jämväl **Besvär.**

Enskild bank. Se **Bankrörelse.**

Entreprenör. Se **Beskattningsort.**

Elektricitetsverk.
Ang. taxering af inkomst af elektrisk kraftstation .... 64.

Se jämväl **Fastighetsbevillning.**

Fabriksrörelse.
Ang. afdrag för slitning af maskiner och inventarier samt försämring af byggnader ... . 20.

Fartyg. Se **Ångfartyg.**

Fastighetsbevillning.
(§ 3 Bevilln.-förordn. den 3 dec. 1897.)
Fråga om nedsättning af taxeringsvärdet å en under nybyggnadsarbete varande *stads*fastighet .... 51.
Fråga om nedsättning under köpeskillingen af taxeringsvärdet å fastigheter tillhöriga Trollhättans elektriska kraftaktiebolag 57.
Fråga om taxeringsvärde å område, benämndt "vattenfall med strand", tillhörigt Trollhättans elektriska kraftaktiebolag...... 58.
(§ 4 Bevilln.-förordn. den 3 dec. 1897.)
Ang. taxering af staden K. tillhöriga egendomen F., bestående af tomt, trädgård, park, hus och jord... .... 15.
Ang. fastighetsbevillnings erläggande för en Kristliga föreningen af unge män i Göteborg tillhörig fastighet .... 48.
[Jämför 61.]
(§ 5 Bevilln.-förordn. den 3 dec. 1897.)
Fråga om taxering af en kyrkoherden Å. tillhörig, å ägorna till det af honom innehafda kyrkoherdebostället belägen byggnad 49.
Fråga, om skogsmark, tillhörig utarrenderad kronodomän, skulle åsättas särskildt taxeringsvärde .... 73.
(§ 6 Bevilln.-förordn. den 3 dec. 1897.)
Fråga om taxering af åtskilliga i D. socken belägna *fyllnadsmarker,* som vid afvittring tilldelats byar i U. socken.. 40

N:r

Fråga om taxering af vissa i N. socken belägna, men till hemman i K. socken hörande (utmarks-) områden .... 68.

Fastighetsförsäljning.
Fråga om taxering af vinst genom försäljning af tomter från jordbruksfastighet m. m ... . 43, 55.
[Se vidare 79, 80.]

Fatalier. Se **Besvär.**

Flottningsentreprenör. Se **Beskattningsort.**

Frälsningsarméns förlagsaktiebolag.
Ang. dess taxering .... 28.
Se vidare **Uppgifter, officiella.**

Fyllnadsmarker. Se **Fastighetsbevillning.**

Fördelning å särskilda orter af beskattningsbar inkomst af rörelse.
Se **Beskattningsort, Sågverksrörelse.**

Förmån af bostad.
Ang. taxering af förmån af bostad samt af vedbrand .... 62.

Försäljning. Se **Aktieförsäljning, Fastighetsförsäljning.**

Gift kvinna. Se **Hustru.**

Gåfva.
Fråga om taxering af ett belopp, som tilldelats en person såsom gåfva .... 3, 84.
[Jämför 26.]

Handelsrörelse. Se **Beskattningsort, Proviantförsäljning.**

Hus. Se **Fastighetsbevillning.**

Hustru.
Fråga om hustrus befogenhet att föra talan i mål angående henne påförd taxering för inkomst, som hon genom eget arbete förvärfvat . ... 50.

Inkomst, beskattningsbar eller icke.
Se **Aktieförsäljning, Beskattningsort, Fastighetsförsäljning, Gåfva, Mejerihandtering, Utrikesort.**

Inkomsters beräknande. Grunder därför.
(§ 10 Bevilln.-förordn. d. 3 dec. 1897.)
Ang. taxering år 1899 af ett bolag, som börjat sin rörelse den 1 november 1898 .... 25.

N:r

Fråga, om vid taxering år 1898 af tegelbruksrörelse förhållandena under år 1897 eller 1898 skulle läggas till grund för taxeringen .... 30.

Ang. taxering år 1899 af från Presterskapets löneregleringsfond såsom lönetillskott bekommet belopp, dels vid slutet af år 1898 och dels under år 1899 .... 32.

Inteckuad gäld. Ang. afdrag för ränta därå. Se **Afdrag.**

Inventarier. Se **Afdrag, Fabriksrörelse.**

Jordbruksfastighet. Se **Fastighetsbevillning.**

Järnväg.

Ang. taxering af inkomst, som skulle influtit från järnväg, hvilken ej visats hafva upplåtits till allmän trafik .... 4.

(8 § 2 mom. 2:o) Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)

Fråga om ett järnvägsbolag (Örebro--Köpings), hvars aktier förvaltades af ett trafikaktiebolag, skulle, då sistnämnda bolags styrelse hade sitt säte i Stockholm, därstädes taxeras för en del af sin inkomst .... 38.

Ang. afdrag vid järnvägsbolags taxering för belopp, som *dels* utbetalats för äldre räntor, *dels* användts till afskrifning å bananläggningen .... 44.

Fråga om afdrag för värdeförminskning *dels* å järnvägs rullande materiel och *dels* å järnvägsbolag tillhöriga byggnader .... 75.

Se vidare **Fastighetsförsäljning.**

Kammarrätten. Ang. kammarrättens befogenhet att meddela rättelse i inkomsttaxering å en ort, äfven om besvär eller anmärkning rörande taxeringen å denna ort icke förekommit *(73 § 2 mom. Bevilln.-förordn. den 3 dec. 1897.)* .... 11.

Ang. omedelbart till kammarrätten ingifna besvär m. m. Se **Besvär.**

Klagan. Se **Besvär.**

Kommissionär. Se **Beskattningsort.**

Kommun. Se **Besvär.**

Kommunalnämnds och

Kommunalstämmas ordförande

ha förklarats obehöriga att utan uppdrag af kommun föra dess talan i bevillningsmål .... 83.

Kyrkoherde. Se **Arrendeinkomst.**

Lifränta.

Fråga om taxering af lifränta, som utginge från fast egendom, äfvensom af förmån af bostad jämte vedbrand .... 62.

N:r

Lådfabrikation. Se **Beskattningsort.**

Läkare. Se **Debitering, Vägunderhåll.**

Löneregleringsfond.
Fråga om taxering af belopp, som från Prästerskapets löneregleringsfond uppburits såsom lönetillskott ... . 32.

Marknad. Se **Beskattningsort.**

Maskiner. Se **Fabriksrörelse.**

Mejerihandtering.
Fråga om taxering för inkomst däraf ... . 8.

Municipalsamhälle
har förklarats icke äga föra talan i fråga om skattskyldig inom taxeringsdistriktet påförd inkomstbevillning........................ 67.

Nåd.
Ang. hos Kungl. Maj:t gjord framställning att af nåd återbekomma erlagda utskylder m. m. .... 35.

Obligation. Se **Afdrag, Sågverksrörelse.**

Park. Se **Fastighetsbevillning.**

Pension. Se **Lifränta.**

Proviantförsäljning.
Fråga, om J., som vore mantalsskrifven i V. socken samt levererat proviant till de å mötesplats i R. socken förlagda trupper, skulle för inkomst däraf taxeras i sistnämnda socken .... 9.

Präst. Se **Arrendeinkomst.**

Prästerskapets löneregleringsfond. Se **Löneregleringsfond.**

Prästänkesäte. Se **Arrendeinkomst.**

Pröfning.
Fråga om besvärs upptagande till pröfning. Se **Besvär.**

Pröfningsnämnd.
Fråga om traktamentsersättning åt ledamot i pröfningsnämnd för inställelse vid nämndens sammanträde .... 81.

Resning.
Ang. hos Kungl. Maj:t sökt resning i ett beskattningsmål... ..... 35.

N:r

Restitution.

Ang. hos *Kungl. Maj:t* framställdt yrkande om restitution .... 19.

Ang. hos *kammarrätten* framställdt yrkande om återbekommande af utskylder .... 24, 53.

Ang. hos *Kung. Maj:ts befallningshafvande* framställdt yrkande om återbekommande af vägskatt .... 46.

[Se jämväl **Nåd.**]

Räkenskapsutdrag. Se **Uppgifter, officiella.**

Rättegångskostnad. Se **Afdrag.**

Sedelbevillning. Se **Bankrörelse.**

Slaktare. Se **Beskattningsort.**

Stomhemman. Se **Arrendeinkomst.**

Sågverksrörelse.

Ang. fördelning af sågverksbolags uppskattade inkomst mellan särskilda orter, inom hvilka rörelsen utöfvas:

Forss aktiebolag .... 45.

Kopparbergs och Hofors sågverksaktiebolag .... 5.

Viskans aktiebolag .... 12.

Fråga, om vid taxering af sågverksrörelse afdrag finge ske för ränta å *obligationslån m. m.* .... 5.

Ang. grunder för beräkning af ett sågverksbolags beskattningsbara inkomst .... 41.

Se vidare **Beskattningsort.**

Taxeringsvärde. Se **Boställe, Fastighetsbevillning.**

Tegelbruksrörelse.

Ang. taxering däraf .... 30.

Tomt. Se **Fastighetsbevillning.**

Tomtförsäljning. Se **Fastighetsförsäljning.**

Traktamente. Se **Afdrag.**

Trädgård. Se **Fastighetsbevillning.**

Undersökning, Sveriges geologiska.

Ang. traktamente för uppdrag därifrån. Se **Afdrag.**

Uppgifter, officiella.

Ang. underlåtenhet af Frälsningsarméns förlagsaktiebolag att inom stadgad tid aflämna räkenskapsutdrag m. m. .... 29.

[Se jämväl 60, 66.]

N:r

Upplag af varor. Se **Beskattningsort.**

Utrikes ort.
Fråga om beskattning af å utrikes ort boende svensk medborgares inkomst af honom tillhörigt, i utlandet befintligt kapital m. m. 26.

Utslag, hvaröfver klagas hos Kungl. Maj:t, därstädes ej företedt...... 70.

Utskylder.
Fråga om pröfning af yrkande angående skyldighet för arrendator att betala utskylder för en jordbruksfastighet .... 36.
Se vidare **Restitution.**

Vattenfall. Se **Fastighetsbevillning.**

Veterinär.
Den inkomst, distriktsveterinär åtnjutit af enskild praktik inom tjänstgöringsdistrikt, har ansetts såsom härfluten af hans tjänst 31.
[Jämför 22.]

Vägskatt. Se **Debitering, Vägunderhåll.**

Vägunderhåll.
Fråga, huruvida inkomst af järnväg, som ej visats hafva upplåtits till allmän trafik, vore att anse såsom sådan inkomst af rörelse eller yrke, hvarför inkomsttagaren skulle deltaga i vägunderhåll .... 4.
Fråga, om e. provinsialläkares inkomst af enskild praktik vore att anse såsom inkomst af rörelse, hvarför vägskatt skulle erläggas, eller såsom inkomst af tjänst............. ... . 22.
[Jämför 31.]

Värdeminskning å inventarier eller obligationer. Se **Afdrag.**

Ångfartyg.
Fråga, om vid ångfartygsbolags taxering afdrag finge äga rum för kostnaden för insättande af nya ångpannor i bolagets ångare 72.
Ett rederibolag taxerades i staden S. såväl i Ö. församling, där verkställande direktören vore mantalsskrifven, som i N. församling, hvarest bolaget hade sitt kontor. Fråga, hvar bolaget rätteligen ansåges böra taxeras .... 77.
Fråga, om vid ångslupsbolags taxering afdrag finge ske för värdeminskning genom slitning å i bolagets rörelse använda ångslupar .... 34.

Ångslup. Se **Ångfartyg.**

Återförvisning. Se **Besvär, Restitution** (N:o 53).

SAMLING

AF

KUNGL. RESOLUTIONER OCH BREF

RÖRANDE TILLÄMPNINGEN AF

BEVILLNINGSFÖRORDNINGEN

JÄMTE

SAKREGISTER

NIONDE HÄFTET

OMFATTANDE ÅR 1902

UTGIFVET AF

HJALMAR RETTIG
KANSLISEKRETERARE I K. FINANSDEPARTEMENTET

STOCKHOLM
ISAAC MARCUS' BOKTR.-AKTIEBOLAGS FÖRLAG

Innehåll.

Sid.

N:r 1. Kungl. resolutionen den 24 januari 1902 på und. besvär af kyrkoherden P. S. Landelius i fråga om skyldighet att för år 1898 utgöra bevillning för den till Ulrika sockens kyrkoherdeboställe 1/2 mantal Ycke n:r 1 hörande skog .... 1.

„ 2. Kungl. resolutionen den 24 januari 1902 på und. besvär af disponenten N. Fr. P. Fitger i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ...... 2.

„ 3. Kungl. resolutionen den 31 januari 1902 på und. besvär af ägarne af 1/8 mantal Kypered n:o 1 K. R. Persson, Josefina Persdotter och K. W. Johansson i fråga om taxeringsvärdet år 1899 å klagandena tillhöriga hälften af lägenheten Hultet n:o 1 ...... 4.

„ 4. Kungl. resolutionen den 31 januari 1902 på und. besvär af aktiebolaget Förenade Bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ...... 5.

„ 5. Kungl. resolutionen den 31 januari 1902 i anledning af und. besvär af Täby sockens kommunalstämma i fråga om grefve H. J. Cronhjelms änka grefvinnan Ebba Cronhjelms inkomsttaxering år 1899 ...... 7.

„ 6. Kungl. resolutionen den 7 februari 1902 på und. besvär af V. Hultin m. fl. i fråga om taxering år 1899 af lägenheten Fårekärret n:o 1, en beteshage i Sandhults socken af Älfsborgs län ...... 8.

„ 7. Kungl. resolutionen den 14 februari 1902 på und. besvär af Korsnäs sågverksaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897 ...... 9.

„ 8. Kungl. resolutionen den 21 februari 1902 på und. besvär af Arnäs sockens kommunalstämma i fråga om handlanden A. J. Hägglunds inkomsttaxering år 1900 ...... 13.

„ 9. Kungl. resolutionen den 21 februari 1902 på und. besvär af kapellpredikanten J. Sandström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ...... 14.

„ 10. Kungl. resolutionen den 28 februari 1902 på und. besvär af Söraby sockens kommunalstämma i fråga om komministern A. P. Björngrens inkomsttaxering år 1900 ...... 16.

Sid.

N:r 11. Kungl. resolutionen den 28 februari 1902 på und. besvär af Kungl. teaterns aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 17.

„ 12. Kungl. resolutionen den 7 mars 1902 på und. besvär af handelsaktiebolaget Lindell & Hoppe i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 19.

„ 13. Kungl. resolutionen den 7 mars 1902 i anledning af und. besvär af Hessleholms köpings kommunalnämnd i fråga om bolagets under firma Svenska Telegrambyrån inkomsttaxering år 1900 .... 20.

„ 14. Kungl. resolutionen den 7 mars 1902 på und. besvär af aktiebolaget Stockholms svafvelsyrefabrik i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 21.

„ 15. Kungl. resolutionen den 7 mars 1902 på und. besvär af Mobergs gjuteri- och mekaniska verkstadsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 22.

„ 16. Kungl. resolutionen den 7 mars 1902 på und. besvär af Skellefteå aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 23.

„ 17. Kungl. resolutionen den 7 mars 1902 på und. besvär af chefen för Roslags 1:a, 2:a, 3:e och 4:e m. fl. båtsmanskompanier, kaptenen L. A. Hubendick, i fråga om åtskilliga båtsmäns beskattning .... 24.

„ 18. Kungl. resolutionen den 14 mars 1902 på und. besvär af Svenska remfabriksaktiebolaget i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 25.

„ 19. Kungl. resolutionen den 14 mars 1902 på und. besvär af "Kalmar ångkvarnsaktiebolag" i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 26.

„ 20. Kungl. resolutionen den 14 mars 1902 i anledning af und. besvär af ordföranden i Adelsö sockens kommunalnämnd G. Forsberger i fråga om grosshandlaren E. Ohlssons inkomsttaxering år 1900 .... 27.

„ 21. Kungl. resolutionen den 21 mars 1902 på und. besvär af Hellestads sockens kommunalstämma i fråga om bruksägaren O. Lundqvists inkomsttaxering år 1900 .... 28.

„ 22. Kungl. resolutionen den 4 april 1902 på und. besvär af Örberga sockens kommunalstämma i fråga om stationsmästaren O. Malméns inkomsttaxering år 1899 .... 29.

„ 23. Kungl. resolutionen den 4 april 1902 på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall i fråga om Gimåns flottningsbolags beskattning år 1900 .... 30.

„ 24. Kungl. resolutionen den 4 april 1902 på und. besvär af Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 31.

„ 25. Kungl. resolutionen den 11 april 1902 på und. besvär af

Sid.

Göteborgs jästaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 32.
N:r 26. Kungl. resolutionen den 11 april 1902 på und. besvär af stadsfullmäktige i Malmö i fråga om stadens taxering år 1900 i Västra Skräflinge socken för inkomst af stadens därstädes belägna vattenledningsverk .... 34.
„ 27. Kungl. resolutionen den 11 april 1902 på und. besvär af Undersviks sockens kommunalstämma i fråga om Simeå ångsågs intressenters inkomsttaxering år 1899 .... 35.
„ 28. Kungl. resolutionen den 18 april 1902 på und. besvär af apotekaren C. A. Lewin i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 36.
„ 29. Kungl. resolutionen den 18 april 1902 på und. besvär af P. Svensson i fråga om taxeringsvärdet år 1900 å klaganden tillhöriga 7/96 mantal n:o 1 Askaremåla i Ringamåla socken 37.
„ 30. Kungl. resolutionen den 18 april 1902 på und. besvär af Nitroglycerinaktiebolaget i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 38.
„ 31. Kungl. resolutionen den 9 maj 1902 på und. besvär af förre gjutaren C. L. Grönberg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 39.
„ 32. Kungl. resolutionen den 23 maj 1902 på und. besvär af Jemjö sockens kommunalstämma i fråga om handlanden L. Petersons inkomsttaxering år 1898 .... 40.
„ 33. Kungl. resolutionen den 23 maj 1902 på und. besvär af J. A. Kristianson i fråga om taxeringsvärdet år 1900 å en klaganden tillhörig byggnad .... 41.
„ 34. Kungl. resolutionen den 30 maj 1902 på und. besvär af bokhållaren G. F. Bergendahl i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898 .... 42.
„ 35. Kungl. resolutionen den 6 juni 1902 på und. besvär af Hjärtums sockens kommunalstämma i fråga om Nya Trollhätte kanalbolags inkomsttaxering år 1898 .... 43.
„ 36. Kungl. resolutionen den 6 juni 1902 på und. besvär af grosshandlaren G. Anderson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 47.
„ 37. Kungl. resolutionen den 6 juni 1902 på und. besvär af Sköns sockens kommunalstämma i fråga om rederiaktiebolagets Orlando inkomsttaxering år 1900 .... 49.
„ 38. Kungl. resolutionen den 13 juni 1902 på und. besvär af Sunds aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 50.
„ 39. Kungl. resolutionen den 13 juni 1902 på und. besvär af Örebro enskilda bank i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 51.
„ 40. Kungl. resolutionen den 13 juni 1902 på und. besvär af godsägaren J. A. Lundholm i fråga om taxeringsvärdet år

Sid.

1901 å klaganden tillhöriga 2 ¼ mantal Östhamra n:ris 1, 2 och 3 i Östuna socken ... 52.

N:r 41. Kungl. resolutionen den 21 juni 1902 på und. besvär af landskamereraren G. Lindgren i fråga om en anmärkning vid Hallands läns landsbok för år 1898 och landtränteri-specialräkningen ... 53.

„ 42. Kungl. resolutionen den 21 juni 1902 på und. besvär af stadsfullmäktige i Malmö i fråga om Richters bryggeriaktiebolags inkomsttaxering år 1899 ... 54.

„ 43. Kungl. resolutionen den 27 juni 1902 på und. besvär af bolaget under firma Cooperative Wholesale Society Shillito & Co. i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ... 56.

„ 44. Kungl. resolutionen den 25 juli 1902 på und. besvär af häradshöfdingen R. Krook i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ... 57.

„ 45. Kungl. resolutionen den 1 augusti 1902 på und. besvär af Skånes enskilda bank i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ... 59.

„ 46. Kungl. resolutionen den 8 augusti 1902 på und. besvär af Urshults sockens sparbank i fråga om skyldighet att erlägga bevillning för en klaganden tillhörig fastighet år 1900 ... 61.

„ 47. Kungl. resolutionen den 8 augusti 1902 på und. besvär af Svenska granitindustriaktiebolaget i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 i staden Varberg ... 62.

„ 48. Kungl. resolutionen den 15 augusti 1902 på und. besvär af Gåsinge sockens kommunalstämma i fråga om skyldighet att för år 1901 erlägga bevillning för kommunen tillhöriga lägenheten Fridhem ... 63.

„ 49. Kungl. resolutionen den 22 augusti 1902 på und. besvär af kreatursbandlanden J. Jansson Alsterqvist i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ... 64.

„ 50. Kungl. resolutionen den 5 september 1902 på und. besvär af kronofogden E. F. Engelstedt, å tjänstens vägnar, i fråga om afkortning i Medelpads östra fögderis kronoräkenskap af bevillning och tilläggsbevillning för år 1893 ... 65.

„ 51. Kungl. resolutionen den 5 september 1902 på und. besvär af Ljusne-Voxna aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ... 66.

„ 52. Kungl. resolutionen den 5 september 1902 på und. besvär af C. Wallén m. fl. postvaktbetjänte i fråga om klagandenas inkomsttaxering år 1900 ... 67.

„ 53. Kungl. resolutionen den 12 september 1902 på und. besvär af Bälinge sockens kommunalstämma i fråga om beskattningsorten år 1898 för ängssamfälligheten Faxan m. m. .. 68.

„ 54. Kungl. resolutionen den 19 september 1902 på und. besvär af Nobelstiftelsen i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 70.

Sid.

N:r 55. Kungl. resolutionen den 26 september 1902 på und. besvär af stadsfullmäktige i Hudiksvall i fråga om Hudiksvalls trävaruaktiebolags inkomsttaxering år 1897 .... 71.

" 56. Kungl. resolutionen den 10 oktober 1902 på und. besvär af Örkeneds sockens kommunalstämma i fråga om Svenska granitindustriaktiebolagets inkomsttaxering år 1899 .... 75.

" 57. Kungl. resolutionen den 10 oktober 1902 på und. besvär af majoren W. Boltenstern m. fl. i fråga om arrendatorn O. Trapps valbarhet till ledamot i innevarande års bevillningsberedning för Fjerrestads m. fl. socknars beredningsdistrikt 79.

" 58. Kungl. resolutionen den 17 oktober 1902 på und. besvär af vågmästaren A. Anderson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 80.

" 59. Kungl. resolutionen den 17 oktober 1902 i anledning af und. besvär af förvaltaren C. A. Wetterström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 81.

" 60. Kungl. resolutionen den 24 oktober 1902 på und. besvär af Sandarne aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 82.

" 61. Kungl. resolutionen den 14 november 1902 på und. besvär af styrelsen för Västra Blekinge järnvägar i fråga om järnvägarnas inkomsttaxering år 1899 .... 84.

" 62. Kungl. resolutionen den 14 november 1902 på und. besvär af Mora-Vänerns järnvägsaktiebolag m. fl. i fråga om bemälda bolags inkomsttaxering år 1899 .... 85.

" 63. Kungl. resolutionen den 21 november 1902 på und. besvär af trävaruhandlanden C. Åberg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 89.

" 64. Kungl. resolutionen den 28 november 1902 på und. besvär af samfundet Frälsningsarmén i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 91.

" 65. Kungl. resolutionen den 5 december 1902 på und. besvär af landskamereraren T. Broström, å tjänstens vägnar, i fråga om kassören J. Toftes inkomsttaxering år 1901 .... 92.

" 66. Kungl. resolutionen den 5 december 1902 på und. besvär af Elektriska aktiebolaget A. E. G. i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 93.

" 67. Kungl. resolutionen den 12 december 1902 på und. besvär af grosshandlanden E. A. Österlind i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 94.

" 68. Kungl. resolutionen den 12 december 1902 på und. besvär af aktiebolaget Lilljedahlska läderfabriken i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 96.

" 69. Kungl. resolutionen den 12 december 1902 på und. besvär af Betty Bengtsson, såsom ombud för sin broder hemmans-

Sid.

ägaren Sven Bengtsson, i fråga om den senares inkomsttaxering år 1901 .... 97.

N:r 70. Kungl. resolutionen den 19 december 1902 på und. besvär af kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om Stockholms ångfartygsrederiaktiebolags inkomsttaxering år 1901 .... 98.

„ 71. Kungl. resolutionen den 31 december 1902 på und. besvär af landskamreraren T. Broström å tjänstens vägnar, i fråga om redaktören A. E. Jeurlings frånskilda hustru Maria Sofia Anderssons inkomsttaxering år 1901 .... 100.

„ 72. Kungl. resolutionen den 31 december 1902 på und. besvär af förre poliskommissarien A. F. Schérs hustru Fanny Olga Oscara Elisabet Schér i fråga om inkomsttaxering år 1901 101.

„ 73. Kungl. Maj:ts nådiga bref den 31 december 1902 till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af grosshandlaren C. A. Wikström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 102.

1.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden P. S. Landelius i fråga om skyldighet att för år 1898 utgöra bevillning för den till Ulrika sockens kyrkoherdeboställe $^1/_2$ mtl Ycke n:o 1 hörande skog.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden P. S. Landelius, såsom innehafvare af Ulrika sockens kyrkoherdeboställe $^1/_2$ mtl Ycke n:o 1, i und. anfört däröfver, att,

sedan 1898 års taxeringsnämnd för berörda socken genom beslut, däri Östergötlands läns pröfningsnämnd icke gjort ändring, förordnat, att prästerskapets löneregleringsfond skulle utgöra bevillning för den till nämnda kyrkoherdeboställe anslagna skog efter ett densamma såsom jordbruksfastighet åsatt värde af 24,000 kronor

samt ombudsmannen hos Kungl. statskontoret, på grund af vederbörligt uppdrag, hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär med yrkande, att ifrågavarande taxeringsåtgärd måtte undanrödjas,

så har kammarrätten genom utslag den 19 juni 1900 sig utlåtit, att, som den omständighet, att afkastningen af ifrågavarande boställsskog inginge till prästerskapets löneregleringsfond, icke, mot stadgandet i § 2 b) af Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, föranledde därtill, att bevillning för skogen skulle utgöras af fonden och icke af boställets innehafvare, funne kammarrätten, med undanrödjande af öfverklagade taxeringsåtgärden, skäligt befria fonden från skyldighet att för år 1898 utgöra bevillning för nämnda skog samt förklara vederbörande boställshafvare pliktig att i stället erlägga bevillning för skogen efter det å densamma satta värde af 24,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 24 januari 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. domänstyrelsen afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som den under skogsstatens vård och förvaltning ställda skogen till kyrkoherdebostället $^1/_8$ mtl Ycke n:o 1 är att anse såsom en särskild brukningsdel, för hvilken, vid det förhållande att skogens afkastning är anslagen en för främjande af visst statsändamål anordnad fond, bevillning ej bör erläggas, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, förklara, att berörda skog skall afföras från 1898 års taxeringslängd öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, och i stället, med åsatt värde af tjugufyratusen kronor, uppföras i samma års taxeringslängd öfver sådan staten m. fl. tillhörig fast egendom, för hvilken bevillning enl. § 4 i gällande bevillningsförordning ej erlägges. Hvilket etc.

— — — —

2.

Resolution på und. besvär af disponenten N. Fr. P. Fitger i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, disponenten Nicolaus Friedrich Peter Fitger i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos 1900 års vederbörande taxeringsnämnd i Göteborg uppgifvit sin samma år beskattningsbara inkomst till 13,301 kronor 50 öre, däraf lön och arfvode 5,200 kronor, samt taxeringsnämnden beslutit, dels att, enär klaganden i den aflämnade uppgiften utan angifven laglig grund från inkomsten afdragit 900 kronor, uppgifna inkomstbeloppet 13,301 kronor 50 öre skulle ökas med 900 kronor till 14,201 kronor 50 öre, dels ock att, enär, enligt vunnen upplysning, klaganden jämte medintressenter, hvilka försålt en sjundedel af ett utaf dem under år 1897 inköpt jordområde inom Lundby socken för 86,000 kronor, däraf på klagandens del kommit 14,333 kronor, i spekulationssyfte inköpt samma

område, samt vinsten af berörda affär lägst kunde beräknas till åttio procent af köpesumman, klaganden skulle taxeras för 11,466 kronors inkomst af samma affär, samt förty taxerat klaganden för 5,200 kronors inkomst af enskild tjänst och 20,468 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klagandens vinst genom omförmälda fastighetsförsäljning vore att anse icke såsom beskattningsbar inkomst, utan såsom kapitaltillökning, och i allt fall vinstens storlek ej kunde beräknas, förrän återstående delar af ifrågavarande egendom blifvit försålda, samt klaganden vid beräkning af sin beskattningsbara inkomst vore berättigad till afdrag för ofvanberörda 900 kronor, hvilka af honom utgifvits till vikarie eller biträde, taxeringen måtte nedsättas till 13,301 kronor 50 öre [1]),

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1900, enär klagandens uppgifter vore alldeles obestyrkta, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 13 mars 1901 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 24 januari 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär klaganden numera må anses hafva ådagalagt [2]), att hans vinst å fastighetsförsäljning inom Lundby socken icke öfverstigit 7,000 kronor, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, nedsätta det belopp, för hvilket klaganden har att år 1900 erlägga bevillning, till tjuguettusen tvåhundra en kronor, däraf sextontusen en kronor af rörelse och femtusen tvåhundra kronor af enskild tjänst. Hvilket etc.

[1]) Klaganden uppgaf dessutom, att han vid köpets afslutande haft för afsikt att flytta till egendomen, hvilken afsikt först flera månader därefter uppgifvits, samt att han, som inköpt sin andel i egendomen år 1897, vid afyttringen således ägt fastigheten i 2 år.

[2]) medelst i målet åberopade intyg.

Kronoombudet hos taxeringsnämnden ansåg klaganden därigenom hafva styrkt, att vinsten å Lundbyaffären ej öfverstigit 7,000 kronor.

Kronoombudet hos pröfningsnämnden ansåg utredningen otillfredsställande.

3.

Resolution på und. besvär af ägarne af $^1/_8$ mantal Kypered n:o 1 K. R. Persson, Josefina Persdotter och K. W. Johansson i fråga om taxeringsvärdet år 1899 å klagandena tillhöriga hälften af lägenheten Hultet n:o 1.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ägarne af $^1/_8$ mantal Kypered n:o 1 Karl Rich. Persson, Josefina Persdotter och Klas W. Johansson i und. anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Sandhults socken år 1899 åsatt klagandena tillhöriga hälften af den till skatte köpta förra kronolägenheten Hultet n:o 1 taxeringsvärde af tvåhundra kronor,

samt klagandena hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär lägenheten icke funnes upptagen å kartan öfver år 1854 verkställd laga skiftesförrättning å hemmanet Kypered, och lägenheten följaktligen måste anses hafva vid skiftet ingått i delning med hemmanets öfriga ägor, ifrågavarande taxering måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22• september 1899 lämnat berörda yrkande utan afseende,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat[1]), genom utslag den 28 maj 1900 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 31 januari 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. Maj:ts och rikets kammarkollegium [2]) afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

[1]) *Kronoombudet hos taxeringsnämnden*, med hvilken *Kronoombudet hos pröfningsnämnden* instämde, hemställde, att besvären måtte lämnas utan afseende. Då ifrågavarande lägenhet, en äng, som måhända vore sammanblandad med Kypereds ägor, vore åsatt en grundränta af 8 ℔ smör, syntes åtgärden att uppskatta den såsom jordbruksfastighet vara riktig.

[2]) Kammarkollegium meddelade, att ifrågavarande lägenhet, Hultet n:o 1, blifvit till anläggning beviljad genom Kungl. Maj:ts befallningshafvandes i länet utslag den 6 november 1786, att skattläggning å lägenheten blifvit af kollegium den 18 november 1801 fastställd, samt att lägenheten, hvilken försålts till skatte den 2 januari 1872, funnes i 1877 års jordebok för nänmda län upptagen såsom jordlägenhet af skattenatur med åsatt ränta af 8 skålpund smör.

4.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Förenade Bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Förenade Bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 3 april 1901 i fråga om klagandens inkomsttaxering i Karlskrona år 1900, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 31 januari 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1900 års taxeringsnämnd för Karlskrona, som i öfverensstämmelse med klagandens uppgift och på grund af utgången af klagandens rörelse under räkenskapsåret från och med den 1 oktober 1898 till och med den 30 september 1899 taxerat klaganden för 76,747 kronors inkomst af rörelse, därvid medgifvit afdrag, utom för ett belopp af 1,006 kronor 63 öre, som ansetts böra beskattas i Lösens socken, därjämte för, bland annat, ränta 11,120 kronor 8 öre samt för tillhopa 23,865 kronor 2 öre, som afskrifvits å maskiners och inventariers värden;

att Blekinge läns pröfningsnämnd genom beslut den 21 september 1900, jämte det klagandens taxering i Lösens socken bestämts till 4,441 kronor, tillika, enär af ofvannämnda ränta ett belopp af 6,000 kronor icke utgifvits för lånt rörelsekapital, samt klaganden ej kunde anses berättigad att afskrifva mer än 8 procent å maskiners och inventariers bokförda värde vid räkenskapsårets början, 182,867 kronor 98 öre, eller således 14,629 kronor 44 öre, men taxeringen i Lösens socken fastställts till 3,434 kronor högre belopp än klaganden uppgifvit, höjt klagandens taxering i Karlskrona till 88,548 kronor;

att klaganden hos kammarrätten häröfver anfört besvär med yrkande, att, som vid det förhållande att samtliga af klaganden

guldna räntor utgifvits för lånt rörelsekapital, klaganden vore berättigad att för desamma njuta afdrag, samt klaganden ägde att efter den af pröfningsnämnden angifna procent tillgodoräkna sig afskrifning å maskiners och inventariers bokförda värden vid räkenskapsårets slut, 219,704 kronor 78 öre, eller således med 17,576 kronor 38 öre, taxeringen i Karlskrona måtte varda i öfverensstämmelse härmed rättad;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget, med afseende å hvad kronans ombud hos pröfningsnämnden anfört, ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut, såvidt detsamma blifvit öfverklagadt; samt

att klaganden i de und. besvären fullföljt sina hos kammarrätten gjorda yrkanden [1]).

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra annan ändring i kammarrättens utslag än att, enär på grund af hvad i målet förekommit antagas må, att det belopp, 11,120 kronor 8 öre, för hvilket klaganden vid den taxeringsbara inkomstens beräknande yrkat afdrag, i sin helhet utgjort ränta å lånt rörelsekapital, beräkningen af klagandens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst i Karlskrona nedsättes till åttiotvåtusen femhundra fyrtioåtta kronor. Hvilket etc.

---

[1]) I de underdåniga besvären framhåller bolaget, att, då bolaget år 1882 bildades, bolaget inköpt fastigheter i Karlskrona och i Lyckeby jämte maskiner m. m. Enär aktiekapitalet, 450,000 kronor, härtill åtgått och medel måst genom lån anskaffas för rörelsen, hade upplånats 150,000 kronor mot inteckningar i fastigheten i Karlskrona, hvilket lån ej upptagits endast för fastighetens räkning, utan varit nödigt för hela affärens drifvande. År 1897 infriades inteckningslånet, hvarvid inteckningarna dödades. Till lånets infriande användes 50,000 kronor, som bolaget hade innestående i bankinrättning, samt 100,000 kronor, som upplånats mot växel. Att bolagets lån upptagits ej för fastigheten, utan för rörelsens bedrifvande kunde slutas bland annat däraf, att enligt revisionsberättelsen bolagets tillgångar, förutom fastigheter och maskiner, den 30 september 1899, då lager och rudimaterier vore minst under hela året, uppgingo till 350,574 kronor.

Kronoombudet hos pröfningsnämnden yrkade ogillande af besvären.

5.

Resolution i anledning af und. besvär af Täby sockens kommunalstämma i fråga om grefve H. J. Cronhjelms änka grefvinnan Ebba Cronhjelms inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution i anledning af de besvär, Täby sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att, sedan 1899 års taxeringsnämnd för nämnda socken genom beslut, som af Stockholms läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, taxerat grefve Henrik Julius Cronhjelms änka grefvinnan Ebba Cronhjelm för 3,000 kronors inkomst af kapital och 120,000 kronors inkomst af pension, samt grefvinnan Cronhjelm häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär, så har kammarrätten genom utslag den 12 mars 1901 af anförda orsaker undanröjt grefvinnan Cronhjelms berörda taxering i Täby socken samt, med åberopande af § 73 i bevillningsförordningen, förklarat henne skyldig att för ifrågavarande år i Östermalms församlings taxeringsdistrikt i Stockholm utgöra bevillning för tretusen fyrtioåtta kronors inkomst af kapital; Gifven Stockholms slott den 31 januari 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär enligt den för sökande af ändring i kammarrättens utslag meddelade besvärshänvisning det ålegat den, som med kammarrättens utslag icke åtnöjdes, att sist före klockan tolf å sextionde dagen från delfåendet af utslaget, den dagen, då sådant skett, likväl oräknad, till Kungl. finansdepartementet inkomma med und. besvär med därvid fogadt, behörigen styrkt bevis, hvilken dag del af utslaget erhållits, vid äfventyr, om sådant försummades, att klaganden skulle hafva förlorat sin talan och besvären ej komme under pröfning, samt berörda utslag visats hafva blifvit i Täby kyrka uppläst den 26 maj 1901, men klaganden, hvilken må anses hafva sistnämnda dag af utslaget erhållit del, först den 27 påföljde juli och således efter besvärstidens utgång inkommit med de und. besvären, finner Kungl. Maj:t samma besvär icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

6.

Resolution på und. besvär af V. Hultin m. fl. i fråga om taxering år 1899 af lägenheten Fårekärret n:o 1, en beteshage, i Sandhults socken af Älfsborgs län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Viktor Hultin, Johan Edvard Hultin och Amanda Tobiasdotter i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för Sandhults socken åsatt lägenheten Fårekärret n:o 1, en beteshage, taxeringsvärde af ett hundra kronor,

samt klagandena hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär handlingarna rörande det klagandena tillhöriga hemmanet $^1/_8$ mantal Ebbared Västergården åren 1856 och 1857 öfvergångna laga skifte icke omförmälde någon lägenhet Fårekärret och vid sådant förhållande lägenheten, utan afseende därå att ägarne till hemmanet Ebbared Västergården år 1869 antagits till åbor å en kronolägenhet, Fårekärret, och år 1872 skatteköpt densamma, måste anses inbegripen i klagandenas berörda för sig taxerade hemman, den lägenheten särskildt åsatta taxeringen måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1899 med ogillande af berörda yrkande fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, efter det kronans ombud hos taxeringsnämnden i afgifven förklaring upplyst, att ifrågavarande lägenhet, som måhända vore sammanblandad med hemmanet Ebbared Västergårdens ägor, vore åsatt en grundränta af 1 ℔ smör, genom utslag den 22 maj 1900 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 7 februari 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. Maj:ts och rikets kammarkollegium afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

7.

Resolution på und. besvär af Korsnäs sågverksaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Korsnäs sågverksaktiebolag i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 6 juli 1900 i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1897, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 14 februari 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1897 års taxeringsnämnd för Kopparbergs socken genom beslut, däri Kopparbergs läns pröfningsnämnd icke gjort ändring, taxerat klaganden för 192,915 kronors inkomst af rörelse vid Korsnäs sågverk;

att samma års taxeringsnämnd för Valbo socken taxerat klaganden för 200,000 kronors inkomst af brädgårdsrörelse m. m. vid Bomhusudden;

att Gäfle stads taxeringsnämnd år 1897 bestämt, att vid beräkning till taxering i Gäfle af klagandens inkomst af sågverksrörelse till den uppgifna vinsten af rörelsen år 1896, utgörande 491,226 kronor 51 öre, skulle läggas dels följande i 1896 års räkenskap afförda poster, nämligen: utskylder 35,899 kronor 64 öre, å fastigheter i Gäfle afskrifna 5,760 kronor, å vretar vid Nyberg afskrifna 6,000 kronor samt ett belopp af 224,722 kronor 50 öre, motsvarande skillnaden mellan det belopp, 289,722 kronor 50 öre, som afskrifvits å ångbåtar, maskiner och inventarier, och det belopp, 65,000 kronor, taxeringsnämnden ansåge böra såsom skälig värdeförminskning af samma ångbåtar, maskiner och inventarier vid taxeringen afdragas, dels ock afförd ränta å intecknad gäld, hvilken ränta, vid det förhållande att af klagandens fyra procents obligationslån å 6,400,000 kronor så stor del måste antagas utgöra intecknad gäld, som motsvarade skillnaden mellan värdet af klagandens fastigheter och arrendeskogar, 10,478,356 kronor 65 öre,

samt aktiekapital, fonder och från år 1895 kvarstående vinst, tillhopa 6,086,129 kronor 84 öre, beräknades utgöra fyra procent å 4,392,226 kronor 81 öre, eller 175,689 kronor 4 öre, hvaremot afdrag skulle äga rum för följande poster, nämligen: vinst af kolningsrörelse vid Korsnäs, hvilken vinst skulle beskattas endast i Kopparbergs län och uppginge till 22,873 kronor 65 öre, särskild beskattad vinst af ångbåtar, 12,284 kronor 25 öre, utdelning å aktier 43,300 kronor och fem procent af taxeringsvärdet å för rörelsens bedrifvande använda fastigheter, 108,585 kronor, samt förty förklarat klagandens hela år 1897 beskattningsbara inkomst af sågverksrörelse uppgå till 752,254 kronor 79 öre och häraf i Gäfle taxerat en tredjedel eller i jämnadt tal 250,750 kronor;

att klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär vid beräkningen af den beskattningsbara inkomsten afdrag borde ske såväl för de afskrifningar, som i räkenskapen gjorts dels med 6,000 kronor å inköpssumman för vretarne vid Nyberg, dels ock med ett belopp, utöfver hvad taxeringsnämnden för Gäfle medgifvit, af 224,722 kronor 50 öre för slitning af ångbåtar, maskiner och inventarier, som ock för hela räntan å det upptagna obligationslånet, för hvilket lämnats säkerhet icke blott i fastighetsinteckningar till belopp af 3,046,000 kronor, utan äfven i förlagsinteckningar å tillhopa 3,400,000 kronor, och hvars egenskap att utgöra lånt rörelsekapital framginge särskildt däraf, att tiden för dess upptagande sammanfölle med nybyggandet af klagandens sågar, hyflerier m. m. och den i sammanhang därmed stående utvidgning af rörelsen genom ytterligare inköp af skogar, från det af taxeringsnämnden i Gäfle uppskattade sammanlagda beloppet af den beskattningsbara inkomsten af sågverksrörelse, 752,254 kronor 79 öre, måtte afdragas de däri inräknade poster för ifrågavarande afskrifningar och ränta, tillhopa 406,411 kronor 54 öre, och hela den beskattningsbara inkomsten af sågverksrörelse således beräknas till 345,843 kronor 25 öre, samt att häraf måtte, i likhet med hvad förut ägt rum, till beskattning i Gäfleborgs län upptagas hälften eller i rundt tal 172,920 kronor till lika fördelning mellan Valbo socken och Gäfle stad, hvaremellertid klaganden, för den händelse berörda yrkande icke skulle vinna bifall, tillika framställt påstående, dels att, hvad anginge de å ångbåtar, maskiner och inventarier verkställda afskrifningar för värdeförminskning genom slitning, berörda värdeförminskning ej måtte bestämmas till lägre procenttal

än föregående års pröfningsnämnd för Gäfleborgs län fastställt, ökade med det belopp, som motsvarade den under år 1896 stegrade skeppningsrörelsen, dels att klaganden vid taxeringen måtte erhålla afdrag åtminstone för gulden ränta å den del af obligationslånet, som motsvarades af beloppet af de till säkerhet därför lämnade förlagsinteckningar, dels ock slutligen att sådan ändring måtte vidtagas i taxeringen, att inkomsten ej blefve föremål för dubbel beskattning, samt att i hvarje fall allenast hälften af den beskattningsbara inkomsten af sågverksrörelse taxerades inom Gäfleborgs län;

att ett inom sistbemälda läns pröfningsnämnd för ärendets beredning tillsatt utskott i afgifvet utlåtande anfört, att enligt utskottets mening yrkandet om rätt till afdrag för afskrifning å vretarne vid Nyberg med 6,000 kronor borde bifallas, och att det belopp af 65,000 kronor, hvarmed taxeringsnämnden för Gäfle medgifvit afdrag för förlust genom slitning af ångbåtar, maskiner och inventarier, med hänsyn därtill att enligt klagandens uppgift skeppningsrörelsen under år 1896 varit större än under år 1895, borde höjas med 23,638 kronor, eller till 88,638 kronor, men att på de i taxeringsnämndens protokoll angifna skäl och i enlighet med de grunder, som inom 1896 års pröfningsnämnd för länet gjort sig gällande i afseende å beräkningen af den beskattningsbara inkomsten, klagandens yrkanden i öfrigt icke borde vinna bifall, i följd hvarat utskottet hemställt, att den beskattningsbara inkomsten af sågverksrörelse måtte bestämmas till 722,616 kronor 79 öre, äfvensom föreslagit, att en tredjedel af sistberörda belopp eller 240,872 kronor 26 öre måtte till beskattning upptagas i Gäfle och likaledes en tredjedel i Valbo socken;

att pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1897, med bifall till utskottets förslag, förordnat, att klaganden skulle erlägga bevillning i Gäfle för 240,870 kronors inkomst af sågverksrörelse och i Valbo socken för enahanda belopp;

att klaganden hos kammarrätten anfört besvär öfver Gäfleborgs läns pröfningsnämnds beslut och därvid dels fullföljt sitt yrkande, att hela den år 1897 beskattningsbara inkomsten af sågverksrörelse icke måtte beräknas högre än till 345,843 kronor 25 öre och allenast hälften däraf tagas till beskattning i nyssnämnda län, dels ock yrkat, att, därest nämnda påstående icke vunne bifall, afdrag vid taxeringen måtte få åtnjutas åtminstone för det belopp, 175,689 kronor 4 öre, som vid taxeringen inom Gäfleborgs län ansetts ut-

göra ränta å intecknad gäld och förty i den beskattningsbara inkomsten inberäknats, hvarjämte klaganden framställt påstående därom, att sådan ändring i de klaganden inom Kopparbergs och Gäfleborgs län påförda inkomsttaxeringar måtte ske, att dubbelbeskattning ej ifrågakomme;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som klaganden icke kunde anses hafva styrkt, att klaganden vore berättigad till större afdrag för förlust genom slitning af maskiner, fartyg och inventarier, än Gäfleborgs läns pröfningsnämnd beräknat, men af klagandens obligationslån å ursprungligen 6,400,000 kronor, för hvilket lån, enligt hvad handlingarna utmärkte, lämnats såsom säkerhet dels inteckningar i fast egendom till belopp af 3,046,000 kronor, dels ock förlagsinteckningar till belopp af 3,400,000 kronor, allenast ett med summan af fastighetsinteckningarna lika belopp borde anses såsom gäld, därå räntan skulle i den beskattningsbara inkomsten inberäknas, hvaremot återstoden vore att anses såsom lånt rörelsekapital, i följd hvaraf det af nyssbemälda pröfningsnämnd beräknade inkomstbeloppet, 722,616 kronor 79 öre, däri inginge ett års ränta efter fyra procent å 4,392,226 kronor 81 öre af berörda obligationslån, borde minskas med ett belopp motsvarande fyra procent årlig ränta å 1,346,226 kronor 81 öre eller således med 53,849 kronor, alltså funne kammarrätten klagandens år 1897 beskattningsbara inkomst af sågverksrörelse böra beräknas till sexhundrasextioåttatusen sjuhundra sextiosju kronor; och enär, med afseende å hvad i målet förekommit, det finge antagas, att, i likhet med hvad för år 1896 ägt rum, af ifrågavarande inkomst borde beskattas tre åttondedelar i hvardera af Kopparbergs och Valbo socknar samt en fjärdedel i Gäfle stad, pröfvade kammarrätten, med stöd jämväl af § 69 i Kungl. förordningen ang. bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, skäligt dels på det sätt ändra pröfningsnämndens för Gäfleborgs län ofvan omförmälda beslut, att klaganden förklarades skola för år 1897 utgöra bevillning i Gäfle stad, utom för inkomst af ångbåtar, för etthundrasextiosjutusen etthundra nittiotvå kronors inkomst och i Valbo socken för tvåhundrafemtiotusen sjuhundra åttioåtta kronors inkomst, dels ock förordna, att klaganden, som rätteligen skolat i Kopparbergs socken taxeras för tre åttondedelar af vinsten å sågverksrörelse, eller för tvåhundrafemtiotusen sjuhundra åttioåtta kronor, och för tjugutvåtusen åttahundra sjuttiotre kronors inkomst af den i socknen bedrifna

kolningsrörelse, eller för tillhopa tvåhundrasjuttiotretusen sexhundra sextioen kronors inkomst, men hvilkens taxering i socknen icke, mot stadgandet i sistnämnda lagrum, finge höjas till högre belopp, än som motsvarade skillnaden mellan det sammanlagda belopp, sexhundrasjuttiofyratusen sexhundra femtiofem kronor, hvartill taxeringsmyndigheterna i Gäfleborgs och Kopparbergs län år 1897 taxerat inkomsten af sågverks- och kolningsrörelse, samt det belopp, kammarrätten fastställt såsom den på Gäfleborgs län belöpande andel af samma inkomst, eller fyrahundrasjuttontusen niohundra åttio kronor, skulle för år 1897 i Kopparbergs socken utgöra bevillning för tvåhundrafemtiosextusen sexhundra sjuttiofem kronors inkomst; samt

att klaganden i de und. besvären fullföljt yrkandet om nedsättning i taxeringen till 345,843 kronor 25 öre, att tagas till beskattning med hälften i Kopparbergs län och med hälften i Gäfleborgs län, till lika fördelning mellan Gäfle stad och Valbo socken.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

8.

Resolution på und. besvär af Arnäs sockens kommunalstämma i fråga om handlanden A. J. Hägglunds inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Arnäs sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för sagda socken taxerat handlanden A. J. Hägglund, hvilken nästföregående år från en honom tillhörig lägenhet i Jerfed till Jerfeds ångsågsaktiebolag försålt visst jordområde med därtill hörande vattenrätt, för vinst å berörda försäljning till belopp af 15,000 kronor,

samt Hägglund hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som han icke kunde anses hafva genom omförmälda öfverlå-

telse beredt sig beskattningsbar inkomst, taxeringen måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1900 på grund af inom nämnden lämnade upplysningar ogillat Hägglunds yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Hägglund häröfver anfört besvär, genom utslag den 20 mars 1901 sig utlåtit, att, som det belopp, Hägglund erhållit vid öfverlåtelse å Jerfeds ångsågsaktiebolag af förenämnda jordområde och vattenrätt, icke vore att till större eller mindre del anse såsom beskattningsbar inkomst, men det måste antagas, att Hägglund, på sätt han uppgifvit, varit skattskyldig för ränteafkastningen till belopp af 1,000 kronor å de medel, han genom ifrågavarande öfverlåtelse bekommit, alltså funne kammarrätten skäligt att, med undanrödjande af ofvan omförmälda Hägglund åsatta taxering, i stället förordna, att Hägglund skulle för år 1900 i Arnäs socken utgöra bevillning för etttusen kronors inkomst af kapital; Gifven Stockholms slott den 21 februari 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

9.

Resolution på und. besvär af kapellpredikanten J. Sandström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kapellpredikanten J. Sandström i und. anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Alfta socken år 1900 taxerat klaganden för 2,500 kronors inkomst, däraf ansetts härflyta 50 kronor af kapital, 2,250 kronor af allmän tjänst och 200 kronor af enskild tjänst,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, att vid taxeringen få åtnjuta afdrag för arfvoden till vikarier äfvensom för afgifter till prästerskapets änke- och pupillkassa samt folkskolelärarnes änke- och pupillkassa under åren 1899 och 1900, hvilka arfvoden och afgifter skulle utgjort år 1899 571 kronor och år 1900 430 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 24 september 1900, enär det upplystes, att Kopparbergs och Hofors sågverksaktiebolag erlade afgifter för klaganden till folkskolelärarnes änke- och pupillkassa, samt klaganden ej visat, att han fått vidkännas några utgifter till sina vikarier, i taxeringen vidtagit allenast den ändring, att beräkningen af klagandens inkomst af allmän tjänst nedsattes med 30 kronor, motsvarande den afgift, klaganden hade att erlägga till prästerskapets änke- och pupillkassa, eller till 2,220 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 3 juli 1901 sig utlåtit, att, som vid klagandens taxering år 1900 för inkomst af tjänst afdrag icke finge ske för vikariatsersättningar och pensionsafgifter, som af klaganden utbetalats under år 1899, samt, på sätt pröfningsnämnden yttrat, klaganden icke visat, att och till hvilket belopp klaganden måst vidkännas utgifter till vikarier, hvilka under de tider af år 1900, då klaganden åtnjutit tjänstledighet, uppehållit hans tjänstebefattningar; men det dåmera vore ostridigt, att klaganden och icke ofvannämnda sågverksaktiebolag erlagt den med klagandens tjänst såsom folkskolelärare förenade afgift för år 1900 till folkskolelärarnes änke- och pupillkassa, 26 kronor, funne kammarrätten skäligt allenast på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att beräkningen af klagandens inkomst af allmän tjänst nedsattes med sistberörda belopp eller till 2,194 kronor, i följd hvaraf klaganden skulle för år 1900 utgöra bevillning för en sammanräknad inkomst af två tusen fyrahundra fyrtiofyra kronor,

däruti klaganden i und. sökt ändring med yrkande, att taxeringen måtte nedsättas med ytterligare 430 kronor eller till 2,014 kronor; Gifven Stockholms slott den 21 februari 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

10.

Resolution på und. besvär af Söraby sockens kommunalstämma i fråga om komministern A. P. Björngrens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Söraby sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat komministern A. P. Björngren för 2,507 kronors inkomst af allmän tjänst, däraf 1,500 kronor beräknats utgöra Björngren tillfallna medel för försåld skog från det af honom innehafda bostället $^{3}/_{8}$ mantal n:o 2 Norra Rottne Lassagård,

så och efter det Björngren hos Kronobergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär Björngren, som af behållna köpeskillingen för den 9 december 1898 försåldt virke från boställets skog, utgörande omkring 1,530 kronor, ägde på grund af Kungl. Maj:ts beslut den 14 december 1877 uppbära hälften såsom ersättning för skogens skötsel och bevakning samt genom Kungl. Maj:ts beslut den 13 oktober 1899 fått sig tillagd återstående hälft af samma köpeskilling, med hänsyn särskildt till de dryga kostnader, Björngren åsamkats för nybyggnad med mera å bostället, icke borde vara underkastad inkomsttaxering för sålunda erhållna skogsmedel, alldenstund Björngren för bostället erlade fastighetsbevillning, taxeringen måtte nedsättas till 1,007 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1900 allenast på det sätt bifallit berörda yrkande, att taxeringen nedsattes till 1,772 kronor, motsvarande det af Björngren yrkade belopp, 1,007 kronor, med tillägg af hälften, 765 kronor, af ofvanberörda köpeskilling,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Björngren häröfver anfört besvär, genom utslag den 3 maj 1901 sig utlåtit, att, som de Björngren genom Kungl. Maj:ts ofvan omförmälda beslut tillagda medel, hvilka influtit genom försäljning af skog från det af Björngren innehafda boställe, icke vore att till större eller mindre del hänföra till inkomst, för hvilken bevillning skulle ut-

göras, alltså och då vid sådant förhållande Björngren icke bort taxeras för högre inkomst än ettusen sju kronor, blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, Björngrens inkomsttaxering nedsatt till detta belopp, hvarjämte förordnades, att Björngren, som innehade boställe taxeradt till 10,600 kronor, å uppskattade inkomsten skulle åtnjuta bevillningsfritt afdrag med 300 kronor;

däri klaganden i und. sökt ändring med yrkande, att pröfningsnämndens beslut måtte varda fastställdt; Gifven Stockholms slott den 28 februari 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra annan ändring i kammarrättens utslag, än att, enär i målet blifvit upplyst, att Björngren, som uppgifvit sin behållna inkomst af tjänst till 1,007 kronor 2 öre och innehar boställe taxeradt till 10,600 kronor, jämväl åtnjuter afkomsten af det till 15,000 kronor uppskattade stomhemmanet $^{5}/_{8}$ mantal Gårdsby klockaregård, Björngren förklaras icke äga att å det belopp af 1,007 kronor, hvarför han har att för ifrågavarande år erlägga inkomstbevillning, åtnjuta bevillningsfritt afdrag. Hvilket etc.

— —

11.

Resolution på und. besvär af Kungl. teaterns aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kungl. teaterns aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm, som grundat klagandens taxering å beräkning af inkomsten under räkenskapsåret från och med den 1 juli 1898, bestämt taxeringen till trettiofyratusen femhundra fyrtiofyra kronor,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, enär i taxeringen inberäknats ett belopp af 10,200 kronor, som afsatts för en under nämnda räkenskapsår beslutad och år 1900 påbörjad ombyggnad af Kungl. teaterns salong, men vid det förhållande, att nämnda arbete afsåge nödig förbättring å en Kungl. Maj:t och kronan tillhörig och till klaganden allenast med nyttjanderätt upplåten byggnad, klaganden ej kunde anses därigenom förvärfva någon vinst, i följd hvaraf det afsatta beloppet ej vore beskattningsbart, taxeringen måtte nedsättas till 24,344 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1900, enär ifrågavarande belopp, 10,200 kronor, blifvit af senaste räkenskapsårets vinst afsatt och användts till förbättring af fast egendom, hvaröfver klaganden förfogade, förty och då enligt 10 § mom. 3 punkten d) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 afdrag vid taxering icke finge ske för sådan kostnad, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 20 februari 1901 sig utlåtit, att kammarrätten med afseende å grunderna för 10 § mom. 3 punkten d) och mom. 4 punkten c) i den af pröfningsnämnden åberopade Kungl. förordning väl funne utgifterna för ifrågavarande af klaganden å annan tillhörig och till klaganden upplåten fast egendom verkställda förbättringar vara att hänföra till omkostnader för bedrifvande af rörelse, därför vid beskattning afdrag finge äga rum, men, enär nämnda arbeten ej utförts under det räkenskapsår, som lagts till grund för klagandens nu ifrågavarande taxering, funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i det slut, hvartill pröfningsnämnden i målet kommit; Gifven Stockholms slott den 28 februari 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

12.

Resolution på und. besvär af handelsaktiebolaget Lindell & Hoppe i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handelsaktiebolaget Lindell & Hoppe i und. anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Jakobs församling i Stockholm år 1900 taxerat klaganden för femtontusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som den behållna inkomsten af rörelsen under räkenskapsåret från och med den 1 april 1899 till den 1 april 1900 uppgått till allenast 6,708 kronor 80 öre, taxeringen måtte varda till berörda belopp nedsatt,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1900, jämte det nämnden, enär inom densamma blifvit upplyst, att klaganden underlåtit att inom stadgad tid afgifva enligt 15 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 föreskrifven uppgift och klaganden följaktligen, jämlikt 24 § i samma Kungl. förordning, förlorat rätten att fullfölja talan i fråga om sin taxering, förklarat berörda yrkande icke kunna till pröfning upptagas, tillika fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 13 maj 1901 sig utlåtit, att, som klaganden gjort sig skyldig till den af pröfningsnämnden anmärkta underlåtenhet, alltså funne kammarrätten de anförda besvären ej kunna komma under pröfning; [1]) Gifven Stockholms slott den 7 mars 1902.

---

[1]) Från detta beslut voro två kammarrättens ledamöter skiljaktiga och yttrade, att, som bolaget börjat sin verksamhet den 1 april 1899 och dess år 1900 beskattningsbara inkomst följaktligen skolat af taxeringsmyndigheterna upptagas med det belopp, hvartill dess inkomst kunde antagas sistnämnda år uppgå; alltså och då vid sådant förhållande det i 15 § af Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 gifna stadgande om skyldighet att till taxeringsmyndigheterna aflämna utdrag af senast afslutade räkenskaper ej vore i förevarande fall tillämpligt, funne dessa kammarrättens ledamöter väl bolaget icke hafva genom sin af pröfningsnämnden omförmälda underlåtenhet förlorat rätt till talan mot taxeringen, men som bolaget ej visat, att dess inkomst af rörelse år 1900 understigit 15,000 kronor, blefve taxeringen af nämnda ledamöter fastställd.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

13.

Resolution i anledning af und. besvär af Hessleholms köpings kommunalnämnd i fråga om bolagets under firma Svenska Telegrambyrån inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution i anledning af de besvär, Hessleholms köpings kommunalnämnd i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Staby socken taxerat bolaget under firma Svenska Telegrambyrån för 600 kronors inkomst af rörelse vid Hessleholms järnvägsstation i nämnda socken,

samt bolaget hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat att, som bolaget, hvilket enligt kontrakt med Kungl. järnvägsstyrelsen ägde rätt att vid alla statens järnvägsstationer distribuera tidningar med mera, vore för all sin inkomst af sagda rörelse taxeradt i Stockholm, där bolagets styrelse hade sitt säte, taxeringen måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1900, under åberopande af 12 § mom. c i gällande bevillningsförordning, ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 1 maj 1901 af anförda orsaker undanröjt den öfverklagade taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms slott den 7 mars 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som kommunalnämnden icke är behörig att öfverklaga kammarrättens utslag, finner Kungl. Maj:t de und. besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

14.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Stockholms svafvelsyrefabrik i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Stockholms svafvelsyrefabrik i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos 1900 års bevillningsberedning för Katarina församling i Stockholm uppgifvit sin behållna inkomst af rörelse under år 1899 till 17,704 kronor 14 öre,

samt vederbörande taxeringsnämnd bestämt, att klaganden, som vid uppgifvandet af sin inkomst från årsvinsten afdragit ett å fastighetskonto afförd belopp af 21,562 kronor 50 öre, skulle med tilllägg till den uppgifna inkomsten af dels sistnämnda belopp, dels ock erlagda utskylder för år 1898, 1,581 kronor 73 öre, utgöra bevillning för en till fyrtiotusen åttahundra fyrtioåtta kronor beräknad inkomst,

så och efter det klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat taxeringens nedsättande till det hos bevillningsberedningen uppgifna inkomstbeloppet,

men pröfningsnämnden genom beslut den 12 oktober 1900, enär klaganden icke anfört skäl, som kunde föranleda ändring i taxeringen, med ogillande af berörda yrkande, fastställt densamma,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 21 mars 1901 sig utlåtit, att, som klaganden icke ägde vid taxering för inkomst åtnjuta afdrag för omförmälda, uti klagandens räkenskap å fastighetskonto afförda belopp, 21,562 kronor 50 öre, hvilket, enligt hvad hos kammarrätten blifvit upplyst, motsvarade det belopp, hvarmed vid försäljning af en klagandens fastighet köpeskillingen understigit fastighetens bokförda värde, alltså funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

däri klaganden i und. sökt ändring, med yrkande att taxeringen måtte nedsättas till 19,285 kronor 87 öre; Gifven Stockholms slott den 7 mars 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas [1]) och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

15.

Resolution på und. besvär af Mobergs gjuteri- och mekaniska verkstadsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Mobergs gjuterioch mekaniska verkstadsaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Kungsholms församling i Stockholm år 1900 taxerat klaganden för tjugusjutusen femtiotre kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som i nämnda belopp inginge 449 kronor, utgörande af klaganden år 1899 betalda utskylder för i rörelsen använd fastighet, men afdrag för berörda utskylder borde få ske, taxeringen måtte nedsättas med sistnämnda belopp till 26,604 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1900, enär klaganden icke anfört skäl, ledande till ändring i taxeringen, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 14 augusti 1901 sig utlåtit, att, som klaganden ej ägde att från beskattning undantaga hvad af klagandens årsvinst å rörelsen användts till gäldande af utskylder för klaganden tillhörig fastighet, alltså funne kammar-

[1]) Klaganden, som vidhöll sitt yrkande om rätt till afdrag för det å fastighetskontot afförda beloppet 21,562 kronor 50 öre, anförde, att taxering af beloppet innebure en dubbeltaxering, samt att en föregående styrelse höjt — tydligen i ändamål att kunna göra utdelning till aktieägarne — fastighetsvärdet med 15,000 kronor, hvilken höjning ansetts väl kunna försvaras af då rådande konjunkturer.

rätten besvären ej förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 7 mars 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

16.

Resolution på und. besvär af Skellefteå aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Skellefteå aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden år 1900 taxerats för inkomst af trävarurörelse af taxeringsnämnden för Skellefteå stad till belopp af 14,978 kronor och af taxeringsnämnden för Skellefteå socken till belopp af 29,957 kronor,

samt Västerbottens läns pröfningsnämnd genom beslut den 25 september samma år, enär enligt vederbörande tullkammares uppgifter klaganden under år 1899 utskeppat 3,450 standards plankor, battens och bräder, 84 standards ribb och 121 kubikfamnar splittwood, och klagandens vinst kunde beräknas utgöra 18 kronor för hvarje standard plankor, battens och bräder, 10 kronor för hvarje standard ribb och 5 kronor för hvarje kubikfamn splittwood, sedan alla omkostnader afdragits, däribland fem procent å taxeringsvärdet å de för rörelsens bedrifvande använda byggnader, men med tillägg af krono- och kommunalutskylder, höjt beräkningen af klagandens hela beskattningsbara inkomst till sextiotretusen femhundra fyrtiofem kronor, af hvilket belopp en tredjedel eller tjuguettusen etthundra åttioen kronor 67 öre skulle beskattas i Skellefteå stad, där styrelsen hade sitt säte, och återstående två tredjedelar eller fyrtiotvåtusen trehundra sextiotre kronor 33 öre i Skellefteå socken, där klagandens sågverk vore beläget och skeppningen ägde rum,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär[1]), genom utslag den 31 juli 1901 sig utlåtit, att, som klaganden icke förebragt sådan utredning, att på grund däraf kunde antagas, att klagandens inkomst af pröfningsnämnden för högt beräknats, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 7 mars 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

17.

Resolution på und. besvär af chefen för Roslags 1:a, 2:a, 3:e och 4:e m. fl. båtsmanskompanier, kaptenen L. A. Hubendick, i fråga om åtskilliga båtsmäns beskattning.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, chefen för Roslags 1:a, 2:a, 3:e och 4:e m. fl. båtsmanskompanier, kaptenen Ludvig Andreas Hubendick, i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Uppsala län ingifven skrift anhållit, att åtskilliga uppgifna, till Roslags fjärde båtsmanskompani hörande, inom nämnda län bosatte båtsmän måtte varda befriade från dem för år 1901 påförd bevillning och andra utskylder,

så har Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 13 februari innevarande år sig utlåtit, att, enär klaganden icke visat behörighet att i det ärende, berörda skrift syntes afse, föra talan för de uppgifna personerna, funne Kungl. Maj:ts befallningshafvande hvad klaganden i samma skrift anfört icke kunna till pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 7 mars 1902.

---

[1]) Klaganden yrkade fastställelse af taxeringsnämndernas beslut samt anförde, att pröfningsnämndens sätt att beräkna vinsten ej borde tilläggas vitsord gentemot behörigen afslutad räkenskap, däraf klaganden åberopade utdrag.

Kronoombudet hos pröfningsnämnden ansåg, att klaganden ej visat nöjaktig utredning.

Kungl. Maj:t har, sedan Kungl. Maj:ts befallningshafvande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes resolution. Hvilket etc.

18.

Resolution på und. besvär af Svenska remfabriksaktiebolaget i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Svenska remfabriksaktiebolaget i und. anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnd i Stockholm år 1900 taxerat klaganden för 10,000 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilken vid Gislaved i Båraryds socken hade fabrik för sina tillverkningar, icke under år 1900 i Stockholm bedrifvit någon rörelse, klaganden måtte befrias från ifrågavarande taxering,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1900, enär klaganden, som i Stockholm hyrde kontor, där en föreståndare och ett biträde vore anställda, icke styrkt någon omständighet ledande till ändring i taxeringen, ogillat berörda yrkande,

så och efter det klaganden häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär med yrkande, att taxeringen måtte upphäfvas eller, därest detta yrkande icke vunne bifall, att endast den del af inkomsten måtte tagas till beskattning i Stockholm, som belöpte å den tid af år 1900, hvarunder klaganden därstädes haft kontor, eller tiden till den 5 april,

har kammarrätten genom utslag den 6 juni 1901 sig utlåtit, att kammarrätten, med afseende å hvad kronans ombud i sin öfver besvären afgifna förklaring anfört, ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 14 mars 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra annan ändring i kammarrättens utslag, än att, enär det numera må anses vara styrkt, att klaganden i Stockholm år 1900 idkat rörelse under allenast en fjärdedel af året, taxeringen därstädes nedsättes till tvåtusen femhundra kronor. Hvilket etc.

19.

Resolution på und. besvär af »Kalmar ångkvarnsaktiebolag» i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, »Kalmar ångkvarnsaktiebolag» i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Söderåkra socken taxerat klaganden för 3,000 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Kalmar läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden icke inom Söderåkra socken utöfvade annan verksamhet än försäljning därstädes af i Kalmar tillverkade varor genom ombud, som därför uppbure viss provision, det måtte alltså och då varuomsättningen i nämnda socken vore ringa i jämförelse med klagandens rörelse i dess helhet, ifrågavarande taxering varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21 och 22 september 1900, enär i nämnden upplystes, att försäljning af klagandens tillverkningar ägde rum från klagandens egen fastighet i Bergkvara samt att rörelsen därstädes i förhållande till andra affärer drefves i ganska afsevärd omfattning, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 8 maj 1901 sig utlåtit, att, som i målet vore upplyst, att under år 1900 klaganden i Söderåkra socken haft upplag af sina tillverkningar och därifrån genom

ombud verkställt försäljningar, alltså, och med afseende jämväl å hvad som blifvit upplyst rörande omfattningen af nämnda verksamhet och andra i målet förekomna omständigheter, funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i taxeringen; Gifven Stockholms slott den 14 mars 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som den af klaganden inom Söderåkra socken genom därstädes bosatt agent idkade försäljning af egna tillverkningar icke kan anses hafva drifvits på så självständigt sätt och i sådan omfattning, att klaganden, som utöfvar sin hufvudsakliga verksamhet i Kalmar, bort för inkomst däraf inom Söderåkra socken beskattas, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från ifrågavarande, klaganden inom nämnda socken ågångna taxering. Hvilket etc.

20.

Resolution i anledning af und. besvär af ordföranden i Adelsö sockens kommunalnämnd G. Forsberger i fråga om grosshandlaren E. Ohlssons inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution i anledning af de besvär, ordföranden i Adelsö sockens kommunalnämnd Gustaf Forsberger, enligt uppgift å nämnda sockens kommunalstämmas vägnar, i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Adelsö socken taxerat grosshandlaren Erik Ohlsson för 7,000 kronors inkomst af rörelse,

samt bemälde Ohlsson hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1900 af anförda orsaker afslagit berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Ohlsson häröfver sig besvärat, genom utslag den 24 april 1901 af anförda

skäl undanröjt öfverklagade taxeringen; Gifven Stockholms slott den 14 mars 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden, hvilken icke i sin egenskap af ordförande i Adelsö sockens kommunalnämnd är behörig att i målet föra talan, ej visat sig hafva af Adelsö kommun erhållit uppdrag att hos Kungl. Maj:t söka ändring i kammarrättens utslag, finner Kungl. Maj:t de und. besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

21.

Resolution på und. besvär af Hellestads sockens kommunalstämma i fråga om bruksägaren O. Lundqvists inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hellestads sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1900 taxerat bruksägaren Oscar Lundqvist för inkomst genom försäljning af skog från fastigheten Borggård i Hellestads socken dels i denna socken, där vinsten beräknats till 30,000 kronor, dels ock i Lundqvists mantalsskrifningsort, Västra Ny socken, där vinsten beräknats till 20,000 kronor,

så och efter det Lundqvist hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vinsten å ifrågavarande försäljning, hvars år 1900 beskattningsbara belopp utgjorde 20,000 kronor, borde taxeras i Västra Ny socken, där Lundqvist hade sitt kontor, taxeringen i Hellestads socken måtte upphäfvas,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1900, enär berörda vinst ansåges böra beskattas i Lundqvists mantalsskrifningsort, Västra Ny socken, där Lundqvist jämväl hade sitt

kontor, med fastställande af taxeringen i sistnämnda socken, undanröjt taxeringen i Hellestads socken,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, med yrkande att taxeringen i Västra Ny socken måtte upphäfvas och Lundqvist i Hellestads socken taxeras för 20,000 kronors inkomst af omförmälda försäljning, genom utslag den 31 maj 1901 ej funnit skäl göra ändring i pröfnings. nämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 21 mars 1902.

Kungl. Maj:t har sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

22.

Resolution på und. besvär af Örberga sockens kommunalstämma i fråga om stationsmästaren O. Malméns inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Örberga sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan stationsmästaren O. Malmén, som blifvit för år 1899 förd i mantal såväl i staden Vadstena som i Örberga socken, samma år å båda dessa orter taxerats för inkomst af tjänst, därvid inkomsten uppskattats i Vadstena till 800 kronor, af hvilket belopp 450 kronor skulle vara fria från bevillning, och i Örberga socken till 881 kronor jämväl med bevillningsfritt afdrag för 450 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Malmén häröfver sig besvärat, genom utslag den 28 november 1900 sig utlåtit, att, som, enligt hvad utredningen i målet gåfve vid handen, Malméns rätta mantalsskrifningsort för år 1899 varit Vadstena, samt, vid sådant förhållande Malmén icke mot innehållet af § 12 i gällande bevillningsförordning bort nämnda år i Örberga socken taxeras för inkomst af tjänst, blefve taxeringen i omförmälda socken af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 4 april 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner det visserligen nu mera vara utredt, att Malmén den 11 november 1898 utnämnts till stationsmästare vid Arneberga station i Örberga socken och den 12 påföljde december tillträdt samma befattning, men som berörda förhållande, på grund hvaraf Malmén bort för år 1899 mantalsskrifvas i Örberga socken, må antagas icke hafva varit vid mantalsskrifningen i Vadstena för sistnämnda år kändt, finner Kungl. Maj:t icke skäl att göra ändring i det slut, hvartill kammarrätten i målet kommit. Hvilket etc.

23.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall i fråga om Gimåns flottningsbolags beskattning år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Sundsvall i und. anfört däröfver, att,

sedan Gimåns flottningsbolag år 1900 taxerats för inkomst i nämnda stad till belopp af 9,550 kronor, inom Torps socken till belopp af 3,000 kronor och inom Holms socken till belopp af 1,000 kronor,

samt bolaget hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i beräkningen af inkomsten till 8,594 kronor 98 öre och att, därest bolaget skulle beskattas för inkomst jämväl inom de socknar, genom hvilka flottleden från sin början inom Jämtlands län till utflödet i Ljunga älf sträckte sig, endast två tredjedelar af inkomsten måtte fördelas mellan berörda socknar,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1900, jämte det pröfningsnämnden, enär det af bolaget uppgifna beloppet utgjorde den för år 1899 delägarne godtgjorda ränta å i flottleden nedlagdt oamorteradt kapital för strömbyggnader och rensningsarbeten samt till detsamma i taxeringshänseende borde läggas bolagets utskylder för år 1899, fastställt bolagets beskattningsbara

inkomst för år 1900 till 9,564 kronor, tillika beträffande beloppets fördelning mellan de olika kommunerna, dels med vidhållande af 1897 års pröfningsnämnds beslut i frågan, hvilket beslut blifvit af kammarrätten den 20 juni 1898 och af Kungl. Maj:t den 23 mars 1899 fastställdt, undanröjt den bolaget i Sundsvall påförda taxering, dels ock, med beräkning att 7,137 kronor af inkomstbeloppet påfördes bolaget inom Jämtlands län, fastställt den beskattningsbara inkomsten inom Torps socken till ettusen åttahundra tjugusju kronor och inom Holms socken till sexhundra kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, med yrkande att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bolagets ränteinkomst, 9,564 kronor, måtte i dess helhet eller åtminstone till en tredjedel beskattas i Sundsvall, i utslag den 10 juli 1901 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 4 april 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

24.

Resolution på und. besvär af Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för staden Uppsala taxerat klaganden för 3,000 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Uppsala läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär styrelsen hade sitt säte i Stockholm samt klaganden icke drefve någon som helst verksamhet i Uppsala, taxeringen därstädes måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1900, enär ej visadt blifvit, att klaganden i Uppsala icke drifvit rörelse, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 7 augusti 1901 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;[1]) Gifven Stockholms slott den 4 april 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som hvad i målet förekommit icke föranleder därtill, att klaganden varit år 1900 skattskyldig i Uppsala för inkomst af rörelse, finner Kungl. Maj:t godt att med upphäfvande af kammarrättens utslag befria klaganden från den öfverklagade taxeringen. Hvilket etc.

25.

Resolution på und. besvär af Göteborgs jästaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Göteborgs jästaktiebolag i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 15 maj 1901 i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 11 april 1902.

[1]) Från detta beslut voro två kammarrättens ledamöter skiljaktiga och yttrade, att, enär hvarken den af kronans ombud i förklaringen hos kammarrätten uppgifna omständighet, att bolaget i Uppsala ägde fastighet, som begagnades af samfundet Frälsningsarmén, för hvilket samfunds verksamhet bolaget vore förlagsgifvare, eller hvad i öfrigt i målet förekommit föranledde därtill, att bolaget, hvars styrelse hade sitt säte i Stockholm, skulle varit år 1900 i Uppsala skattskyldigt för inkomst af rörelse, ty funne dessa ledamöter skäligt, med upphäfvande af pröfningsnämndens beslut, befria bolaget från den öfverklagade taxeringen.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1900 års taxeringsnämnd för Fässbergs socken, som till grund för klagandens beskattning lagt den antagna utgången af klagandens rörelse under räkenskapsåret från och med den 1 maj 1899 till och med den 30 april 1900, beräknat klagandens inkomst under berörda tid till 19,795 kronor samt, under antagande att däraf en fjärdedel, 4,949 kronor, beskattades i Göteborg, taxerat klaganden i Fässbergs socken för återstående 14,846 kronor;

att samma års vederbörande taxeringsnämnd i Göteborg ej åsatt klaganden någon taxering för inkomst;

att klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som rörelsen under omförmälda räkenskapsår gått med förlust, klaganden måtte varda från taxering för inkomst jämväl i Fässbergs socken befriad;

att pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1900 af anförda orsaker beräknat klagandens ifrågavarande inkomst i dess helhet till nittontusen sjuhundra nittiofem kronor, hvaraf en fjärdedel eller fyratusen niohundra fyrtionio kronor skulle tagas till beskattning i Göteborg och tre fjärdedelar eller fjortontusen åttahundra fyrtiosex kronor i Fässbergs socken;

att kammarrätten, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, med yrkande att varda från all taxering för inkomst befriad, genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som klaganden icke jämlikt stadgandena i 15 och 21 §§ i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 till vederbörande aflämnat utredning rörande utgången af rörelsen under klagandens före den 1 april 1900 senast afslutade räkenskapsår, alltså funne kammarrätten besvären icke kunna emot innehållet i 24 § i samma Kungl. förordning till pröfning upptagas; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat bifall till sitt hos kammarrätten framställda påstående eller, därest detta yrkande ej kunde gillas, att målet måtte varda till kammarrätten återförvisadt.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

26.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Malmö i fråga om stadens taxering år 1900 i Västra Skräflinge socken för inkomst af stadens därstädes belägna vattenledningsverk.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Malmö i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Västra Skräflinge socken taxerat staden Malmö för trettiotusen kronors inkomst af rörelse vid stadens inom berörda socken belägna vattenledningsverk,

samt klagandena hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som drifvandet af ett verk för stadens förseende med vatten icke kunde vara att hänföra till beskattningsbar rörelse, taxeringen måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1900 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, genom utslag den 25 april 1901 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 11 april 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

27.

Resolution på und. besvär af Undersviks sockens kommunalstämma i fråga om Simeå ångsågs intressenters inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Undersviks sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat Simeå ångsågs intressenter för 6,000 kronors inkomst af rörelse vid nämnda ångsåg,

så och efter det bemälde intressenter hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som rörelsen vid sågen år 1898 gått med förlust, taxeringen måtte upphäfvas,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22, 23 och 25 september 1899 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 20 december 1900 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

öfver hvilka besvär kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, därvid kammarrätten öfverlämnat, jämte andra handlingar, från Simeå ångsågs intressenter infordrad förklaring, däri bemälde intressenter, enär klaganden ej företett vederbörligt intyg att öfverklagade utslaget blifvit genom uppläsande från predikstolen i Undersviks sockens kyrka delgifvet nämnda församling, utan såsom bevis angående den dag, å hvilken församlingen erhållit del af utslaget, åberopat allenast intyg att utslaget blifvit å viss uppgifven dag å utlyst kommunalstämma med socknen uppläst och delgifvet församlingen, bestridt besvärens upptagande till pröfning; Gifven Stockholms slott den 11 april 1902.

Kungl. Maj:t har låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att å den gjorda invändningen fästa afseende eller att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

28.

Resolution på und. besvär af apotekaren C. A. Lewin i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, apotekaren C. August Lewin i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Arvidsjaurs socken taxerat klaganden för tvåtusen femhundra kronors inkomst af apoteksrörelse[1]),

samt klaganden hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att inkomsten måtte i taxeringslängden upptagas såsom inkomst af tjänst,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1900 ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 24 september 1901 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 18 april 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande[2]) afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

[1]) för hvilken inkomst klaganden skulle deltaga i vägunderhållet.

[2]) Vederbörande kronoombud anmärkte, att klaganden, som innehade privilegium å apoteket i Arvidsjaur, måste anses där bedrifva apoteksrörelse, i följd hvaraf därutaf härflytande inkomst ej kunde betraktas såsom inkomst af tjänst.

29.

Resolution på und. besvär af P. Svensson i fråga om taxeringsvärdet år 1900 å klaganden tillhöriga $^{7}/_{96}$ mantal n:o 1 Askaremåla i Ringamåla socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Peter Svensson i Askaremåla i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Ringamåla socken, af anledning att skogen helt och hållet afverkats å samt åbyggnaderna bortförs från klaganden numera tillhöriga $^{7}/_{96}$ mantal n:o 1 Askaremåla, hvilken fastighet åren 1898 och 1899 taxerats till 30,000 kronor, nedsatt fastighetens taxeringsvärde till 10,000 kronor,

så och efter det dels landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, dels ock klaganden hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, den förre, att, som taxeringsnämndens berörda åtgärd icke vore öfverensstämmande med stadgandena i 3 § 3 mom. i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 och 2 § af instruktionen för taxeringsmyndigheterna, taxeringsvärdet måtte höjas till 30,000 kronor, och den senare, att värdet å fastigheten måtte sättas till allenast 6,000 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1900, med bifall till sistberörda yrkande, nedsatt taxeringsvärdet till 6,000 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest ej mindre landskamereraren Holmquist än äfven Ringamåla sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, den förre med fullföljd af sitt hos pröfningsnämnden framställda påstående och kommunalstämman med yrkande att taxeringsvärdet måtte bestämmas till det af taxeringsnämnden fastställda belopp, genom utslag den 27 mars 1901 sig utlåtit, att, som med afseende å ifrågavarande fastighet icke inträffat någon af de omständigheter, som enligt 2 § i instruktionen för taxeringsmyndigheterna kunde föranleda nedsättning af taxeringsvärde under tiden mellan två allmänna fastighetstaxeringar, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens

beslut, bestämma fastighetens taxeringsvärde för år 1900 till trettiotusen kronor; Gifven Stockholms slott den 18 april 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

30.

Resolution på und. besvär af Nitroglycerinaktiebolaget i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nitroglycerinaktiebolaget i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Öfver-Luleå socken taxerat klaganden för 1,500 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär klaganden ej inom nämnda socken bedrefve annan verksamhet, än att klaganden, som vid Boden hade upplag af sprängämnen, därifrån läte genom ombud utlämna sådana varor till kunder, som på anmälan af ombudet blifvit af klaganden antagna, samt vid sådant förhållande och då omsättningen af sprängämnen vid Boden, hvilken omsättning i medeltal för de tre sista åren ej uppgått till högre belopp än omkring 8,000 kronor, vore obetydlig i jämförelse med klagandens rörelse i dess helhet,[1]) den ifrågavarande verksamheten ej kunde anses drifvas på så själfständigt sätt eller i så afsevärd omfattning, att densamma borde särskildt beskattas, klaganden måtte varda från taxeringen befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1900 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 13 februari 1901 ej funnit

[1]) Klagandens hufvudkontor vore i Stockholm och omsättningen i dess helhet hade i medeltal de åtta sista åren uppgått till 960,000 kronor.

skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 18 april 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär den rörelse, klaganden under år 1900 utöfvat i Boden, ej må anses hafva varit af sådan beskaffenhet, att klaganden bort för inkomst, som däraf kan hafva härflutit, taxeras inom Öfver-Luleå socken, finner Kungl. Maj:t godt befria klaganden från den klaganden inom samma socken påförda bevillningen. Hvilket etc.

31.

Resolution på und. besvär af förre gjutaren C. L. Grönberg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre gjutaren Carl Ludvig Grönberg i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden blifvit för år 1900 mantalsskrifven såväl i Söderbärke socken af Kopparbergs län som i Västanfors socken af Västmanlands län samt ifrågavarande år jämväl taxerats för inkomst inom båda omförmälda socknar, därvid i Söderbärke socken inkomsten ansetts härflyta af kapital och beräknats till 1,000 kronor med rätt för klaganden att åtnjuta bevillningsfrihet för 450 kronor,

så och efter det klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär med yrkande, att taxeringen i Söderbärke socken måtte varda undanröjd,

har kammarrätten genom utslag den 29 oktober 1901 sig utlåtit, att, som med afseende å hvad i målet förekommit finge anses utredt, att Söderbärke socken varit klagandens rätta mantalsskrifningsort för år 1900, samt vid sådant förhållande klaganden varit nämnda år inom samma socken skattskyldig för inkomst af kapital, funne kammarrätten besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 9 maj 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag;

varande handlingarna i målet öfverlämnade till kammarrätten för pröfning i vederbörlig ordning af klagandens i de und. besvären framställda yrkande, i hvad det afser återbekommande af de inom Västanfors socken klaganden för ifrågavarande år påförda och af klaganden erlagda utskylder. Hvilket etc.

32.

Resolution på und. besvär af Jemjö sockens kommunalstämma i fråga om handlanden L. Petersons inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Jemjö sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan handlanden Lorentz Peterson år 1898 taxerats förutom i Kristianopels och Augerums socknar, om hvilken taxering nu ej är fråga, jämväl inom Jemjö socken för 2,000 kronors inkomst af rörelse, hvilken sistnämnda taxering Blekinge läns pröfningsnämnd lämnat utan ändring,

samt Peterson hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat, med yrkande bland annat att, enär den af Peterson i Jemjö socken idkade rörelsen allenast bestått däri, att Peterson låtit afverka några därstädes belägna, af honom inköpta smärre skogslotter, samt denna rörelse icke vore af beskaffenhet, att Peterson borde för inkomst däraf taxeras annorstädes än i sin mantalsskrifningsort, Söderåkra socken af Kalmar län, inom hvilken sistnämnda socken han ock blifvit för hela sin inkomst år 1898 beskattad, Peterson måtte varda från omförmälda i Jemjö socken åsatta taxering befriad,

så har kammarrätten genom utslag den 16 februari 1900, såvidt nu är i fråga, sig utlåtit, att, enär hvad i målet förekommit

icke föranledde till att Peterson i Jemjö socken år 1898 idkat sådan rörelse, att han varit för inkomst däraf i nämnda socken skattskyldig, blefve Peterson från taxering därstädes af kammarrätten befriad; Gifven Stockholms slott den 23 maj 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, såvidt detsamma blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

33.

Resolution på und. besvär af J. A. Kristianson i fråga om taxeringsvärdet år 1900 å en klaganden tillhörig byggnad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Johan August Kristianson i Östra Resteröd i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års bevillningsberedning för Resteröds socken föreslagit, att en klaganden tillhörig byggnad skulle, i likhet med hvad åren 1898 och 1899 ägt rum, åsättas taxeringsvärde med sexhundra kronor, i enlighet hvarmed det skulle åligga klaganden att utgöra bevillning för byggnaden med 30 öre,

så och efter det klaganden hos socknens taxeringsnämnd yrkat, att, som byggnaden icke ägde högre värde än 400 kronor, till hvilket belopp densamma vore mot brandskada försäkrad, fastighetsbevillning icke måtte varda klaganden för ifrågavarande byggnad påförd,

samt taxeringsnämnden bifallit berörda yrkande,

men Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, på yrkande af kronans ombud, genom beslut den 24 september 1900, med upphäfvande af taxeringsnämndens åtgärd, fastställt bevillningsberedningens förslag,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 14 mars 1901 sig utlåtit,

att, enär ifrågavarande byggnad år 1898, då allmän fastighetstaxering ägt rum, uppskattats till 600 kronor, samt klaganden icke styrkt, att sedan dess brandförsäkringsvärdet å byggnaden minskats eller att i öfrigt förhållanden inträffat, som enligt § 2 i den för taxeringsmyndigheterna gällande instruktion kunde föranleda till jämkning af det byggnaden nämnda år åsatta värde, funne kammarrätten, med stöd af § 3 mom. 3 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 maj 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande samt klaganden därefter fått inkomma med und. påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

34.

Resolution på und. besvär af bokhållaren G. F. Bergendahl i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bokhållaren Gustaf Fritiof Bergendahl i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden, hvilken blifvit för år 1898 mantalsskrifven såväl i Trollhättans socken som i Stockholm, nämnda år å båda dessa orter taxerats för inkomst af enskild tjänst, därvid inkomsten beräknats i Trollhättans socken till ettusen trehundra kronor, hvaraf dock trehundra kronor skulle vara från bevillning fria, och i Stockholm till 1,800 kronor,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär,

så har kammarrätten genom utslag den 26 juni 1901 sig utlåtit, att, som klaganden icke i målet förebragt sådan utredning,

att däraf kunde bedömas, i hvilkendera af ofvan omförmälda båda kommuner klaganden för år 1898 bort mantalsskrifvas och förty varit skattskyldig för inkomsten af tjänst, alltså funne kammarrätten besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 30 maj 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som, på grund af hvad i målet förekommit, klaganden måste anses hafva blifvit för år 1898 rätteligen mantalsskrifven i Trollhättans socken samt vid sådant förhållande klaganden ej bort för samma år mantalsskrifvas i Stockholm eller där taxeras för inkomst af tjänst, finner Kungl. Maj:t godt att med ändring af kammarrättens utslag, undanrödja den klaganden i Stockholm ågångna taxering för inkomst af tjänst. Hvilket etc.

35.

Resolution på und. besvär af Hjärtums sockens kommunalstämma i fråga om Nya Trollhätte kanalbolags inkomsttaxering år 1898.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hjärtums sockens kommunalstämma i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 28 februari 1900 i fråga om Nya Trollhätte kanalbolags inkomsttaxering år 1898, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 6 juni 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat, bland annat:

att bolaget till ledning vid bolagets taxering år 1898 uppgifvit, att bruttoinkomsten af rörelsen år 1897 utgjort 447,880 kronor 55 öre, däraf influtit vid Trollhättans station i Trollhättans socken 433,961 kronor 72 öre, vid Vänersborgs station 2,126 kronor 41 öre, vid Brinkebergskulle station i Vassända-Naglums socken 7,085 kronor 61 öre

och vid Ströms station i Hjärtums socken 4,706 kronor 81 öre; att af bolagets nettovinst för sistnämnda år, enligt bokslut uppgående till 261,782 kronor 46 öre, efter storleken af bruttoinkomsten vid de särskilda stationerna belöpt å Trollhättans station 253,647 kronor 1 öre, å Vänersborgs station 1,242 kronor 86 öre, å Brinkebergskulle station 4,141 kronor 50 öre och å Ströms station 2,751 kronor 9 öre, till hvilka belopp vid taxeringen i de olika kommunerna borde läggas af bolaget i vederbörande kommun guldna, men bland utgifterna upptagna utskylder, nämligen i Trollhättans socken 10,963 kronor 73 öre, i Vänersborg 102 kronor 12 öre, i Vassända-Naglums socken 283 kronor 33 öre och i Hjärtums socken 276 kronor 54 öre, och att den beskattningsbara inkomsten följaktligen borde upptagas i Trollhättans socken till 264,610 kronor 74 öre, i Vänersborg till 1,344 kronor 98 öre, i Vassända-Naglums socken till 4,424 kronor 83 öre och i Hjärtums socken till 3,027 kronor 63 öre, eller till sammanlagdt 273,408 kronor 18 öre;

att vederbörande taxeringsnämnder i Älfsborgs län beskattat bolaget för inkomst af rörelse till följande belopp, nämligen i Trollhättans socken 264,610 kronor, i Vänersborg 1,350 kronor och i Vassända-Naglums socken 4,424 kronor;

att hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkats, dels af Trollhättans sockens kommunalstämma, att, som bolagets behållna inkomst år 1897 med afdrag för utskylder rätteligen utgjort 295,346 kronor 66 öre, däraf enligt den af bolaget angifna fördelningsgrund belöpte å Trollhättans socken 286,587 kronor 49 öre, å Vänersborg 1,338 kronor 10 öre, å Vassända-Naglums socken 4,459 kronor 1 öre och å Hjärtums socken 2,962 kronor 6 öre, bolagets taxering i Trollhättans socken måtte efter tillägg af utskylder bestämmas till 297,551 kronor 22 öre, dels ock af vederbörande kronoombud, att, enligt den af Trollhättans sockens kommunalstämma gjorda beräkning af bolagets inkomst och med tillämpning af den af vederbörande taxeringsnämnder i Älfsborgs län följda fördelningsgrund, bolagets taxering måtte höjas i Vänersborg till 1,440 kronor och i Vassända-Naglums socken till 4,742 kronor 34 öre;

att Älfsborgs läns pröfningsnämnd genom beslut den 23 september 1898 bifallit de hos pröfningsnämnden sålunda gjorda yrkandena;

att taxeringsnämnden för Hjärtums socken år 1898, enär en stor del fartyg klarerade redan i Trollhättan för hela kanallinjen

och aflämnade endast frisedlar i Ström, däraf den ringa inkomsten af kanalen vid Ström förklarades, förordnat, att bolagets vinst, 261,782 kronor 46 öre, skulle fördelas på Trollhätte kanals samtliga sexton slussar med 16,361 kronor 41 öre på hvarje sluss och således med 32,722 kronor 82 öre på Ströms två slussar, och att bolaget alltså skulle för ifrågavarande år i Hjärtums socken erlägga bevillning för sistnämnda inkomstbelopp;

att bolaget hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som kanalafgiftens belopp bestämdes icke efter det antal slussar, vederbörande fartyg passerade, utan efter längden af den kanalled, som af fartyget befores, samt jämlikt två af Kungl. Maj:t i fråga om bolagets taxering i Hjärtums socken gifna resolutioner, af hvilka den ena meddelats den 21 april 1882, äfvensom 15 och 17 §§ i gällande bevillningsförordning samt de vid järnvägsbolags taxering tillämpade grunder bolagets i Hjärtums socken beskattningsbara inkomst borde beräknas efter storleken af uppbörden vid Ströms station, taxeringen i Hjärtums socken måtte i enlighet härmed nedsättas till 3,027 kronor;

att Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd genom beslut den 26 september 1898, enär vid det förhållande, att i omförmälda prejudikat icke, såsom af bolaget hos pröfningsnämnden blifvit upplyst, funnes angifvet, att afgiften för Ströms kanal erlagts på annan plats än vid Ström, tillämpligheten af ofvannämnda den 21 april 1882 meddelade resolution i föreliggande fall kunde ifrågasättas, samt bolaget för öfrigt syntes icke hafva förebragt några skäl, ledande till ändring i den af taxeringsnämnden gjorda beräkningen af inkomsten i Hjärtums socken med däraf följande taxering, afslagit berörda yrkande och fastställt samma taxering;

att bolaget häröfver anfört besvär hos kammarrätten med yrkande, att beräkningen af den i Hjärtums socken beskattningsbara inkomsten måtte nedsättas till 3,238 kronor 60 öre, utgörande enligt den af bolaget angifna fördelningsgrund den på Ströms kanalstation belöpande andelen af det belopp, 306,972 kronor 38 öre, hvartill bolagets hela år 1898 beskattningsbara inkomst af Älfsborgs läns pröfningsnämnd beräknats, eller ock, därest bolaget förklarades skyldigt att i Hjärtums socken erlägga bevillning för inkomst till högre belopp än 3,238 kronor 60 öre, att beräkningen af bolagets i Trollhättans och Vassända-Naglums socknar samt Vänersborg beskattningsbara inkomst måtte sålunda nedsättas, att

hela det belopp, för hvilket bolaget hade att för år 1898 utgöra inkomstbevillning, komme att icke öfverstiga 306,972 kronor 38 öre;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som af bolagets år 1898 beskattningsbara inkomst, hvilken finge beräknas till 306,972 kronor 38 öre, borde i en hvar af omförmälda kommuner taxeras så stor del, som motsvarade den andel af bolagets hela bruttoinkomst, hvilken influtit vid den i kommunen belägna kanalstationen, alltså och då det inkomstbelopp, som efter nämnda fördelningsgrund borde tagas till beskattning i Hjärtums socken, icke öfverstege 3,238 kronor 60 öre, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnds beslut, nedsätta bolagets taxering i Hjärtums socken till tretusen tvåhundra trettioåtta kronor; samt

att klaganden i de und. besvären yrkat, att, enär vid Ströms uppbördskontor uppbures kanalafgifter endast för fartyg, som på uppgående färdades från och med Ström till Åkervass, hvaremot kanalafgifter för fartyg, som på nedgående färdades från Åkervass till Ström, uppbures vid Åkersbergs inom Trollhätte socken belägna uppbördskontor, hvarest jämväl erlades kanalafgifter för såväl upp- som nedgående fartyg, hvilka färdades hela kanallinjen, samt i den för trafiken å kanalen gällande taxetariff vore föreskrifvet, att vid begagnande delvis af kanalen skulle erläggas endast viss del af de i tariffen angifna, för genomgående af kanalen och segelleden i hela dess längd afsedda afgifter enligt sådan grund, att för genomgående af det inom Hjärtums socken fallande distriktet skulle erläggas två tiondedelar af sistberörda afgifter, bolaget måtte förklaras skyldigt att inom nyssnämnda socken erlägga bevillning för ej mindre beskattningsbara nettobeloppet af de vid Ströms station uppburna kanalafgifter för den uteslutande genom Ströms kanal uppgående trafiken, eller 3,238 kronor 60 öre, än äfven två tiondedelar af det till 297,551 kronor 22 öre uppgående beskattningsbara nettobeloppet af de af bolaget vid Åkersberg uppburna kanalafgifter, eller 59,510 kronor 24 öre, alltså tillhopa för 62,748 kronor 84 öre, eller, om detta yrkande icke kunde bifallas på den grund, att klaganden icke hos kammarrätten anfört besvär öfver Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnds beslut, att taxeringen i Hjärtums socken måtte fastställas till det af berörda pröfningsnämnd bestämda belopp 32,732 kronor 82 öre.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

36.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren G. Anderson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren Gustaf Anderson i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 15 november 1901 i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 6 juni 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1900 års taxeringsnämnd för staden Örebro, enär klaganden dels genom köp den 30 september 1898 af de i Örebro belägna gårdsfastigheterna n:ris 4 och 6 vid Storgatan jämte med den sistnämnda sammanhörande fastigheten n:o 3 vid Slottsgatan samt berörda fastigheters försäljning den 31 december samma år beredt sig särdeles afsevärd vinst, hvilken enligt § 8 mom. 2 d) af gällande bevillningsförordning vore att anse såsom beskattningsbar inkomst, dels ock bedrefve en affärsrörelse, som vore synnerligen betydande och vidtomfattande, taxerat klaganden för 60,000 kronors inkomst af rörelse och förty bestämt, att klaganden, som tillika taxerats för 1,330 kronors inkomst af enskild tjänst, skulle i Örebro utgöra bevillning för en sammanräknad inkomst af 61,330 kronor;

att samma års taxeringsnämnd för Kumla socken taxerat klaganden för 3,000 kronors inkomst af provianteringsrörelse vid Sanna hed;

att klaganden hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, dels att, enär klaganden, som i en af honom till ledning vid taxeringen i

Örebro till vederbörande bevillningsberedning lämnad uppgift upptagit hela sin år 1900 beskattningsbara inkomst till 43,000 kronor, därvid inberäknat vinsten å omförmälda fastighetsförsäljning, uppgående till 20,202 kronor, taxeringen i Örebro måtte nedsättas till de af bevillningsberedningen i enlighet med samma uppgift föreslagna belopp eller, utom 1,330 kronor af enskild tjänst, 41,670 kronor af rörelse, således tillhopa 43,000 kronor, dels ock att taxeringen i Kumla socken måtte upphäfvas;

att pröfningsnämnden genom särskilda beslut vid sammanträde den 21 och 22 september 1900 dels af anförd orsak fastställt taxeringen i Kumla socken, dels ock beträffande taxeringen i Örebro, enär vinsten af de utaf klaganden gjorda husförsäljningar borde beräknas till 35,000 kronor i stället för af klaganden uppgifna 20,202 kronor, uppskattat klagandens inkomst af rörelse till 56,470 kronor, hvarifrån emellertid afdragits det i Kumla socken taxerade beloppet 3,000 kronor, till följd hvaraf taxeringen i Örebro bestämts till, utom 1,330 kronors inkomst af enskild tjänst, 53,470 kronors inkomst af rörelse, eller tillhopa 54,800 kronor;

att klaganden hos kammarrätten häröfver anfört besvär med yrkande ej mindre att taxeringen i Kumla socken måtte upphäfvas, än äfven att taxeringen i Örebro för inkomst af rörelse måtte nedsättas till 41,672 kronor;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att taxeringen i Kumla socken af kammarrätten upphäfdes och klagandens taxering för inkomst af rörelse i Örebro stad förhöjdes med det i socknen taxerade belopp 3,000 kronor eller således till 56,470 kronor; hvadan alltså klagandens sammanlagda år 1900 i Örebro beskattningsbara inkomst bestämdes till femtiosjutusen åttahundra kronor; samt

att klaganden i de und. besvären fullföljt sitt hos kammarrätten framställda yrkande i fråga om taxeringen i Örebro.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, i hvad det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

37.

Resolution på und. besvär af Sköns sockens kommunalstämma i fråga om rederiaktiebolagets Orlando inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sköns sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan rederiaktiebolaget Orlando, som år 1900 i staden Sundsvall, där bolagets styrelse hade sitt säte, taxerats för 22,200 kronors inkomst af rederirörelse, samma år blifvit jämväl i Sköns socken taxeradt för sin ifrågavarande rörelse, därvid inkomsten likaledes bestämts till 22,200 kronor,

samt bolaget hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat, med yrkande att taxeringen i Sköns socken måtte varda undanröjd,

så har kammarrätten genom utslag den 14 oktober 1901 sig utlåtit, att, som bolaget, hvilket vore ensamt ägare af det i dess rörelse använda fartyg, hade sin styrelse i staden Sundsvall, samt bolaget följaktligen jämlikt § 12 mom. c) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 finge anses hafva varit för sin inkomst år 1900 skattskyldigt i nämnda stad och icke i Sköns socken, alltså blefve den bolaget i Sköns socken för år 1900 åsatta taxering af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 6 juni 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

38.

Resolution på und. besvär af Sunds aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sunds aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Bräcke socken taxerat klaganden för tolftusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden genom H. E. Hammarberg hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen till 4,924 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1900 afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så och efter det Albert Olsén, enligt uppgift å klagandens vägnar, hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär,

har kammarrätten genom utslag den 5 februari innevarande år sig utlåtit, att, som Albert Olsén, hvilken undertecknat besvären hos kammarrätten, icke visat sig vara behörig att hos kammarrätten föra talan för klaganden, funne kammarrätten besvären icke kunna komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 13 juni 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

39.

Resolution på und. besvär af Örebro enskilda bank i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Örebro enskilda bank i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för staden Örebro taxerat klaganden för tvåhundratjugusextusen tvåhundra åttio kronors inkomst af rörelse vid klagandens hufvudkontor därstädes,

samt klaganden hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, som taxeringsnämnden till det af klaganden till beskattning i Örebro uppgifna belopp, 159,276 kronor 61 öre, lagt 67,003 kronor 39 öre, motsvarande den å hufvudkontoret belöpande andel af det belopp, 90,000 kronor, klaganden i räkenskapen för år 1899 afskrifvit såsom förluster i outredda konkurser, men klaganden vore berättigad att vid beskattning åtnjuta afdrag för omförmälda förluster, taxeringen måtte nedsättas till 159,276 kronor 61 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21 och 22 september 1900, enär, enligt hvad af revisionsberättelsen för år 1899 inhämtades, klaganden verkställt afskrifning af förluster i outredda konkurser med 90,000 kronor, hvaraf 67,004 kronor ansetts drabba hufvudkontoret i Örebro, men ifrågavarande afskrifning icke kunde anses berättigad, förty afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 24 oktober 1901 sig utlåtit, att, som klaganden icke kunde anses berättigad att vid taxeringen åtnjuta afdrag för ofvan omförmälda såsom förluster i outredda konkurser afskrifna belopp, funne kammarrätten ej skäl göra ändring i det slut, hvartill pröfningsnämnden i målet kommit; Gifven Stockholms slott den 13 juni 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

40.

Resolution på und. besvär af godsägaren J. A. Lundholm i fråga om taxeringsvärdet år 1901 å klaganden tillhöriga 2 1/4 mantal Östhamra n:ris 1, 2 och 3 i Östuna socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, godsägaren J. A. Lundholm i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Östuna socken till värde af tjugusjutusen kronor uppskattat egendomen 2 1/4 mantal Östhamra n:ris 1, 2 och 3 i nämnda socken, hvilken egendom vid allmän fastighetstaxering år 1898 åsatts taxeringsvärde af 30,000 kronor, men hvars manbyggnad enligt anteckning i taxeringslängden nedbrunnit,

samt landskamereraren I. Törnebladh, i egenskap af kronoombud hos Stockholms läns pröfningsnämnd, yrkat, att, enär nedsättning at taxeringsvärdet å jordbruksfastighet icke, af anledning att manbyggnaden därå nedbrunnit, kunde lagligen äga rum under tiden mellan två allmänna fastighetstaxeringar, taxeringsvärdet måtte återföras till 30,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1901, enär egendomen måste anses hafva genom den inträffade eldsolyckan sjunkit i värde, hvilken värdeminskning skäligen kunde beräknas till 3,000 kronor, och, med hänsyn till stadgandet i 2 § 2 mom. af instruktionen för taxeringsmyndigheterna, den omständigheten att egendomen vore taxerad såsom jordbruksfastighet icke kunde anses lägga hinder i vägen för vidtagande af jämkning i det förut gällande taxeringsvärdet, ogillat ofvanberörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest landskamereraren Törnebladh, å tjänstens vägnar, häröfver sig besvärat, genom utslag den 11 december 1901 sig utlåtit, att, som, enligt hvad af hos kammarrätten förvarad taxeringslängd inhämtats, ifrågavarande jordbruksfastighet vid allmänna fastighetstaxeringen år 1898 uppskattats till 30,000 kronor, samt den omständigheten, att manbyggnaden å fastigheten därefter nedbrunnit, icke, enligt 1 § 3

mom. och 2 § i instruktionen för taxeringsmyndigheterna, kunde föranleda förändring år 1901 af det fastigheten sålunda för år 1898 åsatta taxeringsvärde, funne kammarrätten, jämlikt 3 § 3 mom. i gällande bevillningsförordning, skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, att fastighetens taxeringsvärde jämväl för år 1901 skulle utgöra 30,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 13 juni 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som de af kammarrätten åberopade författningsbestämmelser icke föranleda därtill, att vid taxering af jordbruksfastighet hänsyn icke bör tagas till befintligheten eller obefintligheten af manbyggnad å fastigheten, alltså och då ifrågavarande byggnad ostridigt utgjort manbyggnad å egendomen n:ris 1, 2 och 3 Östhamra samt egendomens vid allmän fastighetstaxering år 1898 åsatta värde sedan dess måste anses hafva märkligen minskats därigenom, att nämnda byggnad nedbrunnit, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

41.

Resolution på und. besvär af landskamereraren G. Lindgren i fråga om en anmärkning vid Hallands läns landsbok för år 1898 och landtränterispecialräkningen.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren Gustaf Lindgren i und. anfört däröfver, att,

sedan Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts revisionsafdelnings första kontor efter granskning af Hallands läns landsbok för år 1898 och landtränterispecialräkningen i framställd anmärkning yrkat, att, enär enligt anordning den 8 oktober nämnda år af sjunde hufvudtitelns anslag till kostnader för den allmänna bevillningens

uttaxering utbetalts till boktryckaren Joh. A. Svensson godtgörelse med 20 kronor för tryckning af förteckning öfver de till 1898 års pröfningsnämnd inkomna besvärsskrifter, men jämlikt § 70 i gällande bevillningsförordning ifrågavarande kostnad skolat gäldas af det belopp, som pröfningsnämnden för angifna ändamål ägt att af länets bevillningssumma anvisa, och hvilket belopp ofvannämnda dag utanordnats med 3,380 kronor, ifrågavarande sålunda obehörigen utgifna belopp, 20 kronor, måtte ersättas,

så har kammarrätten genom utslag den 19 december 1901 sig utlåtit, att, som anmärkningen vore rätteligen grundad, blefve, med gillande af densamma, anmärkta, till siffran utan erinran lämnade, beloppet, 20 kronor, fastställdt till betalning af klaganden, på hvilkens föredragning medlen utanordnats; Gifven Stockholms slott den 21 juni 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt låta vid den gjorda utbetalningen bero, dock med skyldighet för klaganden att gälda det kammarrättens revisionsafdelning tillkommande anmärkningsarfvode. Hvilket etc.

42.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Malmö i fråga om Richters bryggeriaktiebolags inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Malmö i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1899 genom beslut, däri Malmöhus läns pröfningsnämnd ej gjort ändring, taxerat Richters bryggeriaktiebolag för inkomst af rörelse i Malmö till belopp af 18,741 kronor och i Kjeflinge socken till belopp af 1,000 kronor,

så och efter det bolaget hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat med yrkande, att, som bolaget icke i

Kjeflinge socken drifvit rörelse, bolaget måtte befrias från taxeringen därstädes, eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att beräkningen af bolagets i Malmö beskattningsbara inkomst måtte nedsättas med det belopp, hvartill inkomsten i Kjeflinge socken upptagits,

har kammarrätten genom utslag den 28 december 1900 sig utlåtit, att, som, med afseende å hvad ordföranden i bevillningsberedningen för nämnda socken och vederbörande uppbördsförvaltning i afgifna förklaringar anfört[1], det finge antagas, att bolaget år 1899 i Kjeflinge socken idkat verksamhet af beskaffenhet, att bolaget bort för inkomst däraf nämnda år i omförmälda socken taxeras, samt anmärkning icke förekommit mot det belopp, hvartill inkomsten af bolagets verksamhet i Kjeflinge socken af beskattningsnämnderna beräknats, men, enligt hvad kronoombudet hos taxeringsnämnden för Malmö,[2]) likaledes i afgifven förklaring, uppgifvit, bolaget blifvit i omförmälda stad taxeradt för hela inkomsten af sin rörelse, funne kammarrätten skäligt på det sätt bifalla bolagets talan, att taxeringen i Malmö nedsattes till sjuttontusen sjuhundra fyrtioen kronor; Gifven Stockholms slott den 21 juni 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

[1]) *Ordföranden i Kjeflinge sockens bevillningsberedning* anförde, att bolagets ölutkörare inom socknen för honom uppvisat en skrifvelse från bolaget, daterad juni 1898, af innehåll att han ägde inom socknen försälja maltdrycker, hvarjämte ölutköraren uppgifvit, att ölet tillfördes honom på fat från bryggeriet, att ölet därefter i hyrd lokal inom socknen buteljerades och sedan kringfördes till försäljning, att hyran för lokalen betaltes af bolaget, samt att ölutkörarens godtgörelse utginge i form af provision på försäljningen. På grund häraf ansåg bevillningsberedningen bolaget skattskyldigt inom socknen. Bolaget hade i eget namn till kommunalnämnden i socknen ingifvit ansökan om rätt till försäljning af maltdrycker inom socknen.

Uppbördsförvaltningen i Rönnebergs m. fl. härads fögderi ansåg på grund af ordförandens i bevillningsberedningen lämnade upplysningar bolaget vara skattskyldigt inom socknen.

[2]) *Kronoombudet hos taxeringsnämnden i Malmö* anförde, att bolaget i likhet med flertalet andra bryggerier i staden plägade försälja sina tillverkningar jämväl i angränsande kommuner; så hade äfven skett i Kjeflinge socken, ehuru, såvidt kronoombudet kunnat inhämta, ej under sådana omständigheter, att inkomsten däraf bort inom socknen särskildt taxeras. Bolaget vore i Malmö taxeradt för hela sin inkomst.

43.

Resolution på und. besvär af bolaget under firma Cooperative Wholesale Society Shillito & Co. i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bolaget under firma Cooperative Wholesale Society Shillito & Co. i und. anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnd i Göteborg år 1900 taxerat klaganden för 30,000 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, med åberopande af Kungl. Maj:ts beslut angående klagandens taxering för inkomst åren 1896, 1897 och 1898, yrkat, att, som klaganden, i hvars verksamhet här i riket någon förändring ej inträdt, genom berörda beslut förklarats icke vara här i riket skattskyldig, klaganden måtte varda från all taxering befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1900, efter det i nämnden upplysts, att enligt sammandrag öfver Göteborgs import och export år 1899 klaganden såväl exporterat 2,857,452 kilogram smör och snickeriarbeten till värde af 14,568 kronor som ock importerat 200,000 kilogram kli, hvaraf otvifvelaktigt kunde dragas den slutsats, att klagandens verksamhet icke, såsom klaganden uppgifvit, inskränkte sig till att i egenskap af ombud för konsumtionsföreningen Cooperative Wholesale Society i England uppköpa smör, hvilket utfördes till England och därstädes fördelades mellan föreningens ledamöter, utan att klaganden medelst inköp och försäljning af samt byteshandel med olikartade handelsvaror härstädes idkade affärsrörelse, hvaraf här i riket måste uppstå beskattningsbar vinst, ett förhållande, hvarom i de föregående Kungl. Maj:ts pröfning underställda målen upplysning icke meddelats, med afseende härå och i betraktande jämväl af att med hänsyn till rörelsens omfång det af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden beräknade beskattningsbeloppet icke kunde anses för högt, ogillat klagandens yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 21 augusti 1901 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

däri klaganden i und. sökt ändring, med yrkande om bifall till sitt i målet förut framställda påstående, eller, därest berörda yrkande ej kunde bifallas, utan klaganden funnes böra beskattas för uppkommen vinst på import af kli, denna vinst icke måtte bestämmas till högre belopp än 5 % å det till 18,038 kronor 55 öre beräknade värdet af de importerade klipartierna eller omkring 900 kronor; Gifven Stockholms slott den 27 juni 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner väl den gren af klagandens rörelse, som består i uppköp för export till England af förnödenheter, icke, med afseende å hvad upplyst blifvit angående ändamålet med samma verksamhet, vara af beskaffenhet, att beskattningsbar inkomst däraf uppkommit; men enär i målet blifvit upplyst, att klaganden jämväl hit till riket från England infört varor, med hvilka byteshandel härstädes af klaganden idkats, samt af denna rörelse uppkommen vinst måste anses beskattningsbar, alltså och då anledning ej förekommer att antaga, att vinstens belopp öfverstigit hvad klaganden i sådant hänseende uppgifvit eller 900 kronor, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, till nämnda belopp, 900 kronor, nedsätta beräkningen af klagandens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst. Hvilket etc.

44.

Resolution på und. besvär af häradshöfdingen R. Krook i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, häradshöfdingen i Öster-Nerikes domsaga Robert Krook i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års bevillningsberedning för staden Örebro föreslagit, att klaganden skulle taxeras för 9,000 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt stadens taxeringsnämnd, hvarest klaganden uppgifvit, att de med hans tjänst förenade inkomster, däri inberäknade provision å försåldt stämpelpapper och ersättning för extra förrättningar, år 1899 uppgått till 11,025 kronor 85 öre, medan under samma tid klagandens i och för tjänsten hafda utgifter utgjort 2,659 kronor 70 öre, så att klagandens behållna inkomst belöpt sig till 8,366 kronor 15 öre, af anförda orsaker uppskattat klagandens ifrågavarande inkomst till 10,700 kronor,

så och efter det klaganden hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att vid beräkning af klagandens förevarande år beskattningsbara inkomst afdrag måtte medgifvas från ofvanberörda af klaganden uppgifna inkomstsumma för följande utgiftsposter, nämligen arfvode till juridiskt biträde 500 kronor, utgifter för skrifmaterialier och därmed jämförliga kostnader 112 kronor 40 öre, resekostnader och utgifter för ting 260 kronor 25 öre, kostnad för skrifbiträde 1,219 kronor 5 öre, hyra för expeditionslokal 250 kronor samt pensionsafgifter 318 kronor, och att hans taxering således måtte nedsättas till 8,366 kronor 15 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21 och 22 september 1900 icke i vidare mån bifallit klagandens yrkande, än att pröfningsnämnden, med godkännande af begärdt afdrag ej mindre för pensionsafgifter än äfven för resekostnader och utgifter för ting samt för skrifbiträde, nedsatt taxeringen till 9,220 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 4 december 1901 sig utlåtit, att, som enligt 10 § 4 mom. f) i bevillningsförordningen vid beräkning af klagandens år 1900 beskattningsbara inkomst afdrag från det af klaganden uppgifna inkomstbeloppet 11,025 kronor 85 öre borde äga rum ej mindre, på sätt pröfningsnämnden medgifvit, för pensionsafgifter och kostnad för skrifbiträde med 1,537 kronor 5 öre, än äfven för det belopp, 500 kronor, som ostridigt af klaganden utgifvits såsom aflöning åt juridiskt biträde, men afdrag däremot icke borde klaganden tillgodokomma för hans utgifter för skrifmaterialier och för hållande af expeditionslokal, ej heller för hans resekostnader och utgifter för ting, alltså funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att klagandens år 1900 beskattningsbara inkomst af kammarrätten bestämdes till åttatusen niohundra åttioåtta kronor; Gifven Stockholms slott den 25 juli 1902.

Kungl. Ma:jt har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

45.

Resolution på und. besvär af Skånes enskilda bank i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Skånes enskilda bank i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden, hvilken drefve rörelse å åtskilliga orter såväl inom som utom Malmöhus län och uppgifvit hela sin behållning å rörelsen år 1899 till 2,037,133 kronor 87 öre, blifvit af vederbörande taxeringsnämnder år 1900 taxerad för inkomst inom omförmälda län till följande belopp, nämligen: i staden Malmö 841,782 kronor, i staden Ystad 92,900 kronor, i staden Helsingborg 180,949 kronor, i staden Landskrona 93,637 kronor, i staden Lund 82,684 kronor, i staden Trelleborg 31,402 kronor, i Eslöfs köping af Västra Sallerups socken 39,469 kronor och i Väsby socken 19,967 kronor,

så och efter det klaganden hos länets pröfningsnämnd yrkat, att, som taxeringsnämnden för Malmö till det af klaganden till beskattning i Malmö uppgifna belopp, 706,846 kronor 40 öre, lagt dels den bevillningsafgift, 111,313 kronor 77 öre, klaganden år 1899 erlagt för rätten att utgifva egna sedlar, dels ock ett belopp af 23,622 kronor 4 öre, motsvarande af klaganden under samma år till vissa dess tjänstemän utbetald tantième, men berörda utgifter vore att hänföra till omkostnader för bankrörelsens bedrifvande och klaganden följaktligen vore berättigad att för samma utgifter

vid beskattning njuta afdrag, taxeringen i Malmö måtte nedsättas till 706.846 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1900 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest landskameraren i Malmöhus län P. A. H. Cavalli, å tjänstens vägnar, och stadsfullmäktige i Malmö, hvar för sig, anfört besvär med yrkande: stadsfullmäktige, att taxeringen i Malmö måtte ökas med omförmälda bevillningsafgifts hela belopp, och Cavalli, att klagandens taxeringar å samtliga ifrågavarande orter måtte ökas med så stor del af berörda bevillningsafgift, som, med iakttagande af den för fördelning af klagandens vinst mellan de särskilda kommunerna tillämpade grund, belöpte å en hvar af nämnda orter, genom utslag den 8 oktober 1901 sig utlåtit, att, enär den bevillningsafgift, klaganden för rätten att utgifva egna banksedlar år 1899 erlagt med 111,313 kronor 77 öre, icke vore att hänföra till sådana utgifter för rörelsens bedrifvande, för hvilka klaganden författningsenligt ägde åtnjuta afdrag, samt följaktligen de af pröfningsnämnden för klagandens taxering å ifrågavarande orter för år 1900 antagna inkomstbelopp borde, med tillämpning af den utaf taxeringsmyndigheterna följda grund för fördelning af den beskattningsbara inkomsten mellan de särskilda orter inom Malmöhus län, där klaganden bedrefve rörelse, höjas med följande belopp, nämligen: i Malmö 38,896 kronor 95 öre, i Ystad 5,174 kronor 28 öre, i Helsingborg 9,745 kronor 84 öre, i Landskrona 5,116 kronor 55 öre, i Lund 4,518 kronor 6 öre, i Trelleborg 1,715 kronor 87 öre, i Västra Sallerups socken 2,156 kronor 68 öre och i Väsby socken 1,091 kronor 1 öre, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma klagandens taxering år 1900 å nämnda orter till nedanstående belopp: i Malmö sjuhundrafyrtiofemtusen sjuhundra fyrtiotre kronor, i Ystad nittioåttatusen sjuttiofyra kronor, i Helsingborg etthundranittiotusen sexhundra nittiofem kronor, i Landskrona nittioåttatusen sjuhundra femtiotre kronor, i Lund åttiosjutusen tvåhundra två kronor, i Trelleborg trettiotretusen etthundra aderton kronor, i Västra Sallerups socken fyrtioettusen sexhundra tjugusex kronor och i Väsby socken tjuguettusen femtioåtta kronor; Gifven Stockholms slott den 1 augusti 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes

hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas [1]) och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

46.

Resolution på und. besvär af Urshults sockens sparbank i fråga om skyldighet att erlägga bevillning för en klaganden tillhörig fastighet år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Urshults sockens sparbank i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för berörda socken åsatt ett klaganden tillhörigt, från hemmanet ett mantal Möllekulla N:o 1 afsöndradt jordområde taxeringsvärde såsom jordbruksfastighet till belopp af 800 kronor,

så och efter det Kronobergs läns pröfningsnämnd, på yrkande af kronans ombud, genom beslut den 27 september 1900 förordnat, att omförmälda jordområde jämte en därå uppförd, klaganden tillhörig byggnad skulle åsättas taxeringsvärde såsom annan fastighet än jordbruksfastighet till belopp af tolftusen fyrahundra kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 15 oktober 1901 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 8 augusti 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

[1]) Banken yrkade hos Kungl. Maj:t, att taxeringen i Malmö måtte bestämmas till 706,846 kronor och i öfriga orter till de af vederbörande taxeringsnämnder uppskattade belopp.

47.

Resolution på und. besvär af Svenska granitindustriaktiebolaget i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 i staden Varberg.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Svenska granitindustriaktiebolaget i und. anfört däröfver, att,

sedan ingeniören Herman Ludvig Oscar Machnow, i egenskap af verkställande direktör för nämnda bolag, hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt fört klagan öfver 1900 års pröfningsnämnds för Hallands län beslut den 25 september 1900 i fråga om bolagets inkomsttaxering i staden Varberg,

så har kammarrätten genom utslag den 23 december 1901 sig utlåtit, att, som det emot kronoombudets bestridande icke vore ådagalagdt, att Machnow i sin egenskap af bolagets verkställande direktör eller på grund af särskildt bemyndigande vore behörig att å bolagets vägnar föra talan i målet, funne kammarrätten besvären icke kunna till pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 8 augusti 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas[1]) och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

1) I de und. besvären har ingeniören Machnow yrkat, att, då han jämlikt hos Kungl. Maj:t företedda fullmakter varit behörig att öfverklaga pröfningsnämndens beslut, målet måtte återförvisas till vederbörande myndighet för laglikmätig behandling.

Landskamereraren har i sin häröfver afgifna förklaring ansett besvären böra upptagas till pröfning, då Machnow dåmera måste anses med besvären bilagda afskrifter af fullmakter ådagalagt sin behörighet att i föreliggande fråga tala och svara för bolaget.

48.

Resolution på und. besvär af Gåsinge sockens kommunalstämma i fråga om skyldighet att för år 1901 erlägga bevillning för kommunen tillhöriga lägenheten Fridhem.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Gåsinge sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för berörda socken förordnat, att, som den Gåsinge kommun tillhöriga lägenheten Fridhem uteslutande användes till bostad för socknens barnmorska, lägenheten skulle upptagas i längden öfver sådana fastigheter, för hvilka bevillning icke erlägges,

samt Södermanlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 19 september 1901, enär ifrågavarande lägenhet icke kunde anses likställd med sådana fastigheter, för hvilka jämlikt 4 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 fastighetsbevillning icke skulle af kommun erläggas, förordnat, att lägenheten skulle med åsatt värde af ettusen kronor öfverföras till längden öfver sådana fastigheter, för hvilka bevillning erlägges,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat med yrkande om lägenhetens fritagande från bevillning, genom utslag den 3 februari innevarande år sig utlåtit, att, som kommunen icke omedelbarligen för något sitt ändamål användt ifrågavarande fastighet utan genom, bland annat, upplåtande af fri bostad inom densamma aflönat en kommunens tjänsteinnehafvare, samt kommunen finge anses hafva såmedelst beredt sig inkomst, alltså funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 15 augusti 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

49.

Resolution på und. besvär af kreaturshandlanden J. Jansson Alsterqvist i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kreaturshandlanden Johan Jansson Alsterqvist i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för staden Karlstad taxerat klaganden för 2,000 kronors inkomst af kreaturshandel,

samt klaganden hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som han icke för egen räkning drefve någon rörelse, utan endast biträdde en slakteriidkerska vid uppköp af kreatur och därför ej åtnjöte annan godtgörelse än fri kost, taxeringen måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24 och 25 september 1900, enär det inom nämnden blifvit upplyst, att klaganden, i enlighet med trovärdiga personers utsago, för egen räkning idkade kreaturshandel, förty och då det åsatta beloppet icke ansåges för högt upptaget, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 28 juni 1901 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 22 augusti 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner, med afseende å den af klaganden numera förebragta utredning samt hvad kronans ombud hos pröfningsnämnden i sitt öfver de und. besvären afgifna yttrande anfört, skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, nedsätta beräkningen af klagandens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst till etthundra kronor af kapital och sexhundra kronor af rörelse, yrke eller eljest eller till sammanlagdt 700 kronor, å hvilket belopp klaganden, som, enligt hvad handlingarna utmärka, äger fast egendom, om hvars taxeringsvärde utredning saknas, ej må äga tillgodonjuta bevillningsfritt afdrag. Hvilket etc.

50.

Resolution på und. besvär af kronofogden E. F. Engelstedt, å tjänstens vägnar, i fråga om afkortning i Medelpads östra fögderis kronoräkenskap af bevillning och tilläggsbevillning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kronofogden i Medelpads östra fögderi E. F. Engelstedt, å tjänstens vägnar, i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Västernorrlands län anhållit om tillstånd att i fögderiets kronoräkenskap afkorta, bland annat, bevillning af fast egendom för år 1893 7 kronor 50 öre samt därå belöpande tilläggsbevillning 2 kronor 25 öre, påförda garfvaren Chr. Saarup Jensen,

samt Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 21 september 1901 tillåtit klaganden att i kronoräkenskapen afkorta omförmälda bevillning och tilläggsbevillning med sammanlagdt 9 kronor 75 öre,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvars pröfning Kungl. Maj:ts befallningshafvandes ifrågavarande resolution blifvit underställd, genom utslag den 19 februari innevarande år sig utlåtit, att, enär jämlikt 79 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 [1]) den för fast egendom utgående bevillning icke finge afkortas, blefve underställda resolutionen af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 5 september 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

[1]) Jämför 82 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897.

51.

Resolution på und. besvär af Ljusne-Voxna aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ljusne-Voxna aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Söderala socken, efter beräkning att klaganden, som under år 1899 skeppat 17,039 standards trävaror, därå haft en inkomst af 23 kronor för standard, taxerat klaganden för 391,850 kronors inkomst af sågverksrörelse,

så och efter det hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd en af nämndens ledamöter hemställt, att klagandens taxering skulle höjas till 460,050 kronor, motsvarande en beräknad vinst af 27 kronor för hvarje standard trävaror, som klaganden under år 1899 skeppat, samt till stöd för nämnda hemställan anfört, att Sandarne aktiebolag, med hvilket klaganden närmast kunde likställas, taxerats för inkomst efter beräkning af 28 kronors vinst för hvarje skeppad standard, utan att öfver denna taxering anföra besvär, och att klaganden visserligen vore i det afseendet sämre ställd, att klagandens afverkning år 1899 till stor del bestått af gran, men i stället bättre därutinnan, att klaganden hade billigare transportkostnader för sitt virke, hvilket icke behöfde fraktas å järnväg,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 24 september 1900, med bifall till berörda hemställan, höjt klagandens taxering för inkomst af sågverksrörelse till fyrahundrasextiotusen femtio kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 20 november 1901 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 5 september 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

52.

Resolution på und. besvär af C. Wallén m. fl. postvaktbetjänte i fråga om klagandenas inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, postvaktbetjänterna C. Wallén, L. Johansson, L. J. Wimnell och C. A. Åmansson i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för staden Västerås taxerat klagandena för inkomst af allmän tjänst till följande belopp, nämligen Wallén ettusen trehundra nio kronor, Johansson ettusen tvåhundra femtiofyra kronor, Wimnell ettusen tvåhundra sjutton kronor och Åmansson ettusen tretton kronor,

samt klagandena hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vid taxeringen medräknats klagandena först år 1900 tillkommande ålderstillägg, men ålderstilläggen, hvilka enligt särskilda bestämmelser finge, likasom tjänstgöringspenningar, åtnjutas endast för den del af året, hvarunder tjänstgöring verkligen ägt rum, enligt klagandenas förmenande borde taxeras först under nästföljande år, taxeringen måtte sänkas för en hvar af Wallén, Johansson och Wimnell till 1,098 kronor och för Åmansson till 948 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1900 ogillat berörda yrkanden och fastställt taxeringsåtgärderna,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, genom utslag den 11 juli 1901 sig utlåtit, att, som klagandena, hvilka först under år 1900 uppburit ifrågavarande ålderstillägg, skolat, jämlikt § 10 mom. 2 a) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, år 1900 för ålderstilläggen taxeras, samt klagandena icke ens uppgifvit, att samma ålderstillägg för någon af dem under året uppgått till lägre belopp än beskattningsnämnderna beräknat, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 5 september 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. generalpoststyrelsen afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

53.

Resolution på und. besvår af Bålinge sockens kommunalstämma i fråga om beskattningsorten år 1898 för ängssamfälligheten Faxan m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Bälinge sockens kommunalstämma i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 10 maj 1900 i fråga om beskattningsorten år 1898 för ängssamfälligheten Faxan och andelar af Bälinge förra häradsallmänning, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 12 september 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. Maj:ts och rikets kammarkollegium afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1898 års taxeringsnämnd för Bälinge socken dels åsatt de till nedan omförmälda hemman i Gamla Uppsala socken hörande andelar af samfälligheten Faxan taxeringsvärden till följande belopp, nämligen till n:o 1 Hemringe 3,400 kronor, till n:o 2 Hemringe 3,900 kronor, till n:o 3 Hemringe 3,900 kronor, till n:o 4 Hemringe 3,300 kronor, till n:ris 5 och 6 Hemringe 6,200 kronor, till n:o 1 Bredåker 2,100 kronor, till n:o 2 Bredåker 4,600 kronor, till n:o 3 Bredåker 2,100 kronor, till n:o 4 Bredåker 1,300 kronor, till n:ris 1, 2 och 3 Ensta 5,800 kronor, till n:ris 1, 2 och 3 Husby 7,000 kronor, till n:o 1 Kungsgården 2,200 kronor, till n:o 2 Kungsgården 2,300 kronor, till n:o 3 Kungsgården 2,900 kronor, till n:o 4 Kungsgården 7,600 kronor, till Prästgården 4,400 kronor och till Lötgården 900 kronor, dels ock taxerat de följande byar inom Gamla Uppsala socken tillydande andelar af Bälinge förra häradsallmänning till nedannämnda värden, nämligen Backgården 300 kronor, Gamla Uppsala by 4,900 kronor, Kungsgården 2,100 kronor, Myrby 1,300 kronor och Prästgården 1,200 kronor;

att Gamla Uppsala sockens kommunalstämma hos Uppsala läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär den hemman inom Gamla Uppsala socken tillhörande samfälligheten Faxan, hvilken visserligen vore belägen på samma sida om Fyrisån som Bälinge socken, dock af

ålder ansetts ligga inom Gamla Uppsala socken och vore inbegripen i berörda hemmans skattetal och taxeringsvärden, åtgärden att inom Bälinge socken taxera andelar af samfälligheten måtte undanrödjas;

att pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1898, efter det kronans ombud upplyst, att å rikets ekonomiska kartverks karta Fyrisån å ifrågavarande sträckning angåfves såsom gräns mellan Bälinge och gamla Uppsala socknar, samt att jämväl i utslag af Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Uppsala län, kammarkollegium och Kungl. Maj:t Fyrisån vore antagen såsom gräns mellan socknarne, ogillat kommunalstämmans yrkande, hvarjämte pröfningsnämnden icke gjort ändring i taxeringsnämndens ofvan angifna beslut angående taxering af andelar i Bälinge förra häradsallmänning;

att öfver pröfningsnämndens beslut besvär hos kammarrätten anförts dels af Gamla Uppsala sockens kommunalstämma, som därvid fullföljt sitt hos pröfningsnämnden framställda påstående och tillika yrkat, att de hemman i Gamla Uppsala socken tilldelade andelar af Bälinge förra häradsallmänning, hvilka vore inbegripna i samma hemmans inom Gamla Uppsala socken åsatta taxeringsvärden, jämväl måtte förklaras icke skola taxeras inom Bälinge socken, dels af C. V. Ernlund m. fl. ägare och arrendatorer af hemman inom Gamla Uppsala socken med yrkande, att ifrågavarande med afseende på samfälligheten Faxan inom Bälinge socken vidtagna taxeringsåtgärder måtte undanrödjas eller ock taxeringsvärdena å dessa klagandes hemman inom Gamla Uppsala socken nedsättas med belopp, motsvarande för hvarje hemman det å dess andel i samfälligheten inom Bälinge socken satta värde, dels ock af L. E. Lavén och P. A. Gustafsson m. fl. jämväl såsom ägare eller arrendatorer af hemman inom Gamla Uppsala socken med yrkande, att ofvan omförmälda inom Bälinge socken ågångna taxering af andelar i Bälinge förra häradsallmänning måtte upphäfvas eller motsvarande nedsättning ske i de taxeringsvärden, som inom Gamla Uppsala socken bestämts för de hemman, till hvilka samma andelar hörde;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget, jämte det kammarrätten af anförda orsaker funnit de klagande, hvilka vore arrendatorer af hemman, ej i sådan egenskap vara behöriga att föra talan för de af dem arrenderade fastigheter och förty ej till pröfning upptagit de af dem framställda yrkanden, däröfver klagan ej är vorden förd, tillika beträffande öfriga delar af målet sig utlåtit, att kam-

marrätten funne af kronans ombud hos pröfningsnämnden i afgifven förklaring framställdt yrkande, att ofvan omförmälda enskilda personers besvär äfvensom Gamla Uppsala sockens kommunalstämmas besvär i fråga om taxeringen af ifrågavarande andelar af Bälinge förra häradsallmänning icke måtte till pröfning upptagas, ej förtjäna afseende; och enär det med hänsyn till hvad i målet förekommit måste antagas, att ifrågavarande å Faxan och Bälinge förra häradsallmänning belägna ägoområden vore inbegripna i skattetalen för de hemman i Gamla Uppsala socken, till hvilka de lydde, samt följaktligen utgjorde delar af samma hemman, vid hvilket förhållande ägoområdena icke borde inom Bälinge socken särskildt taxeras, ty blefve de öfverklagade, i sistnämnda socken vidtagna beskattningsåtgärderna af kammarrätten undanröjda; samt

att klaganden i de und. besvären yrkat, att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte fastställas.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

54.

Resolution på und. besvär af Nobelstiftelsen i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nobelstiftelsen i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1901 taxerat klaganden för 1,400,000 kronors inkomst af kapital,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden vore hänförlig till de i 11 § 2 mom. punkten b) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 omförmälda vetenskapliga samfund och stipendiifonder samt förty vore från utgörande af inkomstbevillning frikallad, taxeringen måtte varda upphäfd eller, därest detta yrkande

icke kunde bifallas, att taxeringen måtte nedsättas till 1,248,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 8 oktober 1901, enär klaganden icke vore att hänföra till någon af de i åberopade lagrummet omförmälda fonder, anstalter och stiftelser, endast i så måtto bifallit besvären, att taxeringen nedsattes till en million tvåhundrafyrtioåttatusen åttahundra tjugufem kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, med yrkande att varda från taxeringen befriad, genom utslag den 3 februari innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 19 september 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

55.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Hudiksvall i fråga om Hudiksvalls trävaruaktiebolags inkomsttaxering år 1897.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Hudiksvall i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 11 oktober 1899 gifna utslag i fråga om Hudiksvalls trävaruaktiebolags inkomsttaxering år 1897, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 26 september 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att vederbörande taxeringsnämnder år 1897 uppskattat bolaget för inkomst af rörelse inom nedan nämnda kommuner till följande belopp: i Hudiksvalls stad 98,632 kronor, i Helsingtuna socken 55,970 kronor, i Forsa socken 27,468 kronor, i Ljusdals socken

39,448 kronor, i Delsbo socken 1,500 kronor, af hvilket sistnämnda belopp 800 kronor ansetts utgöra inkomst af flottled och 700 kronor inkomst af sågning vid Storån, i Bergsjö socken 5,000 kronor samt i staden Söderhamn 11,700 kronor, eller sålunda för sammanlagdt 239,718 kronors inkomst;

att bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, dels att, enär bolagets bokförda nettovinst af 1896 års rörelse uppgått till 150,049 kronor 30 öre samt vid taxeringen detta belopp borde å ena sidan ökas med de af bolaget samma år erlagda utskylder, tillhopa 7,372 kronor 44 öre, äfvensom med den del af bolagets hela skuldränta, som icke vore att anse såsom ränta å lånt rörelsekapital, eller med 54,693 kronor 93 öre — motsvarande ränta efter fem procent å bokförda värdet, 2,059,358 kronor 39 öre, af bolaget tillhöriga »grundrättigheter, hemman jämte skogar samt sågar och byggnader», minskadt med aktiekapitalet, 498,000 kronor, äfvensom med det enligt bolagets räkenskap såsom »reserverade medel» afsatta belopp 467,479 kronor 80 öre — men å andra sidan minskas med 48,425 kronor, utgörande fem procent af sammanlagda taxeringsvärdet, 968,500 kronor å de utaf bolaget för rörelsen använda fastigheter, den beskattningsbara inkomsten i dess helhet således måtte fastställas till 163,690 kronor, dels ock att, då den af bolaget inom Delsbo socken bedrifna flottning år 1896 gått med förlust, taxeringen för inkomst däraf måtte varda undanröjd:

att, sedan ett inom pröfningsnämnden tillsatt utskott hemställt, att bolagets ofvan omförmälda beräkning af dess sammanlagda inkomst måtte gillas, och tillika vidkommande inkomstens fördelning å de särskilda beskattningsorterna föreslagits, dels att, enär bolaget icke år 1896 utöfvat någon rörelse i Bergsjö socken, den bolaget därstädes åsatta inkomsttaxeringen måtte upphäfvas, och dels att af den beräknade inkomsten en tredjedel skulle taxeras i Hudiksvall, en tredjedel i Helsingtuna socken och återstående en tredjedel till beskattning fördelas mellan Forsa, Ljusdals och Delsbo socknar samt staden Söderhamn efter antalet af de å en hvar af dessa orter försågade timmer, så har pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1897, med bifall till utskottets förslag och under förklarande, att den bolaget i Delsbo socken åsatta taxering för inkomst af flottled och af sågning vid Storån skulle ur taxeringslängden utgå, bestämt sammanlagda beloppet af den inkomst, för hvilken bolaget hade att för ifrågavarande år utgöra bevillning, till 163,690

kronor, däraf i enlighet med den af utskottet föreslagna fördelningsgrund skulle beskattas i Hudiksvall 54,560 kronor, i Helsingtuna socken likaledes 54,560 kronor, i Forsa socken 19,780 kronor, i Ljusdals socken 30,800 kronor, i Delsbo socken 430 kronor och i Söderhamn 3,560 kronor;

att klaganden häröfver hos kammarrätten sig besvärat med yrkande ej mindre att, som bolaget, hvilket inom Bergsjö socken ägde fastigheter till taxeringsvärde af 65,300 kronor, blifvit af pröfningsnämnden befriadt från beskattning inom denna socken, vid hvilket förhållande det bolaget tillgodoräknade afdrag af fem procent å berörda 65,300 kronor vore obehörigt, samt ofvan omförmälda, i räkenskapen såsom »reserverade medel» upptagna belopp vore att hänföra till sådant rörelsekapital, för hvilket bevillning borde erläggas, bolagets beskattningsbara inkomst måtte bestämmas till 190,329 kronor 66 öre enligt nedanstående beräkning:

vinst å 1896 års rörelse		kr. 150,049: 30
ökad med:		
dels under året erlagda utskylder		» 7,372: 44
dels fem procent å värdet af bolaget tillhöriga »grundrättigheter, hemman och skogar jämte sågar och byggnader» .... kr.	2,059,358: 39	
efter afdrag af aktiekapitalet »	498,000: —	
eller sålunda fem procent å »	1,561,358: 39	78,067: 92
		kr. 235,489: 66
och minskad med:		
fem procent af taxeringsvärdet, 903,200 kronor, å de för rörelsens bedrifvande använda fastigheter, med undantag af de i Bergsjö socken belägna .... kr.		45,160: —
		kr. 190,329: 66

än äfven att, enär bolagets styrelse hade sitt säte i Hudiksvall, dit jämväl hufvudkontoret vore förlagdt, samt bolagets utskeppning uteslutande bedrefves från nämnda stads hamnområde, den samman-

räknade inkomsten måtte till beskattning å de särskilda orter, där rörelsen utöfvades, så fördelas, att, såsom förut varit bestämdt, ena hälften däraf, eller i jämnadt tal 95,165 kronor, taxerades i Hudiksvall och återstående hälften fördelades mellan öfriga kommuner efter enahanda grund, som tillämpats i fråga om bolagets beskattning för år 1896;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som, på sätt klagandena anmärkt, genom pröfningsnämndens beslut att till 163,690 kronor bestämma bolagets år 1897 beskattningsbara inkomst i dess helhet bolaget fått åtnjuta afdrag för fem procent af taxeringsvärdet å bolagets fastigheter inom Bergsjö socken med 3,265 kronor, ehuru, vid det förhållande att i den taxerade inkomsten icke ingått någon beräknad inkomst af rörelse i nämnda socken, berörda afdrag icke bort bolaget tillgodokomma, men däremot — beträffande hvad klagandena anfört i syfte att den taxerade inkomsten måtte ökas med en del af det belopp, hvarför, såsom för ränta å lånt rörelsekapital, pröfningsnämnden medgifvit bolaget afdrag — det af pröfningsnämnden såsom skuld, icke hänförlig till lånt rörelsekapital, ansedda belopp 1,093,878 kronor 59 öre, hvartill pröfningsnämnden kommit genom att från det bokförda värdet vid 1896 års början af bolagets »grundrättigheter», »hemman jämte skog» samt »sågar och byggnader» draga dels bolagets aktiekapital och dels dess »reserverade medel», icke borde, såsom klagandena yrkat, ökas med sistberörda medel utan i stället, på sätt bolaget i förklaring hos kammarrätten erinrat, minskas med bolagets från år 1895 balanserade vinstbehållning 50,205 kronor 19 öre, samt till följd däraf det bolaget tillgodokomna afdrag för ränta å lånt rörelsekapital borde ökas med fem procent å sistberörda belopp eller således med i jämnadt tal 2,510 kronor, funne kammarrätten, som ansåge hvad i målet förekommit icke böra föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut i fråga om grunden för fördelning af bolagets inkomst till taxering inom de särskilda beskattningsorterna, ej skäl att, i anledning af klagandenas hos kammarrätten framställda yrkanden, i pröfningsnämndens beslut i öfrigt göra annan ändring än att bolagets år 1897 beskattningsbara inkomst i sin helhet höjdes med skillnaden mellan ofvan omförmälda två belopp, 3,265 kronor och 2,510 kronor eller med 755 kronor och således fastställdes till etthundrasextiofyratusen fyrahundra fyrtiofem kronor, till följd hvaraf bolaget hade att för ifrågavarande år inom en hvar af nedan-

nämnda kommuner utgöra bevillning för följande inkomstbelopp, nämligen: i staden Hudiksvall femtiofyratusen åttahundra femton kronor, i Helsingtuna socken femtiofyratusen åttahundra femton kronor, i Forsa socken nittontusen åttahundra sjuttio kronor, i Delsbo socken fyrahundra trettiotvå kronor, i Ljusdals socken trettiotusen niohundra trettioåtta kronor och i staden Söderhamn tretusen femhundra sjuttiofem kronor; samt

att klagandena i de und. besvären yrkat, att, enär bolaget icke vore berättigadt att erhålla afdrag såsom för ränta å lånt rörelsekapital för vare sig ofvan omförmälda reserverade medel eller från år 1895 balanserad vinstbehållning, tillhopa 517,685 kronor 19 öre, bolagets beskattningsbara inkomst måtte bestämmas till 190,329 kronor 66 öre, af hvilket belopp hälften eller 95,165 kronor borde taxeras i Hudiksvall och återstående hälften fördelas med en fjärdedel på Helsingtuna socken och en fjärdedel på öfriga kommuner [1]).

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

56.

Resolution på und. besvär af Örkeneds sockens kommunalstämma i fråga om Svenska granitindustriaktiebolagets inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Örkeneds sockens kommunalstämma i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 15 februari 1901 i fråga om Svenska granitindustriaktiebolagets inkomsttaxering år 1899, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 10 oktober 1902.

[1]) Stadsfullmäktige framhålla, att, då de båda posterna reserverade medel, 467,480 kronor, och vinstbehållning från år 1895, 50,205 kronor 19 öre, eller tillhopa 517,685 kronor 19 öre, icke tillförts bolaget genom upplåning utan utgjorde bolagets eget i rörelsen nedlagda kapital, borde bolaget ej äga rätt att få afdrag därför.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget, som å flera orter i Sverige och Norge ägde eller arrenderade stenbrott samt hade sitt kontor i Stockholm, där bolagets försäljning ägde rum och dess styrelse hade sitt säte, hos 1899 års vederbörande bevillningsberedning i nämnda stad uppgifvit, att nettovinsten af bolagets rörelse år 1898 med inbegripande af fastighetsafkastning till belopp af 2,426 kronor 95 öre uppgått till 176,592 kronor 24 öre, äfvensom hemställt, att, som vid beräkningen af bolagets i Stockholm beskattningsbara inkomst afdrag från nettovinsten borde ske dels för de belopp, för hvilka bolaget kunde antagas, likasom år 1898 varit fallet, blifva år 1899 å andra orter beskattadt, eller 60,000 kronor inom olika kommuner i Sverige och 6,000 kronor i Norge, dels ock för den minskning i värde, bolagets rätt till de af detsamma bearbetade stenbrott under året genom stenbrytningen underginge, med 58,048 kronor 59 öre, motsvarande fyra procent å bokförda värdet af omförmälda rätt, hvilket år 1898 utgjort 1,451,214 kronor 80 öre, bolaget måtte i Stockholm år 1899 taxeras för inkomst af 52,543 kronor 65 öre;

att Klara församlings taxeringsnämnd år 1899, som ansett bolaget icke vara berättigadt till afdrag för berörda värdeförminskning, till det af bolaget till beskattning i Stockholm uppgifna belopp lagt dels 21,694 kronor, utgörande den på kontoret därstädes belöpande andel af det på grund af värdeförminskning påyrkade afdraget, dels ock bolagets utskylder i Stockholm för år 1897, 4,203 kronor, och således taxerat bolaget för i jämnadt tal 78,441 kronors inkomst;

att 1899 års taxeringsnämnd för Örkeneds socken, där bolaget år 1898 beskattats för 40,000 kronors inkomst, taxerat bolaget för en till 60,000 kronor beräknad inkomst af rörelse vid stenbrott i berörda socken;

att bolaget hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, enär bolaget utom Stockholm taxerats för 20,000 kronors inkomst utöfver förut beräknade 66,000 kronor, inkomsten i Stockholm måtte upptagas allenast till hvad som af till beskattning uppgifna 52,543 kronor 65 öre återstode efter frånräknande af berörda 20,000 kronor, eller till 32,543 kronor 65 öre;

att pröfningsnämnden genom beslut den 20 oktober 1899 endast

på det sätt bifallit berörda yrkande, att taxeringen i Stockholm efter afdrag af de 20,000 kronor, som upplysts hafva utöfver förut uppgifvet belopp blifvit utom Stockholm taxerade, nedsattes till 58,441 kronor;

att bolaget hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget icke själf utöfvade någon rörelse i Örkeneds socken utan läte utföra stenbrytning därstädes genom entreprenörer, som erhölle betalning i förhållande till mängden af den utaf dem uttagna och levererade graniten, taxeringen i Örkeneds socken måtte undanrödjas eller åtminstone nedsättas till samma belopp som år 1898, 40,000 kronor, hvarefter bolaget i särskild skrift hos samma pröfningsnämnd uppgifvit, att, om från trettiotre procent af försäljningspriset för den i socknen år 1898 afverkade graniten droges kostnaderna för stenbrytningen därstädes samma år, ett öfverskott uppstode af 39,292 kronor 23 öre, hvilket belopp vore det högsta, som kunde anses hafva härflutit af bolagets verksamhet i socknen;

att sistbemälda pröfningsnämnd genom beslut den 22 september 1899, enär det procenttal af försäljningspriset, som enligt bolagets beräkning borde anses såsom vinst af verksamheten inom socknen, vore för lågt och vinsten skäligen kunde antagas vara femtio procent af försäljningssumman, med ogillande af bolagets hos pröfningsnämnden framställda påståenden, fastställt taxeringen inom Örkeneds socken;

att bolaget öfver pröfningsnämndernas ofvan omförmälda beslut hos kammarrätten sig besvärat med yrkande, att, efter det från behållningen af rörelsen år 1898, 176,592 kronor 24 öre, afdragits ofvanberörda värdeförminskning, 58,048 kronor 59 öre, inkomsten måtte beräknas till 118,543 kronor 65 öre, däraf hälften, 59,271 kronor 83 öre, med tillägg af 1897 års utskylder i Stockholm, 4,203 kronor, eller tillhopa 63,474 kronor 83 öre, borde taxeras i Stockholm, och att af den andra hälften måtte tagas till beskattning i Örkeneds socken det belopp af 33,271 kronor 83 öre, hvilket återstode efter frånräknande af de 26,000 kronor, som beskattats å de öfriga orter, där bolaget ansetts vara för inkomst skattskyldigt;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, emedan bolaget måste anses berättigadt att vid taxering för inkomst åtnjuta afdrag för den minskning i värde, rätten till de af bolaget bearbetade stenbrott under året i följd af stenbrytningen undergått, samt hvarken taxeringsmyndigheterna eller de vederbörande, som

öfver bolagets yrkande hos kammarrätten sig yttrat, ifrågasatt, att berörda värdeminskning i verkligheten understigit det af bolaget därför beräknade belopp, 58,048 kronor 59 öre, ty och som, efter det å ena sidan från bokförda behållningen af rörelsen år 1898, 176,592 kronor 24 öre, afräknats omförmälda värdeminskning äfvensom ett i behållningen ingående belopp af 2,426 kronor 95 öre, utgörande afkastning af bolagets fastigheter, men å andra sidan till återstående behållningen lagts de i räkenskapen afförda utskylderna i Stockholm med 4,203 kronor samt beloppet af bolagets öfriga utskylder, hvilka jämväl måste antagas vara afdragna vid utförandet af bokförda behållningen och i saknad af utredning om deras verkliga belopp finge uppskattas till likaledes 4,203 kronor, den härigenom uppkomna summan, 124,522 kronor i jämnadt tal, finge anses utgöra bolagets hela år 1899 beskattningsbara inkomst, alltså och då med hänsyn till hvad i målet blifvit upplyst angående beskaffenheten af bolagets verksamhet å de särskilda orter, där rörelsen bedrefves, antagas finge, att af hela inkomsten bort taxeras i Stockholm, där bolaget hade sitt kontor och dess försäljning ägde rum samt styrelsen hade sitt säte, dels ena hälften eller 62,261 kronor, dels ock det belopp af 6,000 kronor, som skulle hafva härflutit af bolagets verksamhet i Norge och därstädes tagits till beskattning, samt i Örkeneds socken den del af återstående inkomsten, som icke blifvit annorstädes inom riket beskattad, eller 36,261 kronor, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndernas beslut, bestämma taxeringen i Stockholm till sextioåttatusen tvåhundra sextioen kronor och taxeringen i Örkeneds socken till trettiosextusen tvåhundra sextioen kronor; samt

att klaganden i de und. besvären yrkat, att, enär bolagets vinst af 1899 års rörelse i berörda socken icke kunde anses hafva understigit 60,000 kronor, taxeringen inom socknen måtte till sistnämnda belopp bestämmas.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

— — —

57.

Resolution på und. besvär af majoren W. Boltenstern m. fl. i fråga om arrendatorn O. Trapps valbarhet till ledamot i innevarande års bevillningsberedning för Fjerrestads m. fl. socknars beredningsdistrikt.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, majoren W. Boltenstern, Aug. Hansson och Jöns Peter Larsson i und. anfört däröfver, att,

sedan vid kommunalstämma med Fjerrestads socken den 4 februari innevarande år arrendatorn Otto Trapp valts till ledamot i årets bevillningsberedning för Fjerrestads, Frillestads och Kvistofta socknars beredningsdistrikt,

samt klagandena jämte andra personer hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Malmöhus län häröfver anfört besvär, med yrkande, att, enär Trapp icke under år 1901 erlagt fastighets- eller inkomstbevillning inom distriktet och vid sådant förhållande icke varit valbar till ledamot i bevillningsberedningen, berörda val måtte upphäfvas,

så har Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 5 sistlidne april, enär Trapp, enligt hvad upplyst blifvit, under år 1901 på grund af debetsedel erlagt fastighetsbevillning för 1 mantal Fjerrestatorp n:o 1 med flera fastigheter, hvilka han på arrende innehade, förklarat Trapp vara valbar såsom ledamot i bevillningsberedningen och i följd däraf ogillat omförmälda yrkande; Gifven Stockholms slott den 10 oktober 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre Kungl. Maj:ts befallningshafvande efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär Trapp icke blifvit i vederbörande taxeringslängd upptagen såsom skattskyldig för ifrågavarande fastigheter, finner Kungl. Maj:t Trapp, jämlikt § 29 i gällande bevillningsförordning, icke hafva varit valbar till ledamot i bevillningsberedningen för ofvan omförmälda beredningsdistrikt,

men då den tid, inom hvilken bevillningsberedningen skolat afsluta sina förrättningar, numera gått till ända, finner Kungl. Maj:t de und. besvären icke till vidare åtgärd föranleda. Hvilket etc.

— — —

58.

Resolution på und. besvär af vågmästaren A. Anderson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vågmästaren Anders Anderson i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden, hvilken för år 1901 mantalsskrifvits såväl i staden Kristianstad som inom Färlöfs socken, samma år af taxeringsnämnderna därstädes beskattats för inkomst af tjänst, i staden till belopp af ett tusen femhundra femtio kronor och i socknen till belopp af 1,650 kronor med bevillningsfrihet å hvardera orten för 300 kronor,

samt klaganden, under åberopande af Kungl. Maj:ts befallningshafvandes i Kristianstads län utslag den 29 juli 1901, hvarigenom Kungl. Maj:ts befallningshafvande, med upphäfvande af åtgärden att för år 1901 mantalsskrifva klaganden i Kristianstad, förklarat honom vara för samma år rätteligen mantalsskrifven i Färlöfs socken, hos länets pröfningsnämnd yrkat upphäfvande af taxeringen i Kristianstad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1901, enär Kungl. Maj:ts befallningshafvandes åberopade utslag icke vore laga kraftvunnet och besvär däröfver möjligen komme att anföras, afslagit berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 12 februari 1902 sig utlåtit, att, som kammarrätten genom utslag den 5 i samma månad, med ändring af Kungl. Maj:ts befallningshafvandes ofvanberörda utslag den 29 juli 1901, upphäft klagandens mantalsskrifning för

nämnda år i Färlöfs socken och förklarat klagandens rätta mantalsskrifningsort för samma år vara staden Kristianstad, alltså och då, jämlikt 12 § i gällande bevillningsförordning, skattskyldig skulle för inkomst af tjänst taxeras i sin mantalsskrifningsort, funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i det slut, pröfningsnämndens beslut innehölle; Gifven Stockholms slott den 17 oktober 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande samt Kungl. Maj:t enligt denna dag meddeladt beslut icke funnit skäl att på und. besvär öfver kammarrättens förenämnda utslag den 5 februari innevarande år i fråga om klagandens mantalsskrifning för år 1901 i samma utslag göra ändring, låtit handlingarna i nu förevarande mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

59.

Resolution i anledning af und. besvär af förvaltaren C. A. Wetterström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution i anledning af de besvär, förvaltaren C. A. Wetterström i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Godegårds socken taxerat klaganden, utom för annan inkomst, hvarom nu ej är fråga, för ettusen femhundra kronors inkomst af trävarurörelse,

samt klaganden hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat att varda från ifrågavarande taxering befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1901 af anförd orsak ogillat klagandens yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 20 juni innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 17 oktober 1902.

Kungl. Maj:t har låtit detta mål inför Sig anmälas; och enär, på sätt kammarrätten i meddelad besvärshänvisning föreskrifvit, vid de underdåniga besvären skolat fogas behörigen styrkt bevis, hvilken dag klaganden af utslaget erhållit del, vid äfventyr, om det försummades, att klaganden skulle hafva förlorat sin talan och besvären ej komme under pröfning, men det af klaganden å öfverklagade utslaget tecknade förklarande, att han den 7 sistlidne augusti erhållit del af utslaget, icke vore behörigen styrkt, finner Kungl. Maj:t de und. besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

60.

Resolution på und. besvär af Sandarne aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sandarne aktiebolag i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 23 augusti 1901 i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 24 oktober 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att klaganden till vederbörande beskattningsmyndigheter uppgifvit sin år 1900 beskattningsbara inkomst af Marma-Sandarne järnväg till 32,446 kronor 42 öre och därvid beräknat afdrag för 65,646 kronor 73 öre, utgörande ränta å oguldna, genom lån betäckta delen af köpeskillingen för järnvägen, 1,458,816 kronor 21 öre;

att taxeringsnämnden för Söderala socken med godkännande af nämnda inkomstberäkning taxerat klaganden för hälften af den uppgifna inkomsten eller för i jämnadt tal 16,200 kronor;

att däremot taxeringsnämnden för staden Söderhamn ej medgifvit omförmälda ränteafdrag och följaktligen beräknat samfällda

inkomsten af järnvägen till 98,093 kronor 15 öre, i följd hvaraf nämnden till beskattning upptagit hälften eller i jämnadt tal 49,040 kronor;

att klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i sistnämnda taxering till 16,223 kronor 21 öre;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 24 september 1900 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen i Söderhamn äfvensom höjt taxeringen i Söderala socken till 49,040 kronor;

att kammarrätten, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att kammarrätten väl funne klaganden berättigad att vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten åtnjuta afdrag för ränta å kapital, som kunde hafva upplånats för förvärfvande af ifrågavarande järnväg, men enär klaganden, som genom afhandling den 18 april 1898 inköpt järnvägen jämte annan egendom för en köpeskilling af 13,250,000 kronor, ej ådagalagt, att eller i hvad mån upplånta och icke egna medel tagits i anspråk för nämnda inköp och ej heller rörande värdet å järnvägen å ena sidan och å andra sidan den öfriga egendom, som ingått i köpet, förebragt sådan utredning, att däraf kunde bedömas, i hvad mån köpeskillingen finge anses hafva belöpt å järnvägen, funne kammarrätten ej skäl att i öfverklagade taxeringarna göra ändring;

samt att klaganden i de und. besvären yrkat, att, enär det belopp, som utgjorde ränta å den oguldna, genom lån betäckta delen af köpeskillingen för järnvägen, utgjorde allenast 38,738 kronor 66 öre, taxeringen måtte bestämmas till 59,354 kronor 49 öre.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande; och enär, på sätt kammarrätten yttrat, klaganden måste anses berättigad att vid den beskattningsbara inkomstens beräkning njuta afdrag för ränta å kapital, som blifvit upplånadt för ifrågavarande järnvägs förvärfvande, samt det numera må anses vara ådagalagdt, såväl att det i räkenskapen järnvägen åsatta värde kan anses skäligt, som ock att klaganden för inköp af den af klaganden förvärfvade egendom användt — utöfver aktiekapitalet, 5,000,000 kronor, och ett tillgängligt belopp af 1,176 kronor — jämväl upplånta medel till belopp af 7,200,000 kronor, i följd hvaraf klaganden må anses hafva med upplånta medel betalt järnvägen till så stor del, som motsvarar förhållandet mellan sistnämnda

summa och inköpspriset för det hela, finner, med ändring af kammarrättens utslag, Kungl. Maj:t skäligt att, i enlighet med klagandens hos Kungl. Maj:t framställda yrkande, nedsätta beräkningen af klagandens år 1900 beskattningsbara inkomst af järnvägen till femtioniotusen trehundra femtiofyra kronor, däraf hälften med tjugoniotusen sexhundra sjuttiosju kronor skall upptagas i Söderhamns stad och hälften i Söderala socken. Hvilket etc.

61.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Västra Blekinge järnvägar i fråga om järnvägarnas inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Västra Blekinge järnvägar i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1899 taxerat berörda järnvägar för följande belopp, nämligen i Asarums socken för inkomst vid Horsaryds station 476 kronor, i Mörrums socken för inkomst vid Mörrums, Gustafstorps och Vekerums stationer tillhopa 6,172 kronor, i Jemshögs socken för inkomst vid Grenums, Jemshögs, Rössjö och Holje stationer tillsammans 8,188 kronor, i Gammalstorps socken för inkomst vid Kylinge, Ryedals, Sandbäcks och Gammalstorps stationer tillhopa 4,033 kronor, i staden Karlshamn för inkomst vid därvarande station 21,402 kronor och i staden Sölvesborg för inkomst vid stationen därstädes 6,343 kronor, eller för sammanlagdt 46,614 kronors inkomst,

så och efter det kronans ombud hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär vid uppgifvandet af järnvägarnas hela ifrågavarande år beskattningsbara inkomst, som hos vederbörande bevillningsberedningar angifvits till sammanlagdt 46,250 kronor 74 öre, från 1898 års vinst obehörigen afförts ett belopp af 14,004 kronor 81 öre, motsvarande utgifven kostnad för expropriation af ett område, erforderligt för utvidgning af Sölvesborgs station, men afdrag vid taxering däremot borde ske för ett vinsten tillagdt belopp af 849 kronor 80 öre, utgörande i räkenskaperna verkställd afskrifning å inventarier och materialier, inkomsten måtte, efter rättelse

i nu anmärkta hänseenden, beräknas till 59,405 kronor 75 öre samt sistnämnda belopp till taxering fördelas mellan de kommuner, där järnvägarne hade stationer, i förhållande till bruttoinkomsterna vid de särskilda stationerna, med iakttagande därvid att järnvägarnes inkomst af transitotrafik, 31,670 kronor 39 öre, och af posttransport, 6,710 kronor 36 öre, fördelades å samtliga stationer efter därstädes i öfrigt erhållna bruttoinkomster och ej, på sätt som skett, i deras helhet upptoges såsom bruttoinkomst vid Karlshamns station,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1899 bifallit berörda yrkanden och förty bestämt järnvägarnas ifrågavarande inkomst till i jämnt tal femtioniotusen fyrahundrasex kronor, däraf skulle taxeras i Asarums socken etthundra sextioåtta kronor, i Mörrums socken niotusen sjuhundra trettiofem kronor, i Jemshögs socken tolftusen niohundra fjorton kronor, i Gammalstorps socken sextusen trehundra sextioen kronor, i staden Karlshamn tjugutusen tvåhundra tjugusex kronor och i staden Sölvesborg tiotusen två kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 20 juli 1900 funnit skäl ej hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 14 november 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. järnvägsstyrelsen afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

62.

Resolution på und. besvär af Mora-Vänerns järnvägsaktiebolag m. fl. i fråga om bemälda bolags inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Filipstad, Färnebo och Rämens socknars kommunalstämmor, Kroppa sockens kommunalstämma samt Mora-Vänerns järnvägsaktiebolag, hvar för sig, i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 18 december 1900 i fråga om nämnda bolags

inkomsttaxering år 1899, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 14 november 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan på grund af särskilda nådiga remisser kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1899 års vederbörande taxeringsnämnder inom Värmlands län taxerat bolaget för inkomst af rörelse till följande belopp, nämligen: i Kristinehamn för inkomst vid därvarande station 44,023 kronor, i Filipstad för inkomst vid stationen därstädes 7,700 kronor, i Varnums socken för inkomst vid Sjöändans och Nässundets stationer tillhopa 1,751 kronor, i Kroppa socken för inkomst vid Storfors, Nykroppa, Herrhults och Gammalkroppa stationer tillhopa 15,550 kronor, i Färnebo socken för inkomst vid Nyhyttans, Finshyttans, Persbergs, Persbergs grufvors, Horrsjöns, Långbanshyttans och Långbansände stationer tillhopa 23,512 kronor och i Rämens socken för inkomst vid Lesjöfors, Värmlands-Rämens, Oforsens och Neva stationer tillhopa 13,352 kronor, eller sammanlagdt 105,888 kronor;

att bolaget hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som från bruttoinkomsten år 1898 af bolagets vid stationer inom Värmlands och Kopparbergs län drifna rörelse samt af sjötrafik med mera, utgörande 1,327,924 kronor 79 öre, borde vid taxering afdragas, förutom drifts- och underhållskostnader jämte räntor och provisioner samt förlust å Filipstads bergslags kanal, tillhopa 1,110,829 kronor 12 öre, jämväl följande i räkenskapen afförda belopp, nämligen bidrag till kapitalförsäkringskassor för personalen, pensioner och understöd, 7,425 kronor 93 öre, fem procent å sjömaterielens anskaffningsvärde med 27,529 kronor 92 öre, 1,76 procent å värdet af järnvägens rullande materiel med 30,000 kronor, kostnad för anbringandet af elektricitets- och värmeledning i bolagets förhyrda byrålokal i Kristinehamn 4,800 kronor samt ersättning till Älfdalens, Orsa och Särna socknar för afstående af långifvarerätt 20,000 kronor, eller sålunda sammanlagdt 89,755 kronor 85 öre, bolagets hela år 1899 beskattningsbara inkomst måtte beräknas till 127,339 kronor 82 öre, däraf på stationerna inom Värmlands län belöpte 83,391 kronor 8 öre, och, i enlighet med af bolaget verkställd uträkning af sistnämnda belopp, följaktligen taxeras: i Kristinehamn 42,442 kronor 28 öre, i Filipstad 4,539 kronor 34 öre, i Varnums socken 1,627 kronor 21 öre, i Kroppa socken 11,449

kronor 5 öre, i Färnebo socken 14,327 kronor 42 öre och i Rämens socken 9,005 kronor 78 öre;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1899 väl medgifvit det påyrkade afdraget för bidrag till kapitalförsäkringskassor för personalen, pensioner och understöd, 7,425 kronor 93 öre, men enär bolaget, som väl ägde rätt att vid taxering åtnjuta afdrag för underhåll af fastighet och inventarier, dock icke styrkt, huru mycket därtill åtgått, samt anledning funnes till antagande, att afdrag för underhåll af materielen redan skett i och genom afskrifningarna för drifts- och underhållskostnaderna, i följd hvaraf hvarje ytterligare afdrag med vissa procent icke vore liktydigt med afdrag för underhållskostnad utan innebure en ren afskrifning eller värdenedsättning af inventarierna, som icke finge frångragas den beskattningsbara inkomsten, ogillat det ifrågasatta afdraget å tillhopa 57,529 kronor 92 öre för slitning af bolagets sjömateriel och rullande materiel, äfvensom, enär ofvan omförmälda byrålokal icke ägdes af bolaget utan förhyrdes från kapitalförsäkringskassan och utgifterna, 4,800 kronor, för anbringande af elektricitets- och värmeledning i nämnda lokal närmast vore att anse såsom en kostnad för fast egendoms förbättring eller tillökning af inventarier samt ersättningen, 20,000 kronor, till Älfdalens, Orsa och Särna socknar för afstående af långifvarerätt icke vore att anse såsom en ränteutgift eller kapitalrabatt, som bolaget fått vidkännas vid konvertering af sina lån, utan såsom en kapitalafbetalning af skuld, hvari bolaget enligt räkenskapen häftade till nämnda socknar, och såsom sådan, enligt 10 § 3 mom. d) i Kungl. förordningen ang. bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, icke utgjorde föremål för afdrag vid taxering, förklarat bolagets yrkande om afdrag för kostnaden för omförmälda anordningar i byrålokalen och för ersättningen till socknarna icke heller kunna bifallas samt förty förordnat, att bolaget skulle, utom för sin uppgifna inkomst, 83,391 kronor 8 öre, taxeras inom Värmlands län för så stor del af obehörigen afskrifna 82,329 kronor 92 öre, som på stationerna inom sistnämnda län belöpte i förhållande till den för samtliga stationer inom länet af bolaget uppgifna beskattningsbara inkomst, och bolagets taxering således höjas i Kristinehamn till 69,883 kronor 57 öre, i Filipstad till 7,474 kronor 19 öre, i Varnums socken till 2,679 kronor 25 öre, i Kroppa socken till 18,851 kronor 29 öre, i Färnebo socken till 23,590 kronor 60 öre

och i Rämens socken till 14,828 kronor 35 öre, eller tillhopa 137,307 kronor 25 öre;

att kammarrätten, hvarest bolaget öfver pröfningsnämndens omförmälda beslut, såvidt bolaget emot gått, sig besvärat, genom öfverklagade utslaget ej funnit skäl att göra ändring i berörda beslut, såvidt afdrag därigenom förvägrats bolaget för ett belopp af 20,000 kronor, som i räkenskapen för år 1898 afskrifvits såsom ersättning för afstående af långifvarerätt, hvaremot kammarrätten, beträffande de påyrkade afdragen för slitningsersättning, tillhopa 57,529 kronor 92 öre, däraf å bolagets sjömateriel 27,529 kronor 92 öre och å rullande järnvägsmateriel för de båda bandelar, bolagets järnväg omfattade, sammanlagdt 30,000 kronor, sig utlåtit, att, ehuru handlingarna i målet utmärkte, att afskrifningen å rullande materiel påkallats jämväl af hänsyn till den omständighet, att en del äldre, från Östra Värmlands järnväg öfvertagen materiel upptagits till för högt värde samt att drifts- och underhållskostnaden för bolagets fraktfart vid en bruttovinst af 266,693 kronor 90 öre utgjort icke mindre än 245,848 kronor 58 öre, däraf 223,739 kronor 31 öre belöpt å den med egen sjömateriel bedrifna fraktfart, likväl och som afskrifningsprocenten, hvad anginge rullande materielen, satts så låg som 1,76 procent samt vid det af bolaget uppgifna, icke motsagda förhållande, att i sjömaterielen inginge en del pråmar, hvilken materiel måste, på sätt bolaget erinrat, anses underkastad synnerligen stark slitning, äfvensom att å underhålls- och driftskonto afförts allenast kostnader för mindre reparationer samt för så kallad vårutrustning, en afskrifningsprocent i fråga om sjömaterielen af fem för hundra icke kunde anses för hög, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut i nu afsedda delar, förklara bolaget hafva varit berättigadt att vid ifrågavarande taxering åtnjuta afdrag för ofvan omförmälda belopp, 57,529 kronor 92 öre, i följd hvaraf och då bolaget jämväl måste anses hafva ägt vid taxeringen tillgodonjuta afdrag för det belopp, 4,800 kronor, som användts för bekostande af elektricitets- och värmeledning i bolagets förhyrda byrålokal i Kristinehamn, bolagets hela beskattningsbara inkomst af dess rörelse skulle beräknas hafva utgjort, i jämnt tal, 147,340 kronor i stället för af bolaget uppgifna 127,339 kronor 82 öre; och skulle bolaget alltså, i enlighet med den af bolaget angifna grund, för år 1899 inom Värmlands län erlägga bevillning för följande inkomstbelopp, nämligen i Kristine-

hamn fyrtioniotusen etthundra sju kronor, i Filipstad femtusen tvåhundra femtioen kronor, i Varnums socken ettusen åttahundra åttiotvå kronor, i Kroppa socken trettontusen tvåhundra fyrtiosex kronor, i Färnebo socken sextontusen femhundra åttiofyra kronor och i Rämens socken tiotusen fyrahundra aderton kronor eller tillhopa nittiosextusen fyrahundra åttioåtta kronor; samt

att i de und. besvären yrkats, af bolaget, att bolaget måtte förklaras berättigadt att vid taxering åtnjuta afdrag för ofvanberörda af bolaget för afstående af långifvarerätt afförda belopp, 20,000 kronor, samt af stadsfullmäktige i Filipstad och kommunalstämmorna, att, med undanrödjande af kammarrättens utslag, pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte varda fastställdt.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

63.

Resolution på und. besvär af trävaruhandlanden C. Åberg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, trävaruhandlanden Carl Åberg i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års vederbörande taxeringsnämnder taxerat klaganden för inkomst af rörelse till följande belopp, nämligen i Skellefteå stad 6,800 kronor och i Byske socken 6,732 kronor,

samt klaganden hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilken idkade trävarurörelse på det sätt, att han i Skellefteå socken och i mindre mån äfven i Byske socken upphandlade sparrar och sågadt virke, som efter flottning eller bogsering till den endast delvis i sistnämnda socken belägna Frostkåge hamn till större delen omedelbarligen utskeppades och till en mindre del upplades å klaganden tillhörig kaj i samma socken för utskeppning framdeles, icke kunde anses drifva rörelse i denna socken på sådant sätt, att han därstädes vore skattskyldig för inkomst,

samt hela inkomsten af rörelse under år 1899 icke öfverstigit det belopp, för hvilket klaganden taxerats i Skellefteå stad, där klagandens kontor vore beläget, pröfningsnämnden måtte, med undanrödjande af taxeringen i Byske socken, fastställa taxeringsnämndens i Skellefteå stad åtgärd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1900, enär af tillgängliga officiella uppgifter inhämtats, att klaganden från hamnplats inom Byske socken skeppat 498 standards plankor, battens och bräder samt 810 standards sparrar och i öfrigt från hamnplats inom Skellefteå socken skeppat 316 standards sparrar, samt vinsten efter afdrag af alla omkostnader men med tillägg af utskylderna, som icke finge från beskattning undantagas, med hänsyn till de under skeppningsåret gällande högre inköpspris och omkostnader af pröfningsnämnden beräknades till 9 kronor för hvarje skeppad standard plankor och 4 kronor för hvarje standard sparrar, i följd hvaraf vinsten af trävarurörelsen af pröfningsnämnden uppskattades till 8,986 kronor, förordnat, att klaganden, hvilken vore mantalsskrifven i Skellefteå stad, skulle, i likhet med hvad år 1899 ägt rum, beskattas såväl i Byske socken som i Skellefteå stad, och att förenämnda till beskattning bestämda belopp skulle mellan berörda kommuner sålunda fördelas, att däraf till bevillning uppfördes i Byske socken $^{2}/_{3}$ eller 5,990 kronor 67 öre och i Skellefteå stad $^{1}/_{3}$ eller 2,995 kronor 33 öre,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, med yrkande att taxeringen måtte bestämmas till 6,800 kronor, att beskattas endast i Skellefteå stad, genom utslag den 26 november 1901 sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, enär, med afseende å hvad i målet förekommit, klaganden finge antagas hafva bort taxeras för sin ifrågavarande inkomst till hälften i Byske socken och hälften i Skellefteå stad, taxeringen nedsattes till fyratusen fyrahundra nittiotre kronor i Byske socken och höjdes till enahanda belopp i Skellefteå stad; Gifven Stockholms slott den 21 november 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

64.

Resolution på und. besvär af samfundet Frälsningsarmén i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, samfundet Frälsningsarmén i und. anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnd i Stockholm år 1901 taxerat klaganden för 1,000 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest, hvilket belopp ansetts utgöra klagandens vinst af en klaganden tillhörig tvättinrättning,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som omförmälda tvättinrättning anordnats uteslutande i syfte att bereda arbete åt de å klagandens hem för fallna kvinnor intagna personer och att, om möjligt, skaffa bidrag till dessa hems underhåll, klaganden måtte, med afseende å innehållet i § 11 mom. 2 litt. b) i gällande bevillningsförordning, från ifrågavarande taxering befrias,

men pröfningsnämnden, efter att af ett i målet företedt sammandrag af klagandens räkenskap för år 1900 hafva inhämtat, att inkomsten af tvättinrättningen sistnämnda år öfverstigit utgifterna med 504 kronor 82 öre, genom beslut den 28 september 1901 endast i så måtto bifallit berörda yrkande, att taxeringen nedsattes till, i jämnadt tal, femhundrafem kronor, för hvilket belopp klaganden skulle erlägga bevillning utan afdrag,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 25 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 28 november 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

65.

Resolution på und. besvär af landskammereraren T. Broström, å tjänstens vägnar, i fråga om kassören J. Toftes inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren Ture Broström, å tjänstens vägnar, i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Järnskogs socken taxerat kassören Joh. Tofte, utom för inkomst af enskild tjänst, hvarom nu ej är fråga, jämväl för 44,000 kronors inkomst genom lotteri,

samt Tofte hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som omförmälda lotterivinst tillfallit honom redan i maj månad år 1900 och således kunnat samma år beskattas, ifrågavarande taxering måtte på det sätt ändras, att Tofte taxerades allenast för 2,200 kronors inkomst, motsvarande 5 procent ränta å ofvanberörda 44,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1901, enär upplyst blifvit, att lotterivinsten icke blifvit känd förr än efter beskattningsnämndernas för år 1900 sammanträden och således på grund af § 10 mom. 2 c) i gällande bevillningsförordning skulle år 1901 taxeras, förty och då lotterivinst enligt flere Kungl. Maj:ts utslag borde betraktas såsom årsinkomst och icke såsom kapitaltillgång, däraf allenast räntan borde beskattas, ogillat förberörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Tofte häröfver sig besvärat, genom utslag den 21 maj innevarande år sig utlåtit, att, som ifrågavarande lotterivinst, hvilken ostridigt tillfallit Tofte under maj månad år 1900, följaktligen kunnat af samma års taxerings- och pröfningsnämnder beräknas och således icke emot det af pröfningsnämnden åberopade stadgande i bevillningsförordningen bort år 1901 till bevillning taxeras, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut och med bifall till Toftes i målet förda talan, befria Tofte från skyldighet att utgöra bevillning för större del af ifrågavarande såsom inkomst af rörelse taxerade vinstbelopp, 44,000 kronor, än som motsvarade ränta å samma belopp efter fem procent eller tvåtusen tvåhundra kronor; Gifven Stockholms slott den 5 december 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

66.

Resolution på und. besvär af Elektriska aktiebolaget A. E. G. i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Elektriska aktiebolaget A. E. G. i und. anfört däröfver att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Malmö taxerat klaganden, som hade sin hufvudaffär i Stockholm och filial i förstnämnda stad, för tjugufemtusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen till 3,454 kronor 12 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1901 af anförd orsak förklarat berörda yrkande icke kunna emot stadgandet i 24 § af gällande bevillningsförordning till pröfning upptagas,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, under fullföljande af sitt hos pröfningsnämnden framställda påstående och med yrkande tillika att, som klaganden ifrågavarande år blifvit i Stockholm för hela sin inkomst beskattad, taxeringen därstädes måtte nedsättas med det belopp, för hvilket klaganden kunde nödgas i Malmö erlägga bevillning, genom utslag den 14 mars innevarande år, jämte det kammarrätten af anförda orsaker funnit besvären i förstnämnda del icke kunna till pröfning upptagas, däröfver klagan icke är vorden förd, tillika beträffande taxeringen i Stockholm sig utlåtit, att, enär besvären i denna del jämlikt 67 och 75 §§ af förenämnda förordning skolat ingifvas eller insändas till öfverståthållareämbetet, men besvären i stället inkommit till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Malmöhus län, kunde besvären ej heller i förevarande del komma under pröfning;

däri klaganden i und. sökt ändring, med yrkande att det senare af de af klaganden hos kammarrätten framställda påståenden måtte bifallas, eller, därest detta yrkande ej vunne afseende, att målet i denna del måtte varda till kammarrätten återförvisadt; Gifven Stockholms slott den 5 december 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, såvidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

67.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren E. A. Österlind i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren Emil August Österlind i und. anfört däröfver att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Hedvig Eleonora församling i Stockholm taxerat klaganden för 300 kronors inkomst af enskild tjänst och 25,000 kronors inkomst af handelsrörelse, eller för inkomst af tillhopa tjugufemtusen trehundra kronor,

så och efter det klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som han, hvilken i aktiebolagets Christian Wilcken & C:o inträffade konkurs ägde en fordran af 51,757 kronor och, med afseende därpå att tillgångarna i konkursen kunde väntas lämna en utdelning af allenast omkring trettio procent, i sin räkenskap för år 1900 af sin förlust å bolaget afffört ett belopp af 15,000 kronor, efter afdrag härför sistberörda år haft en inkomst af 13,331 kronor 48 öre, taxeringen måtte till detta belopp nedsättas,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 2 oktober 1901, enär emot klagandens yrkande annat icke vore att erinra, än att en post »för stall» på 2,712 kronor 68 öre, hvilken post enligt ett af klaganden åberopadt intyg upptagits bland från vinsten afförda för-

luster, icke borde få afdragas från taxeringen, förty, med tillägg af sistnämnda belopp till hvad klaganden uppgifvit, bestämt taxeringen till i jämnt tal 16,044 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, häröfver sig besvärat, med yrkande att, som vid ifrågavarande taxering afdrag författningsenligt icke bort medgifvas för den afskrifna förlusten på aktiebolaget Christian Wilcken & C:o till belopp af 15,000 kronor, hvilken förlust icke kunde anses såsom en minskning i 1900 års inkomst, taxeringen måtte fastställas till det af taxeringsnämnden uppskattade belopp 25,300 kronor, genom utslag den 10 mars innevarande år sig utlåtit, att, som upplyst vore, att af den af klaganden i omförmälda konkurs bevakade fordran af sammanlagdt 51,757 kronor allenast 5,928 kronor 88 öre uppstått på grund af varuleverans och återstående 45,828 kronor 12 öre i följd af ingångna borgensförbindelser, samt förlust å klagandens fordran i sistberörda del icke vore af beskaffenhet, att afdrag för densamma vid klagandens inkomsttaxering finge äga rum, alltså och då vid sådant förhållande klagandens år 1901 i Stockholm beskattningsbara inkomst icke understigit det af Willers hos kammarrätten yrkade belopp, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma klagandens ifrågavarande inkomsttaxering till 25,300 kronor;

däri klaganden i und. sökt ändring, med yrkande att taxeringen måtte nedsättas till 13,331 kronor 48 öre eller åtminstone till det af pröfningsnämnden bestämda belopp 16,044 kronor; Gifven Stockholms slott den 12 december 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

68.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Lilljedahlska läderfabriken i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Majts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Lilljedahlska läderfabriken i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 25 mars innevarande år i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 12 december 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1901 års taxeringsnämnd för staden Sölvesborg taxerat klaganden för 25,000 kronors inkomst af rörelse;

att klaganden hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilken förut afslutat sin räkenskap med maj månads utgång, men år 1901 häri vidtagit den förändring, att afslutning skett den 31 mars, under tiden från den 31 maj 1900 till och med den 31 mars 1901 haft en behållen inkomst, som jämte utskylder och ett till bolagets pensionskassa anslaget belopp uppgått till 3,690 kronor 4 öre, beräkningen af klagandens inkomst för helt år måtte, med ändring af taxeringsnämndens åtgärd, fastställas till 4,428 kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1901, enär klagandens taxering borde beräknas efter inkomsten under räkenskapsåret från den 1 juni 1899 till den 1 juni 1900, samt klagandens beskattningsbara inkomst under denna tid borde uppskattas till sjuttontusen femhundra kronor, fastställt taxeringen till sistnämnda belopp;

att klaganden häröfver hos kammarrätten anfört besvär och därvid fullföljt sitt hos pröfningsnämnden framställda påstående;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget i nu fullföljd del af målet sig utlåtit, att, som klaganden, hvars år 1901 beskattningsbara inkomst skolat upptagas med det belopp, hvartill inkomsten uppgått under räkenskapsåret från den 31 maj 1899 till

den 1 juni 1900, icke visat, att inkomsten af pröfningsnämnden för högt beräknats, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; samt,

att klaganden i de und. besvären fullföljt sin talan.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

69.

Resolution på und. besvär af Betty Bengtsson, såsom ombud för sin broder hemmansägaren Sven Bengtsson, i fråga om den senares inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Betty Bengtsson, såsom ombud för sin broder hemmansägaren Sven Bengtsson, i und. anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Raus socken år 1901 taxerat bemälde Sven Bengtsson för ettusen tvåhundra kronors inkomst af kapital, för hvilket belopp denne, som ägde fastighet, skulle utgöra bevillning utan afdrag,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som hennes ofvanbemälde broder, hvilken år 1900 afrest till Amerika och sedan dess uppehållit sig därstädes, icke här i riket ägde kapital eller härifrån åtnjöte annan inkomst än arrendeafgift för fast egendom, taxeringen måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1901 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden i sin förenämnda egenskap häröfver sig besvärat,[1]) genom utslag

---

[1]) Det styrktes, att Sven Bengtsson ej var för år 1901 mantalsskrifven i Raus socken.

Kronoombudet hos taxeringsnämnden, som yrkade afslag å besvären, anförde tillika, att Sven Bengtsson ägde inom Raus socken fast egendom till sammanlagdt taxeringsvärde af 25,500 kronor, hvilken egen-

den 28 februari innevarande år, såvidt nu är i fråga, sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 12 december 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas [2]) och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, såvidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

70.

Resolution på und. besvär af kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om Stockholms ångfartygsrederiaktiebolags inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Nikolai församling i Stockholm bestämt, att Stockholms ångfartygsrederiaktiebolag, med tillägg till den i styrelseberättelsen öfver bolagets verksamhet år 1900 uppgifna vinsten, 314,115 kronor 44 öre, af erlagda utskylder 10,523

dom vore utarrenderad, och blifvit för år 1900 taxerad för 1,200 kronors inkomst af kapital, utan att han däröfver anfört besvär. Enligt sammanstämmande trovärdiga uppgifter ägde Sven Bengtsson kapital till belopp af 30- à 40,000 kronor. Han hade ej under senare tid veterligen haft stadig sysselsättning. Då han hösten 1900 rest till Amerika, hade han uttagit flyttningsattest till nämnda land, därifrån han dock återkommit. Han vore antagligen ej någonstädes i riket mantalsskrifven för år 1901. Sven Bengtsson vore dock fortfarande svensk undersåte och, ehuru han uttagit flyttningsbetyg till Amerika, vore likväl Raus socken, där han ägde fast egendom och senast varit mantalsskrifven, att anse såsom hans hemort, vid hvilket förhållande taxeringsåtgärden vore riktig.

Kronoombudet hos pröfningsnämnden ansåg det framgå af de utaf kronoombudet hos taxeringsnämnden lämnade upplysningar, att besvären vore obefogade.

[2]) I de underdåniga besvären upplyses, att Sven Bengtsson, som vore sjukgymnast, fortfarande vistades utomlands, hvarjämte företeddes intyg af vederbörande fjärdingsman, att Sven Bengtsson ej kunnat anträffas samt att han enligt vunnen upplysning vistades i Tyskland.

kronor, men med afdrag för 105,000 kronor, motsvarande fem procent afskrifning å det vid 1900 års slut bokförda värdet, 2,100,000 kronor, af bolagets ångare, skulle taxeras för 219,638 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som bolagets inkomster under år 1900 utgjort 1,769,251 kronor 45 öre samt dess utgifter för trafik, reparationer och haverier, utskylder oberäknade, uppgått till 1,523,199 kronor 76 öre, hvadan bolagets behållning utgjort 246,051 kronor 69 öre, bolaget med afdrag från sistnämnda belopp af 108,450 kronor 62 öre, motsvarande afskrifning af fem procent å bolagets ångares vid början af år 1900 bokförda värde, 2,169,012 kronor 39 öre, måtte taxeras för allenast 137,601 kronors inkomst,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1901, med den jämkning i bolagets beräkning, att afdraget för slitning å bolagets ångare räknades å det värde, desamma haft vid 1900 års slut, i så måtto bifallit bolagets yrkande, att taxeringen nedsattes till etthundrafyrtioettusen femtiotvå kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, med yrkande att taxeringen måtte höjas till det af taxeringsnämnden beräknade belopp 219,638 kronor, genom utslag den 30 april innevarande år funnit besvären icke föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 19 december 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

klarat klagandens yrkande om bevillningsfritt afdrag icke författningsenligt kunna bifallas,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 3 mars innevarande år funnit besvären ej förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 31 december 1902.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

73.

Kungl. Maj:ts nådiga bref till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af grosshandlaren C. A. Wikström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Oscar etc. Hos Oss har grosshandlaren Claes Arvid Wikström i und. anfört besvär däröfver, att,

sedan klaganden år 1901 taxerats för inkomst utom i Stockholm jämväl i Nacka socken, där inkomsten uppskattats till 5,000 kronor af rörelse eller yrke eller eljest,

så och efter det klaganden häröfver hos Eder anfört besvär,

hafven I genom utslag den 16 maj innevarande år Eder utlåtit, att, som klaganden, hvilken för år 1901 mantalsskrifvits i Nacka socken, därstädes, efter hvad kronans ombud upplyst, taxerats för en antagen inkomst såsom direktör för ett affärsföretag i Stockholm, alltså och då klaganden icke i den ordning, som i 55 och 66 §§ af gällande bevillningsförordning föreskrefves, fört talan mot berörda taxering, funnen I besvären icke förtjäna afseende.

Sedan I efter vederbörandes hörande den 30 sistlidne oktober afgifvit infordradt und. utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i detta mål Oss föredragas; och som genom hvad i målet förekommit

måste anses utredt, att såväl den i Nacka socken som den i Stockholm klaganden ifrågavarande år ågångna taxering afsett den inkomst, klaganden beredt sig genom i Stockholm utöfvad agenturrörelse, samt vid sådant förhållande klaganden ägt att öfver taxeringen i Nacka socken hos Eder anföra besvär i den ordning, som i 67 § af nådiga förordningen ang. bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 föreskrifves, hafve Vi funnit godt att, med undanrödjande af Edert utslag, visa målet åter till Eder, som hafven att detsamma ånyo företaga och därmed vidare lagligen förfara. Hvilket etc.

SAK-REGISTER.

N:r

Afdrag vid beräkning af beskattningsbar inkomst af kapital och arbete.
(§ 10 mom. 3 och 4 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)
Ang. afdrag för ränta å lån .... 4.
Ang. afdrag för utgift för fast egendoms förbättring .... 11.
Fråga, om afdrag finge ske för betalda utskylder för i ett bolags rörelse använd fastighet.. 15.
Fråga, om afdrag finge ske för i ett bolags räkenskap affördt belopp, hvilket motsvarade den summa, hvarmed vid försäljning af en bolagets fastighet köpeskillingen understigit fastighetens bokförda värde .... 14.
Fråga om afdrag för förlust i följd af ingången borgensförbindelse .... 67.
Fråga, om vid taxering af *häradshöfdings* inkomster afdrag finge ske för pensionsafgifter, kostnad för skrifbiträde, aflöning åt juridiskt biträde, utgifter för skrifmaterialier och för hållande af expeditionslokal, resekostnader och utgifter för ting ...... 44.
Se vidare **Bankrörelse, Järnväg, Stenhuggerirörelse, Sågverksrörelse, Ångfartyg.**

Afdrag, bevillningsfritt.
(§ 11 mom. 1 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)
Ang. tillämpning af denna §, jämförd med § 18 i instruktionen för taxeringsmyndigheterna .... 10.
Fråga, om klagande finge från beskattningsbar inkomst tillgodonjuta bevillningsfritt afdrag, då klaganden ägde fast egendom, om hvars taxeringsvärde utredning saknades .... 49.

Afkortning.
Fråga om afkortning i kronoräkenskaper af bevillning .... 50.

Apoteksrörelse.
Fråga om taxering af inkomst af apoteksrörelse .... 28.

Bankrörelse.
Fråga, om vid banks taxering afdrag finge äga rum för af banken erlagd bevillningsafgift för rätten att utgifva egna sedlar ... 45.
Fråga, om af bank gjorda afskrifningar skulle vid bankens taxering betraktas såsom kapitalförlust eller minskning i årsvinst. 39.

N:r

Behörighet att föra talan. Se **Besvär, Kommunalnämnd och Kommunalnämnds ordförande.**

Beskattningsbar inkomst. Se **Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Beskattningsort.

(§ 12 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)

Ett ångkvarnsbolag, som i K. stad utöfvade sin hufvudsakliga verksamhet, idkade i S. socken försäljning medelst där bosatt agent. Fråga, om bolaget vore jämväl å sistnämnda ort skattskyldigt ... 19.

Ett bolag (nitroglycerinbolag), som hade sitt hufvudkontor i staden S., dref äfven verksamhet i L. socken genom att därstädes hafva upplag af sprängämnen, därifrån varor genom ombud utlämnades till kunder. Fråga, om bolaget skulle i socknen taxeras ... 30.

Ett *bryggeri*bolag i M. stad har taxerats i K. socken för jämväl där idkad verksamhet ... 42.

En bruksägare L. har för inkomst genom försäljning af *skog* från fastighet i H. socken taxerats dels i denna socken, dels ock i L:s mantalsskrifningsort. Fråga, hvar inkomsten borde rätteligen taxeras ... 21.

Handlanden P., som vore mantalsskrifven i S. socken, dref år 1898 rörelse i J. socken, genom att han där lät afverka några *skogs*lotter. Fråga, om han skulle därför i sistnämnda socken taxeras ... 32.

Se vidare **Dubbelbeskattning, Kanalbolag, Rederibolag, Sågverksrörelse.**

Beskattningsår. Se **Inkomsters beräknande.**

Besvär.

Ang. af chefen för ett båtsmanskompani hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande gjord ansökning om befrielse för till kompaniet hörande båtsmän att utgöra dem påförd bevillning ... 17.

Besvär, som hos kammarrätten anförts af en person, enligt uppgift å ett bolags vägnar, hafva ej upptagits till pröfning ... 38.

Fråga om behörighet för ett bolags verkställande direktör att föra talan för bolaget ... 47.

(§§ 67 och 75 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)

Fråga om tillämpning af § 67 Bevill.-förordn. vid klagan rörande dubbeltaxering. (Återförvisning) ... 73.

[Jämför 66.]

Se vidare **Delgifning, Dubbelbeskattning, Kommunalnämnd och Kommunalnämnds ordförande.**

N:r

Bevillningsafgift för banks rätt att utgifva sedlar. Se **Bankrörelse.**

Bevillningsberedning.
(§ 29 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)
Fråga om valbarhet till ledamot af bevillningsberedning .... 57.

Bolag. Se **Besvär.**

Borgensförbindelse. Se **Afdrag.**

Boställsskog. Se **Fastighetsbevillning.**

Bryggeribolag. Se **Beskattningsort.**

Byggnad. Se **Fastighetsbevillning.**

Båtsman. Se **Besvär.**

Deklaration. Se **Uppgifter, officiella.**

Delgifning.
Kommun har ansetts hafva erhållit del af ett kammarrättens utslag, då detsamma blifvit uppläst i kommunens kyrka ... .. 5.
Se vidare ang. behörig delgifning .... 27, 59.

Dubbelbeskattning.
Fråga om sådan .... 22, 34, 37, 58, 73.
I sammanhang med fråga om dubbelbeskattning har hos Kungl. Maj:t framställts yrkande om återbekommande af å ena orten erlagda utskylder .... 31.

Enskild bank. Se **Bankrörelse.**

Fartyg. Se **Rederibolag.**

Fastighetsbevillning.
(§ 3 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)
Fråga om nedsättning i fastighets taxeringsvärde under en taxeringsperiod .... 29.
[Se vidare 33, 40.]
(§ 4 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)
Fråga om taxering af en socken tillhörig lägenhet, som uteslutande användes till bostad för en socknens tjänsteinnehafvare ..... 48.
(§ 5 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)
Fråga om taxering af under skogsstatens vård och förvaltning ställd skog, hörande till kyrkoherdeboställe .... 1.

Nr

[illegible] k. d.
[illegible] 3.
[illegible] 6.)
[illegible] jord-
[illegible] 46
[illegible] 3 [illegible]
[illegible] af en
[illegible] 53

Fastighetsförsäljning.
[illegible] 2. [illegible]
[illegible]

Fatalier. — Besvär. Delgifning.

Flottningsrörelse.
[illegible]

Frälsningsarmén.
A [illegible] 24.
A [illegible] Frälsningsarmén [illegible]
[illegible]

Försäljning. — Fastighetsförsäljning.

Gift kvinna. — Hustru.

Grunder för inkomsters beräknande. — Inkomsters beräknande.

Hustru.
[illegible] man
[illegible] för sig
[illegible] 72
[illegible] Underhåll.)

Häradshöfdings inkomst. [illegible] — Aflöng.

Inkomst, beskattningsbar eller icke.
[illegible] K. [illegible] M [illegible] B. [illegible]
[illegible] det af
[illegible] beskattningsbar
[illegible] 10.
— [illegible] Fastighetsförsäljning. Konsumtionsförening. Sebolstiftelsen. Underhåll. Vattenledningsverk.

N:r

Inkomsters beräknande. *Grunder därför.*
(§ 10 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)
Fråga om taxering år 1900 af ett en person samma år tillkommande *ålderstillägg* .... 52.
Fråga, om vid taxering år 1900 afdrag finge ske för vikariatsersättningar och pensionsafgifter, utbetalda under åren 1899 och 1900 .... 9.
Ang. taxering af ett bolag, som i S. stad idkade rörelse under en del af ett år .... 18.
Fråga om taxering år 1901 af lotterivinst, som tillfallit en person i maj månad år 1900 .... 65.
Fråga, om vid ett bolags taxering år 1901 densamma borde beräknas efter inkomsten under räkenskapsåret från den 31 maj 1899 till den 1 juni 1900 eller från den 31 maj 1900 till och med den 31 mars 1901 .... 68.

Inventarier. Se **Järnväg.**

Järnväg.
Ang. afdrag för ränta å kapital, upplånadt för järnvägs förvärfvande 60.
Fråga om afdrag
för kostnad för expropriation af mark för järnvägs behof samt
för afskrifning å inventarier och materialier .... 61.
Fråga om afdrag vid (Mora—Vänerns) järnvägsaktiebolags taxering
för bidrag till kapitalförsäkringskassor för järnvägspersonal,
pensioner och understöd,
viss procent å rullande materiels m. m. värde,
kostnad för anbringande af elektricitets- och värmeledning, samt
ersättning till vissa kommuner för afstående af långifvarerätt 62.

Kanalbolag.
Fråga om taxering af Trollhätte kanalbolag för inkomst vid en af kanalens stationer .... 35.

Klagan. Se **Besvär.**

Kommun. Se **Delgifning, Fastighetsbevillning.**

Kommunalnämnd och

Kommunalnämnds ordförande
hafva förklarats obehörige att utan uppdrag af kommun öfverklaga ett kammarrättens utslag .... 13. 20.

Konkurs.
Ang. afdrag för förluster i följd af konkurs .... 67.

N:r

Konsumtionsförening.
Fråga om taxering af ett bolag under firma Cooperative Wholesale Society Shillito & Co. .... 43.

Lotterivinst. Se **Inkomsters beräknande.**

Maskiner. Se **Sågverksrörelse.**

Nobelstiftelsen.
Fråga om dess inkomsttaxering 54

Obligation. Se **Sågverksrörelse.**

Pension. Se **Afdrag.**

Prästerskapets löneregleringsfond.
Fråga om taxering af boställsskog, hvars afkastning inginge till nämnda fond .... 1.

Pröfningsnämnd.
(§ 70 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)
Fråga ang. ersättning för kostnad för tryckning af förteckning öfver till pröfningsnämnd inkomna besvärsskrifter .... 41.

Rederibolag.
Ett rederiaktiebolag har taxerats å två orter. Fråga om dess rätta taxeringsort .... 37.

Skog. Se **Beskattningsort, Fastighetsbevillning, Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Stenhuggerirörelse.
Fråga, om afdrag finge åtnjutas för värdeminskning, som rätten till bearbetade stenbrott i följd af stenbrytning undergått ... 56.

Sågverksrörelse.
Ang. fördelning af sågverksbolags uppskattade inkomst mellan särskilda orter, inom hvilka rörelsen utöfvas:
Hudiksvalls trävaruaktiebolag .... 55.
Korsnäs sågverksaktiebolag .... 7.
Skellefteå aktiebolag .... 16.
Ang. fördelning af en trävaruhandlandes uppskattade inkomst mellan två orter, där rörelsen bedrefves .... 63.
Fråga, om vid sågverksbolags taxering afdrag finge ske för ränta å obligationslån, däraf en del lämnats mot säkerhet af inteckning i fast egendom och en del mot förlagsinteckningar, samt om afdrag för förlust genom slitning af *maskiner* m. m. 7.

N:r

Fråga, om vid trävarubolags inkomsttaxering afdrag finge ske såsom för ränta å lånt rörelsekapital för "reserverade medel" och "balanserad vinstbehållning" .... 55.
Ang. grunder för beräkning af ett sågverksbolags beskattningsbara inkomst .... 16, 51.

Taxeringsvärde. Se **Fastighetsbevillning.**

Trävarubolag. Se **Sågverksrörelse.**

Underhåll.
Fråga om taxering af belopp, som frånskild maka erhölle från sin förutvarande man till uppfostran af makarnes barn ...... 71.

Uppgifter, officiella.
Ang. underlåtenhet af bolag att inom stadgad tid aflämna föreskrifven uppgift .... 12, 25.

Utrikes ort.
Ang. å utrikes ort vistande svensk undersåtes taxering .... 69.

Utskylder för fastighet. Se **Afdrag.**

Val af ledamot i bevillningsberedning. Se **Bevillningsberedning.**

Vattenledningsverk.
Fråga om stads taxering för inkomst af stadens vattenledningsverk 26.

Vägunderhåll.
Fråga, huruvida apotekares inkomst af apoteksrörelse vore att anse såsom sådan inkomst, för hvilken han borde deltaga i vägunderhåll .... 28.

Ålderstillägg. Se **Inkomsters beräknande.**

Ångfartyg.
Fråga, om den afskrifning, som vid ångfartygsbolags taxering år 1901 finge äga rum för slitning å bolagets ångare, skulle ske å ångarnes värden vid början eller slutet af år 1900 .... 70.

Återförvisning. Se **Besvär.**

Stockholm, Isaac Marcus' Boktr.-Aktiebolag 1904.

SAMLING

AF

KUNGL. RESOLUTIONER OCH BREF

RÖRANDE TILLÄMPNINGEN AF

BEVILLNINGS- OCH INKOMST-SKATTEFÖRORDNINGARNA

JÄMTE

SAKREGISTER

TIONDE HÄFTET

OMFATTANDE ÅREN 1903 OCH 1904

UTGIFVET AF

HJALMAR RETTIG
KANSLISEKRETERARE I K. FINANSDEPARTEMENTET

STOCKHOLM
ISAAC MARCUS' BOKTR.-AKTIEBOLAGS FÖRLAG

STOCKHOLM 1906
ISAAC MARCUS' BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG

I förevarande häfte, däri jämväl intagits af Kungl. Maj:t meddelade resolutioner, afseende tillämpning af Kungl. förordningen om inkomstskatt den 21 juni 1902, har utgifvaren tillika i särskilda noter dels såsom komplettering af åtskilliga resolutioners innehåll meddelat af vederbörande i de resp. målen gjorda påståenden och förklaringar m. m., dels ock redogjort för de afvikande meningar, som vid målens handläggning i kammarrätten uttalats.

Stockholm i maj 1906.

Utgifvaren.

Innehåll.

Sid.

N:r 1. Kungl. resolutionen den 23 januari 1903 på und. besvär af ingeniören C. Billberg och Alfrida Billberg i fråga om taxeringsvärdet år 1901 å klagandena tillhöriga fastigheten n:o 28 i kvarteret Dagakarlen i Stockholm .... 1.

" 2. Kungl. resolutionen den 6 februari 1903 på und. besvär af P. Svensson Bocander i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 2.

" 3. Kungl. resolutionen den 6 februari 1903 på und. besvär af t. f. landskamreraren O. V. Landén, å tjänstens vägnar, i fråga om den brandförsäkringsbolaget The Imperial Insurance Company Limited i London år 1901 i staden Östersund åsatta inkomsttaxering .... 3.

" 4. Kungl. resolutionen den 6 februari 1903 på und. besvär af kommittén för Svenska missionen i Kina i fråga om taxering år 1901 af klaganden tillhöriga fastigheten Dufbo n:o 53 ... 4.

Kungl. resolutionen den 13 februari 1903 på und. besvär af Ölsremma sockens kommunalstämma i fråga om H. Westerlunds m. fl. inkomsttaxering år 1901 .... 6.

" 6. Kungl. resolutionen den 13 februari 1903 på und. besvär af folkskoleläraren P. Johansson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 7.

" 7. Kungl. resolutionen den 20 februari 1903 på und. besvär af stadsfullmäktige i Halmstad i fråga om konditorn G. Håkansons inkomsttaxering år 1899 .... 8.

8. Kungl. resolutionen den 27 februari 1903 på und. besvär af Storviks sulfitaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 10.

" 9. Kungl. resolutionen den 27 februari 1903 på und. besvär af Enköping—Heby—Runhällens järnvägsaktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1901 .... 11.

" 10. Kungl. resolutionen den 6 mars 1903 på und. besvär af Götafors aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 12.

Sid.

N:r 11. Kungl. resolutionen den 14 mars 1903 på und. besvär af kyrkoherden V. Åberg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 13.

„ 12. Kungl. resolutionen den 20 mars 1903 på und. besvär af Lackalänga sockens kommunalstämma i fråga om Lund—Kjeflinge järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1900 .... 14.

„ 13. Kungl. resolutionen den 20 mars 1903 på und. besvär af Hässjö sockens kommunalstämma i fråga om Skönviks aktiebolags inkomsttaxering år 1900 .... 16.

„ 14. Kungl. resolutionen den 27 mars 1903 på und. besvär af praktiserande läkaren C. A. Abrahamsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 17.

„ 15. Kungl. resolutionen den 4 april 1903 på und. besvär af Järbo sockens kommunalstämma i fråga om tråddrageriarbetaren O. Olsson Bloms inkomsttaxering år 1899 .... 18.

„ 16. Kungl. resolutionen den 17 april 1903 på und. besvär af J. A. Enhörnings trävaruaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 .... 20.

„ 17. Kungl. resolutionen den 1 maj 1903 på und. besvär af Forsheda, Refteleds, Bredaryds och Villstads socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i fråga om Halmstad—Nässjö järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1899 .... 22.

„ 18. Kungl. resolutionen den 8 maj 1903 på und. besvär af folkskoleläraren L. J. Häggblom i Botiltorp m. fl. i fråga om val af ledamöter i bevillningsberedningen och taxeringsnämnden för Töftedals socken år 1903 .... 26.

„ 19. Kungl. resolutionen den 22 maj 1903 i anledning af hemmansägaren A. Johanssons i Björkenäs skrift i fråga om hans inkomsttaxering år 1901 .... 27.

„ 20. Kungl. resolutionen den 29 maj 1903 på und. besvär af landskamreraren A. Arnell i fråga om en anmärkning vid Västernorrlands läns landsbok för år 1899 och landtränterispecialräkningen .... 28.

„ 21. Kungl. resolutionen den 29 maj 1903 på und. besvär af Mo och Domsjö aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 i Nordmalings socken .... 29.

„ 22. Kungl. resolutionen den 13 juni 1903 på und. besvär af stadsfullmäktige i Jönköping i fråga om Städernas lösöreförsäkringsbolags inkomsttaxering år 1901 .... 31.

„ 23. Kungl. resolutionen den 26 juni 1903 på und. besvär af grosshandlaren B. A. Danelius i fråga om taxeringsvärdet år 1901 å fasta egendomen n:o 20 vid Birger-Jarlsgatan i Stockholm .... 32.

„ 24. Kungl. resolutionen den 3 juli 1903 på und. besvär af Näldens ångbåtsaktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1901 .... 33.

Sid.

N:r 25. Kungl. resolutionen den 3 juli 1903 på und. besvär af kyrkoherden P. W. Wahlstedt i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 ..... 35.

„ 26. Kungl. resolutionen den 3 juli 1903 på und. besvär af Tranås köpings kommunalstämma i fråga om smeden A. P. Erikssons inkomsttaxering år 1901 ..... 36.

„ 27. Kungl. resolutionen den 10 juli 1903 på und. besvär af ordföranden i Säfsnäs sockens kommunalstämma R. Sundin i fråga om handlanden G. O. Matssons inkomsttaxering år 1902 ..... 37.

„ 28. Kungl. resolutionen den 17 juli 1903 på und. besvär af stadsfullmäktige i Hudiksvall i fråga om Hudiksvalls trävaruaktiebolags inkomsttaxering år 1900 ..... 38.

„ 29. Kungl. Maj:ts nådiga bref den 17 juli 1903 till Dess befallningshafvande i Gottlands län ang. 1903 års taxeringsförrättningar i Fårö socken ..... 40.

„ 30. Kungl. resolutionen den 24 juli 1903 på und. besvär af majoren A. Amundson i fråga om klagandens taxering år 1901 för inkomst genom försäljning af tomter, afsöndrade från fastigheten Öfre Frösunda i Solna socken ..... 41.

„ 31. Kungl. resolutionen den 24 juli 1903 på und. besvär af Ytterstfors' trävaruaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 ..... 43.

„ 32. Kungl. resolutionen den 31 juli 1903 på und. besvär af Korsnäs sågverksaktiebolag och Valbo sockens kommunalstämma, hvar för sig, i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1900 ..... 44.

„ 33. Kungl. resolutionen den 31 juli 1903 på und. besvär af Kopparbergs sockens kommunalstämma i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags inkomsttaxering år 1900 ..... 47.

„ 34. Kungl. resolutionen den 7 augusti 1903 på und. besvär af Rogberga sockens kommunalnämnd i fråga om A. Nilssons i Ånaryd inkomsttaxering år 1901 ..... 48.

„ 35. Kungl. resolutionen den 21 augusti 1903 på und. besvär af maskinisten S. M. Sjöö i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 ..... 49.

„ 36. Kungl. resolutionen den 21 augusti 1903 på und. besvär af aktiebolaget A. Wiklunds velocipedfabrik i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 ..... 50.

„ 37. Kungl. resolutionen den 4 september 1903 på und. besvär af observatorn C. Ö. E. Bergstrand i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 ..... 51.

„ 38. Kungl resolutionen den 9 september 1903 på und. besvär af fiskaren J. A. Åslund m. fl. medlemmar af registrerade före-

Sid.

ningen för ekonomisk verksamhet Kuggörns salteri i fråga om föreningens inkomsttaxering år 1901 .... 52.

N:r 39. Kungl. resolutionen den 9 september 1903 i anledning af arbetaren P. Olssons skrift ang. hans inkomsttaxering år 1901 .... 54.

„ 40. Kungl. resolutionen den 25 september 1903 på und. besvär af Stjärnorps sockens kommunalstämma i fråga om godsägaren P. F. J. Gerells inkomsttaxering år 1901 .... 54.

„ 41. Kungl. Maj:ts nådiga bref den 25 september 1903 till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af aktiebolaget Skandinaviska orgel- och pianofabriken i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 .... 55.

„ 42. Kungl. resolutionen den 10 oktober 1903 på und. besvär af landskamreraren O. Åkerrén, å tjänstens vägnar, i fråga om handelsbolagets under firma Sidenmark & C:o inkomsttaxering år 1901 .... 57.

„ 43. Kungl. resolutionen den 10 oktober 1903 på und. besvär af Reijmyre bruks aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 59.

„ 44. Kungl. resolutionen den 16 oktober 1903 på und. besvär af fanjunkaren J. A. Stadig i fråga om klagandens taxering år 1902 .... 60.

„ 45. Kungl. resolutionen den 23 oktober 1903 på und. besvär af dels t. f. landskamreraren G. Malmström, å tjänstens vägnar, dels äfven Svenarums med flera socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i fråga om Halmstad—Nässjö järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1901 .... 61.

„ 46. Kungl. resolutionen den 13 november 1903 på und. besvär af kaptenen K. A. Olsson Sterner i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 .... 64.

„ 47. Kungl. resolutionen den 13 november 1903 på und. besvär af stadsfullmäktige i Falkenberg i fråga om stadens taxering i Skrea socken för inkomst af Falkenbergs laxfiske år 1900 .... 65.

„ 48. Kungl. resolutionen den 13 november 1903 på und. besvär af aktiebolaget Förenade bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 i Allmundsryds socken .... 67.

„ 49. Kungl. resolutionen den 13 november 1903 på und. besvär af handlanden N. Axelsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 68.

„ 50. Kungl. resolutionen den 20 november 1903 på und. besvär af Liljeholmens färgeriaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 .... 69.

Sid.

N:r 51. Kungl. resolutionen den 20 november 1903 på und. besvär af Spånga sockens kommunalstämma i fråga om godsägaren J. E. Lignells inkomsttaxering år 1901 .... 71.

" 52. Kungl. resolutionen den 27 november 1903 på und. besvär af Tierps sockens kommunalstämma i fråga om handlanden I. Westergrens inkomsttaxering år 1901 .... 72.

" 53. Kungl. resolutionen den 4 december 1903 på und. besvär af chefen för samfundet Frälsningsarmén i Sverige William John Mc Alonan i fråga om taxeringsvärdet för år 1902 å en samfundet tillhörig fastighet i Sundbybergs köping 73.

" 54. Kungl. resolutionen den 18 december 1903 på und. besvär af Valbo sockens kommunalstämma i fråga om Gäfle stads taxering år 1901 i nämnda socken för en grustäkt ...... 74.

" 55. Kungl. resolutionen den 18 december 1903 på und. besvär af bankiren A. Burman i fråga om taxeringen år 1902 af lägenheten Kaptensudden.. 76.

" 56. Kungl. resolutionen den 31 december 1903 på und. besvär af f. d. öfverstelöjtnanten Th. G:son Westfeldt i fråga om klagandens beskattning år 1901 för fasta egendomarna 1/4 mantal N:o 1 Sjöbacka och 1/2 mantal N:r 1 Kälkared i Älfsborgs län .... 77.

" 57. Kungl. resolutionen den 31 december 1903 på und. besvär af magistraten i Örebro i fråga om sökt afkortning i nämnda stads kronoräkenskaper af utskylder för år 1901 .... 78.

" 58. Kungl. resolutionen den 31 december 1903 på und. besvär af stadsfullmäktige i Köping i fråga om stadens taxering år 1901 för inkomst af dess elektricitetsverk .... 79.

" 59. Kungl. resolutionen den 29 januari 1904 på und. besvär af kontraktsprosten R. Thomæus i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 81.

" 60. Kungl. resolutionen den 29 januari 1904 på und. besvär af Botkyrka sockens kommunalstämma i fråga om Nitroglycerinaktiebolagets inkomsttaxering år 1901 .... 82.

" 61. Kungl. resolutionen den 5 februari 1904 på und. besvär af Hernevi sockens kommunalstämma i fråga om folkskoleläraren P. O. Pehrssons inkomsttaxering år 1901 .... 84.

" 62. Kungl. resolutionen den 5 februari 1904 på und. besvär af Gråmanstorps sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet år 1902 å 1/20 mantal Åby N:r 4 .... 85.

" 63. Kungl. resolutionen den 19 februari 1904 på und. besvär af samfundet Frälsningsarmén i fråga om taxering år 1902 af en klaganden tillhörig lägenhet i Åskarby .... 86.

" 64. Kungl. resolutionen den 19 februari 1904 på und. besvär af Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i fråga om taxering år 1902 af en klaganden tillhörig lägenhet i Alunda socken 87.

Sid.

N:r 65. Kungl. resolutionen den 19 februari 1904 på und. besvär af Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 ... 88.

" 66. Kungl. resolutionen den 19 februari 1904 på und. besvär af kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om Nya aktiebolaget Atlas' inkomsttaxering år 1902 ... 89.

" 67. Kungl. resolutionen den 19 februari 1904 på und. besvär af kreatursbandlaren E. Andersson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 ... 91.

" 68. Kungl. resolutionen den 26 februari 1904 på und. besvär af Indalsälfs flottningskompani i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 ... 92.

" 69. Kungl. resolutionen den 26 februari 1904 på und. besvär af direktören O. H. Hamrin i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 ... 94.

" 70 Kungl. resolutionen den 4 mars 1904 på und. besvär af bankdirektören R. Lindgren i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 ... 96.

" 71. Kungl. resolutionen den 4 mars 1904 på und. besvär af organisten L. Linder i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 ... 98.

" 72. Kungl. resolutionen den 4 mars 1904 på und. besvär af Vagnfabriksaktiebolaget i Södertelje i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 ... 100.

" 73. Kungl. resolutionen den 4 mars 1904 på und. besvär af handlanden E. A. Nilsson, såsom innehafvare af firman Emil Nilsson & Co., i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 ... 101.

" 74. Kungl. resolutionen den 11 mars 1904 på und. besvär af stadsfullmäktige i Landskrona i fråga om trädgårdsmästaren M. Malms inkomsttaxering år 1902 ... 102.

" 75. Kungl. resolutionen den 11 mars 1904 på und. besvär af styrelsen för Vedums andelsmejeriförening i fråga om taxeringsvärdet år 1902 å ett föreningen tillhörigt mejeri i Storegården ... 103.

" 76. Kungl. resolutionen den 18 mars 1904 på und. besvär af Norrala sockens kommunalstämma i fråga om Bergvik och Ala nya aktiebolags inkomsttaxering år 1901 ... 104.

" 77. Kungl. resolutionen den 18 mars 1904 på und. besvär af Underås tomtaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 ... 106.

" 78. Kungl. resolutionen den 24 mars 1904 på und. besvär af körsnären H. E. Andersson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 ... 107.

" 79. Kungl. resolutionen den 8 april 1904 på und. besvär af

Sid.

Rappestads sockens kommunalstämma i fråga om sergeanten A. G. Zidéns inkomsttaxering år 1901 .... 108.

N:r 80. Kungl. resolutionen den 8 april 1904 på und. besvär af aktiebolaget Anderssons mekaniska stenhuggeri i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 109.

„ 81. Kungl. resolutionen den 8 april 1904 på und. besvär af Tjurkö sockens kommunalstämma i fråga om manskapskassans vid Karlskrona kustartilleriregemente taxering år 1902 .... 110.

„ 82. Kungl. resolutionen den 15 april 1904 på und. besvär af Örebro enskilda bank i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 111.

„ 83. Kungl. resolutionen den 15 april 1904 på und. besvär af banktjänstemannen J. G. Aspelin i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 113.

„ 84. Kungl. resolutionen den 15 april 1904 på und. besvär af Kalmar ångkvarnsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 .... 114.

„ 85. Kungl. resolutionen den 22 april 1904 på und. besvär af Neder-Luleå sockens kommunalstämma i fråga om Carl Palmgrens trävaruaktiebolags inkomsttaxering år 1900 ... 115.

„ 86. Kungl. resolutionen den 22 april 1904 på und. besvär af Kungshöjdens fastighetsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 .... 117.

„ 87. Kungl. resolutionen den 22 april 1904 på und. besvär af Carl I. Isaksons aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 .... 118.

„ 88. Kungl. resolutionen den 22 april 1904 på und. besvär af Solna sockens kommunalstämma i fråga om källarmästarne Georg och Gustaf Steinwalls inkomsttaxering år 1902...... 119.

„ 89. Kungl. resolutionen den 13 maj 1904 på und. besvär af förre nämndemannen A. G. Andersson i fråga om restitution af klaganden för år 1902 påförda personella afgifter 120.

„ 90. Kungl. resolutionen den 13 maj 1904 på und. besvär af stadsfullmäktige i Örebro i fråga om redaktionssekreteraren K. Malmrots inkomsttaxering år 1900 .... 121.

„ 91. Kungl. resolutionen den 13 maj 1904 på und. besvär af f. daglönaren vid Kungl. flottan S. E. Niklasson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 .... 123.

„ 92. Kungl. resolutionen den 20 maj 1904 på und. besvär af hökaren C. Möhl i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 124.

„ 93. Kungl. resolutionen den 3 juni 1904 på und. besvär af kassören J. Mac Ewan i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 125.

Sid.

N:r 94. Kungl. resolutionen den 22 juni 1904 på und. besvär af komministern G. Eklund i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 126.

„ 95. Kungl. resolutionen den 22 juni 1904 på und. besvär af Johannes Mattsson i Tegen i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903 .... 127.

„ 96. Kungl. resolutionen den 1 juli 1904 på und. besvär af Johannisbergs ölbryggeriaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 .... 128.

„ 97. Kungl. resolutionen den 22 juli 1904 på und. besvär af löjtnanten C. Gredin i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902 .... 129.

„ 98. Kungl. resolutionen den 29 juli 1904 på und. besvär af Hjertums sockens kommunalstämma i fråga om Nya Trollhätte kanalbolags inkomsttaxering år 1900 .... 130.

„ 99. Kungl. resolutionen den 29 juli 1904 på und. besvär af aktiebolaget Östersunds ångbryggeri i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 i Brunflo socken .... 132.

„ 100. Kungl. resolutionen den 19 augusti 1904 på und. besvär af förre fabriksidkaren P. J. Lagerhall i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903 .... 133.

„ 101. Kungl. resolutionen den 9 september 1904 på und. besvär af Köpings mekaniska verkstads aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxerring år 1902 .... 134.

„ 102. Kungl. resolutionen den 9 september 1904 på und. besvär af landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om kommendören N. Sundströms inkomsttaxering år 1903 .... 135.

„ 103. Kungl. resolutionen den 23 september 1904 på und. besvär af direktören C. Wicander i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903 .... 137.

„ 104. Kungl. resolutionen den 23 september 1904 på und. besvär af Trelleborgs sockerfabriksaktiebolag i fråga om klagandens inkomstskattetaxering år 1903 .... 138.

„ 105. Kungl. resolutionen den 23 september 1904 på und. besvär af apotekarne V. Anderson och Hj. Anderson Tesch i fråga om klagandenas inkomsttaxering år 1902 .... 140.

„ 106. Kungl. resolutionen den 30 september 1904 på und. besvär af t. f. extra provinsialläkaren R. Blume i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 .... 141.

„ 107. Kungl. resolutionen den 30 september 1904 på und. besvär af handlanden J. P. Hermanson i fråga om val af ledamöter i bevillningsberedningen för Järfsö socken för år 1904 .... 142.

Sid.

N:r 108. Kungl. resolutionen den 14 oktober 1904 på und. besvär af rederiaktiebolaget Lizzie i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903 .... 144.

" 109. Kungl. resolutionen den 28 oktober 1904 på und. besvär af bokhållaren E. Mattsson och hans hustru Augusta Mattsson, född Möller, i fråga om klagandenas inkomsttaxering år 1903 .... 145.

" 110. Kungl. resolutionen den 4 november 1904 på und. besvär af drätselkammaren i Östersund för Östersunds stad i fråga om grundläggaren N. M. Johanssons inkomsttaxering år 1902 i nämnda stad .... 146.

" 111. Kungl. resolutionen den 4 november 1904 på und. besvär af stadsfullmäktige i Härnösand i fråga om sjökaptenen M. Svensons inkomsttaxering år 1902 .... 147.

" 112. Kungl. resolutionen den 18 november 1904 på und. besvär af förre nämndemannen J. Jacobsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903 .... 149.

" 113. Kungl. resolutionen den 2 december 1904 på und. besvär af Raus' sockens kommunalstämma i fråga om taxeringen år 1903 af ett staten tillhörigt exercisfält .... 150.

" 114. Kungl. resolutionen den 2 december 1904 på und. besvär af landskamreraren J. Bjurstedt i fråga om en inom kammarrättens revision framställd anmärkning rörande fördelning af bevillningsprocenten för åren 1899 och 1900 .... 151.

" 115. Kungl. resolutionen den 2 december 1904 på und. besvär af kommendörkapten A. von Schoultz i fråga om skyldighet för klaganden att för år 1903 erlägga bevillning för honom på lön anslagna ekipagemästareboställlet i Karlskrona m. m. .... 152.

" 116. Kungl. resolutionen den 8 december 1904 på und. besvär af kommanditbolaget Kock & C:o i fråga om klaganden år 1902 påförd bevillning för lägenheten Kofvan i Nacka socken .... 153.

" 117. Kungl. resolutionen den 8 december 1904 på und. besvär af Allmänna svenska elektriska aktiebolaget i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903 i Göteborg .... 154.

" 118. Kungl. resolutionen den 8 december 1904 på und. besvär af aktiebolaget Dramatiska teaterbyggnadskonsortiet i fråga om skyldighet för bolaget att erlägga fastighetsbevillning för år 1903 .... 156.

" 119. Kungl. Maj:ts nådiga bref den 16 december 1904 till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af B. Ekman, i egenskap af arrendator af fideikommissegendomen Qvantensburg, i fråga om taxeringsvärdet för år 1903 å samma egendom .... 158.

Sid.

N:r 120. Kungl. resolutionen den 16 december 1904 på und. besvär af landskamreraren C. Bergström, å tjänstens vägnar, i fråga om justeringskontrollören E. G. Huss' taxering till inkomstskatt år 1903 ... 159.

„ 121. Kungl. resolutionen den 21 december 1904 på und. besvär af friherre A. Trolle-Löwen i fråga om klagandens taxering till inkomstskatt år 1903 för inkomst af fast egendom ... 161.

I.

Resolution på und. besvär af ingeniören C. Billberg och Alfrida Billberg i fråga om taxeringsvärdet år 1901 å klagandena tillhöriga fastigheten N:o 28 i kvarteret Dagakarlen i Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ingeniören C. Billberg och Alfrida Billberg i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Katarina församling i Stockholm åsatt klagandena tillhöriga fasta egendomen N:o 28 i kvarteret Dagakarlen taxeringsvärde af etthundrafyrtiotusen kronor,

samt klagandena hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som hyresafkastningen af fastigheten uppginge till endast 7,730 kronor, samt denna afkastning och icke det fastigheten åsatta brandförsäkringsvärde af 140,000 kronor lagligen borde vara för taxeringen bestämmande, taxeringsvärdet måtte nedsättas till 120,000 kronor, å hvilket belopp omförmälda hyresafkastning kunde anses utgöra skälig ränta,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 oktober 1901, enär enligt vunnen upplysning taxeringsvärdet bestämts med ledning af det värde, hvartill egendomen brandförsäkrats, och detta värde, med hänsyn till hvad i nämnden upplysts, finge anses motsvara egendomens verkliga värde, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver anfört besvär, genom utslag den 26 mars 1902 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 januari 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

2.

Resolution på und. besvär af P. Svensson Bocander i fråga om klagandens inkomst-taxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren Per Svensson Bocander i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1901 taxerat klaganden för 8,000 kronors inkomst af kapital och 80,000 kronors inkomst af rörelse eller för tillhopa 88,000 kronors inkomst,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, förutom afkastning af honom tillhörig fast egendom, icke, enligt hvad räkenskapen utvisade, haft större inkomst under år 1900, hvilket års förhållanden borde läggas till grund för taxeringen, än 4,278 kronor 7 öre, taxeringen måtte till sistnämnda belopp nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 8 oktober 1901, enär klaganden, i hvilkens beräknade inkomst af rörelse, enligt hvad i nämnden upplystes, inginge vinst till högst afsevärdt belopp af köp och försäljning af fastigheter i kvarteret Sjömannen i Stockholm, icke kunde anses hafva styrkt, att hans inkomst blifvit för högt beräknad, med afslag å klagandens yrkande fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 30 maj 1902 funnit klaganden icke hafva förebragt sådan utredning, som mot bestridande af kronans ombud kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 6 februari 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra annan ändring i kammarrättens utslag, än att, enär af klaganden verkställdt inköp och försäljning af fastigheterna N:ris 1 och 9 samt N:o 8 i kvarteret Sjömannen i Stockholm, hvarigenom klaganden år 1901 beredt sig vinst, är att hänföra till den af klaganden bedrifna affärsrörelse i dess helhet, samt berörda vinst följaktligen icke bort, på sätt som skett, tagas i beräkning vid bestämmandet af klagandens år 1901 beskattningsbara inkomst af rörelse, klagandens sistnämnda år beskattningsbara inkomst af rörelse bestämmes till trettioniotusen tvåhundra trettioen kronor. Hvilket etc.

3.

Resolution på und. besvär af t. f. landskamreraren O. V. Landén, å tjänstens vägnar, i fråga om den brandförsäkringsbolaget The Imperial Insurance Company Limited i London år 1901 i staden Östersund åsatta inkomsttaxering.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, t. f. landskamreraren O. V. Landén, å tjänstens vägnar, i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för staden Östersund taxerat brandförsäkringsbolaget The Imperial Insurance Company Limited i London för 1,500 kronors inkomst af rörelse,

samt handelsbolaget under firma John Lyon & C:o, i egenskap af syssloman i Sverige för bemälda brandförsäkringsbolag, hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär premieinkomsten vid sistnämnda bolags agentur i Östersund år 1900, efter afdrag af under samma år utbetalda återförsäkringspremier, utgjort

2,129 kronor 70 öre, taxeringen måtte nedsättas till 16 procent å sistnämnda belopp, eller till 340 kronor 75 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1901 förklarat skäl ej vara anfördt, som kunde föranleda ändring i taxeringsnämndens beslut,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest handelsbolaget John Lyon & C:o, i sin ofvan berörda egenskap, häröfver sig besvärat, genom utslag den 21 maj 1902 sig utlåtit, att, som i målet vore ostridigt, att försäkringsbolagets premieinkomst under år 1900 vid dess agentur i Östersund efter afdrag af utgifna återförsäkringspremier utgjort 2,129 kronor 70 öre, samt vid bolagets taxering för inkomst vid agenturen beskattningsbara inkomsten icke skäligen bort beräknas till högre belopp än 16 procent å behållna premieinkomsten, eller till 340 kronor 75 öre, blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, taxeringen nedsatt till i jämnadt tal trehundra fyrtioen kronor; Gifven Stockholms slott den 6 februari 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

4.

Resolution på und. besvär af kommittén för svenska missionen i Kina i fråga om taxering år 1901 af klaganden tillhöriga fastigheten Dufbo N:o 53.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kommittén för svenska missionen i Kina i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Spånga socken genom beslut, däri Stockholms läns pröfningsnämnd icke gjort ändring, i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges,

såsom annan fastighet än jordbruksfastighet upptagit klaganden tillhöriga, i nämnda socken belägna fastigheten Dufbo N:o 53 med ett densamma åsatt taxeringsvärde af tjugutusen kronor,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat, med yrkande att, enär berörda fastighet icke lämnade någon afkastning, utan användes uteslutande såsom hvilohem för missionärer, klaganden, jämlikt § 4 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, måtte varda befriad från skyldighet att erlägga bevillning för fastigheten,

så har kammarrätten genom utslag den 28 maj 1902 sig utlåtit, att, som klaganden icke på grund af stadgandena i § 4 i nämnda förordning kunde anses fritagen från skyldighet att för ifrågavarande klaganden tillhöriga fastighet erlägga bevillning, alltså och då klaganden, hvilken ingifvit sina besvär till Konungens befallningshafvande den 5 mars 1902, genom försummelse att i laga tid söka ändring i taxeringen förlorat rätt till talan mot densamma, funne kammarrätten hvad klaganden för vinnande af ändring i taxeringen hos kammarrätten anfört och yrkat ej kunna komma under vidare pröfning; Gifven Stockholms slott den 6 februari 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

5.

Resolution på und. besvär af Ölsremma sockens kommunalstämma i fråga om H. Westerlunds m. fl. inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ölsremma sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för sagda socken taxerat H. Westerlund i Ekås för femhundra kronors inkomst af kapital med bevillningsfrihet för fyrahundra femtio kronor samt en hvar af hans barn Amanda Westerlund, Ellen Westerlund och P. J. Westerlund för tretusen etthundra kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest,

så och efter det Älfsborgs läns pröfningsnämnd, som lämnat H. Westerlunds taxering oförändrad, på klagan af Amanda Westerlund, Ellen Westerlund och P. J. Westerlund, genom beslut den 20 september 1901, enär ostridigt syntes vara, att dessas taxeringar afsåge penningebelopp, som de af sin fader såsom förtida arf erhållit samt dylik gåfva till sitt kapital ej vore beskattningsbar, undanröjt de rörande dem vidtagna taxeringsåtgärderna,

samt klaganden hos Kungl. Majts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär med yrkande, att Amanda Westerlund, Ellen Westerlund och P. J. Westerlund måtte taxeras i enlighet med taxeringsnämndens beslut, eller, därest detta yrkande ej bifölles, att H. Westerlund måtte beskattas för inkomst af kapital, beräknadt till 28,600 kronor eller åtminstone till 16,600 kronor,

har kammarrätten genom utslag den 14 maj 1902 ej funnit skäl att göra ändring i öfverklagade taxeringarna; Gifven Stockholms slott den 13 februari 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

6.

Resolution på und. besvär af folkskoleläraren P. Johansson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, folkskoleläraren P. Johansson i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Kyrkheddinge socken taxerat klaganden, utom för 100 kronors inkomst af rörelse, hvarom nu icke är fråga, för ettusen trehundra kronors inkomst af enskild tjänst, däraf 183 kronor 33 öre beräknades utgöra värdet af de klaganden tillkommande förmåner af fri bostad jämte vedbrand och trädgårdsland, med rätt dock för klaganden att å sammanlagda uppskattade beloppet åtnjuta 300 kronors bevillningsfritt afdrag,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som han icke kunde anses skattskyldig för förmånen af fri bostad med tillhörande trädgårdsland, hvilken förmån i hvarje fall af taxeringsnämnden för högt värderats, och förmånen af vedbrand kunde beräknas i värde motsvara 60 kronor för år, taxeringen för inkomst af tjänst måtte nedsättas till 1,176 kronor 67 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1901 ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 14 mars 1902 sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken vore skatteskyldig för samtliga honom såsom folkskolelärare tillkommande aflöningsförmåner, icke ådagalagt, att förmånerna af fri bostad jämte vedbrand och trädgårdsland i värde understege det af beskattningsnämnderna beräknade belopp, funne kammarrätten ej skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 13 februari 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

7.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Halmstad i fråga om konditorn G. Håkansons inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Halmstad i und. anfört däröfver, att,

sedan 1899 års taxeringsnämnd för berörda stad, som taxerat konditorn G. Håkanson för 1,500 kronors inkomst af kapital och för 3,500 kronors inkomst af rörelse, tillika, enär Håkanson den 7 oktober 1897 af handlanden P. A. Carlsson köpt fastigheten n:ris 142—144 a i Halmstads södra rote med tillträdesrätt den 1 april 1898 för en köpesumma af 28,480 kronor, därtill komme halfva kostnaden för lagfart 105 kronor, eller tillhopa 28,585 kronor, samt den 25 augusti sistnämnda år för 50,000 kronor sålt omförmälda fastighet till staden Halmstad med tillträdesrätt den 1 oktober samma år, hvarigenom Håkanson gjort en kontant vinst af 21,415 kronor efter att i endast sex månader hafva innehaft fastigheten, förty och då ifrågavarande vinst vore af beskaffenhet att böra såsom inkomst af rörelse beskattas, förordnat, att Håkanson skulle erlägga bevillning jämväl för 21,400 kronors inkomst af berörda fastighetshandel,

så och efter det Håkanson hos Hallands läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, hvarom nu ej är fråga, att, som han väl genom köpet af ifrågavarande fastighet men icke genom dess försäljning, hvilken utgjorde endast en omflyttning af hans kapital, skördat vinst, taxeringen för inkomst af fastighetshandeln måtte undanrödjas,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1899, jämte det nämnden af anförda skäl bestämt Håkansons taxering för inkomst af kapital till 1,300 kronor och af rörelse till 4,000 kronor, däröfver klagan ej är vorden förd, tillika, enär Håkansons förvärf och försäljning af ifrågavarande fastighet af nämnden ansåges icke hafva ägt rum under sådana omständigheter, att den

däraf uppkomna vinst, som ostridigt uppgått till 21,400 kronor, borde såsom beskattningsbar anses, förty, med bifall till Håkansons därom framställda yrkande, befriat honom från taxeringen för denna vinst,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver anfört besvär, genom utslag den 9 december 1901 sig utlåtit, att, enär, äfven om antagas finge, att Håkansons vinst å ifrågavarande fastighetshandel varit af beskaffenhet att böra genom bevillning beskattas, i allt fall Håkanson, som den 25 augusti 1898 träffat aftal om försäljning af fastigheten och hvilkens inkomst af fastighetshandeln följaktligen kunnat af samma års pröfningsnämnd beräknas, icke bort mot innehållet i § 10 mom. 1 och 2 i gällande bevillningsförordning år 1899 för omförmälda inkomst taxeras, funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i det slut, hvartill pröfningsnämnden i målet kommit; Gifven Stockholms slott den 20 februari 1903,

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst rörande tiden för Håkansons förvärf och försäljning af ifrågavarande fastighet samt andra på frågans bedömande inverkande omständigheter, den genom försäljningen uppkomna vinsten måste anses vara af beskaffenhet att utgöra föremål för beskattning; alltså och då nämnda vinst tillfallit Håkanson så sent under år 1898, att det icke skäligen må förutsättas, att densamma kunnat af det årets pröfningsnämnd beräknas, finner Kungl. Maj:t, med stöd af § 10 mom. 2 c i gällande bevillningsförordning, godt att, med ändring af kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklaklagadt, fastställa taxeringsnämndens åtgärd att taxera Håkansson för tjuguettusen fyrahundra kronors inkomst af fastighetshandel. Hvilket etc.

8.

Resolution på und. besvär af Storviks sulfitaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Storviks sulfitaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Ofvansjö socken taxerat klaganden för, bland annat, 307,600 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkats, jämte annat, hvarom nu ej är fråga, af kronans ombud, att, enär taxeringsnämndens protokoll utvisade, att klagandens inkomst af rörelse af taxeringsnämnden nedsatts med 4,000 kronor på grund däraf, att taxeringsvärdet å de för rörelsen använda byggnader år 1900 höjts med 80,000 kronor, och nämnden ansett, att klaganden borde vid inkomsttaxeringen vara berättigad att åtnjuta afdrag med fem procent jämväl å dessa 80,000 kronor, men 1899 års taxeringsvärde å de för rörelsen använda fastigheter borde ligga till grund för beräkningen af det afdrag, som klaganden ägde tillgodonjuta vid taxeringen för inkomst af rörelse, klagandens uppskattade inkomst af rörelse måtte höjas med 4,000 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 24 september 1900, med godkännande af kronoombudets berörda yrkande, höjt taxeringen för inkomst af rörelse med fyratusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 11 februari 1902 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 27 februari 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

9.

Resolution på und. besvär af Enköping—Heby—Runhällens järnvägsaktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Enköping—Heby—Runhällens järnvägsaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för staden Enköping taxerat bolaget för tjugotvåtusen sjuhundra fyrtiofyra kronors inkomst af kapital,

samt bolaget, med förmälan att den järnväg, för hvars anläggning och trafikerande bolaget bildats, ännu icke kommit till stånd, hos Uppsala läns pröfningsnämnd yrkat, att, som det taxerade beloppet allenast utgjorde behållen ränteafkastning å bolagets i afvaktan på järnvägsföretagets fullbordande i bankinrättning insatta aktiekapital, men bolaget icke borde anses för sådan afkastning skattskyldigt, taxeringen måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1901 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, [1]) genom utslag den 5 maj 1902 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 27 februari 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande samt bolaget därefter fått inkomma med und. påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

[1]) Kronans ombud hos pröfningsnämnden, som hemställde om afslag å bolagets hos kammarrätten fullföljda yrkande, anförde därvid tillika, att bolaget, enligt hvad revisionsberättelsen utvisade, ifrågavarande år haft behållen inkomst af utlånadt kapital till belopp af 22,744 kronor 36 öre, samt att bolaget, som år 1901 ej drifvit någon rörelse, likväl borde enligt § 9 sista mom. i Bevillningsförordningen vara skyldigt att för denna inkomst utgöra bevillning i den ort, där styrelsen hade sitt säte, eller Enköping.

10.

Resolution på und. besvär af Götafors aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Götafors aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Fässbergs socken taxerat klaganden för 61,341 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som den bokförda vinsten å rörelsen år 1900 utan afdrag för utskylder uppgått till 65,880 kronor 10 öre, men vid taxeringen därifrån borde afräknas 25,164 kronor 29 öre, hvilket belopp, utgörande tio procent af värdet å de för rörelsen använda maskiner och inventarier, kunde antagas motsvara den värdeförminskning, samma maskiner och inventarier genom användning för rörelsen år 1900 undergått, äfvensom fem procent af taxeringsvärdet, 407,500 kronor, å de för rörelsen begagnade fastigheter, eller 20,375 kronor, samt klaganden, som lidit en förlust af 180,403 kronor 1 öre därigenom, att den i april månad 1900 afskedade, hos klaganden anställde verkställande direktör H. A. Graaf för egen räkning användt klaganden tillhöriga medel, vore berättigad erhålla afdrag jämväl för omförmälda förlust, hvilken icke kunnat betäckas med vinstmedel, balanserade från föregående år, nettoinkomsten af rörelsen år 1900, hyresinkomster och reservfonden, klaganden måtte varda från taxeringen befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1901 allenast på det sätt bifallit berörda yrkande, att, enär afdrag skulle medgifvas för fem procent slitningskostnad å maskiners och inventariers värde med 12,582 kronor och fem procent af de för rörelsen begagnade fastigheternas taxeringsvärde med 20,375 kronor, eller för tillhopa 32;957 kronor, samt detta belopp sålunda borde frándragas 65,880 kronor, taxeringen bestämdes till trettiotvåtusen niohundra tjugutre kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat,[1] genom utslag den 12 mars 1902 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 6 mars 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande,[2] låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

11.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden V. Åberg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden Victor Åberg i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Ukna socken taxerat klaganden för ettusen trehundra åttio kronors inkomst af allmän tjänst, för hvilket belopp klaganden, som innehade boställe till taxeringsvärde af 36,000 kronor, skulle utan afdrag erlägga bevillning,

samt klaganden hos Kalmar läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden för iordningställande af utfartsväg från bostället måst vidkännas en kostnad af 578 kronor 8 öre, därför afdrag bort vid taxeringen äga rum, taxeringen måtte nedsättas till 804 kronor,

[1]) Klaganden fullföljde sin talan och kronoombudet hos pröfningsnämnden anförde i sitt öfver besvären afgifna yttrande, att, ehuru ifrågavarande förlust ej borde afräknas å årsinkomsten, utan anses såsom kapitalförlust, besvären likväl syntes böra bifallas, vid det förhållande att förlusten ej kunnat betäckas med sammanlagda beloppet af reserverade medel och 1900 års vinst.

[2]) I de und. besvären har klaganden, som fullföljt sin talan, anfört, att det bokförda beloppet svårligen kunde anses såsom vinst, då det ej kunnat af bolaget disponeras, utan måst användas såsom afbetalning å skuld.

Kronoombudet hos pröfningsnämnden har i sin und. förklaring anmält sig icke hafva något att erinra mot bifall till klagandens talan.

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 20 och 21 september 1901, enär klaganden icke visat antagliga skäl för sitt yrkande, ogillat detsamma och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 17 mars 1902 sig utlåtit, att, som, jämlikt § 10 mom. 3 d i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, afdrag för ofvan omförmälda kostnad klaganden rätteligen förvägrats, blefve det slut, hvartill pröfningsnämnden i målet kommit, af kammarrätten fastställdt; Gifven Stockholms slott den 14 mars 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

12.

Resolution på und. besvär af Lackalänga sockens kommunalstämma i fråga om Lund—Kjeflinge järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lackalänga sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan Lund—Kjeflinge järnvägsaktiebolag år 1900 taxerats, utom för inkomst af järnväg, hvarom nu icke är fråga, för inkomst af försäljning af grus från en bolaget tillhörig grustäkt, dels af taxeringsnämnden för staden Lund, där bolaget hade kontor, hvarest försäljningen af gruset ägde rum, till belopp af 4,000 kronor, dels ock af taxeringsnämnden för Lackalänga socken, där grustäkten vore belägen, till belopp af 6,291 kronor,

samt bolaget hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som gruset upptoges och försåldes utan någon bearbetning, samt frakt för gruset tillgodoförts järnvägstrafiken, bolaget måtte varda från ifrågavarande taxeringar befriadt,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1900 endast i så måtto ändrat taxeringarna, att bolagets inkomst af annan rörelse än järnvägsdrift uppskattats till 7,291 kronor, hvilket belopp skulle mellan Lund och Lackalänga socken sålunda fördelas, att en fjärdedel eller 1,823 kronor upptoges till beskattning i Lund och tre fjärdedelar eller 5,468 kronor i Lackalänga socken,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 16 oktober 1901 sig utlåtit, att, som ifrågavarande såsom inkomst taxerade belopp af 7,291 kronor icke bort beskattas annorledes än genom bevillning af den fastighet, hvarå grustäkten vore belägen, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria bolaget, som år 1900 taxerats för inkomst af järnväg till belopp i Lund af 4,031 kronor och i Lackalänga socken af 641 kronor, från skyldighet att för ifrågavarande år i dessa båda kommuner erlägga bevillning för annan inkomst än den nyss omförmälda; Gifven Stockholms slott den 20 mars 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

13.

Resolution på underdåniga besvär af Hässjö sockens kommunalstämma i fråga om Skönviks aktiebolags inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hässjö sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för nämnda socken genom beslut, däri Västernorrlands läns pröfningsnämnd för samma år ej gjort ändring, beskattat Skönviks aktiebolag för 37,500 kronors inkomst af sågverksrörelse

samt bolaget hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat,[1]) så har kammarrätten genom utslag den 30 oktober 1901 sig utlåtit, att, som omförmälda beskattningsåtgärd ostridigt föranledts däraf, att bolaget under åren 1899 och 1900 vid Sörviks och Nya Söråkers inom Hässjö socken belägna, bolaget icke tillhöriga ångsågar låtit mot lega försåga timmer, samt afsåge den vinst, bolaget förmenats hafva njutit genom ifrågavarande varuförädling, men bolaget icke på sådan grund kunde anses hafva varit i Hässjö socken skattskyldigt, funne kammarrätten skäligt undanröja ifrågavarande bolaget åsatta taxering; Gifven Stockholms slott den 20 mars 1903.

---

[1]) Vederbörande kronoombud har i sin öfver besvären afgifna förklaring anfört, att i orten ofta förekomme, att sågverksbolag försågade timmer vid sågverk inom annan kommun. Hittills hade emellertid de lokala beskattningsmyndigheterna ej ansett sig kunna för sådan verksamhet — som ej torde kunna betraktas såsom någon af timmerägaren idkad förädlingsverksamhet, utan såsom ett af det legosågande bolaget på beställning utfördt arbete, för inkomsten hvaraf detta verk borde beskattas — taxera timmerägaren för inkomst af rörelse inom den kommun, där legosågningen skett, utom i det fall att varan där jämväl justerades och därifrån utskeppades. I följd häraf ansåg kronoombudet, att taxeringen i Hässjö socken borde undanröjas.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

14.

Resolution på und. besvär af praktiserande läkaren C. A. Abrahamsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, praktiserande läkaren C. A. Abrahamsson i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Vallsjö socken taxerat klaganden för 860 kronors inkomst af allmän tjänst, 1,000 kronors inkomst af enskild tjänst och 2,000 kronors inkomst af rörelse, eller för tillhopa 3,860 kronors inkomst,

samt klaganden hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klagandens inkomst af rörelse icke uppginge till högre belopp än 1,700 kronor samt, vid beräkningen af klagandens beskattningsbara inkomster, afdrag finge åtnjutas ej mindre för aflöning till vikarie med 135 kronor samt för inköp af instrument med mera jämte hyra och underhåll af mottagnings- och väntrum med 468 kronor, än äfven för inköp af medicinsk litteratur med 134 kronor 50 öre och för ränta å skuld, som klaganden åsamkat sig för sin utbildning till läkare, med 447 kronor, eller med tillhopa 1,184 kronor 50 öre, taxeringen i sin helhet måtte nedsättas till 2,375 kronor 50 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1901, enär, enligt hvad pröfningsnämnden inhämtat, klagandens inkomster uppginge af allmän tjänst till 860 kronor, af enskild tjänst till

1,000 kronor och af rörelse till 1,943 kronor samt afdrag borde tillerkännas klaganden å inkomsten af allmän tjänst för vikariatsarfvode med 135 kronor och å inkomsten af rörelse för inköp af instrument med mera och för hyra af lokaler med 468 kronor. men öfriga af klaganden yrkade afdrag ej kunde honom medgifvas. allenast i så måtto bifallit klagandens yrkande, att taxeringen nedsattes till tretusen tvåhundra kronor, däraf beräknades härflyta 725 kronor af allmän tjänst, 1,000 kronor af enskild tjänst och 1,475 kronor af rörelse,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 13 augusti 1902 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 27 mars 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

15.

Resolution på und. besvär af Järbo sockens kommunalstämma i fråga om tråddrageriarbetaren O. Olsson Bloms inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Järbo sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan tråddrageriarbetaren Olof Olsson Blom i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt inkommen skrift yrkat, att, som Blom, hvilken för år 1899 blifvit inom Högbo socken mantalsskrifven och taxerad för 830 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest, för samma år jämväl inom Järbo socken taxerats för enahanda in-

komst till belopp af 700 kronor, däraf 450 kronor förklarats vara från bevillning fria, men Blom år 1899 ej haft annan inkomst än den han beredt sig genom arbete vid Sandvikens järnverk inom förstnämnda socken, den Blom i Järbo socken åsatta inkomsttaxeringen måtte varda undanröjd och Blom således befrias från utgörande för år 1899 i Järbo socken af inkomstbevillning och däraf beroende utskylder, [1])

så har kammarrätten genom utslag den 23 november 1900 sig utlåtit, att, som utredt vore, att den inkomst, för hvilken Blom ifrågavarande år taxerats i Järbo socken, afsett Bloms inkomst af arbete vid Sandvikens järnverk, men Blom för sistnämnda inkomst icke skolat taxeras annorstädes än i sin mantalsskrifningsort Högbo socken, alltså blefve den Blom i Järbo socken åsatta inkomsttaxeringen af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 4 april 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas [2]) och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

[1]) Vederbörande häradsskrifvare hade i afgifven förklaring anfört, att den ifrågavarande inkomsten af 700 kronor hade inom Järbo socken påförts Bloms hustru, enär Blom ej själf vore mantalsskrifven i socknen.

Vid mantalsskrifningen i Högbo socken hade ej uppgifvits, att Blom vore gift, hvadan mantalsskrifning där för hustrun ej kunnat ifrågakomma.

[2]) I de und. besvären framhålles, att Blom visserligen vore för år 1899 mantalsskrifven i Högbo socken, men att han ägde inom Järbo socken fast egendom, där hustrun och två inkomsttagande söner vore boende. Taxeringen därstädes afsåge sönernas inkomst.

16.

Resolution på und. besvär af J. A. Enhörnings trävaruaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, J. A. Enhörnings trävaruaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Neder-Kalix socken, med ledning af inkomna uppgifter från vederbörande tullkammare angående mängden af utskeppade trävaror och med beräkning af en behållen inkomst å inom socknen utöfvad trävarurörelse af 10 kronor för skeppad standard sågadt virke, 7 kronor för biladt och 5 kronor för annat slag af virke, beskattat klaganden för 11,400 kronors inkomst,

samt Norrbottens läns pröfningsnämnd fastställt berörda taxeringsåtgärd,

så och efter det klaganden häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär, med yrkande att taxeringen måtte undanrödjas, [1])

har kammarrätten genom utslag den 20 november 1901 sig utlåtit, att, som upplyst vore, att klaganden år 1900 från Neder-Kalix socken utskeppat trävaror till betydande myckenhet och klaganden, jämlikt stadgandet i 12 § mom. (d) i Kungl. förordningen ang. bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, måste anses vara inom socknen för inkomst af nämnda verksamhet skattskyldig, alltså funne kammarrätten besvären ej förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 17 april 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande samt klaganden därefter

---

[1]) Klaganden anförde, att klagandens i Neder-Kalix socken idkade rörelse icke vore af beskaffenhet att kunna där lämna beskattningsbar inkomst.

I afgifven förklaring har vederbörande kronoombud anfört, att klagandens verksamhet i nämnda socken år 1900 liksom föregående år bestått däri, att klaganden därifrån afskeppat rundt virke, utdrifvet dels från egna skogar och dels från kronoparker i andra socknar.

fått inkomma dels med und. påminnelser och dels med intyg, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas [1]; och enär den af klaganden inom Neder-Kalix socken ifrågavarande år idkade verksamhet, på grund af hvad i målet förekommit, ej kan anses hafva varit af beskaffenhet, att däraf härfluten inkomst bort inom nämnda socken taxeras, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från ifrågavarande klaganden inom Neder-Kalix socken ågångna taxering. Hvilket etc.

---

[1] I de und. besvären har klaganden fullföljt sin talan och tillika andragit, att någon utskeppning från Neder-Kalix för klagandens räkning ej ägt rum. Klagandens rörelse där hade allenast bestått i flottläggning vid Kalix älfs mynning af timmer, utdrifvet från skogar i angränsande socknar och nedflottadt till nämnda älfs utlopp, därifrån timret sedermera i hopfogade flottar bogserats till klagandens i Sköns socken belägna sågverk, där virket förädlats och sedermera utskeppats.

Vederbörande kronoombud ansåg, att denna gren af trävarurörelsen, virkesinköpet, timmerutdrifningen och framflottningen efter vattendraget, måste i jämförelse med den enkla åtgärd, som därefter återstode före förädlingen eller försågningen, anses som en hufvudsaklig gren af rörelsen, och då därjämte denna gren på ett självständigt sätt leddes från bolagets kontor i Öfver-Kalix, där inspektor och bokhållare vore sysselsatta, äfvensom genom dess arbetsförman vid lastageplatsen i Neder-Kalix, syntes den också böra där beskattas. Å sågverksrörelsen, som ej i likhet med andra industrier finge råvaran af säljaren åt sig levererad vid förädlingsorten, utan själf måste förskaffa sig densamma ute i skogen, måste vinst successivt uppstå i mån af arbetets framåtskridande, ehuru den i bolagets böcker ej blifvit synlig förrän råvaran förädlats, och kunde det ifrågasättas, huruvida ej den största delen af förtjänsten uppkomme just på den del af affären, hvarom nu vore fråga, genom de fördelaktiga timmerinköpen samt arbetet med utdrifningen, flottningen och flottläggningen. Denna uppfattning om vinstens uppkomst och fördelning hade legat till grund för taxeringsmyndigheternas öfverklagade beslut.

I de und. påminnelserna framhåller klaganden, att klaganden icke, såsom kronoombudet förmenat, under åren 1900 och 1901 haft i Öfver-Kalix särskild förvaltning, hvilket också vitsordas i det åberopade intyget, som tillika innehåller, att klaganden först i juli månad 1901 öppnat kontor i Öfver-Kalix. För utöfvande af tillsyn öfver flottningen hade klaganden i Neder-Kalix skärgård haft en aflönad person stationerad, som dock ej på något självständigt sätt deltagit i förvaltningen, hvilken ledts från hufvudkontoret i Sköns socken; delade ej kronoombudets uppfattning ang. uppkomsten och fördelningen af vinsten af trävarurörelse.

17.

Resolution på und. besvär af Forsheda, Refteleds, Bredaryds och Villstads socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i fråga om Halmstad—Nässjö järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1899.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Forsheda, Bredaryds, Refteleds och Villstads socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 19 oktober 1900 i fråga om Halmstad—Nässjö järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1899, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 1 maj 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande på grund af särskilda nådiga remisser afgifvit und. utlåtande samt Kungl. järnvägsstyrelsen inkommit med infordradt und. yttrande [1]), låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat, bland annat, hvarom nu ej är fråga:

att, efter det bolaget till vederbörande bevillningsberedningar aflämnat utdrag af sina räkenskaper för år 1898, enligt hvilka

---

[1]) *Järnvägsstyrelsen* yttrar: »Föremålet för järnvägsbolags beskattning är den nettoinkomst, som bolaget erhållit genom driften af sin järnväg, och enligt § 12 mom. b) i Bevillningsförordningen skall denna inkomst beskattas å den ort, där bolagets rörelse drifves å större och mindre stationer. Det torde således vara den inkomst, hvilken af driften vid hvarje särskild station tillföres bolaget, som skall utgöra grunden för bestämmandet af den andel i nettovinsten, som bör anses belöpa å hvarje station och efter hvilken bolagets beskattning därstädes skall äga rum.

Då all trafik otvifvelaktigt föranleder drift ej blott å den station, hvarifrån den utgår, utan äfven å den station, hvartill densamma är ämnad, synes det styrelsen vara principiellt riktigast, att den ersättning, som utgår för berörda drift, eller med andra ord den inkomst, som af samma drift tillföres bolaget, fördelas mellan nämnda två stationer; och då det i allmänhet torde kunna sägas, att den verksamhet, som kräfves för upprätthållandet af trafiken mellan de båda stationerna, bör i lika stor mån beräknas å hvardera stationen, håller styrelsen före, att en fördelning af inkomsten med hälften å afgångsstationen och med hälften å ankomststationen är den, som har största fog för sig.

På grund af hvad styrelsen sålunda anfört, får styrelsen i und. hemställa, att de und. besvären ej måtte föranleda ändring i kammarrättens utslag.»

bolagets nettovinst samma år, med tillägg af de under året guldna utskylder, i sin helhet utgjort 652,614 kronor 66 öre, däraf skulle belöpa å Forsheda station inom Forsheda socken 8,262 kronor 22 öre, å Bredaryds station inom Bredaryds socken 11,392 kronor 21 öre, å Refteleds station inom Refteleds socken 20,290 kronor 11 öre och å Smålandsstenars station inom Villstads socken 38,998 kronor 5 öre, bevillningsberedningarna föreslagit, att bolagets inkomst af järnvägsdrift skulle i hufvudsaklig öfverensstämmelse med bolagets uppgifter uppskattas vid Forsheda station till 8,262 kronor, vid Bredaryds station till 11,392 kronor. vid Refteleds station till 20,290 kronor och vid Smålandsstenars station till 39,000 kronor;

att taxeringsnämnderna för Forsheda, Bredaryds, Refteleds och Villstads socknar, af anledning att, enligt hvad antagas kunde, en stor del af den inkomst, bolaget erhållit från de inom ifrågavarande fyra socknar belägna stationerna, anmälts till taxering i Halmstad, höjt beräkningen af bolagets inom dessa socknar beskattningsbara inkomst med trettio procent å de till taxering angifna belopp och sålunda taxerat bolaget för inkomst i Forsheda socken af 10,740 kronor, i Bredaryds socken af 14,809 kronor, i Refteleds socken af 26,377 kronor och i Villstads socken af 50,697 kronor;

att bolaget hos Jönköpings läns pröfningsnämnd fört klagan öfver berörda taxeringsåtgärder och därvid — med förmälan att bolaget vid fördelning af inkomsten mellan bolagets särskilda stationer tillämpat den grund, att inkomsten af all trafik, som utgått från och ankommit till en bolagets station, fördelats lika mellan afsändnings- och mottagningsstationen, äfvensom att den inkomst, som uppkommit genom den öfver Nässjö, Jönköpings och Halmstads stationer förmedlade samtrafik med andra järnvägar, fördelats med hälften å afsändnings- eller mottagningsstationen och hälften å vederbörande öfvergångsstation, hvarefter den sålunda för hvarje station erhållna bruttoinkomst minskats till belopp, som till berörda bruttoinkomst stode i samma förhållande, hvari bolagets hela nettovinst stode till bruttoinkomsten i dess helhet — yrkat, att, som den af bolaget sålunda följda beräkningsgrund måste anses öfverensstämma med föreskrifterna i gällande bevillningsförordning, taxeringarna måtte bestämmas i enlighet med bolagets till vederbörande bevillningsberedningar lämnade uppgift, eller i jämnade tal för inkomst vid Forsheda station till 8,262 kronor, vid Breda-

ryds station till 11,392 kronor, vid Refteleds station till 20,290 kronor och vid Smålandsstenars station till 39,000 kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1899 dels — med förklarande, att pröfningsnämnden väl ansåge, att vid taxeringen af bolagets inkomst densamma borde mellan de kommuner, inom hvilka bolagets stationer vore belägna, fördelas efter hvarje stations bruttoinkomst af allt från stationen afsändt gods och därifrån afgången persontrafik, men att, enär utredning i omförmälda afseende icke förelåge beträffande andra af järnvägens stationer än ofvannämnda fyra jämte Landeryds station, pröfningsnämnden allenast i fråga om dessa stationer vore i tillfälle att vidtaga den ändring i taxeringsnämndernas beslut, som för tillämpning af den utaf pröfningsnämnden såsom riktig ansedda fördelningsgrund erfordrades, och en dylik partiell ändring icke syntes nämnden lämpligen böra äga rum — fastställt de af taxeringsnämnderna för Forsheda, Bredaryds, Refteleds och Villstads socknar vidtagna taxeringsåtgärder;

att bolaget häröfver hos kammarrätten sig besvärat, med yrkande att taxeringarna måtte bestämmas till det af bolaget hos vederbörande bevillningsberedningar uppgifna belopp;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget, såvidt nu är i fråga, sig utlåtit, att, som anledning icke förelåge att frångå den af bolaget uppgifna grund för inkomstens fördelning mellan de särskilda stationerna, samt ostridigt vore, att efter samma grund inkomsten vid stationerna Forsheda, Bredaryd, Refteled och Smålandsstenar icke bort beräknas till högre belopp än bolaget hos pröfningsnämnden påyrkat, funne kammarrätten skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, att bolaget skulle för år 1899 erlägga bevillning för inkomsten vid nedannämnda stationer, beräknad till följande belopp, nämligen i Forsheda socken vid Forsheda station åttatusen tvåhundra sextiotvå kronor, i Bredaryds socken vid Bredaryds station elfvatusen trehundra nittiotvå kronor, i Refteleds socken vid Refteleds station tjugutusen tvåhundra nittio kronor och i Villstads socken vid Smålandsstenars station trettioniotusen kronor [1]);

[1]) Från beslutet var en ledamot skiljaktig och yttrade: »Som bolagets ifrågavarande inkomst, enligt mitt förmenande, bort vid taxeringen fördelas emellan de kommuner, i hvilka järnvägens stationer äro belägna, efter den verkliga bruttoinkomsten å hvarje särskild station, samt bolaget ej ens påstått,

samt att i de und. besvären yrkats af Forsheda och Bredaryds socknars kommunalstämmor, att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, pröfningsnämndens beslut måtte fastställas eller, därest detta yrkande icke vunne bifall, att den af pröfningsnämnden gillade fördelningsgrunden efter hvarje stations bruttoinkomst måtte med afseende å taxeringens bestämmande tillämpas, af Reftelеds sockens kommunalstämma att sistberörda fördelningsgrund måtte vinna tillämpning och af Villstads sockens kommunalstämma att pröfningsnämndens beslut måtte fastställas.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

att hvad af inkomsten efter nämnda fördelningsgrund belöpt å Forsheda, Bredaryds, Refteleds, Smålandsstenars, Landeryds och Rydö stationer understigit de af vederbörande beskattningsnämnder för dessa stationer beräknade inkomstbelopp, finner jag ej skäl att i anledning af bolagets besvär göra ändring i pröfningsnämndens beslut.

Vidkommande åter de af Långaryds sockens kommunalstämma anförda besvär, så, enär bolaget hos kammarrätten medgifvit, att den år 1899 beskattningsbara inkomsten vid Rydö station må upptagas till 13,870 kronor, men kommunalstämman icke ådagalagt, att den i Långaryds socken beskattningsbara inkomsten i dess helhet öfverstigit det af bolaget sålunda uppgifna belopp med tillägg af det utaf beskattningsnämnderna för Landeryds station beräknade inkomstbelopp, 23,211 kronor, finner jag skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, till 37,081 kronor bestämma bolagets taxering i Långaryds socken »

18.

Resolution på und. besvär af folkskoleläraren L. J. Häggblom i Botiltorp m. fl. i fråga om val af ledamöter i bevillningsberedningen och taxeringsnämnden för Töftedals socken år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, folkskoleläraren L. J. Häggblom i Botiltorp, Martin Karlsson i Lunnane, M. Halvordsson i Lundby och A. M. Eliasson i Bintorp i und. anfört däröfver, att,

sedan vid extra kommunalstämma med Töftedals socken den 25 januari innevarande år utsetts dels till ledamöter i årets bevillningsberedning för nämnda socken gränsridaren Erik Sundén i Norane och häradsdomaren Simon Johansson i Björnebyn samt till suppleant för ledamöterna kammarskrifvaren K. R. Bergstrand i Mon, dels ock till ledamöter i samma års taxeringsnämnd bemälda Sundén, Johansson och Bergstrand samt till suppleanter för dem klaganden Häggblom och hemmansägaren Anders Magnus Olsson i Ödesborg,

samt klagandena hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Älfsborgs län häröfver anfört besvär med yrkande, att, enär, särskildt med afseende därå att ny fastighetstaxering komme att äga rum innevarande år, det vore af synnerlig vikt, att till ledamöter i bevillningsberedningen och taxeringsnämnden utsåges med jordbrukets intressen förtrogna personer, men vid ifrågavarande val vederbörlig hänsyn därtill icke tagits, Kungl. Maj:ts befallningshafvande måtte förklara valförrättningen ogiltig och påbjuda nya val,

så har Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 27 sistlidne februari funnit klagandena icke hafva anfört skäl, ledande till ändring i kommunalstämmans öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 8 maj 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan Kungl. Maj:ts befallningshafvande efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes resolution. Hvilket etc.

19.

Resolution i anledning af hemmansägaren A. Johanssons i Björkenäs skrift i fråga om hans inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution i anledning af en till Kungl. Maj:t ingifven skrift, däri hemmansägaren August Johansson i Björkenäs förmält sig i und. föra klagan i fråga om sin inkomsttaxering år 1901;

varande vid berörda skrift fogadt ett af fjärdingsmannen A. Berglund meddeladt intyg, att Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 29 december 1902 på de besvär, Johansson anfört öfver Väse och Ölme socknars taxeringsnämnd för år 1901, tillställts Johansson den 14 mars 1903; Gifven Stockholms slott den 22 maj 1903.

Kungl. Maj:t har låtit berörda skrift inför Sig anmälas; och som klaganden icke vid den und. besvärsskriften fogat af kammarrätten meddeladt utslag rörande klagandens beskattning ifrågavarande år, finner Kungl. Maj:t hvad klaganden i berörda skrift anfört icke förtjäna afseende. Hvilket etc.

20.

Resolution på und. besvär af landskamreraren A. Arnell i fråga om en anmärkning vid Västernorrlands läns landsbok för år 1899 och landtränterispecialräkningen.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren Axel Arnell i und. anfört däröfver, att,

sedan Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts revisionsafdelnings första kontor, efter granskning af Västernorrlands läns landsbok för år 1899 och landtränterispecialräkningen, i framställd anmärkning yrkat, att, enär på grund af ett utaf klaganden i länets landskontor uppgjordt och af länets pröfningsnämnd vid sammanträde den 27 september 1899 godkändt förslag till fördelning af bevillningsprocenten för året af anslaget till kostnader för allmänna bevillningens uttaxering den 5 påföljde oktober utanordnats, bland annat, till landträntmästaren B. Lindberg 20 kronor såsom ersättning för besväret med utbetalningar, men ifrågavarande bestyr icke kunde hänföras till sådant i samband med taxeringsförrättningarna lämnadt biträde, för hvilket pröfningsnämnd ägde att, jämlikt 70 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, anvisa ersättning af länets bevillningsmedel, utan vore ett landträntmästares tjänsteåliggande, för hvars fullgörande särskild godtgörelse af statsmedel icke vore medgifven, sålunda obehörigen utgifna 20 kronor måtte fastställas till betalning,

så har kammarrätten genom utslag den 6 november 1902 sig utlåtit, att, som anmärkningen vore rätteligen grundad, blefve med gillande af densamma anmärkta till siffran utan erinran lämnade beloppet, tjugu kronor, fastställdt till betalning af klaganden, på hvilkens föredragning medlen utanordnats, honom dock öppet lämnadt att sitt hos vederbörande efter befogenhet återsöka; Gifven Stockholms slott den 29 maj 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

21.

Resolution på und. besvär af Mo och Domsjö aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900 i Nordmalings socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Mo och Domsjö aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan bevillningsberedningen för Nordmalings socken år 1900 föreslagit, att klaganden, som enligt uppgift från vederbörande tullkammare låtit under år 1899 från Mo sågverk utskeppa 6,946 standards plank och battens, 3,407 standards hyflade bräder, 3,826 standards ohyflade bräder och 4,680 kubikmeter plankstump, skulle efter en beräknad vinst af 14 kronor för standard plank och battens, 13 kronor för standard hyflade bräder, 10 kronor för standard ohyflade bräder och 1 krona 50 öre för kubikmeter plankstump, äfvensom 14,000 kronor i koltillverkning, eller tillhopa 200,776 kronor, med tillägg till sistnämnda belopp af i räkenskapen afförda utskylder, 15,866 kronor, i nämnda socken taxeras för tvåhundrasextontusen sexhundra fyrtiotvå kronors inkomst af trävarurörelse,

samt klaganden, under åberopande af 1899 års vinst- och förlustkonto för Mo sågverk, hos vederbörande taxeringsnämnd yrkat, att, som vinsten år 1899 å ifrågavarande rörelse, med tillägg af ofvannämnda utskylder, men med afdrag för dels fem procent å taxeringsvärdet af de i rörelsen använda fastigheter, dels värdet af sågtimmer, som afverkats å klaganden tillhöriga och af klaganden arrenderade skogar, utgjort allenast 20,944 kronor 42 öre, taxeringen måtte bestämmas till detta belopp,

men taxeringsnämnden, med ogillande af berörda yrkande, fastställt bevillningsberedningens förslag,

så och efter det Västerbottens läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden fullföljt sitt hos taxeringsnämnden framställda yrkande, genom beslut den 24 september 1900, enär den af beskattningsmyndigheterna använda beräkningsgrunden för taxeringen af klagandens inkomster öfverensstämde med den af pröfningsnämnden antagna eller nettovinsten å hvarje standard skeppadt virke, samt den verkställda uträkningen af samma inkomster stödde sig på officiella uppgifter rörande skeppningen under år 1899, hvarförutom myndigheterna jämväl syntes hafva tagit hänsyn till det kända förhållande, att klaganden, som i vidlyftiga byggnadsföretag nedlagt betydande kostnader, till följd såväl häraf som de rådande högre inköpsprisen icke kunde hafva uppnått så hög nettovinst som åtskilliga andra bolag, förklarat klagandens yrkande icke förtjäna afseende och förty fastställt öfverklagade taxeringsåtgärden,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 23 april 1902 sig utlåtit, att, som klaganden icke visat, att klagandens ifrågavarande år i Nordmalings socken beskattningsbara inkomst, beräknad enligt de i § 10 mom. 3 och 4 af Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 stadgade grunder, understigit det af beskattningsnämnderna beräknade belopp, funne kammarrätten ej skäl att i taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 29 maj 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

22.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Jönköping i fråga om städernas lösöreförsäkringsbolags inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Jönköping i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för staden Jönköping taxerat städernas lösöreförsäkringsbolag för inkomst af kapital till belopp af 65,524 kronor, motsvarande bolagets ränteinkomst under räkenskapsåret från och med den 1 oktober 1899 till och med den 30 september 1900,

samt bolaget hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att, då bolagets tillgångar vore afsedda allenast till att ersätta uppkommande brandskador och anledning icke funnes till antagande, att tillgångarne öfverstege hvad som för bolagets tryggande mot utelöpande risker erfordrades, hvartill komme, att bolaget icke vore ett på vinstutdelning ställdt affärsföretag utan en själfhjälpsförening med syfte att skydda delägarne mot ekonomisk förlust genom brand, samt bolaget på grund af detta sitt ändamål borde likställas med de i 11 § i bevillningsförordningen angifna verk och inrättningar, som vore från inkomstbevillning frikallade, taxeringen måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1901, enär 11 § i bevillningsförordningen icke syntes nämnden i förevarande fall tillämplig och det taxerade beloppet måste betraktas såsom en bolaget tillfallande kapitalinkomst, hvilken icke vore från beskattning undantagen, förty, med afslag å bolagets yrkande, fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 30 juli 1902 sig utlåtit, att, som på grund af hvad i målet förekommit finge antagas, att bolagets tillgångar jämväl efter den ökning, desamma under ofvan-

nämnda räkenskapsår genom influtna räntor och premier vunnit, icke öfverstigit hvad som erfordrats för bolagets tryggande gent emot utelöpande risker, funne kammarrätten skäligt att, med upphäfvande af pröfningsnämndens beslut, befria bolaget från ifrågavarande bolaget åsatta taxering; Gifven Stockholms slott den 13 juni 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

23.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren B. A. Danelius i fråga om taxeringsvärdet år 1901 å fasta egendomen N:o 20 vid Birger-Jarlsgatan i Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren B. A. Danelius i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Hedvig Eleonora församling i Stockholm åsatt klaganden tillhöriga fasta egendomen N:o 20 vid Birger-Jarlsgatan taxeringsvärde af sexhundratusen kronor,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen måtte nedsättas till det belopp 465,000 kronor, hvarför egendomen vore hos Stockholms stads brandförsäkringskontor försäkrad mot eldskada,

men pröfningsnämnden genom beslut den 5 oktober 1901, enär med hänsyn till inom nämnden meddelade upplysningar angående egendomens läge och beskaffenhet samt vid jämförelse med uppskattningen af andra närbelägna och jämförliga fastigheter det öfverklagade taxeringsvärdet icke syntes vara för högt, med afslag å berörda yrkande fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 5 mars 1902 sig utlåtit, att, som hvarken genom det fastigheten vid dess försäkring mot eldskada åsatta värde, däri värdet å tomten ej ansåges vara inräknadt, eller annan i målet förekommen utredning kunde anses styrkt, att fastighetens saluvärde understigit 600,000 kronor, alltså funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 26 juni 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

24.

Resolution på und. besvär af Näldens ångbåtsaktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Näldens ångbåtsaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan bolaget år 1901 taxerats för inkomst af rörelse, dels i staden Östersund, där ordföranden i bolagets styrelse vore bosatt, till belopp af 2,300 kronor och dels i Offerdals socken till belopp af 1,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat med yrkande om upphäfvande af endera taxeringen, genom utslag den 8 oktober 1902 sig utlåtit, att, som bolaget, hvilket vore ensam redare för bolagets fartyg och hvars inkomst af rederirörelse således, jämlikt 12 § e) i gällande bevillningsförordning, skulle taxeras å den eller de orter, där bolagets rörelse eller någon hufvudsaklig gren däraf på mera självständigt

sätt eller i afsevärd omfattning drefves, och, i fall sådana bestämda orter icke förefunnes, där bolaget hade sin styrelse, ej styrkt, vare sig att bolaget icke under år 1901 varit för inkomst skattskyldigt inom såväl Östersunds stad som Offerdals socken eller att bolagets sammanlagda inkomst understigit 3,300 kronor, funne kammarrätten besvären icke förtjäna afseende;

däri bolaget i und. sökt ändring, under yrkande att dess taxering för år 1901 måtte bestämmas till 2,300 kronor, att fördelas på sätt Kungl. Maj:t kunde finna lämpligt; Gifven Stockholms slott den 3 juli 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som, genom hvad i målet numera förekommit, må anses utredt, att bolagets behållna inkomst i dess helhet icke öfverstigit 2,300 kronor samt bolaget enligt den för bolaget gällande, vid de und. besvären fogade ordning har sitt säte i Offerdal, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, till tvåtusen trehundra kronor fastställa beräkningen af bolagets år 1901 beskattningsbara inkomst samt förklara, att bolaget skall för hela inkomsten erlägga bevillning inom Offerdals socken. Hvilket etc.

— — —

25.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden P. W. Wahlstedt i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden P. W. Wahlstedt i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Undersviks socken beskattat klaganden, utom för 2,260 kronors inkomst af allmän tjänst, för ettusen femhundra kronors inkomst af rörelse, bestående i kolning,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som den kolning, taxeringen afsåge, af klaganden verkställts uteslutande å alster från skogen till det klaganden på lön anslagna boställe, för hvilket klaganden fått sig påförd fastighetsbevillning, klaganden måtte till undgående af dubbeltaxering varda befriad från beskattning för inkomst af rörelse,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 20, 21 och 23 september 1901, enär, enligt hvad inom nämnden blifvit upplyst, den af klaganden bedrifna kolningen skett å skog, som klaganden inköpt från kronan, ogillat klagandens yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, [1]) genom utslag den 17 november 1902 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 3 juli 1903.

[1]) *Klaganden* vidhöll sitt hos pröfningsnämnden framställda yrkande med förmälan, att han ansåge det ej betyda något, att han fått betala kolveden, då det vore från bostället skog som veden hämtats.

Vederbörande kronoombud upplyste, att det bostället åsatta taxeringsvärdet, 10,000 kronor, vore bestämdt och boställshafvaren påfördt endast i förhållande till de förmåner, denne däraf åtnjöte, och att hemmanets egentliga värde vore betydligt högre. Boställena i länet vore i allmänhet ej upptagna till sina verkliga värden. Klagandens yrkande vore obefogadt.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna [1]) i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

26.

Resolution på und. besvär af Tranås köpings kommunalstämma i fråga om smeden A. P. Erikssons inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Tranås köpings kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan smeden Anders Peter Eriksson år 1901 taxerats för inkomst af rörelse, yrke eller eljest såväl i Tranås köping [2]) till belopp af 1,200 kronor, däraf 300 kronor skulle vara från bevillning fria, som i Säby socken till belopp af ettusen kronor,

samt Eriksson häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär,

så har kammarrätten genom utslag den 29 oktober 1902 sig utlåtit, att, som, på grund af hvad i målet förekommit, finge antagas, att med båda taxeringsåtgärderna afsetts inkomst, som Eriksson förvärfvat genom utöfvande af yrke såsom smed, samt för

---

[1]) I de und. besvären vidhåller *klaganden* sin talan. Han hade ej köpt den skog, af hvilken kolning verkställts, ifrån något kronohemman, utan hade kolningen verkställts af alster från bostället, som icke tillhörde kronan, utan församlingen. Då klaganden erlade fastighetsbevillning för bostället, skattade han icke blott för den inkomst, han själf hade af bostället, utan äfven för den skogsafkastning därifrån, som inginge till prästerskapets löneregleringsfond och till de ecklesiastika boställenas skogsfond. Bostället taxerades fullt upp i likhet med andra hemman i orten.
Vederbörande kronoombud hemställde, att besvären icke måtte verka ändring i öfverklagade utslaget.

[2]) Klaganden är där mantalsskrifven, men har sin smedja belägen på andra sidan en landsväg, i Säby socken.

denna inkomst Eriksson jämlikt 12 § i gällande bevillningsförordning måste anses skattskyldig i Säby socken, hvarest Erikssons smedja vore belägen, funne kammarrätten skäligt undanröja taxeringen i Tranås köping; Gifven Stockholms slott den 3 juli 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

27.

Resolution på und. besvär af ordföranden i Säfsnäs sockens kommunalstämma R. Sundin i fråga om handlanden G. O. Matssons inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ordföranden i Säfsnäs sockens kommunalstämma R. Sundin i und. anfört däröfver, att,

sedan kommunalstämman hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt fört klagan däröfver, att 1902 års pröfningsnämnd för Kopparbergs län skulle hafva befriat handlanden G. O. Matsson i Nås från honom af vederbörande taxeringsnämnd samma år inom nämnda socken åsatt taxering för inkomst af rörelse,

så har kammarrätten genom utslag den 22 december 1902 af anförd orsak förklarat kommunalstämmans hos kammarrätten förda talan icke kunna till pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 10 juli 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit detta mål inför Sig anmälas; och som klaganden icke, såvidt visadt blifvit, af kommunalstämman erhållit uppdrag att hos Kungl. Maj:t söka ändring i kammarrättens utslag, finner Kungl. Maj:t de und. besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

28.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Hudiksvall i fråga om Hudiksvalls trävaruaktiebolags inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Hudiksvall i und. anfört däröfver, att,

sedan ej mindre 1900 års taxeringsnämnd för staden Hudiksvall, efter beräkning att bolagets hela, nämnda år beskattningsbara inkomst af trävarurörelse utgjorde 467,874 kronor, taxerat bolaget för hälften däraf, eller 233,937 kronor, än äfven sagda års taxeringsnämnder för nedannämnda socknar beskattat bolaget för dylik inkomst till följande belopp, nämligen inom Hälsingtuna socken 155,958 kronor, inom Forssa socken 43,310 kronor, inom Bergsjö socken 31,660 kronor, inom Delsbo socken 3,746 kronor och inom Ljusdals socken 61,490 kronor,

samt bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att dess ifrågavarande år beskattningsbara inkomst i sin helhet måtte beräknas till allenast 298,483 kronor 90 öre, och att hälften däraf måtte tagas till beskattning i Hudiksvall, därifrån bolaget utskeppade sitt virke, och återstoden fördelas till taxering mellan öfriga förenämnda kommuner i förhållande till det af bolaget inom hvarje ort försågade virket,

men pröfningsnämnden — sedan ett inom nämnden tillsatt utskott, som till förberedande behandling förehaft ärendet, i afgifvet utlåtande hemställt, dels att vid beräkning af bolagets hela beskattningsbara inkomst af trävarurörelse måtte till det af bolaget i sådant afseende uppgifna belopp 298,483 kronor 90 öre läggas 169,391 kronor, motsvarande af bolaget i dess räkenskap för år 1899 verkställd afskrifning å värdet af dess sågar och byggnader, så att bolagets omförmälda inkomst komme att utgöra 467,391 kronor 90 öre, dels ock att af berörda belopp måtte till beskattning upptagas en tredjedel, af utskottet beräknad till etthundrafemtiofemtusen niohundra sextio kronor, i Hudiksvall och likaledes ett-

hundrafemtiofemtusen niohundra sextio kronor i Hälsingtuna socken samt »återstående» etthundrafemtiofemtusen niohundra femtio kronor efter förhållandet mellan af bolaget inom öfriga kommuner inom länet försågadt virke sålunda fördelas, att bolagets taxering bestämdes i Ljusdals socken till sjuttiosjutusen sjuhundra kronor, i Forssa socken till fyrtiofemtusen trehundra tio kronor, i Bergsjö socken till trettioettusen sexhundrasextio kronor och i Delsbo socken till ettusen tvåhundraåttio kronor, till hvilket sistnämnda belopp borde läggas 2,070 kronor — genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 24 september 1900 bifallit utskottets berörda hemställan,

så och efter det klagandena häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär med yrkande, att, då bolagets styrelse hade sitt säte i Hudiksvall och bolagets hufvudkontor vore dit förlagdt samt utskeppningen af bolagets tillverkningar jämväl därifrån ägde rum, kammarrätten måtte, med tillämpning af den grund för fördelningen af bolagets inkomst mellan de särskilda beskattningsorterna, som följts under åren 1888—1896,[1] förklara, att af bolagets ifrågavarande inkomst hälften skulle med 233,935 kronor upptagas till taxering i Hudiksvall,

har kammarrätten genom utslag den 24 februari 1902 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut, såvidt det blifvit öfverklagadt, göra ändring; Gifven Stockholms slott den 17 juli 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

[1]) Se Kungl. resolutionen den 14 november 1890. Häft. II N:o 95. Se vidare häftena V och VI.

29.

Kungl. Maj:ts nådiga bref till Dess befallningshafvande i Gottlands län ang. 1903 års taxeringsförrättningar i Fårö socken.

Oscar etc. I und. skrifvelse den 4 innevarande juli hafven I — med förmälan att det af 1903 års bevillningsberedning för Fårö socken upprättade förslag till bevillnings- och inkomstskattetaxering förkommit och att till följd däraf vid taxeringsnämndens för omförmälda socken sammanträde den 1 i denna månad taxering för socknen icke kunnat förrättas — hemställt, att I måtten få förordna, att bevillningsberedningen skulle fortast möjligt ånyo sammanträda; att, sedan bevillningsberedningens förslag blifvit till ordföranden i Fårö sockens kommunalstämma öfverlämnadt, denne borde kungöra, att detsamma under åtta dagar efter kungörandet på angifvet ställe vore tillgängligt för de skattskyldiga; samt att taxeringsnämnden därefter skulle, så fort ske kunde, på nytt sammanträda för att fatta beslut i fråga om bevillnings- och inkomsttaxeringen i socknen;

och hafven I därjämte hemställt, att bevillningsberedningens och taxeringsnämndens ledamöter måtte för inställelse vid de nya sammanträdena undfå godtgörelse enligt de i § 64 af gällande bevillningsförordning angående ersättning åt pröfningsnämnds ledamöter stadgade grunder; att godtgörelse för inställelse vid taxeringsnämndens blifvande sammanträde måtte tillerkännas bevillningsberedningens ordförande jämlikt § 39 i nämnda förordning samt vederbörande kronofogde och häradsskrifvare enligt de i nådiga kungörelsen ang. kostnadsersättning till landsstats- och ecklesiastike tjänstemän för en del resor inom tjänstgöringsdistrikten den 22 september 1899 föreskrifna grunder; och att samtliga dessa utgifter måtte bestridas af sjunde hufvudtitelns anslag till kostnader för allmänna bevillningens uttaxering.

Sedan Vårt statskontor samt Vår och rikets kammarrätt gemensamt afgifvit infordradt und. utlåtande, hafve Vi låtit detta ärende

Oss föredragas och därvid funnit godt förklara, att I jämlikt § 47 i nådiga förordningen ang. bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 ägen vidtaga de åtgärder, som för ifrågavarande taxeringsförrättningars utförande må anses erforderliga, äfvensom bifalla den af Eder gjorda framställning i fråga om ersättning till vederbörande för inställelse vid omförmälda förrättningar.

Hvilket Vi Eder till svar härigenom meddele. Stockholms slott den 17 juli 1903.

30.

Resolution på und. besvär af majoren A. Amundson i fråga om klagandens taxering år 1901 för inkomst genom försäljning af tomter, afsöndrade från fastigheten Öfre Frösunda i Solna socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, majoren Albert Amundson i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Solna socken taxerat klaganden, utom för annan inkomst, därom nu ej är fråga, för 38,000 kronors inkomst af rörelse, bestående i försäljning af tomter från klaganden tillhöriga fastigheten Öfre Frösunda,

samt klaganden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, som ifrågavarande tomtförsäljning icke vore att anse såsom rörelse, hvaraf kunde uppkomma beskattningsbar inkomst, berörda taxeringsåtgärd måtte på det sätt ändras, att det taxerade beloppet nedsattes till 508 kronor 30 öre, motsvarande ränta å den behållna försäljningssumman för de under år 1900 sålda tomterna, beräknad för hvarje tomt från den dag samma år, då lagfart beviljats, till årets slut,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1901, enär klagandens ifrågavarande efter annonsering i hufvudstadens

tidningar och med tillhjälp af agenter samt enligt på förhand uppgjord plan drifna tomtförsäljningsverksamhet, hvarigenom dittills försålts öfver 200 stycken tomter, bildande förstäderna Nya Hagalund, Norra Hagalund och Västra Hagalund, måste på grund af sin omfattning och sättet för dess bedrifvande såsom rörelse anses och beskattas, samt klaganden enligt egen uppgift såsom köpeskillingar för under år 1900 försålda 24 stycken tomter uppburit tillhopa 27,883 kronor, vid hvilket förhållande den behållna vinsten — efter afdrag af försäljningsprovisioner och öfriga med försäljningarna förenade utgifter samt för minskadt jordvärde å stamfastigheten — skäligen kunde beräknas uppgå till 21,000 kronor, icke i taxeringsåtgärden gjort annan ändring, än att beloppet af den taxerade inkomsten nedsattes till tjuguettusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 9 april 1902 funnit besvären ej föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 24 juli 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

31.

Resolution på und. besvär af Ytterstfors' trävaruaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ytterstfors' trävaruaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Byske socken taxerat klaganden för 150,600 kronors inkomst af trävarurörelse,

så och efter det Västerbottens läns pröfningsnämnd genom beslut den 24 september 1901, enär från vederbörande tullkammare till ledning för klagandens taxering uppgifvits, att den mängd förädladt virke, som klaganden under år 1900 skeppat, utgjort 11,104 standards plankor, battens och bräder, 82 standards ribb och 1,383 kubikfamnar splitwood, samt klagandens vinst kunde uppskattas för hvarje skeppad standard plankor, battens och bräder till 15 kronor, för hvarje skeppad standard ribb till 10 kronor och för hvarje skeppad kubikfamn splitwood till 5 kronor, förty i enlighet med kronoombudets yrkande bestämt klagandens år 1901 beskattningsbara inkomst, efter afdrag af alla omkostnader, däribland 5 procent å taxeringsvärdet af de i och för rörelsens bedrifvande använda byggnader, men med tillägg af utskylderna, som icke finge från beskattning undantagas, till etthundrasjuttiofyratusen tvåhundra nittiofem kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 24 oktober 1902 funnit klaganden icke hafva i fråga om beloppet af sin år 1901 beskattningsbara inkomst förebragt sådan utredning, som mot bestridande af kronans ombud kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 24 juli 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

32.

Resolution på und. besvär af Korsnäs sågverksaktiebolag och Valbo sockens kommunalstämma, hvar för sig, i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Korsnäs sågverksaktiebolag och Valbo sockens kommunalstämma, hvar för sig, i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 12 mars 1902 i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1900, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 31 juli 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, på grund af särskilda nådiga remisser, efter vederbörandes hörande afgifvit und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget år 1900 taxerats af Gäfle stads taxeringsnämnd för 346,590 kronors inkomst af rörelse samt af taxeringsnämnden för Valbo socken för dylik inkomst till belopp af 300,000 kronor;

att bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, jämte det bolaget af anfördt skäl hemställt om höjning af det af taxeringsnämnden för Gäfle bolagets nya såg vid Kastet åsatta taxeringsvärde 230,000 kronor med 470,000 kronor, tillika, under åberopande af den af bolaget till ledning vid dess taxering för inkomst lämnade uppgift, yrkat, dels att bolagets hela, år 1900 beskattningsbara inkomst af trävarurörelse måtte bestämmas till det af bolaget i uppgiften beräknade beloppet, 179,548 kronor 23 öre, dock med afdrag därifrån, för den händelse den af bolaget ifrågasatta höjningen af sågens taxeringsvärde komme att äga rum, för fem procent å det belopp, hvarmed taxeringsvärdet blefve höjdt, och dels att af hela inkomsten måtte taxeras två tredjedelar i Gäfle, hvarest bolagets sågnings- och kolningsrörelse uteslutande bedrefves samt bolaget hade sitt hufvudkontor, och en tredjedel i Valbo socken;

att ett inom pröfningsnämnden för ärendenas beredning tillsatt utskott i afgifvet utlåtande anfört, att, enär bolaget vid beräknandet af den beskattningsbara inkomsten till 179,548 kronor 23 öre gjort afdrag för stubböresafgift med 1 krona 25 öre för timmer, men sådant afdrag icke skäligen borde medgifvas med högre belopp än som motsvarade 75 öre för hvarje timmer, till den af bolaget uppgifna inkomsten borde läggas hvad bolaget i stubbören för mycket afdragit med 168,978 kronor, hvarjämte ytterligare tillägg borde ske med 187,032 kronor 29 öre, motsvarande fem procent ränta å det till lånt rörelsekapital icke hänförliga belopp af 3,740,645 kronor 90 öre, som utgjorde skillnaden mellan den 1 januari 1899 bokfördt värde af, å ena sidan, bolagets grundrättigheter, hemman jämte skog, sågar och byggnader samt, å andra sidan, bolagets aktiekapital, fonder och till vinst- och förlustkontot öfverförda medel, samt att bolaget sålunda borde taxeras för ett sammanlagdt belopp af 535,558 kronor 52 öre, hvaraf borde taxeras i Gäfle dels hela vinsten å bolagets koltillverkning 63,505 kronor 85 öre, dels ock af återstående 472,052 kronor 67 öre två tredjedelar med 314,700 kronor eller sålunda tillhopa, i jämnadt belopp, 378,200 kronor samt i Valbo socken en tredjedel af förenämnda 472,052 kronor 67 öre med jämnadt belopp af 157,350 kronor, hvarjämte utskottet, som hemställt, att i enlighet med bolagets egen uppgift fastighetstaxeringen i Gäfle måtte höjas med 470,000 kronor, afseende bolagets nybyggda såg vid Kastet, förklarat sig anse bolaget enligt gällande praxis icke äga rätt att med afseende å denna höjning åtnjuta afdrag å samma års inkomsttaxering;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 24 september 1900 med bifall till utskottets förslag, jämte det taxeringsvärdet å bolagets såg vid Kastet höjts till 700,000 kronor, fastställt bolagets inkomsttaxering i Gäfle till 378,200 kronor och i Valbo socken till 157,350 kronor;

att bolaget och Valbo sockens kommunalstämma, hvar för sig, öfver pröfningsnämndens beslut anfört besvär hos kammarrätten, därvid yrkats: af bolaget, att sådan ändring måtte vidtagas i pröfningsnämndens beräkning af den beskattningsbara inkomstens belopp, att afdrag medgåfves bolaget för hela det af pröfningsnämnden för stubbören tillagda beloppet af 168,978 kronor, och att det af pröfningsnämnden såsom ränta å skuld, icke hänförlig till lånt rörelsekapital, i den beskattningsbara inkomsten inräknade beloppet af

187,032 kronor 29 öre nedsattes till 120,000 kronor, till följd hvaraf bolagets hela beskattningsbara inkomst skulle bestämmas till 299,548 kronor 23 öre, samt af Valbo sockens kommunalstämma, att bolagets hela beskattningsbara inkomst måtte fördelas till taxering med tre åttondedelar å Valbo socken och fem åttondedelar å Gäfle;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, enär af jämförelse mellan de vid 1899 års ingång bokförda värdena af, å ena sidan, bolagets jord- och skogsegendomar samt till fastigheten hänförliga byggnader och anläggningar, såg- och kanalbyggnader däri inräknade, samt, å andra sidan, bolagets eget kapital framginge, att af bolagets hela skuldränta åtminstone icke större belopp än bolaget hos kammarrätten uppgifvit eller 120,000 kronor finge anses såsom ränta å skuld, icke hänförlig till lånt rörelsekapital, men såsom ränta å sådan skuld af pröfningsnämnden inräknats i den beskattningsbara inkomsten 187,032 kronor 29 öre, bolagets år 1900 beskattningsbara inkomst af kolnings- och annan trävarurörelse af kammarrätten bestämdes, efter afdrag för skillnaden mellan sistnämnda två belopp från ofvan omförmälda af pröfningsnämnden beräknade inkomstsumma 535,558 kronor 52 öre, till fyrahundrasextioåttatusen femhundra tjugusex kronor, däraf 63,506 kronor skulle anses härflyta af kolningsrörelse och 405,020 kronor af annan trävarurörelse; och skulle bolaget utgöra bevillning i Gäfle för två tredjedelar af sistnämnda belopp och för hela inkomsten af kolningsrörelsen eller således för tillhopa trehundratrettiotretusen femhundra nitton kronors inkomst samt i Valbo socken för en tredjedel af 405,020 kronor eller för etthundratrettiofemtusen sju kronors inkomst; samt

att i de und. besvären yrkats: af bolaget, att beräkningen af bolagets hela, ifrågavarande år beskattningsbara inkomst måtte nedsättas till 299,548 kronor, att till beskattning fördelas enligt den af kammarrätten tillämpade grund, samt af kommunalstämman, att dess hos kammarrätten framställda yrkande måtte bifallas.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

33.

Resolution på und. besvär af Kopparbergs sockens kommunalstämma i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kopparbergs sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för sagda socken taxerat Korsnäs sågverksaktiebolag för 100,000 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget under år 1900 icke idkat någon rörelse inom Kopparbergs socken, hvarifrån bolaget redan år 1898 öfverflyttat sin sågverksrörelse till ort utom Kopparbergs län, berörda taxeringsåtgärd måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 20, 21 och 22 september 1900, enär bolaget, hvars styrelse hade sitt säte inom Kopparbergs socken, där jämväl en dess disponent vore boende och hvarest bolaget hade kontor och räkenskapsföring, vid sådant förhållande inom nämnda socken vore skattskyldigt för inkomst af rörelse samt, då bolaget icke uppgifvit storleken af sin inkomst år 1899, ledning saknats för bedömande, till hvilket belopp sagda beskattning bort äga rum, förty, med ogillande af bolagets yrkande, fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 12 mars 1902 sig utlåtit, att, som ostridigt vore, att bolaget före ingången af år 1900 från Kopparbergs socken till ort utom Kopparbergs län förflyttat den sågverksrörelse, som tillförene inom nämnda socken af bolaget idkats, samt de af beskattningsnämnderna åberopade omständigheter, att inom Kopparbergs socken bolagets styrelse fortfarande hade sitt säte och en bolagets disponent vore boende samt att bolaget, som drefve omfattande skogsaffärer utan att någon bestämd ort för denna rörelse kunde angifvas, hade kontor och räkenskapsföring inom Kop-

parbergs socken, icke, mot hvad bolaget, stadsfullmäktige i Gäfle och kronans ombud hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd i målet anfört, föranledde till antagande att bolaget varit ifrågavarande år i Kopparbergs socken skattskyldigt för inkomst, alltså blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bolagets taxering för inkomst år 1900 i Kopparbergs socken af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 31 juli 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

34.

Resolution på und. besvär af Rogberga sockens kommunalnämnd i fråga om A. Nilssons i Ånaryd inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Rogberga sockens kommunalnämnd i und. anfört däröfver, att,

sedan Anders Nilsson i Ånaryd år 1901 i Ölmstads och Rogberga socknar taxerats för inkomst af kapital, därvid inkomsten upptagits i Ölmstads socken till niohundra kronor och i Rogberga socken till 1,000 kronor samt bevillningsfrihet tillerkänts Anders Nilsson å hvardera orten för 450 kronor,

så och efter det Anders Nilsson hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat, med yrkande att endera taxeringen måtte varda upphäfd,

har kammarrätten genom utslag den 8 oktober 1902 af anförda orsaker undanröjt ofvanberörda, i Rogberga socken vidtagna taxeringsåtgärd; Gifven Stockholms slott den 7 augusti 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit detta mål inför Sig

anmälas; och som kommunalnämnden, hvilken icke i sådan egenskap är behörig att öfverklaga kammarrättens utslag, icke visat sig äga kommunalstämmans uppdrag att i målet föra talan, finner Kungl. Maj:t de und. besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

35.

Resolution på und. besvär af maskinisten S. M. Sjöö i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, maskinisten Sven Mauritz Sjöö i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för staden Vaxholm genom beslut, som af Stockholms läns pröfningsnämnd för samma år lämnats utan ändring, taxerat klaganden, utom för 2,000 kronors inkomst af tjänst, hvarom nu ej är fråga, för tretusen sjuhundra kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 3 maj 1902 inkommen skrift på anförda skäl yrkat, att sist berörda taxeringsåtgärd måtte undanröjas,

så har kammarrätten genom utslag den 8 oktober 1902 sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken för år 1901 varit mantalsskriffven i Vaxholm, icke i den uti 55 och 66 §§ af Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 stadgade ordning fört talan mot taxeringen, kunde besvären icke af kammarrätten till pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 21 augusti 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

36.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget A. Wiklunds velocipedfabrik i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget A. Wiklunds velocipedfabrik i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Kungsholms församling i Stockholm, hvilken till grund för klagandens taxering lagt utgången af verksamheten under räkenskapsåret från och med den 1 september 1899 till och med den 31 augusti 1900 och beräknat den beskattningsbara inkomsten sålunda, att till den af klaganden uppgifna vinsten för nämnda tid, 13,049 kronor 51 öre, lagts dels ett af klaganden såsom utgift upptaget belopp å 10,000 kronor, utgörande ränta å obligationslån, därför såsom säkerhet lämnats inteckningar i klaganden tillhörig fast egendom, dels ock utskylder, 2,686 kronor, äfvensom medgifvits afdrag för 5 procent å fabriksfastighetens taxeringsvärde med 17,000 kronor, förty taxerat klaganden för 8,736 kronors inkomst,

samt klaganden hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden vid inkomstens beräkning borde njuta afdrag för ofvanberörda räntebelopp, 10,000 kronor, och, därest detta anspråk ej vunne godkännande, afdrag i allt fall borde medgifvas för afskrifning efter 5 procent å värdet af ångmaskiner och elektriska anläggningar, 50,805 kronor 38 öre, med 2,540 kronor, äfvensom efter 10 procent å arbetsmaskiners, verktygs och inventariers värde, 67,933 kronor 70 öre, med 6,793 kronor, klaganden måtte befrias från inkomsttaxering,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1901, enär klaganden icke styrkt något förhållande, ledande till ändring i taxeringen, fastställt densamma,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 5 mars 1902 sig utlåtit, att, som klaganden icke ägde att vid beräkning af sin

ifrågavarande inkomst njuta afdrag för ränta å ofvannämnda intecknade gäld, samt klaganden, som finge anses berättigad att afräkna hvad som motsvarade den minskning i värde, för rörelsen använda maskiner och inventarier kunde antagas hafva under verksamhetsåret genom slitning undergått, ej förebragt utredning, på grund hvaraf kunde bedömas, i hvad mån klaganden ägde rätt till afdrag å annan sådan egendom än de i målet omförmälta, vid årets början till 29,902 kronor 91 öre bokförda maskiner och inventarier eller till större belopp än efter 5 procent, alltså funne kammarrätten ej skäl att i taxeringen göra annan ändring, än att densamma nedsattes med 1,495 kronor 10 öre och således bestämdes till sjutusen tvåhundra fyrtioen kronor; Gifven Stockholms slott den 21 augusti 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

37.

Resolution på und. besvär af observatorn C. Ö. E. Bergstrand i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, observatorn vid Kungl. universitetet i Uppsala Carl Östen Em. Bergstrand i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden, hvilken för år 1901 blifvit mantalsskrifven såväl i staden Uppsala som i Djursholm, samma år taxerats i Uppsala för tretusen sextioåtta kronors inkomst af kapital eller arbete och i Djursholm för 1,500 kronors inkomst af allmän tjänst, af hvilket sistnämnda belopp 300 kronor skulle vara från bevillning fria,

så och efter det klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat, med yrkande att taxeringen i Djursholm måtte varda undanröjd,

har kammarrätten genom utslag den 10 december 1902 sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken för år 1901 varit i Djursholms köping mantalsskrifven, ej visat, att denna mantalsskrifning varit oriktig, alltså funne kammarrätten, jämlikt 12 § i gällande bevillningsförordning, klagandens i besvären framställda yrkande icke kunna bifallas; Gifven Stockholms slott den 4 september 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som genom hvad i målet förekommit må anses utredt, att klaganden rätteligen blifvit för år 1901 i staden Uppsala, men icke i Djursholms köping mantalsskrifven, samt klaganden vid sådant förhållande icke bort, på sätt som skett, för berörda år i nämnda köping taxeras för inkomst af allmän tjänst, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, undanröja omförmälda, i afseende å klaganden i Djursholms köping vidtagna beskattningsåtgärd. Hvilket etc.

38.

Resolution på und. besvär af fiskaren J. A. Åslund m. fl. medlemmar af registrerade föreningen för ekonomisk verksamhet Kuggörns salteri i fråga om föreningens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, fiskarne Johan August Åslund, Johan Moberg, Per Fredrik Åslund, Johan Erik Boutz, Jonas Skoglund, Anders Olof Åslund, Per Johan Åslund, Per Erik Åslund och Johan Olof Åslund samt M. Pirander för Per August Piranders sterbhus, såsom medlemmar af registrerade

föreningen för ekonomisk verksamhet Kuggörns salteri, i und. anfört däröfver, att,

sedan föreningen år 1901 i Rogsta socken taxerats för 5,500 kronors inkomst af rörelse,

samt föreningens medlemmar häröfver anfört besvär hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt med yrkande att föreningen måtte befrias från taxeringen, [1])

så har kammarrätten genom utslag den 26 november 1902 sig utlåtit, att, som det icke kunde anses utredt, att föreningen ej varit ifrågavarande år i Rogsta socken skattskyldig för inkomst af rörelse, funne kammarrätten besvären icke förtjäna afseende; [2]) **Gifven Stockholms slott den 9 september 1902.**

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som, med afseende å hvad i målet förekommit, antagas må, att föreningen icke år 1901 i Rogsta socken idkat sådan verksamhet, att inkomst däraf för föreningen uppkommit, samt föreningen följaktligen icke varit därstädes nämnda år för inkomst skattskyldig, finner Kungl. Maj:t godt att, med undanröjande af kammarrättens utslag, befria föreningen från ifrågavarande i Rogsta socken år 1901 påförda taxering. Hvilket etc.

[1]) Enligt utdrag ur handelsregistret för Hudiksvalls stad, där omförmälda fiskare vore mantalsskrifna, hade föreningen »Kuggörns salteri» till ändamål att »förädla, konservera och försälja fiskevaror». Styrelsen hade sitt säte i Hudiksvall.

Klagandena anförde, bland annat, att de omkring fyra månader af året å skäret Kuggörarne i Rogsta socken uppehölle sig för sitt yrke för produkternas inläggning). Öfriga delen af året hade de sitt arbete i Hudiksvall, där de vore taxerade.

Kronoombuden ansågo, att föreningens hufvudsakligaste verksamhet fölle inom Rogsta socken.

[2]) Från kammarrättens beslut var en ledamot skiljaktig och yttrade: »Som med afseende å de i besvären meddelade uppgifter, hvilkas riktighet icke blifvit af kronans ombud bestridd, måste antagas, att föreningen icke år 1901 i Rogsta socken idkat sådan verksamhet, att inkomst däraf kunnat för föreningen uppkomma, samt föreningen följaktligen icke varit därstädes nämnda år för inkomst skattskyldig, alltså varder öfverklagade taxeringen, med voto, undanröjd.»

39.

Resolution i anledning af arbetaren P. Olssons skrift ang. hans inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution i anledning af en till Kungl. Maj:t ingifven skrift, däri arbetaren Per Olsson förmält sig i und. föra klagan öfver ett af Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 2 juli innevarande år gifvet utslag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901; Gifven Stockholms slott den 9 september 1903.

Kungl. Maj:t har låtit berörda skrift inför Sig anmälas; och som klaganden icke vid densamma fogat det utslag, öfver hvilket han förmält sig föra klagan, finner Kungl. Maj:t hvad klaganden i skriften anfört icke kunna vinna afseende. Hvilket etc.

40.

Resolution på und. besvär af Stjärnorps sockens kommunalstämma i fråga om godsägaren P. F. J. Gerells inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stjärnorps sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för bemälda socken taxerat godsägaren Per Filip Julius Gerell, hvilken därstädes vore mantalsskrifven, för 50,000 kronors inkomst af rörelse, hvilken inkomst beräknats utgöra Gerell tillfallen vinst vid försäljning af fastigheter i Stockholm under år 1900,

så och efter det Gerell hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär Gerell för ifrågavarande vinst taxerats i Stockholm år 1900 och Gerell under år 1901 icke sålt någon fastighet med vinst, taxeringen i Stjärnorps socken måtte varda undanröjd,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1901, med anledning af hvad Gerell anfört och styrkt, befriat honom från utgörande af bevillning för inkomst inom socknen för förstnämnda år,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 12 maj 1902 sig utlåtit, att, enär, så vidt handlingarna utmärkte, antagas finge, att Gerell allenast i Stockholm yrkesmässigt köpte och sålde fastigheter, samt Gerell följaktligen ej borde för ifrågakomna inkomst taxeras i Stjärnorps socken, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 25 september 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

41.

Kungl. Maj:ts nådiga bref till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af aktiebolaget Skandinaviska orgel- och pianofabriken i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Oscar etc. Hos Oss har aktiebolaget Skandinaviska orgel- och pianofabriken i und. anfört besvär däröfver, att,

sedan taxeringsnämnd i Stockholm år 1902 taxerat klaganden för 10,000 kronors inkomst af rörelse,

samt stadens pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat undanröjande af taxeringen, genom beslut den 30 september nämnda år

— jämte det nämnden, enär klaganden enligt meddelad upplysning icke inom stadgad tid aflämnat i 15 § af gällande bevillningsförordning föreskrifven uppgift och förty jämlikt 24 § i samma förordning förlorat rätt till talan i fråga om sin taxering, förklarat berörda yrkande icke kunna till pröfning upptagas — tillika fastställt taxeringen,

så hafven I, efter det klaganden häröfver hos Eder anfört besvär, genom utslag den 22 april innevarande år Eder utlåtit, att, som klaganden, hvars räkenskap, enligt hvad handlingarna utmärkte, afslutades med kalenderår, icke enligt bestämmelserna i 15 och 21 §§ af ofvanberörda nådiga förordning till ledning för taxeringen aflämnat uppgift å sin inkomst af rörelse för tiden från det rörelsen började under år 1901 till och med samma års slut och klaganden således, jämlikt 24 § i åberopade nådiga förordning, förlorat rätt till talan mot taxeringsnämndens beslut; alltså kunde hvad af klaganden i besvären anförts för vinnande af ändring i taxeringen icke komma under pröfning.

Sedan I efter vederbörandes hörande den 17 sistl. juli afgifvit infordradt und. utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i detta mål Oss föredragas; och enär klaganden, enligt hvad i målet är upplyst, börjat sin verksamhet först den 1 september 1901 och vid sådant förhållande den omständigheten, att klaganden icke till 1902 års taxeringsmyndigheter aflämnat uppgift å sin inkomst af rörelse, icke föranleder därtill, att klaganden förlorat talan i fråga om den klaganden sistnämnda år påförda taxering för inkomst af rörelse, hafve Vi funnit godt att, med undanröjande af Edert utslag, visa målet åter till Eder, som hafven att detsamma åter företaga och därmed vidare lagligen förfara. Hvilket vi, med öfverlämnande af de till målet hörande handlingarna, Eder till kännedom och und. efterrättelse härigenom meddele. Stockholms slott den 25 september 1903.

42.

Resolution på und. besvär af landskamreraren O. Åkerrén, å tjänstens vägnar, i fråga om handelsbolagets under firma Sidenmark & C:o inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren Olof Åkerrén, å tjänstens vägnar, i und. anfört däröfver, att,

sedan handelsbolaget under firma Sidenmark & C:o, som bedrefve sågverksrörelse vid Nyhamns ångsåg och Holmfors vattensåg inom Skellefteå socken, af 1901 års vederbörande taxeringsnämnder för inkomsten häraf taxerats i Skellefteå socken till 25,400 kronor, motsvarande två tredjedelar af beräknade hela inkomsten, 38,100 kronor, och i Skellefteå stad för återstående tredjedelen, eller sålunda för 12,700 kronor,

samt klaganden, i sin egenskap af kronans ombud hos Västerbottens läns pröfningsnämnd, därstädes yrkat, att, enär, enligt för pröfningsnämnden tillgängliga officiella uppgifter, bolaget under år 1900 skeppat 2,627 standards plankor, battens och bräder, 204 standards ribb och 380 kubikfamnar splitwood samt vinsten därå, efter afdrag för alla omkostnader, däribland fem procent å taxeringsvärdet af de för rörelsens bedrifvande använda byggnader men med tillägg af utskylderna, som icke finge från beskattning undantagas, borde beräknas utgöra 17 kronor för hvarje standard plankor, battens och bräder, 10 kronor för hvarje standard ribb och 5 kronor för hvarje kubikfamn splitwood, bolagets hela inkomst af ifrågavarande rörelse måtte i enlighet härmed för år 1901 bestämmas till 48,599 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1901, enär inom nämnden blifvit upplyst, att bolaget arbetade under mindre gynnsamma förhållanden, med hänsyn därtill och på framställdt förslag icke allenast afslagit berörda yrkande om höjning i taxeringen, utan bestämt denna till trettiosextusen kronor, däraf i enlighet med antagen fördelningsgrund en tredjedel eller tolftusen kronor

skulle beskattas i Skellefteå stad, där bolagets kontor vore beläget, och två tredjedelar eller tjugufyratusen kronor i Skellefteå socken, inom hvilken bolagets sågverk vore belägna och hvarifrån skeppningen ägde rum,

så och efter det klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär och därvid yrkat, att klagandens hos pröfningsnämnden framställda påstående måtte bifallas, eller, därest berörda yrkande ej vunne afseende, att bolagets beskattningsbara inkomst måtte bestämmas till det af taxeringsnämnderna beräknade belopp, hvarjämte klaganden i afgifna påminnelser i anledning af den förklaring, som af bolaget afgifvits öfver besvären, yrkat ansvar å delägarne i bolaget, för det att i nämnda förklaring skulle hafva begagnats uttryck, som klaganden funne vara otillbörliga och smädliga,

har kammarrätten genom utslag den 1 december 1902 sig utlåtit, att kammarrätten funne skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut, hvarjämte kammarrätten lämnat yrkandet om ansvar för smädligt skrifsätt utan afseende; Gifven Stockholms slott den 10 oktober 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

43.

Resolution på und. besvär af Reijmyre bruks aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Reijmyre bruks aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Simonstorps socken genom beslut, som af Östergötlands läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, taxerat klaganden för åttatusen kronors inkomst af godsbefraktning å en klaganden tillhörig, till en del af sin sträckning genom Simonstorps socken gående linbana,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat, med yrkande att berörda taxeringsåtgärd såsom obehörig måtte varda undanröjd [1]),

så har kammarrätten genom utslag den 17 oktober 1902 sig utlåtit, att, enär klaganden, som å sin ifrågavarande linbana fraktade, utom egna varor, gods åt annan mot afgift, för inkomst af banans drift måste anses skattskyldig i Simonstorps socken, där banan hade sin ena ändstation, alltså funne kammarrätten besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 10 oktober 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

[1]) *Bolaget* uppgaf tillika, bland annat, att bolagets styrelse hade sitt säte i Skedevi socken; att af linbanan, som ginge till den vid pass 17 kilometer från Reijmyre bruk i nämnda socken belägna Simonstorps järnvägsstation, löpte högst 1/6 genom Simonstorps socken och återstoden genom Skedevi socken; samt att under senare åren varor fraktats — utom för bolagets egen räkning — äfven mot afgift för andras räkning.

Simonstorps sockens kommunalstämma yrkade afslag samt anförde, att linbanan hade inom Simonstorps socken station för varors lastning och lossning.

44.

Resolution på und. besvär af fanjunkaren J. A. Stadig i fråga om klagandens taxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, fanjunkaren J. A. Stadig i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Brunns socken, hvilken taxerat klaganden för 859 kronors inkomst af pension, tillika förordnat, att däraf 450 kronor skulle vara från bevillning fria,

samt Älfsborgs läns pröfningsnämnd, på yrkande af kronoombudet och enär klagandens hustru vore antecknad såsom ägare af en till 7,000 kronor taxerad jordbruksfastighet samt klaganden förty ej vore berättigad tillgodonjuta högre bevillningsfritt afdrag än för 300 kronor, bestämt afdraget till sistnämnda belopp,

så och efter det klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär med yrkande, att, som det vore dömdt till boskillnad mellan makarne Stadig och hvardera maken följaktligen borde i beskattningshänseende svara för sin inkomst, den af taxeringsnämnden vidtagna beskattningsåtgärden måtte vinna godkännande,

har kammarrätten genom utslag den 4 februari innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 16 oktober 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

45.

Resolution på und. besvär af dels t. f. landskamreraren G. Malmström, å tjänstens vägnar, dels äfven Svenarums med flera socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i fråga om Halmstad—Nässjö järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, dels t. f. landskamreraren Gottfr. Malmström, å tjänstens vägnar, dels äfven kommunalstämmorna i Svenarums, Barkeryds, Malmbäcks, Villstads, Byarums, Åkers, Bredaryds, Månsarps, Forsheda och Kärda socknar, hvar för sig, i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 17 december 1902 i fråga om Halmstad—Nässjö järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1901, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 23 oktober 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten på grund af särskilda nådiga remisser efter vederbörandes hörande afgifvit und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget hos vederbörande bevillningsberedningar uppgifvit, att bolagets vinst år 1900, efter tillägg af i räkenskapen afförda utskylder, utgjort 513,587 kronor 27 öre och att däraf belöpte å bolagets inom Jönköpings län belägna stationer följande belopp, nämligen å Nässjö station i Nässjö socken 37,963 kronor 59 öre, å Fredriksdals station i Barkeryds socken 1,814 kronor 34 öre, å Malmbäcks, Västenå och Sörängs stationer i Malmbäcks socken 6,333 kronor 70 öre, å Hooks station i Svenarums socken 9,522 kronor 78 öre, å Jönköpings hamns station i staden Jönköping 51,024 kronor 93 öre, å Ljungarums och Hofslätts stationer i Ljungarums socken 1,469 kronor 92 öre, å Norrahammars station i Sandseryds socken 8,976 kronor 81 öre, å Smålands Tabergs och Månsarps stationer i Månsarps socken 7,938 kronor 21 öre, å Ekeryds, Bratteborgs, Byarums och Vaggeryds stationer i Byarums socken 15,598 kronor 53 öre, å Skillingaryds station i Tofteryds socken 17,725 kronor 44 öre, å Klefshults station i Åkers socken 8,139 kronor 1 öre, å Hörle och Värnamo stationer i Värnamo socken 33,110 kronor 46 öre, å Kärda station

i Kärda socken 4,477 kronor 98 öre, å Forsheda station i Forsheda socken 8,926 kronor 57 öre, å Bredaryds station i Bredaryds socken 8,430 kronor 76 öre, å Refteleds station i Refteleds socken 15,390 kronor 35 öre, å Smålandsstenars station i Villstads socken 25,317 kronor 40 öre samt å Landeryds och Rydö stationer i Långaryds socken 27,889 kronor 8 öre;

att vederbörande taxeringsnämnder år 1901 i nedannämnda kommuner taxerat bolagets inkomst till följande belopp, nämligen i Nässjö socken 37,963 kronor, i Barkeryds socken 1,814 kronor, i Malmbäcks socken 7,500 kronor, i Svenarums socken 11,816 kronor, i Jönköping 51,025 kronor, i Ljungarums socken 1,470 kronor, i Sandseryds socken 8,976 kronor, i Månsarps socken 7,938 kronor, i Byarums socken 15,599 kronor, i Tofteryds socken 17,725 kronor, i Åkers socken 12,814 kronor, i Värnamo socken 33,110 kronor, i Kärda socken 6,641 kronor, i Forsheda socken 14,914 kronor, i Bredaryds socken 11,515 kronor, i Refteleds socken 16,950 kronor, i Villstads socken 42,400 kronor och i Långaryds socken 27,889 kronor;

att bolaget hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringarna jämväl i dem af ofvan uppräknade kommuner, inom hvilka den af bolaget lämnade uppgiften å inkomsten vid de olika stationerna icke blifvit vid taxeringen följd, måtte bestämmas till de af bolaget för beskattning i en hvar af dem uppgifna belopp;

att pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1901, efter inhämtande att bolaget vid fördelningen af inkomsten mellan de särskilda stationerna så förfarit, att summan af fraktafgifterna för det från en station afsända och till densamma ankomna gods fördelas lika mellan afsändnings- och mottagningsstationen, hvarigenom hvarje station tilldelats halfva inkomsten af all från stationen afsänd och dit anländ trafik, enär en hvar af stationerna borde få behålla den inkomst, som vid stationen i verkligheten influtit eller debiterats, och taxeringen följaktligen uppgöras på grundvalen af stationens verkliga bruttoinkomst eller intäkten af allt afsändt gods och afgången persontrafik utan annan fördelning än den, som påkallades af inkomsten från trafiken med främmande banor, förty bestämt taxeringen inom de särskilda kommunerna till följande belopp, nämligen i Nässjö socken 34,262 kronor, i Barkeryds socken 2,885 kronor, i Malmbäcks socken 9,344 kronor, i Svenarums socken 13,835 kronor, i Jönköpings stad 33,886 kronor, i Ljungarums

socken 1,445 kronor, i Sandseryds socken 5,590 kronor, i Månsarps socken 10,323 kronor, i Byarums socken 20,554 kronor, i Tofteryds socken 16,932 kronor, i Åkers socken 11,583 kronor, i Värnamo socken 30,647 kronor, i Kärda socken 5,907 kronor, i Forsheda socken 13,402 kronor, i Bredaryds socken 10,348 kronor, i Refteleds socken 15,230 kronor, i Villstads socken 38,044 kronor och i Långaryds socken 23,660 kronor;

att kammarrätten, hvarest bolaget häröfver anfört besvär under fullföljd af sitt hos pröfningsnämnden framställda yrkande, genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, enär anledning ej förelåge att frångå den af bolaget uppgifna grund för inkomstens fördelning mellan de särskilda stationerna samt ostridigt vore, såväl att bolagets hela, år 1901 beskattningsbara inkomst uppgått till 513,587 kronor 27 öre, som ock att inkomsten vid de olika stationerna med iakttagande af samma grund utgjort de af bolaget härutinnan angifna belopp, ty funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma bolagets taxering år 1901 inom nedannämnda kommuner till följande afjämnade belopp, nämligen i Nässjö socken trettiosjutusen niohundra sextiotre kronor, i Barkeryds socken ettusen åttahundra fjorton kronor, i Malmbäcks socken sextusen trehundra trettiotre kronor, i Svenarums socken niotusen femhundra tjugutvå kronor, i Jönköpings stad femtioettusen tjugufyra kronor, i Ljungarums socken ettusen fyrahundra sextionio kronor, i Sandseryds socken åttatusen niohundra sjuttiosex kronor, i Månsarps socken sjutusen niohundra trettioåtta kronor, i Byarums socken femtontusen femhundra nittioåtta kronor, i Tofteryds socken sjuttontusen sjuhundra tjugufem kronor, i Åkers socken åttatusen etthundra trettionio kronor, i Värnamo socken trettiotretusen etthundra tio kronor, i Kärda socken fyratusen fyrahundra sjuttiosju kronor, i Forsheda socken åttatusen niohundra tjugusex kronor, i Bredaryds socken åttatusen fyrahundra trettio kronor, i Refteleds socken femtontusen trehundra nittio kronor, i Villstads socken tjugufemtusen trehundra sjutton kronor och i Långaryds socken tjugusjutusen åttahundra åttionio kronor; samt

att klagandena i de und. besvären yrkat, att, med ändring af kammarrättens utslag, pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte varda fastställdt.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

———— ————

46.

Resolution på und. besvär af kaptenen K. A. Olsson Sterner i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kaptenen vid Första Svea trängkår Karl August Olsson Sterner i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Klara församling i Stockholm taxerat klaganden för 5,038 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som jämlikt § 10 mom. 4 i bevillningsförordningen afdrag borde medgifvas klaganden för ett belopp af 1,256 kronor 40 öre, som klaganden, hvilken under år 1901 varit beordrad att tjänstgöra vid danska arméns trängafdelning i Köpenhamn, för berörda kommendering fått utgifva och hvilken utgift borde anses hänförlig till kostnad för sådan särskildt anbefalld tjänsteresa, för hvilken ersättning icke vore särskildt anvisad, taxeringen måtte i enlighet härmed nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1902, enär, enligt hvad upplyst blifvit, klaganden på egen begäran blifvit kommenderad till berörda tjänstgöring, hvilken afsett hans egen utbildning, samt vid sagda förhållande det af klaganden åberopade författningsrum icke vore i förevarande fall tillämpligt, förty, med afslag å yrkandet, fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 23 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; [1]) Gifven Stockholms slott den 13 november 1903.

[1]) Från kammarrättens beslut voro 2 ledamöter af skiljaktiga meningar och yttrade, att de väl ansåge, att afdrag bort jämlikt det af klaganden åberopade lagrum medgifvas honom för de med ifrågavarande kommendering förenade utgifter, i den mån de vore att till särskilda kostnader hänföra, men som klaganden därutinnan icke förebragt någon utredning, funne bemälde ledamöter besvären icke kunna bifallas.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär ifrågavarande kommendering måste anses hänförlig till sådana särskildt anbefallda tjänsteresor, för hvilka, jämlikt § 10 mom. 4 f) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, kostnaden må vid beräkning af skattskyldigs beskattningsbara inkomst afdragas, alltså och då klaganden numera må anses hafva ådagalagt, att de af kommenderingen förorsakade utgifter sammanlagdt uppgått till åtminstone 1,011 kronor 10 öre, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, till i jämnadt tal fyratusen tjugusju kronor nedsätta beräkningen af klagandens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst. Hvilket etc.

47.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Falkenberg i fråga om stadens taxering i Skrea socken för inkomst af Falkenbergs laxfiske år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Falkenberg i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för Skrea socken taxerat staden för 1,192 kronors inkomst af Falkenbergs laxfiske, hvilket i jordeboken för nämnda socken upptagits såsom kronoegendom under enskild disposition och blifvit till staden Falkenberg under perpetuellt arrende upplåtet,

samt Skrea sockens kommunalstämma hos Hallands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär, enligt utdrag af Falkenbergs stads räkenskaper, laxfisket under år 1899 lämnat ett öfverskott af 2,659 kronor 65 öre eller, med tillägg af i räkenskapen afförda dels 380 kronor 11 öre skatter och onera, dels 1,070 kronor, som

utgifvits för en materialbod, dels 530 kronor 28 öre, kostnad för laxodling, och dels 262 kronor 2 öre »för strandsättet», för hvilka utgifter afdrag vid taxeringen icke finge äga rum, 4,902 kronor 6 öre, men från detta belopp borde afdragas inkomsten af strandsättet 540 kronor, hvilken inkomst icke borde i Skrea socken beskattas, taxeringen måtte höjas till 4,362 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1900 väl ansett staden vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten vara berättigad till afdrag för utgiften 530 kronor 28 öre för laxodling, men däremot, med bifall till kommunalstämmans talan i öfrigt, bestämt taxeringen till tretusen åttahundra trettioen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 18 december 1901 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

däruti klagandena i und. sökt ändring med yrkande, att staden måtte från ifrågavarande taxering befrias, eller, därest berörda yrkande ej vunne afseende, att taxeringen, på sätt hos kammarrätten påyrkats, måtte nedsättas till 1,192 kronor; Gifven Stockholms slott den 13 november 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. Maj:ts och rikets kammarkollegium afgifvit infordradt und. utlåtande,[1]) låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

[1]) *Kammarkollegium* öfverlämnar och åberopar en i kammararkivet verkställd utredning rörande ifrågavarande fiske, däri anföres följande:

»Falkenbergs laxfiske innehades under arrende af Falkenbergs stads borgare redan under den danska tiden. Sedan Halland kommit under svenska kronan, hafva samma borgare nästan oafbrutet bibehållits videtta arrende, till en början på vissa år i sänder. Genom Kungl. resolud tionen den 23 januari 1770 blef fisket mot erläggande af skatteköpeskilling samt en årlig afgift till kronan af 458 daler silfvermynt upplåtet åt Falkenbergs stads borgerskap och magistratspersoner att nyttja i evärdliga tider, dock med det förbehåll att ingen utom staden boende skulle kunna blifva delägare i fisket.

Falkenbergs laxfiske upptages i jordeböckerna, däri det år 1689 första gången införes, alltjämt inom Skrea socken. Före 1689 förekommer fisket endast i kronans räkenskaper utan angifvande — såvidt utrönas kunnat — af den socken, inom hvilken det vore beläget. Under tiden mellan

48.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Förenade bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 i Allmundsryds socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Förenade bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Allmundsryds socken taxerat klaganden för ettusen femhundra kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Kronobergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär klaganden, som drefve sin tillverkning i staden Karlskrona, hvarest styrelsen jämväl hade sitt säte, och som vore i nämnda stad beskattad för all sin inkomst, ej i Allmundsryds socken utöfvade annan verksamhet än att genom kringföring till inom socknen boende afyttra af klaganden tillverkade maltdrycker, taxeringen inom berörda socken måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1901, med ogillande af berörda yrkande, fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 4 juni 1902 sig utlåtit, att, emedan i målet vore upplyst, att år 1901 klaganden från nederlag inom Allmundsryds socken genom ombud sålt därstädes tappade maltdrycker; förty och med afseende jämväl å den i målet törebragta utredning rörande omfattningen af nämnda verksamhet funne kammarrätten klaganden hafva på grund af stadgandet i 12 § mom. d) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast

1780 och 1805 omnämnes fisket visserligen icke i själfva jordeböckerna, men af summorna för Skrea socken framgår tydligt, att detsamma däri inräknats. För nämnda tidrymd finnes dessutom en särskild, 1783 års räkenskap bifogad förteckning, upptagande under Skrea socken, bland annat, ifrågavarande laxfiske. Denna förteckning åberopas af följande årens räkenskaper ända inpå 1800-talet. Jämväl här förvarade taxeringslängder för Skrea socken upptaga Falkenbergs laxfiske.»

egendom samt af inkomst den 3 december 1897 varit år 1901 skattskyldig inom socknen, i följd hvaraf besvären lämnades utan afseende;

däruti klaganden i und. sökt ändring, med yrkande att, därest klagandens påstående om befrielse från beskattning inom Allmundsryds socken icke kunde bifallas, taxeringen i Karlskrona måtte minskas med det belopp, hvartill klaganden i nämnda socken taxerats; Gifven Stockholms slott den 13 november 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

49.

Resolution på und. besvär af handlanden N. Axelsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Nils Axelsson i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Gellivare socken taxerat klaganden för tiotusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1901, jämte det pröfningsnämnden, enär klaganden, oaktadt erhållen skriftlig anmaning att till bevillningsberedningens ordförande aflämna uppgift beträffande sin inkomst, sådant underlåtit, utan afseende därå att klaganden sedermera hos pröfningsnämnden företett sin räkenskapsbok, förklarat klagandens yrkande ej föranleda till någon vidare åtgärd, tillika fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 26 november 1902 sig utlåtit, att, som, enligt hvad handlingarna i målet utvisade, klagandens räkenskap afslutades årligen den 15 maj, samt vid sådant förhållande klaganden, jämlikt grunderna för 21 § i Kungl. förordningen ang. bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, skolat till ledning för sin taxering år 1901 till bevillningsberedningens ordförande ingifva uppgift angående sin inkomst under det räkenskapsår, som afslutats den 15 maj 1900, men klaganden för sin underlåtenhet att afiämna sådan uppgift icke ens föreburit någon ursäkt; alltså och då klaganden följaktligen, jämlikt 24 § i åberopade Kungl. förordning, förlorat sin rätt till talan i målet, funne kammarrätten, att hvad klaganden i besvären hos kammarrätten för vinnande af ändring i taxeringen anfört och yrkat icke kunde komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 13 november 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

50.

Resolution på und. besvär af Liljeholmens färgeriaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Liljeholmens färgeriaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden till vederbörande beskattningsmyndighet i Brännkyrka socken för att tjäna till ledning vid taxeringen år 1902 uppgifvit sin inkomst år 1901 till 966 kronor 87 öre och därvid gjort afdrag för, bland annat, 2,279 kronor 46 öre, mot-

svarande tio procent afskrifning å maskiners bokförda värde, men taxeringsnämnden för samma socken vid taxeringen lagt sistberörda belopp till den uppgifna inkomsten och förty bestämt taxeringen till tretusen tvåhundra fyrtiosex kronor,

så och efter det klaganden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen måtte nedsättas till 966 kronor 87 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1902, enär i saknad af fullständiga utdrag af klagandens räkenskap icke tillförlitligen kunnat utrönas, till hvilket belopp den beskattningsbara vinsten för år 1901 uppgått, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 4 mars innevarande år sig utlåtit, att kammarrätten väl funne klaganden vara berättigad att, därest kostnader för nyanskaffning af maskiner i förbrukades ställe ej afdragits vid vinstens beräkning, njuta afdrag för den slitning maskinerna, oafsedt behörigt underhåll, år 1901 undergått med åtminstone fem procent å inköpsvärdet å de maskiner, klaganden innehaft vid årets början, men som klaganden ej förebragt utredning, på grund hvaraf kunde bedömas, huruvida och till hvilket belopp så beskaffadt afdrag borde klaganden tillerkännas, samt i allt fall utredningen ej gåfve vid handen, att klaganden icke vid vinstens beräkning afdragit ränta å medel, upplånade för förvärf af fast egendom eller mot inteckning i klaganden tillhörig sådan egendom, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 20 november 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

51.

Resolution på und. besvär af Spånga sockens kommunalstämma i fråga om godsägaren J. E. Lignells inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Spånga sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för sagda socken taxerat godsägaren Johan Edvard Lignell för 15,600 kronors inkomst af rörelse, hvilket belopp beräknats motsvara den vinst, Lignell beredt sig genom försäljning af tomter från den honom jämte annan person tillhöriga, inom socknen belägna egendomen Bromsten,

samt Lignell, med förmälan att de under år 1900 afslutade tomtförsäljningar icke lämnat någon vinst, samt att i allt fall under år 1901 någon försäljning ej skett eller komme att ske, hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat att varda från taxeringen befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1901, enär den af Lignell i målet åberopade räkenskap icke vore af beskaffenhet att kunna läggas till grund för bedömande af Lignells beskattningsbara inkomster af ifrågavarande till affärsrörelse hänförliga tomtförsäljningsverksamhet, samt, enligt hvad i pröfningsnämnden upplystes, köpeskillingarna för de från Bromsten under år 1900 försålda tomter uppgått till omkring 48,400 kronor, vid hvilket förhållande den beskattningsbara vinsten, efter det afdrag för hafda utgifter och för minskadt jordvärde å stamfastigheten blifvit Lignell och hans meddelägare tillgodoräknadt, icke kunde beräknas till lägre belopp än taxeringsnämnden antagit eller 31,200 kronor, däraf på Lignell belöpte hälften, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Lignell häröfver anfört besvär, genom utslag den 9 oktober 1902 sig utlåtit, att, enär på grund af hvad i målet förekommit antagas finge, att i anledning af pågående landtmäteriförrättning tomter från egen-

domen Bromsten icke under år 1901 hållits till salu, vid hvilket förhållande Lignell icke kunde anses hafva samma år i Spånga socken drifvit rörelse af omförmälda beskaffenhet, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria Lignell från ifrågavarande honom åsatta taxering; Gifven Stockholms slott den 20 november 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som genom hvad i målet numera förekommit må anses utredt, att Lignell under år 1901 fortsatt sin ifrågavarande tomtförsäljningsrörelse i Spånga socken, samt Lignell icke ådagalagt, att hans vinst af samma rörelse år 1900 understigit det belopp, hvartill densamma blifvit af kronans ombud beräknad eller 12,600 kronor, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, förordna, att Lignell skall för år 1901 i Spånga socken utgöra bevillning för inkomst af rörelse till nämnda belopp, tolftusen sexhundra kronor. Hvilket etc.

52.

Resolution på und. besvär af Tierps sockens kommunalstämma i fråga om handlanden I. Westergrens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Tierps sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat handlanden Isaac Westergren för 4,000 kronors inkomst af rörelse,

samt Westergren hos Uppsala läns pröfningsnämnd yrkat, att, som han icke i omförmälda socken idkade någon rörelse, taxeringen måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september nämnda år, enär behörig utredning saknades därom, att Westergrens inkomst

af rörelse i Tierps socken blifvit för högt beräknad, förty ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Westergren häröfver anfört besvär, genom utslag den 7. maj 1902 sig utlåtit, att, som enligt Westergrens uppgift, hvilken af kronans ombud lämnats obestridd, Westergren icke i Tierps socken idkat annan verksamhet, än att han till personer därstädes i fast räkning försålt varor, men denna verksamhet icke varit af beskaffenhet, att Westergren bort för inkomst däraf i omförmälda socken taxeras, alltså blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, öfverklagade taxeringen af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 27 november 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

53.

Resolution på und. besvär af chefen för samfundet Frälsningsarmén i Sverige William John Mc Alonan i fråga om taxeringsvärdet för år 1902 å en samfundet tillhörig fastighet i Sundbybergs köping.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, chefen för samfundet Frälsningsarmén i Sverige William John Mc Alonan i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Bromma socken åsatt nämnda samfund tillhöriga fastigheten Nya Sundbyberg N:o 70 eller Klingbo i Sundbybergs köping ett taxeringsvärde af sextusen femhundra kronor, för hvilket bevillning skulle erläggas,

samt samfundet hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, att, som ifrågavarande fastighet uteslutande användes

för samfundets religiösa verksamhet å platsen, vid hvilket förhållande fastigheten vore att till bönehus hänföra, taxeringen måtte jämlikt § 4 mom. b) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom och af inkomst den 3 december 1897 upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1902, enär fastighetstaxeringen enligt inom nämnden meddelade upplysningar och i taxeringslängden gjord anteckning hänförde sig till den inkomst i form af hyror, lägenheten lämnade, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest samfundet häröfver anfört besvär, genom utslag den 28 mars innevarande år i nu fullföljd del af målet sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 4 december 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

54.

Resolution på und. besvär af Valbo sockens kommunalstämma i fråga om Gäfle stads taxering år 1901 i nämnda socken för en grustäkt.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Valbo sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för berörda socken i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, upptagit staden Gäfle såsom skattskyldig för en till tiotusen kronor värderad lägenhet, som till besittning af staden på viss tid skulle hafva afsöndrats från hemmanet Öhn N:o 2 sub. sub. 4,

samt Gäfleborgs läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 20, 21 och 23 september 1901, enär staden endast förvärfvat rätt till grustäkt under viss tid å ifrågavarande område, undanröjt taxeringsnämndens åtgärd,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 20 november 1902 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 18 december 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas [1]) och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

[1]) Klaganden företedde följande, i transsumerade delar så lydande köpekontrakt:

»Undertecknade Anders Eric Andersson och hustru Margareta Elisabeth Andersson upplåta och försälja för tiden intill den 1 januari 1922 till hemmansägaren Per Hansson i Mackmyra från vårt ägande hemman N:o sub. sub. 4 i Öhn — — — en genom hemmanets hemskifte löpande grusås med därå växande skog utgörande enligt den af ingenjör N. Bergström upprättade utstakning en areal af cirka tolf tunnland; och äger köparen att från försålda området bortföra jord och grus samt hvad annat han önskar, men skall efter förenämnda tids förlopp till oss eller våra rättsinnehafvare återställa nu försålda jordområdet i det skick, det då kan befinnas; — — — Gäfle den 30 maj 1901. A. E. Andersson. Margareta Andersson. — — —

Sedan det i ofvanstående köpekontrakt omförmälda område numera blifvit — — — uppmätt — — — öfverlåter jag Per Hansson härigenom på Gäfle stad den mig tillkommande rätt att å berörda område taga och bortföra jord och grus m. m. under den i kontraktet angifna tid eller till den 1 januari 1922. — — — Per Hansson. — — —»

55.

Resolution på und. besvär af bankiren A. Burman i fråga om taxeringen år 1902 af lägenheten Kaptensudden.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bankiren Axel Burman i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1902 åsatt den i Djurgårdens f. d. landsdel belägna obebyggda lägenheten Kaptensudden, hvilken af klaganden innehades, taxeringsvärde af tvåhundratusen kronor,

samt klaganden med förmälan att klaganden, sedan han förvärfvat ifrågavarande fastighet, icke haft någon inkomst af densamma, hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att fastighetens taxeringsvärde måtte nedsättas till lägsta möjliga belopp,

men pröfningsnämnden genom beslut den 10 oktober 1902, enär taxeringsvärdet vore detsamma, som vid senast hållna allmänna fastighetstaxering blifvit lägenheten åsatt, samt klaganden icke förebragt utredning om någon sådan omständighet, som författningsenligt finge mellan två på hvarandra följande allmänna fastighetstaxeringar föranleda ändring i åsatt värde, förty ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 8 april innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 18 december 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

56.

Resolution på und. besvär af f. d. öfverstelöjtnanten Th. G:son Westfeldt i fråga om klagandens beskattning år 1901 för fasta egendomarna 1/4 mantal N:o 1 Sjöbacka och 1/2 mantal N:r 1 Kälkared i Älfsborgs län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, f. d. öfverstelöjtnanten Th. G:son Westfeldt i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden blifvit år 1901 af vederbörande beskattningsnämnder beskattad för $^1/_4$ mantal frälse N:r 1 Sjöbacka i Timmelheds socken och $^1/_2$ mantal frälse N:r 1 Kälkared i Brunns socken,

samt klaganden häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt sig besvärat med yrkande att, som han redan den 11 januari 1901 till Kungl. Maj:t och kronan försålt fastigheterna, åtgärden att för desamma beskatta klaganden måtte varda upphäfd,

så har kammarrätten genom utslag den 21 maj 1902 sig utlåtit, att, som klaganden varit ägare af ifrågavarande fastigheter vid ingången af år 1901 och han följaktligen för berörda år, jämlikt grunderna för § 4 mom. 1 andra punkten, § 6, § 8 mom. 1 och § 11 i Kungl. förordningen angående mantalsskrifning den 6 augusti 1894, bort för desamma beskattas, funne kammarrätten besvären ej förtjäna afseende[1]); Gifven Stockholms slott den 31 december 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. domänstyrelsen afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och, som upplyst är, att genom en den 29 december 1900 dagtecknad

[1]) Från beslutet var en af kammarrättens ledamöter af skiljaktig mening och yttrade:

»Som upplyst är, att äganderätten till ifrågavarande fastigheter redan den 11 januari 1901, och således innan fastigheternas taxering för året ägt rum, öfvergått från klaganden till Kungl. Maj:t och kronan, samt enligt min mening klaganden vid sådant förhållande icke varit skyldig att för år 1901 för fastigheterna erlägga bevillning, varder öfverklagade beskattningsåtgärden af mig undanröjd.»

och den 7 januari 1901 af Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Älfsborgs län å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar antagen köpeafhandling ifrågavarande fasta egendomar blifvit af klaganden och hans hustru till kronan försålda, att tillträdas då köpeskillingen af kronan erlades och köpebref jämte åtkomsthandlingar af säljaren öfverlämnades, dock, hvad anginge inägojorden samt nödiga bostads- och ekonomihus, först den 14 därpåföljde mars, äfvensom att köpebref å fastigheterna utfärdats den 11 januari 1901, alltså och då vid sådant förhållande klaganden ej kan anses hafva varit samma år för fastigheterna skattskyldig, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, undanröja åtgärden att år 1901 påföra klaganden bevillning för ifrågavarande fastigheter. Hvilket etc.

57.

Resolution på und. besvär af magistraten i Örebro i fråga om sökt afkortning i nämnda stads kronoräkenskaper af utskylder för år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, magistraten i Örebro i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden, med öfverlämnande af afkortningslängd å kronoutskylder och andra allmänna medel, hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Örebro län anhållit att få ur stadens kronoräkenskaper afföra, förutom annat, hvarom nu ej är fråga, dels bevillning för år 1901 med tillhopa 26 kronor 40 öre, hvilken bevillning för mycket påförts smedsgesällen E. A. Thunberg och åtskilliga andra skattskyldige, i anledning däraf att bemälda personer år 1901 i Örebro taxerats för samma inkomst å två ställen, dels ock på nämnda bevillning beroende bidrag till skjutsentreprenaderna, 80 öre, och landstingsmedel, 3 kronor 99 öre, eller tillhopa 31 kronor 19 öre,

men Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 9 maj 1902, enär ifrågavarande belopp, 31 kronor 19 öre, utgjordes af allmän bevillning och på grund af bevillning debiterade andra utskylder, förklarat afkortning däraf icke, mot stadgandet i 82 § af Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, för det dåvarande kunna beviljas,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär med yrkande, att afkortning måtte medgifvas för 25 kronor 40 öre af ofvanberörda bevillning samt för ofvannämnda bidrag till skjutsentreprenaderna och landstingsmedel, eller således för tillhopa 30 kronor 19 öre, genom utslag den 10 oktober 1902 funnit besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 31 december 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

58.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Köping i fråga om stadens taxering år 1901 för inkomst af dess elektricitetsverk.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Köping i und. anfört däröfver, att,

sedan staden blifvit af 1901 års vederbörande taxeringsnämnder beskattad för inkomst af stadens elektricitetsverk dels i Köpings socken, där kraftstationen vore belägen, till belopp af 4,000 kronor, dels i Bro socken, hvarest bostäderna för elektricitetsverkets arbetare låge, till belopp af 500 kronor, dels ock i staden, där en sekundärstation funnes och den elektriska kraften användes såväl för

gatubelysning som för åtskilliga andra ändamål, till belopp af 1,216 kronor,

samt klagandena, med förmälan att inom Köpings och Bro socknar icke utöfvades för stadens räkning någon rörelse af beskaffenhet, att staden borde för inkomst däraf taxeras, hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen inom berörda socknar måtte undanröjas,

men pröfningsnämnden [1]) genom beslut den 26 september 1901, jämte det nämnden lämnat utan ändring den af stadens taxeringsnämnd vidtagna beskattningsåtgärden, tillika, enär inkomsten af elektricitetsverket skulle i sin helhet taxeras inom den kommun, där kraftstationen vore belägen, samt verkets taxeringsbara vinst icke kunde beräknas till högre belopp än 1,000 kronor, undanröjt taxeringen i Bro socken och nedsatt taxeringen i Köpings socken till 1,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest besvär häröfver anförts af bland andra klagandena, med yrkande, att taxeringen i Köpings socken måtte varda upphäfd, [2]) genom utslag den 6 oktober 1902, så vidt nu är i fråga, sig utlåtit, att, enär stadens ifrågavarande inkomst, med afseende å hvad klagandena i

[1]) Hos pröfningsnämnden upplystes, att den kraft, som vid elektricitetsverket alstrades, användes i staden dels hufvudsakligen för gatubelysning och dels för åtskilliga andra ändamål, äfvensom att kraftstationen vore belägen i Köpings socken, under det endast det ena af de dammfästen, som byggts för tillgodogörande af den för kraftstationen använda vattenkraften, vore beläget i Bro socken och det andra dammfästet i Köpings socken.

[2]) *Klagandena* anförde tillika, att staden vore för all sin taxeringsbara inkomst af elektricitetsverket taxerad i staden; att inkomsten utgjordes till största delen af stadens afgifter till verket för gatubelysningen; att det kunde ifrågasättas, huruvida staden vore underkastad beskattning härför; samt att under alla förhållanden staden ej borde vara underkastad beskattning härför i Köpings socken, där verksamheten endast bestode i kraftens öfverförande från Ekeby vattenfall till kraftstationen i staden, som utgjorde egentliga orten för verksamhetens bedrifvande.

Kronans ombud hos taxeringsnämnden ansåg, att, då verket endast hämtade sin drifkraft från stationen vid Ekeby, men all inkomst af verkets drifvande tillfölle detsamma inom staden, hela inkomsten borde beskattas i staden.

Kronoombudet hos pröfningsnämnden anförde, att verket hade inom Köpings socken inrättningar, hvarigenom elektriciteten genererades, uppskattade till 100,000 kronors fastighetsvärde; samt att alstrande af elektrisk kraft kunde anses utgöra en hufvudsaklig gren af verkets rörelse, vid hvilket förhållande en del af inkomsten syntes böra beskattas i socknen; och yrkade kronoombudet, att, då det belopp, 1,000 kronor, för hvilket verket beskattats, ej torde vara för högt, taxeringen i socknen måtte fastställas.

besvären anfört, finge antagas hafva uppgått till 1,216 kronor, samt nämnda belopp, på grund af hvad i målet förekommit, borde till beskattning fördelas mellan Köpings stad och Köpings socken, funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att den år 1901 beskattningsbara inkomsten af Köpings stads elektricitetsverk bestämdes till ettusen tvåhundra sexton kronor, däraf, då annan grund för inkomstens fördelning saknades, hälften eller sexhundra åtta kronor skulle taxeras i Köpings stad och återstående hälften i Köpings socken; Gifven Stockholms slott den 31 december 1903.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

59.

Resolution på und. besvär af kontraktsprosten R. Thomæus i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kontraktsprosten R. Thomæus i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Gällstads socken taxerat klaganden för fyratusen sextiofyra kronors inkomst af allmän tjänst,

samt klaganden hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär i det taxerade inkomstbeloppet inginge 360 kronor, som klaganden uppbure i årligt arrende för prästänkesätet Grönahögs stom, men bevillning för berörda arrendeinkomst ej borde af klaganden utgöras, taxeringen måtte nedsättas till 3,704 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1901, under åberopande af Kungl. Maj:ts beslut i liknande sak, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 25 mars 1902 icke funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 29 januari 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. Maj:ts och rikets kammarkollegium afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

60.

Resolution på und. besvär af Botkyrka sockens kommunalstämma i fråga om Nitroglycerin-aktiebolagets inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Botkyrka sockens kommunalstämma i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 22 oktober 1902 i fråga om Nitroglycerinaktiebolagets inkomsttaxering år 1901, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 29 januari 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget, som idkar tillverkning af sprängämnen vid Vinterviken i Brännkyrka socken och hvars kontor är beläget i Stockholm, af vederbörande taxeringsnämnder år 1901 taxerats för inkomst af rörelse i Brännkyrka socken till belopp af 137,901 kronor, motsvarande fyra femtedelar af bolagets uppgifna beskattningsbara inkomst i dess helhet, och i Stockholm till belopp af 34,475 kronor, motsvarande en femtedel af samma inkomst;

att bolaget härjämte ifrågavarande år taxerats för inkomst af rörelse af taxeringsnämnden i Botkyrka socken till belopp af 3,000 kronor;

att bolaget hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget i Botkyrka socken icke bedrefve annan verksamhet, än att bolaget, som inom socknen hade magasin för upplag af sprängämnen, därifrån läte genom ombud till andra orter försända sprängämnen och, ehuru undantagsvis, till personer inom trakten utlämna sådana varor, samt bolaget vid sådant förhållande icke kunde anses vara i Botkyrka socken för inkomst skattskyldigt, taxeringen därstädes måtte undanröjas;

att pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1901, enär, enligt hvad i nämnden upplystes, stora myckenheter dynamit från omförmälda magasin afyttrades till ett i orten pågående järnvägsbygge och vinsten å denna försäljningsrörelse icke kunde beräknas understiga 3,000 kronor, med ogillande af bolagets yrkande fastställt ifrågavarande taxering, hvaremot pröfningsnämnden, på därom inom nämnden framställdt yrkande, nedsatt taxeringen i Brännkyrka socken med ett taxeringen i Botkyrka socken motsvarande belopp eller till 134,901 kronor;

att besvär öfver pröfningsnämndens beslut hos kammarrätten anförts dels af bolaget, som därvid yrkat bland annat, hvarom nu ej är fråga, att taxeringen i Botkyrka socken måtte upphäfvas och taxeringen i Brännkyrka socken bestämmas till 137,901 kronor eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att taxeringarna i Stockholm och Brännkyrka socken måtte minskas med det belopp, hvartill taxeringen i Botkyrka socken bestämdes, dels ock af Brännkyrka sockens kommunalstämma med yrkande om upphäfvande af taxeringen i Botkyrka socken och fastställelse af taxeringen i Brännkyrka socken till det af taxeringsnämnden därstädes bestämda belopp;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget, så vidt nu är i fråga, sig utlåtit, att, som på grund af den i målet förebragta utredning antagas finge, att den verksamhet, bolaget år 1901 utöfvat i Botkyrka socken, icke varit af beskaffenhet, att bolaget bort för den inkomst, som däraf härflutit, därstädes taxeras, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndernas beslut, befria bolaget från taxeringen i sistnämnda kommun samt till följd häraf bestämma taxeringen i Brännkyrka socken till det af taxeringsnämnden därstädes fastställda beloppet 137,901 kronor; samt

att klaganden i de und. besvären yrkat, att med upphäfvande af kammarrättens utslag Stockholms läns pröfningsnämnds i målet meddelade beslut måtte fastställas.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

61.

Resolution på und. besvär af Hernevi sockens kommunalstämma i fråga om folkskoleläraren P. O. Pehrssons inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hernevi sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan folkskoleläraren P. O. Pehrsson år 1901 taxerats för inkomst af allmän tjänst, utom i sin mantalsskrifningsort Tanums socken, jämväl i Hernevi socken, där inkomsten beräknats till 1,200 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Pehrsson häröfver sig besvärat, genom utslag den 19 november 1902 sig utlåtit, att, som Pehrsson icke varit för år 1901 mantalsskrifven i Hernevi socken, samt vid sådant förhållande han ej bort mot innehållet i § 12 af gällande bevillningsförordning nämnda år i samma socken taxeras för inkomst af tjänst, alltså blefve taxeringen i Hernevi socken af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 5 februari 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär Pehrsson, som den 29 juli 1900 blifvit utsedd till folkskolelärare, orgelnist och klockare i Hernevi församling med tillträde af nämnda tjänster den 1 januari 1901, jämlikt 3 § i Kungl. förordningen angående mantalsskrifning den

6 augusti 1894 rätteligen bort för år 1901 mantalsskrifvas i Hernevi socken, finner Kungl. Maj:t godt att, med undanröjande af den Pehrsson i Tanums socken ågångna taxering, förordna, att Pehrsson skall för år 1901 inom Hernevi socken påföras bevillning för inkomst af allmän tjänst till belopp af ettusen tvåhundra kronor, därå bevillningsfritt afdrag må åtnjutas med trehundra kronor. Hvilket etc.

62.

Resolution på und. besvär af Gråmanstorps sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet år 1902 å $^1/_{20}$ mantal Åby N:r 4.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Gråmanstorps sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Gråmanstorps socken taxerat änkan Maria Bock, utom för annan inkomst, hvarom nu ej är fråga, för 3,750 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, hvilken inkomst motsvarade den del af det till 5,500 kronor förhöjda årliga arrendet för änkan Bock tillhöriga Åby gästgifveri eller $^1/_{20}$ mantal N:r 4 Åby, som öfverstege den genom fastighetsbevillningen för egendomen, utgående efter taxeringsvärde af 10,000 kronor för jordbruksfastighet och 23,000 kronor för annan fastighet, beskattade andelen, 1,750 kronor, af samma arrende,

så och efter det hofrättsrådet A. Borgström, såsom förmyndare för änkan Bock, hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär nämnda belopp, 3,750 kronor, såsom utgörande afkomst af fast egendom, ej borde särskildt beskattas, taxeringen måtte varda undanröjd,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1902 väl upphäft ifrågavarande inkomsttaxering, men tillika höjt taxeringsvärdet å ofvanberörda $^1/_{20}$ mantal N:r 4 Åby till 72,500 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest hofrättsrådet Borgström, i sin förenämnda egenskap, sig häröfver besvärat, genom utslag den 27 februari 1903 sig utlåtit, att, enär någon sådan omständighet, som jämlikt § 2 i den för taxeringsmyndigheterna gällande instruktion påkallat förändrad värdering år 1902 af ifrågavarande fastighet, icke inträffat, funne kammarrätten skäligt att, med undanröjande af pröfningsnämndens beslut, förordna, att fastighetens taxeringsvärde skulle för år 1902 bibehållas vid samma belopp som nästföregående år; Gifven Stockholms slott den 5 februari 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

63.

Resolution på und. besvär af samfundet Frälsningsarmén i fråga om taxering år 1902 af en klaganden tillhörig lägenhet i Åskarby.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, samfundet Frälsningsarmén i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Tierps socken åsatt en klaganden tillhörig lägenhet i Åskarby taxeringsvärde af tretusen kronor och låtit uppföra densamma i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges,

samt klaganden hos Uppsala läns pröfningsnämnd yrkat, att, som lägenheten ej användes för annat ändamål än såsom samlingslokal för samfundets religiösa möten och följaktligen vore att anse såsom bönehus, det måtte alltså och då klaganden icke åtnjöte annan afkomst af lägenheten än den, som varit nödvändig för densammas underhåll, klaganden, jämlikt stadgandet i § 4 mom. b) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af

inkomst den 3 december 1897, varda från utgörande af fastighetsbevillning för lägenheten befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1902, enär klaganden icke styrkt, att ifrågakomna som boningslägenhet taxerade fastighet uteslutande användes såsom bönehus, med afslag å yrkandet fastställt taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 8 april 1903 sig utlåtit, att, som klaganden ej rörande användningen af ifrågavarande lägenhet förebragt sådan utredning, att lägenheten kunde med visshet antagas ej hafva år 1902 lämnat någon inkomst, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 19 februari 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

64.

Resolution på und. besvär af Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i fråga om taxering år 1902 af en klaganden tillhörig lägenhet i Alunda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Alunda socken, jämte det nämnden åsatt en klaganden tillhörig, från $^1/_3$ mantal Haberga N:r 2 afsöndrad lägenhet taxeringsvärde såsom annan fastighet än jordbruksfastighet till belopp af fyratusen kronor, tillika förordnat, att bevillning skulle utgöras för berörda lägenhet,

samt klaganden hos Uppsala läns pröfningsnämnd yrkat, att, som ifrågavarande fastighet uteslutande användes för samfundet Frälsningsarméns religiösa möten och följaktligen vore att anse så-

som bönehus, vederbörande måtte befrias från skyldighet att utgöra bevillning för fastigheten,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1902, enär klaganden icke styrkt, att ifrågakomna lägenhet vore att anse som bönehus och uteslutande såsom sådant användes, ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 19 maj 1903 sig utlåtit, att, som det icke kunde anses utredt, att omförmälda lägenhet, hvilken, enligt hvad i målet vore upplyst, ifrågavarande år begagnats för samfundet Frälsningsarméns religiösa verksamhet och jämväl inrymt bostadslägenhet för personer, anställda i samfundets tjänst, icke under samma år därjämte vunnit sådan användning, att klaganden däraf åtnjutit inkomst, funne kammarrätten ej skäl att i öfverklagade beskattningsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 19 februari 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

65.

Resolution på und. besvär af Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Frälsningsarméns förlagsaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Hedvig Eleonora församling i Stockholm år 1902 taxerat klaganden för 64,082 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd fört talan, sådan densamma blifvit slutligen fullföljd, att, som klaganden, hvilken inom berörda församling idkade tryckeri-, bokförlags- och handelsrörelse, hade till uteslutande ändamål att befrämja samfundet Frälsningsarméns religiösa och filantropiska verksamhet och icke beredde sina delägare någon vinst, taxeringen måtte undanröjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 4 oktober 1902 med afslag å berörda yrkande höjt klagandens taxering till i jämnt tal 64,226 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 25 februari 1903 icke funnit skäl vara anfördt, som i pröfningsnämndens beslut kunde verka ändring; Gifven Stockholms slott den 19 februari 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

66.

Resolution på und. besvär af kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om Nya aktiebolaget Atlas' inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1902 taxerat Nya aktiebolaget Atlas för 572,604 kronors inkomst af rörelse, af hvilket belopp 488,238 kronor 12 öre motsvarade den vinst, som för bolaget uppkommit genom år 1901 skedd försäljning till Kungl. Maj:t och kronan af tomterna N:ris 19, 20 och 21 i kvarteret Rundelen inom Adolf Fredriks församling i Stockholm,

samt bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som vinsten på försäljningen af berörda tomter, hvilka bolaget inköpt i

maj 1899 för att kunna dit förflytta sina verkstäder men i oktober 1901, i anledning däraf att tomterna visat sig erforderliga för då beslutad godsstation för statens järnvägar vid Norrtull i Stockholm, försålt till Kungl. Maj:t och kronan, icke vore att anse såsom beskattningsbar inkomst för bolaget, utan såsom en ökning i bolagets kapitaltillgång, taxeringen måtte nedsättas till 84,365 kronor 70 öre, motsvarande inkomsten år 1901 af bolagets verkstadsrörelse,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1902, enär genom den ifrågavarande försäljningen ostridigt för bolaget uppkommit en behållen inkomst till angifvet belopp, och bolaget icke kunde undgå att för denna liksom för öfrig bolagets vinst beskattas, med afslag å yrkandet fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär med yrkande, att bolaget i hvarje fall icke måtte taxeras för större belopp utöfver dess ofvan angifna vinst af verkstadsrörelse, än som motsvarade fem procent ränta å förenämnda försäljningsvinst, 488,238 kronor 12 öre, genom utslag den 29 maj 1903 sig utlåtit, att, som den vinst, bolaget erhållit genom försäljning år 1901 af ifrågavarande år 1899 för erhållande af tomtplats för bolagets verkstäder inköpta fastigheter, icke vore att till större eller mindre del hänföra till beskattningsbar inkomst, men bolaget vore pliktigt utgöra bevillning för behållna ränteafkastningen af det genom försäljningen vunna kapital, 488,238 kronor 12 öre, alltså och då samma ränteafkastning, på grund af hvad bolaget i besvären uppgifvit, finge antagas år 1902 hafva utgjort 24,411 kronor 90 öre, blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bolagets inkomsttaxering nedsatt till etthundraåttatusen sjuhundra sjuttiosju kronor; Gifven Stockholms slott den 19 februari 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

67.

Resolution på und. besvär af kreatursshandlaren E. Andersson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kreatursshandlaren Elof Andersson i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Älfkarleby socken taxerat klaganden för 1,000 kronors inkomst af rörelse

samt klaganden hos Uppsala läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär han, som vore för all sin inkomst taxerad i sin mantalsskrifningsort Högbo socken, icke kunde anses drifva rörelse inom Älfkarleby socken, hvarest han endast vid besök åtta eller tio gånger om året vid därvarande järnvägsstationer försålde lefvande svinkreatur, taxeringen i Älfkarleby socken måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1902, enär klaganden icke styrkt, att han obehörigen uppförts till taxering inom Älfkarleby socken eller att hans inkomst därstädes blifvit af taxeringsnämnden för högt beräknad, afslagit klagandens yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 18 maj 1903 sig utlåtit, att, som klaganden icke företett någon bevisning vare sig om arten och omfånget af den utaf klaganden bedrifna handel med lefvande kreatur eller därom, att klaganden blifvit för inkomst af samma handel år 1902 taxerad å sin uppgifna mantalsskrifningsort, Högbo socken, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 19 februari 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som hvad i målet förekommit icke föranleder därtill, att den af klaganden inom Älfkarleby socken utöfvade verksamhet må anses hafva varit af beskaffenhet, att inkomsten däraf bort inom nämnda socken taxeras, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från ifrågavarande klaganden ågångna taxering. Hvilket etc.

68.

Resolution på und. besvär af Indalsälfs flottningskompani i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Indals älfs flottningskompani i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 15 december 1902 i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1900, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 26 februari 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att vederbörande taxeringsnämnder i Jämtlands län år 1900 taxerat klaganden för inkomst till följande belopp, nämligen tvåtusen femhundra kronor inom Föllinge socken, tvåhundra femtio kronor inom Laxsjö socken, tvåhundra femtio kronor inom Hotagens socken, 10,000 kronor inom Lits socken, trehundra femtio kronor inom Kyrkås socken, ettusen femhundra kronor inom Hammerdals socken, 4,000 kronor inom Aspås socken, ettusen sexhundra kronor inom Häggenås socken, sjutusen kronor inom Ragunda socken, tiotusen kronor inom Stuguns socken, åttahundra kronor inom Borgvattnets socken och ettusen niohundra kronor inom Fors socken;

att klaganden hos Jämtlands läns pröfningsnämnd anfört besvär i fråga om taxeringen inom Föllinge, Laxsjö, Hotagens, Lits, Kyrkås, Hammerdals och Aspås socknar, med yrkande att, som klaganden icke hade annan inkomst än ränta å det i flottningsbyggnaderna nedlagda kapital, samt berörda ränta uppbures och och redovisades i staden Sundsvall, där klaganden hade sitt kontor, det måtte förty, och då klaganden vid sådant förhållande icke borde anses skattskyldig annorstädes än i nämnda stad, de i sist omförmälda sju socknar i afseende å klaganden vidtagna taxeringsåtgärder undanröjas eller, om detta yrkande icke kunde bifallas, högst två tredjedelar af klagandens ifrågavarande, år 1899 åtnjutna räntevinst, hvilken enligt styrkt utdrag af klagandens räkenskap utgjorde 32,128

kronor 9 öre, tagas till beskattning i de vederbörande landskommuner icke blott inom Jämtlands län utan äfven inom Västernorrlands län, genom hvilka klagandens flottleder sträckte sig, och återstående en tredjedel taxeras i Sundsvall;

att pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1900 allenast i så måtto bifallit förenämnda yrkanden, att, i öfverensstämmelse med Kungl. Maj:ts nåd. resolution den 28 april 1899 i mål rörande klagandens taxering år 1896, klagandens nu förevarande taxering nedsattes i Lits socken till tvåtusen etthundra sjuttiotre kronor och i Aspås socken till femhundra sjuttionio kronor;

att klaganden häröfver hos kammarrätten sig besvärat och därvid yrkat, dels att sådan rättelse måtte vidtagas i afseende å klagandens taxering i de särskilda kommunerna inom Jämtlands län, att klaganden, som vore skattskyldig för inkomst jämväl i staden Sundsvall och andra kommuner i Medelpad, blefve för all sin inkomst beskattad till belopp icke öfverstigande förenämnda 32,128 kronor 9 öre, dels att vid fördelningen af detta inkomstbelopp mellan de särskilda beskattningsorterna måtte, med tillämpning af den i Kungl. Maj:ts berörda nådiga resolution i sådant afseende angifna grund, så förfaras, att en tredjedel af inkomsten komme att tagas till taxering i Sundsvall, dels ock slutligen att af återstående två tredjedelar någon del måtte taxeras inom Lidens socken i Västernorrlands län;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget, enär klaganden icke hos Jämtlands läns pröfningsnämnd anfört besvär öfver vederbörande taxeringsnämnders beslut i fråga om klagandens taxering inom Häggenås, Ragunda, Stuguns, Borgvattnets och Fors socknar, samt klaganden förty, jämlikt §§ 66 och 67 i Kungl. förordningen ang. bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, ej ägde att beträffande taxering inom dessa socknar fullfölja talan i vidare mån, än för såvidt därstädes taxerad inkomst kunde hafva jämväl å annan ort gjorts till föremål för beskattning, men utredning ej förebragts, på grund hvaraf det kunde bedömas, huruvida eller i hvilken omfattning sådan dubbeltaxering kunde hafva ägt rum, funnit besvären, i hvad de afsåge taxeringen i omförmälda socknar, ej kunna komma under pröfning, hvarjämte kammarrätten, som funnit klagandens yrkande, att af inkomsten någon del måtte tagas till beskattning inom Lidens socken af Västernorrlands län, icke kunna i den ordning, detsamma blifvit väckt, af

kammarrätten till pröfning upptagas, vidkommande besvären, i hvad de afsåge taxeringarna inom Föllinge, Laxsjö, Hotagens, Lits, Kyrkås, Hammerdals och Aspås socknar, sig utlåtit, att kammarrätten funne klaganden icke hafva vare sig beträffande beloppet eller i fråga om fördelningen af den ifrågavarande år beskattningsbara inkomsten förebragt sådan utredning, som kunde verka ändring i den klaganden inom dessa socknar åsatta taxering; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att klagandens beskattningsbara inkomst, beräknad till 32,128 kronor 9 öre, måtte till hela sitt belopp taxeras i Sundsvall eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, upptagas till taxering med en tredjedel i Sundsvall och med två tredjedelar enligt ett af klaganden uppgjordt och vid de und. besvären fogadt fördelningsförslag inom Aspås, Lits, Hotagens, Laxsjö, Föllinge, Häggenås, Stuguns, Hammerdals, Borgvattnets, Ragunda och Fors socknar i Jämtlands län samt Indals och Timrå socknar i Västernorrlands län.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

69.

Resolution på und. besvär af direktören O. H. Hamrin i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, direktören Olof Helmer Hamrin i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 16 februari 1903 i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 26 februari 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att klaganden, som för år 1901 varit mantalsskrifven såväl i Stockholms stad som i Nacka socken, samma år taxerats i Stockholm för niotusen sjuhundra sextiofem kronors inkomst af enskild tjänst och 235 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest samt i Nacka socken för 10,000 kronors inkomst af enskild tjänst;

att, sedan klaganden i en den 23 januari 1902 till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Stockholms län ingifven och därifrån till kammarrätten öfverlämnad skrift yrkat befrielse från ofvanberörda taxering i Nacka socken, kammarrätten genom utslag den 11 mars 1902, enär klaganden för år 1901 varit mantalsskrifven både i Nacka socken och i Stockholm samt icke förebragt någon utredning, på grund hvaraf antagas finge, att mantalsskrifningen i Nacka socken varit obehörig, förty och då inkomst af tjänst skulle i den skattskyldiges mantalsskrifningsort taxeras, lämnat klagandens yrkande utan afseende;

att klaganden häröfver hos kammarrätten anfört besvär med yrkande att varda befriad från taxering å endera af ofvanberörda orter;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som kammarrätten redan genom förenämnda utslag den 11 mars 1902, hvilket ej, såvidt uppgifvet vore, blifvit öfverklagadt, ogillat af klaganden framställdt yrkande om befrielse från ifrågavarande taxering i Nacka socken, kunde besvären, såvidt de afsåge samma taxering, ej komma under pröfning, samt att vidkommande yrkandet om befrielse från taxeringen i Stockholm kammarrätten, enär ett af klaganden hos kammarrätten företedt intyg gåfve vid handen, att Stockholm varit klagandens rätta mantalsskrifningsort för år 1901, ej heller funne nämnda yrkande kunna vinna afseende [1]; samt

---

[1]) Från kammarrättens beslut var en ledamot skiljaktig och yttrade: »Som numera blifvit utredt, att klaganden vistats i Stockholm under sådan tid och sådana omständigheter, att han bort, på sätt som skett, här för år 1901 mantalsskrifvas, samt klaganden följaktligen ej bort samma år taxeras för inkomst af tjänst i Nacka socken; alltså och då enligt min mening den omständigheten, att Kungl. kammarrätten genom utslag den 11 mars 1902 på grund af bristande utredning lämnat utan afseende af klaganden framställdt yrkande om befrielse från taxeringen i Nacka socken, icke utgör binder för pröfning i detta mål af samma yrkande, samt med afseende å innehållet i det af kronoombudet hos Nacka sockens taxeringsnämnd i det den 11 mars 1902 afgjorda målet afgifna yttrande infordrande af samma kronoombuds förklaring i förevarande mål icke är af nöden, finner jag skäligt undanröja klagandens ifrågavarande taxering i Nacka socken.»

att klaganden i de und. besvären fullföljt sitt hos kammarrätten framställda yrkande.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande, och som utredt blifvit, att klaganden vistats i Stockholm under sådan tid och sådana omständigheter, att han bort, på sätt som skett, därstädes för år 1901 mantalsskrifvas, samt klaganden följaktligen ej bort samma år taxeras för inkomst af tjänst i Nacka socken, alltså och utan hinder däraf, att kammarrätten genom utslag den 11 mars 1902 lämnat utan afseende af klaganden framställdt yrkande om befrielse från taxeringen i Nacka socken, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens öfverklagade utslag, undanröja klagandens ifrågavarande taxering i Nacka socken. Hvilket etc.

70.

Resolution på und. besvär af bankdirektören R. Lindgren i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bankdirektören Richard Lindgren i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för staden Helsingborg beskattat klaganden för etthundra tjuguniotusen niohundra tjugufem kronors inkomst af enskild tjänst, därvid inräknats ett belopp af 100,000 kronor, som klaganden, i sammanhang därmed att han anställts såsom verkställande direktör hos bankaktiebolaget Södra Sverige, den 2 december 1901 erhållit af bolaget,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär omförmälda belopp, 100,000 kronor, allenast utgjorde ersättning för förmåner, af hvilka klaganden gått i mistning därigenom, att han lämnat tjänsteanställning hos Riksbanken för att träda i

bolagets tjänst, och således ej kunde betraktas såsom beskattningsbar inkomst, det måtte förty och då i allt fall klagandens ifrågavarande förvärf ägt rum under år 1901 och följaktligen, vid det förhållande att klaganden för sistberörda år varit mantalsskrifven i staden Jönköping, ej utgjorde föremål för beskattning i Helsingborg, åtgärden att därstädes beskatta omförmälda belopp undanröjas och klaganden i stället beskattas för ränta därå under år 1902 till beräknadt belopp af 5,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1902 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 4 februari 1903 sig utlåtit, att, som ifrågavarande den 2 december 1901 af klaganden uppburna belopp å 100,000 kronor vore att anse såsom en till honom förskottsvis utbetald andel af godtgörelsen för det arbete, klaganden genom kontrakt afslutat med Bankaktiebolaget Södra Sverige efter tiden för 1901 års pröfningsnämnders sammanträden, förbundit sig att i nämnda bolags tjänst utföra och således icke härflutit af klagandens af samma års vederbörande taxeringsmyndigheter taxerade andra tjänster, alltså och då följaktligen omförmälda belopp skolat, enligt 10 § 2 mom. c) i gällande bevillningsförordning, till bevillning taxeras under år 1902 af taxeringsmyndigheterna för Helsingborg, där klaganden då varit mantalsskrifven, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring [1]; Gifven Stockholms slott den 4 mars 1904.

[1]) Af kammarrättens protokoll i målet inhämtas, att, som vid målets företagande till afgörande skiljaktiga meningar yppade sig, omröstning företogs, därvid referenten yttrade: »Jag finner väl ifrågavarande klaganden tillfallna belopp 100,000 kronor vara att hänföra till inkomst af hans direktörsbefattning hos Bankaktiebolaget Södra Sverige och därför vara af beskaffenhet att kunna utgöra föremål för beskattning, men som vid det förhållande att klaganden tillträdt nämnda befattning den 1 december 1901 och att omtvistade beloppet af honom uppburits nästpåföljande dag, detsamma måste anses såsom inkomst för år 1901, samt tillfälle beredts att i annat denna dag handlagdt mål taga inkomsten till beskattning för år 1901 i Jönköping, där klaganden varit nämnda år mantalsskrifven, finner jag skäligt att med ändring af pröfningsnämndens beslut undanröja ifrågavarande i Helsingborg vidtagna beskattningsåtgärd och i stället taxera klaganden för år 1902 i Helsingborg för 5,000 kronors inkomst af kapital.»

Efter det tre af kammarrättens ledamöter förenat sig om den mening. i enlighet med hvilken kammarrättens utslag expedierades, yttrade referenten vidare:

»För min del kan jag ej ansluta mig till den af kammarrättens pluralitet omfattade tolkning af § 10 mom. 2 c) i bevillningsförordningen,

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

— —

71.

Resolution på und. besvär af organisten L. Linder i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, organisten L. Linder i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Tuna socken taxerat klaganden, utom för annan inkomst, hvarom nu ej är fråga, för ettusen niohundra elfva kronors inkomst af allmän tjänst, utaf hvilket belopp fyrahundra femtio kronor motsvarade hvad klaganden uppbure från Tuna församlings kyrkokassa i andel af arrendet för det till församlingen donerade hemmanet Ösby N:o 3,

- - -

enligt hvilken inkomst af där åsyftad beskaffenhet, som under ett år tillfaller någon efter årets sammanträde med pröfningsnämnden, ej skulle kunna tagas till beskattning för samma år. Den allmänna beskattningsregeln är att hvarje inkomst skall så vidt möjligt taxeras under det löpande året, och endast när detta ej skett eller kan ske, inträder såsom en nödfallsutväg det beskattningsförfarande, som är stadgadt i nyssnämnda lagrum.

Pluralitetens uppfattning i den föreliggande frågan synes mig ej kunna förlikas med den tolkning af ifrågavarande lagrum, som gjort sig gällande i Kungl. Maj:ts resolution den 8 mars 1894 på besvär af W. Willers och hvilken sedermera mig veterligen omfattats af praxis. Enligt denna tolkning kan inkomst af tjänst, som under ett år tillfaller någon så sent, att densamma ej kan upptagas å officiell uppgift, men dock före taxeringsnämndens eller pröfningsnämndens sammanträde, blifva föremål för beskattning påföljande år. Men det torde näppeligen i detta fall kunna ifrågasättas, att inkomsten ej skulle *kunna* beskattas det år densamma utfallit.»

samt klaganden hos Uppsala läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden icke borde anses pliktig utgöra inkomstbevillning för berörda arrendemedel, taxeringen måtte nedsättas till 1,461 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1902, efter inhämtande att, enligt en af klaganden företedd afskrift af Olands häradsrätts fastebref den 28 oktober 1754, frälseinspektoren Carl Hulting genom testamente förordnat, att hans ägande frälsehemman Ösby i Tuna socken skulle efter hans död tillfalla Tuna kyrka som evärdelig egendom, »dock så att om en skicklig och färdig organist träffades, så kunde hemmanet användas till påökning af hans lön, som likväl blifvit lämnadt till kyrkoherdens i Tuna goda ompröfvande», och sedan upplyst blifvit, att Tuna kyrka i taxeringslängden öfver fast egendom vore antecknad såsom ägare till ifrågakomna fastighet, förklarat skäl icke vara anförda, som kunde föranleda ändring i taxeringsnämndens åtgärd,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 15 maj 1903 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 4 mars 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

72.

Resolution på und. besvår af Vagnfabriksaktiebolaget i Södertelje i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Vagnfabriksaktiebolaget i Södertelje i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för staden Södertelje taxerat klaganden för 75,620 kronors inkomst af rörelse,

samt Stockholms läns pröfningsnämnd, efter anmälan af kronans ombud hos nämnden, att klaganden, som uppgifvit den i frågavarande år beskattningsbara inkomsten till taxerade beloppet, vid beräkning af inkomsten obehörigen från 1901 års vinst å rörelsen afdragit dels 7,700 kronor, utgörande afskrifning å fastigheter, dels ock 29,297 kronor, utgörande afskrifning å aktier och obligationer, genom beslut den 19 september 1902 höjt taxeringen med berörda två belopp till etthundratolftusen sexhundra sjutton kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 27 maj 1903 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 4 mars 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

73.

Resolution på und. besvär af handlanden E. A. Nilsson, såsom innehafvare af firman Emil Nilsson & C:o, i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Emil Ansgarius Nilsson, såsom innehafvare af firman Emil Nilsson & C:o, i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden af vederbörande taxeringsnämnder år 1902 taxerats för inkomst af rörelse i staden Göteborg till belopp af 25,000 kronor och i Backa socken till belopp af 7,500 kronor,

samt klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att beräkningen af klagandens inkomst måtte nedsättas till 13,401 kronor 45 öre, hvilket belopp efter afdrag af 1,000 kronor, motsvarande fem procent af taxeringsvärdet å en klaganden tillhörig upplagsplats i Backa socken, utgjorde klagandens beskattningsbara inkomst under räkenskapsåret från och med den 1 maj 1901 till och med den 30 april 1902, och att däraf måtte taxeras i Göteborg tre fjärdedelar och i Backa socken återstående en fjärdedel,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1902, enär klaganden, som vore skyldig att föra handelsböcker, icke medelst bestyrkt utdrag af sina räkenskaper för år 1901 styrkt beloppet af sin beskattningsbara inkomst, och denna ansåges icke understiga det af beskattningsmyndigheterna beräknade belopp, 32,500 kronor, med afslag å yrkandet bestämt taxeringen till trettiotvåtusen femhundra kronor, däraf, i enlighet med hvad förut ägt rum, skulle till beskattning upptagas en fjärdedel eller åttatusen etthundra tjugufem kronor i Backa socken och tre fjärdedelar eller tjugufyratusen trehundra sjuttiofem kronor i Göteborg,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 27 maj 1903 sig utlåtit, att, enär, jämlikt grunderna för § 10 mom. 2 a) samt §§ 15 och 22 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt

af inkomst den 3 december 1897, klagandens år 1902 beskattningsbara inkomst af rörelse skulle upptagas med det belopp, hvartill inkomsten uppgått icke, på sätt klaganden antagit, under räkenskapsåret från och med den 1 maj 1901 till och med den 30 april 1902, utan under det räkenskapsår, som tilländagått den 30 april 1901, men klaganden underlåtit att om beloppet af sin under sistnämnda räkenskapsår åtnjutna inkomst förete utredning, funne kammarrätten icke skäl att göra ändring i öfverklagade beslutet; Gifven Stockholms slott den 4 mars 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

74.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Landskrona i fråga om trädgårdsmästaren M. Malms inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Landskrona i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för sagda stad taxerat trädgårdsmästaren M. Malm för 3,000 kronors inkomst af trädgårdsskötsel,

samt Malm hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen till 1,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1902 afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Malm häröfver anfört besvär, genom utslag den 20 maj 1903 sig utlåtit, att, som den af Malm i Landskrona utöfvade verksamhet vore hänförlig till jordbruk, samt vid sådant förhållande och då, jämlikt 4 § i bevillningsförordningen den 3 december 1897, för den af

Malm brukade jorden skulle erläggas fastighetsbevillning, icke tilllika skulle utgöras särskild bevillning för inkomsten af jordbruket, men Malm icke yrkat annan ändring i taxeringsåtgärden än nedsättning i beloppet af den taxerade inkomsten till 1,000 kronor, blefve, med bifall till detta yrkande och ändring af pröfningsnämndens beslut, ifrågavarande taxering af kammarrätten nedsatt till ettusen kronor, hvaraf jämlikt 11 § i ofvan åberopade förordning fyrahundra femtio kronor skulle vara fria från bevillning; Gifven Stockholms slott den 11 mars 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

75.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Vedums andelsmejeriförening i fråga om taxeringsvärdet år 1902 å ett föreningen tillhörigt mejeri i Storegården.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Vedums andelsmejeriförening i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Laske-Vedums socken taxerat ett föreningen tillhörigt mejeri i Storegården såsom annan fastighet än jordbruksfastighet till värde af 15,000 kronor,

samt klaganden hos Skaraborgs läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen till det fastigheten år 1901 åsatta taxeringsvärde eller 10,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1902, enär inom nämnden upplysts, att ifrågavarande mejeri år 1898 uppförts och försetts med nya inventarier, samt att brandförsäkringsvärdet under »senare året» ökats, ogillat yrkandet och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 6 maj 1903 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 11 mars 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas, och enär af de i § 2 i instruktionen för taxeringsmyndigheterna omförmälda omständigheter, på grund hvaraf under pågående taxeringsperiod jämkning af det fastighet åsatta taxeringsvärde bör äga rum, vid tiden för 1902 års taxeringsförrättningar icke, såvidt i målet blifvit upplyst, förelegat annan än den, att brandförsäkringsvärdet å mejeribyggnaden höjts från 10,000 kronor till 12,000 kronor, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, bestämma taxeringsvärdet för år 1902 å ifrågavarande fasta egendom till allenast tolftusen kronor. Hvilket etc.

76.

Resolution på und. besvär af Norrala sockens kommunalstämma i fråga om Bergvik och Ala nya aktiebolags inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Norrala sockens kommunalstämma i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 2 februari 1903 i fråga om Bergvik och Ala nya aktiebolags inkomsttaxering år 1901, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 18 mars 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget år 1901 blifvit af vederbörande taxeringsnämnder för inkomst af rörelse taxeradt dels i Söderala och Norrala socknar, därvid inkomsten beräknats i den förra socknen till 454,700 kronor och i den senare socknen till 162,700 kronor, motsvarande tillhopa bolagets uppgifna, år 1901 beskattningsbara inkomst, 617,400 kronor, och dels i staden Söderhamn, där inkomsten uppskattats till 56,835 kronor, motsvarande 12,5 procent af det till beskattning i Söderala socken upptagna beloppet;

att bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som för bolagets räkning i Söderhamn icke bedrefves annan verksamhet, än att å bolagets därstädes under år 1900 nyinrättade kontor ordnades all af bolagets trävaruskeppningar föranledd skriftväxling och därmed sammanhängande angelägenheter, hvaremot själfva skeppningarna verkställdes från bolagets sågverk inom Söderala och Norrala socknar, därinom jämväl all förädling ägde rum, samt berörda verksamhet icke borde föranleda därtill, att någon del af bolagets inkomst beskattades i Söderhamn, taxeringen därstädes måtte upphäfvas;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 20, 21 och 23 september 1901 ogillat bolagets yrkande om taxeringens undanröjande och bestämt den andel af bolagets inkomst, för hvilken bolaget skulle hafva att i Söderhamn erlägga bevillning, till tio procent af bolagets hela år 1901 beskattningsbara inkomst, medan öfriga nittio procent däraf skulle fördelas mellan Söderala och Norrala socknar efter samma proportion, som af taxeringsnämnden för samma socknar iakttagits, med tillämpning af hvilket beslut taxeringen i Söderhamn sålunda höjts till sextioettusen sjuhundra fyrtio kronor och återstående femhundrafemtiofemtusen sexhundra sextio kronor fördelats med fyrahundraniotusen tvåhundra trettio kronor på Söderala socken och etthundrafyrtiosextusen fyrahundra trettio kronor på Norrala socken;

att ej mindre klaganden än äfven Söderala sockens kommunalstämma och vägstyrelsen i södra Hälsinglands östra tingslags väghållningsdistrikt, hvar för sig, öfver pröfningsnämndens beslut hos kammarrätten sig besvärat och därvid yrkat, att, enär bolaget icke kunde anses vara för någon del af sin inkomst skattskyldigt i Söderhamn, taxeringen i berörda stad måtte undanröjas samt taxeringsnämndens för Söderala och Norrala socknar uppskattning fastställas;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att kammarrätten funne kommunalstämmorna och vägstyrelsen icke hafva anfört skäl, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut;

samt att klaganden i de und. besvären fullföljt den hos kammarrätten i målet förda talan.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

77.

Resolution på und. besvär af Underås tomtaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Underås tomtaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Örgryte socken taxerat klaganden för 9,793 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som från klagandens inkomster under år 1901, tillhopa 14,873 kronor 91 öre, vid taxeringen borde afdragas dels fem procent af taxeringsvärdet å klagandens fastigheter med 2,680 kronor, dels styrelsearfvode 1,250 kronor, dels administrationskostnader 5,626 kronor 40 öre och dels kostnaden för införande af vatten å klagandens fastigheter och för dränering, 4,284 kronor 81 öre, taxeringen måtte nedsättas till 1,032 kronor 70 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1902, enär klaganden ej för den rörelse, klaganden drefve eller försäljning af tomter, vore berättigad åtnjuta afdrag med fem procent å fastigheternas taxeringsvärde och afdrag för de kostnader, som nedlagts å dränering och öfriga för fastigheternas förbättring vidtagna

åtgärder, likaledes icke borde klaganden tillkomma, allenast på det sätt bifallit klagandens yrkande, att efter afdrag från uppgifna inkomsten, 14,873 kronor 91 öre, af styrelsearfvode och administrationskostnader, tillhopa 6,876 kronor 40 öre, taxeringen nedsattes till i jämnadt tal sjutusen niohundra nittioåtta kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 22 april 1903 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 18 mars 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

78.

Resolution på und. besvär af körsnären H. E. Andersson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, körsnären Hans Edvard Andersson i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1902 taxerat klaganden för tvåtusen kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1902, jämte det nämnden, enär klagandens besvärsskrift icke inkommit inom den i öfverståthållareämbetets kungörelse den 24 juli 1902 stadgade tid, ansett klagandens yrkande icke kunna komma under pröfning, tillika förklarat sig vid granskning af taxeringen ej finna anledning att däri göra ändring,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 2 juli 1903 sig utlåtit, att, som klagandens hos pröfningsnämnden anförda besvär icke inom stadgad tid inkommit till öfverståthållareämbetet, alltså kunde hvad klaganden hos kammarrätten anfört och yrkat icke emot stadgandet i 66 § i Kungl. förordningen ang. bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 24 mars 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

79.

Resolution på und. besvär af Rappestads sockens kommunalstämma i fråga om sergeanten A. G. Zidéns inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Rappestads sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan sergeanten A. Georg Zidén år 1901 blifvit taxerad för inkomst af allmän tjänst ej mindre i sin mantalsskrifningsort Stora Åby socken, hvarest inkomsten beräknats till 600 kronor med bevillningsfrihet för 450 kronor, än äfven i Rappestads socken, där inkomsten uppskattats till 848 kronor jämväl med 450 kronors bevillningsfritt afdrag,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Zidén häröfver sig besvärat med yrkande att återbekomma af honom å ettdera af berörda ställen erlagda utskylder, genom utslag den 31 mars 1903 sig utlåtit, att, som jämlikt § 12 i gällande bevillningsförordning Zidén bort för ifrågavarande inkomst taxeras i sin mantalsskrifningsort Stora Åby socken och icke i Rappestads socken,

men på grund af hvad i målet förekommit antagas finge, att den inkomst af allmän tjänst, för hvilken Zidén skolat år 1901 taxeras, uppgått till 848 kronor, funne kammarrätten skäligt undanröja taxeringen i Rappestads socken samt med tillämpning af § 73 i nämnda förordning förklara, att Zidén bort år 1901 i Stora Åby socken taxeras för åttahundra fyrtioåtta kronors inkomst af allmän tjänst med fyrahundra femtio kronors bevillningsfritt afdrag, i följd hvaraf Zidén hade att i sistomförmälda socken utgöra bevillning för trehundra nittioåtta kronors inkomst; Gifven Stockholms slott den 8 april 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

80.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Anderssons mekaniska stenhuggeri i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Anderssons mekaniska stenhuggeri [1]) i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden år 1901 inom Lillkyrka socken taxerats för femtusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden i besvär hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvilka först efter utgången af år 1901 till Kungl. Maj:ts vederbörande befallningshafvande inkommit, med åberopande af § 67 i bevillningsförordningen yrkat, att, enär den af klaganden inom nämnda socken utöfvade verksamhet bestått allenast däri, att

[1]) Bolagets styrelse hade sitt säte i Stockholm.

klaganden sedan april månad 1901 låtit i socknen bryta sten, som erfordrats för fullgörande af leverans till Oscarskyrkan i Stockholm, och klaganden följaktligen, jämlikt § 12 i bevillningsförordningen, icke vore för inkomst skattskyldig i Lillkyrka socken, taxeringen därstädes måtte varda undanröjd,

så har kammarrätten genom utslag den 25 februari 1903 sig utlåtit, att, som klaganden icke styrkt, att den af klaganden år 1901 inom Lillkyrka socken idkade verksamhet drifvits i så ringa omfattning, att klaganden icke varit för inkomst, som kunnat af samma verksamhet härflyta, skattskyldig i nämnda socken, alltså funne kammarrätten klagandens yrkande icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 8 april 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

81.

Resolution på und. besvär af Tjurkö sockens kommunalstämma i fråga om manskapskassans vid Karlskrona kustartilleriregemente taxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Tjurkö sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Tjurkö socken beskattat Karlskrona kustartilleriregemente för 1,800 kronors inkomst af marketenterirörelse inom Kungsholmens fästningsområde,

så och efter det majoren Hugo Westin, i egenskap af förvaltare af Karlskrona artillerikårs manskapskassa, hvilken kassa med omförmälda taxering afsåges, hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär kassan jämlikt Kungl. Maj:ts nådiga resolution den 2 april

1898 angående kassans inkomsttaxering år 1896 borde anses från inkomstbevillning fritagen, taxeringen måtte undanröjas,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1902 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 3 april 1903 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 8 april 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

82.

Resolution på und. besvär af Örebro enskilda bank i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Örebro enskilda bank i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för staden Örebro beskattat klaganden för 249,660 kronors inkomst af rörelse vid klagandens hufvudkontor, därvid till grund för inkomstens beräkning lagts utgången af rörelsen under år 1900,

samt klaganden hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen måtte minskas med 96,447 kronor 85 öre, motsvarande å rörelsen uppkomna förluster, och således bestämmas till allenast 153,212 kronor 15 öre,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 20 och den 21 september 1901 med bifall till yrkandet nedsatt taxeringen till etthundrafemtiotretusen tvåhundra tolf kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Örebro stads drätselkammare å stadens vägnar häröfver anfört besvär, genom utslag den 2 juli 1902 sig utlåtit, att, som af klaganden lämnade uppgifter gåfve vid handen, att det belopp, därför klaganden yrkat afdrag, till större eller mindre del motsvarade allenast beräknade och ej slutligen utredda förluster, samt vid sådant förhållande och i saknad af erforderlig utredning i målet det påyrkade afdraget ej kunde medgifvas, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa den af taxeringsnämnden vidtagna beskattningsåtgärden; Gifven Stockholms slott den 15 april 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, samt därefter ej mindre klaganden fått inkomma med und. påminnelser [1]) än äfven Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Örebro län, på grund af nådig befallning, öfverlämnat infordrade und. yttranden från Örebro stads drätselkammare [2]) och vederbörande kronoombud [3]), låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner med afseende å hvad numera i målet förekommit godt att, med ändring af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

---

[1]) *Banken* har därvid företett ett intyg af åtskilliga tjänstemän i banken af innehåll, att de af banken under åren 1899—1902 verkställda afskrifningar å tillhopa kr. 399,477,03 motsvarades af verkliga förluster, som banken tillskyndats på konkurser och antagna ackord hos sko- och läderhandlare samt skomakare i orten, och hvilka förluster enligt afskrifningarna utgjort

för år 1899	kronor	90,000: —
» » 1900	»	128,602:67 och
» » 1901	»	129,851:84

samt att vid 1902 års början återstode ett belopp af kronor 51,022,52, en uppgift som jämväl bestyrktes af bankens behörigen reviderade räkenskaper.

Ofvan intygade förhållanden hafva äfven vitsordats af konungens befallningshafvandes i Örebro län ombud.

[2]) *Drätselkammaren* hemställde, att Kungl. Maj:t, med ogillande af bankens besvär, måtte fastställa det slut, hvarvid kammarrätten stannat.

[3]) *Kronoombudet hos pröfningsnämnden* förklarade, att, äfven om numera kunde anses utredt, att de ifrågakomna förlusterna vore verkliga och slutligen utredda, det dock kunde ifrågasättas, huruvida dessa förluster, som borde hänföras till kapitalförluster, kunde anses vara af den beskaffenhet, att afdrag från årsvinsten för dem borde vid bevillningstaxering beviljas; och hemställde kronoombudet, att öfverklagade utslaget måtte fastställas.

83.

Resolution på und. besvär af banktjänstemannen J. G. Aspelin i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, banktjänstemannen Johan Gustaf Aspelin i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden, som år 1901 varit för inkomst taxerad i Elmhults köping af Kronobergs län, för samma år blifvit i staden Karlshamn mantalsskrifven och taxerad för ettusen femhundra kronors inkomst af enskild tjänst med rätt till 300 kronors bevillningsfritt afdrag,

samt klaganden häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär med yrkande, att, som klaganden först hösten 1901 flyttat till Karlshamn från Elmhult, där han varit för året mantalsskrifven, taxeringen i Karlshamn måtte varda undanröjd,

så har kammarrätten genom utslag den 12 augusti 1903 sig utlåtit, att, enär, enligt hvad upplyst blifvit, klaganden inflyttat till Karlshamn redan hösten 1900 och följaktligen finge antagas hafva blifvit därstädes rätteligen förd i mantal för år 1901, funne kammarrätten klaganden hafva bort, på sätt som skett, beskattas för sin inkomst af tjänst i Karlshamn, i följd hvaraf besvären lämnades utan bifall; Gifven Stockholms slott den 15 april 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag;

varande handlingarna i målet öfverlämnade till kammarrätten för pröfning i vederbörlig ordning af klagandens i de und. besvären framställda yrkande, i hvad det afser återbekommande af de inom Elmhults köping klaganden för ifrågavarande år påförda och af klaganden erlagda utskylder. Hvilket etc.

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Örebro stads drätselkammare å stadens vägnar häröfver anfört besvär, genom utslag den 2 juli 1902 sig utlåtit, att, som af klaganden lämnade uppgifter gåfve vid handen, att det belopp, därför klaganden yrkat afdrag, till större eller mindre del motsvarade allenast beräknade och ej slutligen utredda förluster, samt vid sådant förhållande och i saknad af erforderlig utredning i målet det påyrkade afdraget ej kunde medgifvas, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa den af taxeringsnämnden vidtagna beskattningsåtgärden; Gifven Stockholms slott den 15 april 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, samt därefter ej mindre klaganden fått inkomma med und. påminnelser [1]) än äfven Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Örebro län, på grund af nådig befallning, öfverlämnat infordrade und. yttranden från Örebro stads drätselkammare [2]) och vederbörande kronoombud [3]), låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner med afseende å hvad numera i målet förekommit godt att, med ändring af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

[1]) *Banken* har därvid företett ett intyg af åtskilliga tjänstemän i banken af innehåll, att de af banken under åren 1899—1902 verkställda afskrifningar å tillhopa kr. 399,477,03 motsvarades af verkliga förluster, som banken tillskyndats på konkurser och antagna ackord hos sko- och läderhandlare samt skomakare i orten, och hvilka förluster enligt afskrifningarna utgjort

för år 1899	kronor	90,000:—	
» » 1900	»	128,602:67	och
» » 1901	»	129,851:84	

samt att vid 1902 års början återstode ett belopp af kronor 51,022,52, en uppgift som jämväl bestyrktes af bankens behörigen reviderade räkenskaper.

Ofvan intygade förhållanden hafva äfven vitsordats af konungens befallningshafvandes i Örebro län ombud.

[2]) *Drätselkammaren* hemställde, att Kungl. Maj:t, med ogillande af bankens besvär, måtte fastställa det slut, hvarvid kammarrätten stannat.

[3]) *Kronoombudet hos pröfningsnämnden* förklarade, att, äfven om numera kunde anses utredt, att de ifrågakomna förlusterna vore verkliga och slutligen utredda, det dock kunde ifrågasättas, huruvida dessa förluster, som borde hänföras till kapitalförluster, kunde anses vara af den beskaffenhet, att afdrag från årsvinsten för dem borde vid bevillningstaxering beviljas; och hemställde kronoombudet, att öfverklagade utslaget måtte fastställas.

83.

Resolution på und. besvär af banktjänstemannen J. G. Aspelin i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, banktjänstemannen Johan Gustaf Aspelin i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden, som år 1901 varit för inkomst taxerad i Elmhults köping af Kronobergs län, för samma år blifvit i staden Karlshamn mantalsskrifven och taxerad för ettusen femhundra kronors inkomst af enskild tjänst med rätt till 300 kronors bevillningsfritt afdrag,

samt klaganden häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär med yrkande, att, som klaganden först hösten 1901 flyttat till Karlshamn från Elmhult, där han varit för året mantalsskrifven, taxeringen i Karlshamn måtte varda undanröjd,

så har kammarrätten genom utslag den 12 augusti 1903 sig utlåtit, att, enär, enligt hvad upplyst blifvit, klaganden inflyttat till Karlshamn redan hösten 1900 och följaktligen finge antagas hafva blifvit därstädes rätteligen förd i mantal för år 1901, funne kammarrätten klaganden hafva bort, på sätt som skett, beskattas för sin inkomst af tjänst i Karlshamn, i följd hvaraf besvären lämnades utan bifall; Gifven Stockholms slott den 15 april 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag;

varande handlingarna i målet öfverlämnade till kammarrätten för pröfning i vederbörlig ordning af klagandens i de und. besvären framställda yrkande, i hvad det afser återbekommande af de inom Elmhults köping klaganden för ifrågavarande år påförda och af klaganden erlagda utskylder. Hvilket etc.

84.

Resolution på und. besvär af Kalmar ångkvarnsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kalmar ångkvarnsaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnd i Stockholm år 1902 taxerat klaganden för femtontusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilken i Kalmar beskattats för hela sin inkomst, icke i Stockholm utöfvade annan verksamhet, än att klaganden därstädes afyttrade i Kalmar malet mjöl och berörda verksamhet ej drifvits i den omfattning, att inkomsten däraf vore beskattningsbar i Stockholm, taxeringen måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1902, jämte det nämnden, enär enligt lämnad upplysning klaganden icke inom föreskrifven tid aflämnat i 15 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 föreskrifven uppgift och förty, jämlikt 24 § af nämnda förordning, förlorat rätt till talan i fråga om taxeringen, förklarat klagandens yrkande icke kunna upptagas till pröfning, tillika fastställt taxeringen,

så och efter det klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat och därvid fullföljt sitt hos pröfningsnämnden framställda yrkande äfvensom hemställt, att, därest detta påstående icke vunne bifall, taxeringen icke måtte sättas högre än till 3,000 kronor,

har kammarrätten genom utslag den 6 maj 1903 sig utlåtit, att, emedan på grund af den i målet förekomna utredning finge antagas, att klaganden varit år 1902 skattskyldig i Stockholm för inkomst af rörelse, ty och som, på sätt pröfningsnämnden yttrat, klaganden ej därstädes förebragt föreskrifven utredning angående sin inkomst och ej ens föreburit giltig ursäkt för sin berörda un-

derlåtenhet samt vid sådant förhållande klaganden förlorat rätt att fullfölja talan i fråga om inkomstens belopp, funne kammarrätten besvären ej förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 15 april 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

85.

Resolution på und. besvär af Neder-Luleå sockens kommunalstämma i fråga om Carl Palmgrens trävaruaktiebolags inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Neder-Luleå sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1900 förordnat, att Carl Palmgrens trävaruaktiebolag skulle erlägga bevillning för inkomst af rörelse i staden Luleå, hvarest bolaget hade sitt hufvudkontor samt bolagets sågverk Stensborg vore beläget och utskeppningen ägde rum, till belopp af 20,000 kronor och i Neder-Luleå socken, där bolaget vid detsamma tillhöriga Svartö ångsåg idkade förädling af trävaror, till belopp af 28,100 kronor,

samt Norrbottens läns pröfningsnämnd genom beslut den 24 september 1900, enär bolagets inkomst i socknen uppskattats efter den af pröfningsnämnden antagna beräkningsgrund för vinst å skeppad standard och den uppkomna vinsten, med hänsyn till ångsågarnas storlek i förhållande till hvarandra, fördelats med en tredjedel på Neder-Luleå socken och två tredjedelar på staden Luleå, förty, med fastställande af taxeringsnämndens för socknen uppskattning af bolagets inkomst, bestämt bolagets taxering i Luleå till dubbla beloppet eller 56,200 kronor,

så och efter det bolaget hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär, därvid bolaget, med förmälan att år 1899 förädlats vid Stensborgs såg 4,950 standard trävaror och vid Svartö såg 2,810 standard sådana varor, yrkat, att bolagets taxering måtte nedsättas i Luleå till 20,000 kronor och i Neder-Luleå socken till det belopp, som af en till 11,400 kronor beräknad inkomst af sistnämnda varuparti kunde anses utgöra förädlingsvinst,

har kammarrätten genom utslag den 4 juni 1902 — jämte det kammarrätten, enär bolaget icke hos pröfningsnämnden öfverklagat taxeringsnämndernas beslut, hvarigenom beräkningen af bolagets hela beskattningsbara inkomst blifvit bestämd till 48,100 kronor, funnit bolagets talan ang. uppskattningen af ifrågavarande inkomst icke kunna emot innehållet i § 66 af gällande bevillningsförordning komma under pröfning i vidsträcktare mån än såvidt samma talan afsåge nedsättning af inkomstberäkningen till fyrtioåttatusen etthundra kronor — tillika vidkommande själfva saken sig utlåtit, att, som genom den i målet förebragta utredningen det icke kunde anses ådagalagdt, att eller i hvad mån bolagets år 1900 beskattningsbara inkomst, beräknad enligt de i § 10 af omförmälda förordning stadgade grunder, blifvit af pröfningsnämnden för högt upptagen, men på grund af hvad i målet blifvit upplyst ang. beskaffenheten och omfånget af bolagets verksamhet i Luleå och Neder-Luleå socken antagas finge, att af inkomsten bort beskattas fyra femtedelar i staden och en femtedel i socknen, blefve enligt kronoombudets hos pröfningsnämnden hos kammarrätten gjorda hemställan beträffande fördelningen till taxering af bolagets inkomst, med tillämpning af § 73 i berörda förordning, pröfningsnämndens beslut på det sätt ändradt, att bolagets inkomsttaxering år 1900 bestämdes i Luleå till sextiosjutusen fyrahundra fyrtio kronor och i Neder-Luleå socken till sextontusen åttahundra sextio kronor; Gifven Stockholms slott den 22 april 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

86.

Resolution på und. besvär af Kungshöjdens fastighetsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kungshöjdens fastighetsaktiebolag[1]) i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Domkyrkoförsamlingen i staden Göteborg åsatt klaganden tillhöriga tomterna n:ris 41—67 af lägenheten Lilla Otterhällan eller fastigheten B, C, D, E N:o 3 A i stadens 8:de kvarter med därå uppförda hus jämte återstående oreglerade delar af lägenheten särskilda taxeringsvärden af tillhopa 681,400 kronor,

samt klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär sedan senaste allmänna fastighetstaxering sådana förhållanden icke inträffat, som enligt bevillningsförordningen kunde påkalla förändrad värdering, lägenheten jämte de däri ingående tomterna måtte jämväl för år 1902 bibehållas vid det år 1901 för densamma gällande taxeringsvärde 300,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1902 väl bifallit berörda yrkande, men i sammanhang därmed, på grund af inom nämnden lämnad upplysning, att klaganden skulle under år 1902 haft en till femtiotusen kronor beräknad vinst af tomtförsäljningar, förordnat, att klaganden skulle taxeras för inkomst af rörelse till sistnämnda belopp,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 26 augusti 1903 sig utlåtit, att kammarrätten funnit hvad i målet förekommit icke föranleda till ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 22 april 1904.

---

[1]) Enligt § 2 i den för bolaget gällande ordning har bolaget till »ändamål att förvärfva egendomen Lilla Otterhällan i Göteborg äfvensom andra fastigheter samt genom uthyrning, försäljning eller på annat sätt göra bolagets egendom inkomstbringande».

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

87.

Resolution på und. besvär af Carl I. Isaksons aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Carl I. Isaksons aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för staden Hernösand taxerat klaganden för tjugusextusen fyrahundra kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen måtte nedsättas till 10,300 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1902 af anförda orsaker ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 25 september 1903 sig utlåtit, att, enär klaganden till ledning vid taxeringen allenast i skrifvelse till vederbörande bevillningsberedning uppgifvit, att klagandens vinst år 1901, efter afdrag af handelsomkostnaderna, uppgått till 8,004 kronor 78 öre, hvilket belopp borde vid taxering ökas med i räkenskapen för samma år afförda utskylder, 2,572 kronor 60 öre, men klaganden ej genom berörda uppgift kunde anses hafva fullgjort föreskrifterna i § 15 af gällande bevillningsförordning, funne kammarrätten jämlikt § 24 i samma förordning besvären icke kunna upptagas till pröfning; Gifven Stockholms slott den 22 april 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

88.

Resolution på und. besvär af Solna sockens kommunalstämma i fråga om källarmästarne Georg och Gustaf Steinwalls inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Solna sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Solna socken taxerat källarmästarne Georg och Gustaf Steinwall för 1,250 kronors inkomst af rörelse,

samt Georg och Gustaf Steinwall hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, som taxeringen afsåge inkomst af ett dem tillhörigt, i Solna socken beläget växthus, hvilket användes hufvudsakligen för förvaring af deras egna för den af dem i Stockholm drifna källarerörelse erforderliga prydnadsväxter, men de icke kunde anses häraf hafva beskattningsbar inkomst, samt utgifterna för växthuset år 1901 betydligt öfverstigit den ersättning de samma år uppburit för förvaring därstädes af andra personer tillhöriga växter, taxeringen måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1902 funnit hvad Georg och Gustaf Steinwall anfört icke kunna föranleda ändring i taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Georg och Gustaf Steinwall häröfver anfört besvär, genom utslag den 2 september 1903 sig utlåtit, att, enär den inkomst Georg och Gustaf Steinwall kunde hafva beredt sig genom att i ett dem tillhörigt, inom Solna socken beläget växthus, som af dem uppförts för förvaring och skötsel af de för deras i Stockholm utöfvade källarerörelse erforderliga prydnadsväxter, till vård och förvaring mot afgift mottaga jämväl andra personer tillhöriga växter, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst, icke kunde anses hafva härflutit af rörelse, som utöfvats på så själfständigt sätt eller i så afsevärd omfattning, att Georg och Gustaf Steinwall, hvilka upp-

gifvits hafva blifvit i Stockholm för all sin inkomst af rörelse taxerade, bort i Solna socken för ofvanberörda inkomst beskattas, alltså funne kammarrätten skäligt att, med upphäfvande af taxeringsmyndigheternas öfverklagade beslut, befria Georg och Gustaf Steinwall från den åsatta taxeringen i Solna socken [1]); Gifven Stockholms slott den 22 april 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

89.

Resolution på und. besvär af förre nämndemannen A. G. Andersson i fråga om restitution af klaganden för år 1902 påförda personella afgifter.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre nämndemannen Anders Gustaf Andersson i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Södermanlands län yrkat, att, som honom för år 1902 påförts personella afgifter i såväl Kila socken af nämnda län som Kvarsebo socken af Östergötlands län, klaganden, hvilken erlagt dessa afgifter å bägge orterna, måtte berättigas återbekomma samma afgifter å den ort, där de oriktigt debiterats,

samt Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 29 juli 1903, enär klaganden med familj jämlikt § 3 i gällande mantalsskrifningsförordning rätteligen bort, såsom ock skett, för år 1902 mantalsskrifvas i Kila socken och förty de honom inom samma socken påförda personella utskylderna skolat där erläggas,

[1]) Från beslutet var en af kammarrättens ledamöter af skiljaktig mening och fann ej skäl att i öfverklagade taxeringen göra ändring.

funnit klagandens framställning om restitution af sagda utskylder icke kunna till någon åtgärd föranleda,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 26 augusti 1903 funnit klaganden icke hafva anfört skäl, ledande till ändring i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes öfverklagade resolution; Gifven Stockholms slott den 13 maj 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag; skolande handlingarna i målet öfverlämnas till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Östergötlands län för pröfning af klagandens talan, i hvad densamma må anses afse yrkande om restitution af de klaganden för år 1902 inom Kvarsebo socken påförda och af honom erlagda personella afgifter. Hvilket etc.

90.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Örebro i fråga om redaktionssekreteraren K. Malmrots inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Örebro i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 26 november 1902 i fråga om redaktionssekreteraren Karl Malmrots inkomsttaxering år 1900, hvarom härnedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 13 maj 1904.

. Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att Malmrot af 1900 års taxeringsnämnd för Örebro beskattats för 3,600 kronors inkomst af enskild tjänst och inkomst af verksamhet såsom försäkringsagent till belopp af 900 kronor;

att Längbro sockens kommunalstämma hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att Malmrot måtte för år 1900 inom nämnda socken åsättas taxering för inkomst till belopp af minst 5,000 kronor;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21 och 22 september 1900, efter det upplyst blifvit, att Malmrot för år 1900 mantalsskrifvits i Örebro och att bemälda kommunalstämma däröfver anfört besvär, ogillat kommunalstämmans i målet förda talan;

att kommunalstämman i besvär hos kammarrätten yrkat, att taxeringen i Örebro måtte varda till Längbro socken öfverflyttad;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, emedan kammarrätten genom utslag den 20 oktober 1902 förklarat Malmrot hafva bort för år 1900 mantalsskrifvas inom Längbro socken, samt Malmrot följaktligen för nämnda år borde i Längbro socken beskattas för sin inkomst af tjänst, men utredningen i målet ej föranledde till annat antagande, än att Malmrots inkomst af verksamhet såsom försäkringsagent bort beskattas i Örebro, funne kammarrätten skäligt allenast i så måtto ändra pröfningsnämndens beslut, att, med upphäfvande af den Malmrot i Örebro åsatta taxering för inkomst af tjänst, Malmrot förklarades skola i stället för år 1900 i Längbro socken beskattas för tretusen sexhundra kronors inkomst af enskild tjänst; samt

att klagandena i de und. besvären yrkat, att pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte fastställas.

Detta med hvad mera handlingarna i målet innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

91.

Resolution på und. besvär af f. daglönaren vid Kungl. flottan S. E. Niklasson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, f. daglönaren vid Kungl. flottan Sven Elof Niklasson i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden, som för år 1902 mantalsskrifvits såväl i Sillhöfda socken som ock i staden Karlskrona, samma år blifvit för inkomst af tjänst taxerad å båda dessa orter, därvid inkomsten beräknats i socknen till 544 kronor, dock med rätt för klaganden att åtnjuta bevillningsfrihet för 450 kronor, samt i Karlskrona till åttahundra femtiotre kronor, däraf likaledes 450 kronor skulle vara från bevillning fria,

samt klaganden häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt sig besvärat, med yrkande att taxeringen i Karlskrona måtte varda undanröjd,

så har kammarrätten genom utslag den 30 november 1903 sig utlåtit, att, som, på grund af hvad i målet vore upplyst, klagandens rätta mantalsskrifningsort år 1902 finge anses hafva varit Karlskrona och icke Sillhöfda socken, samt klaganden vid sådant förhållande blifvit för sin ifrågavarande inkomst rätteligen taxerad i Karlskrona, funne kammarrätten besvären icke kunna bifallas; klaganden öppet lämnadt att inom den i 67 § bevillningsförordningen föreskrifna tid föra klagan öfver den honom i Sillhöfda socken åsatta taxering; Gifven Stockholms slott den 13 maj 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär klaganden, hvilken år 1902 taxerats för inkomst af tjänst såväl i staden Karlskrona som i Sillhöfda socken, med sin i målet förda talan må anses hafva afsett att återbekomma den på grund af taxeringen å endera af dessa orter klaganden påförda och af honom erlagda bevillning, samt

klaganden, på sätt kammarrätten i öfverklagade utslaget yttrat, rätteligen blifvit för nämnda år mantalsskrifven i Karlskrona och fördenskull icke heller bort för ifrågavarande inkomst taxeras annorstädes än i nämnda stad, finner Kungl. Maj:t godt på det sätt ändra kammarrättens utslag, att klagandens taxering för inkomst af tjänst i Sillhöfda socken undanröjes och klaganden förklaras äga att ur kronans kassa återbekomma den bevillning, klaganden på grund af samma taxering erlagt, äfvensom att hos vederbörande göra framställning om återfående af öfriga klaganden i anledning af undanröjda taxeringen påförda afgifter, som klaganden guldit. Hvilket etc.

92.

Resolution på und. besvär af hökaren C. Möhl i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, hökaren C. Möhl i und. anfört därför, att,

sedan klaganden, som för år 1901 vore mantalsskrifven och taxerad för inkomst i Kjäflinge socken, samma år i Lackalänga socken taxerats för sexhundra kronors inkomst af rörelse med rätt till bevillningsfritt afdrag för 450 kronor,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat med yrkande om befrielse från berörda i Lackalänga socken honom påförda bevillning,

så har kammarrätten genom utslag den 23 mars 1903 sig utlåtit, att, som Möhl, hvilken, enligt hvad vederbörande uppbördsförvaltningar upplyst, två dagar i hvarje vecka inom Lackalänga socken idkat försäljning af matvaror, måste anses hafva varit för inkomsten af berörda handel inom socknen skattskyldig, alltså funne kammarrätten besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 20 maj 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

93.

Resolution på und. besvär af kassören J. Mac Ewan i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kassören J. Mac Ewan i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden år 1901 taxerats för inkomst af enskild tjänst i Mörsils socken till belopp af 1,800 kronor och i Alsens socken till belopp af tvåtusen kronor,

samt klaganden häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt sig besvärat med yrkande att varda befriad från taxeringen i Alsens socken,

så har kammarrätten genom utslag den 11 november 1902 sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken, enligt hvad i målet blifvit upplyst, för år 1901 varit mantalsskrifven i Alsens socken och icke i Mörsils socken följaktligen jämlikt 12 § i gällande bevillningsförordning varit i Alsens socken skattskyldig för sin inkomst af enskild tjänst, lämnades besvären af kammarrätten utan afseende; Gifven Stockholms slott den 3 juni 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär klaganden, hvilken år 1901 taxerats för inkomst af tjänst i såväl Mörsils socken som Alsens socken, med sin i målet förda talan, sådan den blifvit i de und. besvären närmare utvecklad, må anses hafva afsett att vinna befrielse från den på grund af taxeringen i endera af nämnda socknar klaganden

påförda bevillning samt klaganden, som år 1901 varit mantalsskrifven i Alsens socken, följaktligen icke bort för ifrågavarande inkomst taxeras annorstädes än i sistnämnda socken, finner Kungl. Maj:t godt på det sätt ändra kammarrättens utslag, att klagandens taxering för inkomst af tjänst i Mörsils socken undanröjes och klaganden förklaras äga att ur kronans kassa återbekomma den bevillning, klaganden på grund af samma taxering erlagt, äfvensom att hos vederbörande göra framställning om återfående af öfriga klaganden i anledning af undanröjda taxeringen påförda afgifter, som klaganden guldit. Hvilket etc.

94.

Resolution på und. besvär af komministern G. Eklund i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, komministern i Hannäs församling Gottfrid Eklund i und. anfört däröfver, att,

sedan 1901 års taxeringsnämnd för Hannäs socken taxerat klaganden för ettusen åttahundra fjorton kronors inkomst af allmän tjänst,

samt klaganden hos Kalmar läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, hvarom nu ej är fråga, att, som taxeringsnämnden i klagandens beskattningsbara inkomst obehörigen inberäknat 900 kronor arrende af komministerbostället ett halft mantal Torp med underlydande, för hvilken egendom, däraf inkomsten borde i enlighet med föreskriften i § 2 b) af gällande bevillningsförordning genom fastighetsbevillning beskattas, vederbörande arrendator förklarats pliktig utgöra bevillning, taxeringen måtte i enlighet härmed rättas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 20 och 21 september 1901, enär klaganden icke innehade ofvanomförmälda fasta egendom såsom boställe utan endast åtnjöte afkomsten

af densamma, ogillat klagandens i målet förda talan och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 17 december 1902 ej funnit skäl att i klagandens taxering göra ändring; Gifven Stockholms slott den 22 juni 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

95.

Resolution på und. besvär af Johannes Mattsson i Tegen i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Johannes Mattsson i Tegen i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Nafverstads socken genom beslut, som af Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, taxerat klaganden till bevillning för femtio kronors inkomst af kapital och femhundrafemtio kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljes eller alltså för tillhopa sexhundra kronors inkomst, däraf 450 kronor dock skulle vara från bevillning fria,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär,

så har kammarrätten genom utslag den 22 februari innevarande år sig utlåtit, att, enär klaganden icke hos pröfningsnämnden öfverklagat taxeringsnämndens beslut, hvilket således emot klaganden vunnit laga kraft, funne kammarrätten besvären icke kunna till pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 22 juni 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

96.

Resolution på und. besvär af Johannisbergs ölbryggeriaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Johannisbergs ölbryggeriaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för Bräcke socken taxerat klaganden för ettusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att enär klaganden icke inom Bräcke socken utöfvat sådan verksamhet, att klaganden vore för inkomst däraf i nämnda socken skattskyldig, taxeringen måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1902, enär inom nämnden upplystes, att öfverklagade taxeringen afsåge inkomst för försäljning af öl, som klaganden idkade från nederlag vid Bräcke järnvägsstation, afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 28 oktober 1903 sig utlåtit, att, som klaganden icke styrkt, att icke, på sätt pröfningsnämnden yttrat, den af klaganden i Bräcke socken år 1902 idkade maltdrycksförsäljning skett från nederlag inom socknen, samt klaganden således måste antagas hafva i socknen utöfvat sådan verksamhet, att klaganden varit för inkomst däraf i socknen skattskyldig, alltså blefve klagandens talan af kammarrätten ogillad; Gifven Stockholms slott den 1 juli 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

97.

Resolution på und. besvär af löjtnanten C. Gredin i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, löjtnanten Carl Gredin i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden, hvilken år 1902 i Stockholm taxerats för inkomst, samma år blifvit i Uppsala beskattad för inkomst af allmän tjänst till belopp af 1,813 kronor,

samt klaganden häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär med yrkande, att, som han varit boende i Stockholm till den 1 november 1902, taxeringen i Uppsala måtte varda undanröjd,

så har kammarrätten genom utslag den 5 augusti 1903 sig utlåtit, att, som klaganden varit för år 1902 mantalsskrifven i Uppsala och, såvidt handlingarna i målet utmärkte, icke i Stockholm, samt klaganden följaktligen, jämlikt 12 § i gällande bevillningsförordning, bort å den förra orten beskattas för sin inkomst af tjänst, lämnades besvären utan afseende; Gifven Stockholms slott den 22 juli 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som, enligt hvad utredt blifvit, klaganden varit bosatt i Stockholm till hösten 1902, samt vid sådant förhållande han, hvilken äfven blifvit sagda år uppförd i mantals-

längden för nämnda stad, ehuru han sedermera, på grund af yrkande från mantalsskrifningsförrättaren i Uppsala, ur denna längd utstrukits, rätteligen bort vara mantalsskrifven i Stockholm, alltså och då följaktligen klaganden icke skolat för samma år i Uppsala taxeras för inkomst af tjänst, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från ifrågavarande klaganden i Uppsala ågångna taxering. Hvilket etc.

98.

Resolution på und. besvär af Hjertums sockens kommunalstämma i fråga om Nya Trollhätte kanalbolags inkomsttaxering år 1900.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hjertums sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1900 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat Nya Trollhätte kanalbolag för 64,600 kronors inkomst af rörelse, motsvarande en femtedel af bolagets hela nettovinst för år 1899 med tillägg af 1,946 kronor 89 öre utbetalda utskylder,

samt hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkats, dels af bolaget, att, då, enligt hvad utdrag af bolagets räkenskaper utvisade, af bolagets hela bruttovinst för år 1899, 509,691 kronor 80 öre, vid Ströms slusstation i Hjertums socken influtit allenast 3,949 kronor 80 öre, däraf såsom nettovinst borde efter förhållandet mellan hela bruttovinsten och hela nettovinsten anses 2,427 kronor 82 öre, bolagets i Hjertums socken beskattningsbara inkomst måtte bestämmas till sistnämnda belopp, och dels af klaganden, att, då bolaget i Hjertums socken borde beskattas ej blott för de två tiondedelar af det vid Trollhättans station för hela kanalledens begagnande influtna nettobeloppet med tillagda utskylder 319,303 kronor 72 öre, som belöpte på det i Hjertums socken belägna kanaldistrikt, utan äfven för hela nettovinsten af den vid Ströms station allenast för

en kortare sträckas trafikerande influtna uppbörd med tillägg af utskylder 4,374 kronor 71 öre, taxeringen i Hjertums socken måtte höjas till 68,200 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1900, med ogillande af bolagets talan, bifallit klagandens yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 13 maj 1903 funnit en af klaganden gjord invändning mot besvärens upptagande till pröfning ej förtjäna afseende samt i själfva saken sig utlåtit, att, enär af bolagets år 1900 beskattningsbara inkomst, som ostridigt utgjort 330,267 kronor, bort i en hvar af de kommuner, där kanalstationer vore belägna, nämligen Vänersborgs stad samt Vassända-Naglums, Trollhättans och Hjertums socknar, taxeras så stor del som motsvarade den andel af bolagets hela bruttoinkomst, hvilken influtit vid den i kommunen belägna stationen, förty och då det inkomstbelopp, som efter nämnda fördelningsgrund borde tagas till beskattning i Hjertums socken, icke öfverstege 4,375 kronor, till hvilket belopp bolaget i sin senast i målet ingifna skrift yrkat taxeringens bestämmande, funne kammarrätten skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta bolagets taxering i Hjertums socken till fyratusen trehundra sjuttiofem kronor; Gifven Stockholms slott den 29 juli 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

99.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Östersunds ångbryggeri i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1901 i Brunflo socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Östersunds ångbryggeri i und. anfört däröfver, att,

sedan i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt inkommen skrift yrkats, att, som bolaget år 1901 i Brunflo socken taxerats för 500 kronors inkomst af rörelse, men bolaget, hvars styrelse hade sitt säte i Östersund, icke bort i socknen beskattas för någon del af sin inkomst, taxeringen måtte undanröjas,

så har kammarrätten genom utslag den 1 februari innevarande år sig utlåtit, att, som upplyst vore, att bevillning på grund af öfverklagade taxeringen affordrats bolaget den 15 maj 1902, samt förevarande besvärsskrift inkommit till vederbörande först den 26 maj 1903 och således efter utgången af den i 67 § gällande bevillningsförordning föreskrifna tid, funne kammarrätten hvad i skriften anförts och yrkats icke kunna till pröfning upptagas;

öfver hvilka besvär kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, däri kammarrätten erinrat, att de hos kammarrätten anförda besvären äfven på den grund, att de ej undertecknats med något personnamn, icke bort därstädes komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 29 juli 1904.

Kungl. Maj:t har låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att fästa afseende å de und. besvären. Hvilket etc.

100.

Resolution på und. besvär af förre fabriksidkaren P. J. Lagerhall i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre fabriksidkaren Per Johan Lagerhall i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Hedvig Eleonora församling i Stockholm taxerat klaganden dels enligt bevillningsförordningen för åttatusen sextiosex kronors inkomst af kapital och niotusen sexhundra tjorton kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest eller för en sammanlagd inkomst af sjuttontusen sexhundra åttio kronor, och dels enligt förordningen om inkomstskatt för sjuttontusen sexhundra kronors inkomst,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som i den sålunda taxerade inkomsten inginge ett belopp af 9,200 kronor, utgörande klagandens vinst vid försäljning år 1902 af en utaf honom samma år inköpt fastighet i Stockholm, samt sistberörda belopp icke vore att anse såsom beskattningsbar inkomst, klagandens taxering måtte varda i enlighet härmed nedsatt,

men pröfningsnämnden genom beslut den 13 oktober 1903, enär klaganden författningsenligt borde taxeras för vinsten af ifrågavarande fastighetsaffär, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 3 mars innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 19 augusti 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

101.

Resolution på und. besvär af Köpings mekaniska verkstads aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Köpings mekaniska verkstads aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för staden Köping taxerat klaganden för 16,376 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden, med förmälan att behållningen å rörelsen år 1901, utan afdrag för verkställd utdelning till aktieägare och amortering å skuld samt erlagda skatter, utgjort 43,300 kronor 27 öre, hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden vore berättigad att vid beräkningen af den beskattningsbara inkomsten åtnjuta afdrag ej mindre för fem procent af taxeringsvärdet å klagandens fastigheter med 23,185 kronor än äfven för den minskning i värde, klaganden tillhöriga inventarier genom slitning undergått, med fem procent af deras bokförda värde eller med 23,346 kronor 6 öre, samt sistberörda båda belopp öfverstege den behållna inkomsten, taxeringen måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1902, enär ofvanomförmälda afdrag af 23,346 kronor 6 öre för slitning af inventarier syntes obehörigt, vid det förhållande att motsvarande nedsättning i inventariernas bokförda värde icke vidtagits, förty ogillat berörda yrkande och i stället höjt taxeringen till 20,115 kronor, motsvarande den af klaganden uppgifna vinsten, 43,300 kronor, efter afdrag för fem procent af taxeringsvärdet å klagandens fastigheter eller 23,185 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 6 november 1903 sig utlåtit, att, som genom hvad i målet förekommit icke kunde anses utredt, huruvida icke i klagandens räkenskaper afförts, förutom kostnaden för underhåll af inventarier, jämväl utgifter för anskaff-

ning i stället för förslitna eller eljest förlorade inventarier af nya sådana, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 9 september 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, samt klaganden fått inkomma med und. påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär klaganden äger tillgodonjuta afdrag för den minskning i värde, klagandens för rörelsen använda maskiner och inventarier genom slitning undergått, hvilken värdeförminskning år 1901 må antagas hafva uppgått till 23,346 kronor 6 öre, motsvarande 5 procent å bokförda värdet af nämnda maskiner och inventarier, samt enligt numera förebragt utredning i klagandens räkenskaper för år 1901 redan afförts, förutom kostnaden för underhåll af inventarier, för anskaffning i stället för förslitna eller eljest förlorade inventarier af nya sådana 6,842 kronor 70 öre, och det belopp, hvarmed klaganden nu bör åtnjuta afdrag för berörda värdeförminskning, följaktligen utgör 16,503 kronor 36 öre, finner Kungl. Maj:t godt att med ändring af kammarrättens utslag till i jämnadt tal tretusen sexhundra elfva kronor nedsätta det belopp, för hvilket klaganden har att för år 1902 utgöra inkomstbevillning i staden Köping. Hvilket etc.

102.

Resolution på und. besvär af landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om kommendören N. Sundströms inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i und. anfört däröfver, att, sedan 1903 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona taxerat kommendören Nils Sundström till inkomstskatt för 29,300 kronors

inkomst och däri med 12,500 kronor inberäknat värdet å aktier i Boxholms aktiebolag, hvilka bolaget utdelat till Sundström såsom förutvarande aktieägare utan att affordra honom något tillskott till bolaget,

samt Sundström hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, som utbekommandet från bolaget af nämnda aktier ej kunde anses såsom beskattningsbar utdelning å aktier, taxeringen måtte nedsättas till 16,800 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1903 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Sundström häröfver sig besvärat, genom utslag den 10 februari innevarande år sig utlåtit, att, enär innehållet i 3 § i Kungl. förordningen om inkomstskatt den 21 juni 1902, jämfördt med stadgandet i 9 § i samma Kungl. förordning, ej föranledde därtill, att ofvanomförmälta, af bolaget till förutvarande aktieägare företagna utdelning af nya aktier, genom hvilken åtgärd kapital ej utdragits från bolaget, kunde anses såsom beskattningsbar utdelning å aktier, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma Sundströms ifrågavarande taxering till allenast sextontusen åttahundra kronor;

däri klaganden i und. sökt ändring med yrkande om fastställelse af pröfningsnämndens i målet meddelade beslut; Gifven Stockholms slott den 9 september 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

103.

Resolution på und. besvär af direktören C. Wicander i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, direktören Carl Wicander i und. anfört däröfver att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Hedvig Eleonora församling i Stockholm taxerat klaganden utom till inkomstskatt, hvarom nu ej är fråga, till bevillning för 24,425 kronors inkomst af tjänst,

samt stadens pröfningsnämnd genom beslut den 6 november 1903, enär klaganden, hvilken i den uppgift, han aflämnat till ledning vid taxeringen, upptagit sin inkomst af utdelning å aktier under år 1902 till 144,076 kronor 63 öre, icke utredt, huru stor del däraf härflöte från inländska aktiebolag och följaktligen icke borde vid taxering enligt bevillningsförordningen tagas i beräkning, taxerat klaganden till bevillning för hela ifrågavarande aktieutdelning och förty bestämt taxeringen till 168,501 kronor,

så och efter det klaganden häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär och därvid, med förmälan att han år 1902 i utdelning uppburit å aktier i inländska aktiebolag 47,090 kronor och å aktier i utländska aktiebolag 96,986 kronor 63 öre, yrkat, att, som det förra beloppet ej vore att anse såsom en för klaganden beskattningsbar inkomst samt det senare beloppet, hvilket borde hänföras till inkomst af kapital, understege den ränta, klaganden haft att år 1902 erlägga å upplånadt kapital, taxeringsnämndens beskattningsåtgärd måtte fastställas,

har kammarrätten genom utslag den 8 mars innevarande år sig utlåtit, att, som, enligt hvad dåmera blifvit utredt, af ofvanberörda såsom utdelning å aktier upptagna belopp 47,090 kronor utgjort klaganden tillfallen utdelning å aktier i inländska aktiebolag, samt klaganden följaktligen, jämlikt 16 § af instruktionen för taxeringsmyndigheterna, icke skolat därför taxeras till bevillning, men klaganden vid taxering för den af honom uppburna utdelningen å

aktier i utländska aktiebolag, hvilken inkomst enligt 8 § 2 mom. d) i berörda förordning vore att hänföra till inkomst af arbete, icke varit berättigad att åtnjuta afdrag för ränta å gäld, alltså funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att det belopp, för hvilket klaganden hade att för år 1903 utgöra bevillning, bestämdes till etthundratjuguettusen fyrahundra elfva kronor; Gifven Stockholms slott den 23 september 1904.

. Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

104.

Resolution på und. besvär af Trelleborgs sockerfabriksaktiebolag i fråga om klagandens inkomstskattetaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Trelleborgs sockerfabriksaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för staden Trelleborg taxerat klaganden till inkomstskatt för tvåhundrasjuttontusen kronors inkomst,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vid taxeringen afdrag medgifvits för utdelning till aktieägarne med sex procent å ett till endast 700,000 kronor beräknadt aktiekapital, eller således med 42,000 kronor, men aktiekapitalet år 1901 höjts från 700,000 kronor till 1,400,000 kronor,[1]) klaganden måtte få åtnjuta afdrag med sex procent å hela det år 1902 be-

[1]) *Bolaget* uppgaf, att aktiekapitalets höjning tillgått så, att år 1901 sparade 700,000 kronor förklarats tillgängliga för extra utdelning; att hvarje aktieägare berättigades att lyfta kontant hvad på hans aktie belöpte; men att aktieägarne icke begagnat sig häraf utan i stället emottagit en ny aktie för hvarje gammal.

fintliga, förut inbetalade aktiekapitalet, 1,400,000 kronor, eller med 84,000 kronor, och taxeringen följaktligen nedsättas till 175,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1903, enär den år 1901 skedda ökningen af aktiekapitalet icke motsvarade verkligt, af delägarna gjort tillskott, afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, [1]) genom utslag den 2 februari innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 september 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande samt klaganden därefter fått inkomma med und. påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

[1]) *Bolaget* yrkade upphäfvande af pröfningsnämndens beslut samt anförde att, om aktieägarne begagnat sin rätt att kontant uttaga den år 1901 tillgängliga extra utdelningen och därefter återbetalt penningarne till bolaget mot erhållande af nya aktier, intet tvifvel förefunnits, att afdrag skulle göras för utdelningen å hela aktiekapitalet; samt att det vore svårt att inse, hvarför förhållandet skulle ändras därigenom, att denna omgång icke begagnats.

Kronoombudet uppgaf, att med tillökningen af aktiekapitalet tillgått på så sätt, att aktieägarne i bolaget år 1901 tilldelats en utdelning, som bestämts till antingen en ny aktie i bolaget eller en kontant utdelning af 100 procent; att, såvidt kronoombudet hade sig bekant, ingen aktieägare begagnat sig af det senare alternativet, utan samtlige aktieägare tagit nya aktier; samt att det vid sådant förhållande icke kunde sägas, att ökningen i aktiekapitalet motsvarade verkligt, af aktieägarne gjordt tillskott.

105.

Resolution på und. besvär af apotekarne V. Anderson och Hj. Anderson Tesch i fråga om klagandenas inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, apotekarne Vitus Anderson och Hj. Anderson Tesch i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för staden Malmö taxerat hvardera klaganden för tjuguettusen trehundra åttioen kronors inkomst af apoteksrörelse,

samt klagandena, med förmälan att de gemensamt, till hälften hvardera, inköpt privilegiet å apoteket Lejonet i Malmö mot en köpeskilling af 400,000 kronor, hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär, vid det förhållande att de säljbara privilegierna till apotek upphörde år 1920 och vid dåvarande ägares död indroges till statsverket, värdet af klagandenas apoteksprivilegium måste anses hafva under år 1901 minskats med det belopp, 20,000 kronor, som klagandena samma år afbetalt å köpeskillingen för apoteket, samt vid sådant förhållande vid beräkning af den år 1902 beskattningsbara inkomsten af apoteket afdrag borde ske för sistnämnda belopp, taxeringen för hvardera klaganden måtte nedsättas till 11,381 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1902 ogillat klagandenas talan och fastställt taxeringarna,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, genom utslag den 27 februari 1903 ej funnit skäl göra ändring i pröfningsnämndens beslut; [1]) Gifven Stockholms slott den 23 september 1904.

---

[1]) Från kammarrättens beslut var en ledamot af skiljaktig mening och yttrade:

»Ehuru vid taxering för inkomst af ifrågavarande apoteksrörelse afdrag, enligt min mening, rätteligen borde ske för så stor del af inkomsten, som kunde visas motsvara den af apoteksprivilegiets framtida upphörande föranledda årliga minskningen af privilegiets värde, likväl och som vid

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. medicinalstyrelsen[1]) afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

106.

Resolution på und. besvär af t. f. extra provinsialläkaren R. Blume i fråga om klagandens inkomsttaxring år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, tillförordnade extra provinsialläkaren Riber Blume i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden blifvit år 1901 beskattad såväl i Vänersborg för inkomst af enskild tjänst till belopp af tvåtusen femhundra kronor som ock i Lysekils köping för inkomst af kapital eller arbete till enahanda belopp,

samt klaganden häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär med yrkande, att, enär han, som under större delen af år 1901 uppehållit sig såsom tillförordnad extra provinsialläkare i Lysekil, icke samma år i Vänersborg åtnjutit någon inkomst, den honom därstädes åsatta taxeringen måtte undanröjas,

---

det förhållande, att tiden för privilegiets bestånd icke är i vidare mån bestämd, än att privilegiet upphör vid den persons död, som innehar detsamma vid utgången af år 1920, det icke kan i målet bedömas, till hvilket belopp berörda värdeminskning skäligen bör beräknas, finner jag ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring.»

1) *Medicinalstyrelsen* anförde, att, då klagandena vore oförhindrade att när som helst före år 1920 försälja ifrågavarande apotek och det därvid fästade privilegiet, hvarvid priset sannolikt icke torde komma att väsentligen understiga det af dem själfva erlagda, samt i allt fall apotekets inventarier och varulager m. m. äfven efter år 1920 torde komma att, på sätt nu vore föreskrifvet, gå i köp från företrädare till efterträdare, styrelsen ansåge klagandenas ofvanberörda yrkande om afdrag oberättigadt, på grund hvaraf styrelsen hemställde, att de anförda besvären måtte lämnas utan afseende.

så har kammarrätten genom utslag den 22 maj 1903 sig utlåtit, att, som klaganden, enligt hvad handlingarna utmärkte, för år 1901 varit mantalsskrifven i Vänersborg och ej i Lysekils köping, alltså och då klaganden följaktligen, jämlikt 12 § bevillningsförordningen, skolat i Vänersborg samma år beskattas för inkomst af tjänst, funne kammarrätten besvären icke kunna vinna afseende; Gifven Stockholms slott den 30 september 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag;

varande handlingarna i målet öfverlämnade till kammarrätten för pröfning i vederbörlig ordning af klagandens i de und. besvären framställda yrkande, i hvad det afser återbekommande af de inom Lysekils köping klaganden för ifrågavarande år påförda och af klaganden erlagda utskylder. Hvilket etc.

107.

Resolution på und. besvär af handlanden J. P. Hermanson i fråga om val af ledamöter i bevillningsberedningen för Järfsö socken för år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden J. P. Hermanson i und. anfört däröfver, att,

sedan Järfsö sockens kommunalstämma vid sammanträde den 31 januari innevarande år till ledamöter i årets bevillningsberedning valt veterinären K. G. Sabelström, Ol. Olsson å n:o 4 i Kramsta, Anders Jonsson å n:o 1 i Förnebo och handelsföreståndaren C. A. Blomqvist i Öije,

samt klaganden jämte andra personer hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Gäfleborgs län häröfver anfört besvär med yrkande att,

enär vid valet icke tagits behörig hänsyn till den i gällande bevillningsförordning förekommande föreskrift att såväl fastighetsägare, som näringsidkare och löntagare borde i beredningen äga säte och stämma, utan näringsidkarnes intresse blifvit vid valet förbisedt samt vid den för valet anställda omröstning, därvid enligt stämmoprotokollet de då valda erhållit 4,432 röster hvar, medan 3,416 röster tillfallit en hvar af provinsialläkaren P. Andréhn, Olof Henriksson i Föränge, Olof Olsson i Söräng och Olof Silén i Skästra, förekommit den oegentlighet, att ombud för Marma sågverksaktiebolag, hvars röster afgifvits för de personer, som förklarats valda, tillräknats 2,125 röster i stället för rätteligen 914 röster, öfverklagade valet måtte, såsom icke i laga ordning tillkommet, af Kungl. Maj:t sbefallningshafvande upphäfvas och förordnande meddelas om anställande af nytt val,

så har Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom utslag den 5 april innevarande år sig utlåtit, att, som med hänsyn till hvad i ärendet blifvit upplyst näringsidkarnes intresse finge anses i bevillningsberedningen företrädt genom handelsföreståndaren C. A. Blomqvists inval, samt i målet blifvit utredt, att de till ledamöter i beredningen utsedde personer vid omröstningen beräknats hafva erhållit 5,643 röster, hvarifrån vid protokollets justering afdragits skillnaden mellan det antal röster, som tillräknats Marma sågverksaktiebolag, och det antal, som rätteligen tillkomme samma bolag, och vid sådant förhållande röstetalet blifvit i protokollet rätt angifvet, funne Kungl. Maj:ts befallningshafvande de anförda besvären icke förtjäna vidare afseende; Gifven Stockholms slott den 30 september 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan Kungl. Maj:ts befallningshafvande efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som den tid, inom hvilken bevillningsberedningen skall afsluta sin förrättning, numera gått till ända, finner Kungl. Maj:t icke skäl att å de und. besvären fästa afseende. Hvilket etc.

108.

Resolution på und. besvär af rederiaktiebolaget Lizzie i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, rederiaktiebolaget Lizzie i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden af 1903 års taxeringsnämnd för staden Landskrona taxerats till bevillning för 32,838 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att från det sålunda beräknade inkomstbeloppet måtte medgifvas afdrag för slitning af klagandens ångbåtar med ett belopp af 29,824 kronor 87 öre, motsvarande fem procent å deras bokförda värden, tillhopa 596,497 kronor 50 öre, och taxeringen således nedsättas till 3,013 kronor 33 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1903 allenast i så måtto bifallit yrkandet, att afdrag medgifvits för tre procent å båtarnas värden samt klaganden förty beskattats enligt bevillningsförordningen för fjortontusen niohundra fyrtiosju kronors inkomst,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 3 februari innevarande år sig utlåtit, att, som klaganden ej förebragt någon utredning angående den tid, räknad från tillkomsten af klagandens fartyg, som desamma med behörigt underhåll kunde antagas komma att bevaras i brukbart skick, samt vid sådant förhållande ej kunde bedömas, huruvida eller i hvad mån det medgifna slitningsafdraget blifvit beräknadt till lägre belopp än vederbort, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 14 oktober 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

109.

Resolution på und. besvär af bokhållaren E. Mattsson och hans hustru Augusta Mattsson, född Möller, i fråga om klagandenas inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bokhållaren Elof Mattsson och hans hustru Augusta Mattsson, född Möller, i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års bevillningsberedning för Lackalänga socken föreslagit, att klagandena, hvilka då ännu icke ingått äktenskap, skulle taxeras, Elof Mattsson enligt bevillningsförordningen för 1,600 kronors inkomst af tjänst med bevillningsfrihet för 300 kronor och enligt inkomstskatteförordningen till likaledes 1,600 kronors inkomst med skattefrihet för 800 kronor samt Augusta Möller enligt bevillningsförordningen för 1,270 kronors inkomst af tjänst, af hvilket belopp 300 kronor skulle vara från bevillning fria, och enligt inkomstskatteförordningen till 1,200 kronors inkomst med skattefrihet för 800 kronor,

samt socknens taxeringsnämnd, med föranledande däraf att klagandena dåmera blifvit sammanvigda, taxerat dem gemensamt dels till bevillning för 2,235 kronors inkomst af tjänst och dels till inkomstskatt för en till 2,200 kronor beräknad inkomst med skatteplikt för 1,600 kronor,

så och efter det klagandena hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat att varda taxerade hvar för sig, därvid hustru Mattssons inkomst borde beräknas till endast 635 kronor, motsvarande hvad hon intill tiden för äktenskapets ingående af sin årslön uppburit,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1903, med ogillande af berörda yrkande, fastställt taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver anfört besvär, genom utslag den 4 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

däri klagandena i und. sökt ändring med yrkande, Elof Mattsson, att bevillningsberedningens förslag rörande hans beskattning måtte fastställas, och hustru Mattsson, att hon måtte särskildt taxeras för 635 kronors inkomst af tjänst med bevillningsfrihet för 450 kronor; Gifven Stockholms slott den 28 oktober 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär ostridigt är, att af klagandenas år 1903 till beskattning taxerade inkomst, tillhopa 2,235 kronor, ett belopp af 635 kronor utgjort inkomst, som klaganden Augusta Mattsson på grund af innehafd tjänst förvärfvat, innan hon ingått äktenskap med Elof Mattsson, samt vid sådant förhållande Augusta Mattsson för denna sin inkomst bort särskildt för sig taxeras, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, förordna, att Elof Mattsson skall för ifrågavarande år taxeras enligt bevillningsförordningen för ettusen sexhundra kronors inkomst af tjänst med bevillningsfrihet för trehundra kronor och enligt förordningen om inkomstskatt likaledes för ettusen sexhundra kronors inkomst med skattefrihet för åttahundra kronor samt Augusta Mattsson för samma år enligt bevillningsförordningen för sexhundra trettiofem kronors inkomst af tjänst, däraf fyrahundra femtio kronor skola vara fria från bevillning. Hvilket etc.

110.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Östersund för Östersunds stad i fråga om grundläggaren N. M. Johanssons inkomsttaxering år 1902 i nämnda stad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Östersund för Östersunds stad i und. anfört däröfver, att,

sedan grundläggaren Nils Magnus Johansson år 1902 taxerats för inkomst af rörelse, yrke eller eljest såväl i sin mantalsskrif-

ningsort staden Örnsköldsvik som ock i staden Östersund, hvarest inkomsten beräknats till 1,500 kronor,

samt Johansson hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär, med yrkande om upphäfvande af taxeringen i Östersund,

så har kammarrätten genom utslag den 2 november 1903 sig utlåtit, att, som Johansson, enligt hvad handlingarna föranledde, år 1902 utöfvat verksamhet såsom entreprenör för grundläggningsarbeten ej allenast i Östersund utan äfven annorstädes samt med afseende härå Johanssons inkomst af berörda verksamhet finge anses hafva varit af beskaffenhet att böra i mantalsskrifningsorten Örnsköldsvik beskattas, blefve öfverklagade taxeringen af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 4 november 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

111.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Härnösand i fråga om sjökaptenen M. Svensons inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Härnösand i und. anfört däröfver, att,

sedan Västernorrlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 24 september 1902, enär upplyst blifvit, att sjökaptenen Manfred Svenson, hvilken vore befälhafvare å ångfartyget Irene, under år 1901 i nämnda stad drifvit handel med grönsaker och dylika matvaror, uppfört Svenson till beskattning därstädes efter en till 500 kronor beräknad inkomst af rörelse, för hvilket belopp Svenson, såsom icke i Härnösand mantalsskrifven, skulle erlägga bevillning utan afdrag,

samt Svenson hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär med yrkande om upphäfvande af pröfningsnämndens beslut, [1])

så har kammarrätten genom utslag den 9 september 1903 sig utlåtit, att, som med afseende å hvad upplyst blifvit beträffande beskaffenheten af den verksamhet, för inkomst hvaraf Svenson taxerats i Härnösand, antagas finge, att Svenson för berörda inkomst ej bort taxeras annorstädes än å sin mantalsskrifningsort; alltså och då Svenson icke varit för år 1902 mantalsskrifven i Härnösand, blefve öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 4 november 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

[1] *Svenson* anförde tillika, att han ej dref någon affär i Härnösand; att han, såsom förlagsman för Västkustens fruktaffär i Göteborg, ibland upptog order å frukter och grönsaker, hvilka sedan från samma affär expedierades till resp. emottagare; samt att, då varuemottagaren någon gång vägrade att mottaga de rekvirerade varorna, Svenson nödgades på annat sätt afyttra en sådan varusändning.

Vederbörande kronoombud uppgaf hos kammarrätten, att han inhämtat, att ångfartyget Irene uppehölle reguliär trafik mellan Göteborg och Holmsund i Västerbottens län med anlöpande af åtskilliga mellanliggande hamnar; samt att Svenson, såsom förlagsman för en fruktaffär i Göteborg, under ångarens uppehåll i Härnösand dels upptagit order å frukt och grönsaker, dels ock i Härnösand försålt enahanda varor i ej ringa omfattning.

112.

Resolution på und. besvär af förre nämndemannen J. Jacobsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre nämndemannen Johan Jacobsson i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Vänge socken taxerat klaganden till bevillning, utom för inkomst af rörelse, yrke eller eljest, hvarom nu ej är fråga, för trehundra åttio kronors inkomst af kapital,

samt klaganden hos Gottlands läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen af sistberörda inkomst måtte nedsättas till 120 kronor, hvartill samma inkomst uppginge efter afdrag för värdet af undantagsförmåner, som klaganden hade att till annan person utgifva,

men pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1903, enär berörda utgift icke ansåges hänförlig till ränta å upplånadt kapital, ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 22 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 18 november 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

113.

Resolution på und. besvär af Raus' sockens kommunalstämma i fråga om taxeringen år 1903 af ett staten tillhörigt exercisfält.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Raus' sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för nämnda socken i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning enligt 4 § i bevillningsförordningen icke erlägges, upptagit det staten tillhöriga, å hemmanet Raus n:r 6 belägna exercisfältet såsom annan fastighet än jordbruksfastighet med taxeringsvärde af sjuttiofemtusen kronor,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att ifrågavarande exercisfält måtte taxeras såsom jordbruksfastighet,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1903 afslagit berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 29 mars innevarande år funnit besvären ej förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 2 december 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

114.

Resolution på und. besvär af landskamreraren J. Bjurstedt i fråga om en inom kammarrättens revision framställd anmärkning rörande fördelning af bevillningsprocenten för åren 1899 och 1900.

Kungl. Maj:ts nåd. resolution på de besvär, landskamreraren J. Bjurstedt i und. anfört däröfver, att,

sedan inom Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts revisionsafdelning vid granskning af Kopparbergs läns landsbok för år 1900 och landtränterispecialräkningen i framställd anmärkning yrkats, att, enär på grund af länets pröfningsnämnds beslut i fråga om fördelning af bevillningsprocenten till vederbörande utbetalts, dels enligt anordning den 7 oktober 1899 dylik procent för samma år med 4,922 kronor 89 öre och dels enligt anordning den 8 oktober 1900 enahanda procent för samma år med 5,110 kronor 24 öre, därvid i den förra summan inginge 490 kronor och i den senare 520 kronor, hvilka öfverlämnats till länets landskontor »att reserveras till år 1903, då allmän fastighetsbevillning skall äga rum», men af 70 § i gällande bevillningsförordning framginge, att bevillningsprocenten för hvarje år endast finge användas till ersättning af vissa med bevillningens uttaxering för samma år förenade kostnader och icke finge tagas i beräkning vid bestämmandet af enahanda ersättning under ett följande år, berörda reserverade belopp, tillhopa 1,010 kronor, måtte fastställas till betalning,

så har kammarrätten genom utslag den 10 mars innevarande år sig utlåtit, att, som anmärkningen vore rätteligen grundad, blefve med gillande af densamma anmärkta till siffran utan erinran lämnade beloppet, ettusen tio kronor, fastställdt till betalning af klaganden, på hvilkens föredragning medlen utanordnats; Gifven Stockholms slott den 2 december 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

115.

Resolution på und. besvär af kommendörkaptenen A. von Schoultz i fråga om skyldighet för klaganden att för år 1903 erlägga bevillning för honom på lön anslagna ekipagemästarebostället i Karlskrona m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kommendörkaptenen A. von Schoultz i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona dels uppfört klaganden såsom skattskyldig till bevillning för honom på lön anslagna ekipagemästarebostället såsom annan fastighet än jordbruksfastighet med taxeringsvärde af sjuttontusen kronor, dels ock taxerat klaganden till bevillning för sextusen niohundra femton kronors inkomst, däraf 6,615 kronor ansetts härflyta af tjänst och 300 kronor af rörelse, yrke eller eljest, samt till inkomstskatt för sjutusen etthundra kronors inkomst,

samt klaganden hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden icke innehade bostället under sådana förhållanden, att klaganden vore skyldig att därför erlägga fastighetsbevillning, samt den af klaganden åtnjutna bostadsförmån, som i följd häraf borde inberäknas i klagandens inkomst af tjänst, icke skäligen kunde uppskattas till högre värde än det belopp af 600 kronor, hvilket utginge i inkvarteringsersättning till de officerare af klagandens grad, som icke innehade fri bostad, klaganden måtte befrias från skyldighet att erlägga fastighetsbevillning för bostället samt klagandens inkomsttaxering för såväl bevillning som inkomstskatt i enlighet därmed rättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1903 ogillat klagandens yrkande och fastställt taxeringsåtgärderna,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 29 februari innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 2 december 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

116.

Resolution på und. besvär af kommanditbolaget Kock & C:o i fråga om klaganden år 1902 påförd bevillning för lägenheten Kofvan i Nacka socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kommanditbolaget Kock & C:o i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden år 1902 inom Nacka socken uppförts till erläggande af bevillning för den från fasta egendomen Hästholmen N:o 1 afsöndrade lägenheten Kofvan, därvid lägenheten, såsom annan fastighet än jordbruksfastighet, åsatts taxeringsvärde af fyrtiofemtusen kronor,

samt klaganden häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt sig besvärat med yrkande, att, enär klaganden, som enligt köpekontrakt den 28 december 1901 och köpebref den 28 oktober 1902 af Stockholms dykeriaktiebolag tillhandlat sig berörda lägenhet, tillträdt lägenheten den 1 oktober 1902 och följaktligen icke vore sistnämnda år för densamma skattskyldig, klaganden måtte varda befriad från den ifrågavarande bevillningen,

så har kammarrätten genom utslag den 7 december 1903 sig utlåtit, att, med anledning af hvad vederbörande kronoombud[1]) i af-

---

[1]) *Kronoombudet* anförde, att enligt köpekontrakt den 28 december 1901 ifrågavarande lägenhet under äganderätt från den 1 oktober 1902 öfverlåtits till klaganden, som dock redan dessförinnan under hela sistberörda år haft dispositionsrätt till lägenheten mot särskild afgift; samt att bestämmelsen härom, ehuru ej upptagen i det i förevarande mål i transsumt företedda köpekontraktet, funnes intagen i samma kontrakt, hvilket antagligen legat till grund för bevillningsberedningens förslag att åsätta fastigheten taxeringsvärde af 45,000 kronor.

gifvet yttrande anfört, kammarrätten funne klagandens yrkande icke förtjäna afseende;

däri klaganden i und. sökt ändring med yrkande att hans hos kammarrätten framställda påstående måtte bifallas eller, därest berörda yrkande ej vunne afseende, att bevillning för ifrågavarande lägenhet måtte påföras klaganden allenast för den del af år 1902, som klaganden varit ägare af densamma, eller således från den 1 oktober samma år[1]); Gifven Stockholms slott den 8 december 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

117.

Resolution på und. besvär af Allmänna svenska elektriska aktiebolaget i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903 i Göteborg.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Allmänna svenska elektriska aktiebolaget i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden, som från och med den 1 januari 1903 öfvertagit den rörelse, som i staden Göteborg dittills bedrifvits af Boye & Thoresens elektriska aktiebolag, blifvit af nämnda års vederbörande taxeringsnämnd i staden taxerad till bevillning för tiotusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden, med förmälan att Boye & Thoresens elektriska aktiebolags rörelse under år 1902 gått med förlust, hos Göteborgs

[1]) I de und. besvären anför klaganden, att köpekontraktet vore allenast villkorligt. Af kontraktet framginge, att tillträdestiden bestämdes till den 1 oktober 1902; att köpeaftalet skulle anses förfallet, därest köparen senast den 30 september samma år uppsade kontraktet hos säljaren, i hvilket fall denne ej skulle kunna påfordra köpeaftalets fullbordande; samt att säljaren för tiden 1/1—31/12 1902 till köparen uthyrt lägenheten för en hyra af 1,000 kronor, som kontant erlades vid kontraktets underskrifvande. Klaganden innehade således vid tiden för taxeringen ej fastigheten såsom ägare.

och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilkens hufvudsakliga verksamhet bedrefves i staden Västerås, icke kunde beräkna att år 1903 få någon behållning af sin omförmälda, sistnämnda år i Göteborg började rörelse, klaganden måtte befrias från ifrågavarande taxering,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, 26, 28, 29 och 30 september 1903, enär förberörda af klaganden i Göteborg drifna rörelse måste betraktas såsom en ny affär, i följd hvaraf klagandens inkomst däraf skulle, jämlikt § 10 mom. 2 a) i gällande bevillningsförordning, upptagas med det belopp, hvartill inkomsten skäligen kunde anses för det löpande året uppgå, förty och då i saknad af utredning härom klagandens inkomst af ifrågavarande rörelse icke kunde antagas understiga det af taxeringsnämnden beräknade belopp, 10,000 kronor, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 24 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 8 december 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

118.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Dramatiska teaterbyggnadskonsortiet i fråga om skyldighet för bolaget att erlägga fastighetsbevillning för år 1903.

Kungl. Maj:ts nåd. resolution på de besvär, aktiebolaget Dramatiska teaterbyggnadskonsortiet[1]) i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 19 februari innevarande år i fråga om skyldighet för bolaget att erlägga fastighetsbevillning, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 8 december 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1903 års taxeringsnämnd för Hedvig Eleonora församling i Stockholm i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, uppfört såsom bolaget tillhöriga nedan omförmälda tomter i kvarteret Sjömannen och därvid åsatt dem såsom annan fastighet än jordbruksfastighet taxeringsvärden till följande belopp, nämligen tomten n:ris 1 och 9 315,000 kronor, tomten n:o 2 75,000 kronor, tomten n:o 3 280,000 kronor och tomten n:o 8 700,000 kronor eller sammanlagdt 1,370,000 kronor;

att bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som enligt den för bolaget fastställda ordning bolagets ändamål vore att efter inköp af ifrågavarande tomter därstädes uppföra och till statsverket utan ersättning öfverlämna en dramatisk teater, samt vid sådant förhållande tomterna rätteligen vore att anse såsom staten tillhöriga, bolaget måtte befrias från skyldighet att för desamma utgöra bevillning, hvarjämte bolaget, för den händelse detta yrkande icke

---

[1] Enligt 2 § bolagsordningen har bolaget till ändamål »att, efter inköp af tomter i kvarteret Sjömannen, därstädes med användande af dels den vinst, som härflyter från ett af Kungl. Maj:t för ändamålet medgifvet penningelotteri, dels ock bolagets aktiekapital uppföra samt till statsverket utan ersättning öfverlämna en tidsenlig dramatisk teaterbyggnad».

vunne bifall, hemställt, att, som af tomten n:o 2 allenast en del blifvit genom expropriation af bolaget förvärfvad mot en lösesumma af 32,484 kronor, bevillning måtte för tomten n:o 2 påföras bolaget allenast efter sistberörda värde;

att pröfningsnämnden genom beslut den 6 oktober 1903, enär ifrågavarande tomter ännu ej blifvit af bolaget öfverlämnade till statsverket, förklarat bolagets yrkande om befrielse från skyldighet att erlägga bevillning för tomterna författningsenligt icke kunna bifallas, men emedan upplyst vore, att af tomten n:o 2, för hvilken vid expropriation år 1903 lösesumman bestämts till 60,000 kronor, endast en del, svarande emot 32,484 kronor af lösesumman, tagits i anspråk af bolaget, under det att den återstående delen exproprierats för Stockholms stads räkning för att utläggas till gata, nedsatt sammanlagda beloppet af taxeringsvärdena å tomterna med det belopp, som motsvarade skillnaden mellan 75,000 kronor och 32,484 kronor eller till i jämna hundratal 1,327,400 kronor;

att kammarrätten, hvarest bolaget öfver pröfningsnämndens beslut sig besvärat, med yrkande att varda befriadt från skyldighet att för tomterna utgöra bevillning, genom öfverklagade utslaget ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut, så vidt det blifvit öfverklagadt;

samt att bolaget i de und. besvären fullföljt sin talan.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande; och som, vid det upplysta förhållande, att bolaget är förpliktadt att, efter utförande å ifrågavarande tomter af vissa byggnadsarbeten, utan ersättning öfverlämna fastigheterna till statsverket, desamma, såsom rätteligen tillhörande statsverket, icke bort påföras fastighetsbevillning, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, befria bolaget från skyldighet att för dem för år 1903 erlägga bevillning. Hvilket etc.

119.

Kungl. Maj:ts nådiga bref till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af B. Ekman, i egenskap af arrendator af fideikommissegendomen Qvantensburg, i fråga om taxeringsvärdet för år 1903 å samma egendom.

Oscar etc. Hos Oss har Birger Ekman, i egenskap af arrendator af fideikommissegendomen Qvantensburg, i und. anfört besvär däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Bolstads socken åsatt nämnda egendom taxeringsvärde af 220,000 kronor,

samt fideikommissets innehafvare Carl Gustaf von Qvanten och hans hustru Ebba von Qvanten, född von Mentzer, hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdet måtte höjas till 260,000 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1903 af anförda orsaker bifallit berörda yrkande,

hafven I, efter det klaganden häröfver hos Eder anfört besvär, med yrkande att taxeringsvärdet måtte bestämmas i enlighet med taxeringsnämndens uppskattning, genom utslag den 14 mars innevarande år Eder utlåtit, att, som klaganden, hvilken icke enligt bevillningsförordningen vore skattskyldig för ifrågavarande egendom, ej visat behörighet att i målet föra talan, funnen I besvären icke kunna komma under pröfning.

Sedan I, efter vederbörandes hörande, den 6 sistlidne oktober afgifvit infordradt und. utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i detta mål Oss föredragas; och som däraf framgår, att klaganden, såsom arrendator af ifrågavarande fastighet, är skyldig att betala alla för fastigheten utgående skatter och onera, samt klaganden sålunda måste anses behörig att i målet föra talan, hafve Vi funnit godt att, med undanröjande af Edert utslag, visa målet åter till Eder, som hafven att detsamma ånyo företaga och därmed vidare lagligen förfara.

Hvilket Vi, med öfverlämnande af de till målet hörande handlingar, Eder till kännedom och und. efterrättelse härigenom meddele. Stockholms slott den 16 december 1904.

120.

Resolution på und. besvär af landskamreraren C. Bergström, å tjänstens vägnar, i fråga om justeringskontrollören E. G. Huss' taxering till inkomstskatt år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren Carl Bergström, å tjänstens vägnar, i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 9 maj innevarande år i fråga om justeringskontrollören E. G. Huss' taxering till inkomstskatt år 1903, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 16 december 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1903 års taxeringsnämnd för Löfångers socken taxerat Huss utom till bevillning, hvarom nu ej är fråga, till inkomstskatt för 8,700 kronors inkomst med skatteplikt för 10,000 kronor;

att Västerbottens läns pröfningsnämnd, på framställning af kronans ombud, genom beslut den 19 september 1903 höjt Huss' ifrågavarande taxering med ett belopp af 595 kronor, motsvarande af Huss såsom ägare af 17 aktier i Umeå nya ångfartygsaktiebolag under år 1902 uppburen utdelning af 35 kronor för aktie, och förty bestämt hans taxering enligt inkomstskatteförordningen till niotusen tvåhundra kronor med skatteplikt för tiotusen åttahundra kronor;

att Huss häröfver hos kammarrätten sig besvärat och därvid yrkat, att, som ofvanberörda belopp, 595 kronor, utgjort icke vinst-

kammarrätten funne skäligt att med ändring af pröfningsnämndens beslut fastställa taxeringsnämndens beskattningsåtgärd; Gifven Stockholms slott den 21 december 1904.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

åliggande skyldigheten att afstå en del af fastigheternas afkastning vara att hänföra; samt att denna skyldighet vore fullkomligt likställd med förpliktelsen att utgöra undantagsförmåner.

Klaganden yrkade afslag; ansåg ifrågavarande utlaga närmast jämförlig med skuldränta, hvilket vore alldeles klart, om han innehade fastigheterna med full äganderätt, i hvilket fall hans moder skulle låta inteckna den mellan henne och klaganden träffade öfverenskommelsen. Den omständigheten, att fastigheterna vore af fideikommissnatur och således ej utan vidare kunde intecknas, borde ej leda därtill, att ifrågavarande af fastigheterna utgående utlaga ej finge afdragas vid taxering.

SAK-REGISTER.

N:r

Afdrag vid beräkning af beskattningsbar inkomst af kapital och arbete.

(§ 10 mom. 3 och 4 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)

För beräkning af det afdrag, som ett bolag ägde åtnjuta vid taxering år 1900 för inkomst af rörelse, har lagts till grund 1899 års *taxeringsvärde* å de för rörelsen använda fastigheter ..... 8.

Fråga, om vid taxering af kyrkoherdes inkomst af tjänst afdrag finge ske för kostnad för iordningställande af väg från hans boställe .... 11.

Ang. afdrag vid taxering till bevillning af ränta å gäld för inkomst af aktier i utländska aktiebolag........ 103.

Fråga, om vid en praktiserande läkares taxering afdrag finge ske för inköp af medicinsk litteratur och ränta å skuld, åsamkad för utbildning till läkare .... 14.

Fråga, om vid bolags taxering afdrag finge äga rum för ränta å obligationslån, därför såsom säkerhet lämnats inteckningar i bolaget tillhörig fast egendom .... 36.

Ang. ifrågasatt afdrag — vid taxering af rörelse — för afskrifning dels å fastigheter, dels ock å aktier och obligationer .... 72.

Fråga, om vid taxering af ett tomtaktiebolag afdrag finge ske för 5 procent af taxeringsvärdet å fastigheterna, för utgifter till styrelsearfvode, administrationskostnader, införande af vatten å fastigheterna och dränering .... 77.

Fråga om afdrag för värdet af undantagsförmåner från inkomst af kapital .... 112.

[Jämför 121.]

Fråga om afdrag för aktiebolags förlust genom förskingring af dess verkställande direktör, hvilken förlust icke kunnat betäckas med från föregående år balanserade vinstmedel m. m......... 10.

Se vidare **Aktiebolag, Apotek, Bankrörelse, Fabriksrörelse, Militär, Sågverksrörelse, Testamente, Ångfartygsbolag.**

Afkortning.

(§ 82 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)

Ang. af magistrat ifrågasatt afkortning af vissa utskylder på grund af dubbel taxering .... 57.

Aktie.

Ang. taxering till inkomstskatt af till aktieägare verkställd s. k. gratisutdelning af nya aktier .... 102.

Ang. taxering af utdelning å aktier i in- och utländska bolag ... 103.

N:r

Fråga, om från ångfartygsaktiebolag skedd vinstutdelning, som utgjort utdelning af kapital, hvilket frigjorts genom en ångares förlisning, skulle taxeras enligt inkomstskatteförordningen 120.

Aktiebolag.

Fråga, om vid taxering till inkomstskatt af ett aktiebolag, som höjt sitt aktiekapital, afdrag finge äga rum med stadgad procent jämväl å det höjda beloppet .... 104.

Ansvar.

Ang. yrkande om ansvar för smädligt skrifsätt .... 42.

Apotek.

Fråga, om vid taxering af inkomst af apoteksrörelse afdrag finge ske för afbetalning å köpeskillingen för apoteket .... 105.

Arf.

Fråga om taxering af s. k.förtida arf .... 5.

Arrendator.

Ang. af arrendator af en fastighet anförda besvär rörande fastighetens taxering (till kammarrätten *återförvisadt* mål) .... 119.

Arrende.

Ang. taxering af prästs inkomst af arrende af boställe .... 59, 94.

Fråga om taxering af medel, uppburna af organist från T. församlings kyrkokassa i andel af arrende för till församlingen doneradt hemman .... 71.

Bankrörelse.

Fråga, om vid banks taxering afdrag finge ske för å bankrörelsen uppkomna förluster .... 82.

Behörighet att föra talan. Se **Arrendator, Kommunalnämnd.**

Beskattningsbar inkomst. Se **Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Beskattningsort.

Fråga, om kreaturshandlaren A., som vore taxerad i mantalsskrifningsorten, H. socken, skulle jämväl taxeras i Ä. socken för därinom bedrifven handel .... 67.

Fråga, om ett bolag, som i S. stad dref rörelse, skulle taxeras i L. socken för den verksamhet, bolaget där bedrifvit genom brytande af sten för ett byggnadsföretag i staden.............. 80.

P., som i juli 1900 utnämndes till folkskollärare m. m. i H. socken med tillträde af tjänsten den 1 januari 1901, taxerades sistnämnda år för inkomst af tjänst i såväl T. socken som H. socken. Fråga om P:s rätta taxeringsort........................ 61.

[Jämför 83, 91.]

N:r

Hökaren M., som år 1901 var mantalsskrifven och taxerad för inkomst i K. socken, har samma år jämväl i L. socken taxerats för inkomst genom försäljning af matvaror.............. 92.

Fråga, om sjökaptenen S., som ej vore i H. stad mantalsskrifven, skulle i nämnda stad taxeras för inkomst af handel därstädes med grönsaker m. m. .... 111.

Fråga, om i H. stad registrerade *föreningens* för ekonomisk verksamhet Kuggörns salteri skattskyldighet i R. socken .... 38.

B., som för år 1901 var mantalsskrifven i V. stad, hade en del af samma år såsom t. f. provinsial-*läkare* uppehållit sig i L. stad. Fråga om B:s inkomsttaxering. (Öfverlämnande af handlingarna till kammarrätten.)................................... 106.

Fråga, huruvida grundläggaren J., som år 1902 var taxerad såväl i sin mantalsskrifningsort staden Ö—k som i staden Ö—d, skulle för sin verksamhet såsom *entreprenör* för grundläggningsarbeten i sistnämnda stad taxeras .... 110.

En vid S. järnverk i H. socken anställd arbetare har taxerats såväl i denna socken som i J. socken. Fråga, i hvilkendera af dessa kommuner han borde beskattas för inkomst af sitt arbete vid järnverket .... 15.

G., som varit i S. socken mantalsskrifven, hade i S. stad yrkesmässigt *köpt och sålt fastigheter*. Fråga, hvar G. borde härför taxeras.. 40.

Fråga om taxering i S. socken för inkomst af godsbefraktning å en till en del af sin sträckning genom S. socken gående *linbana* .... 43.

Fråga, om i G. stad bosatte handlanden W., hvilken i T. socken försålde varor i fast räkning, skulle därför beskattas i socknen 52.

Fråga, om aktiebolaget Förenade bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby, som drefve maltdryckstillverkning i Karlskrona, skulle taxeras i A. socken för inkomst af försäljning af maltdrycker i socknen.. 48.

[Jämför 84, 96.]

Fråga om Köpings stads *elektricitetsverk*, som hade sin kraftstation i K. socken, skulle taxeras såväl i staden som i socknen ... 58.

Ett bolag, som i Br. socken idkade tillverkning af sprängämnen, hade i Bot. socken magasin för upplag af dylika ämnen, som därifrån genom ombud försändes till andra orter. Fråga, om bolaget borde jämväl i Bot. socken taxeras .... 60.

Se vidare **Dubbelbeskattning, Flottningsbolag, Förening, Försäkringsagent, Järnvägsbolag, Kanalbolag, Läkare, Smed, Sågverksrörelse, Växthus, Ångfartygsbolag.**

Beskattningsår. Se **Inkomsters beräknande.**

N:r

Besvär

ang. hos Kungl. Maj:t förd klagan i beskattningsmål, därvid icke fogats kammarrättens utslag i målet .... 19.

Besvär öfver taxeringsåtgärd, anförda omedelbart hos kammarrätten, ej upptagna till pröfning .... 35.

Ang. besvär öfver ett utslag, som skulle hafva meddelats i taxeringsärende, men ej företetts hos Kungl. Maj:t .... 39.

Ang. af klagande rörande taxering i Stockholm anförda besvär, hvilka ej i stadgad tid inkommit till öfverståthållareämbetet 78.

Ang. besvär af en klagande, som ej hos pröfningsnämnden öfverklagat taxeringsnämndens beskattningsåtgärd .... 95.

Ang. ett hos kammarrätten desert mål .... 99.

Se vidare **Arrendator, Kommunalnämnd, Uppgifter.**

Bevillningsberedning.

Ang. klagan öfver val af ledamot i bevillningsberedning ...... 18, 107.

Ang. af Kungl. Maj:ts befallningshafvande gjord framställning i anledning däraf, att bevillningsberednings förslag till bevillnings- och inkomstskattetaxering förkommit .... 29.

Bevillningsfrihet.

(§ 11 mom. 2 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)

Fråga om skyldighet för aktiebolaget Dramatiska teaterbyggnadskonsortiet att erlägga fastighetsbevillning .... 118.

Fråga om bevillningsfrihet för Städernas lösöreförsäkringsbolag 22.

Fråga om bevillningsfrihet för Karlskrona artillerikårs manskapskassa .... 81.

Bevillningsprocent.

(§ 70 Bevilln.-förordn. den 3 december 1897.)

Fråga, om en del af bevillningsprocenten finge reserveras till ett kommande år .... 114.

Fråga, om af bevillningsprocenten finge utanordnas godtgörelse till landträntmästare för besvär med utbetalningar .... 20.

Boskillnad.

Fråga, om vid taxering af fanjunkaren S:s inkomst hänsyn borde tagas äfven till hans hustrus egendom, ehuru det dömts till boskillnad mellan makarna .... 44.

Bostad, fri. Se **Förmån.**

Boställe. Se **Afdrag, Arrende, Fastighetsbevillning, Kolning.**

Deklaration. Se **Uppgifter.**

N:r

Desert mål. Se **Besvär.**

Dramatiska teaterbyggnadskonsortiet. Se **Bevillningsfrihet.**

Dubbelbeskattning.
Fråga om sådan .... 26, 37, 69, 89, 92, 93, 97.
Ang. dubbelbeskattning och i sammanhang därmed tillämpning af § 73 Bevilln.-förordn. .... 79, 85.

Elektricitetsverk. Se **Beskattningsort.**

Exercisfält. Se **Fastighetsbevillning.**

Entreprenör. Se **Beskattningsort.**

Fabriksrörelse.
Ang. afdrag vid taxering af verkstadsrörelse för slitning af maskiner och inventarier .... 50, 101.
[Jämför 10 och 36.]
Se vidare **Afdrag.**

Fartyg. Se **Ångfartygsbolag.**

Fastighet. Se **Afdrag.**

Fastighetsbevillning.
(§ 3 Bevilln.-förordn.)
Fråga om nedsättning af stadsfastighets taxeringsvärde *under* brandförsäkringsvärdet .... 1.
Fråga om nedsättning af stadsfastighets taxeringsvärde *till* brandförsäkringsvärdet .... 23.
Fråga om nedsättning under pågående taxeringsperiod af taxeringsvärdet å en fastighet, af hvilken ägaren icke haft någon inkomst 55.
Fråga om förhöjning af fastighets taxeringsvärde under pågående taxeringsperiod .... 62, 75.
(§ 4 Bevilln.-förordn.)
Ang. taxering af kommittén för Svenska missionen i Kina tillhörig, i S. socken belägen fastighet .... 4.
Fråga om erläggande af bevillning för fastighet, som användes för *Frälsningsarméns* religiösa verksamhet .... 53, 63.
[Jämför 64.]
Ang. taxering af ett staten tillhörigt *exercisfält* .... 113.
(§ 5 Bevilln.-förordn.)
Fråga om G. stads taxering i V. socken för lägenhet, hvarå staden förvärfvat *grustäkt* .... 54.

N:r

Fråga om sjöofficers skattskyldighet för honom på lön anslaget boställe .... 115.
Se vidare **Bevillningsfrihet, Skattskyldighet.**

Fastighetsförsäljning.
Fråga om taxering af vinst, som uppkommit vid försäljning af fastighet .... 2, 7, 30, 51, 66, 86, 100.
Se ock **Beskattningsort.**

Fastighets taxeringsvärde. Se **Afdrag.**

Fideikommissegendoms innehafvare. Se **Testamente.**

Fiske.
Ang. staden Falkenberg i Skrea socken påförd bevillning för inkomst af laxfiske .... 47.
Se jämväl **Beskattningsort.**

Flottningsbolag.
Ang. taxering af Indals älfs flottningskompani .... 68.

Frälsningsarmén. Se **Fastighetsbevillning.**

Frälsningsarméns förlagsaktiebolag. Ang. dess taxering .... 65.

Förening. Se **Beskattningsort.**

Förluster. Se **Afdrag, Bankrörelse.**

Förmån.
Ang. taxering för förmån af fri bostad jämte vedbrand och trädgårdsland .... 6.
Se vidare **Afdrag, Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Försäkringsagent.
Ang. beskattning för inkomst af verksamhet såsom försäkringsagent 90.

Försäkringsbolag.
Ang. beskattning af *utländskt* försäkringsbolags inkomst vid agentur i Sverige .... 3.
Fråga om taxering af Städernas lösöreförsäkringsbolag .... 22.

Grustäkt. Se **Fastighetsbevillning, Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Gåfva. Se **Arf, Inkomst, beskattningsbar eller icke, Testamente.**

Handel. Se **Beskattningsort.**

Handlingars öfverlämnande till kammarrätten. Ang. .... 83, 106.

N:r

Hustru. Se **Äkta makar.**

Inkomst, beskattningsbar eller icke.
Fråga om fastighetsägares taxering för inkomst af grustäkt å fastigheten .... 12.
Fråga om taxering af ett belopp, som en person vid anställande i ett bolags tjänst uppburit såsom ersättning för förmåner, som han mistat genom att lämna annan förut innehafd tjänsteanställning .... 70.
Fråga om taxering af inkomst af trädgårdsskötsel........ 74.
Fråga om inkomsttaxering af ett regementes manskapskassa ...... 81.
Se vidare **Aktie, Arrende, Fastighetsförsäljning, Försäkringsbolag, Frälsningsarméns förlagsaktiebolag, Järnvägsbolag, Kolning, Linbana.**

Inkomsters beräknande.
(§ 10 mom. 1 och 2 Bevilln.-förordn.)
Ang. taxering år 1901 eller 1902 af ett den 2 december 1901 uppburet penningebelopp, som en person vid anställande i ett bolags tjänst uppburit såsom ersättning för förmåner, som han mistat genom att lämna annan af honom förut innehafd tjänsteanställning .... 70.
Fråga, om vid taxering af en firmas inkomst år 1902 inkomsten af rörelsen skolat upptagas med belopp, hvartill inkomsten uppgått under räkenskapsåret 1 maj 1901—30 april 1902. eller det räkenskapsår, som tilländagått den 30 april 1901 .... 73.
Fråga om taxering år 1903 af ett bolag, som från och med samma års början öfvertagit ett annat bolags rörelse........ 117.

Inkomstskatt. Se **Aktie, Aktiebolag, Testamente.**

Inventarier. Se **Fabriksrörelse.**

Järnvägsbolag.
Ang. grund för fördelning af järnvägsbolags inkomst mellan bolagets stationer .... 17, 45.
Ang. taxering af ränteafkastning å järnvägsbolags i afvaktan på järnvägsföretagets fullbordande i bank insatta aktiekapital ... 9.

Kammarrätten.
Ang. tillämpning af § 73 Bevilln.-förordn.
Se **Dubbelbeskattning.**

Kanalbolag.
Fråga om Nya Trollhätte kanalbolags taxering i H. socken ...... 98.

Kapital. Se **Järnvägsbolag, Sågverksrörelse.**

Kassa.
Ang. taxering af Karlskrona artillerikårs manskapskassas inkomst af marketenterirörelse. Se **Bevillningsfrihet.**

N:r

Klagan. Se **Besvär.**

Kolning.
Ang. taxering af boställshafvares inkomst af kolning å alster från bostället skog .... 25.

Kommunalnämnd och **Kommunalstämmas ordförande** hafva förklarats obehöriga att utan uppdrag af kommunalstämman föra dess talan i bevillningsmål .... 27, 34.

Kungl. Maj:t.
Ang. hos Kungl. Maj:t väckt yrkande i fråga om återbekommande af utskylder .... 83, 106.

Linbana. Se **Beskattningsort.**

Läkare. Se **Beskattningsort.**
Ang. afdrag för åtskilliga utgifter för läkareyrket. Se **Afdrag.**

Maltdrycker. Se **Beskattningsort.**

Marketenterirörelse.
Fråga om Karlskrona artillerikårs manskapskassas taxering för inkomst af sådan rörelse. Se **Bevillningsfrihet.**

Maskiner. Se **Fabriksrörelse.**

Militär.
Fråga, huruvida vid kaptenen S:s inkomsttaxering afdrag finge ske för utgifter för kommendering vid utländsk armé .... 46.

Obligationer. Se **Afdrag.**

Rederibolag. Se **Ångfartygsbolag.**

Regementes kassa. Se **Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Restitution.
Ang. yrkande om restitution .... 89, 91, 93.
Ang. hos Kungl. Maj:t framställdt yrkande om återbekommande af utskylder .... 83.

Räkenskapsår. Se **Inkomsters beräknande.**

Skattskyldighet för fastighet.
Fråga om skattskyldighet år 1901 för en fastighet, som sålts till kronan genom en i december 1900 dagtecknad och af Kungl. Maj:ts befallningshafvande å kronans vägnar i januari 1901 antagen köpeafhandling .... 56.

N:r

Fråga om skattskyldighet för år 1902 för en fastighet, som försålts i december 1901 men af köparen tillträdts den 1 oktober 1902 .... 116.
Se vidare **Bevillningsfrihet, Fastighetsbevillning.**

Smed.
Fråga om taxeringsorten för inkomst af utöfvande af smedsyrket 26.

Sprängämnen. Se **Beskattningsort.**

Sågverksrörelse.
Fråga, om S:s sågverksbolag, som i H. socken å bolaget icke tillhörig såg mot lega försågat timmer, skulle för vinst däraf taxeras i socknen .... 13.
Fråga, om J. A. E:s trävaruaktiebolag skulle taxeras för inkomst af sin rörelse i N.-K. socken .... 16.
Fråga om afdrag vid sågverksbolags taxering för ränta å skuld, hänförlig till lånt rörelsekapital .... 32.
Ang. grund för beräkningen af sågverksbolags beskattningsbara inkomst .... 21, 31.
Ang. fördelning af sågverksbolags uppskattade inkomst mellan särskilda orter, inom hvilka rörelsen utöfvas:
Carl Palmgrens trävaruaktiebolag .... 85.
Hudiksvalls trävaruaktiebolag .... 28.
Korsnäs sågverksaktiebolag .... 32.
Fråga, om Korsnäs sågverksaktiebolag skulle taxeras i Kopparbergs socken, där bolagets styrelse hade sitt säte och en dess disponent vore boende .... 33.
Fråga, om Bergvik och Ala nya aktiebolag, som taxerats i flere socknar, skulle taxeras jämväl i staden S. .... 76.

Taxeringsförrättning.
Ang. ny taxeringsförrättning samt ersättning för inställelse vid sådan .... 29.

Taxeringsnämnd.
Ang. klagan öfver val af ledamot i taxeringsnämnd .... 18.

Taxeringsvärde. Se **Afdrag, Fastighetsbevillning.**

Teaterbyggnadskonsortium. Se **Bevillningsfrihet.**

Testamente.
På grund af testamente och öfverenskommelse är innehafvaren af fideikommissegendom pliktig att årligen afstå visst belopp af egendomens afkastning. Fråga, huruvida vid taxering till *inkomstskatt* afdrag finge ske med berörda belopp 121

N:r

Tomtbolag. Se **Afdrag.**

Tomtförsäljning. Se **Fastighetsförsäljning.**

Trädgårdsland. Se **Förmån.**

Trädgårdsskötsel. Se **Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Undantagsförmån. Se **Afdrag.**

Uppgifter till ledning vid taxering.
(§ 15 Bevilln.-förordn.)
Fråga, huruvida ett bolag, som börjat sin verksamhet den 1 sept. 1901 och icke till 1902 års taxeringsmyndigheter aflämnat föreskrifven uppgift, skulle hafva förlorat rätt till talan i fråga om sin taxering sistnämnda år (till kammarrätten *återförvisadt* mål) .... 41.
Ang. underlåtenhet af en handlande att aflämna uppgift angående sin inkomst .... 49.
Ang. underlåtenhet af ett bolag, som idkade rörelse å två orter, att å ena orten aflämna uppgift angående sin inkomst ...... 84.
Fråga, om ett bolag genom aflämnande af uppgift angående sin vinst med mera kan anses hafva fullgjort föreskriften i § 15 Bevilln.-förordningen .... 87.

Utrikes kommendering. Se **Militär.**

Utskylder.
Ang. återbekommande af utskylder. Se **Restitution.**
Se vidare **Afkortning.**

Val af ledamot i bevillningsberedning och taxeringsnämnd.
Se **Bevillningsberedning, Taxeringsnämnd.**

Vedbrand. Se **Förmån.**

Väg. Se **Afdrag.**

Växthus.
Källarmästare, som drifva rörelse i S. stad, ha i S. socken växthus hufvudsakligen för förvaring af de för källarrörelsen i staden erforderliga prydnadsväxter. Fråga om taxering af inkomst af berörda växthus .... 88.

Ångfartygsbolag.
Fråga om taxeringsorten för ett ångbåtsbolag .... 24.

N:r

Fråga, om vid rederibolags taxering afdrag finge äga rum för slitning af bolagets fartyg .... 108.

Se vidare **Aktie**.

Återförvisning. Se **Arrendator**, **Beskattningsort**, **Uppgifter**.

Äkta makar.

Fråga om taxering af inkomst, som ena maken förvärfvat före äktenskapet .... 109.

Se vidare **Boskillnad**.

Tryckfel.

Pag. 53 12:te raden uppifrån står 1902 skall vara 1903.

SAMLING

AF

KUNGL. RESOLUTIONER OCH BREF

RÖRANDE TILLÄMPNINGEN AF

BEVILLNINGS- OCH INKOMST-SKATTEFÖRORDNINGARNA

JÄMTE

SAKREGISTER

FORTSÄTTNING AF HJ. RETTIGS PREJUDIKATSAMLING

ELFTE HÄFTET

OMFATTANDE ÅREN 1905 OCH 1906

UTGIFVET AF

A. W. CYGNÆUS

KANSLISEKRETERARE I FINANSDEPARTEMENTET

STOCKHOLM

ISAAC MARCUS' BOKTR.-AKTIEBOLAGS FÖRLAG

STOCKHOLM 1909
ISAAC MARCUS' BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG

Föreliggande samling har uppställts efter enahanda principer, som den af Hj. Rettig förut utgifna »samling af K. resolutioner och bref rörande tillämpningen af bevillnings- och inkomstskatteförordningarna». Vid arbetets utförande har kanslirådet Rettig benäget medverkat, och begagnar utgifvaren tillfället att uttala sin tacksamhet för den värdefulla hjälp, han sålunda fått mottaga.

Stockholm i maj 1909.

Utgifvaren.

Innehåll.

Sid.

N:r 1. Kungl. resolutionen den 20 januari 1905 på und. besvär af advokaten C. Lagerlöf, i egenskap af testamentstagare och testamentsexekutor i dödsboet efter grefve C. Cronhjelm af Flosta, i fråga om grefve Cronhjelms inkomsttaxering år 1903. .... 1.

„ 2. Transsumt af kungl. resolutionen den 3 februari 1905 på und. besvär af f. d. majoren C. A. Adelsköld i fråga om, bland annat, klagandens inkomsttaxering år 1903. .... 2.

„ 3. Kungl. resolutionen den 10 februari 1905 på und. besvär af Träförädlingsaktiebolaget i Karlskrona i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1903. .... 3.

„ 4. Kungl. resolutionen den 17 februari 1905 på und. besvär af stadsfullmäktige i Luleå i fråga om taxeringsvärdena för år 1903 å åtskilliga Sveriges riksbank tillhöriga fastigheter. ... 5

„ 5. Kungl. resolutionen den 24 februari 1905 på und. besvär af bageri- och byggnadsföreningen n:r 3 i Hälsingborg i fråga om föreningens inkomsttaxering år 1903. .... 6.

„ 6. Kungl. resolutionen den 3 mars 1905 på und. besvär af Bergvik och Ala nya aktiebolag i fråga om taxering år 1903 af ett klaganden tillhörigt epidemisjukhus m. m. .... 8.

„ 7. Kungl. resolutionen den 3 mars 1905 på und. besvär af Claes Johansson & C:os väfveriaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903. .... 9.

„ 8. Kungl. resolutionen den 10 mars 1905 på und. besvär af förre förgyllaren G. Wahlström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903. .... 11.

„ 9. Kungl. resolutionen den 17 mars 1905 på und. besvär af amiralitetspastorn, kontraktsprosten N. Hussénius i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903 .... 12.

„ 10. Kungl. resolutionen den 13 april 1905 på und. besvär af kamreraren W. Willers å tjänstens vägnar, i fråga om bankdirektören E. J. Thiels inkomsttaxering år 1903 .... 13.

Sid.

N:r 11. Kungl. resolutionen den 26 april 1905 på und. besvär af Transtrands sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1903 af socknens besparingsskog. ... 16.

„ 12. Kungl. resolutionen den 5 maj 1905 på und. besvär af grosshandlaren W. R. Hellström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903. ... 17.

„ 13. Kungl. resolutionen den 2 juni 1905 på und. besvär af landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, och disponenten H. Berggren, hvar för sig klagande, i fråga om Berggrens taxering till inkomstskatt år 1903. ... 18.

„ 14. Kungl. resolutionen den 9 juni 1905 på und. besvär af Städernas lösöreförsäkringsbolag, numera benämndt Försäkringsbolaget Allmänna Brand, ömsesidigt af 1842, i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1902. ... 20.

„ 15. Kungl. resolutionen den 7 juli 1905 på und. besvär af Askums sockens kommunalstämma i fråga om kommunen år 1903 påförd bevillning för kommunen tillhöriga 1/2 mantal Assleröd. ... 22.

„ 16. Kungl. resolutionen den 15 juli 1905 på und. besvär af Timmermansorden i fråga om dels skyldighet för klaganden att för år 1903 erlägga bevillning för klaganden tillhöriga fastigheten n:r 3, 4 och 5 i kvarteret Träskfloden i Stockholm, dels äfven klagandens inkomsttaxering samma år. ... 23.

„ 17. Kungl. resolutionen den 15 juli 1905 på und. besvär af viktualiehandlanden J. E. Björklöf i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903. ... 25.

„ 18. Kungl. resolutionen den 28 juli 1905 på und. besvär af Nobelstiftelsen i fråga om stiftelsens inkomsttaxering år 1903. ... 26.

„ 19. Kungl. resolutionen den 6 september 1905 på und. besvär af Solna sockens kommunalstämma i fråga om handlanden E. Johanssons i Östersund inkomsttaxering år 1903. ... 27.

„ 20. Kungl. resolutionen den 6 september 1905 på und. besvär af sjökaptenen N. Melinder i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903. ... 29.

„ 21. Kungl. resolutionen den 22 september 1905 på und. besvär af barnmorskan Märta Henriksson i fråga om skyldighet för klaganden att erlägga bevillning för Rogsta sockens barnmorskeboställe år 1903. ... 30.

„ 22. Kungl. resolutionen den 22 september 1905 på und. besvär af kaptenen grefve C. Hamilton i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903. ... 31.

„ 23. Kungl. resolutionen den 3 november 1905 på und. besvär af Härnösands enskilda bank i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903. ... 32.

Sid.

N:r 24. Kungl. resolutionen den 3 november 1905 på und. besvär af Umeå tjärexportaktiebolag i fråga om klagandens taxering till inkomstskatt år 1903. .... 33.

„ 25. Kungl. resolutionen den 3 november 1905 på und. besvär af bruksägaren L. Norman i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903. .... 34.

„ 26. Kungl. resolutionen den 9 februari 1906 på und. besvär af barnmorskan Margreta Engman i fråga om taxering år 1903 af en Bollnäs socken tillhörig, till barnmorskeboställe upplåten fastighet.......... 36.

„ 27. Kungl. resolutionen den 23 februari 1906 på und. besvär af Sandvikens järnverks aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1903. .... 37.

„ 28. Kungl. resolutionen den 23 februari 1906 på und. besvär af Varpnäs förlagsaktiebolag i fråga om skyldighet för klaganden att erlägga fastighetsbevillning för klaganden tillhöriga "Varpnäs storholmar och åbyggnad". .... 38.

„ 29. Kungl. resolutionen den 9 mars 1906 på und. besvär af konsuln M. Engeström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 39.

„ 30. Kungl. resolutionen den 9 mars 1906 på und. besvär af kontraktsprosten J. Th. Boethius i fråga om k lagandens inkomsttaxeriag år 1903. .... 40.

„ 31. Kungl. resolutionen den 9 mars 1906 på und. besvär af ordföranden i Björsäters sockens kommunalnämnd C. H. Johansson i fråga om numera aflidne handlanden J. A. Bengtssons inkomsttaxering år 1902.......... 41.

„ 32. Kungl. resolutionen den 29 juni 1906 på und. besvär af aktiebolaget Th. Winborg & C:o i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1903. .... 43.

„ 33. Kungl. resolutionen den 29 juni 1906 på und. besvär af aktiebolaget jästfabriken Activ i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.......... 45.

„ 34. Kungl. resolutionen den 29 juni 1906 på und. besvär af Munksjö aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.......... 46.

„ 35. Transsumt af kungl. resolutionen den 29 juni 1906 på und. besvär af drätselkammaren i Södertälje i fråga om dels taxeringsvärdet för år 1903 å vissa byggnader, uppförda å konsuln C. A. Svahn tillhöriga lägenheten Mariedal, dels ock Svahns inkomsttaxering nämnda år. .... 47.

„ 36. Kungl. resolutionen den 6 juli 1906 på und. besvär af kaptenen friherre B. A. H. Lagerbielke i fråga om klagandens taxering till inkomstskatt år 1904. .... 49.

Sid.

N:r 37. Kungl. resolutionen den 6 juli 1906 på und. besvär af kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om expeditionschefen, numera generaldirektören C. H. H. Bennichs inkomsttaxering år 1904. .... 50.

" 38. Kungl. resolutionen den 6 juli 1906 på und. besvär af kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar, och grosshandlaren I. D. Hirsch, hvar för sig, i fråga om Hirschs inkomstskattetaxering år 1904. .... 52.

" 39. Kungl. resolutionen den 13 juli 1906 på und. besvär af rederiaktiebolaget Sigurd i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 54.

" 40. Kungl. resolutionen den 13 juli 1906 på und. besvär af Ronneby sockens kommunalstämma i fråga om med. doktor J. A. Sjöqvists inkomsttaxering år 1904. .... 55.

" 41. Kungl. resolutionen den 13 juli 1906 på und. besvär af disponenten P. Eriksson å Hofors i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 56.

" 42. Kungl. resolutionen den 20 juli 1906 på und. besvär af norske undersåten, trävaruhandlaren G. Dahl i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903. .... 57.

" 43. Kungl. resolutionen den 27 juli 1906 på und. besvär af Bjuråkers sockens kommunalstämma i fråga om Strömbacka bruks aktiebolags inkomsttaxering år 1903. .... 59.

" 44. Kungl. resolutionen den 27 juli 1906 på und. besvär af Brännkyrka sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1904 af Stockholms stads vattenreservoir vid Stora Nybohof. .... 60.

" 45. Kungl. resolutionen den 27 juli 1906 på und. besvär af stadsfullmäktige i Hudiksvall i fråga om kaptenen F. Göthlins inkomsttaxering år 1904. .... 61.

" 46. Kungl. resolutionen den 27 juli 1906 på und. besvär af Kärna sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1903 af två första lifgrenadjärregementet tillhöriga, å mötesplatsen Malmen befintliga byggnader m. m. .... 63.

" 47. Kungl. Maj:ts nådiga bref den 10 augusti 1906 till kammarrätten ang. und. besvär af aktiebolaget V. Löwener i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 65.

" 48. Kungl. resolutionen den 10 augusti 1906 på und. besvär af konsuln R. Ekwall i fråga om dels taxeringen år 1904 af en å klaganden tillhöriga hemmansdelen 3/128 mantal Renneslöf n:r 7 i Rennkslöfs socken belägen jaktpaviljong och dels klagandens taxering till inkomstskatt samma år. .... 66.

" 49. Kungl. resolutionen den 10 augusti 1906 på und. besvär af majoren C. E. Edelström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 67.

Sid.

N:r 50. Kungl. resolutionen den 10 augusti 1906 på und. besvär af Timmermansordens direktion i fråga om ordenssällskapets inkomsttaxering år 1904. .... 68.

„ 51. Kungl. resolutionen den 17 augusti 1906 på und. besvär af Växjö landsförsamlings kommunalstämma i fråga om stadsingenjören F. A. Estelles inkomsttaxering år 1904. .... 69.

„ 52. Kungl. resolutionen den 17 augusti 1906 på und. besvär af kontraktsprosten J. Th. Malm i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 70.

„ 53. Kungl. resolutionen den 24 augusti 1906 på und. besvär af aktiebolaget Jakobson & Eriksson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903. .... 71.

„ 54. Kungl. resolutionen den 31 augusti 1906 på und. besvär af bruksägaren F. O. Israelsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 72.

„ 55. Kungl. resolutionen den 31 augusti 1906 på und. besvär af apotekaren A. E. Sjöberg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 74.

„ 56. Kungl. resolutionen den 7 september 1906 på und. besvär af änkan Anna Sofie Johnson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903. .... 75.

„ 57. Kungl. resolutionen den 14 september 1906 på und. besvär af svenske generalkonsuln i Köpenhamn, kammarherren F. A. G. Berencreutz i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 77.

„ 58. Kungl. resolutionen den 14 september 1906 på und. besvär af Klosters aktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1904. .... 78.

„ 59. Kungl. resolutionen den 21 september 1906 på und. besvär af Malmö sockerfabriksaktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1904. .... 80.

„ 60. Transsumt af kungl. resolutionen den 21 september 1906 på und. besvär af Hudiksvalls trävaruaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 83.

„ 61. Kungl. resolutionen den 28 september 1906 på und. besvär af direktören H. C. Kongstad Petersen och handlanden J. Shillito i fråga om klagandenas inkomsttaxering år 1904. .... 84.

„ 62. Kungl. resolutionen den 12 oktober 1906 på und. besvär af rådmannen N. G. Nyström i fråga om taxering år 1904 af en å lägenheten Kalfnäset uppförd villabyggnad. .... 86.

„ 63. Kungl. resolutionen den 26 oktober 1906 på und. besvär af bruksägaren C. E. Hæger i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 87.

Sid.

N:r 64. Kungl. resolutionen den 26 oktober 1906 på und. besvär af prokuristen S. Sundberg, majoren E. Rosén, stationsinspektoren K. Ek och handlanden G. Sundberg i fråga om klagandenas inkomsttaxering år 1903. .... 90.

„ 65. Kungl. resolutionen den 3 november 1906 på und. besvär af godsägaren J. E. Lignell i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 91.

„ 66. Kungl. resolutionen den 3 november 1906 på und. besvär af Stora Koppparbergs bergslags aktiebolag i fråga om dess inkomsttaxering år 1903. .... 93.

„ 67. Kungl. resolutionen den 9 november 1906 på und. besvär af bankdirektören F. Ossbahr i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1905. .... 96.

„ 68. Kungl. resolutionen den 9 november 1906 på und. besvär af öfverstelöjtnanten Carl Meurling i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1905. .... 97.

„ 69. Kungl. resolutionen den 9 november 1906 på und. besvär af hemmansägaren J. E. Johansson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1905. .... 98.

„ 70. Kungl. resolutionen den 9 november 1906 på und. bevär af Danmarks sockens kommunalstämma i fråga om Krooks Petroleums- & Oljeaktiebolags inkomsttaxering år 1904. .... 99.

„ 71. Kungl. resolutionen den 16 november 1906 på und. besvär af Grythytte sockens och Vikers kapellförsamlings kommunalstämmor, hvar för sig, i fråga om Nora bergslags elektriska aktiebolags inkomsttaxering år 1903. .... 100.

„ 72. Kungl. resolutionen den 23 november 1906 på und. besvär af grosshandlaren J. E. Synnergren i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1905. .... 102.

„ 73. Kungl. resolutionen den 29 november 1906 på und. besvär af stationsinspektoren I. Peterson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 103.

„ 74. Kungl. resolutionen den 29 november 1906 på und. besvär af byggmästaren G. J. Petterson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904. .... 105.

„ 75. Transsumt af kungl. resolutionen den 29 november 1906 på und. besvär af aktiebolaget Primus i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1903. .... 106.

„ 76. Kungl. resolutionen den 7 december 1906 på und. besvär af Köpings mekaniska verkstads aktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1903. .... 107.

„ 77. Kungl. resolutionen den 7 december 1906 på und. besvär af Grafva sockens kommunalstämma och Karlstads härads vägstyrelse, hvar för sig, i fråga om Klarafors aktiebolags inkomsttaxering år 1903. .... 109.

Sid.

N:r 78. Kungl. resolutionen den 7 december 1906 på und. besvär af stadsfullmäktige i Landskrona och skånska sockerfabriksaktiebolaget, hvar för sig, i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1903. .... 111.

„ 79. Kungl. resolutionen den 21 december 1906 på und. besvär af Röke sockens kommunalstämma i fråga om folkskollärаren E. Olssons inkomsttaxering år 1905. .... 113.

„ 80. Kungl. resolutionen den 31 december 1906 på und. besvär af stadsfullmäktige i Falun i fråga om Gäfle—Dala järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1901. .... 114.

„ 81. Transsumt af kungl. resolutionen den 31 december 1906 på und. besvär af Växjö—Alfvestads järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903. .... 116.

„ 82. Kungl. resolutionen den 31 december 1906 på und. besvär af Falun—Rättvik—Mora järnvägsaktiebolag i fråga om bolagets taxering till inkomstskatt år 1904. .... 118.

1.

Resolution på und. besvär af advokaten C. Lagerlöf, i egenskap af testamentstagare och testamentsexekutor i dödsboet efter grefve C. Cronhjelm af Flosta, i fråga om grefve Cronhjelms inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, advokaten Carl Lagerlöf, i egenskap af testamentstagare och testamentsexekutor i dödsboet efter grefve Carl Cronhjelm af Flosta, i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Adolf Fredriks församling i Stockholm taxerat grefve Cronhjelm till såväl bevillning som inkomstskatt för 3,600 kronors inkomst, hvilket belopp motsvarade det underhåll, grefve Cronhjelm, som vore försatt i konkurs, af konkursboet åtnjöte,

samt klaganden, såsom förmyndare för grefve Cronhjelm, hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som ifrågavarande inkomst icke vore af den beskaffenhet, att bevillning och inkomstskatt skulle utgöras för densamma, grefve Cronhjelm måtte varda från taxeringen befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1903, enär klaganden icke anfört giltigt skäl för sitt yrkande, ogillat detsamma och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 18 april 1904

ej funnit skäl att göra ändring i öfverklagade taxeringsåtgärderna[1]; Gifven Stockholms slott den 20 januari 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som ostridigt är, att ifrågavarande underhåll utgått af den till grefve Cronhjelms konkursbo influtna afkastningen af fastigheter och kapital, äfvensom att konkursboet för nu ifrågavarande år för nämnda fastigheter och inkomst af kapital beskattats, samt vid sådant förhållande grefve Cronhjelm icke därjämte bort särskildt taxeras för berörda underhåll, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria grefve Cronhjelms dödsbo från ifrågavarande, grefve Cronhjelm påförda bevillning och inkomstskatt. Hvilket etc.

- - -

(Transsumt.)

2.

Resolution på und. besvär af f. d. majoren C. A. Adelsköld i fråga om, bland annat, klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, f. d. majoren Claes Adolf Adelsköld i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Hedvig Eleonora församling i Stockholm dels — — — — — dels ock taxerat klaganden enligt bevillningsförordningen för 5,731 kronors inkomst af kapital och 5,890 kronors inkomst af tjänst eller pension, därvid 3,000 kronor beräknats utgöra klagandens inkomst af lifränta,

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, dels

[1]) Från kammarrättens beslut var en ledamot skiljaktig och yttrade: »Som ifrågavarande underhåll ostridigt utgått af den till grefve Cronhjelms konkursbo influtna afkastningen af fideikommissegendomar och af kapital, samt konkursboet, enligt hvad i målet blifvet upplyst, för samma fastigheter och ränteinkomst beskattats, alltså och då berörda underhåll enligt min åsikt icke är att hänföra till årligt understöd, hvarom i § 8 mom. 2 c) bevillningsförordningen och § 4 c) förordningen om inkomstskatt förmäles, finner jag för min del skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria grefve Cronhjelm från taxering till bevillning och inkomstskatt».

— — — — dels ock, att, som af den till klaganden utgående lifränta å ett i försäkringsbolag insatt kapital af 30,000 kronor allenast räntan å det insatta kapitalet, beräknad efter fyra procent, eller 1,200 kronor, vore föremål för beskattning, hvaremot återstående 1,800 kronor såsom utgörande återbetalning af kapitalet icke vore beskattningsbara, inkomsttaxeringen måtte i enlighet härmed nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 6 oktober 1903, enär — — — — — — — — — — — — — — — — — —

samt då, med afseende å taxeringen för nämnda lifränta, taxeringsmyndigheternas åtgärd att upptaga densamma till hela det belopp, hvartill den uppginge, syntes vara i öfverensstämmelse med gällande bevillningsförordning och förordning om inkomstskatt, fastställt taxeringen jämväl i denna del,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 21 april 1904 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 3 februari 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

3.

Resolution på und. besvär af Träförädlingsaktiebolaget i Karlskrona i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Träförädlingsaktiebolaget i Karlskrona i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för nämnda stad taxerat bolaget till bevillning för 36,775 kronors inkomst af rörelse och till inkomstskatt för 39,300 kronors inkomst,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd genom beslut den 24 september 1903, enär bolaget, som hade filial i Kristianstad, i aflämnad uppgift till ledning för taxeringen uteslutit nettoinkomsten af filialen, 3,604 kronor 55 öre, men ändock afdragit två tredjedelar af nämnda inkomst med 2,403 kronor 3 öre till beskattning i Kristianstad, samt bolaget ej kunde anses berättigadt till afdrag för verkställd afskrifning af 10 procent å inneliggande lager, förty höjt bevillningstaxeringen till 49,405 kronor och inkomstskattetaxeringen till 51,900 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, med yrkande att taxeringsnämndens beslut måtte fastställas, eller, om detta icke kunde bifallas, att den af taxeringsnämnden verkställda taxeringen ej måtte höjas med mera än 7,421 kronor 52 öre, genom utslag den 29 februari 1904, enär utredt vore, att i bolagets till ledning för taxeringen afgifna uppgift icke, såsom pröfningsnämnden antagit, uteslutits inkomst af bolagets rörelse i Kristianstad, men, på sätt kronans ombud i afgifven förklaring erinrat, bolaget icke vore berättigadt att åtnjuta afdrag för i räkenskapen gjord afskrifning å fast egendoms värde med 155 kronor 31 öre eller för i Kristianstad betalda utskylder, hvilkas belopp i saknad af närmare upplysning därom kunde anses icke hafva öfverstigit 400 kronor, förty och då bolaget, som affört åtta procent af maskiners och inventariers värde med 4,498 kronor 40 öre, icke visat sig äga i sådant afseende vid beskattningen afräkna mer än fem procent af värdet, i följd hvaraf berörda afdrag borde minskas med 1,686 kronor 90 öre, samt bolaget, som icke förebragt utredning, att och i hvad mån vid taxeringen afdrag borde bolaget tillgodokomma för värdeförminskning å lager, icke ådagalagt, att hvad i räkenskapen därför afförts understigit af pröfningsnämnden antagna 9,025 kronor 31 öre, funnit skäligt allenast på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att bevillningstaxeringen nedsatts med 1,363 kronor till 48,042 kronor och inkomstskattetaxeringen till 50,500 kronor; Gifven Stockholms slott den 10 februari 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring, än att, enär klaganden nu-

mera styrkt, att beloppet af de af klaganden i Kristianstad erlagda utskylder utgjort allenast 114 kronor 84 öre, taxeringarna nedsättas, taxeringen enligt bevillningsförordningen till i jämnadt tal 47,757 kronor och taxeringen enligt inkomstskatteförordningen till 50,200 kronor. Hvilket etc.

4.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Luleå i fråga om taxeringsvärdena för år 1903 å åtskilliga Sveriges riksbank tillhöriga fastigheter.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Luleå i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för staden Luleå, hvilken åsatt nedannämnda, Sveriges riksbank tillhöriga fastigheter taxeringsvärden såsom annan fastighet än jordbruksfastighet till följande belopp nämligen: egendomen n:r 6 i kvarteret Björnen 2,200 kronor, n:r 7 i kvarteret Räfven 32,500 kronor, n:r 5 i kvarteret Enen 1,000 kronor och n:r 8 i kvarteret Lejonet 2,000 kronor, tillika förordnat, att bevillning skulle utgöras för fastigheterna,

samt Norrbottens läns pröfningsnämnd fastställt berörda beskattningsåtgärd,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest landskamreraren A. Eurén, i egenskap af kronoombud hos pröfningsnämnden, häröfver anfört besvär, genom utslag den 30 mars 1904 sig utlåtit, att kammarrätten på grund af innehållet i 4 § i Kungl. Förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förklara, att för år 1903

bevillning icke skulle utgöras för ifrågavarande fastigheter[1]; Gifven Stockholms slott den 17 februari 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

5.

Resolution på und. besvär af bageri- och byggnadsföreningen n:r 3 i Hälsingborg i fråga om föreningens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bageri- och byggnadsföreningen n:r 3 i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års vederbörande bevillningsberedning för staden Hälsingborg föreslagit, att föreningen skulle taxeras till bevillning för 15,000 kronors inkomst af rörelse och till inkomstskatt för 16,800 kronors inkomst,

samt föreningen hos stadens taxeringsnämnd yrkat, att, som föreningen, hvars ändamål vore att till föreningens medlemmar anskaffa bröd och att inom Hälsingborg förvärfva fastigheter för inredning dels till bagerilokaler och dels till boningslägenheter att mot hyra upplåtas hufvudsakligen åt föreningens medlemmar, följaktligen icke kunde anses utöfva verksamhet af sådan beskaffenhet, att föreningen borde för inkomst beskattas, inkomsttaxering icke måtte varda föreningen åsatt,

men taxeringsnämnden, enär upplyst blifvit, att föreningen sålde varor till andra än sina medlemmar, fastställt bevillningsberedningens förslag,

[1]) Från kammarrättens beslut var en ledamot af skiljaktig mening och anförde: »Jag finner med afseende därå, att ifrågavarande fastigheter af Sveriges Riksbank öfvertagits för bevarande af bankens fordringar samt skola enligt det för banken gällande reglemente afyttras, så snart sådant kan ske utan förlust för banken, ej skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut».

så och efter det föreningen hos Malmöhus läns pröfningsnämnd fullföljt sitt hos taxeringsnämnden framställda yrkande,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1903, med ogillande af föreningens talan, fastställt taxeringarna,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest föreningen häröfver anfört besvär, genom utslag den 2 maj 1904 sig utlåtit, att, som det ej blifvit styrkt, att föreningen icke under ifrågavarande år, på sätt beskattningsnämnderna antagit, afyttrat varor till andra än föreningens medlemmar och sålunda utsträckt sin verksamhet utöfver hvad de af föreningen antagna stadgar angåfve såsom det med föreningens verksamhet afsedda ändamål, alltså och då föreningen icke förebragt sådan utredning, att däraf kunde bedömas, att och i hvad mån ifrågavarande taxeringar vore för höga, funne kammarrätten ej skäl göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 24 februari 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas[1];) och som hvad i målet förekommit ej föranleder till antagande, att föreningen under år 1903 sålt varor jämväl till andra än egna medlemmar, samt föreningen vid sådant förhållande under sagda år ej haft beskattningsbar inkomst, finner Kungl. Maj:t godt, att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria föreningen från ifrågavarande, föreningen ågångna taxering till bevillning och till inkomstskatt. Hvilket etc.

---

[1]) *Föreningen* åberopade hos Kungl. Maj:t ett af tre med föreningens förhållanden förtrogna personer afgifvet intyg, däri intygsgifvarna förklarade, att föreningen under år 1903 icke försålt varor till andra än föreningsmedlemmar.

6.

Resolution på und. besvär af Bergvik och Ala nya aktiebolag i fråga om taxering år 1903 af ett klaganden tillhörigt epidemisjukhus m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Bergvik och Ala nya aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Söderala socken, hvilken nämnd åsatt ett klaganden tillhörigt epidemisjukhus vid Nyhamn taxeringsvärde af 8,500 kronor, tillika förordnat, att för nämnda fastighet ej skulle erläggas bevillning, äfvensom taxerat klaganden till inkomstskatt för en inkomst af 795,600 kronor,

så och efter det landskamreraren C. M. Ström, å tjänstens vägnar, hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att klaganden måtte förklaras skyldig att för fastigheten erlägga bevillning,

samt pröfningsnämnden, enär fastigheten ostridigt endast hade ett filantropiskt ändamål och åsamkade klaganden utgifter, genom beslut vid sammanträde den 25, den 26 och den 28 september 1903 ogillat berörda yrkande äfvensom fastställt taxeringen till inkomstskatt,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest landskamreraren Ström häröfver anfört besvär under fullföljd af sitt hos pröfningsnämnden framställda påstående samt med yrkande tillika, att klaganden måtte taxeras till inkomstskatt för beräknad inkomst af fastigheten, genom utslag den 11 maj 1904 sig utlåtit, att, som frihet från utgörande af bevillning för ifrågavarande fastighet ej vore lagligen medgifven, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, att klaganden skulle för fastigheten erlägga bevillning såsom för annan fastighet än jordbruksfastighet efter det för fastigheten bestämda värde, 8,500 kronor, samt höja klagandens

taxering för inkomstskatt till 796,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 3 mars 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

7.

Resolution på und. besvär af Claes Johansson & C:os väfveriaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Claes Johansson & C:os väfveriaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan bolaget i den till ledning vid bolagets taxering för år 1903 afgifna uppgift upptagit sin enligt inkomstskatteförordningen beskattningsbara inkomst efter afdrag af sex procent utdelning å bolagets aktiekapital, 1,095,000 kronor, till 410,315 kronor 27 öre,

samt vederbörande taxeringsnämnd i Göteborg berörda år, hvilken ansett bolaget icke berättigadt till afdrag för utdelning å det belopp, 365,000 kronor, hvarmed bolagets aktiekapital under år 1902 ökats i samband därmed, att af bolagets besparade medel enahanda belopp utdelats till aktieägarne, taxerat bolaget till inkomstskatt för 432,200 kronors inkomst,

så och efter det bolaget hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som den under år 1902 skedda ökningen af aktiekapitalet motsvarade verkligt, af delägarne gjordt tillskott samt bolaget vid sådant förhållande vore berättigadt att vid sin taxering njuta afdrag för 6 procent utdelning jämväl å denna del af aktiekapitalet, den inkomst, efter hvilken

bolaget hade att utgöra inkomstskatt, måtte i öfverensstämmelse med bolagets uppgift beräknas till 410,300 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde under tiden från och med den 25 till och med den 30 september 1903, enär jämlikt 9 § i inkomstskatteförordningen inländska aktiebolag och enskilda bankbolag vore berättigade att vid taxering åtnjuta afdrag för ett belopp, som motsvarade den till aktie- eller lottägare bestämda utdelning, dock icke för mera än 6 procent å inbetaldt aktie- eller lottkapital, samt beträffande inregistrerad ökning af sådant kapital afdrag finge äga rum endast i den mån, ökningen motsvarade verkligt, af delägarne gjordt tillskott, förty och då bolaget medgifvit, att under år 1902, förutom sedvanlig årsvinstutdelning, utdelning af under föregående år besparade medel till belopp af 365,000 kronor beslutats och ägt rum endast i syfte, att aktieägarne skulle för denna senare utdelning teckna nya aktier i bolaget, samt särskildt vid det förhållande, att någon utdelning till aktieägarne af dessa medel icke ägt rum, utan endast ett antal aktiebref utdelats, den sålunda skedda ökningen af aktiekapitalet icke kunde betraktas såsom ett verkligt, af delägarne i bolaget gjordt tillskott, som kunde berättiga bolaget att i inkomstskatteafseende därå beräkna enahanda afdrag, som i fråga om det ursprungliga aktiekapitalet, ogillat bolagets yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 8 mars 1904 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 3 mars 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

8.

Resolution på und. besvär af förre förgyllaren G. Wahlström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre förgyllaren Gustaf Wahlström i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för staden Malmö taxerat klaganden till bevillning för 26,000 kronors inkomst af försäljning utaf tre tomter å egendomen Rosenholm och till inkomstskatt för 27,000 kronors inkomst,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen för berörda tomtförsäljning måtte undanröjas samt klaganden i stället beskattas för inkomst af ett till 26,000 kronor beräknadt kapital,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1903, enär klagandens köp och försäljning af jord å egendomen Rosenholm vore att anse såsom en spekulationsaffär, ogillat yrkandet och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt [1]), hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 25 maj 1904 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 10 mars 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

[1]) Vederbörande *kronoombud* upplyste i förklaring till kammarrätten, att klaganden jämte annan person i januari 1897 inköpt egendomen Rosenholm. 1901 hade egendomen styckats, hvarefter klaganden under sistnämnda år och under år 1902 försålt hvardera året tre tomter. Den vinst, klaganden beredt sig genom försäljning af sistberörda tre tomter, hade af beskattningsnämnderna ansetts utgöra 26,000 kronor.

9.

Resolution på und. besvär af amiralitetspastorn, kontraktsprosten N. Hussénius i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, amiralitetspastorn, kontraktsprosten Nils Hussénius i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden i den af honom till ledning för 1903 års taxering aflämnade uppgift såsom inkomst af tjänst upptagit, bland annat, 6,558 kronor, motsvarande klagandens lön från amiralitetsförsamlingen i Karlskrona, och 100 kronor, utgörande arfvode till klaganden såsom notarie hos nämnda församlings kyrkoråd, äfvensom yrkat afdrag från det uppgifna inkomstbeloppet för, bland annat, de med klagandens tjänst såsom amiralitetspastor förenade utgifter för hållande af expeditionslokal, beräknade till 500 kronor,

samt 1903 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona i öfverensstämmelse med berörda uppgift taxerat klaganden dels till bevillning, utom för 300 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest, därom nu ej är fråga, tillika för 8,392 kronors inkomst af tjänst dels ock till inkomstskatt för 7,400 kronors inkomst,

så och efter det Blekinge läns pröfningsnämnd, enär klaganden enligt officiell uppgift åtnjutit i aflöning från amiralitetsförsamlingen 6,658 kronor 85 öre eller 100 kronor mera än klaganden uppgifvit och klaganden ej kunde anses berättigad att njuta afdrag för den till 500 kronor beräknade kostnaden för expeditionslokal, genom beslut den 24 september 1903 höjt taxeringen för inkomst af tjänst till 8,992 kronor och inkomstskattetaxeringen till åttatusen kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 6 maj 1904, enär klaganden, på sätt pröfningsnämnden ansett, icke vore lagligen berättigad att vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten

af tjänst åtnjuta afdrag för kostnaden för expeditionslokal, och på i öfrigt anförda skäl endast på det sätt ändrat pröfningsnämndens beslut, att klagandens taxering till bevillning för inkomst af tjänst nedsatts till 8,966 kronor;

däruti klaganden i und. sökt ändring och därvid fullföljt yrkandet om rätt till afdrag för kostnaden för expeditionslokal; Gifven Stockholms slott den 17 mars 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

10.

Resolution på und. besvär af kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om bankdirektören E. J. Thiels inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års vederbörande bevillningsberedning i Stockholm föreslagit, att bankdirektören Ernest Jacques Thiel skulle, i öfverensstämmelse med Thiels till ledning vid hans taxering aflämnade uppgift, taxeras till bevillning för 1,489 kronors inkomst af tjänst och till inkomstskatt för 89,100 kronors inkomst,

samt nämnda års taxeringsnämnd för Hedvig Eleonora församling i Stockholm höjt hvardera taxeringen med 1,000,000 kronor, motsvarande det belopp, Thiel af aktiebolaget Gellivare malmfält skulle hafva bekommit i ersättning för visst åt bolaget utfördt arbete, och således taxerat Thiel till bevillning, utom för ofvanberörda inkomst af tjänst, jämväl för 1,000,000 kronors

inkomst af rörelse, yrke eller eljest samt till inkomstskatt för sammanlagdt 1,089,100 kronors inkomst,

så och efter det Thiel hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att som Thiel af ifrågavarade 1,000,000 kronor under år 1900 uppburit 200,000 kronor, hvilka redan blifvit beskattade, och erhållit 800,000 kronor i förbindelser, däraf utan godtgörelse återlämnats förbindelser för 210,000 kronor, samt förbindelserna å återstående beloppet, 590,000 kronor, ännu icke blifvit fullgjorda och i allt fall endast kunde anses såsom osäker fordran, taxeringarna måtte nedsättas i enlighet med bevillningsberedningens förslag,

men pröfningsnämnden genom beslut den 13 oktober 1903, enär med ledning af ett af Thiel företedt intyg och i pröfningsnämnden meddelade upplysningar syntes utredt, att af ifrågavarande ersättningsbelopp 200,000 kronor förut beskattats och att af återstoden endast 590,000 kronor, som år 1902 till Thiel enligt ordalydelsen i berörda intyg »utassignerats» i aktier i Förenade separatorsintressenternas aktiebolag, kommit Thiel till godo och kunde såsom inkomst taxeras, allenast i så måtto bifallit Thiels yrkande, att hans taxering till bevillning nedsattes till 591,489 kronor och taxeringen enligt inkomstskatteförordningen till 679,100 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Thiel häröfver sig besvärat och därvid fullföljt sitt hos pröfningsnämnden framställda yrkande, genom utslag den 18 april 1904, ehuru i målet vore utredt, att såsom afbetalning å en till Thiel för utfördt arbete år 1900 utfäst ersättning denne år 1902 tillerkänts äganderätt till aktier i Förenade separatorsintressenternas aktiebolag å nominellt 590,000 kronor, likväl och då jämväl vore styrkt, ej mindre att de sålunda öfverlåtna aktierna, hvilka vid öfverlåtandet innehades af tredje man såsom pant för en förre ägarens skuld, skulle få till Thiel utlämnas först sedan omförmälda skuld blifvit af låntagaren infriad, än äfven att, enär skulden fortfarande under år 1903 varit ogulden, rätt för Thiel att tillgodogöra sig aktierna eller deras värde sistnämnda år ännu icke inträdt, samt vid sådant förhållande ifrågavarande öfverlåtelse icke kunde antagas hafva tillfört Thiel någon år 1903 beskattningsbar inkomst, funnit skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta Thiels taxering till

bevillning och till inkomstskatt till de af bevillningsberedningen föreslagna belopp [1]; Gifven Stockholms slott den 13 april 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär i målet är utredt, att Thiel såsom ersättning för utfördt arbete år 1902 fått på sig öfverlåten äganderätt till aktier i Förenade separatorsintressenternas aktiebolag å 590,000 kronor, samt den omständighet, att dessa aktier då varit pantsatta för annan persons skuld icke i och för sig utgjort anledning att fritaga Thiel från beskattning för berörda förvärf, ty och då Thiel följaktligen bort taxeras för inkomst af ifrågavarande aktieöfverlåtelse, men aktiernas värde må antagas icke hafva öfverstigit 354,000 kronor, till hvilket belopp desamma år 1903 blifvit af Thiel försålda, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, i så måtto bifalla besvären, att, med beräkning af inkomsten af aktieöfverlåtelsen till 354,000 kronor, Thiels ifrågavarande taxering bestämmes för bevillning till 355,489 kronor och för inkomstskatt till 443,100 kronor. Hvilket etc.

---

[1]) Kammarrättens beslut expedierades i enlighet med föredragandens af 2 andra ledamöter omfattade mening. En ledamot yttrade: »Som det på grund af hvad i målet förekommit får anses utredt, att ifrågavarande aktier i Förenade separatorsintressenternas aktiebolag är 1902 af aktiebolaget Gellivare malmfält öfverlåtits å Thiel till gäldande af en del af den skuld, hvari sistnämnda bolag häftat till Thiel för af denne åt bolaget utfördt arbete, ty och som vid sådant förhållande Thiel, hvilken icke förut blifvit för den fordran, han sålunda ägt hos aktiebolaget Gellivare malmfält beskattad, måste anses pliktig att år 1903 erlägga bevillning och inkomstskatt för den inkomst, som genom berörda aktier tillfallit honom, samt Thiel icke visat, att och i hvad mån värdet af aktierna vid tiden för öfverlåtelsen understigit det af pröfningsnämnden beräknade beloppet 590,000 kronor, finner jag ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring.»

Kammarrättens president anförde: »Då genom hvad i målet förekommit får anses utredt, att Thiel såsom ersättning för utfördt arbete år 1902 fått på sig öfverlåten äganderätt till omförmälda aktier i Förenade separatorsintressenternas aktiebolag å 590,000 kronor, samt den omständigheten, att dessa aktier då varit pantsatta för en numera aflidne konsuln G. E. Broms' skuld, desto mindre må anses fritaga Thiel från beskattning för berörda förvärf, som det icke ens blifvit påstådt, att konsuln Broms skulle varit ur stånd eller hans rättsinnehafvare sakna förmåga att skulden behörigen infria, anser jag väl Thiel böra, såsom skett, taxeras för inkomst af ifrågavarande aktieöfverlåtelse, men då aktiernas värde får antagas icke hafva öfverstigit 354,000 kronor, till hvilket belopp desamma år 1903 blifvit af Thiel försålda, finner jag skäligt i så måtto bifalla besvären, att, med beräkning af klagandens inkomst af aktieöfverlåtelsen till 354,000 kronor, Thiels taxering nedsättes för bevillning till 355,489 kronor och för inkomstskatt till 443,100 kronor.»

II.

Resolution på und. besvär af Transtrands sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1903 af socknens besparingsskog.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Transtrands sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan kronans ombud hos 1903 års pröfningsnämnd för Kopparbergs län yrkat, att nämnda sockens besparingsskog, hvilken, utgörande 17,744,68 hektar skogsmark och 7,116,45 hektar impedimenter, af samma års taxeringsnämnd för socknen icke åsatts särskildt taxeringsvärde, måtte i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, uppföras såsom jordbruksfastighet till värde af 1,200,000 kronor,

så och efter det ett inom pröfningsnämnden för jordbruksfastighetstaxeringen tillsatt utskott, till hvilket ärendet för förberedande behandling hänskjutits, i afgifvet betänkande hemställt om bifall till kronoombudets yrkande och i sammanhang därmed tillika föreslagit, att, som vid bestämmandet af taxeringsvärdena å de särskilda jordbruksfastigheterna inom socknen hänsyn tagits till värdet af ifrågavarande besparingsskog, dessa taxeringsvärden måtte nedsättas med 40 procent för hvarje reduceradt snesland inrösningsjord,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, den 22, den 23, den 24 och den 25 september 1903 bifallit utskottets ifrågavarande framställningar,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär med yrkande, att pröfningsnämndens beslut rörande särskild taxering af Transtrands besparingsskog måtte upphäfvas samt jordtaxeringen i Transtrand fastställas till de värden, som af taxeringsnämnden blifvit åsatta, genom utslag den 15 juli 1904 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; däri klaganden yrkat ändring med påstående, att vid taxeringen af jordbruksfastigheterna i

Transtrands socken en hvar jordägare måtte taxeras för sin ägande fastighet med tagen hänsyn äfven till andel i besparingsskogen; Gifven Stockholms slott den 26 april 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

12.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren W. R. Hellström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren Victor Reinhold Hellström i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Östermalms församling i Stockholm taxerat klaganden till inkomstskatt för 56,200 kronors inkomst,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som i den taxerade inkomsten inginge ett belopp af 8,350 kronor, som klaganden år 1902 uppburit i utdelning från ett uppgifvet aktiebolag, men utdelningen icke verkställts af för bolaget uppkommen vinst för år 1901, under hvilket år bolagets rörelse tvärtom gått med förlust, utan af bolagets från föregående år besparade vinstmedel, för hvilka bolaget tillförene blifvit taxeradt, samt vid sådant förhållande utdelningen icke borde vara föremål för beskattning, taxeringen måtte varda i öfverensstämmelse härmed rättad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 6 oktober 1903, enär klagandens yrkande saknade stöd i k. förordningen om inkomstskatt den 21 juni 1902, ogillat yrkandet och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 14 mars 1904

ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 5 maj 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

13.

Resolution på und. besvär af landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, och disponenten H. Berggren, hvar för sig klagande, i fråga om Berggrens taxering till inkomstskatt år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, och disponenten Henrik Berggren, hvar för sig, i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 6 juni 1904 i fråga om Berggrens taxering till inkomstskatt år 1903, därom nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 2 juni 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten på grund af särskilda nåd. remisser, efter vederbörandes hörande, afgifvit und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1903 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona taxerat klaganden Berggren till bevillning för 12,496 kronors inkomst af tjänst och till inkomstskatt för 46,200 kronors inkomst, af hvilket sistnämnda belopp 24,000 kronor motsvarade sammanlagda nominella värdet af 24 aktier i Kakelfabriksaktiebolaget i Karlskrona och af 24 aktier i Träförädlingsaktiebolaget i Karlskrona, hvilka aktier Berggren såsom delägare i omförmälda två bolag under år 1902 från bolagen bekommit;

att, sedan Berggren hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, dels att hans taxering för inkomst af tjänst måtte nedsättas till

måtte tagas i beräkning vid bestämmandet af den inkomst, för hvilken inkomstskatt borde af Berggren utgöras, pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1903, enär den omförmälda utdelningen å aktier vore beskattningsbar, allenast i så måtto bifallit Berggrens yrkanden, att hans taxering till bevillning fastställdes till 10,546 kronor för inkomst af tjänst och taxeringen till inkomstskatt nedsattes till 44,300 kronors inkomst;

att kammarrätten, hvarest Berggren häröfver anfört besvär, genom öfverklagade utslaget utlåtit sig, att, enär upplyst vore, att omförmälda två bolags aktiekapital, som vid 1902 års ingång utgjort, hvartdera bolagets 65,500 kronor, fördeladt å 131 aktier, under nämnda år ökats till 131,000 kronor, fördeladt å 262 aktier, och att till betalning af de nya aktierna, som tecknats af bolagens förutvarande aktieägare, användts af bolagens besparade och öfriga tillgängliga medel, af Träförädlingsaktiebolagets tillgångar 45,195 kronor, motsvarande 69 procent af bolagens förutvarande kapital, och af Kakelfabriksaktiebolagets medel 85,805 kronor, utgörande 131 procent af sistnämnda bolags dittillsvarande aktiekapital, därvid enligt Kakelfabriksaktiebolagets medgifvande den del af sistberörda belopp, som ej erfordrades för ifrågavarande ökning af samma bolags aktiekapital, eller 20,305 kronor, öfverlämnats till Träförädlingsaktiebolaget och jämte ofvanberörda af sistnämnda bolag anvisade belopp, 45,195 kronor, användts till ökningen af Träförädlingsaktiebolagets aktiekapital, ty och som innehållet i 3 § kungl. förordningen om inkomstskatt den 21 juni 1902, jämfördt med stadgandet i 9 § samma kungl. förordning, ej föranledde därtill, att ofvan omförmälda, af bolagen till förutvarande aktieägare företagna utdelning af medel för ökning af bolagens aktiekapital kunde i vidsträcktare mån, än försåvidt genom berörda åtgärder kapital utdragits ur bolagen, anses hafva tillfört emottagare af ny aktie någon tillgång, samt vid sådant förhållande Berggren icke borde erlägga inkomstskatt för större del af värdet, 24,000 kronor, å ifrågavarande aktier, än som motsvarade å Berggrens 24 nya aktier i Träförädlingsaktiebolaget belöpande andel 3,720 kronor af det belopp, 20,305 kronor, som af Kakelfabriksaktiebolagets medel användts för omförmälda ökning af Träförädlingsaktiebolagets

aktiekapital, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, på det sätt bifalla besvären, att Berggrens taxering till inkomstskatt nedsattes till 24,000 kronor;

samt att i de und. besvären yrkats: af landskamreraren Holmquist, att, med upphäfvande af öfverklagade utslaget, pröfningsnämndens beslut måtte fastställas och af Berggren, att hans taxering till inkomstskatt måtte nedsättas till 20,300 kronor.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

14.

Resolution på und. besvär af Städernas lösöreförsäkringsbolag, numera benämndt Försäkringsbolaget Allmänna Brand, ömsesidigt af 1842, i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Städernas lösöreförsäkringsbolag, numera benämndt Försäkringsbolaget Allmänna Brand, ömsesidigt af 1842, i und. anfört däröfver, att,

sedan 1902 års taxeringsnämnd för staden Jönköping, hvarest bolagets styrelse hade sitt säte, taxerat bolaget för 72,412 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det bolaget hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att, då bolagets tillgångar vore afsedda allenast till att ersätta uppkommande brandskador och anledning icke funnes till antagande, att tillgångarne öfverstege hvad som för bolagets tryggande mot utelöpande risker erfordrades, samt härtill komme, att bolaget icke vore ett på vinstutdelning ställdt affärsföretag, utan en själfhjälpsförening med syfte att skydda delägarna mot ekonomisk förlust genom brand, vid hvilket förhållande bolaget rätteligen vore att hänföra till de i 11 § kungl. förordningen ang. bevillning af fast egendom samt af inkomst

den 3 december 1897 angifna verk och inrättningar, som vore från inkomstbevillning frikallade, taxeringen måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 19 och den 20 september 1902, med afslag å berörda yrkande, fastställt taxeringen,

har Kungl. Maj:t och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 28 september 1903, enär bolaget måste anses skattskyldigt för vinst, som enligt försäkringstekniska grunder kunde anses uppstå å bolagets rörelse, samt bolaget icke visat, att rörelsen år 1901 ej lämnat sådan vinst eller i hvad mån vinsten understigit det af taxeringsmyndigheterna beräknade belopp, ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 9 juni 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten, efter vederbörandes hörande, än äfven försäkringsinspektionen afgifvit infordradt und. utlåtande samt bolaget därefter fått inkomma med und. påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som hvad i målet förekommit icke gifver anledning till antagande, att bolagets tillgångar, oaktadt den ökning, desamma, enligt hvad af handlingarna framgår, under räkenskapsåret från och med den 1 oktober 1900 till och med den 30 september 1901 genom influtna räntor och försäkringsafgifter vunnit, öfverstigit hvad som erfordrats för bolagets tryggande gent emot utelöpande risker, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, befria bolaget från ifrågavarande, bolaget åsatta taxering. Hvilket etc.

15.

Resolution på und. besvär af Askums sockens kommunalstämma i fråga om kommunen år 1903 påförd bevillning för kommunen tillhöriga 1/2 mantal Assleröd.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Askums sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för socknen i taxeringslängden öfver sådan staten samt kommuner och menigheter med flere tillhörig fast egendom, för hvilken bevillning enligt 4 § i bevillningsförordningen icke erlägges, med åsatt taxeringsvärde af 9,000 kronor uppfört socknen tillhöriga $^1/_2$ mantal Assleröd, användt till fattiggård för socknen,

så och efter det kronans ombud hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att ifrågavarande fastighet måtte med oförändradt värde öfverflyttas till socknens taxeringslängd öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, den 26, den 28, den 29 och den 30 september 1903 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 25 april 1904 sig utlåtit, att kammarrätten väl ansåge Askums kommun, likmätigt § 4 b) i kungl. förordningen ang. bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, icke vara pliktig utgöra bevillning för den å ofvanberörda fastighet befintliga byggnad med tillhörande tomtområde, hvilken användes till fattiggård, men, enär utredning ej förebragts om huru stor del af det fastigheten åsatta taxeringsvärde, 9,000 kronor, finge anses belöpa på sådan byggnad med tomtområde, samt bevillningsfrihet för den del af taxeringsvärdet, som kunde belöpa å fastigheten i öfrigt, ej ägde rum, funne kammarrätten besvären ej kunna

föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 7 juli 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

16.

Resolution på und. besvär af Timmermansorden i fråga om dels skyldighet för klaganden att för år 1903 erlägga bevillning för klaganden tillhöriga fastigheten n:r 3, 4 och 5 i kvarteret Träskfloden i Stockholm dels äfven klagandens inkomsttaxering samma år.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Timmermansorden i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Hedvig Eleonora församling i Stockholm dels åsatt klaganden tillhöriga fastigheten n:r 3, 4 och 5 i kvarteret Träskfloden taxeringsvärde af 3,216,000 kronor, däraf 75,000 kronor belöpte å en hospitalbyggnad, och förklarat klaganden skyldig utgöra bevillning för återstående 3,141,000 kronor, dels äfven taxerat klaganden till bevillning för 10,000 kronors inkomst af kapital och till inkomstskatt för 112,300 kronors inkomst,

så och efter det klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, ej mindre att, som klaganden, på grund af stadgandet i 4 § b) kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897, borde utgöra bevillning för fastigheten allenast i den mån, densamma lämnade klaganden inkomst, samt årliga afkastningen af fastigheten icke

kunde uppskattas högre än till 43,096 kronor 31 öre, motsvarande efter sex och en half procent ett kapitalbelopp af 663,000 kronor, klaganden måtte befrias från erläggande af bevillning för större del af taxeringsvärdet än 663,000 kronor, än äfven att, då klaganden icke ägde annat kapital än vissa fonder, hvilkas afkastning åtginge till välgörande ändamål, samt klaganden i allt fall jämlikt 11 § nämnda förordning och 15 § kungl. förordningen om inkomstskatt den 21 juni 1902 borde vara frikallad från såväl inkomstbevillning som inkomstskatt, taxeringarna för inkomst måtte undanröjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 2 oktober 1903, enär klaganden såsom ett enskildt ordenssällskap icke kunde befrias från utgörande af bevillning eller inkomstskatt, förty och då i fråga om klagandens taxering för inkomst af kapital klaganden icke förebragt någon utredning, som kunde föranleda ändring i densamma, samt, beträffande taxeringsvärdet å fastigheten, samma värde, med hänsyn till hvad i pröfningsnämnden upplystes angående egendomens läge, beskaffenhet och areal icke syntes vara för högt, med afslag å klagandens yrkanden fastställt beskattningsåtgärderna,

har Kungl. Maj:t och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 12 augusti 1904 sig utlåtit, att, som klaganden icke förebragt någon utredning därom, att klaganden vore att anse såsom sådan inrättning eller stiftelse, som enligt de af klaganden åberopade lagrummen vore frikallad från utgörande af bevillning eller inkomstskatt, samt det ej heller vore ådagalagdt, att klagandens inkomst af kapital blifvit för högt beräknad, alltså funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i det slut, hvartill pröfningsnämnden i målet kommit; Gifven Stockholms slott den 15 juli 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

Resolution på und. besvär af
den J. E. Björklöf i fråg
inkomsttaxering år 190:

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de b
landen Johan Erik Björklöf i und. anfört d

sedan 1903 års taxeringsnämnd för
Stockholm taxerat klaganden dels till b
kronors inkomst, däraf 250 kronors inkc
39,365 kronors inkomst af rörelse, yrke elle
inkomstskatt för 43,700 kronors inkomst,

samt klaganden hos stadens pröfningsnär
hvardera taxeringen inberäknats ett belop
utgörande vinst, som tillfallit klaganden g
1902 till Stockholms stad af en utaf klagar
år inköpt fastighet, men vid det förhållande
ej drefve handel med fastigheter, icke heller
mälda fastighet haft för afsikt att åter afyttra
å ifrågakomna fastighetsförsäljning vore att
kapitaltillökning, därför klaganden icke bo
komst beskattas, taxeringarna måtte varda n
till bevillning till 9,515 kronor och taxer
skatt till 13,600 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut de
enär med hänsyn till den korta tidslängd,
yttrade fastigheten af klaganden innehafts, d
sten vid egendomens försäljning författningse
beskattas, med afslag å yrkandet fastställt ta

så har Kungl. Maj:ts och rikets kamma
ganden häröfver anfört besvär, genom utsla

ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;[1])
Gifven Stockholms slott den 15 juli 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

18.

Resolution på und. besvär af Nobelstiftelsen i fråga om stiftelsens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nobelstiftelsen i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Jakobs församling i Stockholm taxerat stiftelsen till bevillning för 968,365 kronors inkomst af rörelse och till inkomstskatt för 968,300 kronors inkomst,

men stadens pröfningsnämnd, hvarest vid granskning af taxeringen anmärkts, att från stiftelsens bruttoinkomst, 1,350,588 kronor 98 öre, vid taxeringen afdragits dels stiftelsens förvaltningskostnader till belopp af 81,296 kronor 92 öre dels 65,330 kronor 88 öre, utgörande ränta å hos stiftelsen innestående medel, tillhörande de prisutdelande korporationerna, dels ock nämnda korporationers omkostnadsmedel till belopp af 235,595 kronor 93 öre eller tillhopa 382,223 kronor 73 öre, genom beslut den 6 november 1903, enär stiftelsen icke kunde anses berättigad att vid taxering åtnjuta afdrag i föreva-

[1]) Från beslutet var en ledamot af skiljaktig mening och yttrade: »Som den vinst, klaganden erhållit genom försäljning år 1902 af ifrågavarande fastighet, hvilken klaganden ostridigt år 1901 inköpt för erhållande af magasinslokaler, behöfliga för klagandens handelsrörelse, icke är att till större eller mindre del hänföra till beskattningsbar inkomst, varder, med ändring af beskattningsnämndernas beslut, klagandens taxering af mig nedsatt enligt bevillningsförordningen till 9,515 kronor och enligt förordningen om inkomstskatt till 13,600 kronor.

rande hänseende i vidare mån än för omförmälda räntebelopp, 65,330 kronor 88 öre, höjt taxeringen för bevillning till 1,285,258 kronor och taxeringen för inkomstskatt till 1,285,200 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest stiftelsen häröfver anfört besvär, genom utslag den 30 mars 1904 sig utlåtit, att, enär stiftelsens medelsförvaltning, hvilken allenast hade till ändamål att genom utlåning göra stiftelsens och därtill hörande institutioners tillgångar räntebärande, icke, på sätt stiftelsen sökt göra gällande, vore att hänföra till penningrörelse, utan den ränteinkomst, som vid berörda förvaltning erhölles, måste i sin helhet anses såsom inkomst af kapital, förty och då stiftelsen författningsenligt icke ägde att vid sin taxering afräkna vare sig förvaltningskostnad eller hvad som enligt § 13 i stiftelsens grundstadgar utgifvits för prisutdelning samt utgifvits eller afsatts för de stiftelsen tillhörande Nobelinstituten, funne kammarrätten icke skäl att på stiftelsens besvär göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 28 juli 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

19.

Resolution på und. besvär af Solna sockens kommunalstämma i fråga om handlanden E. Johanssons i Östersund inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Solna sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för socknen taxerat handlanden Erik Johansson i Östersund till bevillning för 17,400 kronors inkomst genom försäljning af tomter, afsöndrade från hemmanet Järfva f. d. krog,

samt Johansson hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat upphäfvande af taxeringen,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1903 ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Johansson häröfver anfört besvär, genom utslag den 16 maj 1904, emedan enligt Johanssons af kronans ombud ej bestridda uppgift ifrågavarande fasta egendom, som under år 1899 inköpts af Johansson och en annan person, af dem förvärfvats i syfte att egendomen skulle af köparne, hvilka med hvarandra ingått bolag för idkande af rörelse, användas i och för rörelsen, samt vid sådant förhållande den omständigheten, att köparne, som sedermera af förekommen anledning afyttrat egendomen, därvid i köpeskilling erhållit större belopp än som af dem för egendomen erlagts, icke lagligen föranledde därtill, att för skillnaden mellan köpeskillingarna eller någon del däraf skulle gäldas inkomstbevillning, förty, med ändring af pröfningsnämndens beslut, undanröjt förenämnda taxeringsåtgärd; Gifven Stockholms slott den 6 september 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär den vinst, Johansson, hvilken icke i någon mån styrkt sin uppgift, att ifrågavarande fastighet inköpts och försålts jämväl för annan persons räkning, beredt sig genom fastighetens försäljning, måste, med hänsyn såväl därtill, att fastigheten, som af Johansson inköpts år 1899 och, sedan densamma undergått styckning i smärre lotter, redan under åren 1900—1903 försålts som ock till öfriga i målet upplysta omständigheter, anses såsom beskattningsbar inkomst af rörelse, ty och då Johansson icke förebragt tillförlitlig utredning därom, att omförmälda inkomst för nu ifrågavarande år understigit det belopp, för hvilket Johansson af pröfningsnämnden taxerats, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens beslut. Hvilket etc.

———

20.

Resolution på und. besvär af sjökaptenen N. Melinder i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, sjökaptenen N. Melinder i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för staden Hernösand taxerat klaganden för bevillning till 3,306 kronors inkomst af tjänst, af hvilket belopp 200 kronor beräknats motsvara klaganden tillkommande förmån af fri kost under seglationstiden, och för inkomstskatt till 3,600 kronors inkomst,

samt klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär omförmälda belopp 200 kronor icke vore beskattningsbar inkomst, taxeringen måtte med motsvarande belopp minskas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1903 ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 8 juni 1904 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 6 september 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

21.

Resolution på und. besvär af barnmorskan Märta Henriksson i fråga om skyldighet för klaganden att erlägga bevillning för Rogsta sockens barnmorskeboställe år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, barnmorskan Märta Henriksson i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Rogsta socken i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning icke erlägges, upptagit socknen tillhöriga barnmorskebostället, som innehades af klaganden, med ett bostället åsatt taxeringsvärde af 2,000 kronor,

samt landskamreraren C. M. Ström, i egenskap af kronans ombud, hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att på grund af föreskriften i § 2 mom. b) af gällande bevillningsförordning bevillning måtte för fastigheten påföras innehafvaren,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, den 26 och den 28 september 1903, enär ofvanberörda stadgande icke vore på ifrågavarande fastighet tillämpligt, afslagit omförmälda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest landskamreraren Ström i ofvan omförmälda egenskap häröfver sig besvärat, genom utslag den 16 maj 1904 med stöd af det utaf Ström hos pröfningsnämnden åberopade lagrum, funnit skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förklara, det ifrågavarande fastighet bort med taxeringsvärde af 2,000 kronor upptagas i längden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, samt klaganden såsom innehafvare af fastigheten vara skyldig att för år 1903 utgöra bevillning för densamma;[1])
Gifven Stockholms slott den 22 september 1905.

---

[1]) Från beslutet var en ledamot skiljaktig och yttrade: »Enär ifrågavarande, Rogsta socken tillhöriga fastighet, som upplåtits till boställe åt en af socknen aflönad person, sålunda måste anses lämna socknen inkomst, samt följaktligen, jämlikt §§ 2 och 4 bevillningsförordningen, bevillning för fastigheten skolat af ägaren och ej innehafvaren erläggas, finner jag besvären icke kunna bifallas.»

Kungl. Maj:t har,[1]) sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner, i anledning af klagandens besvär, med afseende å hvad i målet förekommit, godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa taxeringsnämndens, af pröfningsnämnden utan ändring lämnade beslut. Hvilket etc.

22.

Resolution på und. besvär af kaptenen grefve C. Hamilton i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kaptenen grefve Carl Hamilton i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för staden Kristianstad taxerat klaganden till bevillning för 4,617 kronors inkomst, däraf beräknats härflyta 186 kronor af kapital, 4,331 kronor af tjänst och 100 kronor af rörelse eller yrke eller eljest, samt till inkomstskatt för 4,600 kronors inkomst,

så och efter det Kristianstads läns pröfningsnämnd, på yrkande af vederbörande kronoombud, genom beslut den 23 september 1903 ytterligare påfört klaganden, hvilken i afgifven deklaration uppgifvit sig hafva åtnjutit understöd, bevillning för 4,300 kronors inkomst af pension och inkomstskatt för inkomst till samma belopp,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, med yrkande att, som omförmälda af klagandens hustrus fader lämnade understöd utgjorde förskott å klagandens hustru framdeles tillkommande arf efter hennes fader,

---

[1]) I de und. besvären anförde *klaganden*, att på sätt ett vid besvären fogadt intyg utvisade Rogsta kommun för egen del disponerade två rum i den till klaganden upplåtna lägenhet. Då lägenheten sålunda icke vore endast åt en person upplåten, vore det af landskamreraren Ström åberopade författningsrum i förevarande fall icke tillämpligt. På grund häraf yrkades, att pröfningsnämndens beslut måtte fastställas.

Landskamreraren Ström ansåg sig, med afseende å hvad i besvären blifvit upplyst, ej böra bestrida bifall till besvären.

hvilken ej vore till understödets utgifvande förbunden, och detsamma följaktligen ej vore att anse såsom beskattningsbar inkomst, taxeringsnämndens beskattningsåtgärder måtte fastställas, genom utslag den 17 februari 1904 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 22 september 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

23.

Resolution på und. besvär af Härnösands enskilda bank i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Härnösands enskilda bank i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för staden Härnösand taxerat klaganden till bevillning för 479,925 kronors inkomst af rörelse och till inkomstskatt för 619,200 kronors inkomst,

samt klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen med 10,000 kronor, motsvarande det belopp, som af vinsten å rörelsen afsatts till pensionsfond för bankens tjänstemän,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1903 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 2 november 1904 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 3 november 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

Resolution på und. besvär af aktiebolag i fråga om kl till inkomstskatt år 190

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på d exportaktiebolag i und. anfört däröfver, att sedan 1903 års taxeringsnämnd för bolaget till inkomstskatt för 29,900 kronor samt bolaget hos Västerbottens läns pr att, enär bolaget, som år 1902 till aktieä kronor med 550 kronor för hvarje aktie, vi utdelningen afräkna sex procent af ett akti 100,000 kronor, eller 6,000 kronor, men en stämma den 18 juni 1902 aktiekapitalet kronor genom utlämnande af femtio nya ak hvilka aktier samtliga öfvertagits af aktieä måtte alltså och utan hinder däraf, att af aktie 500 kronor gått i betalning för den och endast 50 kronor kontant utbetalats verkställda ökningen af aktiekapitalet förklar af delägare gjordt tillskott och bolaget taxeringen åtnjuta afdrag för utdelningen 150,000 kronor eller med 9,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut 1903, enär ifrågavarande ökning af bolaget med bolagets egna tillgångar och den bet erlagt för de af dem tecknade nya aktie gångar, som de af bolaget fått emottaga i s dem i bolaget, förty och då ökningen af ak icke kunde jämlikt 9 § i kungl. förordninge den 21 juni 1902 anses som ett verkligt, tillskott, lämnat bolagets talan utan afseende

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 22 september 1904 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut[1]; Gifven Stockholms slott den 3 november 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär det aktiekapital, hvarå bolagets aktieägare ägt att nu ifrågavarande år uppbära utdelning, utgjort allenast 100,000 kronor, finner Kungl. Maj:t ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

25.

Resolution på und. besvär af bruksägaren L. Norman i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bruksägaren Lars Norman i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Hanebo socken taxerat klaganden till inkomstskatt för 34,200 kronors inkomst och därvid inberäknat ett belopp af 2,600 kronor, som Forshaga sulfitaktiebolag utdelat till klaganden i hans egenskap af aktieägare i bolaget,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär af berörda 2,600 kronor ett belopp af 2,000 kronor vore att anse såsom till klaganden återbetaldt tillskott till bolaget och följaktligen ej kunde göras till föremål för beskattning, taxeringen måtte varda till 32,200 kronor nedsatt,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, 26 och 28 september 1903, enär omförmälda utdelning från

[1]) Från kammarrättens beslut var en ledamot skiljaktig och anförde, såvidt nu är i fråga: »Som det aktiekapital, hvarå bolagets aktieägare ägt år 1902 uppbära utdelning, ej utgjort mer än 100,000 kronor, finner jag ej skäl att göra ändring i det slut, hvartill pröfningsnämnden kommit.»

Forshaga sulfitaktiebolag vore att anse såsom beskattningsbar utdelning å aktier, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 11 maj 1904, enär klaganden ej ens uppgifvit, att den i målet ifrågakomna, af ofvannämnda bolag verkställda utdelning till klaganden och öfriga delägare i bolaget öfverstigit sammanlagda beloppet af bolagets vinst under det verksamhetsår, för hvilket utdelningen skett, och vinstmedel, reserverade från föregående år, samt vid sådant förhållande det af bolaget till klaganden utbetalade beloppet måste anses hafva i sin helhet utgjort beskattningsbar utdelning å aktier, ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 3 november 1905.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; Och enär ostridigt är, att vid bolagsstämma den 29 augusti 1902 beslutits en utdelning till aktieägarne i bolaget af 520 kronor per aktie, samt att på grund häraf klaganden såsom ägare af fem stycken aktier i bolaget i utdelning å desamma tillagts ett belopp af 2,600 kronor; ty och ehuru, enligt hvad numera blifvit upplyst, för den vid berörda tillfälle beslutade utdelning delvis tagits i anspråk medel, af bolaget bokförda såsom delcrederefond och dispositionsfond, klaganden icke förmått styrka, att eller i hvad mån samma medel icke utgjort genom bolagets tidigare verksamhet sammansparade vinstmedel, samt den af klaganden i de und. besvären åberopade omständigheten, att omförmälda, bolaget i utdelning tillgodoförda belopp icke kontant utbetalts till klaganden utan godtgjorts honom genom kvittning vid likvid af nya, af bolaget till honom utgifna aktier, icke, vid det förhållande att klaganden, såvidt visadt är, varit oförhindrad att annorledes disponera öfver ifrågavarande, honom tillkommande utdelning, kan föranleda till befrielse för klaganden från skyldighet att för samma utdelning erlägga inkomstskatt, finner Kungl. Maj:t godt fastställa det slut, hvartill kammarrätten i målet kommit. Hvilket etc.

26.

Resolution på und. besvär af barnmorskan Margreta Engman i fråga om taxering år 1903 af en Bollnäs socken tillhörig, till barnmorskeboställe upplåten fastighet.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, barnmorskan Margreta Engman i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Bollnäs socken i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning icke erlägges, upptagit en socknen tillhörig, till barnmorskeboställe upplåten fastighet, med fastigheten, som innehades af klaganden, åsatt taxeringsvärde af 5,000 kronor,

samt landskamreraren C. M. Ström, i egenskap af kronans ombud hos samma års pröfningsnämnd för Gäfleborgs län, hos pröfningsnämnden yrkat, att på grund af föreskriften i § 2 b) i kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 ifrågavarande fastighet måtte taxeras såsom sådan fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, och innehafvaren af fastigheten upptagas såsom skattskyldig för densamma,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, den 26 och den 28 september 1903, enär ofvanberörda stadgande icke vore i förevarande fall tillämpligt, ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest landskamreraren Ström i sin förenämnda egenskap häröfver anfört besvär, genom utslag den 2 november 1904, enär enligt det af landskamreraren Ström hos pröfningsnämnden åberopade stadgande ifrågavarande fastighet bort taxeras såsom sådan fastighet, för hvilken bevillning erlägges, och bevillning för fastigheten påföras innehafvaren, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förklarat klaganden skyldig att för år 1903 utgöra bevillning för fastigheten efter det därå satta taxeringsvärde, 5,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 9 februari 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

27.

Resolution på und. besvär af Sandvikens järnverks aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sandvikens järnverks aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Högbo socken hvilken åsatt nedan omförmälda, klaganden tillhöriga byggnader följande taxeringsvärden nämligen: ett skolhus i Sandviken 35,000 kronor, ett skolhus i Sandviken 25,000 kronor, ett skolhus i Sandviken likaledes 25,000 kronor, en sjukhusbyggnad 12,000 kronor, en sjukhusbyggnad 6,600 kronor, en slöjdskolebyggnad 5,500 kronor, en läkarebostad 20,000 kronor, en lärarebostad 8,000 kronor, ett varmbadhus 44,000 kronor, en slöjdskolebyggnad 7,500 kronor och en barnkrubba 3,000 kronor eller sammanlagdt värde af 191,600 kronor, tillika förordnat, att för nämnda fastigheter ej skulle erläggas bevillning, äfvensom taxerat klaganden till inkomstskatt för en inkomst af 298,000 kronor,

samt landskamreraren C. M. Ström, å tjänstens vägnar, hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att klaganden måtte förklaras skyldig att för fastigheterna erlägga bevillning,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, den 26 och den 28 september 1903, dels enär fastigheterna ostridigt endast hade ett filantropiskt ändamål och åsamkade klaganden utgifter, ogillat berörda yrkande, dels fastställt klagandens taxering till inkomstskatt,

så och efter det landskamreraren Ström hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat och därvid fullföljt

sitt hos pröfningsnämnden gjorda yrkande äfvensom framställt påstående, att klaganden måtte taxeras till inkomstskatt för beräknad inkomst af fastigheterna,

har kammarrätten genom utslag den 4 november 1904 utlåtit sig, att, som frihet från utgörande af bevillning för ifrågavarande fastigheter ej vore lagligen medgifven, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, att klaganden skulle för fastigheterna erlägga bevillning såsom för annan fastighet än jordbruksfastighet efter de för fastigheterna bestämda värden, tillhopa 191,600 kronor, samt i följd däraf och med stöd af 2 § kungl. förordningen om inkomstskatt den 21 juni 1902 höja klagandens taxering för inkomstskatt till 307,500 kronor; Gifven Stockholms slott den 23 februari 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

28.

Resolution på und. besvär af Varpnäs förlagsaktiebolag i fråga om skyldighet för klaganden att erlägga fastighetsbevillning för klaganden tillhöriga »Varpnäs storholmar och åbyggnad».

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Varpnäs förlagsaktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Bollnäs socken åsatt klaganden tillhöriga »Varpnäs storholmar och åbyggnad» taxeringsvärde såsom annan fastighet än jordbruksfastighet af 20,000 kronor,

så och efter det klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som med taxeringen afsåges ett klaganden

tillhörigt, åt flottningschefen hos Ljusne älfs flottningsförening upplåtet boställe, benämndt Varpnäs och beläget å klaganden jämväl tillhöriga jordbruksfastigheten ett öresland n:r 5 Rehn, men fastighetsbevillning enligt § 4 c) bevillningsförordningen icke skulle utgöras för de för flottleds begagnande erforderliga byggnader, ifrågavarande fastighet måtte afföras ur taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, den 26 och den 28 september 1903 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Bollnäs sockens kommunalstämma häröfver anfört besvär, genom utslag den 21 september 1904 sig utlåtit, att, som på grund af hvad i målet blifvit upplyst finge antagas, att ifrågavarande byggnad icke erfordrades för flottledens begagnande, blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, taxeringsnämndens beskattningsåtgärd af kammarrätten faststälId; Gifven Stockholms slott den 23 februari 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

29.

Resolution på und. besvär af konsuln M. Engeström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, konsuln Max Engeström i und. anfört däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för staden Malmö taxerat klaganden till inkomstskatt för 69,100 kronors inkomst,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat,

kommit från sydsvenska petroleumsaktiebolaget och jämväl i sin år 1904 afgifna självdeklaration upptagit, rätteligen vore att anse icke såsom inkomst utan såsom kapitalförvärf, taxeringen måtte nedsättas med berörda 12,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1904, enär inom nämnden upplysts, dels att bemälta bolag under år 1903 beslutat fördubbla sitt aktiekapital med skyldighet för förutvarande aktieägare att kontant inbetala 40 procent och aflämna skuldförbindelse för 60 procent af de nya aktierna, dels ock att bolaget därefter låtit dessa skuldförbindelser kvittas mot aktiedelägarnes andel af 1903 års vinst och till dem återställt skuldförbindelserna, förklarat ifrågavarande belopp vara i inkomstskatteafseende beskattningsbart och förty ogillat yrkandet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 31 mars 1905 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 9 mars 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

30.

Resolution på und. besvär af kontraktsprosten J. Th. Boethius i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden i Norbergs pastorat, kontraktsprosten J. Th. Boethius i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Norbergs socken taxerat klaganden till bevillning för 8,650 kronors inkomst af tjänst och till inkomstskatt för 7,900 kronors inkomst,

samt klaganden hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som i den taxerade inkomsten inginge ett belopp af 1,358 kronor 75 öre, motsvarande arrendeafkastningen af det till kyrkoherdebeställningen i Norbergs socken hörande stomhemmanet ett halft mantal Väster Rosendal, men klaganden icke vore pliktig att för arrendeafkomsten från hemmanet, hvilket vore af Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Västmanlands län och domkapitlet i Västerås på tjugu år från den 1 maj 1897 utarrenderadt och för hvilket arrendatorn utgjorde fastighetsbevillning, erlägga inkomstbevillning och inkomstskatt, taxeringarna måtte nedsättas, bevillningstaxeringen till 7,291 kronor och inkomstskattetaxeringen till 6,600 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24 och den 25 september 1903 ogillat berörda yrkande och tillika, på yrkande af kronans ombud, förordnat, att klaganden skulle påföras ytterligare inkomstskatt för 3,600 kronors inkomst af prästgården i Norbergs socken,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden anfört besvär öfver pröfningsnämndens beslut under fullföljd af yrkandet om befrielse från taxering för ofvanomförmälda arrendebelopp, genom utslag den 23 november 1904 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut, såvidt det blifvit öfverklagadt, göra ändring; Gifven Stockholms slott den 9 mars 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

31.

Resolution på und. besvär af ordföranden i Björsäters sockens kommunalnämnd C. H. Johansson i fråga om numera aflidne handlanden J. A. Bengtssons inkomsttaxering år 1902.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ordföranden i Björsäters sockens kommunalnämnd C. H. Johansson i und. anfört däröfver, att,

taxerat numera aflidne handlanden J. A. Bengtsson för inkomst af rörelse i Utby socken till belopp af 600 kronor och i Björsäters socken till belopp af 500 kronor,

samt Bengtsson hos Skaraborgs läns pröfningsnämnd, med förmälan att han, som idkade spannmålshandel i Mariestad, i förening därmed mottoge och upplade spannmål i honom tillhöriga magasin vid Jula järnvägsstation i Utby socken och Lugnås järnvägsstation i Björsäters socken, yrkat, att, som för de olika grenarna af berörda affärsverksamhet ledningen och bokföringen vore gemensamma och verkställdes i Mariestad, Bengtsson, hvilken blifvit för hela sin år 1902 beskattningsbara inkomst af rörelse taxerad i staden, måtte varda befriad från taxeringen i socknarna,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1902 ogillat yrkandet och fastställt sistberörda taxeringsåtgärder,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Bengtsson häröfver anfört besvär, genom utslag den 25 april 1904 af anförd orsak, med ändring af pröfningsnämndens beslut, undanröjt de öfverklagade taxeringsåtgärderna i Utby och Björsäters socknar; Gifven Stockholms slott den 9 mars 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär klaganden, hvilken icke i sin egenskap af ordförande i Björsäters sockens kommunalnämnd är behörig att i målet föra talan, ej visat sig hafva af Björsäters kommun erhållit uppdrag att hos Kungl. Maj:t söka ändring i kammarrättens utslag, finner Kungl. Maj:t de und. besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

32.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Th. Winborg & C:o i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Th. Winborg & C:o i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm taxerat bolaget enligt bevillningsförordningen för 29,934 kronors inkomst af rörelse och enligt inkomstskatteförordningen för 19,400 kronors inkomst,

samt bolaget hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, enär taxeringsnämnden vid bestämmande af bolagets beskattningsbara inkomst icke medgifvit bolaget afdrag vare sig för i räkenskapen för år 1902 afförda 2,548 kronor 92 öre, som afsett kostnader för underhåll af bolagets fastigheter, eller för 6,075 kronor, ränta å inteckuad skuld, hvari bolaget häftade för upplånt rörelsekapital, taxeringen måtte i omförmälda hänseenden rättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 16 oktober 1903, enär bolaget icke kunde anses hafva styrkt befogenheten af sitt anspråk på afdrag för ifrågavarande två poster, med afslag å berörda yrkande, fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, enligt utslag den 26 oktober 1904 ej funnit skäl göra annan ändring i pröfningsnämndens beslut, än att, enär bolaget visat, att det i bolagets vinst- och förlustkonto för år 1902 afförda belopp, 2,548 kronor 92 öre, hvilket af beskattningsnämnderna ansetts utgöra afskrifning å värdet af bolagets fastigheter och fördenskull af nämnderna inräknats i bolagets beskattningsbara inkomst, motsvarats af verkliga utgifter för underhåll af fastigheterna, för hvilka vid bolagets in-

komsttaxering afdrag bort äga rum, bolagets taxering till bevillning nedsattes till 27,385 kronor och taxeringen till inkomstskatt till 16,800 kronor; [1]) Gifven Stockholms slott den 29 juni 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som, med afseende å hvad i målet är utredt beträffande storleken af bolagets aktiekapital, å ena, samt värdet af bolagets fastigheter, å andra sidan, ifrågavarande ränteutgift å 6,075 kronor må anses vara att hänföra till ränta å lånt rörelsekapital, [2]) finner Kungl. Maj:t godt på det sätt ändra kammarrättens utslag, att bolagets taxering till bevillning för år 1903 nedsättes till 21,310 kronor. Hvilket etc.

---

[1]) Utslaget expedierades i enlighet med den af kammarrättens president och två ledamöter uttalade mening.

Referenten yttrade: »Som bolaget visat, att det i bolagets vinst- och förlustkonto för år 1902 afförda belopp af 2,548 kronor 92 öre, hvilket af beskattningsnämnderna ansetts utgöra afskrifning å värdet af bolagets fastigheter och fördenskull af nämnderna inräknats i bolagets beskattningsbara inkomst, motsvarats af verkliga utgifter för underhåll af fastigheterna, för hvilka vid bolagets inkomsttaxering afdrag bort äga rum; alltså och då bolaget vid ingången af år 1902 haft eget kapital till belopp, öfverstigande det bokförda värdet af bolagets fastigheter, samt vid sådant förhållande bolagets gäld bör i sin helhet anses hänförlig till lånt rörelsekapital, finner jag skäligt att på sätt bolaget yrkat, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta bolagets taxering enligt bevillningsförordningen tiil 21,310 kronor och dess taxering enligt inkomstskatteförordningen till 16,800 kronor.»

En annan ledamot anförde: »Som bolaget visat, att det i bolagets vinst- och förlustkonto för år 1902 afförda belopp af 2,548 kronor 92 öre, hvilket af beskattningsnämnderna ansetts utgöra afskrifning å värdet af bolagets fastigheter och fördenskull af nämnderna inräknats i bolagets beskattningsbara inkomst, motsvarats af verkliga utgifter för underhåll af fastigheterna, för hvilka vid bolagets inkomsttaxering afdrag bort äga rum; alltså och då med afseende å hvad utredt är om storleken af bolagets aktiekapital och öfriga fonder, å ena, samt den fasta fabriksanläggningens värde, å andra sidan, det måste anses ådagalagdt, att ifrågavarande ränteutgift å 6,075 kronor är att hänföra till ränta å lånt rörelsekapital, instämmer jag i det slut, hvartill referenten i målet kommit.»

[2]) Aktiekapitalet öfversteg värdet af bolagets fastigheter.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget jästfabriken Activ i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget jästfabriken Activ i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning föreslagit, att klaganden skulle år 1904 i Tryde socken i öfverensstämmelse med klagandens till ledning vid taxeringen lämnade uppgift taxeras till bevillning för 60,180 kronors inkomst af rörelse,

men samma års taxeringsnämnd för berörda socken, enär af det såsom ränta å lånt rörelsekapital i räkenskapen afdragna belopp åtminstone 2,000 kronor utgjorde ränta å lån, som upptagits mot inteckning i klaganden tillhörig fastighet och som därför icke vore att anse såsom lånt rörelsekapital, åsatt klaganden taxering enligt bevillningsförordningen för 62,180 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat, att, som det af klaganden upplånade kapital uteslutande användts för klagandens rörelse och sålunda, oafsedt att till säkerhet för detsamma lämnats inteckningar i klagandens fastigheter, vore att betrakta såsom lånt rörelsekapital, bevillningsberedningens förslag måtte fastställas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1904, enär gällande bevillningsförordning icke föranledde därtill, att klaganden ägde åtnjuta afdrag för ränta å lån, som upptagits mot säkerhet af inteckning i klagandens fasta egendom, förty ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, enligt utslag den 11 april 1905 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 29 juni 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna

i detta mål sig föredragas; och som, med afseende å hvad i målet är utredt beträffande storleken af klagandens aktiekapital, å ena, samt värdet af klagandens fastigheter, å andra sidan, ifrågavarande ränteutgift å 2,000 kronor må anses vara att hänföra till ränta å lånt rörelsekapital,[1]) finner Kungl. Maj:t godt på det sätt ändra kammarrättens utslag, att klagandens taxering till bevillning för år 1904 nedsättes till 60,180 kronor. Hvilket etc.

34.

Resolution på und. besvär af Munksjö aktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Munksjö aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för staden Jönköping taxerat klaganden till bevillning för 89,692 kronors inkomst af rörelse och till inkomstskatt för 109,500 kronors inkomst,

samt klaganden hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vid taxeringen afdrag för slitning af maskiner ägt rum med allenast 7 procent af deras bokförda värde, 520,000 kronor, men klaganden måste anses berättigad till dylikt afdrag med 10 procent af nämnda värde, taxeringarna måtte nedsättas med 15,600 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 september—den 2 oktober 1903, enär klaganden vid disposition af 1902 års vinstmedel icke behöft afskrifva mer än 5 procent å värdet af sina maskiner, samt det af taxeringsnämnden beviljade afdrag för slitning syntes fullt tillräckligt, förty ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringarna,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, enligt utslag den 9 september

[1]) Aktiekapitalet öfversteg värdet af fastigheterna.

1904 ej funnit skäl att i öfverklagade taxeringarna göra ändring; Gifven Stockholms slott den 29 juni 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som genom den af klaganden numera förebragta utredning må anses styrkt, att den värdeminskning, klagandens maskiner år 1903 undergått, motsvarade åtminstone 9 procent af maskinernas bokförda värde [1]), samt klaganden alltså ägt att vid beräkning af sina beskattningsbara inkomster åtnjuta afdrag för 10,400 kronor utöfver hvad taxeringsmyndigheterna i sådant afseende medgifvit, finner Kungl. Maj:t godt på det sätt ändra kammarrättens utslag, att klagandens taxering för bevillning år 1903 nedsättes till 79,292 kronor och klagandens taxering enligt inkomstskatteförordningen samma år till 99,100 kronor. Hvilket etc.

(Transsumt.)

35.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Södertälje i fråga om dels taxeringsvärdet för år 1903 å vissa byggnader, uppförda å konsuln C. A. Svahn tillhöriga lägenheten Mariedal, dels ock Svahns inkomsttaxering nämnda år.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Södertälje i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för sagda stad dels åsatt de å konsuln Carl Alb. Svahn tillhöriga lägenheten Mariedal uppförda fabriks- och boningshus såsom annan fastighet än jordbruksfastighet taxeringsvärde till belopp af 36,000 kronor, dels ock taxerat Svahn till bevillning för 2,000 kronors inkomst af rörelse vid Mariedals ullspinnerifabrik,

---

[1]) Bolaget åberopade en af två hos bolaget anställda ingenjörer verkställd utredning angående »nötningsprocenten å maskiner vid Munksjö pappersbruk», af hvilken utredning framginge, att afnötningen af de vid bruket använda maskinerier och apparater uppginge till 9.09 procent i medeltal för år.

samt Svahn hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat ej mindre att, enär ifrågavarande lägenhet, som i april 1902 af Svahn inköpts för en köpeskilling af 28,000 kronor, däraf belöpt å ofvan omförmälda byggnader och lägenhetens tomt 22,500 kronor och å inventarier 5,500 kronor, genom tillbyggnader och förbättringar ökats i värde med omkring 2,090 kronor, taxeringsvärdet å byggnaderna måtte, med beräkning att värdet å tomten utgjorde 1,000 kronor, nedsättas till 23,590 kronor eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, till det byggnaderna, värdet å däri befintliga fasta inventarier icke medräknadt, åsatta brandförsäkringsvärde, 28,000 kronor, än äfven att, som — — — — — — Svahn måtte befrias från taxering för inkomst af samma rörelse,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1903, enär byggnaderna jämte därtill hörande fasta inventarier vore brandförsäkrade till det belopp, 36,000 kronor, hvartill desamma taxerats samt — — — — — — — — förty ogillat Svahns yrkanden och fastställt taxeringarna,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Svahn häröfver anfört besvär, genom utslag den 23 februari 1904 utlåtit sig, att, som ofvan omförmälda inventarier icke vore att i beskattningsafseende hänföra till fast egendom, samt byggnaderna å lägenheten Mariedal, frånsedt berörda inventarier, ostridigt vore brandförsäkrade för ett värde af 28,000 kronor, alltså och med hänsyn jämväl till den för lägenheten af Svahn erlagda köpeskilling, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, till 28,000 kronor nedsätta taxeringsvärdet å nämnda byggnader, samt att, vidkommande därefter Svahns taxering till bevillning för inkomst af fabriksrörelse, så enär — — — — — — — —, alltså blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut jämväl i denna del, Svahn befriad från sistnämnda taxering; Gifven Stockholms slott den 29 juni 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande samt klaganden därefter fått inkomma med und. påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och, enär med hänsyn till hvad i målet förekommit, ifrågavarande inventarier i beskattningshänseende må anses vara att hänföra till fast egendom, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, beträf-

fande taxeringen af ofvannämnda, Svahn tillhöriga byggnader, till 36,000 kronor bestämma taxeringsvärdet å samma byggnader.[1])

Vidkommande åter Svahns taxering till bevillning för inkomst af fabrikserörelse, finner Kungl. Maj:t icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

36.

Resolution på und. besvär af kaptenen friherre B. A. H. Lagerbielke i fråga om klagandens taxering till inkomstskatt år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kaptenen vid Kungl. flottan friherre Bengt Axel Henrik Lagerbielke i und. anfört däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona taxerat klaganden, utom till bevillning för inkomst, hvarom nu icke är fråga, till inkomstskatt för 80,500 kronors inkomst, af hvilket sistnämnda belopp 40,008 kronor utgjorde af klaganden såsom aktieägare i svenska spritförädlingsaktiebolaget under år 1903 uppburen utdelning från bolagets reservfond,

så och efter det klaganden hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, som omförmälda belopp 40,008 kronor, icke utgjorde utdelning af bolagets årsvinst utan en på klaganden

[1]) I de und. besvären anförde *klaganden*, att Svahn icke i någon mån styrkt, att inventarierna icke vore att hänföra till fast egendom.

Svahn genmälte, att de flesta inventarier i en fabrik eller annan för industriell verksamhet inrättad byggnad visserligen enligt lagen den 24 maj 1895 vore att hänföra till fast egendom, men att denna lag, som tillkommit för att reglera *civilrättsliga* förhållanden sakägare emellan, icke vore tillämplig, då det gällde att afgöra frågan, hvad som i *beskattningshänseende* vore att anse såsom fast egendom.

Klaganden bestred i påminnelser riktigheten af en dylik uppfattning, som jämväl syntes stå i strid mot af Kungl. Maj:t förut meddelade beslut i liknande frågor.

såsom aktieägare i bolaget belöpande andel i bolagets under föregående år samlade och redan beskattade vinstmedel samt följaktligen icke kunde göras till föremål för ny beskattning, taxeringen måtte minskas med sistberörda belopp,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1904 afslagit yrkandet,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 17 april 1905 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 6 juli 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

37.

Resolution på und. besvär af kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om expeditionschefen, numera generaldirektören C. H. H. Bennichs inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamreraren hos öfverståthållareämbetet W. Willers, å tjänstens vägnar, i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1904 taxerat expeditionschefen, numera generaldirektören Carl Henrik Hjalmar Bennich till inkomstskatt för 22,100 kronors inkomst,

så och efter det stadens pröfningsnämnd, på yrkande af klaganden, genom beslut den 8 november 1904, enär upplyst blifvit, att Bennich såsom aktieägare i aktiebolaget Separator år 1903 från nämnda bolag bekommit förutom kontant utdelning tillika 29 aktier i Förenade separatorintressenternas aktiebolag,[1]) men att utdelningen, i den mån densamma bestode af

[1]) Detta bolag hade enligt bolagsordningen till ändamål att »efter förvärfvande af aktier i aktiebolaget Separator nyttiggöra desamma för bolaget».

berörda aktier, icke inberäknats vid Bennichs taxering, förty och då Bennich vore skattskyldig till inkomstskatt för utdelningen äfven i omförmälda del, samt vid det kända förhållandet, att aktiebolaget Separator förvärfvat aktierna, hvilka lydde å 750 kronor, till en kurs af 450 kronor, detta senare belopp borde läggas till grund för uppskattningen af de utdelade aktiernas värde, höjt taxeringen till 35,100 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Bennich häröfver sig besvärat[1]), enligt utslag den 27 mars 1905, enär det på grund af den i målet förebragta utredningen finge antagas, att värdet å hvarje aktie i Förenade separatorintressenternas aktiebolag vid den tid, då utdelningen skedde, utgjort allenast 225 kronor, nedsatt Bennichs taxering till 28,600 kronor[2]); Gifven Stockholms slott den 6 juli 1906.

---

[1]) I besvären anförde *generaldirektören B.*, bland annat, följande. Förutsättning för att utdelning af aktier skulle kunna inkomstskattetaxeras vore den, att utdelningen innebure en verklig inkomst. I förevarande fall vore emellertid icke så förhållandet, i hvilket afseende erinrades: *att* utdelningen af aktierna genomförts på sådant sätt, att, sedan Förenade separatorintressenternas aktiebolag förvärfvat 1,316 af aktiebolaget Separators aktier och därigenom förskaffat sig så godt som afgörande inflytande vid bolagsstämmorna i sistnämnda bolag, aktiebolaget Separator, enär berörda omständighet ansågs utgöra en fara för bolagets lugna och solida utveckling, med användande af en del af sin under årens lopp samlade dispositionsfond inköpt samtliga aktier i Förenade separatorintressenternas aktiebolag, hvarpå å en aktie i aktiebolaget Separator gratis utdelats en intressentaktie, *att* sålunda visserligen en gratisutdelning af intressentaktier ägt rum, men att, enär aktiebolaget Separators fonder för utdelningen tagits i anspråk, hvarje separatorsaktie för vederbörande innehafvare minskats i värde med ett belopp, motsvarande utdelade intressentaktiens inköpspris för aktiebolaget Separator, *samt att* en aktieägare i aktiebolaget Separator eller annat bolag lika litet i ett fall som detta kunde vara skattskyldig för utdelandet af bolagets under en följd af år intjänade och kapitaliserade fonder, som han vid bolagets eventuella upplösning kunde hafva en dylik skyldighet.

Skulle B. emellertid mot sitt bestridande anses skattskyldig för ofvannämnda aktieutdelning, bestreds i allt fall, att det värde af 450 kronor för stycket, som pröfningsnämnden bestämt, kunde vara riktigt och läggas till grund vid taxeringen. För att rätt kunna bedöma sagda värde, måste hänsyn i första rummet tagas till den i bolagsordningen för Förenade separatorintressenternas aktiebolag intagna bestämmelsen, att årliga utdelningen ej finge öfverstiga kronor 11:25 för aktie eller en och en half procent å akties paribelopp, som vore 750 kronor. Om en kapitalisering af ifrågavarande utdelning ägde rum med beräkning af fem procent ränta å kapitaliserade beloppet, kunde aktierna ifråga ej värderas högre än till 225 kronor stycket. Detta vore också det pris, som aktierna högst betingade vid omsättningar i allmänna marknaden under tiden närmast efter det utdelningen skedde. Omsättningar hade därefter ägt rum till växlande priser, men hade, på sätt vid besvären fogade intyg från tre bankers fond- och notariatafdelningar samt en officiell mäklare utvisade, högre pris är 300 kronor stycket ej kunnat erhållas.

Kronans ombud yrkar besvärens ogillande.

[2]) Från beslutet var en af kammarrättens ledamöter af skiljaktig mening och fann icke skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas, och finner, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst angående ifrågavarande aktiers värde, skäl att, med ändring af kammarrättens utslag, i enlighet med pröfningsnämndens i målet meddelade beslut, fastställa Bennichs taxering för inkomstskatt år 1904 till 35,100 kronor. Hvilket etc.

38.

Resolution på und. besvär af kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar och grosshandlaren I. D. Hirsch, hvar för sig, i fråga om Hirschs inkomstskattetaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamreraren hos öfverståthållareämbetet W. Willers, å tjänstens vägnar, och grosshandlaren Isak David Hirsch, hvar för sig, i und. anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1904 taxerat Hirsch till inkomstskatt för 162,200 kronors inkomst,

så och efter det stadens pröfningsnämnd genom beslut den 8 november 1904, enär, enligt hvad upplyst blifvit, Hirsch från aktiebolaget Separator år 1903 uppburit i utdelning 32 aktier i Förenade separatorintressenternas aktiebolag samt Hirsch, hvilken icke i den af honom till ledning för hans taxering år 1904 aflämnade deklaration upptagit berörda utdelning och icke heller blifvit af taxeringsnämnden för densamma beskattad, borde taxeras till inkomstskatt för ifrågavarande utdelning efter ett värde af 450 kronor för hvarje aktie, höjt taxeringen till 176,600 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Hirsch häröfver anfört besvär, genom utslag den 23 maj 1905 dels, hvad anginge af klaganden Willers i förklaring till kammarrätten framställdt yrkande, att, då Hirsch icke i sin självdeklaration upptagit ifrågavarande aktieutdelning, Hirsch på grund af stad-

gandet i 31 § af förordningen om inkomstskatt måtte anses hafva förlorat rätten att fullfölja talan i målet, utlåtit sig, att, som med afseende å inkomstens beskaffenhet Hirsch icke kunde anses hafva saknat giltig ursäkt för sin berörda underlåtenhet, funne kammarrätten hinder icke möta för besvärens upptagande till pröfning, dels ock, vidkommande själfva saken, enär, enligt hvad upplyst vore, Hirsch år 1903 i utdelning å aktier i aktiebolaget Separator bekommit allenast 29 aktier i Förenade separatorintressenternas aktiebolag, samt den utredning, som i vissa andra af kammarrätten år 1905 afgjorda mål af vederbörande förebragts angående beloppet af den köpeskilling, som vid försäljning under olika tider år 1903 af aktier i sistnämnda bolag för dem erhållits, föranledde till, att värdet af ifrågavarande 29 aktier i Förenade separatorintressenternas aktiebolag icke bort vid Hirschs taxering år 1904 till inkomstskatt beräknas till högre belopp än 225 kronor för hvarje aktie[1]), förty nedsatt Hirschs taxering för inkomstskatt till 168.700 kronor Gifven Stockholms slott den 6 juli 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordrade underdåniga utlåtanden, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas[2]) och finner, utan afseende å de af klaganden Hirsch framställda yrkanden, skäl på det sätt bifalla klaganden Willers i målet förda talan, att, med ändring af kammarrättens utslag i fråga om själfva saken, Hirschs taxering för inkomstskatt år 1904, i enlighet med den af pröfningsnämnden följda grund för beräkning af värdet utaf ifrågavarande aktier, fastställes till 175,200 kronor. Hvilket etc.

[1]) Se nästföregående prejudikat.

[2]) I de und. besvären yrkade *kamreraren Willers*, att Kungl. Maj:t måtte förklara de af Hirsch hos kammarrätten anförda besvär icke hafva bort till pröfning upptagas och att följaktligen kammarrättens utslag måtte undanröjas.

Skulle detta yrkande icke vinna bifall, hemställde Willers, att aktiernas värde måtte, i enlighet med pröfningsnämndens beslut, bestämmas till 450 kronor för hvarje, till hvilket pris aktiebolaget Separator förvärfvat desamma.

Grosshandlaren Hirsch åter yrkade i första hand befrielse från taxering för ifrågavarande aktieutdelning. Subsidiärt yrkades, att värdet å hvarje aktie icke måtte bestämmas högre än till 207 kronor 4 öre, utgörande det medelpris per aktie, för hvilket H. sålt aktierna.

39.

Resolution på und. besvär af rederiaktiebolaget Sigurd i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, rederiaktiebolaget Sigurd i und. anfört däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för staden Malmö taxerat bolaget till bevillning för 24,062 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det i en till Malmöhus läns pröfningsnämnd inkommen skrift å bolagets vägnar yrkats, att, som bolaget vore vid taxering berättigadt att för slitning af sina i rörelsen använda ångfartyg åtnjuta afdrag efter fem procent å ångfartygens bokförda värde, 792,537 kronor 89 öre, med 39,626 kronor 89 öre, samt bolagets verksamhet år 1903 med iakttagande häraf icke lämnat beskattningsbar inkomst, taxeringen måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1904, jämte det nämnden af anförda skäl förklarat yrkandet icke kunna upptagas till pröfning, tillika fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, enligt utslag den 13 april 1905, enär den till pröfningsnämnden inkomna skrift, däri å bolagets vägnar yrkats upphäfvande af taxeringen, undertecknats allenast med orden »Rederi Aktiebolaget Sigurd» och således icke blifvit med någon persons namn underskrifven, samt vid sådant förhållande bolaget icke hos pröfningsnämnden öfverklagat taxeringen, funnit hvad bolaget hos kammarrätten anfört och yrkat icke kunna mot 66 § kungl. förordningen ang. bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 13 juli 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

40.

Resolution på und. besvär af Ronneby sockens kommunalstämma i fråga om med. doktor J. A. Sjöqvists inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ronneby sockens kommunalstämma i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 13 mars 1905 i fråga om med. doktorn John August Sjöqvists inkomsttaxering år 1904, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 13 juli 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande samt klaganden därefter fått inkomma med und. påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att Sjöqvist år 1904 i självdeklaration, som aflämnats i Sjöqvists mantalsskrifningsort, Stockholms stad, uppgifvit, bland annat, att han år 1903 af läkareverksamhet åtnjutit 21,490 kronors inkomst, däraf 11,500 kronor härflutit af läkarepraktik i Stockholm och 9,990 kronor af Sjöqvists verksamhet såsom öfverläkare vid Ronneby hälsobrunn;

att 1904 års taxeringsnämnd för Jakobs församling i Stockholm, hvilken ansett, att Sjöqvists inkomst såsom öfverläkare vore att betrakta såsom inkomst af tjänst och följaktligen borde tagas till beskattning i Stockholm, med inberäknande af denna inkomst, taxerat Sjöqvist till bevillning för 22,380 kronors inkomst;

att samma års taxeringsnämnd för Ronneby socken taxerat Sjöqvist till bevillning för 9,990 kronors inkomst af rörelse eller yrke;

att, sedan Sjöqvist hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, som han såsom öfverläkare icke åtnjöte annan inkomst än den, som utgjordes af arfvoden för läkarepraktik, samt vid sådant förhållande inkomsten borde beskattas i Ronneby socken, där praktiken utöfvades, bevillningstaxeringen i Stock-

holm måtte nedsättas till 12,390 kronor, pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1904, enär Sjöqvist för sin inkomst såsom öfverläkare vid Ronneby brunn rätteligen borde beskattas i Stockholm, där han vore mantalsskrifven, med afslag å Sjöqvists yrkande fastställt taxeringen;

att Blekinge läns pröfningsnämnd, hvarest Sjöqvist yrkat, att, för den händelse taxeringen i Stockholm lämnades oförändrad, taxeringen i Ronneby socken måtte varda undanröjd, genom beslut den 22 september 1904 afslagit Sjöqvists yrkande;

att kammarrätten, hvarest Sjöqvist sig besvärat med yrkande, att taxeringen för inkomst af verksamheten såsom öfverläkare måtte å endera orten upphäfvas, genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, enär inkomsten af den verksamhet, Sjöqvist utöfvat såsom öfverläkare vid Ronneby hälsobrunn, vore att anse såsom inkomst af tjänst samt denna inkomst rätteligen tagits till beskattning i Stockholm, där Sjöqvist varit för ifrågavarande år mantalsskrifven, funne kammarrätten, med ändring af Blekinge läns pröfningsnämnds beslut, skäligt undanröja den Sjöqvist i Ronneby socken åsatta taxeringen;

samt att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att Sjöqvist måtte för ifrågavarande inkomst beskattas i Ronneby socken.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

41.

Resolution på und. besvär af disponenten P. Eriksson å Hofors i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, disponenten Per Eriksson å Hofors i und. anfört däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för Torsåkers socken taxerat klaganden till bevillning, utom för annan inkomst, därom

nu ej är fråga, för 114,600 kronors inkomst af rörelse, äfvensom till inkomstskatt för 184,300 kronors inkomst,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd — med förmälan att klaganden väl vid försäljning den 31 december 1903 af ett antal aktier i Gysinge aktiebolag för dem erhållit i betalning ett belopp, som med 114,600 kronor öfverstigit den af klaganden vid inköp af samma aktier för dem erlagda köpeskilling, men att klaganden icke drefve rörelse med uppköp och försäljning af aktier — yrkat, dels att klagandens ofvanberörda taxering till bevillning för inkomst af rörelse måtte upphäfvas och i stället klagandens taxering till bevillning för inkomst af kapital ökas med 5,730 kronor, motsvarande 5 proc. ränta å 114,600 kronor, och dels att i enlighet härmed klagandens in- inkomstskattetaxering måtte ändras,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och den 24 september 1904, enär klaganden ansåges hafva förvärfvat omförmälda aktier i spekulationssyfte, helst aktierna af klaganden innehafts blott några få månader, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringsåtgärderna,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, enligt utslag den 7 juni 1905 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 13 juli 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

42.

Resolution på und. besvär af norske undersåten, trävaruhandlaren G. Dahl i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, norske undersåten, trävaruhandlaren Gudor Dahl från Elverum i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Södra Finnskoga socken genom beslut, som af Värmlands läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, taxerat klaganden till bevillning för 10,000 kronors inkomst af rörelse och till inkomstskatt för likaledes 10,000 kronors inkomst.

så och efter det klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet yrkat, att, som klaganden icke inom Södra Finnskoga socken idkat annan rörelse, än att han, efter att hafva inköpt afverkningsrätt å därstädes belägna skogar, låtit afverka timmer och sedermera flotta detsamma till Norge för att därstädes försågas och tillgodogöras, taxeringen måtte såsom obehörig undanröjas,

men Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 1 mars 1904, enär klagandens yrkande innefattade klagan öfver taxeringsnämnds beslut, men det icke tillkomme Kungl. Maj:ts befallningshafvande att med pröfning af dylika beslut taga befattning, förklarat klagandens hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande förda talan icke kunna till någon åtgärd föranleda,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat med yrkande, att målet måtte återförvisas till Kungl. Maj:ts befallningshafvande för pröfning eller ock, att taxeringsåtgärden måtte varda af kammarrätten undanröjd,

har kammarrätten genom utslag den 14 november 1904 ej funnit skäl att i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes resolution göra ändring samt beträffande besvären, i hvad de innefattade klagan öfver den ifrågavarande taxeringsåtgärden, sig utlåtit, att, enär klaganden måste anses i Södra Finnskoga socken skattskyldig för inkomst af ofvan omförmälda, utaf honom därstädes bedrifna verksamhet, funne kammarrätten besvären i denna del ej förtjäna afseende. Gifven Stockholms slott den 20 juli 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

43.

Resolution på und. besvär af Bjuråkers sockens kommunalstämma i fråga om Strömbacka bruks aktiebolags inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Bjuråkers sockens kommunalstämma i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 8 november 1904 i fråga om Strömbacka bruks aktiebolags inkomsttaxering år 1903, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 27 juli 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1903 års taxeringsnämnd för Bjuråkers socken taxerat bolaget, som idkade järntillverkning vid Strömbacka bruk i nämnda socken, till bevillning för 24,065 kronors inkomst af rörelse äfvensom till inkomstskatt för viss angifven inkomst;

att bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd — enär, i den inkomst, för hvilken bolaget taxerats, vore inräknad vinsten å bolagets andelar i malm, som brutits ur de Dannemora grufveintressenter tillhöriga grufvor, men Dannemora grufveintressenter blifvit ifrågavarande år taxerade såväl till bevillning som till inkomstskatt för inkomst af malmbrytning till belopp af 250,534 kronor, däraf å bolaget jämte aktiebolaget Iggesunds bruk gemensamt belöpte 35,149 kronor 80 öre, samt då sistnämnda belopp borde å de bruk, vid hvilka bolagens rörelse idkades, fördelas i förhållande till den myckenhet malm, som de särskilda bruken under år 1902 erhållit från grufvorna, därvid å Strömbacka bruk skulle komma ett belopp af 13,673 kronor 27 öre — yrkat, bland annat, att bevillningstaxeringen måtte i motsvarande mån nedsättas;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, den 26 och den 28 december 1903, med förklarande att

hvad Strömbacka bruks aktiebolag anfört icke föranledde till någon åtgärd från pröfningsnämndens sida, fastställt nämnda bolags taxering för bevillning äfvensom höjt bolagets inkomstskattetaxering till visst angifvet belopp;

att kammarrätten, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom öfverklagade utslaget, såvidt nu är i fråga, sig utlåtit, att, enär Dannemora grufveintressenter och icke bolaget borde beskattas för inkomsten af malmbrytning samt på grund af hvad i målet förekommit finge antagas, att i Strömbacka bruks aktiebolags jämte ofvan omförmälda aktiebolaget Iggesunds bruks taxeringar inberäknats ett belopp af tillhopa 32,260 kronor 38 öre, motsvarande vinst å berörda malmbrytning, för hvilken vinst grufveintressenterna blifvit taxerade, ty och som af omförmälda belopp enligt den af bolaget uppgifna, af kronans ombud utan erinran lämnade fördelningsgrund belöpte å Strömbacka bruk 12,549 kronor 29 öre, funne kammarrätten i anledning af den i målet förda talan skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma Strömbacka bruks aktiebolags taxering i Bjuråkers socken för bevillning till 11,515 kronor;

samt att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att bolagets taxering för inkomst af rörelse i Bjuråkers socken år 1903 måtte fastställas till 24,065 kronor.

Detta med hvad mera handlingarna i målet innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, såvidt detsamma blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

44.

Resolution på und. besvär af Brännkyrka sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1904 af Stockholms stads vattenreservoir vid Stora Nybohof.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Brännkyrka sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för Brännkyrka socken

taxerat Stockholms stads vattenreservoir vid Stora Nybohof i nämnda socken såsom annan fastighet än jordbruksfastighet till värde af 500,000 kronor,

samt Stockholms läns pröfningsnämnd, på yrkande af Stockholms stad genom dess ombudsman, genom beslut den 22 september 1904 med upphäfvande af berörda taxeringsåtgärd förordnat, att taxeringsvärdet skulle ur taxeringslängden utgå,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest vice ordföranden i Brännkyrka sockens kommunalstämma Axel Forsberg å kommunalstämmans vägnar häröfver sig besvärat, genom utslag den 13 december 1905, enär Brännkyrka sockens kommunalstämma, hvilken vid sammanträde den 31 oktober 1904 beslutat öfverklaga pröfningsnämndens ifrågavarande beslut, icke därvid eller, såvidt handlingarna utvisade, sedermera uppdragit åt sin vice ordförande att verkställa detta kommunalstämmans beslut, samt vid sådant förhållande, jämlikt 38 § kungl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, Forsberg, som undertecknat de å kommunalstämmans vägnar anförda besvären, icke kunde anses hafva varit härtill behörig, funnit besvären icke kunna komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 27 juli 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

45.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Hudiksvall i fråga om kaptenen F. Göthlins inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Hudiksvall i und. anfört däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för staden Hudiksvall taxerat kaptenen Frans Göthlin till bevillning för 2,030 kronors inkomst

af tjänst och 18,750 kronors inkomst af rörelse, i hvilken sistnämnda inkomst inräknats ett belopp af 15,000 kronor, hvarmed den ersättning af 20,000 kronor, som Göthlin erhållit för öfverlåtande å bokhandlaren Carl Wiberg af Göthlins andel i den af dem under firma Carl Wibergs bokhandel gemensamt drifna bokhandelsrörelse, ansetts öfverstiga värdet af Göthlins andel i nämnda firmas tillgångar,

samt Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest Göthlin yrkat att, som den ersättning han erhållit för öfverlåtelse af sin andel i omförmälda rörelse icke vore att till någon del anse såsom beskattningsbar inkomst, taxeringen för inkomst af rörelse måtte minskas med 15,000 kronor, genom beslut vid sammanträde den 23 och den 24 september 1904, enär endast ränteafkastningen af det belopp, Göthlin för affärens öfverlåtande erhållit, borde blifva föremål för beskattning, förklarat Göthlin skyldig att för år 1904 utgöra bevillning för 1,000 kronors inkomst af kapital, 2,030 kronors inkomst af tjänst och 3,750 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det klagandena häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt sig besvärat med yrkande, att, som af det utaf Göthlin för affärsöfverlåtelsen uppburna beloppet endast 5,000 kronor kunde beräknas utgöra ersättning för hans andel i firmans tillgångar, under det att återstående 15,000 kronor vore att anse såsom beskattningsbar vinst på öfverlåtelsen, Göthlins taxering för inkomst af rörelse måtte höjas med 15,000 kronor och hans taxering för inkomst af kapital nedsättas till 250 kronor,

har kammarrätten genom utslag den 11 april 1905 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 27 juli 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

Resolution på und. besvär af Kärna sockens kommunalstämma i fråga om taxering år 1903 af två första lifgrenadjärregementet tillhöriga, å mötesplatsen Malmen befintliga byggnader m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kärna sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för nämnda socken dels i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, upptagit första lifgrenadjärregementets plankassa såsom skattskyldig för två vid mötesplatsen Malmen uppförda marketenteribyggnader, hvardera med taxeringsvärde af 5,000 kronor, dels ock taxerat plankassan till bevillning för 4,200 kronors inkomst af rörelse,

samt Östergötlands läns pröfningsnämnd, som lämnat berörda taxeringsåtgärder utan ändring, därjämte på yrkande af kronans ombud genom beslut den 28 september 1903 taxerat plankassan, hvilken ägde annan fastighet än jordbruksfastighet med år 1902 åsatt värde af 10,000 kronor, till inkomstskatt för 4,700 kronors inkomst,

så och efter det chefsämbetet vid regementet häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt sig besvärat och därvid, med förmälan att plankassan, för hvars medel ifrågavarande byggnader blifvit förvärfvade, icke ägde annan inkomst än de afgifter, som inflöte för upplåtna rättigheter att i omförmälda byggnader idka rörelse, att kassan, som stode under offentlig kontroll, finge användas endast för vissa allmänna ändamål, för hvilka särskilda statsanslag ej förefunnes, och att följaktligen staten vore att anse såsom ägare af byggnaderna, yrkat, ej mindre att desamma måtte öfverföras till taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning icke erlägges, än äfven att åtgärderna att taxera plankassan för inkomst måtte undanröjas eller ock, därest sistnämnda yrkande ej vunne bifall, inkomsten

beräknas till belopp, ej öfverstigande 1,316 kronor 25 öre, utgörande kassans behållna inkomst för år 1903 efter afdrag af det belopp, 2,096 kronor 25 öre, som enligt Kungl. Maj:ts föreskrift användts för uppförande af ett staten tillhörigt badhus.

har kammarrätten genom utslag den 24 augusti 1904 sig utlåtit, att, som omförmälda byggnader icke med afseende å hvad i målet blifvit upplyst kunde anses lämna regementet såsom byggnadernas ägare någon inkomst, samt på grund af hvad i målet förekommit bevillning eller inkomstskatt icke kunde anses böra utgöras för den inkomst, hvarom i målet vore fråga, funne kammarrätten skäligt dels, med ändring af beskattningsmyndigheternas beslut angående fastighetstaxeringen, jämlikt § 4 litt. b) kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 förklara ifrågavarande byggnader hafva bort för år 1903 uppföras i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning icke erlägges, dels ock undanröja åtgärderna att samma år taxera plankassan till inkomstbevillning och inkomstskatt [1]); Gifven Stockholms slott den 27 juli 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten, efter vederbörandes hörande, än äfven Kungl. arméförvaltningen å fortifikations- och intendentsdepartementen afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

[1]) Från kammarrättens beslut voro två ledamöter skiljaktiga och förenade sig om följande af den ene ledamoten afgifna yttrande: »Enligt min mening kan det icke anses utredt, att ifrågavarande byggnader tillhöra staten, och då regementet, som således får anses såsom deras ägare, icke är ovillkorligen utan endast under viss förutsättning frikalladt från erläggande af fastighetsbevillning, hade enligt min åsikt beskattningsåtgärden bort i vanlig ordning öfverklagas hos pröfningsnämnden. Då så icke skett finner jag besvären i denna del icke förtjäna afseende.

Hvad inkomsttaxeringen beträffar, finner jag det icke heller vara emot kronoombudens bestridande ådagalagdt, att den taxerade inkomsten kan anses hafva tillfallit staten; och då annan grund för skattefrihet ej åberopats eller synes kunna förefinnas, anser jag inkomsten vara bevillning och inkomstskatt underkastad. Som klagan öfver bevillningstaxeringen icke förts hos pröfningsnämnden, hvilken lämnat denna taxering oförändrad, finner jag besvären i fråga därom ej förtjäna afseende.

47.

Kungl. Maj:ts nådiga bref till kammarrätten ang. und. besvär af aktiebolaget V. Löwener i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Oscar etc. Vår ynnest etc. Hos oss har aktiebolaget V. Löwener i underdånighet anfört besvär däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för staden Malmö taxerat klaganden till bevillning för 15,000 kronors inkomst af rörelse och till inkomstskatt för likaledes 15,000 kronors inkomst,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klagandens inkomst under år 1903 utgjort allenast 2,175 kronor 19 öre, taxeringarna måtte i enlighet därmed nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1904, jämte det nämnden, enär klaganden icke vid sin till vederbörande bevillningsberedning ingifna deklaration fogat bestyrkt utdrag af klagandens senast afslutade räkenskaper, utvisande beloppet af klagandens hela under ifrågavarande räkenskapsår uppkomna vinst, ränta å eget kapital däri inräknad, förklarat berörda yrkande ej kunna till pröfning upptagas, tillika fastställt taxeringarna,

så hafven I, efter det klaganden häröfver hos Eder sig besvärat, genom utslag den 15 mars 1905 Eder utlåtit, att, enär, på sätt pröfningsnämnden yttrat, klaganden ej till vederbörande ingifvit föreskrifvet räkenskapsutdrag, funnen I hvad klaganden i de hos Eder anförda besvären anfört och yrkat ej kunna komma under pröfning.[1])

[1]) Från beslutet var en ledamot skiljaktig och yttrade: Enär numera är vordet utredt, att i bolagets vid deklarationen fogade revisionsberättelse varit intagen ordagrann afskrift af bolagets vinst- och förlustkonto, finner jag för min del hinder icke möta för besvärens upptagande till pröfning.

Sedan I, efter vederbörandes hörande, den 21 september 1905 afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i detta mål Oss föredragas; och enär utredt blifvit, att i den revisionsberättelse, som fogats vid klagandens deklaration, varit intagen ordagrann afskrift af klagandens vinst och förlustkonto för år 1903, och sålunda klaganden må anses hafva förvarat rätt att i fråga om klagandens ifrågavarande taxering föra talan, hvadan hinder icke mött för besvärens upptagande till pröfning af Eder, hafve Vi funnit godt att, med undanröjande af Edert utslag, visa målet åter till Eder, som hafven att detsamma ånyo företaga och därmed vidare lagligen förfara. Hvilket etc. Stockholms Slott den 10 Augusti 1906.

48.

Resolution på und. besvär af konsuln R. Ekwall i fråga om dels taxeringen år 1904 af en å klaganden tillhöriga hemmansdelen $^{3}/_{128}$ mantal Renneslöf n:r 7 i Renneslöfs socken belägen jaktpaviljong och dels klagandens taxering till inkomstskatt samma år.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, konsuln Rich. Ekwall i und. anfört däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för Renneslöfs socken åsatt en å klaganden tillhöriga hemmansdelen $^{3}/_{128}$ mantal Renneslöf n:r 7 i nämnda socken belägen jaktpaviljong såsom annan fastighet än jordbruksfastighet taxeringsvärde af 10,000 kronor,

samt klaganden hos Hallands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som jaktpaviljongen, hvilken vore afsedd till boningshus för klaganden och hans familj under deras vistelse å hemmanet, borde anses vara inbegripen i jordbruksfastighetens taxeringsvärde, den ifrågavarande byggnad särskildt åsatta taxeringen måtte undanröjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1904, enär upplyst blifvit, att å hemmansdelen förutom jaktpaviljongen funnos nödiga åbyggnader, hvadan densamma icke kunde anses vara afsedd för jordbruksdrift eller dithörande näring, endast på det sätt bifallit klagandens yrkande, att taxeringsvärdet å jaktpaviljongen nedsattes till 7,000 kronor, samt tillika, efter vunnen kännedom därom, att klaganden icke blifvit enligt förordningen om inkomstskatt taxerad för inkomsten af vare sig ifrågavarande till värde af 3,000 kronor uppskattade hemmansdel eller jaktpaviljongen, höjt klagandens taxering i Halmstad enligt nyssnämnda förordning med 530 kronor till 17,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat samt därvid dels fullföljt sin hos pröfningsnämnden förda talan och dels i sammanhang härmed yrkat, att hans taxering för inkomstskatt måtte nedsättas med 350 kronor till 16,650 kronor, genom utslag den 5 juni 1905 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 10 augusti 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

49.

Resolution på und. besvär af majoren C. E. Edelström i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, majoren vid Karlskrona grenadjärregemente C. E. Edelström i und. anfört däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för staden Ronneby taxerat klaganden dels till bevillning, utom för 3,145 kronors in-

komst af kapital, därom nu icke är fråga, för 4.522 kronors inkomst af tjänst dels ock till inkomstskatt för 7,600 kronors inkomst,

så och efter det Blekinge läns pröfningsnämnd genom beslut den 23 september 1904, enär klagandens inkomst af tjänst utgjordes af lön 4,000 kronor, inkvarteringsersättning 600 kronor och dagaflöning 1,455 kronor eller tillhopa 6,055 kronor, samt från sistnämnda belopp finge vid taxeringen afräknas allenast 388 kronor, pensionsafgifter, och icke, på sätt obehörigen skett, jämväl 1,090 kronor, motsvarande den andel af dagaflöningen, som klaganden uppgifvit sig hafva intjänt annorstädes än å sin vanliga boningsort Ronneby och den ena af regementets båda mötesplatser Bredåkra, äfvensom 54 kronor 40 öre, utgörande kostnaden för vissa af klaganden företagna tjänsteresor, förty höjt klagandens taxering till bevillning för inkomst af tjänst till 5,667 kronor och hans taxering för inkomstskatt till 8,800 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, enligt utslag den 15 februari 1905 funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 10 augusti 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

50.

Resolution på und. besvär af Timmermansordens direktion i fråga om ordenssällskapets inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Timmermansordens direktion i und. anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnd i Stockholm år 1904 taxerat nämnda ordenssällskap till bevillning för 10,000 kronors inkomst af kapital äfvensom till inkomstskatt för 174,200 kronors inkomst,

samt klaganden hos stadens pröfnings
att flera andra liknade ordenssällskap i Stc
böra taxeras för inkomst af sina kapitaltillg
enligt hvad sällskapets revisorer för år 1903
skapets inkomster sistberörda år understigit
för inkomst af kapital måtte undanröjas,

men pröfningsnämnden genom beslut
enär Timmermansorden såsom ett enskildt
kunde befrias från taxering för inkomst
då klaganden icke förebragt någon utredn
anleda nedsättning i taxeringarna, afslagit
ställt taxeringarna,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kamr
ganden häröfver sig besvärat, genom utsla
ej funnit skäl att i pröfningsnämndens b
Gifven Stockholms slott den 10 augusti 19(

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten,
hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande,
detta mål Sig föredragas och finner icke sk
i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

51.

Resolution på und. besvär af
samlings kommunalstän
stadsingenjören F. A. E
taxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de b
församlings kommunalstämma i und. anfört
sedan vederbörande taxeringsnämnd år 1
ingenjören F. A. Estelle i landsförsamlingen

1,900 kronors inkomst af uppdrag att vara kontrollant vid byggnadsarbeten i Växjö hospitalsgård,

men Kronobergs läns pröfningsnämnd efter besvär af Estelle genom beslut den 23 september 1904, enär ifrågavarande inkomst borde beskattas i Växjö stad, där klaganden vore mantalsskrifven, undanröjt omförmälda beskattningsåtgärd,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 17 maj 1905 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 17 augusti 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

52.

Resolution på und. besvär af kontraktsprosten J. Th. Malm i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kontraktsprosten J. Th. Malm i und. anfört däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för Löderups socken taxerat klaganden, utom till inkomstskatt, hvarom nu icke är fråga, till bevillning för 9,327 kronors inkomst af tjänst, af hvilket belopp 4,118 kronor motsvarade den klaganden såsom innehafvare af kyrkoherdebefattningen i Löderups och Hörups församlingars pastorat på lön anslagna arrendeafkomsten af åtskilliga mensalhemman,

samt klaganden hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat, att, som omförmälda arrendeafkomst blefve genom fastig-

hetsbevillning beskattad, klagandens ifrågavarande inkomsttaxering måtte nedsättas till 5,209 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1904, enär arrendeafkomsten, vid det förhållande att klaganden icke själf brukade ifrågavarande hemman såsom boställe, inginge i hans kontanta löneförmåner och följaktligen borde beskattas såsom inkomst, ogillat yrkandet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 29 maj 1905 sig utlåtit, att, som icke ifrågavarande hemman utan endast afkomsten af desamma anslagits klaganden på lön, funne kammarrätten ej skäl göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 17 augusti 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

53.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Jakobson & Eriksson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Jakobson & Eriksson i und. anfört däröfver, att,

sedan bolaget år 1903 i staden Luleå taxerats till bevillning för 10,000 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat med yrkande, att, som bolaget, hvars styrelse hade sitt säte i Umeå, icke under ifrågavarande år i Luleå drifvit sådan rörelse, att taxering därför bort å sistnämnda ort ifrågakomma, och bolaget i allt fall i Umeå taxerats för hela sin inkomst af rörelse, taxeringen måtte varda undanröjd,

så har kammarrätten genom utslag den 26 februari innevarande år, enär det icke kunde anses utredt, att bolaget ej år 1903 i Luleå idkat rörelse af beskaffenhet, att bolaget bort för inkomst däraf samma år i nämnda stad taxeras, förklarat besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 24 augusti 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas[1]); och enär med afseende å hvad i målet förekommit den af bolaget i Luleå år 1903 utöfvade verksamheten icke kan anses hafva varit af sådan beskaffenhet, att bolaget bort därför taxeras annorstädes än i staden Umeå, där bolagets styrelse har sin säte, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, befria bolaget från ifrågavarande, bolaget i Luleå ågångna taxering. Hvilket etc.

54.

Resolution på und. besvär af bruksägaren F. O. Israelsson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bruksägaren F. O. Israelsson i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden i den uppgift, han aflämnat till ledning vid sin taxering år 1904, upptagit inkomst af fast egendom till 2,050 kronor och inkomst af glastillverkning vid Johansfors

[1]) Vederbörande *kronoombud* uppgaf i und. förklaring, att, såvidt kronoombudet hade sig bekant, bolaget under år 1903 i Luleå icke utöfvat annan verksamhet, än att bolaget för ett bankaktiebolags räkning uppfört ett större stenhus.

glasbruk till 19,135 kronor 74 öre äfvensom yrkat afdrag för ränta å gäld med 500 kronor,

samt 1904 års taxeringsnämnd för Allgutsboda socken taxerat klaganden till bevillning för 19,135 kronors inkomst af rörelse och till inkomstskatt för 20,600 kronors inkomst,

så och efter det klaganden hos Kronobergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som han, hvilken till direktören Axel F. Hummel utarrenderat omförmälda glasbruk för en tid af tio år, räknadt från den 16 januari 1904, emot en årlig ersättning af 18,735 kronor 15 öre, icke för egen del under år 1904 drifvit någon rörelse, samt berörda arrendeinkomst vore genom fastighetsbevillning beskattad, klagandens taxering för inkomst måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1904, enär klagandens inkomst bort, såsom skett, jämlikt § 8 mom. 2 punkt. 3 d) af gällande bevillningsförordning, taxeras till bevillning, men densamma finge anses icke hafva öfverstigit 18,700 kronor, allenast i så måtto bifallit berörda yrkande, att bevillningstaxeringen nedsattes till 18,700 kronor och inkomstskattetaxeringen till 20,200 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat med yrkande, att klagandens berörda taxering för inkomst måtte undanröjas, eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, det inkomstbelopp, hvarför klaganden skulle upptagas till beskattning, nedsättas till 1,205 kronor, motsvarande 15 procent af de i arrendet ingående inventariernas värde, genom utslag den 3 oktober 1905, enär handlingarna i målet gåfve anledning till antagande, att det belopp, 18,735 kronor 15 öre, som klaganden hade att af Hummel under tio års tid från den 16 januari 1904 årligen uppbära, afsåge, förutom arrende af det klaganden tillhöriga Johansfors glasbruk, jämväl ersättning för det klaganden upphört att därstädes idka tillverkning af glas, ty och då sådan ersättning vore att anse såsom inkomst, därför klaganden skolat taxeras till såväl bevillning som inkomstskatt, samt utredning saknades, i hvad mån ofvanberörda belopp vore att hänföra till den ena eller den andra arten af inkomst, ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; däri klaganden sökt ändring under yrkande, att hans förut i målet förda talan måtte bifallas,

eller, därest detta icke kunde ske, den klaganden ågångna taxering nedsättas med 10,000 kronor, utgörande 5 procent å det värde, hvartill glasbruket lägst måste skattas; Gifven Stockholms slott den 31 augusti 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

55.

Resolution på und. besvär af apotekaren A. E. Sjöberg i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, apotekaren A. E. Sjöberg i und. anfört däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för staden Köping taxerat klaganden till bevillning, utom för 400 kronors inkomst af tjänst, därom nu icke är fråga, för 15,518 kronors inkomst af apoteksrörelse, eller således för en sammanlagd inkomst af 15,918 kronor, och till inkomstskatt för 18,000 kronors inkomst,

så och efter det klaganden hos Västmanlands läns pröfningsnämnd, med förmälan att han år 1896 inköpt privilegiet å apoteket Lejonet i Köping mot en köpeskilling af 90,000 kronor, yrkat, att som vid det förhållande att apoteksprivilegier efter år 1920 icke vidare finge försäljas, värdet af ifrågavarande privilegium måste anses hafva under år 1903 minskats med 3,750 kronor samt vid beräkningen af den år 1904 beskattningsbara inkomsten af apoteket afdrag borde ske för sistberörda belopp, klagandens taxering måtte i enlighet härmed nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1904, enär klaganden genom privilegiets försäljning före ingången af år 1920 kunde återfå den af honom erlagda köpeskillingen, med ogillande af yrkandet fastställt taxeringarna,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 2 oktober 1905, enär klaganden icke författningsenligt kunde anses berättigad att vid taxering för inkomst af ifrågavarande apoteksrörelse njuta afdrag för afskrifning å den för apoteksprivilegiet erlagda köpeskillingen, ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 31 augusti 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

56.

Resolution på und. besvär af änkan Anna Sofie Johnson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, änkan Anna Sofie Johnson i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Hvetlanda socken taxerat klaganden till bevillning, utom för inkomst af kapital, därom nu ej är fråga, för 7,000 kronors inkomst af Hvetlanda gästgifveri,

samt klaganden hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat afdrag vid taxeringen för hyresvärdet å de för gästgifverirörelsen begagnade byggnader med 635 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 september — den 2 oktober 1903, enär grosshandlaren A. F. Hagström i Kungsör, hvilken utöfvade rörelsen vid nämnda gästgifveri, å sin inkomst af rörelse rätteligen fått åtnjuta afdrag för ifrågavarande belopp, förklarat något dylikt afdrag icke kunna klaganden beviljas,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest kla-

ganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 12 oktober 1904, enär, äfven om klaganden måste anses berättigad att vid taxering för inkomst genom upplåtelse till annan af ifrågavarande gästgifverirörelse åtnjuta afdrag för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande belopp af 5 för 100 af taxeringsvärdet å klaganden tillhörig fastighet, som användts för gästgifverirörelsen, klaganden likväl icke förebragt utredning om, hvilken eller hvilka fastigheter år 1902 begagnats för detta ändamål eller taxeringsvärdet därå samma år, ej funnit skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 7 september 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär klaganden måste anses berättigad att vid taxering för sin ifrågavarande inkomst åtnjuta afdrag för ett hyresvärdet motsvarande belopp af 5 för 100 af taxeringsvärdet af klaganden tillhörig fastighet, som för gästgifverirörelsen användts; ty och då numera blifvit utredt, att de för berörda ändamål använda byggnader, hvilka år 1902 icke åsatts särskilda taxeringsvärden, samma år varit brandförsäkrade för 12,700 kronor, samt med afseende härå klaganden, hvilken, enligt hvad upplyst är, äger hälften af samma byggnader, skäligen må anses berättigad tillgodonjuta afdrag i omförmälda hänseende, beräknadt i förhållande till hälften af det byggnaderna sålunda åsatta värde, finner Kungl. Maj:t godt på det sätt ändra kammarrättens utslag, att klagandens taxering till bevillning år 1903 för inkomst af rörelse nedsättes till 6,683 kronor. Hvilket etc.

57.

Resolution på und. besvär af svenske generalkonsuln i Köpenhamn, kammarherren F. A. G. Berencreutz i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, svenske generalkonsuln i Köpenhamn, kammarherren Fredrik Adolf Georg Berencreutz i und. anfört däröfver, att,

sedan Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 18 oktober 1904 taxerat klaganden, hvilken enligt en af honom afgifven självdeklaration uppburit i lön af svenska statsmedel 6,000 kronor och af tillfälligt författarskap år 1903 haft en inkomst af 176 kronor, till bevillning för 6,800 kronors inkomst af tjänst och 176 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest samt till inkomstskatt för 6,600 kronors inkomst,

så och efter det klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär med yrkande, att, som vid klagandens taxering tagits i beräkning ett belopp af 800 kronor, motsvarande af klaganden under år 1903 uppburna expeditionsafgifter med mera, men dessa afgifter måste anses vara anvisade till bestridande af de med klagandens tjänst förenade särskilda kostnader och således icke bort i taxeringen inbegripas, klagandens taxering för bevillning måtte nedsättas till 5,176 kronor och hans taxering för inkomstskatt till 6,700 kronor,

har kammarrätten genom utslag den 19 maj 1905, enär det icke blifvit i målet utredt, att den inkomst till belopp af 800 kronor, klaganden ostridigt år 1903 uppburit i expeditionsafgifter med mera, varit af sådan beskaffenhet, att densamma icke lagligen bort blifva föremål för taxering, icke funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 14 september 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

Resolution på und. besvär af Klosters aktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Klosters aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan bolaget, som drefve järnverks- och sågverksrörelse i Husby socken samt därjämte trafikerade den bolaget tillhöriga i By och Husby socknar löpande Byvalla-Långshytte järnväg, af 1904 års taxeringsnämnd för By socken taxerats till bevillning för 3,000 kronors inkomst af järnvägsrörelse,

så och efter det bolaget hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som ifrågavarande järnväg tillkommit allenast för att främja bolagets rörelse i öfrigt och järnvägsdriften således icke vore att anse såsom en själfständig gren af bolagets verksamhet samt bolagets rörelse i sin helhet år 1903 gått med förlust, bolaget måtte varda från taxeringen befriadt,

men pröfningsnämnden — efter det ett inom nämnden tillsatt utskott i afgifvet utlåtande hemställt, att, enär omförmälda järnväg, hvilken vore till allmän trafik upplåten, således icke vore afsedd att uteslutande vara en bolagets kommunikationsled och till gagn för dess verksamhet i öfrigt, samt vid sådant förhållande järnvägsdriften icke kunde annorlunda anses än såsom en särskild rörelse, hvaraf den behållna inkomsten borde ensam för sig utgöra föremål för beskattning, det måtte alltså och då af ett utaf bolaget åberopadt räkenskapsutdrag kunde inhämtas, att järnvägen under år 1903 lämnat vinst, i Husby socken till belopp af 6,030 kronor 52 öre och i By socken till belopp af 2,010 kronor 12 öre, bolaget i Husby socken taxerats till bevillning för 6,031 kronors inkomst af järnvägsdrift samt taxeringen i By socken bestämmas till 2,010 kronor — genom beslut vid sammanträde den 22, den 23 och den 24 september 1904 bifallit utskottets hemställan,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat med yrkande, att taxeringarna i såväl Husby socken som i By socken måtte varda undanröjda, [1]) genom utslag den 21 november 1905 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; [2]) Gifven Stockholms slott den 14 september 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär ifrågavarande af bolaget utöfvade järnvägsdrift icke, såvidt utredningen i målet gifver vid handen, är att anse såsom en sådan självständig, från bolagets öfriga verksamhet skild rörelse, att den inkomst, som däraf må hafva härflutit, bort särskildt taxeras, ty och då i målet får anses utredt, att bolaget af den samfälda rörelsen år 1903 icke haft behållen inkomst, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, undanröja ifrågavarande, bolaget i By och Husby socknar ågångna taxeringar. Hvilket etc.

---

[1]) Bolaget anförde bland annat, följande. Den ifrågavarande järnvägen hade icke kommit till stånd, om den icke erfordrats för tillgodoseende af bolagets eget trafikintresse, hvadan järnvägsdriften tydligen vore att betrakta såsom en gren af bolagets hufvudsakliga verksamhet, bruksrörelsen. Den rörelse, som med järnvägen drefves för annat trafikändamål än bolagets eget, vore mycket obetydlig i förhållande till den trafik, som förekomme för bolagets eget behof. I själfva verket uppkomme också den vinst, som järnvägen kunnat förete, endast genom den bokföringsåtgärd, hvarigenom bolaget för sina egna frakter krediterat järnvägen; och vore därvid att märka, att bruttoinkomsterna för bolagets frakter under 1903 utgjort 99,899 kronor 51 öre, medan bruttoinkomsterna på främmande gods och trafik endast belöpt sig till 14,840 kronor 7 öre.

[2]) Från beslutet var en af kammarrättens ledamöter af skiljaktig mening och yttrade: »Som den af bolaget utöfvade järnvägsdriften icke är att anse såsom en sådan själfständig och från bolagets öfriga verksamhet skild rörelse, att den inkomst, som däraf må hafva härflutit, bort särskildt taxeras, alltså och då i målet får anses utredt, att bolaget af den samfälda rörelsen år 1903 icke haft behållen inkomst, varda, med ändring af pröfningsnämndens beslut, de bolaget i By och Husby socknar åsatta taxeringarna af mig undanröjda.»

Resolution på und. besvär af Malmö sockerfabriksaktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Malmö sockerfabriksaktiebolag i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 16 oktober 1905 i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1904, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 21 september 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget, som drefve rörelse i Burlöfs socken och hvars styrelse hade sitt säte i staden Malmö, uti år 1904 afgifven deklaration uppgifvit, att dess inkomst af fast egendom uppginge till 180,694 kronor; att bolaget under nästförflutna räkenskapsår, omfattande tiden från och med den 1 september 1902 till och med den 31 augusti 1903, haft inkomst dels af rörelse till belopp af 635,396 kronor 84 öre, som uppkommit därigenom, att till bolagets nettovinst, uppgående enligt räkenskaperna till 625,131 kronor 47 öre, lagts i räkenskaperna afförda utskylder 69,067 kronor 24 öre samt afskrifningar å diverse konti 8,368 kronor 13 öre, hvarefter från sammanlagda beloppet däraf, eller 702,566 kronor 84 öre, dragits 67,170 kronor, utgörande utdelning å bolaget tillhöriga aktier, dels ock genom utdelning å aktier till nyss angifna belopp 67,170 kronor; att från sammanräknade beloppet af bolagets inkomster, uppgående till 883,260 kronor 84 öre, borde vid taxering beräknas afdrag för följande belopp, nämligen 165,700 kronor, utgörande fem procent å taxeringsvärdet af bolagets för rörelsen använda fastigheter, 378,900 kronor, motsvarande den till tio procent å bokförda värdet af bolagets maskiner och inventarier beräknade

minskning i värde, nämnda föremål genom slitning under berörda räkenskapsår undergått, 20,314 kronor 42 öre, arrende för bolaget tillhöriga fastigheterna Arlöfsgården och Kyrkheddinge, 31,164 kronor 42 öre, motsvarande värdet i oförädladt skick af hvitbetor, odlade å bolagets fastigheter, och slutligen 150,000 kronor eller så stor del af den till aktieägarne i bolaget verkställda utdelning, som motsvarade sex procent å inbetalta aktiekapitalet 2,500,000 kronor; samt att till taxering sålunda återstode 137,182 kronor;

att 1904 års taxeringsnämnd för Burlöfs socken taxerat bolaget till bevillning för 450,000 kronors inkomst af rörelse;

att samma års taxeringsnämnd för Malmö taxerat bolaget till inkomstskatt för 137,100 kronors inkomst;

att Malmöhus läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att taxeringen inom Burlöfs socken måtte nedsättas till 157,966 kronor 84 öre, motsvarande ofvanberörda belopp 702,566 kronor 84 öre, minskadt med dels 165,700 kronor, utgörande fem procent å taxeringsvärdet af bolagets i rörelsen använda fasta egendom och dels 378,900 kronor eller tio procent å bokförda värdet af bolagets maskiner och inventarier, genom beslut den 22 september 1904, enär till det af bolaget uppgifna beloppet 702,566 kronor 84 öre borde vid bevillningstaxeringen läggas ränta å intecknad gäld med 79,823 kronor 75 öre och från summan däraf dragas nyssberörda belopp, 165,700 kronor, jämte ytterligare 189,450 kronor eller fem procent å bokförda värdet af bolagets maskiner och inventarier, förty bestämt taxeringen för bevillning i Burlöfs socken till 427,241 kronor, äfvensom beträffande bolagets taxering för inkomstskatt, enär förenämnda belopp, 702,566 kronor 84 öre, borde ökas med dels 180,694 kronor, beräknad inkomst af fast egendom, dels ock 67,170 kronor, utdelning å aktier, samt sammanräknade beloppet däraf minskas med, utom ofvan angifna belopp 165,700 kronor och 189,450 kronor, ytterligare 20,314 kronor 42 öre, arrende för bolagets fastigheter, 31,164 kronor 42 öre, värdet i oförädladt skick af hvitbetor, odlade å bolagets fastigheter, samt 150,000 kronor, utdelning till aktieägarne, höjt bolagets taxering för inkomstskatt till 393,800 kronor;

att kammarrätten, hvarest bolaget häröfver anfört besvär med yrkande, att för slitning af maskiner och inventarier måtte

medgifvas afdrag med tio procent å nämnda föremåls bokförda värde och bevillningstaxeringen följaktligen nedsättas till 237,791 kronor, samt att inkomstskattetaxeringen måtte bestämmas til 157,966 kronor, genom öfverklagade utslaget utlåtit sig, att som bolaget icke styrkt, att den minskning i värde, bolagets maskiner och inventarier genom slitning undergått under räkenskapsåret den 1 september 1902 till den 31 augusti 1903 öfverstigit det belopp, pröfningsnämnden härutinnan beräknat eller 189,450 kronor, men bolaget varit berättigadt att vid sin taxering till bevillning år 1904 åtnjuta afdrag med dels 67,170 kronor, utdelning å bolaget tillhöriga aktier, dels 20,314 kronor 42 öre, arrende för vissa bolagets fastigheter och dels 31,164 kronor 42 öre, motsvarande värdet i oförädladt skick af hvitbetor, odlade å bolaget tillhörig fast egendom, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, på det sätt bifalla besvären, i hvad de afsågo bevillningstaxeringen, att densamma nedsattes till 308,592 kronor samt, hvad anginge taxeringen till inkomstskatt, att, enär enligt den af bolaget ifrågavarande år afgifna deklaration bolagets inkomst utgjort 883,260 kronor 84 öre, däraf härflutit, af fast egendom 180,694 kronor, af rörelse 635,396 kronor 84 öre och af aktier 67,170 kronor, ty och då bolaget icke varit berättigadt till andra än de af pröfningsnämnden bolaget vid inkomstskattetaxeringen medgifva afdrag till sammanlagdt belopp af 556,628 kronor 84 öre, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, i så måtto bifalla besvären i denna del af målet, att bolagets taxering till inkomstskatt nedsattes till 326,600 kronor;

samt att bolaget i de underdåniga besvären fullföljt sitt yrkande, att för den minskning i värde, bolagets maskiner och inventarier genom slitning undergått, få vid taxeringen åtnjuta afdrag med tio procent å inventariernas och maskinernas bokförda värde.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, såvidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

Resolution på und. besvär af Hudiksvalls trävaruaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hudiksvalls trävaruaktiebolag i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 21 november 1905 i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 21 september 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget, som drefve rörelse — — — — — — — —

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

till ledning vid sin taxering år 1904 uppgifvit, att bolagets hela inkomst af rörelse år 1903 uppgått till 310,231 kronor 34 öre, därvid afdrag skett för ett belopp af 100,000 kronor, som bolaget utbetalt till sin verkställande direktör O. Midling såsom godtgörelse för det han förmedlat bolagets förvärf af samtliga aktier i aktiebolaget Iggesunds bruk; — — — — — — —

att 1904 års taxeringsnämnd för Hudiksvall, som ansett trävaruaktiebolaget icke vara berättigadt att åtnjuta afdrag för det till Midling utbetalda beloppet, utan beräknat bolagets hela beskattningsbara inkomst af rörelse till 410,231 kronor 34 öre, taxerat bolaget till bevillning i enlighet med den af bolaget angifna fördelningsgrunden för 136,744 kronors inkomst af rörelse, hvarjämte taxeringsnämnden bestämt bolagets taxering för inkomstskatt till 739,400 kronor;

att trävaruaktiebolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som ifrågavarande till Midling utbetalda godtgörelse, därför Midling beskattats år 1903, vore att anse såsom en för bedrifvande af bolagets rörelse gjord omkostnad, för hvilken bolaget vore berättigadt att vid taxeringen åtnjuta afdrag, bo-

lagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst af rörelse måtte beräknas till allenast 310,231 kronor 34 öre; — — — — —

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och den 24 september 1904, enär berörda utgift vore likställd med en kapitalminskning, som trävaruaktiebolaget fått vidkännas vid öfvertagande af aktierna i aktiebolaget Iggesunds bruk — — — — — — ogillat trävaruaktiebolagets yrkande och fastställt taxeringarna; — — — — — — — — — —

att bolaget häröfver hos kammarrätten sig besvärat med yrkande, att dess taxering till bevillning måtte nedsättas i enlighet med de af bolaget lämnade uppgifterna, äfvensom att taxeringen till inkomstskatt måtte i öfverensstämmelse därmed behörigen rättas;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; samt

att bolaget i de und. besvären fullföljt sin hos kammarrätten förda talan.

Detta med hvad mera handlingarna i målet innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

61.

Resolution på und. besvär af direktören H. C. Kongstad Petersen och handlanden J. Shillito i fråga om klagandenas inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, direktören Henrik Christian Kongstad Petersen och handlanden John Shillito i und. anfört däröfver, att,

sedan klagandena af taxeringsnämnd i staden Göteborg år 1904 taxerats, Petersen till bevillning, utom för 7,893 kronors inkomst af tjänst, därom nu ej är fråga, för 37,500 kronors inkomst af rörelse, motsvarande Petersens inkomst såsom ene del-

ägaren i handelsbolaget under firma Cooperative Wholesale Society Shillito & C:o, och till inkomstskatt för 45,300 kronors inkomst, samt Shillito, hvilken vore andre delägaren i nämnda bolag, till såväl bevillning som inkomstskatt för 37,500 kronors inkomst, utgörande den senares andel i bolagets vinst[1]),

så och efter det klagandena hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att som bolaget, hvilket vore en afdelning af föreningen Cooperative Wholesale Society Limited i Manchester i England och hvars verksamhet här i riket bestode i uppköp hufvudsakligen af smör för export till England, genom Kungl. Maj:ts särskilda beslut i fråga om bolagets taxering åren 1896—1900 förklarats icke vara här i riket skattskyldigt, samt någon förändring i bolagets verksamhet därefter icke inträdt, klagandena måtte varda befriade från taxering för vinst från omförmälda bolag,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1904, enär, på grund af hvad i målet förekommit och inom pröfningsnämnden vidare blifvit upplyst, finge anses utredt, att ifrågavarande bolag i Göteborg i eget namn och för egen räkning idkade handelsrörelse, hvilken, med afseende å hvad i målet uppgifvits angående ändamålet med nämnda rörelse, icke kunde anses bestå i uppköp och export af smör för en konsumtionsförening i svensk bemärkelse, i följd hvaraf den af verksamheten uppkomna vinsten borde i Göteborg beskattas,

[1]) Vid ärendets behandling hos taxeringsnämnden åberopade kronans ombud en af »smörexportörer» i Göteborg till vederbörande bevillningsberedning aflämnad skriftlig utredning rörande firmans verksamhet. Af denna handling inhämtades, bland annat, att, sedan Kungl. Maj:t den 24 juli 1896 meddelat klagandena. hvilka vore utländska undersåtar, tillstånd att under vissa villkor tillsvidare idka handel i Göteborg, klagandena i juli 1899 hos magistraten i Göteborg anmält, att de komma att där idka den handel, hvartill de sålunda erhållit tillstånd, i bolag under firma Cooperative Wholsale Society Shillito & C:o, att denna firma, som drefve en betydande handel särskildt med export af smör, icke vore ombud för en konsumtionsförening i England, som fördelade smöret mellan sina ledamöter. utan en själfständig handelsfirma, som i eget namn verkställde inköp och drefve handel, att i England väl funnes ett aktiebolag, benämndt Cooperative Wholsale Society L:d, men att detta bolag ej utgjorde en konsumtionsförening i svensk mening, enär hvilken som helst ägde att handla i dess butiker samt vinsten fördelades mellan lottägarne efter deras antal lotter i bolaget och sålunda efter samma grund som i ett aktiebolag; samt att ifrågavarande firma lånat sitt namn af nämnda aktiebolag påtagligen af den anledning, att allmänheten skulle få den föreställningen, att firman vore en filial af eller stode i samband med ofvanberörda engelska millionbolag, hvilket vore välbekant för alla, som hade med mejerier eller smörexport att göra.

förty och då klagandena medgifvit, att de vore delägare i berörda bolag och de vid sådant förhållande borde taxeras en hvar för sin andel af bolagets vinst af rörelsen, men utredning saknades om vinstens storlek, med afslag å klagandenas yrkanden fastställt taxeringarna,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, under fullföljd af sin hos pröfningsnämnden förda talan, enligt utslag den 6 november 1905 icke funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 28 september 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

62.

Resolution på und. besvär af rådmannen N. G. Nyström i fråga om taxering år 1904 af en å lägenheten Kalfnäset uppförd villabyggnad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, rådmannen N. G. Nyström i und. anfört däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för Ingarö socken genom beslut, däri Stockholms läns pröfningsnämnd för samma år icke gjort ändring, beskattat klaganden för en af honom å lägenheten Kalfnäset i samma socken uppförd villabyggnad, hvilken såsom annan fastighet än jordbruksfastighet uppskattats till värde af 12,000 kronor,

samt klaganden häröfver hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär och därvid yrkat, att, som klaganden, hvilken på en tid af 49 år, räknade från och med den 14 mars 1904, af innehafvaren af Brunsnäs fideikommissegendom hyrt lägenheten Kalfnäset, hvarå klaganden enligt åtagande i hyres-

kontraktet uppfört ifrågavarande villabyggnad, vore skyldig att vid hyrestidens slut utan lösen till innehafvaren af nämnda fideikommissegendom öfverlämna byggnaden, samt klaganden förty icke vore ägare till byggnaden eller för densamma skattskyldig, taxeringen måtte såsom obehörig undanröjas,

så har kammarrätten genom utslag den 29 november 1905, enär klaganden på grund af stadgandet i 2 § punkten c) i gällande bevillningsförordning måtte anses hafva varit år 1904 skattskyldig för ifrågavarande fastighet, ej funnit besvären förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 12 oktober 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

63.

Resolution på und. besvär af bruksägaren C. E. Hæger i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bruksägaren C. Emil Hæger i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för Fuxerna socken taxerat klaganden till bevillning för 109,260 kronors inkomst af rörelse vid Lilla Edets i nämnda socken belägna pappersbruk och af sjöförsäkringsagentur, däraf 108,268 kronor 25 öre antagits härflyta från den förra och 991 kronor 69 öre af den senare rörelsen, samt vid beräkning af inkomsten af papperstillverkning medgifvit afdrag för slitning af maskiner och inventarier vid bruket med 24,599 kronor 67 öre, motsvarande 5 procent å deras bokförda värde, äfvensom taxerat klaganden till inkomstskatt för inkomst till belopp af 244,000 kronor, hvari inbegripits, utom nyssnämnda rörelseinkomst, därjämte, bland annat, inkomst

af rörelse vid Sörstafors pappersbruk i Kolbäcks socken, som, efter afdrag för slitning af maskiner och inventarier efter ofvan angifna grund med 4,119 kronor 51 öre, beräknats till 21,462 kronor 40 öre,

så och efter det klaganden hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär omförmälda slitningsafdrag borde bestämmas efter 10 procent å maskinernas och inventariernas bokförda värde samt följaktligen inkomsten af rörelsen vid Lilla Edets pappersbruk borde beräknas till allenast 83,668 kronor 58 öre och inkomsten af rörelsen vid Sörstafors pappersbruk till 17,342 kronor 88 öre, ofvan omförmälda taxeringar måtte nedsättas, den för bevillning till 84,660 kronor 27 öre och den för inkomstskatt till 215,367 kronor 25 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1904, enär af ett angående rörelsen vid Lilla Edets pappersbruk företedt räkenskapsutdrag framginge, att för reparationer afdragits ett belopp af ej mindre än 67,950 kronor, lämnat berörda yrkande utan afseende,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, enligt utslag den 5 april 1905, enär klaganden ej rörande varaktigheten af ifrågavarande maskiner och inventarier förebragt sådan utredning, att däraf kunde bedömas, till huru stort afdrag för desammas slitning klaganden finge anses berättigad, samt i allt fall, hvad anginge bevillningstaxeringen, klaganden, som af beskattningsnämnderna medgifvits afdrag för 49,706 kronor 58 öre, ränta å gäld, intecknad i fabriksfastigheten vid Lilla Edet, ej ägt rätt att för berörda utgift vid bevillningstaxeringen njuta afdrag, ej funnit skäl att i öfverklagade taxeringarna göra ändring[1]); Gifven Stockholms slott den 26 oktober 1906.

[1]) Två ledamöter i kammarrätten förenade sig om följande af den ene ledamoten afgifna yttrande: »Som klaganden ej rörande varaktigheten af ifrågavarande maskiner och inventarier förebragt sådan utredning, att däraf kan bedömas, till huru stort afdrag för desammas slitning klaganden må anses berättigad, samt i allt fall, hvad angår bevillningstaxeringen, klaganden, som af beskattningsnämnderna medgifvits afdrag för 49,706 kronor 58 öre, ränta å gäld, intecknad i fabriksfastigheten vid Lilla Edet, ej visat, att nämnda ränta belöper å lånt rörelsekapital och följaktligen är af beskaffenhet att afdrag för densamma må lagligen äga rum, finner jag ej skäl att i öfverklagade taxeringarna göra ändring.»

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande samt klaganden inkommit med und. påminnelser [1]), låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär på grund af den af klaganden numera förebragta utredning klaganden må anses berättigad att vid beräkningen af klagandens år 1904 beskattningsbara inkomst åtnjuta afdrag för den värdeminskning, ifrågavarande maskiner och inventarier under året undergått, med tio procent af deras vid början af år 1903 bokförda värde, ty och då med afseende å hvad i målet numera blifvit utredt, beträffande, å ena sidan värdet af de för rörelsen använda fastigheter samt, å andra sidan, storleken af det klaganden i rörelsen insatta egna kapitalet, den ränteutgift, 49,706 kronor 58 öre, för hvilken klaganden af beskattningsnämnderna medgifvits afdrag, må anses vara att hänföra till ränta å lånt rörelsekapital, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, nedsätta beräkningen af det belopp, för hvilket klaganden år 1904 har att i Fuxerna socken erlägga bevillning för inkomst af rörelse vid Lilla Edets pappersbruk och af sjöförsäkringsagentur, till 84,660 kronor, äfvensom bestämma klagandens taxering till inkomstskatt för samma år till 215,300 kronor. Hvilket etc.

[1]) Klaganden åberopade, bland annat, af verkställande direktören vid Göteborgs nya verkstadsaktiebolag, Sven Almqvist, disponenten för Sköfde mek. verkstad John G. Grönvall och Svenska pappersbruksföreningens sekreterare A. Müntzing afgifna intyg, däri meddelades, att vid ett pappersbruk, som drefves natt och dag, en afskrifning af 10 procent å de för tillverkningen använda maskinernas vid hvarje års bokslut visade värden icke kunde anses för hög, utan syntes en sådan afskrifning, såsom efter 22 års förlopp lämnande ett återstående värde af omkring 10 procent af maskinernas ursprungliga anskaffningsvärde vara äfven i beskattningshänseende lämplig och rättvis. Nämnda afskrifningsprocent, hvilken redan med hänsyn till maskinernas slitning vore fullt befogad, kunde så mycket mindre anses för hög, som såväl i fråga om arbetsmaskiner inom pappersindustrien som beträffande motorer numera så täta förbättringar i modeller förekomme, att det ofta inträffade, att anskaffade maskiner vida tidigare än vid utgången af berörda tid af 22 år måste utbytas mot maskiner af modernare typ.

Slutligen vitsorda två personer, att Lilla Edets pappersbruk sedan många år tillbaka drifvits natt och dag,

Af företedda taxeringslängdsutdrag och utdrag af klagandens balansräkning den 1 januari 1903 framgick, att fastigheternas taxeringsvärde samma år utgjorde kr. 2,020,200 och deras bokförda värde kr. 2.137,933: 61 samt att värdet af det egna kapitalet upptagits till kr. 2,630,024: 09. Det egna kapitalet öfversteg sålunda fastigheternas värde.

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24—26 september 1903, enär de belopp, hvilka klagandena i de särskilda fallen ansett icke böra upptagas till beskattning, med hänsyn till upplysning, att liknande gåfvor utgått under flera föregående år, vore att betrakta såsom årligt underhåll, med afslag å klagandenas yrkanden fastställt taxeringarna,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, enligt utslag den 6 mars 1905 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 26 oktober 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

65.

Resolution på und. besvär af godsägaren J. E. Lignell i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, godsägaren J. E. Lignell i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden till ledning vid sin taxering år 1904 i afgifven självdeklaration uppgifvit, att hela hans inkomst år 1903 icke öfverstigit 36,538 kronor 82 öre, däruti inginge 26,000 kronors inkomst af tomtförsäljning, af hvilket senare belopp borde taxeras till bevillning i Botkyrka socken 9,000 kronor och i Spånga socken 17,000 kronor,

samt vederbörande taxeringsnämnder år 1904 taxerat klaganden dels till bevillning — utom i Botkyrka socken för 9,000 kronors inkomst af rörelse och i Spånga socken för en till 41,000 kronor beräknad inkomst af tomtförsäljning — i Huddinge socken

för 5,872 kronors dylik inkomst, dels ock till inkomstskatt i Brännkyrka socken för 36,500 kronors inkomst,

så och efter det klaganden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat — förutom nedsättning af taxeringen i Spånga socken till 18,675 kronor — att, som rörelsen i Huddinge socken, där försäljning af tomter år 1903 lämnat en behållning af 5,872 kronor 86 öre, vid det förhållande att den af klaganden därstädes år 1902 för tomtaffärer inköpta egendomen Kråkvik af klaganden år 1903 försålts med en förlust af mer än 20,000 kronor, icke i sin helhet lämnat någon år 1904 beskattningsbar inkomst, klaganden måtte befrias från taxeringen i Huddinge socken,

men pröfningsnämnden genom särskilda beslut den 22 september 1904 — jämte det pröfningsnämnden, med ogillande af klagandens yrkande i afseende å taxeringen i Spånga socken, fastställt taxeringsnämndens uppskattning af klagandens inkomst af rörelse i denna socken till 41,000 kronor — enär klaganden icke styrkt, att rörelsen i Huddinge socken lämnat förlust, ogillat klagandens yrkande rörande taxeringen i sistnämnda socken äfvensom, med beräkning af klagandens inkomst af tomtförsäljning till sammanlagda beloppet af de klaganden för dylik inkomst åsatta taxeringarna, eller således till 55,872 kronor, och hans behållna inkomst i öfrigt enligt klagandens själfdeklaration till 10,538 kronor, höjt klagandens taxering för inkomstskatt till 66,400 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, enligt utslag den 10 november 1905, vidkommande klagandens taxering för inkomst af tomtförsäljning i Huddinge socken, enär den förlust, klaganden, enligt hvad han uppgifvit, lidit genom försäljning år 1903 af egendomen Kråkvik till lägre pris än klaganden i köpeskilling för egendomen betalt, måste anses såsom kapitalförlust och förty icke finge vid klagandens inkomsttaxering afdragas, ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut i sagda del af målet göra ändring, hvarjämte kammarrätten, som, beträffande klagandens taxering för inkomst af tomtförsäljning i Spånga socken, med ändring af pröfningsnämndens beslut i nämnda del af anförda orsaker nedsatt klagandens taxering till bevillning i sistberörda socken

till 18,675 kronor, bestämt klagandens taxering till inkomstskatt till 44,000 kronor;

däri klaganden i und. sökt ändring med yrkande om befrielse från taxering för inkomst af rörelse inom Huddinge socken; Gifven Stockholms slott den 3 november 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och då hvad i målet förekommit icke gifver anledning till annat antagande, än att klaganden, hvilken såsom yrke utöfvar egendomshandel, i och för idkande af sådan handel inköpt egendomen Kråkvik, samt genom den af klaganden till bevillningsberedningen i Huddinge socken till ledning vid hans taxering afgifna uppgift och den i öfrigt i målet förebragta utredning må anses ådagalagdt, att klaganden vid försäljning år 1903 af nämnda egendom lidit förlust till större belopp än den vinst, han under året beredt sig genom tomtförsäljning i öfrigt inom Huddinge socken, finner Kungl. Maj:t godt att, med undanröjande af kammarrättens utslag i hvad det blifvit öfverklagadt, dels befria klaganden från taxering år 1904 till bevillning för inkomst af rörelse i Huddinge socken, dels ock nedsätta klagandens taxering samma år för inkomstskatt till 38,200 kronor. Hvilket etc.

66.

Resolution på und. besvär af Stora Kopparbergs bergslags aktiebolag i fråga om dess inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stora Kopparbergs bergslags aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan bolaget hos vederbörande bevillningsberedningar år 1903 uppgifvit sin inkomst af Falu kopparverk i staden Falun till 69,498 kronor 61 öre, af den vid bolagets kontor i staden

utöfvade ledningen af bolagets hela verksamhet till 382,538 kronor 80 öre, af rörelse i Stora Tuna socken till 955,709 kronor 70 öre och af rörelse i Sundborns socken till 24,408 kronor 61 öre,

samt vederbörande taxeringsnämnder dels i enlighet med bolagets uppgift taxerat bolaget i Falun för 69,499 kronors inkomst af kopparverket och för 382,539 kronors inkomst af kontorsverksamheten därstädes äfvensom i Sundborns socken för 24,408 kronors inkomst, dels ock upptagit bolagets inkomst i Stora Tuna socken till 1,013,065 kronor,

så och efter det Kopparbergs läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 21—25 september 1903 på yrkande af kronans ombud, enär bolaget vid uppgifvandet af sin inkomst afdragit åtminstone ett belopp af 346,780 kronor 9 öre, som utgjorde ränta å obligationslån, därför såsom säkerhet lagts inteckningar i bolagets fastigheter, jämte amortering af kapitalrabatt och omkostnader för sådant lån, men berörda afdrag finge anses obehörigt, höjt taxeringarna i Falun samt Stora Tuna och Sundborns socknar med hvad på inkomsten å dessa orter belöpte af omförmälda afdragna belopp, i följd hvaraf taxeringen bestämdes i Falun för inkomst af kopparverket till 79,575 kronor och för inkomst af kontorsverksamheten till 451,893 kronor, i Stora Tuna socken till 1,102,167 kronor och i Sundborns socken till 26,631 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver anfört besvär med yrkande, att dess beskattningsbara inkomst måtte upptagas i enlighet med bolagets till bevillningsberedningarna aflämnade uppgifter, genom utslag den 25 oktober 1904, såvidt nu är i fråga, dels, enär bolaget ej hos pröfningsnämnden öfverklagat Stora Tuna sockens taxeringsnämnds åtgärd att beskatta bolaget för 1,013,065 kronors inkomst, funnit besvären, i hvad de afsåge taxeringen därstädes, icke kunna i vidare mån komma under pröfning, än såvidt de anginge den af pröfningsnämnden beslutade förhöjning af samma taxering till 1,102,167 kronor, dels ock, vidkommande själfva saken, ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut;

däri bolaget i und. sökt ändring under yrkande, att bolaget måtte förklaras berättigadt att åtnjuta afdrag för ränta å ifrågavarande obligationslån samt amortering af kapitalrabatt och om-

kostnader för samma lån, tillhopa utgörande 346,780 kronor 9 öre, och att bolagets taxering förty måtte nedsättas till, i Falun för kopparverket 69,499 kronor och för öfrig rörelse 382,539 kronor, i Stora Tuna socken 1,013,065 kronor och i Sundborns socken 24,408 kronor; Gifven Stockholms slott den 3 november 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande samt klaganden därefter fått inkomma med und. påminnelser[1]), låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär på grund af den af bolaget numera förebragta utredning beträffande å ena sidan värdet af bolagets fasta egendom och å andra sidan beloppet af bolagets aktiekapital och fonder, den i målet ifrågavarande ränta å obligationslån samt amortering af kapitalrabatt och omkostnader för berörda lån är att hänföra till ränta å lånt rörelsekapital och förty må vid bolagets taxering afdragas, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, nedsätta bolagets taxering ifrågavarande år för inkomst af rörelse till, i Falun 69,499 kronor för inkomst af kopparverket och 382,539 kronor för ledningen af bolagets hela verksamhet eller tillhopa 452,038 kronor, i Stora Tuna socken 1,013,065 kronor och i Sundborns socken 24,408 kronor eller tillhopa 1,489,511 kronor. Hvilket etc.

---

[1]) I påminnelserna anförde bolaget, bland annat, att, enligt styrelseberättelserna till 1902 och 1903 års bolagsstämmor, bokförda värdet af bolagets samtliga fastigheter utgjorde vid 1902 års början kr. 25,500,252: 33 och vid årets slut kr. 25,305,781: 83 samt summan af bolagets aktiekapital och egna fonder vid samma års början och slut resp. kr. 26,078,658: 72 och kr. 26,086,648: 59. Värdet af bolagets samtliga fastigheter täcktes således af bolagets aktiekapital och egna fonder.

67.

Resolution på und. besvär af bankdirektören F. Ossbahr i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1905.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bankdirektören F. Ossbahr i und. anfört däröfver, att,

sedan 1905 års bevillningsberedning för staden Härnösand föreslagit, att klaganden skulle i enlighet med aflämnad deklaration taxeras till bevillning för 20,315 kronors inkomst af tjänst och till inkomstskatt för 22,700 kronors inkomst,

men samma års taxeringsnämnd för staden beslutit, att klaganden skulle taxeras jämväl för 50,000 kronor, utgörande en honom af Härnösands enskilda bank tilldelad gratifikation och förty taxerat klaganden till bevillning för 70,315 kronors inkomst af tjänst och till inkomstskatt för 72,700 kronors inkomst,

så och efter det klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat befrielse från taxering för berörda 50,000 kronor, hvilka utgjorde en del af den å bankens rörelse år 1904 uppkomna vinst, därför banken taxerats,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1905 fastställt de af bevillningsberedningen för klaganden föreslagna taxeringarna och följaktligen bestämt, att han skulle taxeras till bevillning för 20,315 kronors inkomst af tjänst och till inkomstskatt för 22,700 kronors inkomst,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest stadsfullmäktige i Härnösand häröfver sig besvärat med yrkande, att, med upphäfvande af pröfningsnämndens beslut, taxeringsnämndens beskattningsåtgärder måtte varda fastställda, genom utslag den 30 april 1906, enär på grund af hvad handlingarna i målet innehölle finge antagas, att ifrågavarande belopp af 50,000 kronor blifvit klaganden tilldeladt såsom ersättning för af honom utfördt arbete i bankens tjänst, förty, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställt de af taxeringsnämnden vidtagna

beskattningsåtgärder[1]; Gifven Stockholms slott den 9 november 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

68.

Resolution på und. besvär af öfverstelöjtnanten Carl Meurling i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1905.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, öfverstelöjtnanten Carl Meurling i und. anfört däröfver, att,

sedan 1905 års taxeringsnämnd för staden Jönköping taxerat klaganden till bevillning för 6,444 kronors inkomst af allmän tjänst och till inkomstskatt för inkomst till belopp af 7,500 kronor,

så och efter det klaganden hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att, som i den taxerade inkomsten upptagits klagandens dagaflöning för tjänstgöring dels å mötesplatsen Skillingaryd med 730 kronor dels ock under resor för inskrifning af värnpliktige samt stabs- och officersöfningar med 75 kronor, men dagaflöning för nämnda tjänstgöring utom klagandens boningsort Jönköping icke vore underkastad beskattning, taxeringarna måtte minskas med tillhopa 805 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22 och den 23 september 1905, enär klaganden med afseende å stadgandena i § 10 mom. 4 e) i gällande bevillnings-

[1]) Från beslutet var en ledamot af skiljaktig mening och yttrade: »Som den hedersgåfva af 50,000 kr., hvilken bolagsstämman med Härnösands enskilda bank tilldelat Ossbahr såsom erkännande af dennes under 25 års tid ådagalagda skicklighet, intresse och osparda möda vid handhafvandet af bankens affärer icke kan anses hänförlig till sådan inkomst, hvarför bevillning eller inkomstskatt bör erläggas, finner jag ej skäl att i öfverklagade beslutet göra ändring».

förordning och § 7 mom. d) i förordningen om inkomstskatt icke kunde anses berättigad att vid taxeringen afdraga dagaflöning vid kommendering å klagandens vanliga mötesplats Skillingaryd, icke i vidare mån bifallit klagandens yrkande än, att bevillningstaxeringen nedsattes med ofvannämnda belopp, 75 kronor, dagaflöning under resor m. m. och således bestämdes till 6,369 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, enligt utslag den 14 mars innevarande år, enär den ifrågavarande dagaflöningen vore att anse såsom en klagandens aflöningsförmån, ej funnit skäl att i öfverklagade taxeringarna göra ändring; Gifven Stockholms slott den 9 november 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

69.

Resolution på und. besvär af hemmansägaren J. E. Johansson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1905.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, hemmansägaren Johan Edvard Johansson i und. anfört däröfver, att,

sedan 1905 års taxeringsnämnd för Skrea socken taxerat klaganden, hvilken ägde hemmanen $^{1}/_{4}$ mantal Boberg n:r 1 och $^{1}/_{4}$ mantal Boberg n:r 5, taxerade det förra till 21,000 kronor och det senare till 12,000 kronor, till inkomstskatt för 1,200 kronors inkomst, med skatteplikt för enahanda belopp,

så och efter det klaganden hos Hallands läns pröfningsnämnd yrkat, att, på sätt klaganden i afgifven självdeklaration begärt, vid den beskattningsbara inkomstens beräkning måtte afdragas den klagandens ofvannämnda fastighet $^{1}/_{4}$ mantal Boberg n:r 1 åliggande kyrkoränteafgäld till Skrea kyrka, 201 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 26 och den 27 september 1905, enär, enligt hvad inom nämnden upplystes, sistberörda hemman med hänsyn till nämnda kyrkoränta blifvit lägre taxeradt än andra hemman i orten af motsvarande beskaffenhet, samt kyrkoräntan i allt fall vore att hänföra till utskylder, för hvilka afdrag icke finge ske, ogillat yrkandet och fastställt taxeringsnämndens åtgärd,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, enligt utslag den 4 maj 1906 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 9 november 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

70.

Resolution på und. besvär af Danmarks sockens kommunalstämma i fråga om Krooks Petroleum- & Oljeaktiebolags inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Danmarks sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan Krooks Petroleum- & Oljeaktiebolag blifvit år 1904 taxeradt till bevillning för 12,710 kronors inkomst af rörelse såväl i staden Uppsala som ock i Danmarks socken,

samt bolaget hos Kungl. Maj:t och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat, med yrkande att, som bolaget icke i nämnda socken utöfvade annan verksamhet, än att bolaget i en därstädes belägen lagerkällare förvarade eldfarliga oljor, hvilka försåldes antingen å bolagets hufvudkontor i Stockholm eller genom

bolagets kommissionär i Uppsala, taxeringen i socknen måtte varda undanröjd,

så har kammarrätten genom utslag den 22 november 1905, enär, med afseende å hvad i målet förekommit, bolagets verksamhet i Danmarks socken icke kunde anses hafva varit af sådan beskaffenhet, att bolaget bort för inkomst af rörelse därstädes beskattas, undanröjt den bolaget i nämnda socken åsatta taxeringen; Gifven Stockholms slott den 9 november 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

71.

Resolution på und. besvär af Grythytte sockens och Vikers kapellförsamlings kommunalstämmor, hvar för sig, i fråga om Nora bergslags elektriska aktiebolags inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Grythytte sockens och Vikers kapellförsamlings kommunalstämmor, hvar för sig, i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 18 september 1905 i fråga om Nora bergslags elektriska aktiebolags inkomsttaxering år 1903, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 16 november 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att år 1903 bolaget, som hade sin kraftstation inom Nora socken vid Svartälfven, utgörande gränsen mellan Nora och

Grythytte socknar, inom hvilken sistnämnda kommun ena landfästet för den för kraftstationen anordnade dammen vore belägen, samt lämnade elektrisk kraft till förbrukning dels inom Nora socken och dels inom Vikers kapellförsamling, hos vederbörande bevillningsberedningar uppgifvit, att bolagets inkomst år 1902 utgjort 18,041 kronor 70 öre, samt att däraf borde tagas till beskattning i Nora socken 12,394 kronor 63 öre, i Grythytte socken 1,859 kronor och i Vikers kapellförsamling 3,788 kronor 7 öre;

att 1903 års vederbörande taxeringsnämnder taxerat bolaget till bevillning för inkomst af rörelse till följande belopp, nämligen i Nora socken 12,390 kronor, i Grythytte socken 9,000 kronor och i Vikers kapellförsamling 3,788 kronor;

att, sedan bolaget hos Örebro läns pröfningsnämnd-yrkat sådan ändring i taxeringarna, att bolaget ej blefve taxeradt för inkomst till högre belopp än sammanlagdt 18,041 kronor 70 öre, pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och den 26 september 1903, jämte det pröfningsnämnden bestämt bolagets beskattningsbara inkomst till 18,041 kronor, tilllika dels, enär Vikers kapellförsamling ej i vidare mån berördes af bolagets kraftstation, än att vissa af bolagets ledningar vore genom sistnämnda kommun framdragna, undanröjt taxeringen i Vikers kapellförsamling, dels ock förordnat, att bolagets inkomst skulle tagas till beskattning med hälften inom hvardera af Nora och Grythytte socknar;

att i häröfver hos kammarrätten anförda besvär yrkats, af Nora sockens kommunalstämma, att af bolagets inkomst måtte taxeras i Nora socken 12,394 kronor 63 öre, och af Vikers kapellförsamlings kommunalstämma, att, som af den utaf bolaget år 1902 levererade elektriska kraft 23 procent förbrukats inom Vikers kommun och 77 procent inom Nora socken, 23 procent af inkomsten måtte tagas till beskattning inom Vikers kommun;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, enär upplyst vore, att bolaget hade sin kraftstation inom Nora socken och att af den vid kraftstationen alstrade elektriska kraften år 1902 användts inom Nora socken 77 procent och inom Vikers kommun 23 procent, samt den omständigheten, att den för kraftstationen anordnade dammbyggnad vore delvis

belägen inom Grythytte socken, icke föranledde därtill, att någon del af bolagets inkomst borde inom sistnämnda socken taxeras, ty och som på grund af hvad sålunda förekommit bolagets inkomst borde för bevillningstaxering fördelas mellan Nora och Vikers kommuner, funne kammarrätten, med tillämpning jämväl af 73 § i gällande bevillningsförordning, skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, dels upphäfva bolagets taxering i Grythytte socken dels ock förordna, att af det utaf pröfningsnämnden till taxering fastställda belopp 18,041 kronor, hälften jämte 77 procent af andra hälften eller tillhopa 15,966 kronor skulle tagas till beskattning i Nora socken och återstoden eller 2,075 kronor i Vikers kapellförsamling; samt

att i de und. besvären yrkats, af Grythytte sockens kommunalstämma, att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte vinna fastställelse eller, därest en del af bolagets vinst anses böra beskattas uteslutande inom de kommuner, där den af bolaget alstrade elektriska kraften komme till användning, minst hälften af återstående delen af vinsten måtte tagas till beskattning inom Grythytte socken, samt af Vikers kapellförsamlings kommunalstämma, att bolaget måtte inom Vikers kapellförsamling taxeras för 23 procent af hela den till beskattning uppgifna inkomsten, 18,041 kronor.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

72.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren J. E. Synnergren i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1905.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren Johan Emil Synnergren i und. anfört däröfver, att,

sedan 1905 års taxeringsnämnd för staden Hälsingborg

taxerat klaganden till bevillning för inkomst till belopp af 303,500 kronor, motsvarande nominella värdet af 607 af klaganden erhållna aktier i Lidköpings sockerfabriksaktiebolag, samt till inkomstskatt för likaledes 303,500 kronors inkomst,

så och efter det klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden fått mottaga omförmälda aktier såsom gåfva, hvilken icke vore föremål för beskattning, taxeringarna måtte undanröjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1905, enär ifrågavarande belopp vore beskattningsbart, ogillat yrkandet och fastställt taxeringarna,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 6 juni innevarande år, med afseende å hvad i de öfver besvären afgifna förklaringarna anförts[1]), icke funnit skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärderna göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 november 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

73.

Resolution på und. besvär af stationsinspektoren I. Peterson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stationsinspektoren Isak Peterson i und. anfört däröfver, att,

sedan 1904 års taxeringsnämnd för Bredestads socken

[1]) Vederbörande *kronoombud* anförde, bland annat, att, enligt hvad kronoombuden inhämtat, aktierna utgjorde ersättning för biträde vid öfverlåtande till Lidköpings sockerfabriksaktiebolag af ett utaf klaganden jämte andra personer anlagdt sockerraffinaderi jämte en råsockerfabrik.

Resolution på und. besvär af byggmästaren G. J. Petterson i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, byggmästaren P. J. Petterson i und. anfört däröfver, att,

sedan klaganden, som varit för år 1904 i staden Sköfde mantalsskrifven och taxerad för sin inkomst, samma år jämväl i staden Västervik taxerats till bevillning för 10,000 kronors inkomst af ett utaf honom därstädes utfördt byggnadsarbete,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat med yrkande, att taxeringen i Västervik måtte undanröjas, genom utslag den 20 sistlidne mars, enär på grund af hvad i målet blifvit upplyst angående beskaffenheten och omfattningen af den utaf klaganden år 1904 idkade byggnadsverksamhet det finge antagas, att klaganden varit samma år i Västervik skattskyldig för inkomst af dylik verksamhet, funnit besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 29 november 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som den byggnadsverksamhet, klaganden år 1904 utöfvat i Västervik, icke kan anses hafva varit af den beskaffenhet, att inkomsten däraf bort beskattas annorstädes än i staden Sköfde, där klaganden för nämnda år varit mantalsskrifven, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, befria klaganden från ifrågavarande, klaganden i Västervik åsatta taxering [1]). Hvilket etc.

---

[1]) Klagandens verksamhet i Västervik bestod däri, att han för stadens räkning byggde en kyrka. Arbetet hade börjats under år 1903, fortgått under år 1904 och beräknades vara färdigt i slutet af år 1905. Klaganden ledde själf med biträde af en förman arbetet från klagandens boningsort Sköfde, och besökte endast tillfälligtvis Västervik för att kontrollera arbetet. För inkomsten af arbetet i fråga hade klaganden, jämlikt aflämnad uppgift, blifvit beskattad i Sköfde.

(Transsumt). **75.**

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Primus i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Primus i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för Kungsholms församling i Stockholm taxerat bolaget till bevillning för 319,828 kronors inkomst af rörelse och till inkomstskatt för 316,800 kronors inkomst,

samt bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget icke vare sig vid bevillnings- eller inkomstskattetaxeringen fått, såsom ske bort, åtnjuta afdrag för minskning i värdet å bolagets patent, hvilken värdeminskning kunde antagas hafva uppgått till ett efter tiden för patenträttigheternas bestånd beräknadt belopp af 135,000 kronor, motsvarande i jämnadt tal en femtondedel af patentens ursprungligen bokförda värde, 2,028,945 kronor 86 öre, — — — — — — — — — — —

bolagets inkomst måtte alltså och då taxeringarna borde nedsättas, utom med ofvan omförmälda belopp, bevillningstaxeringen med — — — — — — — — — — — — — — — — — —

beräknas enligt bevillningsförordningen till 95,441 kronor och enligt förordningen om inkomstskatt till 29,413 kronor,

men pröfningsnämnden — efter det i nämnden erinrats, att redan vid 1900 års taxering det väckt uppmärksamhet, att patenten för en jämförelsevis så liten apparat som primusköket skulle hafva ett värde af 2,028,945 kronor 86 öre, att förklaringen härtill emellertid skulle delvis varit den, att, då en viss tecknare af aktier i bolaget icke kunnat inbetala teckningssumman 800,000 kronor och stora olägenheter skulle uppstått, om därigenom bolaget gått om intet, värdet af patenten i stället höjts med nyssnämnda belopp; att det vore naturligt, om bolaget under sådana förhållanden vore angeläget att hastigt amortera patentvärdet, men att, då en sådan amortering i likhet med kapitalplacering eller gjorda afskrifningar å fastighetsvärden vore

beskattningsbar, yrkandet i denna del syntes sakna stöd i gällande författningar — genom beslut den 23 oktober 1903 med hänsyn till hvad sålunda erinrats och enär — — — — — — — —
förty och med godkännande af bolagets talan i öfrigt allenast i så måtto bifallit densamma, att bevillningstaxeringen nedsattes till 242,441 kronor och inkomstskattetaxeringen till 164,400 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget — — — — — — — genom utslag den 4 oktober 1904 sig utlåtit, att, enär bolaget finge anses berättigadt att vid inkomstberäkningen njuta afdrag för den år 1902 uppkomna minskningen i värdet af bolagets patent samt denna värdeminskning skäligen finge antagas hafva uppgått till 67,500 kronor, alltså och då — — — — — — — — — — — — — — — —
funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att taxeringen enligt bevillningsförordningen bestämdes till 170,351 kronor och enligt förordningen om inkomstskatt till 92,300 kronor — — — — — — — — — — — — —
Gifven Stockholms slott den 29 november 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

76.

Resolution på und. besvär af Köpings mekaniska verkstads aktiebolag i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Köpings mekaniska verkstads aktiebolag i und. anfört däröfver, att,

sedan 1903 års taxeringsnämnd för staden Köping taxerat klaganden till bevillning för 11,912 kronors inkomst af rörelse och till inkomstskatt för 12,500 kronors inkomst,

så och efter det klaganden hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vid bevillningstaxeringen afdrag

icke gjorts för ett belopp af 8,978 kronor 61 öre, utgörande ränta å upplånt rörelsekapital, samt vid båda taxeringarna afdrag för slitning af maskiner, verktyg samt andra inventarier medgifvits med allenast 2 1/2 procent af deras år 1902 bokförda värde, 417,989 kronor 2 öre, eller med 10,449 kronor, men klaganden borde tillerkännas ett afdrag, motsvarande fem procent å berörda värde eller således till ett belopp af 20,899 kronor, bevillningstaxeringen måtte undanröjas samt taxeringen till inkomstskatt nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24 och den 25 september 1903 afslagit yrkandet,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 30 september 1904 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring [1]; Gifven Stockholms slott den 7 december 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär, med afseende å hvad utredt är om storleken af klagandens aktiekapital och öfriga fonder, å ena, samt den fasta fabriksanläggningens värde, å andra sidan, det måste anses ådagalagdt, att den ränteutgift å 8,978 kronor 61 öre, för hvilken klaganden begärt afdrag vid sin bevillningstaxering, utgjort ränta å lånt rörelsekapital [2], men klaganden icke han anses berättigad att för den minskning i värde, klagandens maskiner och andra inventarier under år 1902 undergått, åtnjuta afdrag med större belopp än taxeringsmyndigheterna medgifvit, finner Kungl. Maj:t godt i så måtto ändra kammarrättens utslag, att klagandens taxering till bevillning nedsättes till 2,933 kronor. Hvilket etc.

[1]) Från beslutet var en ledamot skiljaktig och yttrade: »Som med afseende å hvad utredt är om storleken af bolagets aktiekapital och öfriga fonder, å ena, samt den fasta fabriksanläggningens värde, å andra sidan, det måste anses ådagalagdt, att ifrågavarande ränteutgift å 8,978 kronor 61 öre utgjort ränta å lånt rörelsekapital, men bolaget icke kan anses berättigadt att för den minskning i värde, bolagets maskiner och andra inventarier under år 1902 undergått, åtnjuta afdrag med större belopp än taxeringsmyndigheterna medgifvit, varder pröfningsnämndens beslut af mig i så måtto ändradt, att bolagets taxering till bevillning nedsättes till 2,933 kronor och dess taxering till inkomstskatt till 3,600 kronor.»

[2]) Aktiekapitalet och öfriga fonderna öfverstego värdet af den fasta fabriksanläggningen.

77.

Resolution på und. besvär af Grafva sockens kommunalstämma och Karlstads härads vägstyrelse, hvar för sig, i fråga om Klarafors aktiebolags inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Grafva sockens kommunalstämma och Karlstads härads vägstyrelse, hvar för sig, i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 11 oktober 1904 i fråga om Klarafors aktiebolags inkomsttaxering år 1903, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 7 december 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget till 1903 års bevillningsberedning för Grafva socken ingifvit utdrag af sitt vinst- och förlustkonto för år 1902, utvisande att bolaget af trämasse- och papperstillverkning haft en inkomst af 100,126 kronor 39 öre och efter afdrag för förlust å laxfiske 1,173 kronor 35 öre således en behållen vinst af 98,953 kronor 4 öre;

att bolaget i afgifven självdeklaration såsom beskattningsbar inkomst af rörelse uppgifvit sistberörda belopp med tillägg af erlagda utskylder men med afdrag för det genom fastighetsbevillning beskattade hyresvärdet af bolagets fabriker eller 67,296 kronor 62 öre, hvarjämte i deklarationen upptagits inkomst af fast egendom, men afräknats utdelning till aktieägarne, så att den återstående inkomsten utgjorde 65,183 kronor 62 öre;

att 1903 års taxeringsnämnd för Grafva socken, hvarest bolaget yrkat att vid taxeringen få tillgodonjuta afdrag för slitning af de för bolagets rörelse använda maskinerna, därför i räkenskaperna icke gjorts något afdrag, med 70,241 kronor 76 öre, motsvarande fem procent af värdet den 31 december 1902

å trämassefabrikernas maskiner och åtta procent af värdet samma dag å maskinerna i pappersfabriken, med bifall till berörda yrkande befriat bolaget från taxering för inkomst;

att Värmlands läns pröfningsnämnd på därom inom nämnden framställdt yrkande genom beslut vid sammanträde den 28, den 29 och den 30 september samt den 1 oktober 1903, enär det af taxeringsnämnden medgifna slitningsafdraget ej kunde godkännas, taxerat bolaget till bevillning för 67,296 kronors inkomst af rörelse och till inkomstskatt för 65,100 kronors ininkomst;

att bolaget häröfver hos kammarrätten sig besvärat, med yrkande att afdrag för slitning af maskiner måtte bolaget medgifvas, beräknadt efter ofvan angifna grund i förhållande till maskinernas värde vid 1902 års början, med 67,251 kronor 26 öre;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som bolaget ägde vid sin taxering åtnjuta afdrag för den värdeförminskning, bolagets maskiner genom sin användning i bolagets rörelse år 1902 lidit, samt mot det af bolaget i sådant afseende hos kammarrätten påyrkade belopp 67,251 kronor 26 öre anmärkning ej förekommit, men bolaget icke vore berättigadt att vid bevillningstaxeringen från sin inkomst af trämasse- och papperstillverkning afräkna förlust å laxfiske, alltså funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att dels bolaget befriades från taxering till inkomstskatt och dels bevillningstaxeringen för inkomst af rörelse nedsattes till 1,218 kronor;

samt att klagandena i de und. besvären yrkat, att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte varda fastställdt.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

78.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Landskrona och skånska sockerfabriksaktiebolaget, hvar för sig, i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Landskrona och Skånska sockerfabriksaktiebolaget, hvar för sig i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 19 oktober 1904 i fråga om bolagets inkomsttaxering år 1903, hvarom nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 7 december 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas, och därvid inhämtat,

att bolaget till vederbörande i Landskrona aflämnat uppgifter till ledning vid bolagets taxering samt däri upptagit sin hela inkomst, sådan densamma borde beräknas enligt inkomstskatteförordningen till 210,828 kronor 90 öre, hvari inberäknats vinst af bolagets i Landskrona idkade sockerförädlingsrörelse med 7,070 kronor 8 öre;

att 1903 års taxeringsnämnd för Landskrona taxerat bolaget till bevillning för 300,000 kronors inkomst af rörelse och till inkomstskatt för 503,700 kronors inkomst;

att bolaget hos Malmöhus läns pröfningsnämnd, under åberopande af sina ofvan omförmälda uppgifter, yrkat att varda i Landskrona taxeradt enligt bevillningsförordningen för en till 7,070 kr. 8 öre beräknad inkomst af sin ifrågavarande rörelse och enligt inkomstskatteförordningen för inkomst till belopp af 210,828 kronor 90 öre;

att pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1903, enär nämnden med afseende å det jämförelsevis ringa belopp, bolaget uppgifvit såsom inkomst af dess rörelse, hade anledning antaga, att bland de i bolagets uppgifter upptagna

belopp för ränta å gäld afförts jämväl ränta för år 1902 å sådana medel, som upplånats för de under senaste åren af bolaget gjorda inköp till högst betydande belopp af aktier i andra sockerfabriksbolag, äfvensom att i bolagets räkenskaper, innan nettovinsten framgått, afförts gjorda afskrifningar å fastigheter eller maskiner, men dylika ränteutgifter eller afskrifningar icke finge vid taxeringen afdragas, allenast på det sätt bifallit bolagets talan, att bolagets taxering i Landskrona, i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag, fastställdes till 173,443 kronor enligt bevillningsförordningen och 377,200 kronor enligt inkomstskatteförordningen;

att klagandena häröfver hos kammarrätten sig besvärat, stadsfullmäktige med yrkande, att bolagets taxering till bevillning för inkomst af dess ifrågavarande rörelse måtte fastställas till det af taxeringsnämndens bestämda belopp 300,000 kronor och bolaget under fullföljande af sitt hos pröfningsnämnden framställda yrkande;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget dels, enär de af stadsfullmäktige anförda besvären till Kungl. Maj:ts vederbörande befallningshafvande inkommit först efter kl. 12 den 31 dec. 1903, funnit samma besvär icke, emot innehållet af 66 § i gällande bevillningsförordning, kunna komma under pröfning, dels ock vidkommande bolagets besvär sig utlåtit, att, som bolaget, hvilket vid sin inkomsttaxering ifrågavarande år i staden Landskrona lagligen skolat erhålla afdrag vid taxeringen till inkomstskatt för ränta å bolagets hela gäld, men vid taxeringen till bevillning för inkomst af den i staden idkade sockerförädlingsrörelsen allenast för ränta å det för denna rörelse upplånade kapital, icke visat, huruvida icke det i 1902 års räkenskaper öfver samma rörelse debiterade räntebelopp, 119,957 kr., i sin helhet eller delvis utgjordes af ränta å medel som af bolaget användts till inköp af aktier i andra bolag och således icke kunde hänföras till rörelsekapital, alltså och då bolaget däremot genom ett vid besvären fogadt intyg finge anses hafva styrkt, att i bolagets omförmälda räkenskaper icke, på sätt pröfningsnämnden antagit, verkställts afskrifningar å värdet af bolagets fastigheter eller maskiner, funne Kammarrätten skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma bolagets inkomsttaxering år 1903 i Lands-

krona, enligt inkomstskatteförordningen till 210,800 kr. och enligt bevillningsförordningen till 127,027 kr;

samt att i de und. besvären yrkats, af stadsfullmäktige, att, med ändring af kammarrättens utslag, bolagets taxering till bevillning ifrågavarande år måtte bestämmas till det af pröfningsnämnden fastställda belopp, och af bolaget, att dess förut i målet förda talan måtte bifallas, eller ock bolagets beskattningsbara inkomst beräknas till 31,270 kronor 21 öre.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

79.

Resolution på und. besvär af Röke sockens kommunalstämma i fråga om folkskolläraren E. Olssons inkomsttaxering år 1905.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Röke sockens kommunalstämma i und. anfört däröfver, att,

sedan folkskolläraren Emil Olsson, som för år 1905 mantalsskrifvits i Oderljunga socken och där taxerats till bevillning för 700 kronors inkomst af tjänst, af hvilket belopp dock 450 kronor skulle vara fria från bevillning, samma år blifvit jämväl i Röke socken taxerad till bevillning för 800 kronors inkomst af tjänst med rätt till skattefrihet för 450 kronor,

samt Olsson hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat med yrkande, att rättelse i den sålunda förelupna dubbla taxeringen måtte varda verkställd,

så har kammarrätten genom utslag den 29 juni innevarande år, enär Olsson för år 1905 varit mantalsskrifven i Oderljunga socken och ej i Röke socken, förty och då följaktligen åtgärden att samma år i Röke socken taxera Olsson till bevill-

ning för inkomst af tjänst vore obehörig, undanröjt samma åtgärd; Gifven Stockholms slott den 21 december 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som Olsson, hvilken den 13 november 1904 blifvit utsedd till folkskollärare i Röke socken med tillträde af nämnda tjänst den 1 januari 1905, jämlikt 3 § i kungl. förordningen ang. mantalsskrifning den 6 augusti 1894, rätteligen bort för år 1905 mantalsskrifvas i Röke socken, finner Kungl. Maj:t godt att, med undanröjande af den Olsson i Oderljunga socken ågångna taxering, förordna, att Olsson skall för år 1905 inom Röke socken påföras bevillning för inkomst af tjänst till belopp af 800 kronor, därå bevillningsfritt afdrag må åtnjutas med 450 kronor. Hvilket etc.

80.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Falun i fråga om Gäfle—Dala järnvägsaktiebolags inkomsttaxering år 1901.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Falun i und. anfört däröfver, att,

sedan Gäfle—Dala järnvägsaktiebolag, som ägde och trafikerade bandelen Gäfle—Falun, hos vederbörande bevillningsberedningar år 1901 uppgifvit, att bolaget, enligt räkenskaperna, af nämnda bandel år 1900 haft en behållen inkomst, som, efter tillägg af i räkenskaperna afförda utskylder, utgjort 514,144 kronor 17 öre, däraf borde inom Kopparbergs län beskattas tillhopa 154,630 kronor 77 öre,

samt 1901 års vederbörande taxeringsnämnder beskattat bolaget för inkomst af samma bandel, i staden Falun till belopp af 116,107 kronor, i Vika socken för inkomst vid Hosjö och Ryggens hållplatser till belopp af 4,000 kronor och i Kopparbergs socken för inkomst vid Korsnäs station till belopp af 47,445 kronor,

så och efter det Kopparbergs läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 26, den 27 och 28 september 1901, enär det inhämtades af en i målet företedd redogörelse för bolagets verksamhet år 1900, att i utgifterna för administrativa afdelningen ingått, bland annat, till pensionskassan afsatta 31,907 kronor 65 öre och i utgifterna för banafdelningen, bland annat, till förändringar af byggnader och anläggningar ett belopp af 172,221 kronor 63 öre, samt af taxeringsnämndens för Kopparbergs socken protokoll, att vid bolagets beskattning för inkomst vid Korsnäs station afdrag ägt rum med inom Vika socken för Hosjö och Ryggens hållplatser upptagna 4,000 kronor, men bolaget icke ägde afdraga berörda bland utgifterna upptagna båda poster, hvadan bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst af bandelen Gäfle—Falun uppgått till åtminstone 718,273 kronor 45 öre, förty, med fastställande af taxeringarna i Kopparbergs och Vika socknar, höjt bolagets taxering i Falun för inkomst af ifrågavarande bandel till 23,27 procent af 718,273 kronor 45 öre eller 167,142 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, med yrkande, bland annat, att dess inkomst inom Kopparbergs län af bandelen Gäfle—Falun måtte till beskattning fördelas mellan staden Falun och Kopparbergs socken med 116,106 kronor 55 öre å den förra orten och 38,524 kronor 22 öre å den senare, genom utslag den 31 december 1902, såvidt nu är i fråga, sig utlåtit, att kammarrätten ansåge ej mindre det belopp 31,907 kronor 65 öre, bolaget enligt räkenskaperna år 1900 inbetalt till Gäfle—Dala järnvägs pensionskassa såsom bidrag till järnvägspersonalens pensionering än äfven det under rubrik: »förändringar af byggnader och anläggningar» bland utgifterna afförda belopp 172,221 kronor 63 öre, utgörande, enligt hvad den i målet lämnade utredning gåfve vid handen, kostnad för sådana underhålls- och förändringsarbeten, som icke ökat järnvägens kapitalvärde, vara att hänföra till sådana omkostnader för rörelsens bedrifvande, för hvilka jämlikt § 10 Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 afdrag vid taxering finge ske, i följd hvaraf och då den del af bolagets inkomst af trafikering utaf bandelen Gäfle—Falun, hvilken bort år 1901 inom Kopparbergs län taxeras till fördelning mellan

staden Falun och Kopparbergs socken, enligt den af bolaget angifna och utan erinran lämnade fördelningsgrund, sålunda finge antagas icke hafva öfverstigit 154,630 kronor 77 öre, kammarrätten funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma bolagets taxering år 1901 för trafik af bandelen Gäfle—Falun i staden Falun till 116,106 kronor och i Kopparbergs socken till 38,524 kronor;

däri klaganden i und. sökt ändring, med yrkande att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, i hvad det afsåge bolagets taxering i Falun, bolagets taxering för inkomst af bandelen Gäfle—Falun måtte höjas med 23,27 procent af dels bland bolagets utgifter afdragna, till pensionskassan afsatta 31,907 kronor 65 öre dels äfven såsom utgifter för banafdelningen frândragna kostnader till förändringar af byggnader och anläggningar 172,221 kronor 63 öre, för såvidt denna post afsåge reparation af centralstationen i Gäfle med 139,500 kronor 48 öre; Gifven Stockholms slott den 31 december 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande samt klaganden därefter inkommit med und. påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, såvidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

(Transsumt.)

81.

Resolution på und. besvär af Växjö-Alfvestads järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Växjö-Alfvestads järnvägsaktiebolag i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 29 september 1905 i fråga om klagandens inkomsttaxering år 1903; hvarom nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 31 december 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1903 års taxeringsnämnd i staden Växjö åsatt det klaganden tillhöriga järnvägshotellet såsom annan fastighet än jordbruksfastighet taxeringsvärde till belopp af 56,000 kronor;

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

att klaganden hos Kronobergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som järnvägshotellet användes delvis till bostad åt järnvägsbetjänte och delvis till serveringslokal för järnvägsresande och således borde anses vara erforderligt för järnvägsanläggningens begagnande, klaganden måtte befrias från skyldighet, att därför utgöra bevillning; samt — — — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

att pröfningsnämnden dels genom beslut den 25 september 1903, enär upplyst blifvit, att ifrågavarande byggnad uteslutande vore upplåten för utöfvande af värdshusrörelse, hvilken gåfve bolaget en årlig hyresinkomst af 3,500 kronor, samt högst en fjärdedel af fastigheten kunde anses utgöra lokal för servering af måltider åt järnvägsresande, under det att återstående tre fjärdedelar icke i något som helst afseende toges i anspråk för järnvägens ändamål, förty under åberopande af § 4 c) bevillningsförordningen förordnat, att en fjärdedel af fastigheten såsom tillhörande järnvägsanläggningen skulle ur taxeringslängden afföras, men att återstående tre fjärdedelar skulle däri bibehållas med taxeringsvärde af 50,000 kronor, dels ock — — — — —

att klaganden häröfver hos kammarrätten anfört besvär och därvid fullföljt sin hos pröfningsnämnden beträffande fastigheten förda talan och i fråga om — — — — — — — — — — —

att kammarrätten enligt öfverklagade utslaget dels ej funnit besvären föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut angående fastighetstaxeringen dels ock vidkommande — — — — — —

samt att klaganden i de und. besvären fullföljt sin hos kammarrätten förda talan.

Detta med hvad mera handlingarna i målet innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

82.

Resolution på und. besvär af Falun-Rättvik-Mora järnvägsaktiebolag i fråga om bolagets taxering till inkomstskatt år 1904.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Falun—Rättvik—Mora järnvägsaktiebolag i und. anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 28 november 1905 i fråga om klagandens taxering till inkomstskatt år 1904; hvarom nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 31 december 1906.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt und. utlåtande samt klaganden därefter inkommit med und. påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att klaganden, som ägde, bland andra, följande fastigheter, nämligen i Mora socken $^{25}/_{416}$ mantal Noreberg nr 1 med ett densamma såsom jordbruksfastighet åsatt taxeringsvärde af 8,800 kronor, i Rättviks socken hotell, gård och kallbadhus, taxerade såsom annan fastighet än jordbruksfastigbet till värde af 249,000 kronor, samt i Orsa socken järnvägshotell med taxeringsvärde såsom annan fastighet än jordbruksfastighet af 50,000 kronor, i en till ledning vid klagandens taxering år 1904 aflämnad uppgift upptagit inkomst af fast egendom till 15,430 kronor samt inkomst af rörelse under år 1903 till 49,406 kronor 92 öre, till hvilket belopp borde vid taxeringen läggas af klaganden erlagda utskylder 7,718 kronor 10 öre, hvarefter från den härigenom uppkomna summan 57,125 kronor 2 öre borde afdragas ett belopp af 15,350 kronor, som skulle motsvara fem procent å ofvanberörda fastigheters sammanlagda taxeringsvärde;

att 1904 års taxeringsnämnd för staden Gäfle, som ansett att klaganden icke vore berättigad att vid taxeringen åtnjuta omförmälda afdrag, taxerat klaganden till inkomstskatt för 72,500 kronors inkomst;

att Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att taxeringen måtte i enlighet med klagandens ofvan-

berörda uppgift nedsättas till 57,205 kronor 2 öre, genom beslut vid sammanträde den 23 och den 24 september 1904, enär klagandens hotellbyggnader icke kunde anses tillhöra järnvägens drift och afdrag för det å desamma belöpande hyresvärdet följaktligen icke borde äga rum, ogillat klagandens yrkande och fastställt taxeringen;

att klaganden häröfver hos kammarrätten sig besvärat och därvid, med förmälan att den i Mora socken belägna fastigheten vore upplåten till bostad åt viss vid järnvägen anställd personal samt att inkomsten af fastigheterna i Rättviks och Orsa socknar, hvilka fastigheter vore af klaganden uthyrda, inberäknats i klagandens ofvan angifna inkomst af rörelse, fullföljt sitt hos pröfningsnämnden framställda yrkande; samt

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som klaganden icke ägt beräkna afdrag med fem procent af taxeringsvärdet å ofvanberörda, i Mora socken belägna jordbruksfastighet, samt vidkommande de öfriga fastigheterna klaganden, såvidt handlingarna utmärkte, icke för egen del användt desamma för utöfvande af rörelse utan haft dem uthyrda och klaganden följaktligen icke heller emot innehållet i 7 § af kungl. förordningen om inkomstskatt den 21 juni 1902 bort vid taxeringen åtnjuta afdrag för fem procent å dessa fastigheters taxeringsvärden, alltså och då klaganden, som å andra sidan icke skolat beskattas för den hyresinkomst, som af sistnämnda fastigheter influtit, icke ens uppgifvit, med hvilket belopp sådan inkomst ingått i den af klaganden till 49,406 kronor 92 öre upptagna inkomsten af rörelse, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring.

Detta med hvad mera handlingarna i målet innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

SAK-REGISTER.

N:r

Afdrag vid beräkning af beskattningsbar inkomst af kapital och arbete.

Fråga om vid amiralitetspastors taxering afdrag finge äga rum för utgifter för expeditionslokal. .... 9.

Fråga om aktiebolags rätt till afdrag för utdelning till aktieägare. .... 24.

Fråga om vid taxering af bolag afdrag finge ske för ränta å intecknad skuld, hvari bolaget uppgafs häfta för upplånt rörelsekapital. .... 32, 33.

[Jämför 63, 76.]

Fråga om vid taxering af träförädlingsbolag afdrag finge ske för värdeförminskning å inneliggande lager. .... 3.

Fråga om vid taxering af bolag afdrag finge ske för ränta å obligationslån samt amortering å kapitalrabatt och omkostnader för lånet. .... 66.

Fråga om vid bolags taxering afdrag finge ske för belopp, som utbetalts till verkställande direktör såsom ersättning för förmedling af bolagets förvärf af aktier i annat bolag. .... 60.

Fråga om vid svenske generalkonsulns i Köpenhamn inkomsttaxering afdrag finge ske för uppburna expeditionsafgifter. 57.

Vid taxering år 1903 af inkomst af gästgiverirörelse har, enär för rörelsen använda byggnader föregående år ej åsatts särskilda taxeringsvärden, byggnadernas brandförsäkringsvärde lagts till grund för bestämmande af författningsenligt afdrag.......... 56.

Fråga om vid ett bolags taxering afdrag finge ske för minskning i värdet af bolagets patent. .... 75.

Fråga om afdrag för ränta å medel, som af ett bolag användts till inköp af aktier i andra bolag. .... 78.

Se vidare **Apotek, Dagaflöning, Järnvägsrörelse, Kyrkoränteafgäld, Inventarier, Maskiner, Pensionsfond, Utdelning.**

Affärsöfverlåtelse. Se **Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Afgäld. Se **Kyrkoränteafgäld.**

Afverkning af skog. Se **Beskattningsort.**

Aktiebolag. Fråga om rätt till afdrag för utdelning till aktieägare. 24.
Se vidare **Besvär.**

N:r

Aktier. Se **Utdelning.**

Aktieförsäljning. Se **Vinst.**

Apotek.

Fråga om vid taxering af inkomst af apoteksrörelse afdrag finge ske för afskrifning å för apoteksprivilegierna erlagd köpeskilling. .... 55.

Arrende.

Angående taxering af kyrkoherdes inkomst af arrende från till kyrkoherdebeställningen hörande hemman. .... 30, 52.

Bank. Se **Pensionsfond.**

Beskattningsort.

Fråga om ett aktiebolag, som dref rörelse i U. stad, där bolagets styrelse äfven hade sitt säte, och hvilket jämväl idkade byggnadsverksamhet i L. stad, skulle äfven å sistnämnda ort taxeras. .... 53.

Fråga om byggmästaren P., som var mantalsskrifven och taxerad för inkomst i S. stad, skulle taxeras jämväl i V. stad för inkomst af ett utaf honom i sistnämnda stad utfördt byggnadsarbete.. 74.

Fråga om en person skulle för inkomst af uppdrag att vara kontrollant vid byggnadsarbete i V. socken taxeras i socknen eller i mantalsskrifningsorten, V. stad............................ 51.

Läkare, som var mantalsskrifven i S. stad, hade år 1903 åtnjutit inkomst af läkareverksamhet dels i mantalsskrifningsorten, dels ock såsom öfverläkare i R. hälsobrunn. Fråga om hvar inkomsten af den senare verksamheten borde taxeras.......... 40.

Ett petroleum- och oljebolag, som hade hufvudkontor i U. stad, förvarade eldfarliga oljor i lagerkällare i D. socken. Fråga om bolaget vore skattskyldigt jämväl i socknen. .... 70.

En folkskollärare, som för år 1905 mantalsskrifvits i O. socken, hade den 13 november 1904 utsetts till folkskollärare i R. socken med tillträde den 1 januari 1905. Fråga om hans taxeringsort för sistnämnda år. .... 79.

Norske undersåten D. hade efter inköp af afverkningsrätt å i F. socken i Värmland belägna skogar låtit där afverka timmer, som flottats till Norge för att försågas. Fråga om D. vore för denna verksamhet skattskyldig i socknen.......... 42.

Besparingsskog. Se **Fastighetsbevillning.**

Besvär.

Angående upptagande till pröfning af från bolag ingifven besvärsskrift, som undertecknats med bolagets namn, utan att någon person underskrifvit densamma. .... 39.

Ett aktiebolag hade vid sin deklaration år 1904 fogat revisionsberättelse, däri intagits afskrift af bolagets vinst- och förlustkonto för år 1903. Fråga om bolaget härigenom fullgjort stadgad skyldighet att förete utdrag af sina räkenskaper. .... 47.

Se vidare **Uppgiftsskyldighet.**

Boställe. Se **Fastighetsbevillning.**

Brandförsäkringsvärde. Se **Afdrag.**

Brunnsläkare. Se **Beskattningsort.**

Byggnadsverksamhet. Se **Beskattningsort.**

Dagaflöning.

Fråga om vid taxering af militärs inkomst af allmän tjänstafdrag finge ske för dagaflöning för tjänstgöring å mötesplats. .... 49, 68.

Deklaration. Se **Besvär, Uppgiftsskyldighet.**

Desert mål. Se **Besvär.**

Elektrisk kraft.

Ett elektriskt bolag hade sin kraftstation i N. socken och för stationen använd dammbyggnad delvis belägen i G. socken, hvarjämte bolaget lämnade elektrisk kraft till förbrukning äfven i V. socken. Fråga inom hvilka af dessa socknar bolaget borde taxeras för inkomst samt huru vid taxeringen inkomsten skulle fördelas mellan kommunerna. .... 71.

Epidemisjukhus. Se **Fastighetsbevillning.**

Ersättning för visst arbete. Se **Afdrag, Gåfva, Gratifikation, Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Ersättning för upphörande med viss tillverkning (glastillverkning). Se **Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

Expeditionsafgifter. Se **Afdrag.**

Expeditionslokal. Se **Afdrag.**

Fabriksrörelse. Se **Afdrag, Inventarier, Maskiner.**

Fast egendom.

Fråga om i byggnad befintliga fasta inventarier vore att i beskattningshänseende anse såsom fast egendom. .... 35.

Fastighetsbevillning.

För Sveriges Riksbank tillhöriga fastigheter har fastighetsbevillning ansetts icke böra erläggas. .... 4.
Fråga om fastighetsbevillning skulle erläggas för ett bolaget tillhörigt epidemisjukhus. .... 6.
Angående taxering af en sockens besparingsskog. .... 11.
Fråga om skattskyldighet för en å förhyrd lägenhet uppförd villabyggnad. .... 62.
Angående fastighetsbevillnings utgörande för en A. kommun tillhörig, till fattiggård använd byggnad med tomtområde. .... 15.
Fråga om skyldighet för Timmermansorden att erlägga bevillning för orden tillhörig fastighet. .... 16.
Fråga om skattskyldighet för ett R. socken tillhörigt barnmorskeboställe. .... 21.
[Jämför 26.]
Fråga om frihet från bevillning vore medgifven aktiebolag tillhöriga skolhus, sjukhusbyggnad, slöjdskolebyggnad, läkarebostad, lärarebostad, badhus, barnkrubba. .... 27.
Fråga om fastighetsbevillning skulle erläggas för ett V. aktiebolag tillhörigt, åt flottningschefen för Ljusne älfs flottningsförening upplåtet boställe. .... 28.
Angående taxering af ett järnvägsbolag tillhörigt hotell. .... 81.
[Jämför 82.]
Fråga huruvida en å ett hemman belägen jaktpaviljong skulle åsättas särskildt taxeringsvärde. .... 48.
Se vidare **Regemente.**

Fastighetsförsäljning.

Fråga om taxering af vinst, som uppkommit vid försäljning af fastighet. .... 8, 17, 19.
Angående taxering af yrkesmässigt drifven egendomshandel. .... 65.

Fattiggård. Se **Fastighetsbevillning.**

Flottningsboställe. Se **Fastighetsbevillning.**

Folkskollärare. Se **Beskattningsort.**

Frihet från skyldighet att utgöra bevillning eller inkomstskatt.

Fråga om skyldighet för Timmermansorden att utgöra bevillning. .... 16, 50.
Se vidare **Fastighetsbevillning.**

Förening för ekonomisk verksamhet.

[illegible]

[illegible]

Förmån af fri kost.

[illegible] af fri kost [illegible]

Försäkringsanstalt.

[illegible] Allmänna Brand. [illegible]

Glastillverkning. Se Ersättning.

Gratifikation.

Angående taxering af ett belopp, som af en bank tilldelats bankdirektör såsom gratifikation. [illegible]

Se vidare **Afdrag.**

Grufbolag.

S bruks aktiebolag, som taxerats för inkomst af järntillverkning vid Strömbacka bruk, uppgaf, att däri inräknats vinsten å bolagets andelar i malm, som brutits ur Dannemora grufintressenter tillhöriga grufvor, samt att grufintressenterna taxerats särskildt för malmbrytning. Fråga om taxering af inkomsten af malmbrytningen. .... 43.

Gåfva.

Fråga om taxering af värdet af aktier som en person skulle mottagit såsom gåfva. .... 72.

Se vidare **Gratifikation, Underhåll.**

Inkomst, beskattningsbar eller icke.

Fråga om en person, som såsom ersättning för utfördt arbete fått på sig öfverlåten äganderätten till aktier, hvilka varit pantsatta för annan persons skuld, skulle taxeras för inkomst af nämnda aktieöfverlåtelse. .... 10.

Fråga om ersättning för öfverlåtelse af andel i handelsrörelse vore att anse såsom beskattningsbar inkomst. .... 45.

Fråga om ersättning till en person för upphörande att idka viss tillverkning (glastillverkning) vore att anse såsom beskattningsbar inkomst. .... 54.

Se vidare **Järnvägsrörelse, Utdelning.**

Inventarier.
Angående afdrag för slitning af inventarie
Se vidare **Fast egendom.**

Jaktpaviljong. Se **Fastighetsbevillning.**

Järnvägsrörelse.
Ett aktiebolag, som dref järnverks- och
kerade tillika en bolaget tillhörig jär
vägsdriften vore att anse såsom en sj
lagets verksamhet ....
Fråga om vid ett järnvägsbolags taxering
belopp, som afsatts till pensionskassa
vägspersonalens pensionering samt f
ändringar af byggnader och anläggnin
Fråga om taxering af ett järnvägsbolag ti

Fråga om rätt för järnvägsbolag att vid t
med 5 procent af taxeringsvärdet å til
personal upplåten fastighet ....

Kapitalrabatt. Se **Afdrag.**

Kommunalnämnds ordförande och **kommunal**
hafva förklarats obehöriga att utan uppd
dess talan i taxeringsmål ....

Konjunkturvinst. Se **Fastighetsförsäljning, Vi**

Konkursbo.
En i konkurstillstånd varande tjänstemans
rats för hans inkomst af tjänst. I
eller konkursboets skattskyldighet .....

Konkursgäldenärs underhåll. Se **Underhåll.**

Konsumtionsförening. Se **Förening för ekono**

Kontrollant vid byggnadsarbete. Se **Beska**

Kooperativ förening. Se **Förening för ekono**

Kost. Se **Förmån af fri kost.**

Kyrkoränteafgäld.
Fråga om vid taxering afdrag finge ske
kyrkoränteafgäld ....

Lager. Se **Afdrag.**

Lifränta.
Fråga om taxering af inkomst af lifränta på grund af försäkring 2.

Läkare. Se **Beskattningsort.**

Läkarebostad. Se **Fastighetsbevillning.**

Lärarebostad. Se **Fastighetsbevillning.**

Marketenteribyggnad. Se **Regemente.**

Maskiner.
Angående afdrag för slitning däraf..................... 34, 59, 63, 76, 77.

Nobelstiftelsen.
Fråga om dess taxering.. 18.

Obligationslån. Se **Afdrag.**

Patent. Se **Afdrag.**

Pensionsfond.
Fråga om vid banks taxering afdrag finge ske med belopp, som afsatts till pensionsfond för bankens tjänstemän .... 23.

Pensionskassa. Se **Järnvägsrörelse.**

Plankassa. Se **Regemente.**

Präst. Se **Arrende.**

Regemente.
Fråga om ett regementes plankassa vore skattskyldig för vid regementets mötesplats uppförda marketenteribyggnader samt om plankassans skyldighet att utgöra inkomstbevillning och inkomstskatt .... 46.

Riksbanken.
Angående taxering af Sveriges Riksbank tillhöriga fastigheter. Se **Fastighetsbevillning.**

Räkenskapsutdrag. Se **Besvär.**

Ränta å lånt rörelsekapital. Se **Afdrag.**

N:r

Rörelsekapital. Se **Afdrag.**

Sjukhus. Se **Fastighetsbevillning.**

Sjökapten. Se **Förmån af fri kost.**

Skog. Se **Fastighetsbevillning.**

Skolhus. Se **Fastighetsbevillning.**

Slitning. Se **Inventarier, Maskiner.**

Slöjdskolebyggnad. Se **Fastighetsbevillning.**

Spekulationsaffär. Se **Fastighetsförsäljning, Vinst.**

Tillskott af aktieägare. Se **Utdelning.**

Timmermansorden. Se **Frihet från skyldighet att utgöra bevillning eller inkomstskatt.**

Tomtförsäljning. Se **Fastighetsförsäljning.**

Underhåll.
Fråga om konkursgäldenär vore skattskyldig för belopp, som han åtnjöte i underhåll af konkursboet .... 1.
Fråga om understödsbelopp skulle taxeras till bevillning och inkomstskatt. .... 22, 64.
Se vidare **Gåfva.**

Uppgiftsskyldighet.
Fråga om sådan behörigen fullgjorts .... 38, 47.

Utdelning.
Fråga om taxering af utdelning å aktier i aktiebolag ... 13, 25, 29.
(af nya aktiebref) .... 7.
(af från föregående år besparade vinstmedel) .... 12.
(från reservfond) .... 36.
(från annat bolag) .... 37, 38.
Se vidare **Afdrag, Aktiebolag.**

Utskylder. Se **Kyrkoränteafgäld.**

Villabyggnad. Se **Fastighetsbevillning.**

N:

Vinst.

Fråga om vinst vid försäljning af aktier vore beskattningsbar. ... 41,

Se vidare **Fastighetsförsäljning.**

Vinstmedel (besparade från föregående år). Se **Utdelning.**

Värdeförminskning. Se **Inventarier, Maskiner.**

Yrkesmässig egendomshandel. Se **Fastighetsförsäljning.**

Öfverlåtelse af andel i en affär. Se **Inkomst, beskattningsbar eller icke.**

